

ဝိမာနဝတ္ထုအဂ္ဂကထာနိဿယ။

နမော၊ တဿ ဘဂဝတော၊ အရဟတော၊ သမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ပဏာမပုဗ္ဗကဝိန္ဒာရတ္တကထာ။

အဟံ ငါသည်။ မဟာကာရုဏိကံ၊ ကြီးမြတ်သောကရုဏာရှိတော်မူ
 ထသော၊ ဥေယျသာဂရပါရဂုံ၊ လိအပ်သောတရားတည်းဟူသောသမုဒ္ဒရာ
 ၏ကမ်းတဘက်သို့ ရောက်တော်မူပြီးထသော။ နိဂုဏဂန္ထိရိမိတြနယ
 ဒေသနံ၊ သိမ်မွေ့နက်နဲ ဆန်းကြယ်သော နည်းရှိသော ဒေသနာရှိတော်
 မူထသော၊ နာထံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝန္ဓေဝန္ဓာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။ ၁)

(ယေန ဓမ္မေန၊ အကြင်လေးပါးသော တရားဖြင့်၊ သတ္တဝါ-သတ္တဝါတို့
 သည်၊ ဝိဇ္ဇာစရုဏသမ္ပန္နာဝိဇ္ဇာသုံးပါး-ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး-စရုဏ တဆဲ့ငါးပါး
 တို့နှင့်ပြည့်စုံကုန်သည်။ ဟုတွင်၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ လောကတော၊ ခန္ဓာအစရှိ
 သောလောကမှ၊ နိဿုန္တိ၊ ထွက်မြောက်ကုန်၏။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာထသော၊
 သမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ ပူဇော်မြတ်စွာ ဘုရားသည် ပူဇော်အပ်တော် မူထသော၊
 တံဓမ္မံ၊ ထိုဆယ်ပါးသော တရားတော်ကို၊ အဟံ ငါသည်၊ ဝန္ဓေဝန္ဓာမိ၊
 ရှိခိုးပါ၏။ ၂)

(ယော အရိယသံဃော၊ အကြင်ရှစ်ယောက်သော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏
 အပေါင်းသည်၊ သီလာဒိဂုဏသမ္ပန္နော၊ အရိယမဂ်-အရိယဖိုလ်နှင့် ယှဉ်
 သောသီလအစရှိသော ဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။ မဂ္ဂဖလေသု-
 လေးပါးသော မဂ်-လေးပါးသော ဖိုလ်တို့၌၊ ဌိတော၊ တည်တော်မူ၏။
 အနုတ္တရံ၊ အထူးမရှိလွန်ကဲသော၊ ပုညက္ခေတ္တံ၊ ကောင်းမှုတည်းဟူသော
 မျိုးစေ့ရှိ၏၊ စိုက်ပျိုးရာလယ်တာ မြေကောင်းသဘွယ် လည်းဖြစ်၏။ တံ
 အရိယသံဃံ၊ ထိုရှစ်ယောက်သော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အပေါင်းကို၊
 အဟံ ငါသည်၊ ဝန္ဓေဝန္ဓာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။ ၃)

ဣတိဝေယထာဝရတ္တနယေန အကြင်ကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊
 ရတနတ္တယေန ရတနာသုံးပါးအပေါင်း၌၊ မယာဝါသည်၊ ဝဋ္ဌနာဇနိတံ၊
 အာရုံပြုသော အားဖြင့်ရှိခိုးခြင်း ကရိယာပဏာမစေတနာသည် ဖြစ်စေ
 အပ်သော၊ ယံပုညံ၊ အကြင်ကောင်းမှုသည်၊ အတ္တိရှိ၏၊ တဿပုညဿ၊
 ထိုရတနာသုံးပါးတို့၏အပေါင်း၌ အာရုံပြုသောအားဖြင့်ရှိခိုးခြင်းကရိယာ
 ပဏာမစေတနာသည်ဖြစ်စေအပ်သော ကောင်းမှု၏၊ တေဇသာတေဇ
 န၊ အစွမ်းဖြင့်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော ကိုယ်တွင်းကိုယ်ပ သန္တာန်၌၊
 ဟတန္တရာယော၊ ဖျောက်ပယ်အပ်ပြီးသော အန္တရယ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်၍၊ ဒေဝတာဟိ၊ နတ်သားနတ်သမီးတို့သည်၊ ပုရိမဇာတိယာ၊ ရှေးရှေး
 သောကိုယ်၏အဖြစ်၌၊ ယံပုညံ၊ အကြင်အကြင်ကောင်းမှုကို၊ ကတံ၊
 ပြုအပ်ပြီ၊ တဿတဿပုညဿ၊ ထိုထိုကောင်းမှု၏၊ ဖလသမ္ပတ္တိဘေဒ
 တော၊ အကျိုးဖြစ်သော ဥယျာဉ်ရေကန်ဘုံဗိမာန်စသည်တို့၌ ပြည့်စုံခြင်း
 အပြားအားဖြင့်၊ ဥပ္ပန္နာနိ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝိမာနာနိ၊ ဘုံဗိမာန်တို့ကို၊
 ပုစ္ဆာဝသေနစ၊ မေးခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ တာသံ၊ ထို
 နတ်သား နတ်သမီးတို့၏၊ ဝိဿဇ္ဇနဝသေနစ၊ ဖြေခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ ပဝတ္ထာ၊ ဖြစ်သော၊ ကမ္မဖလပစ္စက္ခကာရိနိ၊ ဘုရားအရ
 ယာစသောပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တို့၌ ပြုအပ်သောကောင်းမှုကံ၏အကျိုးကို မျက်
 မှောက်ထင်ထင် အမြင်အသိကိုပြုပေတတ်သော၊ ယာဒေသနာ၊ အကြင်
 ဒေသနာတော်သည်၊ အတ္တိရှိ၏။ ။ မဟာသယော၊ သီလက္ခန်အစရှိ
 သော ကျေးဇူးအပေါင်းကို ရှာဖွေတော်မူကုန်ထသော၊ ဝသိနာ၊ အရှင်
 မဟာကဿပ အစရှိကုန်သော သင်္ဂါယနာတင် ဆရာ ရဟန္တာ အရှင်
 မြတ်တို့သည်၊ ပုရေ၊ ရှေးရှေးသင်္ဂါယနာတင်သောအခါ၌၊ ဝိမာနဝတ္ထု၊
 ဣစ္စေဝ၊ ဝိမာနဝတ္ထုဟူ၍သာသျှင်၊ နာမေန၊ အနက်သို့အစဉ်လိုက်သော
 အနုညအမည်အားဖြင့်၊ ခုဒ္ဒကနိကာယသို့၊ ခုဒ္ဒကနိကာယ၌၊ ယံဒေသ
 နံ၊ အကြင်ဒေသနာတော်ကို၊ သင်္ဂါယိ သူ၊ သင်္ဂါယနာတင်ကုန်ပြီ။ ။
 အဟံ၊ ငါသည်၊ တဿာဒေသနာယ၊ ထိုဒေသနာတော်၏၊ ပေါရာဏ
 အဋ္ဌကထာနယံ၊ အဋ္ဌကထာဟောင်း၌ လာသောနည်းကို၊ အဝလမ္ဘိတွာ၊
 အဖို့ပြု၍၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုဝိမာနဝတ္ထု၌၊ နိဒါနာနိ၊ နိဒါနိတို့ကို၊ ဝိဘာ
 ဝေန္တော၊ ထင်စွာပြုလျက်၊ ဝိသသတော၊ အထူးအားဖြင့်၊ သုဝိသုဒ္ဓံ၊
 အလွန်အကျူးအထူးသဖြင့်စင်ကြယ်ထသော၊ အသံကိဏ္ဍိ၊ ရောနှောခြင်း
 လည်းမရှိထသော၊ နိပုဏတ္ထဝိနိစ္ဆယံ၊ သိမ်မွေ့နူးညံ့သော အနက်အဆုံး

အခြတ်လည်း ရှိထသော၊ မဟာဝိဟာရဝါသိနံ၊ မဟာဝိဟာရကျောင်း
 တိုက်၌နေကုန်သော မထေရ်မြတ်ဘို့၏၊ သမယံ၊ အယူကုန်၊ အဝိလောမယံ၊
 မဆန့်ကျင်ထသော၊ သုဘံ၊ အနက်သဒ္ဓါနှင့်ပြည့်စုံခြင်းကြောင့် တင့်တယ်
 ထသော၊ အတ္ထသံဝတ္ထနံ၊ အနက်အဋ္ဌကထာကို၊ ယထာပလံ၊ အစွမ်းသတ္တိ
 ရှိသည်အားလျော်စွာ၊ ကရိယာမိ၊ ပြုပေအံ့။ သက္ကဋ္ဌံ၊ ရှိသောစွာ၊ ဘာသာ
 တော၊ ဆိုလတ္တံ့ သော၊ မ၊ ငါ၏၊ တံ၊ ထိုအနက်အဋ္ဌကထာကို၊ သာဓေဝါ၊
 သူတော်ကောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ စုဋ္ဌေ၊ သင်တို့သည်၊ နိဿယမယထံ၊ နာကြ
 ကုန်လော။ ။ ဣတိ၊ ဤတွင် စုတနတ္ထယပဏာမစသည်ကို ဆိုရာကား
 ရပ်အပြီးသတ်သတည်း။ ။

[၆] [ဝိမာနရတ္တကထာ]

တက္ကတာသုဂါထာသု၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ဝိမာနာနိတိ၊ ဝိမာနာနိဟူသည်
 ကား၊ ဝိသိဋ္ဌမာနာနိ၊ အထူးအားဖြင့် ဖြတ်နိုးအပ်ကုန်သော၊ ဒေဝတာနံ၊
 နတ်တို့၏၊ ကိဉ္ဇာနိဝါသဋ္ဌာနာနိ၊ မြူးထူးပျော်ပါးစံစားရာနေရာဌာနဖြစ်ကုန်
 သော ဘုံဗိမာန်တို့တည်း။ ဟိ၊ သစ္စံ၊ မှန်၏။ တာနိ၊ ထိုဗိမာန်တို့ကို၊ တာသံ၊
 ဒေဝတာနံ၊ ထိုနတ်သားနတ်သမီးတို့၏၊ သုဂတိတကမ္မာနုဘာဝနိဗ္ဗတ္တာနိ၊
 ကောင်းစွာကျင့်အပ်သော ကံ၏အစွမ်းကြောင့်ဖြစ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ယော
 ဇနိကမ္ပိယောဇနိကာဒိပမာဏဝိသေသယုတ္တတာယစ၊ တယူဇနာရှိ နှစ်ယူ
 ဇနာရှိစသော အတိုင်းအရှည်အထူးနှင့်ယှဉ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း
 ကောင်း၊ နာနာရတနသမုဇ္ဈလာနိ၊ အထူးထူးသောရတနာမျိုးတို့၏အရောင်
 ဖြင့်ပြောင်ပြောင်ထွန်းတောက်ကုန်သည်၊ ဝိမိတ္တဝတ္ထု၊ သဏ္ဌာနာနိ၊ အထူး
 သဖြင့်ဆန်းကြယ်သောပတ္တမြားဣန္ဒနီလာမြရောင်စသောအဆင်းသဏ္ဌာန်
 ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သောဘာတိသယ၊ ယောဂေန၊ အလွန်အကဲအားဖြင့်
 တင့်တယ်ခြင်းတည်းဟူသောဂုဏ်နှင့်ယှဉ်သဖြင့်၊ ဝိသေသတော၊ အထူး
 သဖြင့်၊ မာနနိဿယတော၊ မြတ်နိုးစုံမက်နှစ်သက်တတ်သောဝိတိသော
 မနဿလောဘတဏှာ၊ ဝိဋ္ဌာနံ၊ သောစိတ္တုပ္ပါဒ်၏ ဗြဟ္မာဖြစ်သည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဝိမာနာနိတိ၊ ဝိမာနတို့ဟူ၏၊ ဝုတ္တန္တိ၊ မိန့်အပ်ကုန်
 ၏။ ။ ဧတိ၊ သာဒေသနာယ၊ ထိုဒေသနာအား၊ ဝိမာနာနံ၊ ဗိမာန်တို့၏၊
 ဝတ္ထု၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 သာဒေသနာ၊ ထိုဒေသနာသည်၊ ဝိမာနဝတ္ထု၊ ဝိမာနဝတ္ထုမည်၏၊ ဝိဋ္ဌဇန္တ

၄

ပဏာမပုစ္ဆကဝိသုဒ္ဓိကထာ။

သောဝဏ္ဏမယန္တိ အာဒိနယပ္ပဝတ္ထာ၊ ဝိဇ္ဇန္တေသောဝဏ္ဏမယံ ဤသို့အစရှိ
သောနည်းဖြင့်ဖြစ်သော၊ ဒေသနာ၊ ဒေသနာကို၊ လက္ခတိ၊ ရအပ်၏။ ။
စာဆိုဦးအံ၊ တောဤကောင်းသည်၊ နိဒဿနမတ္တံ၊ သဒ္ဓါဒေယျဘော၊ ဇနာသိ
ညွှန်းပြရုံသာတည်း၊ ကသ္မာအဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ တာသံဒေ
ဝတာနံ၊ ထိုနတ်သားနတ်သမီးတို့၏၊ ခူပဘောဂပရိဝါရာဒိသမ္ပတ္တိယောစ၊
အဆင်းအရောင် အသုံးအဆောင် စည်းစိမ်ချမ်းသာအခြံအရံစသည်တို့
နှင့်ပြည့်စုံခြင်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ တံနိဗ္ဗတ္တကကမ္မဇ္ဇာထိအဆင်းအရောင်
အသုံးအဆောင်စည်းစိမ်ချမ်းသာအခြံအရံစသည်တို့နှင့် ပြည့်စုံခြင်းကို
ဖြစ်စေတော်သော ကုသိုလ်ကံကိုလည်းကောင်း၊ နိဿယမိ၍၊ ဣမိဿာ
ဒေသနာယ၊ ဤဝိမာနဝတ္ထု၊ ဒေသနာတော်၏၊ ပဝတ္ထတ္ထာ၊ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်
ကြောင့်တည်း။ ဝိပါကရဓေနဝါ၊ ကုသိုလ်ကံတို့၏ကြီးကျယ်သောအကျိုး
ကိုအရင်းမူသဖြင့်လည်း၊ ကမ္မန္တရမာနဿ၊ ရှေးရှေးသောဘဝတို့၌ အား
ထုတ်ခဲ့ဘူးသောကံအထူးကိုသိခြင်း၏၊ ကာရုဏာဘာဝတော၊ အကြောင်း
၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိမာနဝတ္ထုတိ၊ ဝိမာနဝတ္ထုဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်
၏။ ။ တယိဒံတံဣဒံဝိမာနဝတ္ထု၊ ထိုဝိမာနဝတ္ထု၊ ဒေသနာတော်ကို၊ ကေ
န၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဘာသိတံ၊ ဟောအပ်သနည်း၊ ကတ္ထ၊ အဘယ်
အရပ်၌၊ နန္ဒြိပြုပြည်ရွာ၌၊ ဘာသိတံ၊ ဟောအပ်သနည်း၊ ကဒါကာယံအခါ၌၊
ဘာသိတံ၊ ဟောအပ်သနည်း။ ကသ္မာစ၊ အဘယ် အကြောင်းကြောင့်
လည်း၊ ဘာသိတံ၊ ဟောအပ်သနည်း။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊
အမေးတည်း။ ။

ပရိဘာရောအဖြေကို၊ မယာဂေါသသည်၊ ဝုစ္စတောဆိုဦးအံ၊ ပဟိ၊ အကျယ်
ကိုဆိုဦးအံ၊ ဣဒံဝိမာနဝတ္ထု၊ ဤဝိမာနဝတ္ထုသည်၊ ပုစ္ဆာဝသေနစ၊ မေး
သောအစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိဿန္တနဝသေနစ၊ ဖြေသောအစွမ်း
အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုဝိဓေန၊ နှစ်ပါးအပြားအားဖြင့်၊ ပဝတ္ထံ၊
ဖြစ်၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ ဝိဿန္တနဂါထာ၊ ဖြေဆိုလျှောက်ထားသော
ဂါထာတို့ကို၊ တာဟိတာဟိ ဒေဝတာဟိ၊ ထိုထိုနတ်သား နတ်သမီးတို့
သည်၊ ဘာသိတာ၊ ဟောကြားအပ်ကုန်၏၊ ပုစ္ဆာဂါထာပနာ၊ ပုစ္ဆာဂါထာ
တို့ကိုကား၊ ကာမိ၊ အချို့ဂါထာတို့ကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
ဘာသိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏၊ ကာမိ၊ အချို့ဂါထာတို့ကို၊ သက္ကာ
ဒိဟိ၊ သိကြားနတ်မင်း အစရှိသည်တို့သည်၊ ဘာသိတာ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။

ကံသိအာချိုဂါထာတို့ကို၊ သာဝကေဟိဘုရားတပည့်သားတော်ဖြစ်ကုန်
သော၊ ထေရေဟိ၊ မထေရ်တို့သည်၊ ဘာသိတာ၊ ဟောအပ်ကုန်၏။ ဣဟိ၊
ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဆိအပ်၏။ ။

တတ္ထာပိ၊-ထိုသာဝကတို့တွင်လည်း၊ ယေဘုယျေန၊ များသောအား
ဖြင့်၊ ကပ္ပါနံ၊ နှစ်သို့၏၊ သတသဟဿာမိကံ၊-တသိန်းအလွန်ရှိသော၊
ကံ အသင်္ချေယျံ၊-တသင်္ချေပတ်လုံး၊ ဗုဒ္ဓဿ၊-သစ္စာလေးပါးတို့ကို သိ
တော်မူသော၊ ဘဂဝတော၊-မြတ်စွာဘုရား၏၊ အဂ္ဂသာဝကဘာဝါယ၊-
လက်ဝဲတော်ရံတပည့်မြတ်ကြီးဖြစ်ခြင်းအကျိုး၌၊ ပုညဉ္စ၊ ဟသန္တာရေ၊
သာဝကဉာဏ်၏ အဆောက်အဦးဖြစ်ကုန်သော ကောင်းမှုပါရမီတို့ကို၊
သန္တာရေ၊-ဖြည့်ကျင့်ဆည်းဘူးလျက်၊ အနုတ္တမေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ သာ
ဝကပါရမီယော၊ သာဝကပါရမီတို့ကို၊ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေတော်မူ၍၊ ။
ဆဋ္ဌာဘိညာ စတုပဒိုသန္တိဒါဒိ ဂုဏဝိသေသ ပရိဝါရဿ၊-အဘိညာဉ်
ခြောက်ပါး ပဒိုသန္တိဒါလေးပါးစသော ဂုဏ်အထူးတို့ဖြင့်ခြံရံအပ်သော၊
သကလဿ၊ အလုံးစုံသော၊ သာဝကပါရမီဉာဏဿ၊ သာဝကပါရမီ
ဉာဏ်၏၊ မတ္ထကံ၊ အထွဋ်အထိပ်သို့၊ ပတ္တသရောက်တော်မူသော၊ ဒုတိ
ယေအဂ္ဂသာဝကဋ္ဌာနေ၊ လက်ဝဲတော်ရံ ဒုတိယအဂ္ဂသာဝက အရာ၌၊
ဗြူတော၊ တည်တော်မူသော၊ ဣန္ဒြိမန္တေ၊ တန်းခိုးအဘိညာဉ်နှင့်ပြည့်စုံ
ကုန်သော မထေရ်တို့တွင်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တေဒဂ္ဂေ၊
တေဒဂ်အရာ၌၊ ဌဝိတော၊ ထားတော်မူအပ်သော၊ အာယသ္မာ၊ ရှည်သော
သက်တော်ရှိသော၊ ယောသော မဟာမောဂ္ဂလာနေ၊ အကြင် မဟာ
မောဂ္ဂလာန် မထေရ်မြတ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေနမဟာမောဂ္ဂလာနေန၊
ထိုမဟာမောဂ္ဂလာန် မထေရ်မြတ်သည်၊ ဘာသိတာ၊ ဟောအပ်ကုန်၏၊
ဘာသန္တေနစ၊ ဟောတော်မူသောမဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည်လည်း၊
ပဌမံဘာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ လောကဟိတာယ၊ လူသုံးပါးတို့၏ အကျိုးစီးပွား
အလို့ငှါ၊ ဒေဝစာရိကံ၊ နတ်ပြည်ဒေသစာရိကို၊ စရန္တေန၊ ကြွသွားတော်မူ
သဖြင့်၊ ဒေဝလောကေန၊ နတ်ပြည်၌၊ ဒေဝတာနံ၊ နတ်တို့ကို၊ ပုစ္ဆာဝသေန၊
မေးခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဘာသိတာ၊ ဟောအပ်ကုန်၏၊ ပုနတတနံ၊
တတော၊ ထိုနတ်ပြည်မှ၊ မနုဿလောကံ၊ လူပြည်သို့၊ အာဂတံ၊ ပြန်လာ
ခဲ့၍၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့အား၊ ပုညဖလဿာနတ်တို့သည်ရှေးသောကိုယ်၏
အဖြစ်၌ပြုခဲ့ဘူးသော ဒါနသီလအစရှိသောသုစရိုက်ကုသိုလ်ကံ၏အကျိုး
ကို၊ ပစ္စက္ခကရဏတ္ထံ၊ မျက်မှောက်ထင်ထင်အမြင်အသိကိုပြုခြင်းအကျိုး

၆

ဝိသုဒ္ဓိသုတ္တံ

၎င်း၊ ပုစ္ဆိန္ဒရအမေးစကားရပ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိသုဒ္ဓိနန္ဒရအဖြေစကားရပ်
 ကိုလည်းကောင်း၊ ဇိနိန္ဒရအဖြေစကားရပ်ကိုလည်းကောင်း၊ ကတော၊ ပြု၍၊ ဘဂဝတော၊
 မြတ်စွာဘုရားအား၊ ပဝေဒေတွာ၊ လျှောက်ကြား၍၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့
 အား၊ ဘာသိတာ၊ ဟောအပ်ကုန်ပြီ။ သန္တန္တနံ၊ သိကြားနတ်မင်းသည်၊
 ပုစ္ဆိန္ဒရသေခံမေးသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဒေဝတာဟိ၊ နတ်တို့သည်၊
 တဿာထိသိကြားမင်းအား၊ ဝိသုဒ္ဓိနန္ဒရသေခံအဖြေဆိုသည်၏အစွမ်းအား
 ဖြင့်၊ ဘာသိတာဟိ၊ ဟောအပ်သောဂါထာတို့ကိုလည်း၊ မဟာမောဂ္ဂလာန
 တေရဿ၊ မဟာမောဂ္ဂလာနမထေရ်အား၊ ဘာသိတာ၊ ဇေတုလျှောက်ကြား
 ပြန်ပြောအပ်ကုန်သလျှင်တည်း၊ ဇေတုသိသိ၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်လည်းကောင်း၊ တေရေဟိ၊ မထေရ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဒေဝ
 တာဟိ၊ နတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ပုစ္ဆိန္ဒရသေခံမေးသည်၏အစွမ်း
 အားဖြင့်၊ ဒေဝတာဟိ၊ နတ်တို့သည်၊ ဝိသုဒ္ဓိနန္ဒရသေခံအဖြေကြားသည်၏
 အစွမ်းအားဖြင့်၊ တတ္ထတတ္ထာထိထိအရပ်၌၊ ဘာသိတာ၊ ဟောကြားအပ်
 ကုန်၏။ ပစ္ဆိန္ဒရသေခံမေးသောသေခံတော်မူသည်မှနေ့ကောလ၌၊ ဓမ္မဝိနယံ၊
 သုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်းကို၊ သင်္ဂါယန္တေဟိ၊ သင်္ဂါယနာ တင်ကုန်သော၊
 ဓမ္မသင်္ဂါယကေဟိ၊ ဓမ္မသင်္ဂါယကဆရာဟောန္တာမထေရ်မြတ်တို့သည်၊
 ကောတော၊ တပေါင်းတည်း၊ ကတော၊ ပြု၍၊ ဝိမာနဝတ္ထု၊ ဣစ္စေသမိမာနဝတ္ထု၊
 ဟုံ၍သာလျှင်၊ သင်္ဂါယသင်္ဂါယနာသို့၊ အာရောပိတာ၊ တင်အင်ကုန်ပြီ။
 ဣတိအယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော စကားအစဉ်သည်၊ တာဝနာ၊ ဦးစွာ၊
 ဧတ္ထံ၊ ဤကေနဘာသိတံအစရှိသောပုစ္ဆိန္ဒရစကားရပ်တို့တွင်၊ ကေနဘာသိ
 တန္တိ၊ အာဒိန္ဒကေနဘာသိတံ ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ ပဒါနံ၊ ပုဒ်တို့၏၊ သင်္ခေ
 ပတော၊ အကျဉ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ သာဓာရဏတော၊ ဆက်ဆံ
 သောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိသုဒ္ဓိနန္ဒရအဖြေတည်း။ ။

ဝိညာရတောပန၊ အကျယ်အားဖြင့် သော်ကား၊ 'ကေနဘာသိတံ' ခြံ
 ပဒဿ၊ ကေနဘာသိတံဟူသောပုဒ်၏၊ ဝိသုဒ္ဓိနန္ဒရအဖြေကို၊ ကထေတုကာ
 မေန၊ ဆိုခြင်းငှါ အလိုရှိသောဆရာသည်၊ အနောမဒေသိဿ၊ အနောမ
 ဒေသိအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပါဒမူလော၊ မြေ
 တော်ရင်း၌၊ ကတပဏိဓာနတော၊ လက်ဝဲတော်ရုံ အဂ္ဂသာဝကဆရာကို
 ရမ္မရကြောင်း တောင်းခြင်းပတ္ထနာကို ပြုတော်မူသောအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊
 စ၍၊ မဟာထေရဿ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာနမထေရ်၏၊ အာဂမနိယပဋိ
 ပဒါ၊ လက်ဝဲတော်ရုံအဂ္ဂသာဝကအဖြစ်သို့ရောက်ကြောင်းအကျဉ်းပဋိပတ်

ကိုကထေတဗ္ဗာဒိအပ်၏။ သာပနပရိပဒါထိ အကုဋ်ပရိပတ်ကို အာဂ
မဋ္ဌကထာသု- သုတ္တန်အဋ္ဌကထာတို့၌၊ တတ္ထတတ္ထ-ထိုထိုအရှင်မဟာ
မောဂ္ဂလာန်၏ပရိပဒါကိုဆိုရာကထာ၌၊ ဝိတ္ထာရိတာ-ချွဲအပ်ပြီ၊ ဣတိတဿ-
ထိုကြောင့်၊ တတ္ထ-ထိုအကျယ်ချွဲအပ်သောကထာ၌၊ အာဂတနယေနဝ-
လာသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ-သိအပ်ကုန်၏။ အသာဓာရဏ
တေအမဆက်ဆံသောအားဖြင့်။ ကတ္ထဘာသိတံန္တိ အာဒိနံ-ကတ္ထဘာသိ
တံဤသို့အစရှိကုန်သော၊ ပဒါနံ-ပုဒ်တို့၏၊ ဝိသုဇ္ဇနာ-အဖြေစကားသည်၊
တဿတဿဝိမာနဿ-ထိုထိုဝိမာနဝတ္ထု၏၊ အတ္ထဝတ္ထုနာဠာနေယေဝ-
အနက်ကိုဖွင့်ရာဌာန၌သာလျှင်၊ အာဂမိသတိ-လာလတ္တံ့။ ။ ။

အပရေပန-တပါးသော ဆရာတို့သည်ကား၊ ဘဏန္တိ-ဆိုကုန်၏။
ကိံဘဏန္တိ-အဘယ်သို့ ဆိုကုန်သနည်း။ ဧကဒိဝသံ-တနေ့သ၌၊ ရဟော
ဂတဿ-ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ကပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိသလ္လိနဿ-တယောက်
အလည်းလည်းကိန်းထသော၊ အယသ္မတေ-ရှည်သော သက်တော်ရှိ
သော၊ မဟာမောဂ္ဂလာနဿ-အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန် မထေရ်၏၊ ဧဝံ-
ဤသို့၊ စေတသော-စိတ်၏၊ ပရိဝိတက္ကေသ-အကြံသည်၊ ဥဒပါဒိ-ထင်ရှား
ဖြစ်ပြီ၊ ကိံ ဥဒပါဒိ-အဘယ်သို့ထင်ရှားဖြစ်သနည်း။ ဧတရဟိ-ယခုအခါ၌၊
ခေါပနာစင်စစ်သဖြင့်၊ မနုဿဿ-လူတို့သည်၊ ဝတ္ထုသမ္ပတ္တိယ-အလှူဝတ္ထု
၏ပြည့်စုံခြင်းသည်၊ အသတိဝိ-မရှိငြားသော်လည်း၊ ခေတ္တသမ္ပတ္တိယ-
အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်မြတ်၏ ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ စေတနာသမ္ပတ္တိ
ယ-စေတနာ၏ပြည့်စုံခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ အတ္တနောမိမိ၏၊ ဝိတ္ထ
ပဿဒသမ္ပတ္တိယာ-စိတ်၏ကြည်ညိုခြင်းနှင့် ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်လည်း
ကောင်း၊ တာနတာနိပုညာနိ-ထိုထိုကောင်းမှုတို့ကို၊ ကတွာ-ပြုကုန်၍၊
ဒေဝလောကေ-နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တာ-ဖြစ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဥဠာရသမ္ပတ္တိ-
ပြန့်ပြော ကြီးကျယ်သော နတ်၌ဖြစ်သော စည်းစိမ် ချမ်းသာကို၊ ပစ္စနု
ဘောန္တိ-စံစားရကုန်၏။ ယံနုနယဒိပန-အကယ်၍ကား၊ အဟံ-ငါသည်၊
ဒေဝစာရိကံ-နတ်ဘုံဒေသစာရိကို၊ စရန္တော-လှည့်လည်လျက်၊ ဒေဝတာ
နံ-နတ်တို့ကို၊ ကာယသက္ခိ-ကတွာကိုယ်တိုင်သက်သေပြု၍၊ တာဟိဒေဝ
တာဟိ-ထိုနတ်တို့သည်၊ ယထူပစိတံ-အကြင်အကြင်ရှေးသောကိုယ်၏
အဖြစ်၌ ဆည်းဘူးခဲ့သော၊ ပုညဉ္စကောင်းမှုကိုလည်းကောင်း၊ ယထာမိ
ကတံ-အကြင်အကြင်ဆည်းဘူးသဖြင့်ရအပ်သော၊ ပုညဗလဉ္စကောင်း
မှု၏အကျိုးကိုလည်းကောင်း၊ ကထာပေတွာ-လျှောက်ကြားစေ၍၊ တမဉ္စ-

၈

ဝိသုဒ္ဓိသုတ္တံ

ထိုအကြောင်းကို၊ ဘဝဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အာရောစေယျံ၊ ကြား
 လျှောက်ရမူကား၊ သာဓုဝတ၊ ကောင်းစွာကား၊ ဇော၊ ဤသို့လျှောက်ကြားရ
 သည်ရှိသော်၊ မောဓိ၊ သတ္တဝါကျိုးကြောင်းပြသ ဆုမွန်မြစ်သော်မူ
 တတ်သောဆရာဘုရားသည်၊ ဝဂ္ဂတလောကောင်းကင်ပြင်၌၊ ပုဏ္ဏဝန်၊
 လပြည့်ဝန်းကို၊ ဥဠာပေန္တောဗိယ၊ တက်စေဘိသကဲ့သို့၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့
 အား၊ ကမ္မဗလံ၊ ကံ၏ အကျိုးကို၊ ပစ္စက္ခတော၊ မျက်မှောက်အမြင်အားဖြင့်၊
 ဒဿေန္တ၊ ပြလျက်၊ အပ္ပကာနဇ္ဈိ၊ အနည်းငယ်မျှလည်း၊ ဖြစ်ကုန်သော၊
 ကာရာနံ၊ ပြုအပ်သောကောင်းမှုတို့၏၊ အာယတနကတာယ၊ တည်နေရာ
 ကိုပြသော၊ သဒ္ဓါယစ၊ ဗဟိုကြည်ခြင်း၏လည်း၊ ဝဿေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊
 ဥဠာရပလံ၊ ပြန်ပြောကြီးကျယ်သော ကောင်းမှုကံ၏ အကျိုးကို၊ ဝိဘာ
 ဝေန္တော၊ ထင်ရှားပြတ်တတ်မှုလျက်၊ တံတံဝိ၊ ဘနဝတ္ထု၊ ထိုထိုဝိမာနဝတ္ထု
 ကို၊ အဗ္ဗုပ္ပတ္တိ၊ အကြောင်းဖြစ်သည်ကို၊ ကာက္ခာ၊ ပြု၍၊ မဟာတိ၊ များစွာ
 သော၊ မေဓဒေသနံ၊ တရားဒေသနာကို၊ ပဝတ္တေဿတိ၊ ဖြစ်စေတော်မူ
 လတ္တံ၊ သာမေဓဒေသနာ၊ ထိုတရားဒေသနာသည်၊ ဗဟုဇနဿ၊ များစွာ
 သောသတ္တဝါအပေါင်း၏၊ အတ္တာယ၊ အကျိုးငှါ၊ ဟိတာယ၊ စီးပွားခြင်းငှါ၊
 ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 လတ္တံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗိန္တော၊ စပနာ၊ ကြံပြီး၍ကား၊ သော၊ ထိုအရှင်မဟာ
 မောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည်၊ အာသနာ၊ နေရာမှ၊ ဥဗ္ဗဟိတွာ၊ ထ၍၊ ရတ္တဒုပဇ္ဇံ၊
 နိမြန်းသော နှစ်ထပ်သောသင်းပိုင်ကို၊ နိဝါသေတွာ၊ ဝတ်တော်မူ၍၊ အဇရံ၊
 တထည်သော၊ ရတ္တဒုပဇ္ဇံ၊ နိမြန်းသောနှစ်ထပ်သောဒုကုဋ်တော်ကို၊ ကေဝံ၊
 ကေသ္မိံ၊ အံသေ၊ လက်ဝဲတဘက်ပရံ၊ ထက်၌၊ ကတွာ၊ တင်သည်ကိုပြု၍၊
 သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ဇာတိဟိဂုံလိကဓာရာနိစ္ဆ၊ ရိတောဝိယ
 စ၊ ဟိနိရိုးစစ်၏အယဉ်သည် ပြီးပြီးပြန်ထွက်လတ်ဘိသကဲ့သို့ လည်း
 ကောင်း၊ သဗ္ဗ္ဗာတပါနုရုဗ္ဗိတောဝိယစ၊ ဉာချမ်းအခါ သည်းသာရောင်
 ဖြင့်တပ်အပ်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ဇင်္ဂမော၊ ရွှေတွားတွားထိုဤသွား
 သော၊ ကဉ္စနဂိရိသီရဓရောဝိယစ၊ ရွှေဘောင်ထွန်ကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊
 ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရား အထံတော်သို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊
 အဘိဝံ၊ ဒေတွာ၊ ရှိသေစွာရှိရိုး၍၊ ကေမန္တံ၊ တင့်အပ်လျှောက်ပတ်သော
 အရပ်၌၊ နိသီန္တေ၊ နေလျက်၊ အတ္တနေဗ္ဗမိမိ၊ အဓိပ္ပါယ်အလိုကို၊ အာရော
 စေတွာ၊ ကြားလျှောက်၍၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုညာတော၊
 အနူးအညွတ်ခွင့်လွှတ်အပ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အာသနာ၊ နေရာမှ၊ ဥဠာ

တံပဒနတံတံပဒတေဝိမာနဝတ္ထု၊ ထိုဝိမာနဝတ္ထု၊ သည်၊ ဝိနယပိဋကံ၊
ဝိနည်းပိဋကတ် လည်းကောင်း၊ သုတ္တန္တပိဋကံ၊ သုတ္တန်ပိဋကတ် လည်း
ကောင်း၊ အဘိဓမ္မာပိဋကံ၊ အဘိဓမ္မာပိဋကတ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
တိသုပိဋကေသု၊ သုံးပါးသော ပိဋကတ်တို့တွင်၊ သုတ္တန္တပိဋကပရိယာ
ပန္နံ၊ သုတ္တန်ပိဋကတ် ၌အကျုံးဝင်၍၊ ဒိဃာနိကာယော၊ ဒိဃာနိကာယလည်း
ကောင်း၊ မဇ္ဈိမနိကာယော၊ မဇ္ဈိမနိကာယလည်းကောင်း၊ သံယုတ္တနိကာ
ယော၊ သံယုတ္တနိကာယလည်းကောင်း၊ အင်္ဂုတ္တရနိကာယော၊ အင်္ဂုတ္တရ
နိကာယလည်းကောင်း၊ ခုဒ္ဒကနိကာယော၊ ခုဒ္ဒကနိကာယလည်းကောင်း၊

ဣတိဗျသိ၊ ပဉ္စသုနိကာယေသု၊ ငါးပါးသောနိကာယတို့တွင်၊ ခုဒ္ဒကနိကာယ
 ယပရိယာပန္နံ၊ ခုဒ္ဒကနိကာယတို့အကျုံးဝင်၏။ သုတ္တံ၊ သုတ်လည်းကောင်း၊
 ဂေယျံ၊ ဂေယျလည်းကောင်း၊ ဝေယျာကရဏံ၊ ဝေယျာကရဏ လည်း
 ကောင်း၊ ဂါသာ၊ ဂါသာလည်းကောင်း၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံလည်းကောင်း၊ ဣတိ
 ဝုတ္တကံ၊ ဣတိဝုတ်လည်းကောင်း၊ ဇောတကံ၊ ဇောတလည်းကောင်း၊ အတ္တ၊ တ
 ဓမ္မံ၊ အတ္တ၊ တဓမ္မလည်းကောင်း၊ ဝေဒလ္လံ၊ ဝေဒလ္လလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ နဝသု၊ ကိုးပါးကုန်သော၊ သာသနဓိသု၊ ပရိယတ္တိသာသနာအင်္ဂါ
 တို့တွင်၊ ဂါသာသင်္ဂဟံ၊ ဂါသာသွတ်သွင်း၍သပြိုတ်ရေတွက်အပ်၏။
 (ဗြာဟ္မဏ၊ ဂေါတမ အမည်ရှိသောပုဏ္ဏား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နှိုသိတိ
 သဟဿာနိ၊ ရှစ်သောင်းနှစ်ထောင်သောဓမ္မက္ခန္ဓာတို့ကို၊ ဗုဒ္ဓတေ၊ မြတ်
 စွာဘုရားအထံတော်မှ၊ ဝဏ္ဏံ၊ ဥဂ္ဂဏ္ဏံ၊ သင်ကြားပြီး၊ နွေသဟဿာနိ၊ ရှစ်
 ထောင်သော ဓမ္မက္ခန္ဓာတို့ကို၊ ဘိက္ခုတော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာစသော
 ရဟန်းတို့အထံမှ၊ ဝဏ္ဏံ၊ ဥဂ္ဂဏ္ဏံ၊ သင်ကြားပြီး၊ ဣတိဗျသိ၊ ယေ၊ နေမေဓမ္မာ၊
 အကြင်တရားတို့သည်၊ စတုရာသိတိ၊ သဟဿာနိ၊ ရှစ်သောင်း လေး
 ထောင်သောဓမ္မက္ခန္ဓာတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေ၊ နေမေဓမ္မာ၊ ထို
 တရားတို့သည်၊ မမာဓိ၊ ဖိဝေ၊ ဝုတ္တု၊ ဝုတ္တု၊ ပဝတ္ထိ၊ နေမေ၊ ဖြစ်ခြင်းရှိကုန်၏။
 ဣတိဗျသိ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဓမ္မာဏ္ဏဝါရိကေန၊ တရား
 တဏှာစိုးဖြစ်သောအရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ ပဋိညာတေသု၊ ဝန်ခံအပ်
 ကုန်သော၊ စတုရာသိတိဓမ္မက္ခန္ဓသဟဿေသု၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်
 သောဓမ္မက္ခန္ဓာတို့တွင်၊ ကတိပယဓမ္မက္ခန္ဓသင်္ဂဟံ၊ စဉ်မျှသောဓမ္မက္ခန္ဓာ
 ဖြင့် ရေတွက်အပ်၏။ ဝုတ္တတော၊ ဝင်အားဖြင့်၊ ဝိဇ္ဇဝဂ္ဂေါ၊ ဝိဇ္ဇဝင် လည်း
 ကောင်း၊ ဝိတ္တလတာဝဂ္ဂေါ၊ ဝိတ္တလတာဝင်လည်းကောင်း၊ ပါရိစ္ဆတ္တက
 ဝဂ္ဂေါ၊ ပါရိစ္ဆတ္တကဝင်လည်းကောင်း၊ မဇ္ဈန္ဒကဝဂ္ဂေါ၊ မဇ္ဈန္ဒကဝင်လည်း
 ကောင်း၊ မဟာရထဝဂ္ဂေါ၊ မဟာရထဝင်လည်းကောင်း၊ ပါယာသိဝဂ္ဂေါ၊ ပါ
 ယာသိဝင်လည်းကောင်း၊ သုနိက္ခိတ္တဝဂ္ဂေါ၊ သုနိက္ခိတ္တဝင်လည်းကောင်း၊
 ဣတိဗျသိ၊ သတ္တဝဂ္ဂေါ၊ သုနိဝင်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တတ္ထံ၊ ထို
 ဝင်တို့တွင်၊ ဝတ္ထုတော၊ ဝတ္ထု အရေအတွက်အားဖြင့်၊ ပဌမေဝဂ္ဂေ၊ ရှေးဦး
 အပိဋ္ဌဝင်၌၊ သတ္တရသဝတ္ထုနိ၊ တဆဲ့ခုနစ်ဝတ္ထုတို့ လည်းကောင်း၊ ဒုတိ
 ယေ၊ နှစ်ခုမြောက်သော ဝိတ္တလတာဝင်၌၊ ကောဒသ၊ တဆဲ့တဝတ္ထုတို့
 လည်းကောင်း၊ တတိယေ၊ သုံးခုမြောက်သော ပါရိစ္ဆတ္တကဝင်၌၊ ဒသ၊
 ဆယ်ဝတ္ထုတို့လည်းကောင်း၊ စတုတ္ထေ၊ လေးခုမြောက်သောမဇ္ဈန္ဒကဝင်၌၊

ဒွါဒသ၊ တဆဲ့နှစ်ဝတ္ထုတို့လည်းကောင်း၊ ပဉ္စမေငါးခုမြောက်သော မဟာ
 ရထဝဂ်၌၊ စတုဒ္ဒသ၊ တဆဲ့လေးဝတ္ထုတို့လည်းကောင်း၊ ဆဋ္ဌေမြောက်ခု
 မြောက်သောပါယာသိဝဂ်၌၊ ဒသ၊ ဆယ်ဝတ္ထုတို့လည်းကောင်း၊ သတ္တ
 မေ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သော သုနိက္ခိယဝဂ်၌၊ ကောဒသ၊ တဆဲ့တဝတ္ထုတို့
 လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အန္တရိမာနာနံ၊ ဂုတ္တိလဝိမာနဝတ္ထု၊ စတုရိတ္ထိ
 ဝိမာနဝတ္ထုတို့၏အတွင်း၌ဖြစ်ကုန်သော ဝိမာနဝတ္ထုတို့ကို၊ အဂ္ဂဟဏေ၊
 မယူသည်ရှိသော်၊ ပဉ္စာသိတိ၊ ရှစ်ဆဲ့ငါးဝတ္ထုတို့လည်းကောင်း၊ ဂဟဏေ၊
 ပန၊ ယူသည်ရှိသော်ကား၊ တေဝိသသထဝတ္ထု၊ နိ၊ တနေ့နှစ်ဆယ်သုံးဝတ္ထု
 တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။ ဂါထာတောပန၊ ဂါထာအရေအတွက်
 အားဖြင့်ကား၊ ဒိယဗုဒ္ဓဟဿဂါထာ၊ တထောင့်ငါးရာသော ဂါထာတို့
 သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။ တဿ၊ ထိုဝိမာနဝတ္ထုဒေသနာ၏၊ ဝဂ္ဂေ
 သု၊ ဝဂ်တို့တွင်၊ ဝိဋ္ဌဝဂ္ဂေါ၊ ဝိဋ္ဌဝဂ်သည်၊ အာဒိ၊ အစတည်း၊ ဝတ္ထု၊ သု၊
 ဝတ္ထုတို့တွင်၊ သောဝဏ္ဏဝိဋ္ဌဝတ္ထု၊ သောဝဏ္ဏ ဝိဋ္ဌဝတ္ထုသည်၊ အာဒိ၊
 အစတည်း၊ တဿာဝိ၊ ထိုဝတ္ထု၏လည်း၊ ဝိဋ္ဌန္တေ၊ သောဝဏ္ဏမယန္တိ ဂါထာ၊
 ဝိဋ္ဌန္တေသောဝဏ္ဏမယံဟူသောဂါထာသည်၊ အာဒိ၊ အစတည်း။ ။

၆ [ဝိဋ္ဌဝဂ်-၁-ဝိဋ္ဌဝိမာနဝတ္ထု]

တတ္ထ၊ ထိုဝိမာနဝတ္ထုဒေသနာ၌၊ ပဌမဝတ္ထု၊ သာပဌမဝတ္ထု၏၊ အယံ၊
 ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ အဋ္ဌ၊ ပုတ္တိ၊ အကြောင်း၏ဖြစ်ခြင်းတည်း၊ ဘဂဝတိ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိခေါ်နေပြည်တော်၌၊ အနာထ
 ဝိဇ္ဇိကဿ၊ အနာထဝိဇ္ဇာသုဋ္ဌေး၏၊ အာရာမေ၊ အရံဖြစ်သော၊ ဇေတဝနေ၊
 ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရန္တေ၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်၊ ပသေနိ
 ကောသလေန၊ ပသေနိကောသလအမည်ရှိသော၊ ရညာမင်းကြီးသည်၊
 ဗုဒ္ဓပ္ပမုခဿ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ သံဃာဿ၊ ရဟန်းအပေါင်းအား၊
 သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး၊ အသဒိသဒါနေ၊ သူတပါးတို့၏ဒါနနှင့်တူ
 သောအလှူကို၊ ပဝတ္တိတေ၊ ဖြစ်စေအပ်သည်ရှိသော်၊ တဒနုရူပေန၊ ထို
 အသဒိသဒါနနှင့်လျော်သောအားဖြင့်၊ အနာထဝိဇ္ဇိကေန၊ အနာထဝိဇ္ဇာ
 အမည်ရှိသော၊ မဟာသေဗ္ဗိနာ၊ သူဌေးကြီးသည်၊ တယောဒိပသေသံ၊
 ရက်ဘို့ပတ်လုံး၊ တဿ၊ ထိုအတူ၊ ဝိသာခါယ၊ ဝိသာခါအမည်ရှိသော၊
 မဟာဥပါသိကာယ၊ ဒါယိကာမကြီးသည်၊ မဟာဒါနေ၊ အလှူကြီးကို၊ ဒိန္နေ၊

ပေးလှူအပ်သည်ရှိသော်၊ အသဒိသဒါနဿတပါးသုတို့မတုံမဟဉ်နှင့်
သောဒါန၏၊ ပာတ္တိဖြစ်သောအခြင်းအရာသည်၊ သကလဗ္ဗေဒိယေဗ္ဗေ
ဒိပါကျွန်းအလုံး၌၊ ပါကဇ္ဇာထင်ရှားကျော်စောသည်၊ အဟောသိဖြစ်ပြီ။
အထာထိအခါ၌၊ မဟာဇနေအများသောလူအပေါင်းသည်၊ တတ္ထတတ္ထ
ထိုထိုမြို့ရွာနိဂုံးဇနပုဒ် အရပ်ဒေသတို့၌၊ ကထံစကားကို၊ သမုဋ္ဌာပေသိ
ဖြစ်စေ၏။ ကံ သမုဋ္ဌာပေသိ၊ အဘယံသို့ဖြစ်စေသနည်းဟူမူကား၊ ကံ
အသို့နည်း၊ ဧဝံဤသို့၊ ဥဋ္ဌာရိဘဝပရိစ္စာဂေနေဝ၊ ပြန်ပြောကြီးကျယ်
သောစည်းစိမ်ဥစ္စာကိုစွန့်ကြဲလှူဒါန်းသဖြင့်သာလျှင်၊ ဒါနံအလှူဒါနသည်၊
မဟာဗုလတရံအထူးသဖြင့်ကြီးမားမြင့်မြတ်သောအကျိုးရှိသည်၊ ဘဝိဿ
တိနုခေါ၊ ဖြစ်လတ္တံ့လော၊ ဥဒါဟုထိုသို့မဟုတ်မူ၍၊ အတ္တနောမိမိ၏၊
ဝိဘဝါနုရူပနစည်းစိမ်ချမ်းသာအားသျှော်ကန်ထိုက်တန်သော၊ ပရိစ္စာ
ဂေနေဝစွန့်ကြဲလှူဒါန်းခြင်းဖြင့်၊ မဟာဗုလတရံအထူးသဖြင့်အကျိုးကြီးမြတ်
သည်၊ ဘဝိဿတိနုခေါဖြစ်ပါလတ္တံ့လော၊ ဣတိဤသို့၊ ကထံစကားကို၊
သမုဋ္ဌာပေသိဖြစ်စေ၏။ တိက္ခမရဟန်းတို့သည်၊ တံကထံထိုလူအများ
တို့ပြောဆိုကြသောစကားကို၊ သုတွာကြားခဲ့၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
ဘုရားအား၊ အာရောစေသုံ၊ ကြားသျှောက်ကုန်၏၊ ဘဂဝံ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ တိက္ခမရဟန်းတို့၊ ဒေသုဓမ္မသမ္ပတ္တိယာဝဿာသ္မာဘွယ်ဝတ္ထု၏ပြည့်စုံ
ခြင်းကြောင့်သာလျှင်၊ ဒါနံအလှူဒါနသည်၊ မဟာဗုလတရံအထူးသဖြင့်
အကျိုးကြီးမြတ်သည်၊ နဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ အထခေါ၊ စင်စစ်မှာမူ
ကား၊ စိတ္တ သမ္ပတ္တိယာဝဿာ၊ စိတ်စေတနာ၏ ပြည့်စုံ ခြင်းကြောင့် လည်း
ကောင်း၊ ဓမ္မတ္တသမ္ပတ္တိယာဝဿာ၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်ဟုဆိုအပ်သောခေတ်၏ပြည့်စုံ
ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဒါနံအလှူဒါနသည်၊ မဟာဗုလတရံအထူး
သဖြင့်အကျိုးကြီးမြတ်သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ တသ္မာသိကြောင့်၊
ကုဏ္ဍာကမုဋ္ဌမတ္တမ္ပိသန်ခွဲတဆုတ်မျှကိုလည်းကောင်း၊ ဝိလောတိကမတ္တမ္ပိ
ပုဆိုးခွမ်းဖြတ်တခုမျှကိုလည်းကောင်း၊ တိဏသန္တရပဏ္ဏသန္တရမတ္တမ္ပိ
မြက်အခင်းသစ်ရွက် အခင်းမျှကိုလည်းကောင်း၊ ပုဘိမုတ္တဟရိဒုကမတ္တမ္ပိ
ခွားကျင်ပုပ်ဖြင့်စိန်အပ်သော ဆီးဖြူချွန်ရှားသဖန်းခါးစသော ဆေးမျှကို
လည်းကောင်း၊ ဝိပ္ပသန္ဓေနအလွန်အကျူးအထူးသဒ္ဓါကြည်ညိုစွာသော၊
စေတသမ္ပိတ်စေတနာဖြင့်၊ ဒက္ခိဏယုပုဂ္ဂလေ၊ မြတ်သောအလှူခံသူ
ထိုက်သော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌာပိတံ၊ တည်စေအပ်သည်ရှိသော်၊
တုတ္တိ၊ ထိုခွားကျင်ပုပ်ဖြင့်စိန်အပ်သော ဆီးဖြူချွန်ရှား သဖန်းခါးစသော

ဆေးမျှသည်လည်း၊ မဟာဗုဒ္ဓလတံ၊ အလွန်အကျူးအထူးမြတ်သောအကျိုး
ရှိသည်၊ မဟာဓုတိကံ၊ ကြီးကျယ်သော ထွန်းတောက်ပခြင်း ရှိသည်၊
မဟာဝိပဿာရိကံ၊ ကြီးမားမြင့်မြတ်သော ပြန့်ပွားခြင်းရှိသည်၊ ဘဝိဿတိ၊
ဖြစ်လတ္တံ့။ ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ ဟောတော်မူပြီ၊ တထာဟိ၊ ထိုသို့ဟော
တော်မူသောကြောင့်သာသျှင်၊ နန္ဒိယိတ္တေပဿန္တမ္၊ အပ္ပကာနာမဒက္ခိတာ၊
(တထာဂတေဝါသမ္ပန္နော၊ အထဝါတဿသာဝကေတိ) နန္ဒိယိတ္တေပဿန္တ
မ္၊ အပ္ပကာနာမဒက္ခိတာ၊ တထာဂတေဝါသမ္ပန္နော၊ အထဝါတဿသာဝ
ကေ၊ ဤဒေဝါနိဇ္ဇေန၊ နတ်တို့၏အရှင်ဖြစ်သော၊ သက္ကေန၊ သိကြားနတ်
မင်းသည်၊ ဝတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ။ ။

ဤသမ္ပန္နော၊ အလုံးစုံသော တရားတို့ကိုမဖောက်မပြန် ကိုယ်တော်တိုင်
ထိုးတွင်း၍သိတော်မူတတ်သော၊ တထာဂတေဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၌လည်း
ကောင်း၊ အထ၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ တဿတထာဂတဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊
သာဝကေဝါ၊ တပည့်သား သံဃာတော်၌ လည်းကောင်း၊ ဗိတ္တေ၊ မိတ်
သည်၊ ပဿန္တမ္၊ ကြည်ညိုသည်ရှိသော်၊ ဒက္ခိတာ၊ ပေးလှူအပ်သော မြတ်
သော အလှူဝတ္ထု၏အကျိုးသည်၊ အပ္ပကာနာမ၊ နည်းသောမည်သည်၊
နန္ဒိယိတ္တေပဿန္တမ္၊ သာပနေသာ၊ သာပနသောဂါထာ၊ ထိုဂါထာသည်၊ သက
လဓမ္မ၊ ဒီပေဓမ္မ၊ ဒိင်္ကျန်းအလုံး၌၊ ဝိတ္တာရိတာ၊ ပြန့်နှံ့သည်၊ အဟောသိ၊
ဖြစ်ပြီ၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ သမဏ၊ ဗြာဟ္မဏကလေးဦးက ဝနိပ္ပကာနံ၊
ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်အစားကျန်သောသူခရီးသွားဇနီးတောင်းယာစကားတို့အား၊
ယထာဝိဘာဝံ၊ စည်စိမ်အားလျော်စွာ၊ ဒါနာနိ၊ အလှူတို့ကို၊ ဒေန္တိ၊ ပေးလှူ
ကုန်၏၊ ဂေဟင်္ဂတေ၊ အိမ်အပြင်၌၊ ပါနိယံ၊ သောက်ရေကို၊ ဥပဋ္ဌာပေန္တိ၊
တည်ထားကုန်၏၊ ခွါရကောဋ္ဌကေသု၊ တခါးရစ်တို့၌၊ အာသနာနိ၊ နေရာတို့
ကို၊ ပဋ္ဌပေန္တိ၊ ခင်ထားကုန်၏။ ။

တေနဝသမယေန၊ ထိုအခါ၌လည်း၊ အညတရော၊ တပါးသော၊ ဝိဇ္ဇာ
စာရိကော၊ ဆွမ်းခံသွားသော၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ ပါသာဒိကေန၊
ကြည်ညိုဘွယ်ကိုဆောင်သော၊ အဘိက္ကန္တေန၊ ရှေ့သို့တက်ခြင်းဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ ပနိက္ကန္တေန၊ နောက်သို့ဆုတ်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ အာလောကိ
တေန၊ တူရုကြည့်ခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဝိလောကိတေန၊ တစောင်း
ကြည့်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ သမဇ္ဈိတေန၊ ကွေးခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊
ပဿာရိတေန၊ ဆန့်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဩက္ခိတ္တစက္ခုန၊ အောက်သို့
ချသောမျက်လွှာရှိသဖြင့်၊ ဣရိယာပထသမ္ပန္နော၊ ဣရိယာပုထ်၌ပြည့်စုံ

၁၄ ဝိမာနဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိသျှံ

သည်၊ ဟုတွန့်ဖြစ်၍၊ ဝိဇ္ဇာယသွင်းအကျိုးငှါ၊ စရန္တောသွားသည်ရှိ
သော်၊ ကာလေမွန်းတည့်အခါသည်၊ ဥပကဋ္ဌေနိးလတ်သည်ရှိသော်၊
အညတရံ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့၊ သမ္ပာဒုဏှိ၊ ရောက်လေ၏၊
တက္ကထိ၊ အိမ်၌၊ သဒ္ဓါသမ္ပန္နာ၊ ကံကံ၏အကျိုးကို ယုံကြည်ခြင်း ရတနာ
သုံးပါး၌ ကြည်ညိုခြင်းသဒ္ဓါတရား၌ ပြည့်စုံသော၊ ဧကော၊ တယောက်
သော၊ ကုလဇိတာ၊ အမျိုးသမီးသည်၊ ထေရံ၊ မထေရ်ကို၊ ပဝရိဒိတွာ၊
ကြည်ညို၍၊ သန္ဓာတဂါရဝဗဟုမာနာ၊ ကောင်းစွာဖြစ်သော ရှိသေခြင်း
များစွာမြတ်နိုးခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥဇ္ဇာရပီတိသော၊ မနုဿံ၊ ပြန့်ပြော ကြီး
ကျယ်သော နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို၊ ဥပ္ပါဒေတွန့်ဖြစ်စေ၍၊ ဂေဟံ၊
အိမ်တွင်းသို့၊ ပဝေသေတွာ၊ သွင်း၍၊ ပဉ္စပတိဋ္ဌိတေန၊ ငါးပါးသောတည်
ခြင်းရှိသောရှိခိုးခြင်းဖြင့်၊ ဝနိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ ဝိဇ္ဇာအင်းပျဉ်
ကို၊ ပညာပေတွာ၊ ခင်းထား၍၊ တဿ၊ ထိုအင်းပျဉ်၏၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊
ပီတကံ၊ ရွှေသောအဆင်းရှိသော၊ မဇ္ဇဝတ္ထံ၊ ချောမြေ့ပြေပြစ်သောအဝတ်
ပုဆိုးကို၊ အတ္တရိတွာ၊ ခင်း၍၊ အဒါသိ၊ လှူ၏၊ အထပစ္စာ၊ ထိုနောက်မှ၊
တက္ကထိ၊ အင်းပျဉ်၌၊ ထေရေ၊ မထေရ်သည်၊ နိသိန္ဓေ၊ ထိုင်နေသည်ရှိ
သော်၊ မယံ၊ ငါအား၊ ဣဒံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဥက္ကမပုညက္ခတ္တံ၊ မြတ်
သောကောင်းမှုတည်းဟူသော မျိုးစေတီ၏ စိုက်ပျိုးရာလယ်မြေကောင်း
သကွပင်ဖြစ်သော အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်မြတ်သည်၊ ဥပဋ္ဌိတံ၊ အနီးအပါးထင်ရှား
ဖြစ်ပေါ်လာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့အသင့်အားဖြင့်နှလုံးသွင်း၍၊ ပဿန္တိတ္တံ၊ ကြည်
ညိုသောစိတ်ရှိသော အမျိုးသမီးသည်၊ ယထာပိဘဝံ၊ မိမိ၏စည်းစိမ်အား
လျော်စွာ၊ အာဟာရေန၊ ဆွမ်းခဲဘွယ်အစရှိသောအာဟာရဖြင့်၊ ပရိဝေသိ၊
လုပ်ကျွေး၏၊ ဗီဇနိဉ္စေ၊ လေထောင့်ရပ်ကိုလည်း၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ ဗီဇံ၊ ယပ်
ခပ်၏၊ ကဿာတ္တကိစ္စော၊ ပြုအပ်ပြီးသော ဆွမ်းစားခြင်း ကိစ္စရှိသော၊
သော၊ ထေရေ၊ ထိုမထေရ်သည်၊ အာသနဒါနံ၊ ဘောဇနဒါနာဒိပဋိသံယုတ္တံ၊
အင်းပျဉ်နေရာ အလှူဆွမ်းဘောဇဉ်အလှူအစရှိသည်နှင့် စပ်ယှဉ်သော၊
ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို၊ ကတွန့်၊ ပြောဟော၍၊ ပက္ကမိ၊ ဖဲကြွလေ၏၊ သာ
ဣတ္ထိ၊ ထိုအမျိုးသမီးသည်၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ တံဒါနံ၊ ထိုအင်းပျဉ်စသော
အလှူကိုလည်းကောင်း၊ တဉ္စဝဋ္ဌကထံ၊ ထိုမထေရ်ဟောကြားသောတရား
စကားကိုလည်းကောင်း၊ ပစ္စဝေက္ခန္တိ၊ ဆင်ခြင်လျက်၊ ပီတိယာ၊ နှစ်သက်
ခြင်းဖြင့်၊ နိရန္တရံ၊ မပြတ်၊ ဗုဒ္ဓသရိရာ၊ တွေ့ထိသောကိုယ်ရှိသည်၊ ဟုတွန့်
ဖြစ်၍၊ တံပိဋ္ဌိန္ဒိ၊ ထိုအင်းပျဉ်ကိုလည်း၊ ထေရုဿ၊ မထေရ်အား၊ အဒါသိ၊

လူ၏တောတောထိုလူပြီးသည်မှနောက်၌၊ အပရေနတပါးသော၊ သမယေ
 နအခါ၌၊ အညတရေနအမှတ်ရှိသော၊ ရောဂေနအနာသည်၊ ဗုဒ္ဓာ
 တွေထိအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ကာလံအန္ဓာမနေရတေရွှေ့လျောခြင်းကို၊ ကတွာ
 ပြု၍၊ တာဝတိံသာဝနေတာဝတိံသာနတ်ပြည်၌၊ နှိဒသယောဇနိကော
 တဆဲနှစ်ယူစနာရှိသော၊ ကနကဝိမာနေ၊ ရွှေဗိမာန်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိဖြစ်လေ၏။
 အဿာထိုနတ်သမီးအား၊ အတ္တရာသဟဿံတထောင်သော နတ်သမီး
 အပေါင်းသည်လည်း၊ ပရိဝါရော၊ အခြံအရံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။
 အဿာထိုနတ်သမီး၏၊ ဝိဇ္ဇဒါနာနုဘာဝေနာအင်းပျဉ်လှူရသောကောင်း
 မှုအာနုဘော်ကြောင့်လည်း၊ ယောဇနိကော၊ တယူစနာအတိုင်းအရှည်ရှိ
 သော၊ အာကာသစာရိနိ၊ ကောင်းကင်ဖြင့်သို့ငှက်တို့အလင်း သွားတတ်
 သော၊ သီဃဇဝေါ၊ လျှင်မြန်သောအဟုန်ရှိသော၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ကုဋာ
 ဂါရသဏ္ဌာနော၊ ရလစ်မွန်ချွန် သဏ္ဌာန်ရှိသော၊ ကနကပလ္လင်္ဂော၊ ပြီးပြီး
 ပြောင်အရောင်တောက်ထွန်းသော ရွှေအတိပြီးသောလွှင်သည်၊ နိဗ္ဗတ္တိ
 ဖြစ်၏။ တေနထိုကြောင့်၊ တံဝိမာနံထိုနတ်သမီး၏ဗိမာန်ကို၊ ဝိဇ္ဇဝိမာနန္တိ
 ဝိဇ္ဇဝိမာနံဟူ၍လည်း၊ ဝုတ္တတိ၊ ခေါ်ဆိုပညတ်သရတ်အပ်၏။ ဟိ၊ အကျယ်
 ချဲ့ပြီးအံ့၊ တံဝိမာနံထိုဗိမာန်သည်၊ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏံ၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော
 အဆင်းရှိသော၊ ဝတ္တံအဝတ်ကို၊ အတ္တရိတွာ၊ ခင်း၍၊ ဒိန္နတ္တာ၊ လှူခဲ့ဘူး
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကမ္မသရိက္ခကတံ၊ မိမိပြုခဲ့သောကုသိုလ်ကံနှင့် တူ
 သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝိဘာဝေန္တံ၊ ယင်စွာပြုလျက်၊ သုဝဏ္ဏမယံ၊ ရွှေသား
 အတိပြီးသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဝိတံဝေဂဿ၊ ဝိတံအဟုန်၏၊ ဗလဝ
 တာဝေနအားကြီးသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဝိတဝတ္ထသန္တတံ၊ ရွှေသောအဝတ်
 ပုဆိုးဖြင့် ခင်းအပ်သောအင်းပျဉ်ကို၊ ဒင်္ဂုဏောယျဿ၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်၏၊
 ဝိတ္တရုစိဝေသေန၊ စိတ်အလိုအားလျော်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဒိန္နတ္တာ၊
 လှူအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ယထာရုစိဂါမိ၊ အလိုရှိတိုင်းသွားခြင်းရှိ၏။
 ပဿာဒသမ္ပတ္တိယာ၊ ကြည်ညိုခြင်းပဿာဒ၏ ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်၊ ဥဇ္ဇာရံ၊
 ပြန့်ပြောကြီးကျယ်သည်၊ သဗ္ဗသောဝ၊ အချင်းချပ်သိမ်းသာလျှင်၊ ပါသာ
 ဒိကံ၊ ကြည်ညိုတွယ်ရှိသော၊ သောဘာတိသယယုတ္တံ၊ တင့်တယ်ခြင်းနှင့်
 ယှဉ်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ အထာထိုအခါ၌၊ ဒေဝတာသုနတ်တို့သည်၊
 ကေသိ၊ ဥဿဝဒိဝေသ၊ တရသောပွဲသဘင်နေ၌၊ ယထာသကံ၊ မိမိတို့၏
 ဥစ္စာဖြစ်သော၊ ဒိဗ္ဗာနုဘာဝေနနတ်တို့၏ တန်ခိုးအာနုဘော်ဖြင့်၊ ဥယျာန
 ကိဇ္ဇနန္တံ၊ ဥယျာဉ်ပျော်ပါးမြူးထူးခြင်းအကျိုး၌၊ နန္ဒနဝနံ၊ နန္ဒဝန်ဥယျာဉ်

သို့၊ ဂစ္ဆိန္တိ သုက္ခာသုက္ခာ ကုန်သည်ရှိသော်၊ သာဒေဝတာယိနတ်သမီးသည်၊
 ဒိဗ္ဗဝတ္ထုနိဝတ္ထာနတ်၌ဖြစ်သော အဝတ်ကိုဝတ်သည်ဖြစ်၍၊ ဒိဗ္ဗဘာရဏ
 ဝိဘူသီတာနတ်၌ဖြစ်သော တန်ဆာကိုဆင်သည်ဖြစ်၍၊ အစ္ဆရာသဟဿ
 ပရိဝါရာတထောင်သော နတ်သမီးအခြံအနံ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သကဘာဝ
 နာမိမိနေရာဘုံမိမိခန်းမှ၊ နိက္ခမိတွာထွက်လက်၍၊ တံပိဋ္ဌဝိမာနံထိုပညွင်
 ဘုံပျံ့နတ်မိမိခန်းကို၊ အဘိရုဌတက်စီး၍၊ မဟာဟိယာကြီးကျယ်များ
 မြတ်သော၊ ဒေဝိဒ္ဓိယာနတ်၏တန်ခိုးဖြင့်၊ မဟာန္တနာများမြတ်သော၊ သိရိ
 သောဘဂ္ဂနအသရေ၏တင့်တယ်ခြင်းဖြင့်၊ သမန္တတောရှေးနောက်
 ဝဲယာရပ်မျက်နှာမှ၊ စန္ဒောဝိယစာရောင်ခြည်တောက်ထွန်း လပြည့်ဝန်း
 ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ သူရိယောဝိယစာရောင်ခြည်တောက်ထွန်းပြောင်လင်း
 သော နေမင်းကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဩဘာသေန္တတောက်ပထွန်းလင်း
 သည်ဖြစ်၍၊ ဥယျာနံနန္ဒဝန်ကျော် ဥယျာဉ်တော်သို့၊ ဂစ္ဆတိထွက်
 သွား၏။ ။

တေနစသမယေနထိုအခါ၌လည်း၊ အာယသ္မာမဟာမောဂ္ဂလာနော
 အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည်၊ ဟေဋ္ဌာအောက်၌၊ ဂုတ္တနယေနဝဆို
 အပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့် သာလျှင်၊ ဒေဝစာရိကနတ်ပြည် ဒေသစာရိ
 ကို၊ စရန္တာကြွသွားတော် မူသည်ဖြစ်၍၊ တာဝတိံသ ဘဝနံတာဝ
 တိံသာနတ်ပြည်သို့၊ ဥပဂတောကြွရောက်တော်မူလျက်၊ တဿာဒေဝ
 တာယထိုနတ်သွီး၏၊ အဝိဒုရေအနီး၌၊ အတ္တာနံမိမိကိုယ်ကို၊ ဒေသေ
 သိပြတော်မူ၏။ အထထိုအခါ၌၊ သာဒေဝတာယိနတ်သွီးသည်၊ တံ
 ထိုအရှင်မဟာ မောဂ္ဂလာန်ကို၊ ဒိသွာမြင်၍၊ သမုပ္ပန္န ပဿာဒ ဂါရဝါ
 ကောင်းစွာ ဖြစ်သော ဩညညီ ရိုးသခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သဟသာ
 အဆာတလျင်၊ ပလ္လင်္ကတောပလ္လင်ဗိမာန် နတ်ဘုံမှ၊ ဩရုပ္ပသက်
 ဆင်း၍၊ လေရံမထေရ်အထံသို့၊ ဥပသက်မိဘွားချဉ်းကပ်၍၊ ပဉ္စပတိဋ္ဌ
 တေနာငါးပါးသော တည်ခြင်းရှိသော ရှိခိုးခြင်းဖြင့်၊ ဝန္တိတွာရှိခိုး၍၊ ဒသ
 နသမောဓနသမုဇ္ဈလံလက်ဆယ်ချောင်းတို့၏ လက်သည်းအပေါင်းမှ
 ထွက်သော အရောင်ရှိဖြင့်တောက်ပသော၊ အဉ္စလိလက်အုပ်ကို၊ ပဂ္ဂပ္ပာ
 ချီ၍၊ နမဿမာနာရှိခိုးလျက်၊ အဋ္ဌာသိရပ်၏၊ ထေရောမထေရ်သည်၊
 ကာယစာထိုနတ်သွီးသည် လည်းကောင်း၊ အညေဟိတပါးကုန်သော၊
 သတ္တေဟိစသတ္တပါတို့သည်လည်းကောင်း၊ ယထူးစိတ်အကြင်အကြင်
 ဆည်းဘူးအပ်သမျှသော၊ ကုသလာကုသလံကုသိုလ် အကုသိုလ်ကံကို၊

အတ္တနော+ကိုယ်တော်မြတ်၏၊ ယထာကမ္မာပဂဉာဏာနုဘာဝေန+ယထာ
 ကမ္မာပဂအဘိညာဉ်၏ အာနုဘော်ဟုဆိုအပ်သော၊ ပညာဗလဘောဇေန+
 ပညာတော်၏ အားအထူးဖြင့်၊ ဟတ္ထတလေ+လက်ဝါးအပြင်၌၊ ဌိတိတ
 အာမလကံ+တင်ထားအပ်သောသျှစ်ရှားသီးကို၊ ပစ္စက္ခတော+မျက်မှောက်
 ထင်ထင်အားဖြင့်၊ ပဿတိဝိယ+မြင်သကဲ့သို့၊ ပစ္စက္ခတော+မျက်မှောက်
 အားဖြင့်၊ ကိဉ္ဇာဝိပဿတိ+အကယ်၍ကားမြင်တော်မူ၏၊ တထာဝိ+ထိုသို့
 ပင်မြင်တော်မူသော်လည်း၊ ယသ္မဒ+အကြင်ကြောင့်၊ ဧဝတာနံ+နတ်တို့၏၊
 ဥပပတ္တိ သမနန္တရ မေဓ+ဥပပတ် ပဋိသန္ဓေဖြင့် နတ်ပြည်၌ ဖြစ်သည်၏
 အခြားမဲ့၌သာလျှင်၊ အဟံ+ငါသည်၊ ကုတော+အဘယ်ဘဝမှ၊ စံဝိတွာ+
 စုတေမဲ့၍၊ ဣမ+ဤငါးပါးကာမဂုဏ် ပြည့်စုံလှစွာထက်နတ်ရွာ၌၊ ဥပပန္န
 နုခေါ+ဖြစ်သာသနည်း၊ ကိ+အဘယ်သို့ သဘောရှိသော၊ ကုသလကမ္မံ+
 ကုသိုလ်ကံကိုကတွာ+ပြု၍၊ ဣမံသမ္ပတ္တိ+ဤကြီးကုသိုလ်ပြန့်ပြောအံ့သြာ
 မကုန် ထက်နတ်ဘုံ၌ဖြစ်သော စည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ ပဋိလဘာဝိနုခေါ+
 ရပေသနည်း၊ ဣတိ+ဤသို့၊ အတိတဘာဝေ+ရှေးလွန်လေပြီးသော ဘဝ၌၊
 ယထူပစိတံ+အကြင်အကြင် ပြည့်ဆည်းဘူးခဲ့သော၊ ကမ္မဉ္စ+သုစရိုက်
 ကုသိုလ်ကံကိုလည်း၊ ဥဒ္ဓိဿ+ရည်၍၊ ဥပခေရဏာ+ ကြည့်ရှုရံစမ်းခြင်း
 သည်၊ ယေဘုယျေန+များသောအားဖြင့်၊ ဓမ္မတာသိဒ္ဓါ+ ဓမ္မတာသဘော
 အားဖြင့်ပြီး၏၊ တထာဝေ+ထိုဖြစ်ခဲ့သည်အတိုင်းလည်း၊ ယထာဝတော+
 မဘောက်မပြန် ဟုတ်မှန်သောအားဖြင့်၊ ဉာဏံ+သိမြင်တတ်သော ဇာတိ
 သရဉာဏ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ+ဖြစ်၏၊ တဿာ+ထိုကြောင့်၊ ဧဝတာယ+နတ်
 သွီးအား၊ ကတကမ္မံ+မိမိပြုခဲ့ဘူးသော ကုသိုလ်ကံကို၊ ကဏာ ပေတွာ+
 လျှောက်ကြားစေ၍၊ သဒေဝကဿ+နတ်နှင့် တက္ကသော၊ လောကဿ+
 လူအပေါင်းအား၊ ကမ္မပလံ+ကံ၏အကျိုးကို၊ ပစ္စက္ခံ+မျက်မှောက်ကို၊ ကာ
 တုကာမော+ပြုတော်မူခြင်းငှါ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပိဋုန္တေ သောဓဏ္ဏ
 မယန္တိ အာဒိ+ပိဋုန္တေသောဓဏ္ဏမယံဤသို့အစရှိသော ဂါထာစကားကို၊
 အာဟ+မိန့်ပြီ။

(၁) အလင်္ကာတေ၊ အထူးထူးသော ရတနာရောင်တို့ဖြင့် ပြောင်ပြောင်
 တောက်သော လက်ကောက်ခြေကျဉ်းစသော နတ်၌ဖြစ်သော တန်ဆာ
 တို့ဖြင့် တင့်တယ်စွာ တန်ဆာဆင်သောကိုယ်ရှိသော၊ မလျှောရေထက်
 ဝန်းကျင် တောက်ထွန်းလျက် ပြိုးပြိုးပြက် ထွက်သော အရောင်တို့ဖြင့်
 နှစ်သက်ဘွယ် ရှိကုန်သော နတ်၌ဖြစ်သော ပန်းတို့ကို ပန်ဆင်ခြင်းလည်း
 (၃)

ရှိသော၊ သုဝဏ္ဏေအလွန်စင်ကြယ်သောအရောင်ရဲရင့် တောက်ထွန်း
သော အရောင် ရှိကုန်သော အဝတ်အရုံ ဂုဏ်စသော နတ်၌ဖြစ်သော
ကောင်းသော အဝတ်အရုံလည်း ရှိသော၊ ဒေဝီနတ်သမီး၊ ဥဠာရံမြတ်
သော၊ သောဝဏ္ဏမယံလံဘိန္နစင် အတိသာလျှင် ဖြစ်သော၊ တေးသင်
နတ်သမီး၏၊ ပိဋံပလ္လင်သဏ္ဌာန်ရွှေမိမာန်သည်၊ မနောဇံမိတ်ကဲ့သို့လျှင်မြန်
စွာသွားခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ယေနကာမံသင်နတ်သမီး၏အလိုအားလျော်စွာ၊
ဂစ္ဆတိစသွားလည်းသွား၏၊ အဗ္ဘကုဋံတိဝညွန့်၍၊ ဝိဇ္ဇာလျှင်စစ်နွယ်
သည်၊ ဩဘာသတိဣဝံထွန်းတောက်ပသကဲ့သို့၊ တေးသင်နတ်သမီး၏၊
ဣမံပိဋံဤပလ္လင်သဏ္ဌာန် ရွှေမိမာန်သည်၊ ဩဘာသတိစသွားလည်း
ထွန်းတောက်ပ၏၊ မဟာနုဘာဝေကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊
ဒေဝီနတ်သမီး၊ ကေနအဘယံသို့သဘောရှိသော ကောင်းမှုကြောင့်၊ တ
တဝသင်နတ်သမီးအား၊ တောဒိသောဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝဏ္ဏော
သရိရဝဏ္ဏောကိုယ်အဆင်းသည်၊ ဇာတောဖြစ်သနည်း၊ ကေနအဘယံ
သို့သဘောရှိသော ကောင်းမှု ကံကြောင့်၊ တေးသင်နတ်သမီးအား၊ ဣ
ဣမသ္မိံဌာနေဤတာဝတိံသာနတ်ရွာသံဌာန၌၊ တယိသင်နတ်သမီးသည်၊
လတ္တမာနံ၊ ရအပ်သော၊ ဥဠာရံအလွန်အကျူး အထူးကြီးကျယ်ပြန့်ပြော
သော၊ သုစရိတဖလံကောင်းစွာကျင့်အပ်သောဒါနသီလစသောသုစရိတ်
ကုသိုလ်ကံ၏ အကျိုးသည်၊ ဣဇ္ဇတိ နိပ္ပဇ္ဇတိ၊ ပြီးပြည့်စုံသနည်း၊ ကေန
အဘယံသို့သော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တေးသင်နတ်သမီးအား၊ မနသော
ပိယာမိတ်ဖြင့်ချစ်ခင်လေးမြတ်စုံမက်အပ်ကုန်သော၊ ယေကေမိအကြွင်း
မဲ့ဥသ္မံ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဘောဂါသုံးဆောင် ခံစားအပ်ကုန်သော နှစ်
သက်မြတ်နိုးခြင်း၏အဆောက်အဦးအထူးဖြစ်ကုန်သော အဝတ်တန်ဆာ
တို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိဖြစ်ကုန်သနည်း၊ မဟာနုဘာဝေကြီးသောအာနုဘော်
ရှိသော၊ ဒေဝီနတ်သမီး၊ တေးသင်နတ်သမီးကို၊ ဂစ္ဆာမိလိသောထွေငါ့မေး
ပေအံ့၊ မနုဿဘူတာလျှင်ဖြစ်သည်ရှိသော၊ တေးသင်နတ်သမီးသည်၊ ကိ
ဂုဋ္ဌံအဘယံသို့သဘောရှိသော ကုသိုလ်ကံကို၊ အကာသိပြုဘိသနည်း၊
ကေနအဘယံ ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တေးသင်နတ်သမီးသည်၊ ဇေတိတာ
နုဘာဝါဤသို့အချင်းခပ်သိမ်း ထွန်းတောက်ပသော တန်ခိုးအာနုဘော်
ရှိသည်၊ အသိဖြစ်သနည်း၊ ကေနအဘယံသို့သော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊
တေးသင်နတ်သမီး၏၊ ဝဏ္ဏောစ၊ ပြီးပြီးပြောင်ပြောင် အရောင်ဝိနိလကီ
ကိုယ်မှထွက်သောအလင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသအကြွင်းမဲ့ဥသ္မံ လုံးစုံ

နို့စပ် အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပတာသတိ-ထွန်းလင်း တောက်ပ စေနိုင်
 သနည်း။ ဣတိ-ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ-မေးတော်မူ၏။ ။ မောဂ္ဂလာနေန၊ မောဂ္ဂလာနိ
 အနွယ်ရှိသော ဗြာဟ္မဏမဟာသာလ၏ ပုတ္တအစစ်သည်းချာ ဖြစ်၍ အနွယ်
 အားဖြင့် မောဂ္ဂလာနိ ဟု ထင်ရှားကျော်စောသော အရှင် မောဂ္ဂလာနိ မထေရ်
 သည်၊ ပုစ္ဆိ တားမြင်အပ်ပြီးသည်ကို နှိုးနှောလိုသည်၏ အစွမ်းဖြင့် မေးအပ်
 သည် ဖြစ်၍၊ အတ္တမနာ-နှစ်သက်သော စိတ်ရှိသော၊ သာဒေဝတာ-ထိုမေး
 အပ်သော နတ်သွီးသည်၊ ဣဒံ-ဤ ကြိုးကျယ် ပြန့်ပြောသော အကျိုး
 သည်၊ ယဿကမ္မဿ-အကြင်ရှေးဘဝ၌ ပြုခဲ့ဘူးသော သုစရိတ်ကံ၏၊
 ဖလံ-အကျိုးသည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ပဉ္စ-ငါးလို ရေးနှင့် မေးအပ်သော ပြဿ
 နာကို၊ ပုဋ္ဌာပုဋ္ဌာကာရတော-မေးအပ်သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဝိယာ
 ကာသိ-ဖြေကြားပြီ။ ။ ၊ မဟာနုဘာဝ-ကြီးသော တန်ခိုး အာနုဘော်ရှိ
 သော၊ ဘိက္ခု-ရှင်ရဟန်း၊ အဟံ-တပည့်တော်မသည်၊ မနုဿသု-လူတို့
 တွင်၊ မနုဿဘူတာ-လူဖြစ်၍ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ အတ္တဝါတဝန်-အိမ်သို့လာ
 ရောက်ကုန်သော ဧည့်သည်ရဟန်းတို့အား၊ အာသနကံ-နေရာအင်းပျဉ်
 ငယ်ကို၊ အဒါသိ-ပေးလှူခဲ့ဘူး၏၊ အဘိဝါဒယိ-ရှိခိုးခဲ့ဘူးပြီ၊ အဉ္စလိကံ-
 လက်အုပ်ချီခြင်းကို၊ အကာသိ-ပြုခဲ့ဘူးပြီ၊ ယထာနုဘာဝံ-အစွမ်းသတ္တိ
 ရှိသည်အားလျော်စွာ၊ ဒါနဉ္စ-ဆွမ်းအပျော်ခဲဘွယ် အစရှိသောလှူဘွယ်
 ဝတ္ထုကိုလည်း၊ အဒါသိ-ပေးလှူ ပူဇော်ခဲ့ဘူး၏။ ။ ၊ မဟာနုဘာဝ- ကြီး
 သောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု-ရှင်ရဟန်း၊ တေန-ထိုသို့သဘော
 ရှိသောကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေတပည့်တော်မအား၊ တောဒိသော-ဤသို့
 သဘောရှိသော၊ ဝဇ္ဇန္တာ-တဆွဲနှစ်ယူစနာတိုင်တိုင် ထွန်းလင်းနိုင်သော
 အရောင် အဆင်းသည်၊ ဇာတော-ဖြစ်၏။ တေန-ထိုသို့ သဘောရှိသော
 ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေတပည့်တော်မအား၊ ဣဝ-ဤတာဝတိံ သာ နတ်
 ပြည်၌၊ လတ္တမာနံ-ရအပ်သော၊ သုစရိတဖလံ-သုစရိတ်ကုသိုလ်ကံ၏ အကျိုး
 သည်၊ ဣတ္တတိ-ပြီးပြည့်စုံ၏။ တေန-ထိုကြောင့်၊ မေတပည့်တော်မအား၊
 မနုဿဝိယာ-မိတ်ဖြင့်ချစ်ခင် မြတ်နိုးအပ်ကုန်သော၊ ယေကေမိ-ကြွင်းမဲ့
 ဥသု အလုံးစုံကုန်သော၊ တောဂါစ-အဝတ် တန်ဆာ အစရှိကုန်သော
 နတ်၌ဖြစ်သော အသုံးအဆောင်တို့သည်လည်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ-လိုရာမတ ဖြစ်
 လာရကုန်၏။ ။ ။ မဟာနုဘာဝ-ကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု-
 ရှင်ရဟန်း၊ တေန-တန်ဆာပင်အား၊ အက္ခာမိ-ဖြေကြား
 လျှောက်ထား ပြန်ဆိုပါအံ့။ မနုဿဘူတာ-လူ၌ဖြစ်၍ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊

အဟံ တပည့်တော်မသည်၊ ယံဝုညံ- အကြင်နေရာ အင်းပျဉ် စသည်
ကို ကြည်လင်သဒ္ဓါ ယံကြည်စွာ ပေးလှူခြင်း ကြည်ညိုခြင်း မြတ်နိုးခြင်း
ရှိခိုး ပူဇော်ခြင်း စသော ကုသိုလ်ကံကို၊ အကာသိ- ပြုခဲ့ဘူး၏။ တောန၊
ထိုသို့သဘောရှိသော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ အဟံ တပည့်တော်မသည်၊
ဝေဇလိတာ နုဘာဝါ- ဤသို့ထွန်းတောက်ပသော တန်းခိုးအာနုဘော်ရှိ
သည်၊ အမှီဖြစ်၏။ တောန- ထိုသို့သော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေ- တပည့်
တော်မ၏၊ ဝဏ္ဏာစ- ပြီးပြီးပြောင်ပြောင် တောက်လောင်ဘန်ခိုးရှိသော
အရောင်အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာ- အလုံးစုံသော အရပ်ဆယ်မျက်
နှာတို့ကို၊ ပဘာသတိ- ထွန်းလင်းတောက်ပစေနိုင်၏။ ဣတိ- ဤတွင်ပါဠိ
တော်လာဂါထာစကားရပ်အပြီးသတ်တည်း။ ။

ဗိတတ္ထတာသုဂါထာသု- သိဂါထာတို့တွင်၊ ပဌမဂါထာယံ- ပဌမဂါထာ
၌၊ ဝိဇ္ဇန္တိ- ဝိဇ္ဇာသည်ကား၊ ယံကိစ္ဆံ- အမှတ်မရှိသော၊ တာဒိသံ- ထိုသို့
အင်းပျဉ်နှင့်တူသော သဘောရှိသော၊ ဒါရက္ခဏ္ဍဗ္ဗိ- သစ်ပျဉ် အပိုင်းကို
လည်းကောင်း၊ အာသနန္တိ- နေရာကိုလည်းကောင်း၊ ဗလိကရဏာဝိဇ္ဇန္တိ- နတ်
တို့ကို ပူဇော်သက္ကာရပြုရာ၌ထားအပ်သော အင်းပျဉ်ကိုလည်းကောင်း၊
ဝေတ္တာသနံပိ- ကြိတ်နွယ်ပုံဖြင့်ရက်အပ်သော အင်းပျဉ်ကိုလည်းကောင်း၊
မသာရကာဒိဝိသေသနာမံ- မသာရကစသည်ထူးသော အမည်ရှိသော၊
ဒါရမယာဒိအာသနန္တိ- သစ်သားဖြင့်ပြီးသော အင်းပျဉ်အစရှိသောနေရာ
ကိုလည်းကောင်း၊ ဝုတ္တတိ- ဆိုအပ်၏။ တထာတံဝစနံ- ထိုစကားသည်၊
ဟိသစ္စံ- ဖြစ်၏၊ ပါဒဝိဇ္ဇာပါဒကထာလိကန္တိ- ဧတ္ထံ- ပါဒဝိဇ္ဇာပါဒကထာလိကံ ဟု
သောဤပါဠိ၌၊ ပါဒဌပနယောဂံ- ခြေကိုချထားခြင်းငှါ သင့်လျော်သော၊
သုခိအာဒိကံ- ခြေဆေးအင်းပျဉ် အစရှိသော၊ ဒါရက္ခဏ္ဍဗ္ဗိ- သစ်သားပိုင်းဟု
ဆိုအပ်သော၊ အာသနံ- နေရာအင်းပျဉ်ကို၊ ဝုတ္တတိ- ဆိုအပ်၏။ ဝိဇ္ဇသဗ္ဗိတိ
ဧတ္ထံ- ဝိဇ္ဇသဗ္ဗိဟုသော ဤပါဠိ၌၊ ဟတ္ထေန- လက်ဖြင့်၊ ဂဟဏယောဂံ- ကိုင်
သွားဆွဲငင်ခြင်းငှါလျှောက်ပတ်သင့်လျော်သော၊ အာသနံ- အင်းပျဉ်ငယ်
ကို၊ ဝုတ္တတိ- ဆိုအပ်၏။ ဝိဇ္ဇကာတိပန- ဝိဇ္ဇကာဟူသောဝုန်၌ကား၊ ဧကစ္စေသု-
အချို့ကုန်သော၊ ဇနပဓေသု- ဇနဝုန်တို့၌၊ တေသံ- ထိုဇနဝုန်သားယောကျ်ား
မိန်းမတို့၏၊ ဝေါဟာရေန- အခေါ်အဝေါ်ပညာဝေါဟာရအားဖြင့်၊ အာသ
နံ- နေရာဖြစ်၍ဖြစ်သော အင်းပျဉ်ကို၊ ဘူတဝိဇ္ဇကာဒေဝကုလ ဝိဇ္ဇကာတိ
ဧတ္ထံ- ဘူတဝိဇ္ဇကာဒေဝကုလဝိဇ္ဇကာဟူသော ဤပါဠိ၌၊ ဒေဝတာနံ- နတ်
တို့အား၊ ဗလိကရဏဗ္ဗာနဘူတံ- ပူဇော်သက္ကာရပြုရာ၌ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊

ပိဋကင်းပျဉ်ကို၊ ဂစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တဒ္ဓပိဋန္တိတ္ထေ၊ တဒ္ဓပိဋဟူသောဤပါဌ
 ဌ၊ ဝေတ္တလတာဒိဟိ၊ ကြိမ်နွယ်အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဥပရိအထက်၌၊ ဝိတံ၊
 ရက်အပ်သော၊ အာသနံ၊ အင်းပျဉ်ကို၊ ဂစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ယံ၊ အကြင်အင်း
 ပျဉ်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ တဒ္ဓပိဋဥပါနယိတိ၊ တဒ္ဓပိဋဥပါနယိဟူ၍၊ ဂစ္ဆံ၊
 ဆိုအပ်ပြီ။ တဒ္ဓပိဋန္တိတ်နွယ်ဖြင့် ရက်အပ်သော အင်းပျဉ်ကို၊ ဥပါနယိ၊
 အနီးသို့သောင်ယူ၏။ သုပညတ္တံ၊ မဇ္ဇပိဋမဇ္ဇဝါပိဋဝါကာရယမာနေနာတိ၊ စ
 အာဒိသု၊ သုပညတ္တံမဇ္ဇပိဋ မဇ္ဇဝါပိဋဝါကာရယမာနေန ဤသို့အစရှိသော
 ပါဌတို့၌လည်း၊ မသောရကာဒိဘောဒံ၊ မသောရကစသည် အပြားရှိသော၊
 ဒါရမယာဒိအာသနံ၊ သစ်ပျဉ်စသည်ဖြင့်ပြီးသော အင်းပျဉ်ကို၊ ဂစ္ဆတိ၊
 ဆိုအပ်၏။ မဇ္ဇပိဋန္တိတ်လောင်းအင်းပျဉ်ကို၊ သုပညတ္တံ၊ ကောင်းစွာခင်း
 ထားအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မဇ္ဇဝါ၊ လောင်းစောင်းကို လည်းကောင်း၊
 ပိဋဝါ၊ အင်းပျဉ်ကို လည်းကောင်း၊ ကာရယမာနေန၊ ပြုလိုသော ရဟန်း
 သည်၊ ဣပေန၊ ဤအရာ၌ကား၊ ပလ္လင်္ကာကာရ သဏ္ဌိတံ၊ ပလ္လင်အခြင်း
 အရာဖြင့်ကောင်းစွာတည်သော၊ ဒေဝတာယနတ်သမီး၏၊ ပုညာနူဘာဝါ
 ဘိနိဗ္ဗတ္တံ၊ ရှေးသောကိုယ်၏အဖြစ်၌ ပြုခဲ့ဘူးသော ကုသိုလ်ကံ၏ အာနု
 ဘော်ကြောင့်ဖြစ်သော၊ ယောဇနိကံ၊ တယူဇနာ အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊
 ကနကဝိမာနံ၊ သင်္ကီရွှေစင်အတိပြီးသောနတ်ဗိမာန်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်
 ၏။ ။ တေတိတ္ထေ၊ တေဟူသောဤပုဒ်၌၊ တေသဒ္ဓေါ၊ တေသဒ္ဓါသည်၊ နတေ
 သုခံပဇာနန္တိ၊ ယေနပဿန္တိနန္ဒနန္တိ အာဒိသု၊ နတေသုခံပဇာနန္တိ၊ ယေန
 ပဿန္တိနန္ဒနံ ဤသို့အစရှိသောပါဌတို့၌၊ တသဒ္ဓဿ၊ တသဒ္ဓါ၏၊ ဝသေန၊
 အစွမ်းဖြင့်၊ ပစ္စတ္တပဟုဝစနေ၊ ပဌမာပဟုဝစအနက်၌၊ အာဂတော၊ လာ
 ၏။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ နန္ဒနံ၊ နန္ဒဝန်မည်ခေါ် ဥယျာဉ်တော်ကို၊
 နပဿန္တိ၊ မမြင်ဘူးကုန်၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာကို၊ နပဇာ
 နန္တိ၊ မသိကုန်။ ။

နမောတေပုရိသာဇည၊ နမောတေပုရိသုတ္တမ၊ နမောတေဗုဒ္ဓဝိရတ္တ၊
 တိစအာဒိသု၊ နမောတေပုရိသာဇည၊ နမောတေပုရိသုတ္တမ၊ နမောတေဗုဒ္ဓ
 ဝိရတ္တ၊ ဤသို့အစရှိသောပါဌတို့၌လည်း၊ တုမ္ဘသဒ္ဓဿ၊ တုမ္ဘသဒ္ဓါ၏၊ ဝသေ
 န၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ သမ္ဘဒါနေ၊ သမ္ဘဒါန်အနက်၌၊ အာဂတော၊ လာ၏။
 ပုရိသာဇည၊ ယောကျ်ားအာဇာနည်ဖြစ်တော်မူသော အရှင်ဘုရား၊ တေ၊
 အရှင်ဘုရားအား၊ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္တ၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ ပုရိသုတ္တ
 မ၊ ယောကျ်ားမြတ်ဖြစ်တော်မူသော အရှင်ဘုရား၊ တေ၊ အရှင်ဘုရားအား၊

၂၂

ဝိမာနဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိသျှံ

နမော-ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု-ဖြစ်စေသတည်း။ ဝီရ-ကြီးသော လုံ့လရှိ
တော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓ-ရှင်ပင်ဘုရား-တေ-ရှင်ပင်ဘုရားအား၊ နမော-ရှိခိုးခြင်း
သည်၊ အတ္ထု-ဖြစ်စေသတည်း။ တုယံ-ရှင်ပင်ဘုရားအား၊ ဣတိအယံ၊
ဤသည်ကား-အတ္ထော-အနက်တည်း။ ။

၁) ကိန္တု-ကိန္တုသုတံဥပမိတေသမတိက္ကန္တာ၊ အာသဝါတေပဒါလိ
တာတိစအာဒိသု-ကိန္တု-ကိန္တုသုတံဥပမိတေသမတိက္ကန္တာ၊ အာ
သဝါတေပဒါလိတာ ဤသို့အစရှိသော ပါဠိတို့၌လည်း၊ ကရဏေ-ကရ
ဏေတတိယာဟူသော သုတ်မှလိုက်သော နာဓိဘတ်အနက်ဟု ဆိုအပ်
သောကတ္တားအနက်၌၊ အာဂတော-လာ၏၊ တေ-သင်သည်၊ ကိ-အဘယ်
ကို၊ နိဗ္ဗာ-မြင်အပ်သနည်း။ တေ-သင်သည်၊ ကိ-အဘယ်ကို၊ သုတံ-ကြား
အပ်သနည်း၊ တေ-ရှင်ပင်ဘုရားသည်၊ ဥပမိ-မန္တုပမိအစရှိသော ဥပမိတို့
ကို၊ သမတိက္ကန္တာ-ကောင်းစွာလွန်မြောက်အပ်ကုန်ပြီ၊ တေ-ရှင်ပင်ဘုရား
သည်၊ အာသဝါ-ကာမသဝစသည်အပြား လေးပါးသော အာသဝါ
တို့ကို၊ ပဒါလိတာ-ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်ပြီ။ ။

ကိ-တေဝတံကိ-ပနဗြဟ္မစရိယန္တိ အာဒိသု-ကိ-တေဝတံကိ-ပနဗြဟ္မ
စရိယံဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌၊ သာမိအတ္ထေ-သာမိအနက်၌၊ အာဂတော-
လာ၏၊ တေ-အရှင်နတ်မင်း၏၊ ဝတံ-အလေ့အကျင့်သည်၊ ကိ-အဘယ်ပါ
နည်း။ တေ-အရှင်နတ်မင်း၏၊ ဗြဟ္မစရိယံ-မြတ်သောအကျင့်သည်၊ ကိ-
ပန-အဘယ်ပါနည်း။ ။ ဣဓာဝိ-ဤတေဟူသောဝုဒ်၌လည်း၊ သာမိအတ္ထေ-
သာမိအနက်၌၊ ဒဗ္ဗဗ္ဗေ-မှတ်အပ်၏၊ တေတဝ-သင်နတ်သမီး၏၊ ဣတိ
အယံ-ဤသည်ကား၊ အတ္ထော-အနက်တည်း။ ။

(ဣ/၉၂) သောဝဏ္ဏ မယန္တိတ္ထေ-သောဝဏ္ဏမယံဟူသော ဤပါဠိ၌၊ သုဝဏ္ဏ
သဒ္ဓါ-သုဝဏ္ဏသဒ္ဓါသည်၊ သုဝဏ္ဏေဒုဗ္ဗဏ္ဏေ သုဂတေဒုဂ္ဂတေတိစ-သု
ဝဏ္ဏေဒုဗ္ဗဏ္ဏေ သုဂတေဒုဂ္ဂတေဟူ၍ လည်းကောင်း၊ သုဝဏ္ဏတာသုသရ
တာတိစဇောမာဒိသု-သုဝဏ္ဏတာသုသရတာဤသို့အစရှိကုန်သောပါဠိတို့
၌လည်းကောင်း၊ ဆဝိသမ္ပတ္တိယံ-အရေအဆင်း၏ ပြည့်စုံခြင်းအနက်၌၊
အာဂတော-လာ၏၊ သုဝဏ္ဏေ-ကောင်းသော အဆင်း ရှိကုန်သော၊
ဒုဗ္ဗဏ္ဏေ-မကောင်းသောအဆင်းရှိကုန်သော၊ သုဂတေ-ကောင်းသော
အလားသို့လားကုန်သော၊ ဒုဂ္ဂတေ-မကောင်းသောအလားသို့လားကုန်
သော၊ သတ္တေ-သတ္တဝါတို့ကို၊ ပဿာမိ-မြင်၏၊ သုဝဏ္ဏတာ-ကောင်း

သောအဆင်းရှိသည်၏အဖြစ်၊ သုဿရတာ၊ ကောင်းသောအသံရှိသည်၏
 အဖြစ်၊ ကာကံသုဝဏ္ဏာပရိဝါရယန္တိတံအာဒိသု၊ ကာကံသုဝဏ္ဏာ ပရိဝါရ
 ယန္တိ၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ဂရုဇ္ဇေ၊ ဂဇ္ဇုန်ဟူသောအနက်၌၊ အာဂတော၊
 လာ၏၊ ကာကံ၊ ကျီးကို၊ သုဝဏ္ဏာ၊ ဂဇ္ဇုန်၌တို့သည်၊ ပရိဝါရယန္တိ၊ ခြံရံ
 ကုန်၏၊ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏောကဉ္စနသန္နိဘတ္တစောတိအာဒိသု၊ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော
 ကဉ္စနသန္နိဘတ္တစော ဤသို့အစရှိသောပါဌ်တို့၌၊ ဇာတရူပေ၊ ရွှေဟူသော
 အနက်၌၊ အာဂတော၊ လာ၏၊ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော၊ ရွှေအဆင်းနှင့် တူသော
 အဆင်းလည်းရှိထသော၊ ကဉ္စနသန္နိဘတ္တစော၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော
 အရေတော်လည်း ရှိထသော၊ ဣဓေဝံ၊ ဤအရာ၌လည်း၊ ဇာတရူပေ၊
 ရွှေဟူသောအနက်၌သာလျှင်၊ ဒဠဗ္ဗေ၊ မှတ်အပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တံဇာ
 တရူပံ၊ ထိုရွှေကို၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ အရားရှင်တို့၏၊ သမာနပဏ္ဏတာယ၊ အဆင်းတော်
 နှင့်တူသော အဆင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧတဿ ဇာတရူပဿ၊
 ထိုရွှေအား၊ သောဘာနေ၊ တင့်တယ်သော၊ ဝဏ္ဏော၊ အဆင်းအရောင်သည်၊
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတဿ၊ ထိုကြောင့်၊ တံဇာတရူပံ၊ ထိုရွှေသည်၊ သုဝဏ္ဏံ၊
 သုဝဏ္ဏမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ သုဝဏ္ဏမေဝ၊ တင့်တယ်
 သောအဆင်းရှိသော ရွှေသည်သာလျှင်၊ သောဝဏ္ဏံ၊ သောဝဏ္ဏမည်၏၊
 ယထာ၊ ဥပမာအဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ဝေကတံဝေသမန္တိစ၊ ဝေ
 ကတံဝေသမံဟူသော ဝန်ကဲ့သို့တည်း၊ ဝေကတံ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်း၊ ဝေသ
 မံ၊ မညီညွတ်ခြင်း၊ ။

မယသဒ္ဓေါမယသဒ္ဓါသည်လည်း၊ အနုညာတပရိညာတာ၊ တေဝိဇ္ဇာ
 မယမသ္မု၊ တောတိအာဒိသု၊ အနုညာတပရိညာတာ၊ တေဝိဇ္ဇာမယမသ္မု၊
 တောဤသို့အစရှိသောပါဌ်တို့၌၊ အသ္မုဒတ္ထေ၊ အသ္မုသဒ္ဓါ၏အနက်၌၊ အာဂ
 တော၊ လာ၏၊ ဥဘော၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ တေဝိဇ္ဇာ-
 ဝိဇ္ဇာသုံးပါးဟုဆိုအပ်ကုန်သောဗေဒင်သုံးပုံတို့ကိုတတ်ကုန်သည်၊ အနုညာ
 တပရိညာတာ၊ သင်တို့သည် ဗေဒင်သုံးပုံကိုတတ်ကုန်၏ဟု ဆရာတို့က
 လည်းတတ်ကုန်ပြီဟု ပန်ခံကုန်သည်၊ အသ္မု၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ မယံနိဿာယ
 ဟေမာယဇာတမဏ္ဍောဒရိသုဘာတိဇ္ဈေ၊ မယံနိဿာယဟေမာယဇာတ
 မဏ္ဍောဒရိ သုဘာဟူသော ဤပါဌ်၌၊ ပညတ္တိယံ၊ နာမ ပညပ် ဟူသော
 အနက်၌၊ အာဂတော၊ လာ၏၊ မနောမယာပိတိဘက္ခာသယံ၊ ဗာဘတိအာဒိ
 သု၊ မနောမယာပိတိဘက္ခာသယံပဘာဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ နိပ္ပတ္တိအတ္ထေ၊
 ပြီးခြင်းအနက်၌၊ အာဂတော၊ လာ၏၊ မနောမယာ၊ ပိတိဖြင့်ပြီးကုန်၏၊ ပိတိ

ဘက္ခားပိတိသာလျှင်အစာရှိကုန်၏။ သယံပဘာမိမိတို့၏အရောင်သာ
လျှင်အရောင်ရှိကုန်၏။ ဗာဟိရေန အပသန္တာန်၌ ဖြစ်သော၊ ပစ္စယေန
အကြောင်းနှင့်၊ ဝိနာကင်း၍၊ မနသာဝ- စိတ်ဖြင့်သာလျှင်၊ နိဗ္ဗတ္တအဖြစ်
ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာထိကြောင့်၊ မနောမယာတိမနောမယာဟူ၍၊ ဝတ္ထု
ဆိုအပ်ကုန်၏။ ။

ယံနုနာဟံသဗ္ဗမတ္တိကာ မယံကုဒ္ဓိကံကရေယျန္တိ အာဒိသုယံနုနာဟံ
သဗ္ဗမတ္တိကာမယံကုဒ္ဓိကံကရေယျန္တိသို့အစရှိသောပါဌ်တို့၌၊ ဝိကာရက္ခေ-
ပောက်ပြန်ခြင်းအနက်၌၊ အာဂတေသလာ၏။ ယံနုနယဒိပန- အကယ်၍၊
အဟံငါသည်၊ သဗ္ဗမတ္တိကာမယံအလုံးစုံမြေဖြင့်ပြီးသော၊ ကုဒ္ဓိကံကုဒ္ဓိ
ကို၊ ကရေယျံပြုရမူကား၊ သာဓုကောင်းလေစွတကား။ ဒါနမယံသီလ
မယန္တိ အာဒိသုဒါနမယံသီလမယံ၍သို့အစရှိသည်တို့၌၊ ပဒပူရဏမက္ခေ-
ပုန်ပြည့်ကာမျှ၌၊ အာဂတေသလာ၏။ ဣတိ-၍သောဝဏ္ဏမယံဟူသော
ပုန်၌လည်း၊ ဝိကာရက္ခေပောက်ပြန်ခြင်းအနက်၌၊ ဝါတနည်းကား၊ ပဒပူရ
ဏမက္ခေပုန်ပြည့်ကာမျှ၌၊ ဧဋ္ဌဗ္ဗောမှတ်အပ်၏။ ။

ဟိသစ္စံဆိုစကားသည်မှန်၏။ ယဒါအကြင်အခါ၌၊ သုဝဏ္ဏေနရွ
ဖြင့်၊ နိဗ္ဗတ္တအဖြစ်သည်တည်း။ သောဝဏ္ဏမယံရွဖြင့်ဖြစ်သည်။ ဣတိအယံ
အတ္ထော-၍သို့သော အနက်သည်၊ ဟောတိဖြစ်၏။ တဒါထိုအခါ၌၊
သုဝဏ္ဏသမရွ၏။ ဝိကာရောပောက်ပြန်ခြင်းသည်၊ သောဝဏ္ဏမယံသော
ဝဏ္ဏမယမည်၏။ ဣတိ-၍သို့၊ ဝိကာရက္ခေပောက်ပြန်ခြင်းအနက်၌၊ မယ
သဒ္ဓါမယသဒ္ဓါကို၊ ဧဋ္ဌဗ္ဗောမှတ်အပ်၏။ နိဗ္ဗတ္တအတ္ထောပြီးခြင်းအနက်၌၊
ဧဋ္ဌဗ္ဗောမှတ်အပ်၏။ ဣတိ-၍သို့လည်း၊ ဝတ္ထုဆိုခြင်း၌၊ ဝဇ္ဇတိယေဝ-
သင့်သည်သာလျှင်တည်း။ ယဒါပနအကြင်အခါ၌ကား၊ သုဝဏ္ဏေနရွ
ဖြင့်၊ နိဗ္ဗတ္တပြီးသည်တည်း။ သောဝဏ္ဏမရွဖြင့်ပြီးသည်။ ဣတိအယံအတ္ထော-
၍သို့သောအနက်သည်၊ ဟောတိဖြစ်၏။ တဒါထိုအခါ၌၊ သုဝဏ္ဏမေဝ-
သုဝဏ္ဏသည်သာလျှင်၊ သောဝဏ္ဏမယံသောဝဏ္ဏမယမည်၏။ ဣတိ-၍သို့၊
ပဒပူရဏမက္ခေပုန်ပြည့်ကာမျှ၌၊ မယသဒ္ဓါမယသဒ္ဓါကို၊ ဧဋ္ဌဗ္ဗော-
မှတ်အပ်၏။ ။

ဥဇ္ဇာရန္တိဥဇ္ဇာရံဟူသည်ကား၊ ပဏီတံဝိအမြတ်သည်လည်းကောင်း၊
သေဋ္ဌံဝိ- အထူးသဖြင့် ပြီးပွန်းအပ်သော အနက်သည် လည်းကောင်း၊
မဟန္တံဝိ- ကြီးကျယ်သော အထိုးအမျှားထိုက်သော အနက်သည်လည်း
ကောင်း၊ ဥဇ္ဇာရံဥဇ္ဇာရမည်၏။ ဟိသစ္စံဆိုစကားသည်မှန်၏။ ဥဇ္ဇာရသဒ္ဓါ-

ဥဇ္ဇာရယဒ္ဓါသည်၊ ယုဗ္ဗနာပရံဥဇ္ဇာရံဝိသေသံအဓိဂစ္ဆတိ၊ ဘိအာဒိသု၊ ယုဗ္ဗနာပရံ ဥဇ္ဇာရံဝိသေသံအဓိဂစ္ဆတိ၊ ဤသို့ အစရှိသော ပါဠိတို့၌၊ ပဏိတော-
 မြတ်သောအနက်၌၊ အာဂတော၊ လာ၏။ ယုဗ္ဗနာပရံ၊ အဆင့်ဆင့်၊ ဥဇ္ဇာရံ၊
 မြတ်သော၊ ဝိသေသံ၊ တရားအထူးကို၊ အဓိဂစ္ဆတိ၊ ရ၏။ ဥဇ္ဇာရယ
 ခလုဘဝံ ဝစ္ဆယနောသမဏံ ဂေါတမံ၊ သံသာယပသံသတိတိ၊ အာဒိသု၊
 ဥဇ္ဇာရယခလုဘဝံ ဝစ္ဆယနောသမဏံ ဂေါတမံ ပသံသာယပသံသတိ
 ဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌၊ သေဋ္ဌာအထူးသဖြင့်ခြီးမွမ်းအပ်သောအနက်
 ၌၊ အာဂတော၊ လာ၏။ ခလု၊ စင်စစ်၊ ဘဝံ ဝစ္ဆယနော၊ အရှင်ဝစ္ဆယန
 သည်၊ သမဏံ ဂေါတမံ၊ ရဟန်းဂေါတမကို၊ ဥဇ္ဇာယ၊ အလွန်အကျူး
 အထူးသဖြင့်ခြီးမွမ်းအပ်သော၊ ပသံသာယ၊ ခြီးမွမ်းခြင်းဖြင့်၊ ပသံသတိ၊
 ခြီးမွမ်း၏။ ဥဇ္ဇာရဘောဂါ၊ ဥဇ္ဇာရယသာ၊ ဩဇ္ဇာရိကန္တိ စအာဒိသု၊ ဥဇ္ဇာ
 ရဘောဂါ၊ ဥဇ္ဇာရယသာ ဩဇ္ဇာရိကံ ဤသို့ အစရှိသော ပါဠိတို့၌လည်း၊
 မဟန္တ၊ ကြီးကျယ်သောအနက်၌၊ အာဂတော၊ လာ၏။ ဥဇ္ဇာရဘောဂါ၊
 ပြန့်ပြောကြီးကျယ်သော၊ စည်းစိမ်ရှိကုန်၏။ ဥဇ္ဇာရယသာ၊ ကြီးကျယ်ပြန့်ပွား
 များသောအခြံအရံ အကျော်အစောရှိကုန်၏။ ဩဇ္ဇာရိကံ၊ ရှုန့်ရင်း၏။ စ၊
 အသင့်ကိုဆိုဦးအံ့။ တဋ္ဌိဝိမာနံ၊ ထိုနတ်သမီး၏ ဗိမာန်သည်လည်း၊ မနုည
 ဘာဝေန၊ ရှစ်လိုဘွယ်ရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဥပဘုဉ္ဇန္တာနံ၊ အနီးချဉ်းကပ်
 သုံးဆောင်လတ်ကုန်သော သူတို့အား၊ အတိတ္တိကဇ္ဇေ၊ မရောင့်ရဲနိုင်
 ခြင်းကို ပြုတတ်သောအနက်ကြောင့်၊ ပဏိတံ၊ ပဏိတမည်၏။ သမန္တပါ
 သာဒိကတာဒိနာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှကြည်ညိုဘွယ်ကိုဆောင်တတ်သည်၏
 အဖြစ်အစရှိသည်ဖြင့်၊ ပသံသတမတောယ၊ အထူးသဖြင့်ခြီးမွမ်းအပ်သည်
 ၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သေဋ္ဌာအထူးသဖြင့် ခြီးမွမ်းအပ်ခြင်း၏။
 ပမာဏမဟန္တတာယ၊ အတိုင်းအရှည်အားဖြင့် ကြီးမားသည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်လည်းကောင်း၊ မဟန္တတာယစ၊ အဖိုးအများထိုက်သည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်လည်းကောင်း၊ မဟန္တ၊ ကြီးကျယ်ပြန့်ပွားများစွာအတိုးထိုက်၏။
 တိဟိဝိအတ္ထေဟိ၊ သုံးပါးသောအနက်တို့ဖြင့်လည်း၊ ဥဇ္ဇာရမေဝ၊ ပြန့်ပြော
 ကြီးကျယ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဥဇ္ဇာရန္တိ၊ ဥဇ္ဇာ
 ရံဟူ၍၊ ဝတ္ထုမိန့်အပ်ပြီ။ ။

မိဒ္ဓနာဇဝန္တိတ္ထေ၊ မနောဇဝံဟူသောဤပါဠိ၌၊ မနောတိ၊ မနောဟူသည်
 ကား၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်တည်း။ မနောသံဒွေ၊ မနောသဒ္ဓါသည်၊ သဗ္ဗသမ္ဘိအလုံး
 ရံလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ကုသလာကုသလာ ဗျာကတဗိတ္တာနံ၊ ကုသိုလ်

အကုသိုလ်အဗျာကတစိတ်တို့နှင့်၊ သာဓာရဏဝါစိ၊ ဆက်ဆံသောစိတ်
ဟူသောအနက်ကိုဟောတတ်သည်။ ယဒိဝိဟောတိ၊ အကယ်၍ကားဖြစ်
၏၊ ပနတထာဝိဏိသိပင် ဖြစ်သော်လည်း၊ မနောဇဝနိ၊ မနောဇဝ်ဟူ၍၊
ဝုတ္တတ္တဘုရားဆိုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ယတ္ထကတ္တဝိအာရမ္မဏအမှတ်
မရှိသောအာရုံ၌၊ ပဝတ္တနကဿအာရုံပြုသောအားဖြင့် ဖြစ်တတ်သော၊
တြိယမယစိတ္တဿအွှာခြင်းတြိယာဘုံ ပြီးစေတတ်သောဝိညတ္တိသမုဋ္ဌာ
ပကစိတ်၏၊ ဝသေနအစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံသိအပ်၏၊ တသ္မာထို
ကြောင့်၊ တေဿထိုဝိမာန်အား၊ မနောဝိယစိတ်ကဲ့သို့သော၊ ဇဝေါလျှင်
မြန်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာထိုကြောင့်၊ မနောဇဝ်မနောဇဝ်
မည်၏၊ ယထာဗျာဓိပမာအဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ဩဠမုခေါတိ၊ ဩဠ
မုခေါဟူသကဲ့သို့တည်း၊ ဩဠမုခေါကုလား၊ အုတ်ခံတွင်းကဲ့သို့ခံတွင်းရှိ
သောသူ၊ အတိဝိယသိစာဂမန်၊ အလွန်လျှင်မြန်သောသွားခြင်းရှိ၏၊ ဣတိ
အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ မနောစိတ်
သည်၊ လဟုပရိဝတ္တိတာယလျှင်သော အပြန်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
အတိဒူရေဝိ၊ အလွန်ဝေးသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဝိသယေစ၊ အာရုံ၌လည်း၊
ခဏေနဝ၊ တခဏခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ နိပတတိ၊ ကျရောက်နိုင်၏၊ တေန၊
ထိုကြောင့်၊ နာဟံဘိက္ခဝေအညံကေဓမ္မိ သမနုပဿာမိယံဇေဝလဟုပရိ
ဝတ္တံယထယိဒံ ဘိက္ခဝေစိတ္တန္တံ၊ နာဟံဘိက္ခဝေအညံ ကေဓမ္မိသမနု
ပဿာမိယံဇေဝလဟုပရိဝတ္တံယထယိဒံဘိက္ခဝေစိတ္တံဟူ၍လည်းကောင်း၊
ဒူရံမံကေစရန္တံ၊ ဒူရံမံကေစရံဟူ၍လည်းကောင်း၊ သဂဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒံစိတ္တံ၊
ဤစိတ်သည်၊ လဟုပရိဝတ္တံလျှင်မြန်သောအပြန်ရှိသည်၊ ဟောတိယထာ၊
ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဇေတထာ၊ ထိုအထူး၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယံဓမ္မဇာတံ၊
အကြင်တရားသဘောသည်၊ လဟုပရိဝတ္တံလျှင်မြန်သောအပြန်ရှိသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အညံ၊ မိတ်မှတပါးသော၊ တာဒိသံ၊ ထိုသို့လဟုပရိဝတ္တန
သဘောရှိသော၊ ကေဓမ္မိ၊ တရသောတရားကိုမျှလည်း၊ အဟံ၊ ငါဘုရား
သည်၊ နသမနုပဿာမိ၊ မြင်တော်မူ၊ ဒူရံမံ၊ ဝေးသောအရပ်ဝေးသော
အာရုံသို့သွားရောက်ကျက်စားတတ်၏၊ ကေစာရံ၊ တရတည်းသောအာရုံ
၌ဖြစ်တတ်၏၊ ဝုတ္တတိတိ၊ ဝုတ္တတိဟူသည်ကား၊ တဿဒေဝတာယ၊ ထို
နတ်သမီး၏၊ ဝသနဝိမာနတော၊ နေရာဘုံဝိမာန်မှ၊ ဥပျာနံ၊ နန္ဒဝန်ဥယျာဉ်
ကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍၊ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ခရီးဖြင့်၊ ဝုတ္တတိသွား၏။ ။

ယေန ကာမန္တိ ဧတ္ထယေနကာမံ ဟူသော ဤပုဒ်၌၊ ကာမ သဒ္ဓေါ၊
ကာမသဒ္ဓါသည်၊ ကာမာဟိဝိတြာမရရာ မနောရမာဝိရူပ ရူပေနမထေန္တိ
ဝိတ္တန္တိ အာဒိသု၊ ကာမာဟိဝိတြာ မရရာ မနောရမာ ဝိရူပရူပေနမထေန္တိ
ဝိတ္တံ၍ သို့အစရှိသောပါဠိဟူ၍၊ မနာဝိယေ၊ ချစ်ခင်စုံမက်နှစ်သက်မြတ်နိုး
အပ်သော၊ ရူပါဒိဝိသယေ၊ ရူပါရုံအစရှိသော အာရုံခြောက်ပါး၌၊ အာဂ
တော၊ လာ၏၊ ဟိ၊ သင့်စွ၊ ကာမော၊ ရူပသဒ္ဓစသည်အပြားငါးပါးသော ကာ
မဂုဏ်တို့သည်၊ ဝိတြာ၊ ဆန်းကြယ်ကုန်၏၊ မရရာ၊ သာယာစုံမက်နှစ်သက်
မြတ်နိုးအပ်ကုန်၏။ မနောရမာ၊ နှလုံးမှလျော်ဘွယ်ရှိကုန်၏၊ ဝိရူပရူပေန၊
အထူးတူးအပြားပြား ယျားစွာဖောက်ပြန်သော အားဖြင့်၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ကို၊
မထေန္တိ၊ ပျက်ဆီးကုန်၏။ ဆန္ဓောကာမောရာဂေါ ကာမောတိ အာဒိသု၊
ဆန္ဓောကာမော ရာဂေါကာမော ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ဆန္ဓရာဂေ၊ ဆန္ဓ
ရာဂ၌၊ အာဂတော၊ လာ၏၊ ဆန္ဓော၊ အားနည်းသောရာဂသည်၊ ကာမော၊
ကာမမည်၏။ ရာဂေါ၊ အားကြီးသောရာဂသည်၊ ကာမော၊ ကာမမည်၏။
ကိလေသကာမော၊ ကာမပါဒါနန္တိ အာဒိသု၊ ကိလေသကာမော၊ ကာမပါဒါနံ
ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ သဗ္ဗသို့၊ အကြွင်းမဲ့ဥသု၊ အလုံးစုံသော၊ လောဘေ၊
လောဘဟူသော အနက်၌၊ အာဂတော၊ လာ၏။ ကာမပါဒါနံ၊ ကာမပါဒါနံ
သည်၊ ကိလေသကာမော၊ ကိလေသကာမမည်၏။ အတ္တကာမပါရိဝရိ
ယာယဝဏ္ဏံ၊ ဘာသေယျာတိအာဒိသု၊ အတ္တကာမပါရိဝရိယာယဝဏ္ဏံ၊ ဘာ
သေယျဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌၊ ဝါမဓမ္မေ၊ ရာသုတို့၏မေထုန်အကျင့်၌၊
အာဂတော၊ လာ၏။ အတ္တကာမပါရိဝရိယာယ၊ မိမိသည်အလိုရှိအပ်သော
မေထုန်အကျင့်ဖြင့် လုပ်ကျွေးခြင်း၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို၊ ဘာသေယျ၊ ဆို
ပြားအုံ၊ သန္တတယော၊ အတ္တကာမရူပါကုလပုတ္တံ၊ တိအာဒိသု၊ သန္တတ
ယော၊ အတ္တကာမရူပါကုလပုတ္တံ၊ ဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌၊ ဟိတန္တန္တေ၊
အစိုးအပွားကိုအလိုရှိခြင်း၌၊ အာဂတော၊ လာ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤအရပ်၌၊ အတ္တ
ကာမရူပါ၊ အကျိုးစီးပွားကိုလိုလားတောင့်တသောသဘောရှိကုန်သော၊
တယော၊ သုံးယောက်ကုန်သော၊ ကုလပုတ္တာ၊ အမျိုးသားတို့သည်၊ သန္တံ၊
ရှိကုန်၏။ အတ္တာမိနေ၊ အပရာမိနေ၊ ဘုဇိသောယေနကာမံဂမောတိ အာ
ဒိသု၊ အတ္တာမိနေ၊ ဘုဇိသောယေနကာမံဂမော ဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့
၌၊ သရိဘာဝေ၊ မိမိအလိုအလျောက် အစိုးတရနေသောအဖြစ်၌၊ အာဂ
တော၊ လာ၏။ အတ္တာမိနေ၊ မိမိအလိုအားဖြင့်တစုံတခုအမှုကိုစွက်ပြုခွင့်
ရသည်ဖြစ်၍မိမိနှင့်စပ်၏။ အပရာမိနေ၊ သူတပါး၏အလိုအားဖြင့်မဖြစ်ရ

၍သူတပါးတို့နှင့်စပ်ခြင်းမရှိ။ ထုဒိသော+တော်လှန်သောသူသည်။ ဟော
 တိ+ဖြစ်၏။ ယေနကာမံဂမော+အကြင်အကြင်အလိုရှိတိုင်း သွားရသည်။
 ဟောတိ+ဖြစ်၏။ ဣဝေဝိ+ဤအရာ၌လည်း။ သေရိဘာဝေဇေ+မိမိအလိုအား
 လျော်စွာဖြစ်ခြင်းဟူသော အနက်၌သာလျှင်။ ဗုဋ္ဌဗ္ဗော+မှတ်အပ်၏။ တသ္မာ+
 ကိုကြောင့်။ ယေနကာမံ+ယေန ကာမံဟူသည်ကား။ ယထာရုဗိ+သင်
 နတ်သမီး အလိုအားလျော်စွာ။ ဧဝတာယ+နတ်သမီး၏။ ဣစ္ဆာနုရူပံ+
 အလိုရှိအပ်သော ဆန္ဒအားလျော်စွာ။ ဣတိအယံ+ဤသည်ကား။ အတ္ထော+
 အနက်တည်း။ ။

အလင်္ကတေတိ+အလင်္ကတေ ဟူသည်ကား။ အလင်္ကတဂတ္ထေ+နတ်၌
 ဖြစ်ကုန်သောတန်ဆာတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သောကိုယ်ရှိသော၊ နာနာ
 ဝိခရံသိဇာလသမုဇ္ဈလံဝိဝိခရတနဝိဇ္ဇောတိ+တတိ+အထူးထူးအပြားပြား
 များသောဆောင်ခြည်ကွန်ယက်တို့ဖြင့် လက်လက်ထိန်ထိန်တောက်သော
 အထူးထူးသော ရတနာရောင်တို့ဖြင့် ပြောင်ပြောင်ဝင်းဝင်း ထွန်းသင်း
 ကုန်သော၊ ဟတ္ထုပဂပါရုပဂါဒိတေဒေဟိ+လက်ကောက်ခြေကျဉ်းအစရှိ
 သည်အပြားရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗိသကခုဘာရ မရိမာဏေဟိ+လှည်းအစီး
 ခြောက်ဆယ်ဝန် အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ ဒိဗ္ဗာလင်္ကာရေဟိ+ နတ်၌
 ဖြစ်သောတန်ဆာတို့ဖြင့်၊ ဝိဘူသိတသရိရေ+တင့်တယ်စွာတန်ဆာဆင်
 အပ်သောကိုယ်ရှိသော၊ ဣတိအယံ+ဤသည်ကား။ အတ္ထော+အနက်တည်း။
 စ+သက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဧဝံ+ဤအလင်္ကတေဟူသောသဒ္ဓါသည်၊ သဗ္ဗောဓေန+
 အာလုပ်အနက်၌၊ ဧကဝစနံ+ ဧကဝစ်ဝိဘတ်တည်း။ မဿုခရေတိ+မဿု
 ခရေဟူသည်ကား။ ကပ္ပရုက္ခပါရိစ္ဆတ္တက သန္တာနကလတာဒိသန္တဝေ
 ဟိ+နတ်၌ဖြစ်သောပဒေသာပင် ပင်လယ်ကသစ်ပင်သန္တာနကမည်သော
 နတ်သစ်ပင်အာသာဝတီမည်သောနွယ်အစရှိသည်မှဖြစ်ကုန်သော၊ သုဝိ
 သုဒ္ဓစာမိကရဝိဝိခရတန မယပတ္တကိဉ္ဇက္ခကသရေဟိ+အထူးသဖြင့်စင်
 ကြယ်သောစာမိကရမည်သောနတ်၌ဖြစ်သောရွှေ အထူးထူးသောရတနာ
 မျိုးတို့ဖြင့်ပြီးသော ရွက်ချပ်ဝတ်မျှဝတ်ဆံတို့ဖြင့်၊ သမန္တတော+ထက်
 ဝန်းကျင်မှ၊ ဝိဇ္ဇာတမာနာဝိပ္ပုဇ္ဈန္တ ကိရုဏနိကရရုဗိရေဟိ+တထိန်ထိန်
 တသက်သက် ထွန်းတောက်ပလျက် ပြုံးပြုံးပြက် ထွက်သော အရောင်
 ရွှေတို့ဖြင့်နှစ်သက်သွယ်ရှိကုန်သော၊ ဒိဗ္ဗကုသုမေဟိ+နတ်၌ဖြစ်သော ပန်း
 မျိုးတို့ဖြင့်၊ သုမဏ္ဍိ ဘကေသဟတ္ထာဒိတာယ+ကောင်းစွာ တန်ဆာဆင်

အပ်သော ဆံပင်လက်စသည်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်မာလတားရိန်းနတ်
၌ဖြစ်သောပန်းတည်းဟူသောဝန်ရှိသော။ ။

သုဝဏ္ဏတိ- သုဝဏ္ဏဟူသည်ကား၊ ကပ္ပလတာနိဗ္ဗတ္တာနံ- ကပ္ပမည်
သောနွယ်မှဖြစ်ကုန်သောနာနာဝိရာဂဝဏ္ဏဝိသေသာနံ- အထူးထူးသော
တပ်စွန်းဘွယ် အဆင်းအထူးရှိကုန်သော၊ သုပရိသုဒ္ဓ ဘာသုရပ္ပဘာနံ-
အလွန်စင်ကြယ်သောထွန်းတောက်ပသောအရောင်ရှိကုန်သော၊ နိဝါ
သနုတ္တရိယပရိစ္ဆာဒါဒိနံ- မြတ်သော အဝတ်အရုံ အစရှိကုန်သော၊ ဒိဗ္ဗ
ဝတ္ထာနံ- နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော အဝတ်တို့၏ ဝိသေသနာအစွမ်းအားဖြင့်၊ သုဒ္ဓရ
ဝတ္ထောကောင်းမြတ်သော အဝတ်အရုံရှိသော၊ ဩဘာသသီတိ- ဩဘာ
သသီဟူသည်ကား၊ ဝိဇ္ဇောတေသိ- ထွန်းတောက်လင်းစေ၏၊ ဝိဇ္ဇုရိဝါတိ- ဝိဇ္ဇုရိဝ
ဟူသည်ကား၊ ဝိဇ္ဇုလတာဝိယ- သျှပ်စစ်နွယ်ကဲ့သို့၊ အတ္တကုဋ္ဌန္တိ- အတ္တကု
ဋ္ဌံဟူသည်ကား၊ ဝလောဟကသိခရေ- တိမ်တိုက်တို့၏အစွန်းအဖျား၌၊ ပတိ
သန္တံ- မှန်၏၊ ဧတံ- ဤအတ္တကုဋ္ဌံဟူသောပုဒ်သည်၊ ဘုဗ္ဗတ္ထေ- သတ္တဝီအနက်
၌၊ ဥပယောဂဝစနံ- ဒုတိယာဝိဘတ်အဆုံးရှိသောပုဒ်တည်း။ ဝါ- တနည်း
ကား၊ ဩဘာသသီတိ- ဣဒံဝစနံ- ဩဘာသသီဟူသော ဤစကားသည်၊
အန္တောဂတဟေတု အတ္ထဝစနံ- ကာရိက်အနက်အတွင်းဝင် ရင်သော
သဒ္ဓါတည်း။ ဩဘာသေသိ- ထွန်းလင်းစေ၏၊ ဣတိအယံ- ဤသည်ကား၊
အတ္ထော- အနက်တည်း။ ဣမသ္မိ ပက္ခေ- ဤကာရိက်ပစ္စည်းအနက်အတွင်း
ဝင်သောအတို့၌၊ အတ္တကုဋ္ဌန္တိ- ဣဒံဝစနံ- အတ္တကုဋ္ဌံဟူသော ဤစကား
ကို၊ ဥပယောဂဝတ္ထေယောဂ- ဒုတိယာအနက်၌သာလျှင်၊ ဥပယောဂဝစနံ-
ဒုတိယာဝိဘတ်ဟူ၍၊ ဒဠိဗ္ဗံ- မှတ်အပ်၏၊ ပတိသန္တံ- မှန်၏၊ အယံ- ဤဆိုလတ္တံ့
သည်ကား၊ ဧတ္ထ- ဤအရင်း၊ အတ္ထော- အနက်တည်း။ ယထာနာမ- ဥပမာမည်
သည်ကား၊ သဗ္ဗာပဘာနုရုတ္တိတံ- ဉာချမ်းအခါ ဆည်းဆာရောင်ဖြင့်တပ်
အပ်သော၊ ပကတိယာဝိ- ပြကတေအားဖြင့်သော်လည်း၊ ဩဘာသမာနံ-
ထိန်ထိန်ထွန်းတောက်ပသော၊ ရတ္တဝလောဟကသိခရံ- နီနီချင်းချင်းသော
တိမ်ညွန့်ကို၊ သမန္တတေ- ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ဝိဇ္ဇောတမာနာ- ထွန်းတောက်
ပလျက်၊ နိစ္ဆရန္တိ- ထိုမှဤမှ ထွက်ပြေးသော၊ ဝိဇ္ဇုလတာ- သျှပ်စစ်နွယ်
သည်၊ ဝိသေသတေ- အထူးအားဖြင့်၊ ဩဘာသေသိယထာ- ထွန်းလင်း
စေတိသကဲ့သို့၊ ဝေမေ- ဤအတူသာလျှင်၊ ပရိသုဒ္ဓတပနိယပေယံ- အလွန်
သန့်ရှင်း စင်ကြယ်သော ရှေးဘဝ၌ ဒါနအစရှိသော သုစရိုက်တရားကို
အားထုတ်ခြင်းတည်းဟူသောကုသိုလ်ကံဖြင့်ပြီးသော၊ နာနာတေ- နသမုတ္တ

လံ+အထူးထူးသော ရတနာရောင်တို့ဖြင့် ပြောင်ပြောင်တောက်ပသော၊
 ပကတိပသာသနံ+ပြုကတေ သဘောအားဖြင့် ထွန်းတောက်ပသောရောင်
 ခြည်ရှိသော၊ ဣမံဝိမာနံ+ဤသံဝိမာနံကို၊ သဗ္ဗလင်္ကာရေဟိ+အလုံးစုံသော
 နတ်၌ဖြစ်သော ပြုံးပြုံးပြောင်ပြောင်အရောင်လက်လက်ထွက်သော တန်
 ဆာတို့ဖြင့်၊ ဝိဘူသိတာ+ရှုမငြီးဘွယ်တင့်တယ်စွာတန်ဆာဆင်အပ်သော၊
 တံ+သင်နတ်သွီးသည်၊ သဗ္ဗသော+အချင်းခပ်သိမ်း၊ ဝိဇ္ဇာတယ နှိဟိ၊
 ထွန်းလင်းတောက်ပကုန်သော၊ အတ္တနော+မိမိ၏၊ သရိပေဿာဟိစ+ကိုယ်
 မှထွက်သောအရောင်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဝတ္ထာဘာရဏော ဘာသေ
 ဟိစ+အဝတ်တန်ဆာမှထွက်သောအရောင်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဝိသေ
 သတော+အထူးအားဖြင့်၊ ဩဘာသေတိ+ထွန်းလင်းစေ၏၊ ဣတိအယံ+
 ဤသည်ကား၊ အတ္ထော+အနက်တည်း။ ။

ဟိ+ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဣတ္ထံ+ဤဂါထာ၌၊ ဝိဇ္ဇန္တိ ဇေတံဝစနံ+ ဝိဇ္ဇဟူသော
 ဤစကားသည်၊ နိဒဿိတဗ္ဗဝစနံ+ညွှန်ပြအပ်သော သဒ္ဓါတည်း၊ အတ္တကု
 ဋန္တိ ဣဒံဝစနံ+အတ္တကုဋ် ဟူသော ဤစကားသည်၊ နိဒဿနဝစနံ+ ညွှန်
 ပြတတ်သော သဒ္ဓါတည်း။ တထာ+ထိုအတူ၊ တေတိဣဒံဝစနံ+တေဟူ
 သော ဤစကားသည်၊ နိဒဿိတဗ္ဗဝစနံ+ညွှန်ပြအပ်သော သဒ္ဓါတည်း။
 ဟိသစ္စံ+မှန်၏၊ တံ+ထိုတေဟူသော သဒ္ဓါသည်၊ ဝိဇ္ဇန္တိဣဒံ+ ဝိဇ္ဇဟူသော
 သမ္ပန္နိပုန်ကို၊ အပေက္ခိတွာ+ဧ၍၊ သာမိဝစနေနံ+ဆဋ္ဌိဝိဘတ်ဖြင့်၊ ဝုတ္တံ+
 ဆိုအပ်လျှင်းမူထည်း၊ အလင်္ကာတမလျာဓေရေ သုဝတ္ထေဩဘာသ သိတိ
 ဣမာနိပဒါနံ+အလင်္ကာတမလျာဓေရေ သုဝတ္ထေဩဘာသသိဟူသောဤပုန်
 တို့ကို၊ အပေက္ခိတွာ+ဧ၍၊ ပစ္စတ္တဝသေနံ+ပဌမာဝိဘတ်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊
 ပရိဏမတိ+ဖောက်ပြန်၏၊ တသ္မာ+ထိုကြောင့်၊ တုန္တိ+တုံဟူ၍၊ ဝုတ္တံ+ငါဆို
 အပ်၏၊ ဝိဇ္ဇုရိဝါတိဣဒံဝစနံ+ဝိဇ္ဇုရိဝဟူသောဤစကားသည်၊ နိဒဿန
 ဝစနံ+ညွှန်ပြတတ်သော သဒ္ဓါတည်း။ ဩဘာသသိတိ ဣဒံဝစနံ+ဩဘာ
 သသိဟူသော ဤစကားသည်၊ ဒုဝိဓာနံ+ နှစ်ပါးအပြား ရှိသည်လည်း
 ဖြစ်ကုန်သော၊ ဥပမေယျာပမာနာနံ+ဥပမေယျဥပမာနတို့၏၊ သမ္ပန္နဒဿ
 နံ+စပ်ရာဖြစ်သောကြိယာကို ပြကြောင်းဖြစ်သော သဒ္ဓါတည်း။ ဟိသစ္စံ+
 မှန်၏။ ဩဘာသသိတိ ဣဒံဝစနံ+ဩဘာသသိဟူသော ဤပုန်ကို၊ တုန္တိ
 ပဒံ+တုံဟူသော ပုန်ကို၊ အပေက္ခိတွာ+ဧ၍၊ မဇ္ဈိမဝုရိသ ဝသေနံ+မဇ္ဈိမ
 ဝုရိသ်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝုတ္တံ+ဆိုအပ်၏။ ဝိဇ္ဇန္တိဣဒံ+ဝိဇ္ဇဟူသောဤပုန်
 ကို၊ အပေက္ခိတွာ+ဧ၍၊ ပဌမဝုရိသဝသေနံ+ပဌမဝုရိသ်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊

ပရိဏမတိမေဓာကပြန်၏၊ စသကင်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထဗျါအရာ၌၊ စသဒ္ဓါ၊ စသဒ္ဓါ၊ လုတ္တန်ဒိဋ္ဌောလုတ္တန်ဒိဋ္ဌဟူ၍၊ ဒဋ္ဌဇ္ဈောမှတ်အပ်၏၊ ယေနကာမံသင်နတ်သို့၏ အလိုအားလျော်စွာ၊ ဂစ္ဆတိဇောသွားလည်းသွား၏၊ ဝိဇ္ဇ၊ လတောဘာသိတံ၊ ဝင်းဝင်းပြောင်ပြောင် လောင်အံ့ဘနန်းရှိသော လျှပ်စစ်နွယ်ရောင်ဖြင့် ထွန်းပအပ်သော၊ အတ္တကုဋ်တိပ်ညွန့်သည်၊ ဩဘာသတိဝိယ၊ ထွန်းတောက်ပသကဲ့သို့၊ တေသင်၏၊ ဣမံဝိဇ္ဇံဗျါလွင်သည်၊ ဩဘာသတိစ၊ ထွန်းလည်း ထွန်းပ၏၊ ဣတိဗျါသို့၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံမှတ်အပ်၏၊ စသဗ္ဗံမှန်၏၊ ဧတံဥပယောဂဝစနံဗျါရုတိယဝိဘတ်သည်၊ ပစ္စတ္တဝသေန၊ ပဌမဝိဘတ်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပရိဏမတိမေဓာကပြန်၏၊ တထာယံ၊ ထိုမှတပါး၊ ဝိဇ္ဇန္တိဧတံဝစနံ၊ ဝိဇ္ဇဟူသော ဤစကားသည်၊ ဝိသေသိတဗ္ဗဝစနံ၊ အထူးပြုအပ်သောစကားတည်း၊ ဧတသောဝဏ္ဏမယံဥဇ္ဇာရန္တိ အာဒိဧတသောဝဏ္ဏမယံဥဇ္ဇာရံ ဤသို့အစရှိသော သဒ္ဓါသည်၊ တထာယံ၊ ထိုဝိဇ္ဇဟူသောဝိသေသျှ သဒ္ဓါကို၊ ဝိသေသနံ၊ အထူးပြုကြောင်းဖြစ်သော သဒ္ဓါတည်း။ ။

စစောဒနာပြီးအံ့၊ သောဝဏ္ဏ မယန္တိ၊ သောဝဏ္ဏမယံ ဟူ၍၊ ဝတွာဆိုပြီးလျက်၊ သုဝဏ္ဏသာရွှေ၏၊ အဂ္ဂလောဟ တာယ၊ မြတ်သော ရွှေ၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သေဋ္ဌ ဘာဝတော၊ အထူးသဖြင့် မြတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒိဗ္ဗဿစနတ်၌ဖြစ်သောရွှေ၏လည်း၊ ဣမေဗျါအရာ၌၊ အဝိပ္ပေတတ္တာ၊ အလိုရှိအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥဇ္ဇာရန္တိ၊ ဥဇ္ဇာရံဟူ၍၊ နဝတ္တဗ္ဗံနန၊ မဆိုအပ်သည် မဟုတ်တုံလော၊ ဣတိအယံဗျါသည်ကား၊ စောဒနာ၊ စောဒနာ ခြင်းတည်း။ ကိဉ္စိတရံတရသော၊ ဝိသေသသန္တဝတော၊ ရွှေတကာဘို့ထက်ထူးမြတ်သောသိင်္ဂီရွှေစင်၏ဖြစ်သင့်ခြင်းကြောင့်၊ နဝတ္တဗ္ဗံမဆိုအပ်၊ ဟိဥပမာဖြင့်ထင်စွာပြပြီးအံ့၊ မနုဿပရိဘောဂသုဝဏ္ဏေလူတို့အသုံးအဆောင်ဖြစ်သောရွှေ၊ ယုတ္တိကတတော၊ ယုတ္တိကတရွှေထက်၊ ရသဝိဇ္ဇံရသဝိဒ္ဓရွှေသည်၊ သေဋ္ဌံမြတ်၏၊ သုဝိသုဗ္ဗံ၊ အလွန်အကျွံအထူးစင်ကြယ်၏၊ တတော၊ ထိုထက်၊ အာကရုပ္ပန္တံ၊ အာကရုပ္ပန္တံ ရွှေသည်၊ သေဋ္ဌံမြတ်၏၊ တတော၊ ထိုထက်၊ ယံကိဉ္စိအလုံးစုံသော၊ ဒိဗ္ဗံနတ်၌ဖြစ်သောရွှေသည်၊ သေဋ္ဌံမြတ်သည်၊ ဟောတိယထာဝေ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့လျှင်၊ ဧဝံတထာယံ၊ အတူ၊ ဒိဗ္ဗသုဝဏ္ဏဝိနတ်၌ဖြစ်သောရွှေသည်၊ စာဝိကရံ၊ စာဝိကရရွှေသည်၊ သေဋ္ဌံမြတ်၏၊ စာဝိကရထော၊ စာဝိကရရွှေထက်၊ သာတကုန္တံ၊ သာတကုန္တံ ရွှေသည်၊ သေဋ္ဌံမြတ်၏၊ သာတကုန္တံတော၊

၃၂ ဝိမာနဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိဿယ။

သာဘကုမ္ဘန္တေသကံ၊ ဓမ္မနဒံ၊ ဓမ္မနဒန္တေသည၊ သေဋ္ဌံ၊ မြတ်၏၊ ဓမ္မနဒ
 တော၊ ဓမ္မနဒန္တေသကံ၊ သိင်္ဂီသုဝဏ္ဏံ၊ သိင်္ဂီရွှေသည်၊ သေဋ္ဌံ၊ မြတ်၏၊ ဟိ
 သဋ္ဌံ၊ မှန်၏၊ တံ၊ ဆိုသိင်္ဂီရွှေသည်၊ သဗ္ဗသေဋ္ဌံ၊ အလုံးစုံသော ရွှေတကာကို
 ထက်အထူးသဖြင့်မြတ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ နတ်တို့ကို
 အပိုးရသော၊ သက္ကော၊ ထိုကြားမင်းသည်၊ မြို့ကြောမုတ္တေဟိသဟပုရာဏ
 ဇဋ္ဌိလေဟိသိင်္ဂီနိက္ခသဝဏ္ဏောရာဇဂဟံ ပါဝိသိဘဂဝါတိ၊ မုတ္တောမုတ္တေ
 ဟိသဟပုရာဏဇဋ္ဌိလေဟိသိင်္ဂီနိက္ခသဝဏ္ဏော ရာဇဂဟံပါဝိသိ ဘဂဝါ
 ဟူ၍၊ အာဘာဆိုပြီး၊ (မုတ္တောမုတ္တေဟိသဟတို့မှ ကိုယ်တော်တိုင် လွတ်ပြီး
 သည်ဖြစ်၍၊ မုတ္တေဟိမုတ္တေဟိသဟတို့မှ လွတ်ကုန်ပြီးသော၊ ပုရာဏဇဋ္ဌိ
 လေဟိ၊ ရှေးဦးရသောဖြစ်ကုန်သော ဥရုဝေလကသမေသော တထောင်
 သော ရဟန္တာဘိက္ခု၊ သာဘတကွ၊ သိင်္ဂီနိက္ခသဝဏ္ဏော၊ သိင်္ဂီရွှေစင်၏
 တနိက္ခနှင့် တူမျှသော အဆင်းရှိတော်မူသော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ရာဇဂဟံ၊ မင်းသိမ်း မြို့သို့၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူပြီး၊ တသ္မာထိ
 ကြောင့်၊ သောဝဏ္ဏမယန္တိ၊ သောဝဏ္ဏမယံဟူ၍၊ ဝတ္တဝါ၊ ဆိုပြီးလျက်
 လည်း၊ ဥဠာရန္တိ၊ ဥဠာရံဟူ၍၊ ဝတ္တံ၊ တဖန်ထပ်၍ဆိုပြန်အပ်၏။ အထဝါ၊
 တနည်းသော်ကား၊ ဥဠာရန္တိ၊ ဣဒံ၊ ဥဠာရံဟူသောဤသဒ္ဒါကို၊ တသ္မာထိ
 ရှေ့၏၊ သေဋ္ဌပဏိတ ဘာဝမေဝ၊ အလွန်အကျူး ထူးမြတ်သောအဖြစ်ကို
 သာလျှင်၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဝတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ နမဟုတ်သေး၊ အထခေါ၊
 စင်စစ်သော်ကား၊ မဟန္တဘာဝဋ္ဌံ၊ ကြီးကျယ်သည်၏ အဖြစ်ကိုလည်း၊
 သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဝတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အသံ၊ အညွှန်း၊ ဤအနက်
 ကို၊ ဝတ္တောဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း။

ဓမ္မာဏ်၍ဆိုပြီးအံ၊ ဧတ္ထ၊ ဤ ဝါယာဋ္ဌံ၊ ဝိဇ္ဇန္တိ၊ အာဒိဝစနံ၊ ဝိဇ္ဇ၍သို့အစ
 ရှိသောသဒ္ဒါသည်၊ ဗလဿ၊ အကျိုး၏၊ ကဋ္ဌသရိက္ခတာဒဿနံ၊ ပြုခဲ့ဘူး
 သောကုသိုလ်ကံနှင့်တူသည်၏အဖြစ်ကိုပြကြောင်းဖြစ်သောသဒ္ဒါတည်း၊
 တထာဝါ၊ ထိုမှတပါးလည်း၊ သောဝဏ္ဏမယန္တိ၊ ဣမိနာ၊ သောဝဏ္ဏမယံ
 ဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ တထာဝါမာနဿ၊ ထိုနတ်သို့ဘုံမိမိ၏၊ ဝတ္ထု၊ သမ္ပဒံ၊
 ဝတ္ထု၏ ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဒသေတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ ဥဠာရန္တိ၊ ဣမိနာ၊ ဥဠာရံ
 ဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ သောဘာတိသယသမ္ပဒံ၊ အလွန်အကျူးအထူးတင့်
 တယ်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဒသေတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ မနောဇဝန္တိ၊ ဣမိနာ၊
 မနောဇဝံဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ ဝမနသမ္ပဒံ၊ လျှင်မြန်သောသွားခြင်း၏ပြည့်
 စုံခြင်းကို၊ ဒသေတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ ဝတ္ထုတိယေနကာမန္တိ၊ ဣမိနာ၊ ဝတ္ထုတိ

ယေနကာမံဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်၊ သိဃဇဝတာယ၊-လျှင်မြန်သောအဟုန်
 ရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဝိဇ္ဇသမ္ပတ္တိဘာဝ သမ္ပဒံ-အင်းပြင်၏ ပြည့်စုံသော
 အဖြစ် တည်းဟူသော ဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဒဿတိ-ပြတော်မူ၏၊
 အထဝါ-တနည်းသော်ကား၊ သောဝဏ္ဏမယန္တိ ဣမိနာ-သောဝဏ္ဏမယံ
 ဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်၊ တဿ-ထိုဗိမာန်၏၊ ပဏိတဘာဝံ-မြတ်သည်၏
 အဖြစ်ကို၊ ဒဿတိ-ပြတော်မူ၏၊ ဥဠာရန္တိ ဣမိနာ-ဥဠာရံဟူသောဤပါဌ်
 ဖြင့်၊ ဝိပုလမဟတ္တံ-ပြန်ပြော ကြီးကျယ်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဒဿတိ-ပြ
 တော်မူ၏၊ မနောဇဝန္တိ ဣမိနာ-မနောဇဝံဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ အာနုဘာဝ
 မဟတ္တံ-အာနုဘောကြီးသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒဿတိ-ပြတော်မူ၏၊ ဂစ္ဆတိ
 ယေနကာမန္တိ ဣမိနာ-ဂစ္ဆတိယေန ကာမံဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်၊ ဝိဟာရ
 သုခတ္တံ-နေခြင်း၏ ချမ်းသာသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဒဿတိ-ပြတော်မူ၏၊
 ဝါ-တနည်းကား၊ သောဝဏ္ဏမယန္တိ ဣမိနာ-သောဝဏ္ဏမယံဟူသောဤပါဌ်
 ဖြင့်၊ တဿ-ထိုဗိမာန်၏၊ အဘိဈပတဉ္စ-အလွန်သဏ္ဌာန်လှသည်၏ အဖြစ်
 ကိုလည်းကောင်း၊ ဝဏ္ဏပေါက္ခရတဉ္စ-အရောင်အဆင်း တင့်တယ်သည်
 ၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဒဿတိ-ပြတော်မူ၏၊ ဥဠာရန္တိ ဣမိနာ-ဥဠာ
 ရံဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ ဒဿနိယတဉ္စ-ရှုတွယ်ဘုန်း ရှိသည်၏အဖြစ်ကို
 လည်းကောင်း၊ ပါသာဒိကတဉ္စ-ကြည်ညိုတွယ် ရှိသည်၏အဖြစ်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဒဿတိ-ပြတော်မူ၏၊ မနောဇဝန္တိ ဣမိနာ-မနောဇဝံဟူသော
 ဤပါဌ်ဖြင့်၊ သိဃသမ္ပဒံ-စိတ်နှင့်အတူလျှင်မြန်သော သွားခြင်းနှင့်ပြည့်စုံ
 ခြင်းကို၊ ဒဿတိ-ပြတော်မူ၏၊ ဂစ္ဆတိယေနကာမန္တိ ဣမိနာ-ဂစ္ဆတိ
 ယေနကာမံဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ ကတ္တမိ-တရံတရသော အရပ်၌၊ အဗ္ဗုဒ္ဓိ
 ဟတစာရတံ-စရိန်လက်နက်အသွင်ပိတ်ငင်ဆီးတားခြင်းမရှိထိပေါး
 သွားစွမ်းနိုင်သောသတ္တိရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒဿတိ-ပြတော်မူ၏၊ အထ
 ဝါ-တနည်းသော်ကား၊ တံဗိမာနံ-ထိုဗိမာန်သည်၊ ယဿပုညကမ္မဿ-
 အကြင်ကောင်းမှုကံ၏၊ နိဿန္နဗလံ-အကျိုးဆက်သည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏၊
 တဿပုညကမ္မဿ-ထိုကောင်းမှုကံ၏၊ အလောဘ နိဿန္နတယ-အ
 လောဘ၏ အကျိုးဆက်၏ အဖြစ်အားဖြင့်၊ သောဝဏ္ဏမယံ-သိင်္ဂီရွှေစင်
 အတိပြီး၏၊ အဒေါသနိဿန္နတယ-အဒေါသ၏ အကျိုးဆက်၏အဖြစ်
 အားဖြင့်၊ ဥဠာရံ-ပြန်ပြောကြီးကျယ်၏၊ အမောဟနိဿန္နတယ-အမော
 ဟ၏အကျိုးဆက်၏ အဖြစ်အားဖြင့်၊ မနောဇဝံ-စိတ်ကဲ့သို့ လျှင်မြန်သော
 သွားခြင်းရှိ၏၊ ယေနကာမံ-အလိုအားလျော်စွာ၊ ဂစ္ဆတိ-သွား၏၊ တဿ-

၃၄

ဝိမာနဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိဿယ

ထိုအတူတူသကမ္ဘာသမ္ဘာထိုကုသိုလ်ကံ၏၊ သဒ္ဓါနိဿယဘာဝေနသဒ္ဓါ၏
 အကျိုးဆက်၏အဖြစ်အားဖြင့်၊ သောဝဏ္ဏမယံ၊ ရွှေဖြင့်ပြီး၏၊ ပညာနိဿယ
 ဘာဝေန၊ ပညာ၏ အကျိုးဆက်၏ အဖြစ်အားဖြင့်၊ ဥဠာရံ၊ ပြန်ပြောကြီး
 ကျယ်၏၊ ဝိရိယနိဿယဘာဝေန၊ ဝီရိယ၏အကျိုးဆက်၏ အဖြစ်အားဖြင့်၊
 မနောဇဝံ၊ စိတ်၏ လျှင်မြန်ခြင်းကဲ့သို့လျှင်မြန်ခြင်းရှိ၏၊ သမာဓိနိဿယဘာ
 ဝေန၊ သမာဓိ၏ အကျိုးဆက်၏ အဖြစ်အားဖြင့်၊ ယေနကာမံ၊ အလိုအား
 လျော်စွာ၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သဒ္ဓါသမာဓိနိဿယဘာဝ
 န၊ သဒ္ဓါသမာဓိ၏ အကျိုးဆက်၏အဖြစ်အားဖြင့်၊ သောဝဏ္ဏမယံ၊ ရွှေဖြင့်
 ပြီး၏၊ သမာဓိမညာနိဿယဘာဝေန၊ သမာဓိပညာ၏အကျိုးဆက်၏အဖြစ်
 အားဖြင့်၊ ဥဠာရံ၊ ပြန်ပြော ကြီးကျယ်၏၊ သမာဓိဝိရိယ နိဿယဘာဝေန၊
 သမာဓိဝီရိယတို့၏အကျိုးဆက်၏အဖြစ်အားဖြင့်၊ မနောဇဝံ၊ စိတ်၏လျှင်
 မြန်ခြင်းကဲ့သို့လျှင်မြန်ခြင်းရှိ၏၊ သမာဓိသတိနိဿယဘာဝေန၊ သမာဓိသတိ
 တို့၏အကျိုးဆက်၏ အဖြစ်အားဖြင့်၊ ယေနကာမံ၊ အလိုအားလျော်စွာ၊
 ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ။

ဤစာတ္ထုထိုပဌမ ဂါထာ၌၊ ဝိဇ္ဇန္တိ အာဒိ၊ ဝိဇ္ဇန္တိသို့ အစရှိသော ဝါကျ
 သည်၊ ဝိမာနသမ္ပတ္တိ ဒဿနဝသေန၊ ဝိမာန၏ ပြည့်စုံခြင်းကို ပြသည်၏
 အစွမ်းအားဖြင့်၊ တဿာ ဒေဝတာယ၊ ထိုနတ်သမီး၏၊ ဗုညဖလဝိဘဝ
 သမ္ပတ္တိကိတ္တနံ၊ ကုသိုလ်၏ အကျိုးဖြစ်သော စည်းစိမ်ဥစ္စာ၏ပြည့်စုံခြင်း
 ကိုကြားကြောင်းသည်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဝေတထာ၊ ထိုအတူ၊
 အလင်္ကတေတိ အာဒိ၊ အလင်္ကတေ ဤသို့အစရှိသောဝါကျသည်၊ အတ္တ
 ဘာဝသမ္ပတ္တိဒဿနဝသေန၊ အတ္တဘောပြည့်စုံခြင်းကို ပြသည်၏အစွမ်း
 အားဖြင့်၊ ဗုညဖလ ဝိဘဝသမ္ပတ္တိ ကိတ္တနံ၊ ကုသိုလ်၏ အကျိုးဖြစ်သော
 စည်းစိမ်ဥစ္စာ၏ ပြည့်စုံခြင်းကို ကြားကြောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟံ၊
 ဥပမာဖြင့်ထင်စွာပြဦးအံ့၊ သုသိက္ခိတသိပ္ပါဝရိယ ဝိရေတောပိ၊ ကောင်းစွာ
 သင်အပ်ပြီးသောအတတ်ရှိသောရွှေပန်းထိပ်သည်ပြုပြင်စီရင်အပ်သည်
 လည်းဖြစ်သော၊ ရတ္တသုဝဏ္ဏာ လင်္ကာရော၊ ရွှေနီဖလံဖြင့် ပြုအပ်သော
 တန်းဆာသည်၊ ဝိဝိဓရံသိ ဇာသသမုဇ္ဇေ၊ မကိရတနခစိတောဝေ၊ အထူး
 ထူးသော ရောင်ခြည်ကွန်ယက်တို့ဖြင့် တလက်လက် တောက်ပသော
 ပတ္တမြားရတနာတို့ဖြင့် စီဆင်သော်သာလျှင်၊ သောဘတိ ယထာ၊ တင့်
 တယ်သကဲ့သို့၊ ကေဝလော၊ ပတ္တမြားရတနာမဖက် သက်သက်သော၊
 သုဝဏ္ဏာ လင်္ကာရော၊ ရွှေနီဖလံဖြင့်ပြုအပ်သော တန်းဆာသည်၊ နသော

ဘဝိယထာမတင့်တယ်သကဲ့သို့၊ ဇေတထာထိုအတူ၊ သဗ္ဗင်္ဂသမ္ပန္နာ၊
 အလုံးစုံသောအင်္ဂါ၊ ကြီးငယ်နှင့် ပြည့်စုံသော၊ စတုရသေသောဘဏော၊
 သေးပါးသောအဖို့ဖြင့်တင့်တယ်ခြင်းရှိသော၊ အတ္တဘာဝေါပိ၊ အတ္တဘော
 သည်သည်၊ သုမဗ္ဗိတပသာမိတောဝ၊ ကောင်းစွာတန်းဆာဆင်ခြင်းဖြင့်
 ဆင်ယင်အပ်သော်သာလျှင်၊ သောဘာတိ၊ စာင့်တယ်၏၊ ကေဝလော၊ တန်း
 ဆာဆင်ခြင်းနှင့်မဖက် သက်သက်သော အတ္တဘောသည်၊ နသောဘာတိ၊
 မတင့်တယ်။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အလက်ဟေတိအာဒိနာ၊ အလက်တေ
 ဤသို့အစရှိသောပါဌ်ဖြင့်၊ အဿာ၊ ထိုနတ်သို့၏၊ အာဟာရိမံ၊ ဆောင်ယူ
 ရှေးရှားအပ်သော၊ သောဘာဝိသေသံ၊ တင့်တယ်ခြင်းအထူးကို၊ ဒသေ
 တိ၊ ပြ၏၊ ဩဘာသသိတိဗ္ဗိနာ၊ ဩဘာသသိဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ အနာ
 ဟာရိမံ၊ မဆောင်ယူ မရှေးရှားအပ်သော၊ သောဘာဝိသေသံ၊ တင့်တယ်
 ခြင်းအထူးကို၊ ဒသေတိ၊ ပြ၏။ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ပုရိမေန၊ ရှေးပုန်ဖြင့်၊
 ဝတ္တမာန ပစ္စယနိမိတ္တံ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ ကောင်းစွာ အားထုတ်အပ်သော
 ကုသိုလ်ကံလျှင်အကြောင်း နိမိတ်ရှိသော၊ သောဘာတိသယံ၊ တင့်တယ်
 ခြင်းလွန်ကဲသည်ကို၊ ဒသေတိ၊ ပြ၏။ ပစ္ဆိမေန၊ နောက်ပုန်ဖြင့်၊ အတိတ
 ပစ္စယနိမိတ္တံ၊ အတိတ်ဘဝ၌ ကောင်းစွာ အားထုတ်အပ်သော သုစရိုက်
 ကုသိုလ်ကံလျှင်အကြောင်း နိမိတ်ရှိသော၊ သောဘာဝိသေသံ၊ တင့်တယ်
 ခြင်းအထူးကို၊ ဒသေတိ၊ ပြ၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပုရိမေန၊ ရှေးဖြစ်သော
 ပုန်ဖြင့်၊ တဿာ၊ ထိုနတ်သို့၏၊ ဥပဘောဂဝတ္ထု၊ သမ္ပဒံ၊ သုံးဆောင်အပ်
 သော အဝတ်တန်းဆာ အစရှိသော ဥပဘောဂဝတ္ထု၏ ပြည့်စုံခြင်းကို၊
 ဒသေတိ၊ ပြ၏။ ပစ္ဆိမေန၊ နောက်ဖြစ်သောပုန်ဖြင့်၊ ဥပဘုဉ္ဇနကဝတ္ထု၊ သမ္ပဒံ၊
 သုံးဆောင်အပ်သောအတ္တဘောတည်းဟူသော ဥပဘုဉ္ဇနကဝတ္ထု၏ ပြည့်
 စုံခြင်းကို၊ ဒသေတိ၊ ပြ၏။ ။

တ္ထေဋ္ဌာနေ၊ ဤအရာ၌၊ စောဒကော၊ စောဒက ဆရာသည်၊ အာဟာ၊
 ဆိုပြီး၊ ကိံ ပန၊ အသို့နည်း၊ တံဝိမာနံ၊ ထိုဗိမာန်သည်၊ ယုတ္တဝါဟံ၊ မြင်းက
 သောဗိမာန်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့ဟုတ်မှုကား၊
 အယုတ္တဝါဟံ၊ မြင်းစသည်မကသောဗိမာန်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ ဆိုပြီး၊ ဒေဝလောကေနုတ်ပြည်၌၊ ရထံဝိမာနာနိ၊ ရထား
 ဗိမာန်တို့သည်၊ သဟဿယုတ္တံအာဇေညန္တိ၊ အာဒိဝနတော၊ သဟဿ
 ယုတ္တံအာဇေညန္တိ ဤသို့အစရှိသော စကားကို ဟောတော်မူသောကြောင့်၊
 ယုတ္တ ဝါဟာနိဝိ၊ ကအပ်သော သိန္ဓောမြင်း ရှိကုန်သည်လည်း၊ ယဒိဝိ

၃၆ ဝိမာနဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ဟောန္တိ+အကယ်၍ကား ဖြစ်ကုန်၏။ ပန+ဆက်၍ ဖြည်းအံ့၊ တေ+ထို
သိန္ဓောမြင်းပျံကိုသည်၊ ဧဝံပုတ္တောဇေယနတ်သားတို့သည်သေလျှင်တည်း။
ကိစ္စကရဏကာလေ+အလိုရှိအပ်သောကိစ္စ ပြုရသောအခါ၌၊ ဝါဟရူပန+
သိန္ဓောမြင်းပျံ အသွင်ဖြင့်၊ အတ္တာနံ+မိမိကိုယ်ကို၊ ဒဿန္တိ+ပြကုန်၏။
ယထာ+အဘယ်ကဲ့သို့နည်း ဟုမူကား၊ ဧရာဝဏ္ဏော+ဧရာဝတီအမည်ရှိ
သော၊ ဧဝံပုတ္တောနတ်သားသည်၊ ကိဇ္ဇနကာလေ+သိကြား နတ်မင်း၏
ဦးယျာဉ်ကစား၊ ရူးထူးသောအခါ၌၊ ဟတ္ထိရူပန+ဆင်၏ အသွင်သဏ္ဌာန်
ဖြင့်၊ အတ္တာနံ+မိမိကိုယ်ကို၊ ဒဿတိယထာ+မြသကဲ့သို့တည်း။ ပနတထာ
ဝိ+ထိုသို့ပင်ဖြစ်ကုန်သြားသော်လည်း၊ ဣဒံ+ဤနတ်သမီး၏ဗိမာန်ကိုလည်း
ကောင်း၊ အညံ့+ဤနတ်သမီး၏ဗိမာန်မှတစ်ပါးသော၊ ဒေသဉ္စ+ဤနတ်သမီး
၏ဗိမာန်နှင့်တူသော ဗိမာန်ကိုလည်းကောင်း၊ အယုတ္တဝါဟံ+မြင်းစသည်
မကသောဗိမာန်ဟူ၍၊ ဒဗ္ဗဗ္ဗံ+မှတ်အပ်၏။ တံ+ထိုဗိမာန်သည်၊ အယုတ္တဝါ
ဟံ+မြင်းစသည်မကသောဗိမာန်သည်၊ ယဒိသိယာ+အကယ်၍ဖြစ်သြားအံ့၊
ဧဝံသတိ+ဤသို့ဖြစ်ခဲ့သည်ရှိသော်၊ တဿဝိမာနဿ+ထိုဗိမာန်၏၊ ဂမနေ+
သွားခြင်း၌၊ အတ္တန္တရာ+အတွင်းသန္တာန်၌ဖြစ်သော၊ ဝါယောဓာတု+ဝါ
ယောဓာတ်သည်၊ ဝိသေသပစ္စယော+ထူးသောအကြောင်းလော၊ ဥဒါဟု+
ထိုသို့မဟုတ်မူကား၊ ဗာဟိရာ+ဗဟိဒ္ဓသန္တာန်၌ဖြစ်သော၊ ဝါယောဓာတု+
ဝါယောဓာတ်သည်၊ ဝိသေသပစ္စယော+ထူးသောအကြောင်းလော၊ ဣတိ
အယံ+ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ+အမေးတည်း။ အတ္တန္တရာ+အတွင်းသန္တာန်၌
ဖြစ်သော၊ ဝါယောဓာတု+ဝါယောဓာတ်သည်၊ ဝိသေသ ပစ္စယော+ထူး
သောအကြောင်းတည်း။ ဣတိ+ဤသို့၊ ဂဟတဗ္ဗံ+ယူအပ်၏။ ဟိ+ဆက်၍
ဖြည်းအံ့၊ စန္ဒဝိမာနသူရိယဝိမာနာဒိနံ+လဗိမာန် နေဗိမာန် နက္ခတ်တာရာတို့
၏၊ ဒေသန္တရဂမနေ+ လေးကျွန်းတွင်ပတ်အရပ်တစ်ပါး သွားလာခြင်း၌၊
တဒုပဇိဝိနံ+ထိုလဗိမာန်နေဗိမာန်တို့ကိုမှီ၍အသက်မွေးခြင်းရှိကုန်သော၊
သတ္တာနံ+သတ္တဝါတို့၏၊ သာဓာရဏကမ္မနိဗ္ဗတ္တံ+ဆက်ဆံသောကံကြောင့်
ဖြစ်သော၊ အဘိဝိယ+အလွန်လျှင်၊ သိဃဇံ+လျှင်မြန်သောသွားခြင်းအဟုန်
ရှိသော၊ မဟန္တံ+ကြီးစွာသော၊ ဝါယုမဏ္ဍလံ+လေအလုံးသည်၊ တာနိ+ထို
လဗိမာန်နေဗိမာန်စသည်တို့ကို၊ ဝိဇ္ဇန္တံ+တွန်းနှိပ်လျက်၊ ပဝတ္တေတိယထာ+
လည်စေသကဲ့သို့၊ ဧဝံ+ဤအတူ၊ တံ+ထိုနတ်သမီး၏ဗိမာန်ကို၊ ဝိဇ္ဇေတွာ+
တွန်းနှိပ်၍၊ ပဝတ္တေန္တိ+လည်စေတတ်သော၊ ဗာဟိရဝါယောဓာတု+ဗဟိဒ္ဓ
သန္တာန်၌ ဖြစ်သော ဝါယောဓာတ်သည်၊ နအတ္ထိ+မရှိ၊ ပန+ဆင်စပ်သော်

ကား၊ စက္ကရတနံ၊ စကြာရတနာသည်၊ အန္တောသမုပ္ပါတာယ၊ အန္တော
သန္တာန်၌ဖြစ်သော၊ ဝါယောဓာတုယ၊ ဝါယောဓာတ်၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်း
သတ္တိအားဖြင့်၊ ပဝတ္တတိယထာဝ၊ လည်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဟိယုတ္တံ၊
ဆိုသင့်စွာ၊ တဿ၊ ထိုစကြာရတနာအား၊ စန္ဒရိမာနာဒိနိယ၊ လစိမာန်စ
သည်တို့ကဲ့သို့၊ ပိဋေတွာ၊ တွန်းနှိပ်၍၊ ပဝတ္တကာ၊ လည်စေတတ်သော၊
ဗာဟိရာ၊ အပဖြစ်သော၊ ဝါယောဓာတု၊ ဝါယောဓာတ်သည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊
စက္ကဝတ္ထိဿ၊ စကြာရတနာကိုလည်စေတတ်သော၊ ရညေ၊ လေးကျွန်း
ထည့်ပတ်စက္ကဝတ်၏၊ စိတ္တဝသေန၊ လေးကျွန်းလုံးကို ထည့်ပတ်လိုသော
စိတ်တော်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ တဝံစက္ကရတနံ၊ အရှင်စကြာရတနာသည်၊
ပဝတ္တတု၊ မိမိနေရာစကြာတိုင်မှထကြွလည်ဘိလော၊ ဣတိအာဒိ၊ ဤသို့
အစရှိသော၊ ဝစနသမနန္တရမေဝ၊ ဆိုသောစကား၏ အခြားမဲ့၌သာလျှင်၊
ပဝတ္တနတော၊ လည်ခြင်းကြောင့်၊ တံစက္ကရတနံ၊ ထိုစကြာရတနာသည်၊
စက္ကဝတ္ထိဿ၊ စကြာရတနာကို လည်စေတတ်သော၊ ရညေ၊ လေးကျွန်း
ထည့်ပတ်စက္ကဝတ်၏၊ စိတ္တဝသေန၊ စိတ်တော်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဂစ္ဆတိ
ယထာဝ၊ သွားသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဧဝံတဿ၊ အတူ၊ တဿာ
ဒေဝတာယ၊ ထိုနတ်သမီး၏၊ စိတ္တဝသေန၊ စိတ်၏ အစွမ်းအားဖြင့်သာ
လျှင်၊ အတ္တသန္တိဿိတာယ၊ မိမိကိုယ်၌ရှိသော၊ ဝါယောဓာတုယ၊ ဝါ
ယောဓာတ်ကြောင့်၊ တံရိမာနံ၊ ထိုနတ်သမီး၏ ဗိမာန်သည်၊ ဂစ္ဆတိ၊ အလို
ရှိရာလျှင်စွာ ပြေးသွား၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအင်၏၊ တေန၊ ထို
ကြောင့်၊ မနောဇဝံဂစ္ဆတိယေနကာမန္တိ၊ မနောဇဝံဂစ္ဆတိယေန ကာမံ
ဟူ၍၊ ဝတ္ထံ၊ ဆိုအပ်ပြီ။ ။

၁၇၂ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဌမဂါထာယ၊ ပဌမဂါထာဖြင့်၊ တဿာဒေဝတာယ၊ ထို
နတ်သမီး၏၊ ပုညဗလသမ္ပတ္တိ၊ ကောင်းမှုအကျိုး၏ ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ကိတ္တေ
တွာ၊ ကြားပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တဿပုညဗလသမ္ပတ္တိယာ၊ ထိုကောင်း
မှုအကျိုးပြည့်စုံခြင်း၏၊ ကာရဏဘူတံ၊ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ပုည
သမ္ပဒံ၊ ကုသိုလ်ကံ၏ ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဝိဘာဝေတံ၊ ထင်စွဲပြခြင်း၌၊ ဧကေန
တေတာဒိသောဝဏ္ဏောတိအာဒိ၊ ကေနတေတာဒိသောဝဏ္ဏော ဤသို့အစ
ရှိသည်ကို၊ ဝတ္ထံ၊ မိန့်အပ်ပြီ။ ။ တတ္ထ၊ ထိုစကားရပ်၌၊ ဧကေနာတိပါဠေ၊
ကေနဟူသောပါဌ၌၊ ကိံသဒ္ဓေါ၊ ကိံသဒ္ဓါသည်၊ ကိံရာဇာယောလော
ကံနရက္ခတိ၊ ကိံနုခေါနာမတုမှေမံ ဝတ္ထုဗ္ဗံမညထာတိအာဒိ၊ ကိံရာဇာ
ယောလောကံနရက္ခတိ၊ ကိံနုခေါနာမတုမှေမံ ဝတ္ထုဗ္ဗံမညထ ဤသို့အစရှိ

သည့်တို့၌၊ ဝရဟဏေကဲ့ရဲ့ခြင်းအနက်၌၊ အာဂတောသောဇ္ဈိ၊ လောရာဇာ-
 အကြင်မင်းသည်၊ လောကံ၊ လောကကို၊ နရက္ခတိ၊ မစောင့်ရှောက်သော
 ရာဇာ၊ ထိုမင်းသည်၊ ကိရာဇာ၊ အဘယ်မှာမင်းဟုတ်ပါအံ့နည်း၊ တုမေ
 နာမ၊ သင်တို့ကဲ့သို့ ယုတ်ညံ့သိမ်ဖျင်းသော သူတို့စင်လျက်လည်း၊ မ၊ ငါ
 ကဲ့သို့သောသူကို၊ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်၏ဟူ၍၊ မညထကိန္နံ၊ မှတ်ထင်ကြကုန်
 သလော။ ။ ယံကိပ္ပိရူပံ၊ အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန်၊ အာဒိသု၊ ယံကိပ္ပိရူပံ
 အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန်၌၊ သည့်တို့၌၊ အနိယမေ၊ မည်သည်ရပ်
 ဟု သရုပ်အမှတ်အသား မပိုင်းခြားသောအနက်၌၊ အာဂတောသောဇ္ဈိ၊
 အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန်၊ အတိတ်အနာဂတ်ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော၊ ယံကိပ္ပိရူပံ၊
 အမှတ်မရှိသော ရုပ်သည်၊ ကိသုခဝိတ္တံ၊ ဝုရိသဿ၊ သေဋ္ဌန္တိ၊ အာဒိသု၊
 ကိသုခဝိတ္တံ၊ ဝုရိသဿသေဋ္ဌံ၊ ဤသို့အစရှိသောပါဌ်တို့၌၊ ဝုစ္ဆာယံ၊ မေး
 ခြင်းအနက်၌၊ အာဂတောသောဇ္ဈိ၊ ဝုရိသဿ၊ ယောကျ်ား၏၊ သေဋ္ဌံ၊ မြတ်
 သော၊ ဝိတ္တံ၊ ဥစ္စာကား၊ ကိသု၊ အဘယ်နည်း၊ ဣဝေါ၊ ဤအရာ၌လည်း၊
 ဝုစ္ဆာယမေဝ၊ မေးခြင်းအနက်၌သာလျှင်၊ ဗဒ္ဓဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ ။

ကေနာတိစက္ခု၊ ကေနဟူသော ဤသဒ္ဓါသည်လည်း၊ ဟေတုအတ္ထေ၊
 ဟိတ်အနက်၌၊ ကဏ္ဍဝစနံ၊ ကရိုဏ်းဝိဘတ်အဆုံးရှိသော သဒ္ဓါတည်း၊
 ကေနဟေတုနာ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဧတော၊ တေဟူသည်ကား၊ တဝ၊ သင်နတ်သမီး
 ၏၊ ဧတာဒိသောတိ၊ ဧတာဒိသောဟူသည်ကား၊ ဒေသော၊ ဤသို့သဘော
 ရှိသော၊ ဧတေဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယထာဒိဿမာနော၊ ငါထင်မြင်တိုင်းသော၊
 ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဝုတ္တောတိ၊ ဝုတ္တော
 ဟူသောဤပါဌ်၌၊ ဝုတ္တသဒ္ဓါ၊ ဝုတ္တသဒ္ဓါသည်၊ ကဒါသညဇ္ဇာပနဂဟ
 ပတိဣမေသမဏဿ၊ ဂေါတမဿ၊ ဝုတ္တောတိအာဒိသု၊ ကဒါသညဇ္ဇာပနာ
 ဂဟပတိဣမေသမဏဿ၊ ဂေါတမဿ၊ ဝုတ္တောဤသို့အစရှိသောပါဌ်တို့၌၊
 ဝုတ္တော၊ ကျေးဇူးဟူသောအနက်၌၊ အာဂတောသောဇ္ဈိ၊ ဂဟပတိ၊ ဥပါလိ
 သူကြွယ်၊ သမဏဿ၊ ဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏၊ ဣမေဝုတ္တော၊ ဤ
 ဝုတ္တကျေးဇူးတို့ကို၊ ကဒါပန၊ အဘယ်အခါ၌ကား၊ သညဇ္ဇာ၊ ဂါထာပုန်
 ဝါကျဖြင့် ဗဒ္ဓဗ္ဗိသိကံ၊ ပေါင်းရအပ်ကုန်သနည်း။ ။ အနေကပရိယာ
 ပေန၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဝုတ္တံဘာသတိ၊ ဓမ္မဿ၊ ဝုတ္တံဘာသတိ၊ သံဃဿ၊ ဝုတ္တံဘာ
 သတိ၊ အာဒိသု၊ အနေကပရိယာပေန၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဝုတ္တံဘာသတိ၊ ဓမ္မဿ
 ဝုတ္တံဘာသတိ၊ သံဃဿ၊ ဝုတ္တံဘာသတိ၊ ဤသို့အစရှိသောပါဌ်တို့၌၊ ယုတိ

ယံ၊ ပြီးပွမ်းခြင်းအနက်၌၊ အာဂတော၊ လာ၏။ အနေကပရိယာယေန၊ များစွာသောအကြောင်းဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဝဏ္ဏံ၊ ပြီးပွမ်းစကားကို၊ ဘာသတိ၊ ပြောဆို၏။ ဓမ္မဿ၊ တရားတော်အား၊ ဝဏ္ဏံ၊ ပြီးပွမ်းစကားကို၊ ဘာသတိ၊ ပြောဆို၏။ သံဃာဿ၊ သံဃာတော်အား၊ ဝဏ္ဏံ၊ ပြီးပွမ်းစကားကို၊ ဘာသတိ၊ ပြောဆို၏။ အထကေန နှဝဏ္ဏေန၊ ဂန္ဓထောနောတိ ဂုစ္စတိတိအာဒိသု၊ အထကေန နှဝဏ္ဏေန၊ ဂန္ဓထောနောတိ ဂုစ္စတိ ဤသို့အစရှိသောပါဌ်တို့၌၊ ကာရဏေ၊ အကြောင်းဟူသောအနက်၌၊ အာဂတော၊ လာ၏။ အသ၊ ထိုသို့အနံ့ကိုသာဝေစွာအရင်မှနင်းရှုသည်ဖြစ်လျက်၊ ကေန နှဝဏ္ဏေန၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ မံ၊ ငါရသောကို၊ ဂန္ဓထောနောတိ၊ ကြာပန်းအနံ့ကို ခိုးသည်ဟူ၍၊ ဂုစ္စတိ၊ ဆိုက်သနည်း။ တယောပတ္တဿ ဝဏ္ဏာတိ အာဒိသု၊ တယောပတ္တဿ ဝဏ္ဏာ ဤသို့အစရှိသော ပါဌ်တို့၌၊ ပမာဏေ၊ အကြီးအငယ်အလတ်သုံးရပ်သောပမာဏဟူသောအနက်၌၊ အာဂတော၊ လာ၏။ ပတ္တဿ၊ သိတိ၏။ ဝဏ္ဏာ၊ ပမာဏတို့သည်၊ တယော၊ အကြီးအငယ်အလတ်အားဖြင့် သုံးပါးတို့တည်း။ စတ္တာရောမေဘော ဂေါတမဝဏ္ဏာတိအာဒိသု၊ စတ္တာရောမေဘောဂေါတမဝဏ္ဏာ ဤသို့အစရှိသောပါဌ်တို့၌၊ ဇာတိဿ၊ အမျိုးဇာတ်ဟူသောအနက်၌၊ အာဂတော၊ လာ၏။ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ ဝဏ္ဏာ၊ အမျိုးတို့သည်၊ ဣဓေစတ္တာရော၊ ဤလေးပါးတို့တည်း။ မဟန္တံ ဟတ္ထိရာဇဝဏ္ဏံ အဘိနိဗ္ဗိနိတွာတိ အာဒိသု၊ မဟန္တံ ဟတ္ထိရာဇဝဏ္ဏံ အဘိနိဗ္ဗိနိတွာ ဤသို့အစရှိသောပါဌ်တို့၌၊ သဏ္ဌာနေ၊ သဏ္ဌာန်ဟူသောအနက်၌၊ အာဂတော၊ လာ၏။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော၊ ဟတ္ထိရာဇဝဏ္ဏံ၊ ဆင်မင်း၏သဏ္ဌာန်ကို၊ အဘိနိဗ္ဗိနိတွာ၊ နှစ်ဆင်း၍၊ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏောသိ တဂဝါသုသုက္ကဒါဠောသိဝိရိယဝါတိအာဒိသု၊ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏောသိတဂဝါ သုသုက္ကဒါဠောသိဝိရိယဝါ ဤသို့အစရှိသော ပါဌ်တို့၌၊ ဆဝိဝဏ္ဏော၊ အရေအဆင်း၌၊ အာဂတော၊ လာ၏။ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော အရေအဆင်းရှိတော်မူသည်။ သုသုက္ကဒါဠော၊ အလွန်ဖွေးဖွေးဖြူသောစွယ်တော်ရှိသည်။ အသိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏။ ဝိရိယဝါ၊ ကြိုးမြတ်လွန်ကဲသော ဝိရိယလည်းရှိတော်မူ၏။ ဣဝေါ၊ ဤအရာ၌လည်း၊ ဆဝိဝဏ္ဏော၊ အရေအဆင်းဟူသောအနက်၌သာလျှင်၊ ဓမ္မဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။

ဟိယုတ္တံ၊ ထိုစကားသင့်စွာ၊ အယံ၊ ဤသို့လတ္တံ့၊ သည်ကား၊ ဧတ္ထံ၊ ဤပါဠိ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဧဝတော၊ နတ်သမီး၊ ဟေတုတုတေန၊ အကြောင်း

၄၀

ဝိမာနဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ကေနကိဒိသေန၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသော၊ ဂုဉ္ဇဝိသေ
သေန၊ ကောင်းမှုအထူးကြောင့်၊ တဝ၊ ဆင်နတ်သမီးအား၊ တောဒိသော၊
ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဇဝိဝိသေ၊ ဤသို့အပြားရှိသော၊ နှိဒသယောဇနာ
နိ၊ တဆွဲနှစ်ယူဇနာတိုင်တိုင်သော အရပ်တို့ကို၊ ဗရဏကပ္ပသော၊ အနံ့
အစပ်တလျှပ်လျှပ် ထွန်းတောက်ပသော အရောင်အဝါရှိသော၊ သရိရ
ဝဇ္ဇော၊ ကိုယ်၏အဆင်းသည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ကေနတောဣဒမိတ္ထတိတိ၊ ကေနတောဣဒမိတ္ထ
တိဟူသည်ကား၊ ကေနဂုဉ္ဇာဘိသယေန၊ အဘယ်မည်သောလွန်ကဲထူး
မြတ်သောကောင်းမှုကံကြောင့်၊ တဝ၊ ဆင်နတ်သမီးအား၊ ဣဒဇ္ဇသိ၊ ဌာနေ
ဤတာဝတိံသာထက်နတ်ရွာဌာန၌၊ ဣဒါနိယရအခါ၌၊ တယိ၊ သင်္ချာနတ်
သမီး၌၊ လတ္တမာနံ၊ ရအပ်ခံစားအပ်သော၊ ဥဇ္ဇာရံ၊ ပြန်ပြော ကြီးကျယ်
သော၊ သုစရိတဖလံ၊ ကောင်းစွာကျင့်အပ်သောဒါနသီလစသောကုသိုလ်
ကံ၏အကျိုးသည်၊ ဣတ္ထကိနိပ္ပန္နတိ၊ ပြီးပြည့်စုံသနည်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိတိ၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ
ဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗတ္တန္တိ၊ အစဉ်မပြတ် အဆင့်ဆင့်ဖြစ်ကုန်၏၊ အဝိဇ္ဇန္တိ
ဝသေန၊ အစဉ်မပြတ်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဥပရူပရိ၊ အဆင့်ဆင့်၊
ဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။
ဘောဂါတိ၊ ဘောဂါဟူသည်ကား၊ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗဠေန၊ သုံးဆောင်ခံစားအပ်
သောအနက်ကြောင့်၊ ဘောဂါတိ၊ ဘောဂါဟူ၍၊ လဒ္ဓနာမာ၊ ရအပ်သော
အမည်ရှိကုန်သော၊ ဝတ္ထာဘရဏာဒိဝိတ္ထု၊ ပကရဏာဝိသေသာ၊ အဝတ်
တန်းသာ အစရှိကုန်သော နှစ်သက်ခြင်း၏ အဆောက်အဦး အထူးတို့
သည်၊ ဣတိဇေသောသဒ္ဓေါ၊ ယေဟူသောဤသဒ္ဓါသည်၊ သာမညေန၊
သာမညအားဖြင့်၊ အနိယမနိဇ္ဈေသော၊ အမှတ်မရှိသော အနက်ကိုညွှန်း
ကြောင်းဖြစ်သော သဒ္ဓါတည်း၊ ကေဝိဘိဇေသောသဒ္ဓေါ၊ ကေဝိဟူသော
ဤသဒ္ဓါသည်၊ ပကာရဘောဒံ၊ အပြားအထူးကို၊ အာမသိတွာ၊ သုံးသပ်၍၊
အနိယမ နိဇ္ဈေသော၊ အမှတ်မရှိသောအနက်ကို ညွှန်းကြောင်း ဖြစ်သော
သဒ္ဓါတည်း၊ ဥဘယေနပိ၊ ပုန်နှစ်ခုတို့၏အပေါင်းဖြင့်လည်း၊ ပဏိတပဏိ
တတရားဒိဘောဒေ၊ မြတ်သည်ထက်အထူးသဖြင့် မွန်မြတ်သည်အပြားရှိ
ကုန်သော၊ တတ္ထာထိဘာဝတိံသာနတ်ပြည်၌၊ လတ္တမာနံ၊ ရအပ်ခံစား
အပ်ကုန်သော၊ တာဒိသေ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော၊ ဘောဂေ၊ စည်းစိမ်
ချမ်းသာတို့ကို၊ အနဝသေသဘော၊ အကြွင်းအကျန်မရှိသော အားဖြင့်၊
ဗျာပေတွာ၊ နှံ့စေ၍၊ သင်္ဂဏှာတိ၊ သင်္ဂြိုဟ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်

မှန်၏။ အယံနိန္ဒသော။ ဤယေကေမိဟူသောအနိယမ ဂါစကသမ္ပနိပုဒ်
 ဖြင့်ညွှန်းခြင်းသည်။ အနာသေသဗျာပကော။ အကြွင်းအကျန်မရှိအလုံးစုံ
 ကိုကုန်စင်အောင်နှံ့စေတတ်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ယထာ။ ဥပမာအတိုင်း
 ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ ယေကေမိသင်္ခါရတိ။ ယေကေမိသင်္ခါရဟူသကဲ့
 သို့တည်း။ ယေကေမိ။ ကြွင်းမဲ့ ဥသဒ္ဓါအလုံးစုံကုန်သော။ သင်္ခါရ။ သင်္ခါရ
 တရားတို့သည်။ မနုဿောပိယာတိ။ မနုဿောပိယာဟူသည်ကား။ မနုဿာ။
 မိတ်ဖြင့်။ ပိယာယိတဗ္ဗာ။ ချစ်မြတ်နိုးအပ်ကုန်သော။ မနာပိယာ။ နှစ်သက်
 အပ်ကုန်သော။ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။ အတ္ထေ။ အနက်တည်း။ ဝိ။ ဆက်
 ရှိဆိုပြီးအံ့။ ဧတ္ထ။ ဤပုဒ်တို့တွင်။ တောဒိသောဝဇ္ဈောတိ။ ဣမိနာ။ တောဒိ
 သောဝဇ္ဈော ဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်။ ဟေဋ္ဌာ။ အောက်၌။ ဂုတ္တဝိသေသာ။
 ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အထူးရှိသော။ တဿာဒေဝတာယာ။ ထိုနတ်သမီး၏။
 အတ္တဘာဝပရိယာပန္နအန္ဓာကိုအတ္တဘော၌အကျုံးဝင်သော။ ဝဇ္ဈာယမ္ပ
 ဒါ။ အဆင်း၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဒဿိတာ။ ပြအင်၏။ ဘောဂါတိ။ ဣမိနာ။
 ဘောဂါဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်။ ဥပဘောဂပရိဘောဂဝတ္ထု။ ဘူတာ။ ဥပဘောဂ
 ပရိဘောဂဝတ္ထုဖြစ်၍ဖြစ်သော။ ဒိဗ္ဗရူပသဒ္ဓုဂန္ဓရသယောဋ္ဌဗ္ဗဘေဒါ။ နတ်၌
 ဖြစ်သောရူပါရုံ၊ သဒ္ဓါရုံ၊ ဂန္ဓာရုံ၊ ရဿာရုံ၊ ယောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ၊ အပြားရှိသော။ ကာမ
 ဂုဏသမ္ပဒါ။ ကာမဂုဏ်၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဒဿိတာ။ ပြအင်၏။ မနုဿော
 ပိယာတိ။ ဣမိနာ။ မနုဿောပိယာဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်။ တေသံရူပါဒိနံ။ ထိုရူ
 ပါရုံအစရှိသောကာမဂုဏ်တို့၏။ ဣဋ္ဌကန္တမနာပတာ။ အလိုရှိအပ်နှစ်သက်
 အပ်နှလုံးကိုပွားစေတတ်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဒဿိတာ။ ပြအင်၏။ ဣမိဇ္ဈ
 တိတိဣမိနာပနာ။ ဣမိဇ္ဈတိဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်ကား။ ဒိဗ္ဗအာယုယသဿ
 အဓိပတေယျသမ္ပဒါ။ နတ်၌ဖြစ်သော အသက်ရှည်ခြင်းအခြံအရံများခြင်း
 ချမ်းသာကြီးခြင်းအစိုးရသည်အဖြစ်နှင့်ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဒဿိတာ။ ပြအင်
 ၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာ။ ဆီအပ်၏။ ။

သော။ ထိုဘုရားလောင်း နတ်သားသည်။ အညေတပါးကုန်သော။
 ဒေဝေနတ်တို့ကို။ ဒဿိတာ။ ဆယ်ပါးကုန်သော။ ဌာနေဟိ။ အကြောင်တို့
 ဖြင့်။ အဓိဂဏှာတိ။ လွှမ်းမိုးနှိပ်နင်းနိုင်၏။ ဒိဗ္ဗေန။ နတ်၌ဖြစ်သော။ အာယု
 နာ။ အသက်ရှည်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ဒိဗ္ဗေန။ နတ်၌ဖြစ်သော။ ဝဇ္ဈေန။
 အဆင်းလှခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း။ ဒိဗ္ဗေန။ နတ်၌ဖြစ်သော။ သုနေန။ ချမ်း
 သာကြီးခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ဒိဗ္ဗေန။ နတ်၌ဖြစ်သော။ ယသေန။ အခြံအရံ
 အကျပ်အစောင့်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဒိဗ္ဗေန။ နတ်၌ဖြစ်သော။ အဓိပတေယျ

၄၂

ဝိမာနဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိဿယ

နအစိုးရခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒိဗ္ဗေဟိနတ်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ရူပေဟိ၊
 ရူပါရုံတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒိဗ္ဗေဟိနတ်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ သဒ္ဓေဟိ၊ သဒ္ဓါရုံ
 တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒိဗ္ဗေဟိနတ်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဂန္ဓဟိ၊ ဂန္ဓာရုံတို့ဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ ရသေဟိ၊ ရသာရုံတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဗောဓဗ္ဗေဟိ၊
 ဗောဓဗ္ဗာရုံတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတ္တံ၊ သုတ်၌၊ အာဂတာနိ၊
 လာကုန်သော၊ ဒသဟိဋ္ဌာနေဟိ၊ ဆယ်ပါးသော အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ အဓိ
 ဂဏ္ဌာတိ၊ လွှမ်းမိုးနိုင်နင်းနိုင်၏။ တေသံ၊ ထိုနတ်သားတို့အား၊ ဣဝ
 ဤအရာ၌၊ အနဝသေသတော၊ အကြွင်းအကျန်မရှိသောအားဖြင့်၊ သင်္ဂ
 ဟောပေါင်းရုံခြင်းကို၊ ဒသိတော၊ မြအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဝေဒိတဗ္ဗော၊
 သိအပ်၏။ ပုစ္ဆာမိတိ၊ ပုစ္ဆာမိဟူသည့်ကား၊ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို၊ ကာရေမိ၊
 ငါပြု၏။ ဥာတံ၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ ဣစ္ဆာမိ၊ အလိုရှိ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ စ၊ စကပ်၍ပြဦးအံ့၊ ကေနတေတာဒိသောဝေဇ္ဈော၊
 ကေနတေဣဝမိဇ္ဈတိ ကိမကာသိပုညံ၊ ကေနာသိဇေဝိတောနုဘာဝါတိ
 စ၊ ကေနတေတာဒိသောဝေဇ္ဈော၊ ကေနတေဣဝမိဇ္ဈတိကိ မကာသိပုညံ၊
 ကေနာသိ ဇေဝိတောနုဘာဝါဟူသောပုဒ်တို့၌လည်း၊ ကိံ သဒ္ဓုဂဟဏေ
 နေဝ၊ ကိံ သဒ္ဓါကို ယူသဖြင့်သာလျှင်၊ အတ္တန္တရဿ၊ အနက်အထူး၏၊
 အသမ္ဘဝတော၊ မဖြစ်သင့်သောကြောင့်၊ ပုစ္ဆာဝသေန၊ ပုစ္ဆာ၏အတွင်း
 အားဖြင့်၊ တေဝါထာတ္ထယံ၊ ဤဂါထာသုံးခုတို့၏အပေါင်းကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်
 ၏။ ဣတိအယံအတ္ထော၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ကာမဉ္စရိညာယတိ၊ အကယ်
 ၍ကားသိအပ်၏။ ပန၊ ထိုသို့ပင်သိအပ်သော်လည်း၊ ပုစ္ဆာဝိသေသဘာဝ
 ဥာပနတ္တံ၊ ပုစ္ဆာထူးသည်၏အဖြစ်ကိုသိခြင်းငှါ၊ ပုစ္ဆာမိတိ၊ ပုစ္ဆာမိဟူ၍၊
 ဝုတ္တံ၊ တဖန်ထပ်၍ဆိုပြန်အပ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ အယံပုစ္ဆာ၊
 ဤပုစ္ဆာသည်၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ အဒိဋ္ဌဇောတနာ၊ အဒိဋ္ဌဇောတနာပုစ္ဆာ
 သည်၊ နပဟာတိ၊ မဖြစ်။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ တေသ
 အတ္တဿ၊ ထိုသို့သဘောရှိသောအနက်ကို၊ တဿမဟာထေရဿ၊ ထို
 အရှင်မဟာဘေဂ္ဂလာန်မထေရ်မြတ်၏၊ အဒိဋ္ဌဘာဝါဘာဝတော၊ မသိမမြင်
 သည်၏အဖြစ်၏မရှိသောကြောင့်တည်း။ ဝိမတိန္တေဒနာဝိ၊ ဝိမတိန္တေဒနာ
 ပုစ္ဆာသည်လည်း၊ နပဟာတိ၊ မဖြစ်။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊
 သဗ္ဗသော၊ အခြင်းခပ်သိမ်း၊ သမုတ္တိ၊ ခိုတသံသယတ္တံ၊ ပယ်နုတ်အပ်ပြီး
 သောယုံမှားရှိသည်အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ အနုမတိပုစ္ဆာဝိ၊ အနုမတိပုစ္ဆာ
 သည်လည်း၊ နပဟာတိ၊ မဖြစ်။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊

တံကိ'မညသိရာဇညာတိအာဒိသုရိယာ-တံကိ'မညသိရာဇညာ ဤသို့အစ
 ရှိသော ပါဠိတို့၌ကဲ့သို့၊ အနုမတိဝဟဿကာရေန- အလိုကိုရုံးဝမ်းသော
 အခြင်းအရာဖြင့်၊ အပ္ပဝတ္တတ္တာမဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ကထေ
 တုကမ္ပတာပုစ္ဆာပိ- ကထေတုကမ္ပတာ ပုစ္ဆာသည်လည်း၊ နဟောတိ-
 မဖြစ်၊ ကဿ- အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ တဿာဒေဝတာယ- ထို
 နတ်သမီးအား၊ ကထေတုကမ္ပတာဝသေန- ဖြေတော်မူလိုသည်၏အစွမ်း
 ဖြင့်၊ ထေရေန- မထေရ်သည်၊ အပုစ္ဆိတတ္တာ- မေးတော်မူအပ်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ပန- အထူးကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဝိသေသေန- အထူးအာ- ဖြင့်၊
 ဒိဋ္ဌသံသန္ဓနာတိ- ဒိဋ္ဌသံသန္ဓနာပုစ္ဆာဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ- ဆီအပ်၏၊ သွဿ
 မက္ခောသော အယံအတ္ထော- ထိုအနက်ကို၊ ဟေဋ္ဌာ- အောက်၌၊ အဋ္ဌပ္ပုတ္တိ
 ကထာယံ- အဋ္ဌပ္ပုတ္တိကထာ၌၊ ထေရောကိဉ္စာပိတိအာဒိနာ- ထေရောကိဉ္စာ
 ပိဋိသို့အစရှိသောပါဠိဖြင့်၊ ဝိဘာဝိတောဇေ- ထင်ရှားပြီအင်ပြီးသည်သာ
 လျှင်တည်း၊ တန္တိ- တံဟူသည်ကား၊ တံ- သင်နတ်သမီးသည်၊ တယိဒံတံ
 ဣဒံစနံ- ထိုတံဟူသောသဒ္ဒါသည်၊ ပုဗ္ဗာပရာပေက္ခံ- ရှေ့အတို့နေခံအတို့
 ကိုဝံ့ခြင်းရှိ၏၊ ပုဗ္ဗာပေက္ခတာယ- ပုစ္ဆာမိဟူသော ရှေ့ကြိယာကိုဝံ့ခြင်းရှိ
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥပယောဂေကဝစနံ- ခုတိယာဇကဝရ်ဝိဘတ်ကို၊
 ဒဋ္ဌဗ္ဗံ- မှတ်အပ်၏၊ ပရာပေက္ခတာယပန- အကာသိစသောနေခံကြိယာကို
 ဝံ့ခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်ကား၊ ပစ္စက္ခကဝစနံ- ပဋ္ဌမာဇကဝရ်ဝိဘတ်
 ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ- မှတ်အပ်၏။ ။

ဒေဝိတိဇ္ဈေ- ဒေဝိဟူသောဤပါဠိ၌၊ ဒေဝသဒ္ဓေါ- ဒေဝသဒ္ဓါသည်၊ ဣမာ
 နိတေဒေဝစတုရာသီတိနဂရသဟဿာနိ ကုသာဝတိရာဇဌာနိ ပမုခါနိ
 ဇ္ဈေဒေဝဆန္ဒကရောဟိ ဇိဝိတေအပေက္ခန္တိစအာဒိသု- ဣမာနိတေဒေဝ
 စတုရာသီတိ နဂရသဟဿာနိ ကုသာဝတိရာဇဌာနိ ပမုခါနိဇ္ဈေဒေဝ
 ဆန္ဒကရောဟိဇိဝိတေအပေက္ခန္တိ ဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌၊ သဗ္ဗုတံဒေဝ
 ဝသေန- မင်းတည်းဟူသော သဗ္ဗုတိနတ်မင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အာဂ
 တေ- အလာ၏၊ ဒေဝ- အရှင်မင်းကြီး၊ တေ- သင်မင်းကြီး၏၊ ကုသာဝတိရာဇ
 ဌာနိပမုခါနိ- ကုသာဝတိမင်းနေပြည်ကြီးအမှူးရှိကုန်သော၊ ဣမာနိစတုရာ
 သီတိနဂရသဟဿာနိ- ဤရှစ်သောင်းလေးထောင်သောမင်းနေပြည်တို့
 သည်၊ သန္တိ- ရှိကုန်၏၊ ဒေဝ- အရှင်မင်းကြီး၊ ဇ္ဈေ- ဤရှစ်သောင်းလေး
 ထောင်သောမင်းနေပြည်တို့၌၊ ဆန္ဒ- အာသာဆန္ဒကို၊ ကရောဟိ- ပြုတော်မူ

ပါဠိလောပု ဇိဝိတေ အသက်ရှည်ခြင်း၌ အပေက္ခာမဲ့ခြင်းကို ကရောဟိ၊
ပြုတော်မူပါဦးလော။ ။

တဿဒေါတိ ဒေဝဿဿာသနံ သဗ္ဗဒဿိနောတိအာဒိသုတဿ
ဒေဝါတိဒေဝဿဿာသနံ သဗ္ဗဒဿိနောဤသို့အစရှိသောပါဌ်တို့၌၊ ဝိသုဒ္ဓိ
ဒေဝဝသေနာဘုရားရဟန္တာစသော ဝိသုဒ္ဓိနတ်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အာဂ
တောလော၏၊ သဗ္ဗဒဿိနော၊ ကြွင်းမဲ့ဥသိုအလုံးစုံသောတရားဟူသမျှ
ကိုတစ်မကျန်မြင်တော်မူတတ်သော၊ ဒေဝါတိဒေဝဿနတ်တကာထက်
မြတ်သောဝိသုဒ္ဓိနတ်ဖြစ်တော်မူထားသော၊ တဿဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာ
ဘုရား၏၊ သာသနံ၊ သာသနာတော်သည်၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။
ဝိသုဒ္ဓိဒေဝါနံ၊ ဝိသုဒ္ဓိနတ်တို့တွင်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ အတိ
ဒေဝဘာဝေ၊ လွန်သောနတ်၏အဖြစ်ကို၊ ဝုတ္တောဟောအပ်သည်ရှိသော်၊
ဣတရေသံ၊ ဘုရားမှတစ်ပါးကုန်သောပစ္စေကဗုဒ္ဓါရဟန္တာတို့၏၊ ဝိသုဒ္ဓိဒေ
ဝဘာဝေါ၊ ဝိသုဒ္ဓိနတ်၏ အဖြစ်ကို၊ ဝုတ္တောဟေ၊ ဆိုအပ်သည်သာလျှင်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။ ။

စာတုမဟာရာဇိကာ ဒေဝါဒိဃာယုကာဝဏ္ဏဝဏ္ဏော သုဗေဟုလာတိ
အာဒိသု၊ စာတုမဟာရာဇိကာဒေဝါ ဒိဃာယုကာဝဏ္ဏဝဏ္ဏောသု ဗေဟု
လာ ဤသို့ အစရှိသောပါဌ်တို့၌၊ ဥပပတ္တိဒေဝဝသေန၊ ဥပပတ္တိနတ်တို့၏
အစွမ်းအားဖြင့်၊ အာဂတောလော၏၊ စာတုမဟာရာဇိကာဒေဝါ၊ စာတု
မဟာရာဇိနတ်တို့သည်၊ ဒိဃာယုကာ၊ ရှည်သောအသက်ရှိကုန်၏။ ဝဏ္ဏ
ဝဏ္ဏော၊ အဆင်းနှင့်ပြည့်စုံကုန်၏။ သုဗေဟုလာ၊ များသောချင်းသာခြင်း
ရှိကုန်၏။ ဣသဝိ၊ ဤဒေဝီဟူသောဝုန်၌လည်း၊ ဥပပတ္တိဒေဝဝသေန၊
ဥပပတ်ဖြစ်သောနတ်၏ အစွမ်းအားဖြင့် သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ထိအပ်
၏။ ပဒတ္တတောပန၊ ပုဒ်အနက်အားဖြင့်သော်ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပုညိဒ္ဓိ
ယာ၊ ကောင်းမှုကုန်ခိုးအားဖြင့်၊ ဒိဗ္ဗတိ၊ ထွန်းတောက်ပတတ်၏။ ပဉ္စတိ ကာ
မဂုဏေ၊ ငါးပါးသောကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်၊ ကိဉ္ဇတိ၊ မြူးထူးတတ်၏။ ရမတိ၊
မွေ့လျော်တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဒေဝိ၊ ဒေဝီမည်၏။ အထဝါ၊
တနည်းသော်ကား၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဝုတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော
နည်းဖြင့်၊ ဇောတတိ၊ ထွန်းလင်းတတ်၏။ ဩဘာသတိ၊ တောက်ပတတ်၏။
အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊ ဝိမာနေနစ၊ ခံမာန်ဖြင့်လည်း၊ ဝတ္ထတိ၊ သွား
တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဒေဝိ၊ ဒေဝီမည်၏။ စ၊ စက်၍ဆိုပြီးမှ၊
တွံဒေဝီတိတေဝစနံ၊ တွံဒေဝီဟူသောဤစကားသည်၊ သမ္မောဓနေနတ်

သမီးကိုခေါ်ဝေါ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သောအာလုပ်အနက်၌၊ ကောဝစနံ၊ ကောဝရိ
 ဝိဘတ်တည်း။ မဟာ နုဘာဝေဝတိ၊ မဟာနုဘာဝေဟူသည်ကား၊ ဥဇ္ဇာရ
 ပတာဝေ၊ ပြန့်ပြောကြီးကျယ်သော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဒေဝိနတ်
 သမီး၊ အဿာဒေဝိယာ၊ ထိုနတ်သမီး၏၊ သောပနအာနုဘာဝေါ၊ ထိုပြန့်
 ပြောကြီးကျယ်သောအာနုဘော်ကိုကား၊ ဟေဠာ၊ အောက်၌၊ နိဟိဂါယာ
 ဟိ၊ နှစ်ဂါထာတို့ဖြင့်၊ ဒသဝိတောယောဝ၊ ပြအပ်ပြီးသည်သို့လျှင်တည်း။ ။

မနုဿဘူတာတိတ္ထေ၊ မနုဿဘူတာဟူသောဤပါဌ်၌၊ မနုဿ၊ မိတ်
 ၏၊ ဥဿန္တတာယ၊ များမြတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မနုဿ၊ မနုဿမည်
 ကုန်၏၊ သတိသူရတာဝ၊ ဗြဟ္မစရိယယောဂတာဒိဂုဏဝသေန၊ သတိနှင့်
 ပြည့်စုံခြင်းရဲရင့်သည်၏အဖြစ်မြတ်သောအကျင့်အားလျောက်ပတ်သည်
 ၏အဖြစ်အစရှိသောဂုဏ်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဥပမိတနေဿ၊ ဆည်းဘူး
 အပ်သောမိတ်ရှိကုန်၏၊ ဥတ္တဋ္ဌဂုဏမိတ္တာ၊ လွန်ကဲထူးမြတ်သော ဂုဏ်တို့
 နှင့်ပြည့်စုံသောမိတ်ရှိကုန်၏၊ ဧတေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ ကေပန၊
 အဘယ်သတ္တဝါတို့နည်းဟူမူကား၊ ဇမ္ဗုဒိပဝါသိနော၊ ဇမ္ဗုဒိပကျွန်း၌နေ
 လေ့ရှိကုန်သော၊ သတ္တဝိသေသာ၊ သတ္တဝါအထူးတို့တည်း။ တေန၊ ထို
 ကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိဟိတိက္ခဝေဌာနေဟိဇမ္ဗုဒိပ
 ကာမနုဿ၊ ဥတ္တရကုရုကေ မနုဿအဓိဂဏ္ဌန္တိ၊ ဒေဝစတာဝတိ၊ သေ
 ကတမေဟိဝိဟိသူရာသတိမန္တော၊ ဣမဗြဟ္မစရိယဝါသောတိ၊ ဝိဟိ
 တိက္ခဝေ ဌာနေဟိ ဇမ္ဗုဒိပကာမနုဿ၊ ဥတ္တရကုရုကေ မနုဿအဓိ
 ဂဏ္ဌန္တိ၊ ဒေဝစတာဝတိ၊ သေကတမေဟိ ဝိဟိသူရာသတိမန္တော၊ ဣမ
 ဗြဟ္မစရိယဝါသောဟူ၍၊ အာဟာ၊ ဟောတော်မူပြီး၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 ဇမ္ဗုဒိပကာ၊ ဇမ္ဗုဒိပကျွန်း၌နေကုန်သော၊ မနုဿ၊ လူတို့သည်၊ ဥတ္တရကုရု
 ကေ၊ ဥတ္တရကုရုကျွန်း၌နေကုန်သော၊ မနုဿ၊ စလူတို့ကိုလည်းကောင်း၊
 တာဝတိ၊ သေ၊ တာဝတိ၊ သာနတ်ပြည်၌နေကုန်သော၊ ဒေဝစနတ်တို့ကို
 လည်းကောင်း၊ ဝိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဌာနေဟိ၊ အကြောင်းတရားတို့
 ဖြင့်၊ အဓိဂဏ္ဌန္တိ၊ ဣမ်းမိုးကုန်၏၊ ကတမေဟိ၊ အဘယ်ကဲ့သို့သောသဘော
 ရှိကုန်သော၊ ဝိဟိဌာနေဟိ၊ သုံးပါးသောအကြောင်းတို့ဖြင့်၊ အဓိဂဏ္ဌန္တိ၊
 ဣမ်းမိုးကုန်သနည်း၊ သူရာ၊ ရဲရင့်ခြင်း၊ သတိမန္တော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံခြင်း၊
 ဣမ၊ ဤဇမ္ဗုဒိပကျွန်း၌၊ ဗြဟ္မစရိယဝါသော၊ အရိယမဂ်တည်းဟူသော
 မြတ်သော အကျင့် သီတင်းကိုသုံးခြင်း၊ ဣတိဣမေ၊ ဤသည်တို့တည်း။
 တထာဟိ တတောဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ဘဂဝန္တော၊ ဘုန်းတော်

ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါစာဘုရားရှင်တို့သည်လည်း
 ကောင်း၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါစာပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်လည်းကောင်း၊ အဂ္ဂသာဝ
 ကာစာ-အဂ္ဂသာဝကတို့သည်လည်းကောင်း၊ မဟာသာဝကာစာ-အသီတိ
 မဟာသာဝကတို့သည်လည်းကောင်း၊ စက္ကလတ္တိနောစာ-စကြာတေနာကို
 လည်စေတတ်သောလေးကျွန်းတွင်ပတ်စက္ကဝတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊
 အညောတိမှတပါးကုန်သော၊ မဟာနုဘာဝါ-ကြီးသော တန်ခိုးအာနု
 ဘော်ရှိကုန်သော၊ သတ္တာစာ-သတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဇေတ္ထဝ
 ဤဓမ္မ၊ ဒိပ်ကျွန်း၌သာလျှင်၊ ဥဗ္ဗဇ္ဇန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏။ ။

ပန-ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ တေဟိ-ဆိုဓမ္မ၊ ဒိပ်ကျွန်းသားတို့နှင့်၊ သမာနရူပါ
 ဒိဘာယာ- အဆင်းသဏ္ဌာန် အစရှိသည်တို့၏ ထူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
 ပရိတ္တဒီပဝါသီဟိ- ကျွန်းငယ်နှစ်ထောင်၌ နေကုန်သောသူတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ-
 တကွ၊ ဣဘဓမ္မဟာဒီပဝါသီနောယိ-ဤဓမ္မ၊ ဒိပ်ကျွန်းမှတပါးကုန်သောကျွန်း
 ကြီးသုံးကျွန်း၌နေလေ့ရှိကုန်သောသူတို့သည်လည်း၊ မနုဿာဝေတွဓမ္မနုဿ
 တို့ဟူ၍သာလျှင်၊ ပညာယိ- သု-ဆင်ရှားကုန်၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဧကေ-အချို့
 ကုန်သောဆရာတို့သည်၊ ဘဏန္တိ-ဆိုကုန်၏။ ။

အပရေပန-တပါးသော ဆရာတို့သည်ကား၊ လောဘာဒီဟိစာ-လောဘ
 အစရှိကုန်သောအကုသိုလ်တရားတို့နှင့်လည်းကောင်း၊ အလောဘာဒီဟိ
 စာ- အလောဘ အစရှိကုန်သော ကုသိုလ်တရားတို့နှင့် လည်းကောင်း၊
 သဟိတ သာ-တကွဖြစ်သော၊ မနုဿာ-မိတ်၏၊ ဥဿန္တတာယာ-များသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ မနုဿာမနုဿမည်ကုန်၏၊ ဟိ-ဆိုစကားကိုချဲ့ပြီးအံ့၊ ယေ
 သတ္တာ-အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ မနုဿာဇာတိကာ-လူဇာတ်ရှိကုန်သည်၊
 ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏။ တေသု-ထိုလူဇာတ်ရှိကုန်သောသတ္တဝါတို့၌၊ ဝိသေ
 သတော-အတူးအားဖြင့်၊ လောဘာဒယောစာ- လောဘအစရှိကုန်သော
 အကုသိုလ်တရားတို့သည်လည်းကောင်း၊ အလောဘာဒယောစာ- အလော
 ဘအစရှိကုန်သော ကုသိုလ်တရားတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဥဿဒါ-ပြော
 ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏။ တေသတ္တာ-ထိုလူဇာတ်ရှိသောသတ္တဝါ
 တို့သည်၊ လောဘာဒိဥဿဒတာယာ-လောဘအစရှိသည်တို့၏များသည်
 ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အပါယမဂ္ဂံ-အပါယ်ခရီးကို၊ ပူဇေန္တိ-ပြည့်စေကုန်၏။
 အလောဘာဒိဥဿဒတာယာ-အလောဘအစရှိသောကုသိုလ်တရားတို့၏
 များသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သုဂတိမဂ္ဂံ-သုဂတိတုံသို့ လားကြောင်းဖြစ်
 သော ကုသိုလ်ကံကို လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာနဂါမိမဂ္ဂံစာ-နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်

ကြောင်းဖြစ်သော ကုသိုလ်ကံကို လည်းကောင်း၊ ပုရေန္တိ+ပြည်စုံကုန်၏။
 လောဘာဒိဟိစ၊ လောဘာအစရှိသည်တို့နှင့် လည်းကောင်း၊ အလောဘာ
 ဒိဟိစ၊ အလောဘအစရှိသည်တို့နှင့်လည်းကောင်း၊ သဟိတသမတက္ခ
 ဖြစ်သော၊ မနုဿမိတ်၏၊ ဟသ္မာဥဿဒတာယ၊ ထိုသို့များသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ ပရိတ္တဒိပဝါသိဟိ+ကျန်းငယ် နှစ်ထောင်၌ နေလေ့ရှိကုန်သော
 ကျန်းငယ်သားတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ+တက္ခ၊ စတုမဟာဒိပဝါသိနေ၊ ကျန်းကြီး
 လေးကျန်း၌နေလေ့ရှိကုန်သော၊ သတ္တဝိသေသာ၊ သတ္တဝါအထူးတို့ကို၊
 မနုဿာဟိ၊ မနုဿတို့ဟူ၍၊ ဂုဏ်+ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ+ဤသို့၊ ဘဏ္ဍာ+
 ဆိုကုန်၏။ ။

၁/၂ သိလ္လာကိယာပန၊ လောက၌အကျွမ်းဝင်ကုန်သောဆရာတို့သည်ကား၊
 မနုနေ၊ မနုအမည်ရှိသောသူ၏၊ အပစ္စဘာဝေန၊ သား၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
 မနုဿ၊ မနုဿမည်ကုန်၏၊ ဣတိ+ဤသို့၊ ဝဒန္တိ+ဆိုကုန်၏၊ မနုနာ၊ မနု
 မည်သည်ကား၊ ပဌမကပ္ပိကော၊ ကမ္ဘာဦးအစကာလ၌ဖြစ်သော၊ လောက
 မရိယာဒါယ၊ လောက၏အဝိုင်းအခြား၌၊ အာဒိဘူတော၊ အစဖြစ်၍ဖြစ်သော၊
 ဟိတာဟိတ ဝိဓာယကော၊ အစီးအပွားရှိသည်မရှိသည်ကို စီရင်တတ်
 သော၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ ဝိတုဋ္ဌာနိယော၊ အတအရာတည်ထိုက်စွာ
 သောသူတည်း၊ သာ၊ ထိုသူကို၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ မဟာသဗ္ဗ
 တောတိ၊ မဟာသဗ္ဗတဟူ၍၊ ဂုဏ်+ဆိုအပ်၏၊ ပစ္စက္ခတော၊ မျက်မှောက်
 အားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပရိပရာယစ၊ အဆက်ဆက် အားဖြင့် လည်း
 ကောင်း၊ တဿ၊ ထိုမနုအမည်ရှိသော မဟာသမတမင်း၏၊ ဩဝါဒနု
 သာသနိယံ၊ ဆုံးမကံမြစ်ခြင်း၌၊ ဌိတာ၊ တည်ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါ
 တို့ကို၊ ဂုတ္တသဒိသဘာယ၊ သားနှင့် အလားတူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
 မနုဿာဟိ၊ မနုဿတို့ဟူ၍၊ ဂုဏ်+ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကား
 သည်မှန်၏၊ တတောဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ တေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါ
 တို့ကို၊ မာဏဝါမနုဇာတိစ၊ မာဏဝါမနုဇာဟူ၍လည်း၊ ဝေါဟရိယန္တိ+
 ခေါ်ဝေါ်ပညပ် သမုတ်အပ်ကုန်၏၊ မနုဿေသု၊ လူတို့၌၊ ဘူတာဇာတာ၊
 ဖြစ်သည်တည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ မနုဿဘာဝံ၊ လူ၏အဖြစ်သို့၊ ပစ္စာ၊
 ရောက်သည်တည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မနုဿ ဘူတာ၊ မနုဿ
 ဘူတမည်၏။ ။

ကိမကာသိ ပုညန္တိ+ ကိမကာသိပုညံ ဟူသည်ကား၊ ဧနိ သိလ္လာဒိ
 ပဘောဒေသု၊ ဒါနသီလစသည် အပြားရှိကုန်သော ကောင်းမှုတို့တွင်၊ ကိ

ကိဒိသံအဘယံသိသဘောရှိသော၊ ပုစ္ဆဘာဝဗလနိဗ္ဗတ္တနုတောစ၊ ပူဇော်
 အပ်သောအဖြစ် ပူဇော်အပ်သော အကျိုးကို ဖြစ်စေတတ်သောကြောင့်
 လည်းကောင်း၊ ယတ္ထအကြင် ပုဂ္ဂိုလ်၌၊ သယံမိမိဟု ဆိုအပ်သော
 ကောင်းမှုသည်၊ ဥပ္ပန္နံဖြစ်၏၊ တံသန္တာနံထိုမိမိ၏ဖြစ်ရာ သတ္တဝါ၏ခန္ဓာ
 အစဉ်သန္တာန်ကို၊ ပုနာလိရိသသေတိအထူးသဖြင့်စင်ကြယ်စေတတ်
 ၏၊ ဣတိစထိုကြောင့် လည်းကောင်း၊ ပုညန္တိပုညံဟူ၍၊ လဒ္ဓနာမံရအပ်
 သော အမည်ရှိသော၊ သုစရိတံကောင်းစွာ ကျင့်အပ်သော၊ ကုသလ
 ကမ္မံကုသိုလ်ကံကို၊ အကာသိပြုခဲ့ဘူးသနည်း၊ ဥပစိနိဆည်းဘူး ခဲ့
 ဘူးသနည်း၊ နိဗ္ဗတ္တေသိဖြစ်စေခဲ့ဘူးသနည်း၊ ဣတိအယံဤသည်ကား၊
 အတ္ထောအနက်တည်း၊ ဇလိတာနုဘာဝါတိဇလိတာနုဘာဝါဟူသည်
 ကား၊ သဗ္ဗသောအချင်းဝင်လိမ်း၊ ဝိဇ္ဇောတမာနပုညိဒ္ဓိကာထွန်းလင်း
 တောက်ပသော တန်ခိုးရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပနစောဒနာဦးအံ့ဇ္ဈေဤအရာ၌၊
 ကသ္မာအဘယံကြောင့်၊ မနုဿဘူတာကိမကာသိပုညန္တိမနုဿဘူတာ
 ကိမကာသိပုညံဟူ၍၊ ပုတ္တံထိုအပ်သနည်း၊ ကိံအသိနည်း၊ အညာသု
 တပါးကုန်သော၊ ဂတိသုဂတိတို့၌၊ ပုညကိရိယာဒါနဝီလအစရှိသော
 ပုညကိရိယာတို့သည်၊ နတ္ထိနသန္တိကိံ မရှိကုန်သလော၊ ဣတိအယံဤ
 သည်ကား၊ ပုစ္ဆာအမေးတည်း၊ နတ္ထိနသန္တိမရှိကုန်သည်ကား၊ နော
 မဟုတ်ကုန်၊ ယသ္မာအကြင်ကြောင့်၊ နိရယောဝိနိရယဂတိ၌သော်လည်း၊
 ကာမာဝစရကုသလ ဝိတ္တပဝတ္တိနာမကာမာဝစရ ကုသိုလ်ဝိတ်၏ ဖြစ်
 ခြင်းမည်သည်ကို၊ ကဒါစိတရံတခါ၊ လတ္တတေဝရံ ရအပ်ရထိုက်သလျှင်
 ကတည်း၊ အညတ္တပနတပါးသောဂတိတို့၌ကား၊ ကိမင်္ဂအဘယံဆို
 ဘွယ်ရာရှိပါအံ့နည်း၊ ဒိဋ္ဌသံသန္ဓနာပုစ္ဆာတိဒိဋ္ဌသံသန္ဓနာ ပုစ္ဆာဟူ၍၊
 အဝေါရုဗ္ဗနုဇာတိဆိုခဲ့ကုန်ပြီမဟုတ်တုံလော၊ ကသ္မာထိုကြောင့်၊ မဟာ
 ထေရောအရှင်မဟာ မောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည်၊ မနုဿတ္တဘာဝေလူ၏
 အဖြစ်၌၊ ဥတွာတည်၍၊ ပုညံကောင်းမှုကို၊ ကတွာပြုခြင်းကြောင့်၊ ဥပ
 ပန္နံပဋိသန္ဓေအားဖြင့်ဖြစ်သော၊ တံထိုနတ်သွီးကို၊ ဒိသ္မာမြင်၍၊ ဘူတတ္ထ
 ဝသေနဟုတ်မှန်တိုင်းသော အနက်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပုစ္ဆန္တေအမေး
 လိုသည်ဖြစ်၍၊ မနုဿဘူတာကိ မကာသိပုညန္တိမနုဿဘူတာကိမကာ
 သိပုညံဟူ၍၊ အဝေါစမိနိတော်မူပြီ။

အထဝါတနည်းသော်ကား၊ အညာသုမနုဿဂတိမှတပါးကုန်သော
 ဂတိသုဂတိတို့၌၊ ဧကန္တသုစ တာယစစင်စစ်ချမ်းသာခြင်း ရှိသည်၏

အဖြစ်ကြောင့်၎င်း၊ ဧကန္တ ခုက္ခတာယံစ၊ စင်စစ်ဆင်းရဲခြင်း ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ခုက္ခဗဟုလတာယံစဆင်းရဲခြင်းများသည် ၏အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ပုည ကိရိယာယ၊ ဒါနသီလ စသော ကောင်းမှုကိုပြုခြင်း၏ ဩကာသောအခွင့်ကို၊ သုလဘဉ္စပေါ၊ လွယ်သော သဘောရှိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူ ကား၊ သပ္ပုရိသုပ နိဿယသမဝါယဿ၊ သူတော်ကောင်း တို့အားမှီဝဲ ဆည်းကပ်ခြင်း အစရှိသော ကောင်းမှုတို့၏ ညီညွတ်ခြင်း၏၊ သုဒုလ္လဘ ဘာဝတော၊ အလွန်ခဲသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ကဒါစိ၊ တရံတခါ၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနေဝိ၊ ပုည ကိရိယာဖြစ်ပါသော်လည်း၊ ယထာဂုတ္တက၊ နေ၊ နှစ်ခွဲတိုင်းသောသပ္ပုရိသုပနိဿယစသောအကြောင်းတို့၏ညီညွတ်ခြင်း ကိုရဲခဲခြင်း အစရှိသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဥဇ္ဇာရောစ၊ မြင့်မြတ်သည် လည်းကောင်း၊ ဝိပုလောစ၊ ပြန့်ပြောကြီးကျယ်သည် လည်းကောင်း၊ နေဝ ဟောတိ၊ မဖြစ်သလျှင် ကတည်း။ မနုဿဂတိယံဗန၊ လူ၏ဂတိ၌ သော် ကား၊ သုဒဗဟုလတာယ၊ ချမ်းသာခြင်း များသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပုည ကိရိယာယ၊ ဒါနသီလစသော ကောင်းမှုကိုပြုခြင်း၏ ဩကာသောအခွင့် ကို၊ သုလဘဉ္စပေါ၊ လွယ်သောသဘောရှိသည်၊ ဟောတိ၊ မဖြစ်၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊ သပ္ပုရိသုပ နိဿယာဒိပစ္စယ သမဝါ ယဿ၊ သပ္ပုရိသုပနိဿယ စသောကောင်းမှုတို့၏ ညီညွတ်ခြင်း၏၊ ယ ဘုဗ္ဗေ၊ နှစ်မျိုးသောအားဖြင့်၊ သုလဘဘာဝတော၊ လွယ်သည်၏အဖြစ် ကြောင့်တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုလူ၏ဂတိ၌၊ ယဉ္ဇဒုက္ခံ၊ အကြင် ဆင်းရဲသည် လည်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်၏၊ ဘံဝိဒုက္ခံ၊ ထိုဆင်းရဲသည်လည်း၊ ဝိသေသတော၊ အ ထူးအားဖြင့်၊ ပုညကိရိယာယ၊ ဒါနသီလစသောပုညကိရိယာ၏၊ ဥပနိဿ ယော၊ အားကြီးသောအကြောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ မဖြစ်၏၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကား သည်မှန်၏၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားသည်၊ ဒုက္ခ၊ ပနိဿယ၊ ဆင်းရဲကိုမှီ၏၊ ယထာဟိ၊ ဥပမာဖြင့်ဆင်စွာပြဦးအံ့။ အယောစာနေန၊ သံတွေဖြင့်၊ သတ္တ ကော၊ ခားသန်လျက်စသောလက်နက်ကို၊ နိပ္ပ၊ နိဗ္ဗာန၊ န၊ ပြီးစေအပ်သည် ရှိသော်၊ တဿ၊ ထိုလက်နက်ကို၊ ဧကန္တတော၊ စင်စစ်အားဖြင့်၊ အဂ္ဂိမ္မိ၊ မီး၌၊ တပနံ ဝါ၊ မီးချခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဧကန္တတော၊ စင်စစ်အား ဖြင့်၊ ဥဒကေ၊ ရေ၌၊ တေမနံ ဝါ၊ ဆွတ်ခြင်း၊ နှစ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဆေ ဓနကိရိယာ သမတ္တတာယ၊ ဖြတ်ခြင်းကိုပြုခြင်း၌ တတ်နိုင်သောအဖြစ် ၏၊ ဝိသေသပစ္စယော၊ ထူးသောအကြောင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တာ

ပေတွာပနနိဿယသုတ္တံ၊ ပမာဏယောဂတော၊ ပမာဏနှင့် ယှဉ်သော
အားဖြင့်၊ ဥဒကတေမနံ ရေခွေချခြင်းနှစ်ခြင်းသည်၊ တသသေဒနကိရိယာ
သမတ္တတာသထိုဖြစ်ခြင်းကို ပြုခြင်းငှါ တတ်နိုင်သော အဖြစ်၏၊ ဝိသေ
သပစ္စယော၊ အထူးပြုတတ်သော အကြောင်းသည်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်
သကဲ့သို့၊ ဝေဝေမဝ၊ ဤအတူလည်းကောင်းလျှင်၊ သတ္တသန္တာနသမ္ပတ္တ
ဝါအစဉ်သန္တာန်၏၊ ဧကန္တဒုက္ခသမင်္ဂီတာဝေဝင်စစ်ဒုက္ခနှင့်ပြည့်စုံသည်
၏အဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခဗဟုလတာဝေဝင်၊ ရဲခြင်းများသည်၏
အဖြစ်သည် လည်းကောင်း၊ ဧကန္တသုခသမင်္ဂီတာဝေဝင်စစ်ချမ်းသာ
ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ ဝုညကိရိယာယဒါန
စသောဝုညကိရိယာ၏၊ ဝိသေသပစ္စယော၊ ထူးသောအကြောင်းသည်၊
နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ပမာဏယောဂတော၊ အတိုင်းအရှည်ပမာဏနှင့် ယှဉ်
သောအားဖြင့်၊ ဒုက္ခသန္တာပနေဝေဝင်၊ ရဲ ပူပန်ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊
သုခဗြူဟနေဝေချမ်းသာသုခကိုပွားစေခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ သတိပန
ရှိသော်ကား၊ လတ္ထုပနိသယယသုအပ်သောအကြောင်းဥပနိသယရှိသည်
ဖြစ်၏၊ ဝုညကိရိယာ၊ ဧဒါနစသောဝုညကိရိယာဝတ္ထုသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်
၏၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာစ၊ ဖြစ်သော်ကား၊ မဟာဇုတိကာ၊ ကြီးသော အာနုဟော်
ရှိသည်၊ မဟာဝိပ္ပာချာများဖြစ်သော ဖြန့်ပွားခြင်းရှိသည်၊ ပဋိပက္ခဆေဒန
သမတ္တာဝေဝင်၊ ကျင့်ဘက်တရားတို့ကိုဖြစ်ခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သည်လည်း၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာထိုကြောင့်၊ မနုဿဘာဝေါ၊ လူသားစင်စစ်လူ၏
အဖြစ်သည်၊ ဝုညကိရိယာယဒါနစသောဝုညကိရိယာ၏၊ ဝိသေသပစ္စ
ယော၊ ထူးသော အကြောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေနထိုကြောင့်၊
မနုဿဘူတာကိ၊ မကောသိဝုညန္တိ၊ မနုဿဘူတာ ကိမကောသိဝုညဟူ၍၊
ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ၊ သေသံ၊ အကြွင်းသည်၊ သုဝိညေယျမေဝ၊ သိလွယ်သည်
သာလျှင်တည်း။

။ ပန၊ ဆက်၍ပြပြီးအံ့၊ ဝေဝေမဝ၊ ထေရေန၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန် မထေရ်
သည်၊ ဝုတ္တိတာ၊ မေးအပ်သော၊ သာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သမီးသည်၊ ပဋိ၊
ပြဿနာကို၊ ဝိသေသဇ္ဇေသိ၊ ဖြေပေ၏၊ တမတ္တံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဒေသတုံ၊
ပြုခြင်းငှါ၊ သာဒေဝတာ အတ္တမနာတိဂါထာ၊ သာဒေဝတာအတ္တမနာဟူ
သောဂါထာကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ၊ ဧကန္တပန၊ အတယ်သူသည်ကား၊ အယံ
ဂါထာ၊ ဤဂါထာကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သနည်း၊ ဓမ္မသင်္ဂါဟကေဟိ၊ တရား
တော်ကိုသင်္ဂါဟနာတင်ကုန်သောရဟန္တာမထေရ်မြတ်တို့သည်၊ ဝုတ္တံ၊

ဆိုအပ်၏။ တက္ကမထိုဂါထာ၌၊ သ္မာတိ၊ သာဟုသညကား၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊
ပုစ္ဆာမိတံဒေဝိမဟာနုဘာဝေတိ၊ ပုစ္ဆာမိတံဒေဝိမဟာနုဘာဝေဟူ၍၊
ယာဒေဝိအကြင်နတ်သမီးကို၊ ပုတ္တာဆိုအပ်၏။ သာဒေဝိထိုနတ်သမီး
သည်၊

ဒေဝတာတိဗျူမဒေဝတာဟူသော ဤပုဒ်၌၊ ဒေဝပုတ္တောပိနတ်သား
ကိုလည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မာပိ၊ ဗြဟ္မာကိုလည်းကောင်း၊ ဒေဝမိတာပိနတ်သမီး
ကိုလည်းကောင်း၊ ဒေဝတာတိ၊ ဒေဝတာဟူ၍၊ ပုတ္တာဆိုအပ်၏။ အထ
ခေါ်အညတရာ ဒေဝတာအဘိက္ကန္တနယ ရတ္တိယာ အဘိက္ကန္တ ဝဏ္ဏာတိ
အာဒိသု၊ အထခေါ်အညတရာဒေဝတာအဘိက္ကန္တနယရတ္တိယာအဘိက္ကန္တ
ဝဏ္ဏာဤသို့အစရှိသော ဂါထာတို့၌၊ ဒေဝပုတ္တောနတ်သားကို၊ ဒေဝေါ
ယေဝနတ်သားသည်သာလျှင်၊ ဒေဝတာမဒေဝတာမည်၏။ ဣတိဝစနတ္ထံ၊
ဤသို့သောဝစနတ္ထတို့၊ ကတွမပြု၍၊ ဒေဝတာတိ၊ ဒေဝတာဟူ၍၊ ပုတ္တာ
ဆိုအပ်၏။ အထခေါ်ထိုအခါ၌၊ အညတရောမထင်ရှားသော၊ ဒေဝတာ
နတ်သားသည်၊ အဘိက္ကန္တနယ၊ ညဉ့်ဦးယံလွန်ပြီးသော၊ ရတ္တိယာ၊ သန်း
ခေါင်အခါ၌၊ အဘိက္ကန္တ ဝဏ္ဏာ၊ အလွန်နှစ်လိုဖွယ်သော အဆင်းရှိသည်
ဖြစ်၍၊ တထာဆိုမှတပါး၊ တာဝဒေဝတာ သတ္တသတာ ဥဇ္ဇာရာဗြဟ္မာ
မနာအဘိနိက္ခမိတွာတိအာဒိသု၊ တာဝဒေဝတာသတ္တသတာဥဇ္ဇာရာဗြဟ္မ
ာမနာအဘိနိက္ခမိတွာဤသို့အစရှိသောပဋ္ဌာတို့၌၊ ဗြဟ္မာနော၊ ဗြဟ္မာတို့ကို၊
ဒေဝတာတိ၊ ဒေဝတာဟူ၍၊ ပုတ္တာဆိုအပ်ကုန်၏။ သတ္တသတာ၊ မုနစ်ရာအ
တိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ ဥဇ္ဇာရာ၊ မြတ်ကုန်သော၊ တာဝဒေဝတာထံ၊ ဗြဟ္မာ
တို့သည်၊ ဗြဟ္မာမနာ၊ ဗြဟ္မာတို့၏ဘုံမိမာန်မှ၊ အဘိနိက္ခမိတွာ၊ ထွက်ကုန်
၍၊ အဘိက္ကန္တနော၊ ဧဏ္ဍနယာတုံတိဋ္ဌသိဒေဝတေ၊ ဩဘာသန္တိဒိသာသဗ္ဗာ၊
ဩသမိဝိယတာရကာတိ၊ အာဒိသု၊ အဘိက္ကန္တနော၊ ဧဏ္ဍန ယာတုံတိဋ္ဌသိ
ဒေဝတေ ဩဘာသန္တိဒိသာသဗ္ဗာ၊ ဩသမိဝိယတာရကာ ဤသို့အစရှိ
သောဂါထာတို့၌၊ ဒေဝမိတာ၊ နတ်သမီးကို၊ ဒေဝတာတိ၊ ဒေဝတာဟူ
၍၊ ပုတ္တာဆိုအပ်၏။ ဗြဟ္မာနုဘာဝေ၊ ကြီးသောတန်ခိုးအနုဘော်ရှိသော။
ဒေဝတေ၊ နတ်သမီး၊ ဩသမိဟာရကာ၊ သောက်ရှူးကြယ်သည်၊ သဗ္ဗဒိ
သာ၊ နတ်သမီးကုန်သောအရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ဩဘာသန္တိ၊ ထွန်းလင်းစေ
လျက်၊ ဗြဟ္မာမိဝိယ၊ တည်သကဲ့သို့၊ တထာဆိုအတူ၊ ယာတုံ၊ အကြင်သင်
နတ်သမီးသည်၊ အဘိက္ကန္တနော၊ အလွန်နှစ်လိုဖွယ်ရှိသော၊ ဝဏ္ဏန၊ အရောင်
အဆင်းဖြင့်၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ နတ်သမီးကုန်သောအရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ဩဘာ

၅၂

ဝိမဲနဝတ္ထု အတ္တမနာဟူသည့်ကား

သေန္တိ+ထွန်းလင်းစေရက်၊ တိဋ္ဌသိ+စာည်၏။ ။ ဣသဝိ+ဤဒေဝတာ
ဟူသောဝုဒ္ဓိလည်း၊ ဒေဝတိတာဝေ+နတ်သမီးကိုသာလျှင်၊ ဒေဝတာတိ+
ဒေဝတာဟူ၍၊ ဗုဒ္ဓဗ္ဗသမ္ပတ်အပ်၏။ ။

အတ္တမနာဟူသည့်ကား၊ တုဋ္ဌမနာနှစ်သက်သောစိတ်ရှိ
သော၊ ပီတိသောမနသေဟိ+နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းတို့သည်၊ ဂဟိတ
မနာ+ယူအပ်သောစိတ်ရှိသော၊ ဟိယုတ္တံ+သင့်၏။ ပီတိသောမနသေဟိ+
နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းတည်းဟူသောပီတိသောမနသေတို့နှင့်၊ သဟိတံ-
တကွဖြစ်သော၊ ဗိတ္တံ+မိတ်သည်၊ ဒေါမနသသ+ဒေါမနသ၏၊ အနာကာ
သ+တာ+ဝင်ရာအခွင့်မဟုတ်သောကြောင့်၊ တေဟိ+ထိုပီတိသောမနသ
တို့သည်၊ တံ+ဗိတ္တံ+ထိုမိတ်ကို၊ သကံ+မိမိဥစ္စာကို၊ ကတွာ+မြှူ၍၊ ဂဟိတံ+ရိယ+
ယူအပ်သကဲ့သို့၊ ဟောတိ+ဖြစ်၏။ ဝါ+စာနည်းသော်ကား၊ အတ္တမနာဟိ+
အတ္တမနာဟူသည့်ကား၊ သကမနာ+မိမိ၏စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဟိသစ္စံ+ထို
စကားသည်မှန်၏။ အနဝဇ္ဇပီတိသောမနသသမ္ပယုတ္တံ+အဖြစ်မရှိသော
ပီတိသောမနသနှင့်ယှဉ်သော၊ ဗိတ္တံ+မိတ်သည်၊ သမ္ပတိတံ+ယခုပစ္စုပ္ပန်
ကာလ၌လည်းကောင်း၊ အာယတိဉ္စ+နောင်တမလွန်ကာလ၌လည်းကောင်း၊
တံသမာဓိနော+ထိုပီတိသောမနသနှင့်ပြည့်စုံသောစိတ်ရှိသောဝုဒ္ဓိလ်၏။
ဟိတသုခါ ဝဟတော+စီးပွားချမ်းသာကို ဆောင်တတ်သည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်၊ သကန္တိ+မိမိ၏စိတ်ဟူ၍၊ ဝတ္ထုဗ္ဗတံ+ဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကို၊
လဘတိ+ရ၏။ ဣတရံ+ပီတိသောမနသနှင့်ယှဉ်သောစိတ်သည်၊ သကန္တိ+
မိမိစိတ်ဟူ၍၊ ဝတ္ထုဗ္ဗတံ+ဆိုအပ်သည်အဖြစ်ကို၊ နလဘတိ+မရ။ ။

မောဂ္ဂလာနေနာတိ+မောဂ္ဂလာနေနဟူသည့်ကား၊ မောဂ္ဂလာနေဂေါတ္တဿ+
မောဂ္ဂလာနံ အနွယ်၌ဖြစ်သော၊ ဗြာဟ္မဏမဟာသလဿ+ကုဋေရှစ်ဆယ်
မြေဝယ်မြို့ဝံသား နေတိုင်းသုံးစားသောအသပြာဆယ်တင်းဥစ္စာရှိသော
ဗြာဟ္မဏမဟာသလ၏၊ ဗုတ္တဘာဝတော+သားရင်၊ စစ်ဖြစ်သောကြောင့်၊
သောမဟာထေရော+ထိုမဟာထေရ်သည်၊ ဂေါတ္တဝသေန+စောင့်ရှောက်
တတ်သော အနွယ်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ မောဂ္ဂလာနောတိ+ အရှင်မဟာ
မောဂ္ဂလာနံဟူ၍၊ ပညာတော+ကျော်စောထင်ရှား၏၊ တေနမောဂ္ဂလာနေန+
ထိုအရှင် မသောမောဂ္ဂလာနံ မထေရ်သည်။ ။ ပုစ္ဆိတာတိ+ပုစ္ဆိတာဟူ
သည်ကား၊ ဒိဋ္ဌာဝံသန္တနဝသေန+မြင်သရွှေကိုနှိုးနှောလိုသည်၏ အစွမ်း
အားဖြင့်၊ ပုစ္ဆိတာ+မေးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တမနာနှစ်သက်ဝမ်းမြောက်
သောစိတ်ရှိသော၊ သာဒေဝတာ+ထိုနတ်သမီးသည်၊ ပဉ္စ+ပြဿနာကို၊

ဗျာကာသိးဖြေကြားပေ၏။ ဣတိအယံဗျာသညကား၊ ယောဇနာယောဇနာ
 ခြင်းတည်း။ သာထိနတ်သမီးသည်။ အတ္တမနတာဝာ နှစ်သက်ဝမ်း
 မြောက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍လည်း၊ ပရိတ္တကံပိအနည်းငယ်လည်းဖြစ်သော၊
 တံပိနာမကမ္မံထိုကုသိုလ်ကံသည် စဉ်လျက်လည်း၊ ဇေတုဗျာသိ၊ မဟာတိ
 ယာ၊ ပြန့်ပြောကြီးမြတ်သော၊ ဗိဗ္ဗသမ္ပတ္တိယာနတ်၌ဖြစ်သောစည်းစိမ်၏၊
 ကာရဏံအကြောင်းသည်၊ အဟောသိ၊ မြစ်ပေ၏တကား၊ ဣတိဗျာသိ၊
 ဝုဗ္ဗေဝိ၊ ရှေးကာလ၌လည်း၊ သာထိနတ်သမီးသည်၊ အတ္တနာမိမိ၏၊ ဝုည
 ဖလံကောင်းမှု၏အကျိုးကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ အန္တရန္တရာ၊ အကြားအကြား
 ၌၊ သောမနဿံ၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို၊ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။
 ဣဒါနိပနယရအခါ၌မူကား၊ အညတရဿ၊ မထင်းရှားသော၊ ထေရဿ၊
 မထေရ်အား၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ကတော၊ ပြုအပ်သော၊ ကာရောပိနာမ၊ ပူဇော်
 သံက္ကာရမည်သည်လည်း၊ ဇေတုဗျာသိ၊ ဥဇ္ဇာရဖလော၊ ကောင်းမြတ်ပြန့်ပြော
 သောအကျိုးရှိ၏။ အယံပနဗျာမထေရ်သည်ကား၊ ဗုဒ္ဓါနံဘုရားရှင်တို့၏၊
 အဂ္ဂသာဝကော၊ အဂ္ဂသာဝကဖြစ်သော၊ ဥဇ္ဇာရဂုဏော၊ ပြန့်ပြောကြီးမြတ်
 သောဂုဏ်ကျေးဇူးတို့၌ပြည့်စုံသော၊ မဟာနုဘာဝေါ၊ ကြီးသောတန်ခိုး
 အာနုဘော်၌ ပြည့်စုံသောမထေရ်တည်း။ ဣမံဗျာမထေရ်ကို၊ ပဿိတံပိ၊
 ဖူးမြင်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ နိပ္ပစ္စကာရံ၊ အရိအသေပြုခြင်းကို၊ ကာတုစ၊
 ပြုခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ လဘာမိ၊ ရပေ၏။ မမ၊ ငါ၏၊ ဝုညဖလပဋိသံယုတ္တ
 မောစ၊ ကောင်းမှုအကျိုး၌စပ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဝုန္တိ၊ အမေးကို၊
 ကရောတိ၊ ပြုတော်မူပေ၏။ ဣတိဗျာသိ၊ ဗြဟ္မာကာရဏဟိ၊ နှစ်ပါသော
 အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ဥပ္ပန္နာ၊ မြစ်လတ်ပြီ၊ ဇေတုဗျာသိ၊ သဗ္ဗာတဖလဝီတိသော
 မနဿာ၊ ကောင်းစွာဖြစ်သော အားကြီးသောဝီတိသောမနဿ ရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ သာထိနတ်သမီးသည်၊ တေရဿ၊ မထေရ်၏၊ ဝစနံမေးသော
 စကားကို၊ သိရဿ၊ ဦးဖြင့်၊ သမ္ပုဋ္ဌိ၊ တွားဝန်ခံ၍၊ ဝဠံ၊ ပြဿနာကို၊ ဝုဠာ၊
 မေးသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဗျာကာသိ၊ ဖြေဆို၏။ ။

ပဉ္စန္ဒိ၊ ပဉ္စဟူသည်ကား၊ ဥာတုသိခြင်းငှါ၊ ဣန္ဒြိယံအလိုရှိအပ်သော၊
 အတ္တံအနက်ကို၊ ဗျာကာသိကထေသိ၊ ကြားလျှောက်၏။ ဝိဿန္ဓေသိ၊ ဖြေ
 ၍၊ ကထံပန၊ အတယ်သို့လျှင်၊ ဗျာကာသိ၊ ဖြေကြားသနည်း၊ ဝုဠာတိ၊ ဝုဠာဟူ
 သည်ကား၊ ဝုဠာကာရတော၊ မေးတော်မူအပ်သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊
 ဝုန္တိတ၊ ကာရေနော၊ မေးတော်မူတိုင်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့် သာ
 လျှင်၊ ဣတိအယံဗျာသညကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဟိ၊ ဆက်၍

ဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထမဉ္စိ ဂါထာန္တိ၊ ပုစ္ဆိ တာတိ၊ မုစ္ဆိ တာဟူ၍၊ ဝတွာ၊ ဆိုပြီးလျက်၊
 ပုန၊ တပနံ၊ ပုဋ္ဌာတိ၊ ပုဋ္ဌာဟူ၍၊ ဝစနံ၊ ဆိုပြန်ခြင်းသည်၊ ဝိသေသတ္ထနိယ
 မနံ၊ ထူးသော အနက်ကို ဖွတ်ခြင်းအကျိုးရှိ၏ဟူ၍၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ဖွတ်အပ်၏၊ ပဟိ
 သတ္တံ၊ ဆိုစကားသည်မှန်၏၊ သိဇ္ဇေ၊ ပြီးပြီးသည်၊ သတိ၊ ရှိလျက်၊ အာရေ၊ ဟူ၍၊
 တပနံ၊ အားထုတ်အပ်သော သဒ္ဓါသည်၊ ဝိသေသတ္ထဉာဏော၊ ထူးသော
 အနက်ကို သိစေတတ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိသေသတ္ထော၊
 ထူးသော အနက်ဟူသည်၊ ကောပနံ၊ အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ ဗျာကရ
 ဏဿ၊ အဖြေ၏၊ ပုစ္ဆာနုရူပတာ၊ အမေ၊ အားလျောက်ပတ်သည်၏အဖြစ်
 တည်၊ ပဟိ၊ အကျယ်ချဲ့ပြီးအံ့၊ ယံကမ္မဗလံ၊ အကြင်ကုသိုလ်ကံ၏အကျိုးကို၊
 ဒေသတ္တာ၊ ပြု၍၊ တဿကမ္မဗလဿ၊ ထိုကုသိုလ်ကံ၏အကျိုး၏၊ ကာရ
 ဏဘူတံ၊ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ကမ္မံ၊ ကံကို၊ ပုစ္ဆိတံ၊ မေးအပ်၏၊
 တဒုဘယဿ၊ ထိုကံကံ၏အကျိုးနှစ်ပါး၏၊ အညမညာနုရူပတာ၊ ဝိတာဝ
 နာ၊ အချင်းချင်းအား လျောက်ပတ်သည်၏အဖြစ်ကို ထင်စွာပြုခြင်းသည်
 လည်းကောင်း၊ ယေနစ၊ အာကာရေန၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာအား
 ဖြင့်လည်း၊ အတ္ထတောစ၊ အနက်အားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဗျဉ္ဇနတောစ၊
 သဒ္ဓါအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေးသည်၊ ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်ပြီး၊ တဒါ
 ကာရဿ၊ ထိုသို့အခြင်းအရာရှိသော၊ ဗျာကရဏဿ၊ အဖြေ၏၊ ပုစ္ဆာနု
 ရူပတာ၊ ပုစ္ဆာအားလျော်သည်၏အဖြစ်မည်၏၊ တထာဝရေ၊ ထိုသို့သော
 အခြင်းအရာအားဖြင့်သာလျှင်၊ ဝိသေသန္တံ၊ နတ်သမီး၏အဖြေသည်၊ ပဝတ္တံ၊
 ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဣမဿ ဝိသေသဿ၊ ဤသို့သော အထူးကို၊ ဉာပနတ္ထံ၊ သိစေ
 ခြင်းငှါ၊ ပုစ္ဆိ တာတိ၊ မုစ္ဆိ တာဟူ၍၊ ဝတွာ၊ ဆိုပြီးလျက်၊ ပုန၊ တပနံ၊ ပုဋ္ဌာ
 တိ၊ ပုဋ္ဌာဟူ၍၊ ပုတ္တံ၊ ဆိုပြန်အပ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပုစ္ဆိ တာတိ၊ ဣဒံ၊ ပုစ္ဆိ
 တာဟူသော ဤပုဒ်သည်၊ တာယဒေဝ တာယ၊ ထိုနတ်သမီး၏၊ ဝိသေသန
 မုခေန၊ ဝိသေသနကို အရင်းမူသဖြင့်၊ ပုဋ္ဌဘာဝဿ၊ စမေ၊ အင်သော အဖြစ်
 ၏လည်းကောင်း၊ ပဉ္စာဗျာကရဏဿ၊ ပြဿနာကို ဖြေခြင်း၏ လည်း
 ကောင်း၊ ကာရဏကိတ္တနံ၊ အကြောင်းကို ကြားသော သဒ္ဓါတည်း၊ ဣတိ
 အယံ အဓိပ္ပါယော၊ ဤသို့သော အဓိပ္ပါယ်ကို၊ ပုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ကေနတေတာဒိသော ဝဏ္ဏောတိ အာဒိနာ၊ ကေနတေတာဒိသော
 ဝဏ္ဏော ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ထေရေနမထေရ်သည်၊ ပုစ္ဆိ ယတိ၊ မေးအပ်
 ၏၊ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပုစ္ဆာ၊ ပုစ္ဆာမည်၏၊ တာယဒေဝ တာယ၊ ထို
 နတ်သမီးသည်၊ ကတကမ္မံ၊ ရှေးဘဝ၌ ပြုခဲ့ဘူးသော ကုသိုလ်ကံကို၊ တဿ

ဂုဏ္ဍာယ-ထိုမေးအပ်သော ကုသိုလ်ကံကို၊ ကာရိတာ-ပြုတတ်သည်
 တံည်း။ ဝါ-တနည်းသော်ကား၊ အာရိက္ခိတာ-ကြားတတ်သည်တည်း။
 ဣတိတသ္မာ-ထိုကြောင့်၊ သာဒေဝတာ-ထိုနတ်သမီးကို၊ ဂုဏ္ဍိတာတိ-ဂုဏ္ဍိ
 တာဟူ၍၊ ဂုတ္တာယေဝ-ဆိုအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ယသ္မာ-အကြင်
 ကြောင့်၊ ဂုဏ္ဍိတာ-မေးအပ်သောနတ်သမီးသည်၊ ဂုဏ္ဍိယမာနဿ-မေးအပ်
 သော၊ ကမ္မဿ-ကုသိုလ်ကံကို၊ ကာရိတာ-ပြုတတ်၏၊ တသ္မာ-ထိုကြောင့်၊
 ပဉ္စ-သိခြင်းငှါ အလိုရှိအပ်သော အနက်ကို၊ ဂုဠာ-မေးအပ်၏၊ ယသ္မာ-
 အကြင်ကြောင့်လည်း၊ ဂုဏ္ဍိတာ-မေးအပ်သောနတ်သမီးသည်၊ ဂုဏ္ဍိယ
 မာနဿ-မေးအပ်သော၊ ကမ္မဿ-ကုသိုလ်ကံကို၊ အာရိက္ခိသဘာဝါ-
 ကြားတတ်သောသဘောရှိ၏၊ တသ္မာ-ထိုကြောင့်၊ ပဉ္စ-သိခြင်းငှါ အလိုရှိ
 အပ်သော အနက်ကို၊ ဗျာကာသိ-ဖြေကြား၏၊ ဣတိအယံ အဓိပ္ပါယော-
 ဤသို့သောအဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဂုတ္တံဂုတ္တော-ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏။
 ယဿကမ္မဿိဒံဖလန္တိ-ဣဒံဿဿကမ္မဿိဒံဖလံဟူသောဤကားသည်၊
 ပဉ္စန္ဒိ-ဗျူဟူ၍၊ ဂုတ္တဿ-ဆိုအပ်သော၊ အတ္တဿ-အနက်ကို၊ သရူပဒဿ
 နံ-သရုပ်အားဖြင့်ပြကြောင်းသဒ္ဓါတည်း။ အယံစ-ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊
 ဧတ္ထ-ဤပါဠိ၌၊ အတ္ထော-အနက်တည်း။ ဂုဏ္ဍိန္ဒဿစ-မေးတတ်မူသော
 မထရ်၏ လည်းကောင်း၊ ဂုဏ္ဍိယမာနဿစ-မေးအပ်သောနတ်သမီး၏
 လည်းကောင်း၊ ပစ္စက္ခဘူတံ-မျက်မှောက်ထင်ထင် အမြင်အသိဖြစ်၍ဖြစ်
 သော၊ အနန္တရံ-အခြားမဲ့၌၊ ဂုတ္တပ္ပကာရံ-ဆိုအပ်သောအပြားရှိသော၊
 ဣဒံပညဖလံ-ဤကောင်းမှု၏အကျိုးသည်၊ ယဿကမ္မဿ-အကြင်ကုသိုလ်
 ကံ၏၊ ဖလံ-အကျိုးတည်း။ တံကမ္မံ-ဆိုကံကို၊ ဉာတံ-သိခြင်းငှါ၊ ဣတ္ထိတတ္ထာ-
 အလိုရှိအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဉ္စန္ဒိ- ပဉ္စာမည်၏ဟူ၍၊ ဂုတ္တံ-ဆိုအပ်
 သော၊ ပညကမ္မံ-ကောင်းမှုကံကို၊ ဗျာကာသိ-ဖြေကြား၏၊ ဣတိအယံ-ဤ
 သည်ကား၊ အတ္ထော-အနက်တည်း။ ။

။ အဟံမနုဿသုဘိအာဒိ-အဟံမနုဿသု ဤသို့အစရှိသောကား
 သည်၊ ပဉ္စဿ-ပြဿနာကို၊ ဗျားကရဏာကာရော-ဖြေကြားသောအခြင်း
 အရာတည်း။ တတ္ထံ-ထိုပါဠိ၌၊ အဟန္တိ-ဣဒံနာ-အဟံဟူသောဤပါဠိဖြင့်၊
 ဒေဝတာ-နတ်သမီးသည်၊ အတ္တာနံ-မိမိကိုလ်ကို၊ နိဒဿတိ-ညွှန်ပြ၏။
 မနုဿသုဘိ-မနုဿသုဟူ၍၊ ဝတ္ထာ-ဆိုပြီးလျက်၊ ပုန-တဖန်၊ မနုဿသု
 တာတိ-မနုဿသုတာဟူ၍၊ ဝစနံ-ဆိုပြန်ခြင်းသည်ကား၊ တဒါ-ထိုလူဖြစ်
 သောအခါ၌၊ အတ္တနံ-မိမိ၌၊ မနုဿဂုဏာနံ-လူ၏ အဖြစ်၌ရအပ်သောဂုဏ်

၅၆

ဝိမာနဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိသျှ

တို့၏၊ ဝိဇ္ဇမာနဘာဝဒဿနတ္ထံတင်ရှားရှိသည်၏အဖြစ်ကိုပြခြင်းအကျိုး
ရှိ၏၊ ဟိ၊ အကျယ်ကိုဆိုပြီးနောက်၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ မနုဿဇာတိကော
ဝလူဇာတ်ရှိသည်သာလျှင်၊ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်၊ အကတ္တဗ္ဗံ၊ မပြုမကျင့်
အပ်သော၊ ပါဏာတိပါတာဒိ၊ သူ၏အသက်ကို သတ်ခြင်းအစရှိသော၊
အကတ္တဗ္ဗံ၊ မပြုအပ်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဧတ္တာရဟော၊ မင်းပြစ်မင်း၊ ဟံ
ထိုက်သည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထ ရာဇာဒိ၊ တာ၊ ထိုထိုမင်းအစရှိသည်မှ၊
ဟတ္ထန္တေ၊ ဒါဒိကမ္ပကရဏံ၊ လက်ခြေဖြတ်ခြင်းအစရှိသော၊ ကမ္ပကရဏသို့၊
ပီပုဏန္တော၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ မဟာဒုက္ခံ၊ ကြီးစွာသောဆင်းရဲကို၊ အနု
ဘာဝတိ၊ ခံစားရ၏၊ အယံ၊ ဤသူသည်၊ မနုဿဇာတိကောနာမလူငယ်
သူမည်၏၊ အပရော၊ တရောက်သောသူသည်၊ မနုဿဇာတိကောဝလူ
ဇာတ်ရှိသည်သာလျှင်၊ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ကတကမ္ပ၊
နာ၊ ပြုခဲ့ဘူးသောမကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဃာသန္တာဒနံ၊ အစားအဝတ်ကို
လည်း၊ နုလဘာဘိ၊ မရ၊ ရရှိပါသောဘိဘူတော၊ ဆာလောင်မွတ်သိပ်ခြင်းဖြင့်
နှိပ်စက်သည်ဖြစ်၍၊ ဒုက္ခဗဟုလော၊ ဆင်းရဲခြင်းများသည်ဖြစ်၍၊ ကတ္တမိ၊
တစုံတခုသောအရပ်၌၊ ပတိဋ္ဌံ၊ ခပ်တည်ရာကို၊ အလဘာမာနော၊ မရသည်
ဖြစ်၍၊ ဝိစရတိ၊ လှည့်လည်သွားလာ၏၊ အယံ၊ ဤသူသည်၊ မနုဿဇပတော
နာမလူပြိတ္တာမည်၏၊ အပရော၊ တသောက်သောသူသည်၊ မနုဿဇာတိ
ကောဝလူဇာတ်ရှိသည်သာလျှင်၊ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်၊ ပရာဓိနုတ္တိ၊
သူတပါးတို့နှင့်စပ်သောအသက်မွေးခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပရေသံ၊ သူတပါး
တို့၏၊ ဘာရုံ၊ ဝန်ကို၊ အာဝဟန္တော၊ ရှက်ဆောင်လျက်၊ ဘိန္နမရိယာဒေါဝါ၊
ပျက်သောအပိုင်းအခြားရှိသည်ဖြစ်၍မူလည်း၊ အနာစာရံ၊ မကောင်းသော
အကျင့်ကို၊ အာစရိတွာ၊ ကျင့်မိခြင်းကြောင့်၊ ပရေတိ၊ သူတပါးတို့သည်၊
သန္တန္တိ၊ တားမြင်းချောက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ မရဏာဘယာဘိ၊ တားသေတား
မှကြောက်သန့်သည်ဖြစ်၍၊ ဂဟန နိသိတော၊ ချုံတောအုပ်ကို ဖြိုလျက်၊
ဒုက္ခဗဟုလော၊ ဆင်းရဲခြင်းများသည်ဖြစ်၍၊ နိဒ္ဒါဇိဂန္တု၊ ဒုက္ခဝိနာဒနာဒိ
ပရော၊ ငိုက်မည်းခြင်း ငတ်မွတ်ခြင်းဆင်းရဲခြင်း ကိုပျောက်ခြင်းစသည်
လျှင်အတိုင်းအရှည် ရှိသည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဟိတာဟိတံ၊ အစီးအပွား
ရှိသည်မရှိသည်ကို၊ အစာနန္တော၊ မသိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိစရတိ၊ လှည့်လည်လျက်
လည်ရ၏၊ အယံ၊ ဤသူသည်၊ မနုဿတိရန္တာနာနာမလူတိရန္တာနံမည်
၏၊ ယောပန၊ အကြင်သူသည်ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဟိတာဟိတံ၊ အစီး
အပွားရှိသည်မရှိသည်ကို၊ စာနန္တော၊ သိလျက်၊ ကမ္ပပလံ၊ ကံ၏အကျိုး

ကို၊ သဒ္ဓဟန္တေယံကြည်လျက်၊ ဟိရောတ္တပ္ပသမ္ပန္နောဟိရိတြတ္တပ္ပံ
 ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗသတ္တေသုအလုံးစုံသောသတ္တဝါတို့၌၊ နယောပန္နော၊
 သနားခြင်းသို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ သံဝေဂဗဟုလော၊ ထိတ်လန့်ခြင်း သံ
 ဝေဂများသည်ဖြစ်၍၊ အကုသလကမ္မပထ၊ အကုသိုလ်ကမ္မပထတရား
 တို့ကို၊ ပရိဝုဇ္ဈယန္တော၊ ဝေးစွာ ကြည်ရှောင်လျက်၊ ကုသလကမ္မပထ၊
 ကုသိုလ်ကမ္မပထ တရားတို့ကို၊ သမာစရန္တော၊ ကောင်းစွာ ဖြည့်ကုန်
 လျက်၊ ပုညကရိယဝတ္ထု၊ နိမ့်ညက်ရိယဝတ္ထု၊ တို့ကို၊ ပရိပူရေတိ၊ ထက်ဝန်း
 ကျင်ပြည့်စေ၏၊ အယံ၊ ဤသူသည်၊ မနုဿဓမ္မေလူတို့၏တရား၌၊ ပတိဋ္ဌိ
 တော၊ တည်သည်ဖြစ်၍၊ ပုရမတ္ထတော၊ မျချဆတ်ဆတ်ပရမတ်အားဖြင့်၊
 မနုဿောနာမ၊ လူမည်၏၊ အယံပိ၊ ဤနတ်သမီးသည်လည်း၊ တာဒိသာ၊
 ထိုလူပရမတ္ထကဲ့သို့ ရှုအပ်သော သဘောရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊
 ဘောန၊ ထိုကြောင့်၊ မနုဿေသုမနုဿဘူတာတိ၊ မနုဿေသုမနုဿဘူတာ
 ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ၊ မနုဿေ သတ္တနိကာယော၊ လူဖြစ်သော သတ္တဝါ
 အပေါင်း၌၊ မနုဿဘာဝပ္ပတ္တာ၊ လူပရမတ္ထအဖြစ်သို့ ရောက်၏၊ မနုဿ
 ဓမ္မေလူ၏တရားကိုလည်း၊ အပ္ပဟာယ၊ မပယ်မူ၍၊ ဥတ၊ တည်၏၊ ဣတိ
 အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ။

အတ္တဝဂတာနန္တိ၊ အတ္တဝဂတာနံဟူသည်ကား၊ အတိအာဂတာနံ၊
 ရှေးရှုလာရောက်ကုန်သော အာဂန္တုကရဟန်းတို့အား၊ သဗ္ဗတ္တအာဂန္တု၊
 ကာနံ၊ မိမိ၏အိမ်သို့ လာရောက်ကုန်သော အာဂန္တုကရဟန်းတို့အား၊
 ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဟိ၊ အကုသိုလ်ချဲ့ဦးအံ့၊
 အာဂန္တုကာ၊ ဧည့်သည်တို့သည်၊ အတိထိ၊ အတိထိရင်း၊ အတ္တဝဂတာ၊
 အတ္တဝဂတရင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗုဒ္ဓိဝေဟနံ၊ အပြားရှိကုန်၏၊ တေသု၊ ထို
 နှစ်ပါးတို့တွင်၊ ကတပရိစယော၊ ပြုအပ်ပြီးသော လေ့ကျက်ခြင်းရှိသော၊
 အာဂန္တုကော၊ ဧည့်သည်သည်၊ အတိထိ၊ အတိထိမည်၏၊ အကတပရိ
 စယော၊ မပြုအပ်ဘူးသော လေ့လာခြင်းရှိသော၊ အာဂန္တုကော၊ ဧည့်
 သည်သည်၊ အတ္တဝဂတော၊ အတ္တဝဂတမည်၏၊ ဝါ၊ စာနည်းကား၊ ကတပရိ
 စယောပိ၊ ပြုအပ်ပြီးသော လေ့ကျက်ခြင်းရှိသည်လည်းဖြစ်စေ၊ အကတ
 ပရိစယောပိ၊ မပြုအပ်သော လေ့ကျက်ခြင်း ရှိသည်လည်းဖြစ်စေ၊ ဗုရေ
 တရံ၊ စားသောက်၍နိကာလမှူးရှဦးစွာ၊ အာဂတော၊ လာသောဧည့်သည်
 သည်၊ အတိထိ၊ အတိထိမည်၏၊ ဘောဇနဝေလောယံ၊ စားသောက်၍နိ
 ကာလ၌၊ ဥပဋ္ဌိတော၊ စာ ဘွယ်ခဲဘွယ် တည်ရှိသည်၊ သဗ္ဗတိ၊ ထိုကေ

၅၀

ဝိမာနဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ

အဆိုက်၌၊ အာဂတော၊ လာသော အာဂန္တု၊ သည်၊ အတ္တာဂတော၊ အတ္တာ
 ဂတမည်၏။ ဝါ၊ စာနည်းကား၊ ဘုရားနားဆွမ်းဖြင့်၊ နိမန္တိတော၊ မပင့်မိတ်
 အပ်သော အာဂန္တုကသည်၊ အဘိဝိ၊ အတိဝိမည်၏။ ဘုရားဆွမ်း
 ဖြင့်၊ အနိမန္တိတော၊ မပင့်မိတ်အပ်သော အာဂန္တု ကသည်၊ အတ္တာ
 ဂတော၊ အတ္တာဂတမည်၏။ အယံပန၊ ဤနတ်သမီးသည်ကား၊ အကတပရိ
 စယော၊ သွားခြင်း၌ အလေ့အလာမပြုအပ်ကုန်သော၊ အနိမန္တိတော၊ ဆွမ်း
 ဖြင့်မပင့် မမိတ်အပ် ကုန်သော၊ သမ္ပတိ၊ ထိုစာဆဲဆဲ၌၊ အာဂတေ၊
 လာရောက်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အာဂန္တုကော၊ အာဂန္တုကတို့ကို၊
 သန္တာယ၊ ရည်၍၊ အတ္တာဂတာနန္တိ၊ အတ္တာဂတာနံဟူ၍၊ အာဟာ၊ ဆိုပြီး
 ဂရုကာရေနပန၊ အလေးအမြတ် ပြုအပ်သောအားဖြင့်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ
 ၌၊ ဗဟုဝစနမတ္တံ၊ ဗဟုဝစ ဝိဘတ်မျှကို၊ ဂတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤအရပ်၌၊
 အာသတိနိသီဒတိ၊ နေတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အာသနံ၊ အာသန
 မည်၏။ ယံကိဉ္စ၊ အလုံးစုံသော၊ နိသီဒနယောဂံ၊ နေခြင်းငှါ လျှောက်ပတ်
 သောနေရာကို၊ လတ္တတိ၊ ရအပ်၏။ ဣပန၊ ဤအရာ၌ကား၊ ဝိဋ္ဌံ၊ အင်းပျဉ်
 ကို၊ အဝိဓေတံ၊ အလိုရှိအပ်၏။ တဿ၊ ထိုအင်းပျဉ်၏၊ အပ္ပကတ္တာ၊ ငယ်
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ အနုဇ္ဈာရတ္တာ၊ မပြန်ပြောသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ အာသနကန္တိ၊ အာသနကဟူ၍၊ အာဟာ၊
 ဆိုပြီး၊ အဒါသိန္တိ၊ အဒါသိ ဟူသည်ကား၊ ဣမဿထေရဿ၊ ဤမထေရ်
 မြတ်အား၊ ဣဒံဝိဋ္ဌံ၊ ဤအင်းပျဉ်ကို၊ ဒိန္နံ၊ ပေးလှူအပ်သည် ရှိသော်၊ မပဉ်၊
 ငါ့အား၊ မဟာပူလံ၊ များသောအကျိုးရှိသည်၊ မဟာနိသံသံ၊ များသောအာနိ
 သင်ရှိသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဉ္ဇာတ၊ သောမနဿာ၊
 ကောင်းစွာဖြစ်သော ဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကမ္မဉ္စ၊ ကုသိုလ်ကံ
 ကိုလည်းကောင်း၊ ကမ္မပလ္လဉ္စ၊ ကုသိုလ်ကံ၏ အကျိုးကို လည်းကောင်း၊
 သဒ္ဓဟိတွာ၊ ယုံကြည်၍၊ တဿထေရဿ၊ ထိုမထေရ်အား၊ ပရိဘောဂတ္ထာ
 ယ၊ ဆုံးဆောင်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူပြီး၊ နိရုပက္ခပရိစ္စာဂဝသေ
 နုတ္တကွက်ခြင်းမရှိ စွန့်ကြဲခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပရိစ္စဇိ၊ စွန့်လှူပြီး၊ ဣတိ
 အသံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ။

အဘိဝါဒိယိန္တိ၊ အဘိဝါဒိယိ ဟူသည်ကား၊ အဘိဝါဒနံ၊ ရှိခိုးခြင်းကို၊
 ကာရေသိ၊ ပြုစေပြီး၊ ပဉ္စပတိဋ္ဌိတေန၊ ငါးပါးသောတည်ခြင်းရှိသောရှိခိုး
 ခြင်းဖြင့်၊ ဒက္ခိဏေယျဂုဏ်၊ မြတ်သောအလှူခံ ဂုဏ်ကို၊ ဝိဒ္ဓိ၊ ရှိခိုးပြီး၊
 ဣတိအသံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဟိ၊ သက်၍ဆိုပြီးအံ့။

ဝဒ္ဓမာနာ၌ရှိခိုးသည်ရှိသော်၊ တာယယေဝဝဒ္ဓနကိရိယာယ-ထိုသို့သော
 ရှိခိုးခြင်း ကိရိယာဖြင့်သာလျှင်၊ ဝဒ္ဓိယမာန-ရှိခိုးအပ်သော ဝဒ္ဓနာရဟ
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သုခိနိချမ်းသာခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်၊ ဟောဟိ-ဖြစ်လော။
 အရာဝါ-အနာမရှိသည်၊ ဟောဟိ-ဖြစ်လော၊ ဣတိအာဒိနာ-ဤသို့အစရှိ
 သည်ဖြင့်၊ အတ္ထတော-အနက်သဘောအားဖြင့်၊ ဝဒါပေတိနာမုဆိုစေ
 သည်မည်၏။ အဉ္စလိကံအကာသိန္တိ-အဉ္စလိကံ အကာသိ ဟူသည်ကား၊
 ဒသနသမောဓာနသမုဇ္ဈလံ-ဆယ်ခုသောလက်ချောင်းတို့၏လက်သည်း
 အပေါင်းမှထွက်သော အရောင်တို့ဖြင့် တောက်ပသော၊ အဉ္စလိ-လက်
 အုပ်ကို၊ သိခသိ-ဦးခေါင်း ထက်၌၊ ပဉ္စဏ္ဍန္တိ-ချီလျက်၊ ဂုဏ ဝိသိဗ္ဗာ
 နံ-ဂုဏ်အထူးနှင့် ပြည့်စုံကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တို့အား၊ အပစာယနံ-ရို
 သေခြင်းကို၊ အကာသိ-ပြုပြီ၊ ဣတိအပံ-ဤသည်ကား၊ အတ္ထော-အနက်
 တည်း။ ယထာ နုဘာဝန္တိ-ယထာနုဘာဝံ ဟူသည်ကား၊ ယထာဗလံ-
 အစွမ်းအားလျော်စွာ၊ တဒါ-ထိုရှေးသောကိုယ်၏အဖြစ်၌၊ မမ-အကျွန်ုပ်
 ၏၊ ဝိဇ္ဇမာနဝိဘဝါနုဉ္စပံ-ထင်ရှားရှိသောစည်းစိမ်ဥစ္စာအားလျော်စွာ၊ ဣတိ
 အပံ-ဤသည်ကား၊ အတ္ထော-အနက်တည်း။ အဒါသိဒါနန္တိ-အဒါသိဒါနံ
 ဟူသည်ကား၊ အန္တပါနာဒိ ဒေယျဓမ္မ ပရိစ္စာဂေန-ထမင်းအပျော်အစရှိ
 သောလှူတွယ်ဝတ္ထုကို စွန့်ကြဲခြင်းဖြင့်၊ ဇက္ခိဏေယျံ-မြတ်သော အလှူခံ
 ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဘောဇေ န္တိ-ကျေးဇူးလျက်၊ ဒါနမယံ-အလှူဖြင့်ပြီးသော၊ ပုညံ-
 ကောင်းမှုကို၊ ပသဝိ-ပွားစေပြီ။ ဇိတ္တဝံ-ဤဝန်တို့တွင်လည်း အဟန္တိ-ဣဒံ-
 အဟံဟူသော ဤသဒ္ဓါသည်၊ ကမ္မဿာတကုသိုလ်ကံ၏ လည်းကောင်း၊
 ဗသဿာတအကျိုး၏လည်းကောင်း၊ ဧကသန္တိ-တိပတိတ တာဒဿနေန-
 တခုသောအစဉ်သန္တာန်၌ ကျသည်၏အဖြစ်ကိုပြသောအားဖြင့်၊ သမ္ပန္န
 ဘာဝဒဿနံ-ရှေ့နောက်ဘဝတို့၏ တစင်ထည်းစပ်ခြင်းကို ပြကြောင်း
 သဒ္ဓါတည်း။ မနုဿေသုမနုဿဘူတာတိဣဒံ-မနုဿေသုမနုဿဘူတာ
 ဟူသောဤဝန်သည်၊ ကဿာပုညကိရိယာယ-ထိုကောင်းမှုကိုပြုခြင်း၏၊
 အဓိဗ္ဗာနဘူတသန္တာနဝိသေသဒဿနံ-တည်ရာဖြစ်၍ဖြစ်သောသန္တာန်
 အထူးကိုပြကြောင်း သဒ္ဓါတည်း။ အတ္တာဂတနန္တိ-ဣဒံ-အတ္တာဂတနံ
 ဟူသော ဤဝန်သည်၊ ဝိတ္တသမ္ပတ္တိ ဒဿနဉ္စေ-စိတ်၏ ပြည့်စုံခြင်းကို
 ပြကြောင်းသဒ္ဓါလည်းဖြစ်၏။ ဧတ္တ သမ္ပတ္တိဒဿနဉ္စေ-စိတ်၏ ပြည့်စုံခြင်း
 ကိုပြကြောင်းသဒ္ဓါလည်းဖြစ်၏။ ကသ္မာ-အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊
 ဒါနဿာဒိနစောသနာ၏ လည်းကောင်း၊ ဝိသယဿ-အစရှိဖြစ်သော၊

ပဋိပတ္တိ ကဿဝဏ အလ္လုခံ ပုဂ္ဂိုလ်၏ လည်းကောင်း၊ ကိပ္ပိမ တစုံတခုကို အနုပေက္ခိက္ခယမဇ္ဇေမူ၍ ပဝတ္တဘဝဝိပနတော- ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကိုပြ တတ်သောကြောင့်တည်း။ အာသနကံအဒါယိ ယထာနုဘာဝဉ္စ အဒါယိ ဒါနန္တိ ဣဒံ-အာသနကံအဒါယိ ယထာနုဘာဝဉ္စ အဒါယိဒါနံအစရှိသော ဤဝါကျသည်၊ဘောဂဿာရာ ဒါနဒဿနံအသုံးအဆောင်ဖြစ်သော ဥစ္စာ နှစ်ကိုလှူခြင်းကို ပြကြောင်းတည်း။ အဘိဝါဒယိ အဉ္စလိကံ အကာသိန္တိ ဣဒံအဘိဝါဒယိ အဉ္စလိကံ အကာသိ ဟူသော ဤဝါကျသည်၊ ကဿ သာရာဒါနဒဿနံကိုယ်တည်းဟူသော ဥစ္စာနှစ်ကိုလှူခြင်းကိုပြကြောင်း သဒ္ဓါတည်း။ ။

✓တေနာတိ၊ တေနဟူသည်ကား၊ ယထာဝုတ္တေန အကြင်အကြင်ဆို အပ်ခဲ့ပြီးသော၊ဟေတုဘူတေနအကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ တေနပုညေနထိုကောင်းမှုကြောင့်၊မေတ္တိဉ္စေတနာမဟူသောဤပါဌ်၌၊ အယံမေသဒ္ဓေါ၊ ဤမေသဒ္ဓါသည်၊ကိစ္ဆေနမေအဓိဂတံဟလံဒါနိ ပကာသိတုန္တိအာဒိသု၊ ကိစ္ဆေနမေအဓိဂတံ ဟလံ ဒါနိပကာသိတုံ ဤသို့အစရှိသော ပါဌ်တို့၌၊ ကရုဗေဒကရိုဏ်းအနက်၌၊ အာဂတောယာ၏။ ကိစ္ဆေနဆင်းရဲငြိုငြင် သဖြင့်၊မေယာမငါဘုရားသည်၊ အဓိဂတံသိတော်မူအပ်သောတရား ကို၊ ဒါနိဣဒါနိယခုအခါ၌၊ ပကာသိတုံ-ဟောကြား အံ့သောငှါ၊ ဟလံ အယုတ္တံမသင့်၊ မယာမငါဘုရားသည်၊ဣတိအယံဤသည်ကား၊တဿ ထိုမေသဒ္ဓါ၏၊အတ္ထောအနက်တည်း။ ဘန္တေမြတ်စွာဘုရား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဿမေထိုအကျွန်ုပ်အား၊ သံဝိဇ္ဇေနအကျဉ်း အားဖြင့်၊ဓမ္မံတရားကို၊ ဒေသတုဟောတော်မူပါလော့၊ဣတိအာဒိသု ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ သမ္ပဒါနေသမ္ပဒါနံအနက်၌၊ အာဂတောယာ၏။ မယံအကျွန်ုပ်အား၊ ဣတိအယံဤသည်ကား၊ အတ္ထောအနက်တည်း။ ဘိက္ခဝေရဟန်းတို့၊ သမ္ပေသောသစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို ထိုးထွင်း၍ သိသည်မှ၊ ပုဗ္ဗေဝေရှေးဦးကသာလျှင်၊ အနဘိသမ္ဗုဒ္ဓဿသစ္စာလေးပါး တရားတို့ကို ထိုးထွင်း၍ မသိသေးသော၊ ဗောဓိသတ္တဿေဝတရား လောင်းသည်သာလျှင်၊သတောသန္တဿဖြစ်သော၊ မေငါ၏၊ဣတိအာ ဒိသုဤသို့ အစရှိသည်တို့၌၊ သာမိအတ္ထောသာမိအနက်၌၊ အာဂတောယာ၏။ ဣဝံဤအရာ၌လည်း၊ သာမိအတ္ထောဝေသာမိအနက်သည် သာလျှင်တည်း။ မမငါ၏၊ ဣတိအယံဤသည်ကား၊ အတ္ထောအနက် တည်း။ပုဂ္ဂယံသောအယံမေသဒ္ဓေါထိုမေသဒ္ဓါကို၊မေငါ၏၊တေနပုည

နထိုကောင်းမှုကြောင့်၊ ဣတိစ+ဤသို့ လည်းကောင်း၊ မေမေမိ၏၊ တော
 ဒိသော-ဤသို့သဘောရှိသော ကိုယ်အဆင်းရှိသည်၊ စာတော+ဖြစ်၏၊
 ဣတိစ+ဤသို့လည်းကောင်း၊ ဥဘယတ္တဉ္စနစ်ပါးသော ဝုဒ္ဓိလည်း၊ သမ္ပန္နိ
 တဗ္ဗော+စပ်အပ်၏၊ သေသံ+ကြွင်းသောစကားရပ်သည်၊ ဝုတ္တနယမေဝ+
 ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဇေဝံ+ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော
 နည်းဖြင့်၊ တာယဒေဝတာယ+ထိုနတ်သမီးသည်၊ ပဗ္ဗေ+ထိခြင်းငှါအလိုရှိ၍
 မေးအပ်သော အနက်ကို၊ ဗျာကတေ+ဖြေကြားအပ်သည် ရှိသော်၊ အာ
 ယသ္မာ+ရှည်သောသက်တော်ရှိသော၊ မဟာမောဂ္ဂလာနော+အရှင်မဟာ
 မောဂ္ဂလာနံမထေရ်သည်၊ ဝိတ္ထာရေန+အကျယ်အားဖြင့်၊ ဓမ္မံ+တရားတော်
 ကို၊ ဒေသေတိ+ဟောတော်မူပေ၏၊ သာဒေသနာ+ထိုဒေသနာသည်၊ သပရိ
 ဝါရာယ+အခြံအရံပရိသတ်နှင့်တကွသော၊ တဿာဒေဝတာယ+ထိုနတ်
 သမီးအား၊ သတ္တိကာ+အကျိုးရှိသည်၊ အဟေ+ထိဖြစ်ပြီ၊ ထေရော+အရှင်
 မဟာမောဂ္ဂလာနံမထေရ်သည်၊ တတော+ထိုတာဝတ်သာ နတ်ပြည်မှ၊
 မနုဿလောကံ+ရူ၊ ပြည်သို့၊ အာဂတံ+ကြွလာခဲ့၍၊ သဗ္ဗံ+အလုံးစုံသော၊
 တံဝတ္ထိံ+ ထိုအကြောင်း အဋ္ဌပ္ပတ္တိကို၊ ဘဂဝတော+မြတ်စွာဘုရား
 အား၊ အာရောစေသိ+ကြားသျှောက်ပေ၏၊ ဘဂဝါ+မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 တံ+ထိုမထေရ် သျှောက်ကြားသောစကားကို၊ အဋ္ဌပ္ပတ္တိံ+အကြောင်းဖြစ်
 ခြင်းကို၊ ကတွာ+ပြု၍၊ သမ္ပတ္တ ပရိသာယ+ရှေ့တော်မှောက်သို့ ရောက်လာ
 သောပရိသတ်အား၊ ဓမ္မံ+တရားတော်ကို၊ ဒေသေသိ+အကျယ်အားဖြင့်
 ဟောကြားတော်မူ၏၊ ပန+စင်စစ်သော်ကား၊ ဂါထာဝေ+ဂါထာချည်းကို
 သာလျှင်၊ သင်္ဂဟံ+သင်္ဂါယနာသို့၊ အာရဉ္ဇာ+တင်အပ်ပြီ၊ ဣတိ+ဤသို့ပြီး
 ဆုံးခြင်းကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ+အပ်၏၊ ၂။ ပဌမပိဋကိမာနဝတ္ထုနာ၊ ဂြေဦးစွာသောပိဋ
 ကိမာနဝတ္ထု၏ အဖွင့်စကားရပ်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ+ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

[B] [၁-ပိဋက-၂-ဒုတိယပိဋကိမာနဝတ္ထု၊ ၇]

ဧ/ ပိဋကေဝေဠုရိယမယန္တိ ဣဒံ၊ ပိဋကေဝေဠုရိယမယံဤသို့အစရှိသော
 ကိမာနဝတ္ထုသည်၊ ဒုတိယပိဋကိမာနံ+နှစ်ခုမြောက်သော ပိဋကိမာနဝတ္ထု၊
 တည်း၊ တဿ+ထိုဒုတိယပိဋကိမာနဝတ္ထု၏၊ အဋ္ဌပ္ပတ္တိံ+အကြောင်းဖြစ်
 ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ အတ္ထဝတ္ထုနာ+အနက်၏အဖွင့်ကိုလည်းကောင်း၊
 ပဌမေ+ပဌမပိဋကိမာနဝတ္ထု၌၊ ဝုတ္တနယမေဝ+ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်

၆၂

ဗိမာနဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိဿယ

သာဓုဉ်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ အပံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့။ သည်ကား၊ ဗိသေ
သော၊ အထူးတည်း။ သာဝတ္ထိဝါသနိ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌နေသော၊ ကော၊
တယောက်သော၊ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝေဟံ၊ အိမ်သို့၊
ဝိဇ္ဇာသမ္ပာဒ်၊ ခံခြင်းအကျိုးငှါ၊ ပရိဋ္ဌာ၊ ခင်လာသော၊ ကံ၊ တပါးသော၊
ထေရံ၊ မထေရ်ကို၊ ပသဝိတွာ၊ မြင်၍၊ ပသန္နဝိတ္တာ၊ ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိ
သည်ဖြစ်၍၊ တဿထေရဿ၊ ထိုမထေရ်အား၊ အာသနံ၊ နေရာကို၊ ဒေန္တိ၊
ပေးလှူသည်ရှိသော်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝိဋ္ဌံ၊ အင်းပျဉ်ကို၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊
နိသဝတ္ထေန၊ ညှိုးသာ အဆင်းရှိသော အဝတ်ဖြင့်၊ အတ္တရိတွာ၊ ခင်း၍၊
အဒါသိကိရ၊ ပေးလှူသတတ်၊ တေန၊ ထိုကောင်းမှုကြောင့်၊ တဿာ၊ ထို
နတ်သမီးအား၊ ဒေဝလောကော၊ နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တာယ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊
ဝေဠုရိယမယံ၊ ကျောက်မျက်ရွဲစင် အထိသာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဥဇ္ဇာရံ၊ ပြန့်
နတ်ဗိမာန်သည်၊ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိဋ္ဌန္တေ၊ ဝေဠုရိယ
မယန္တိ၊ အာဒိ၊ ဝိဋ္ဌန္တေ၊ ဝေဠုရိယမယံ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဝတ္ထံ၊
ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ ။

၇။ (မဟာနုဘာဝေ၊ ကြီးသော တန်ခိုး အာနုဘော်ရှိသော၊ ဒေဝိ၊ နတ်သမီး၊
ဝေဠုရိယမယံ၊ ကျောက်မျက်ရွဲစင် အထိသာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဥဇ္ဇာရံ၊ ပြန့်
ပြောကြီးကျယ်စွာသော၊ တေန၊ သင်နတ်သမီး၏၊ ဝိဋ္ဌံ၊ ပလ္လင်သဏ္ဌာန်တံ
ဗိမာန်သည်၊ မနောဇဏံ၊ စိတ်၏လျှင်မြန်ခြင်းကဲ့သို့ လျှင်မြန်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်
၍၊ ယေန၊ ကာမံ၊ သင်နတ်သမီး၏အလိုအားလျော်စွာ၊ ဝတ္ထုတိ၊ သွားရောက်
နှိုင်း၏၊ ဝိဇ္ဇု၊ လျှပ်စစ်နွယ်သည်၊ အတ္တကုဋံ၊ ရဲရဲခြင်းခြင်းနိမြန်းသောသည်း
ဆာရောင်ဖြင့်တပ်အပ်သော တိပ်ညွန့်ကို၊ ဩဘာသသိ၊ ဣဝံ၊ ထွန်းပစေ
သကဲ့သို့၊ အလကံ၊ တေနတ်၌ဖြစ်သော တန်းဆာတို့ဖြင့် တင့်တယ်စွာတန်း
ဆာဆင်အပ်သော ကိုယ်ရှိသော၊ မလျာဓရေ၊ နတ်၌ဖြစ်သော နှစ်သက်
တွယ်သော အရောင်ရှိသော နတ်ပန်းတို့ကို ပန၊ ဆင်ခြင်းရှိ ထသော၊ သု
ဝတ္ထေနတ်၌ဖြစ်သောကောင်းသောအဝတ်တို့ကိုဝတ်ဆင်လေ့ရှိထသော၊
တံ၊ သင်နတ်သမီးသည်၊ ဣမံ၊ ဝိဋ္ဌံ၊ ဤပလ္လင်ဗိမာန်ကို၊ ဩဘာသသိ၊ ထွန်း
လင်းတောက်ပစေ၏။ ။ (မဟာနုဘာဝေ၊ ကြီးသော တန်ခိုး အာနုဘော်
ရှိသော၊ ဒေဝိ၊ နတ်သမီး၊ ကေန၊ အဘယ်သို့ သဘောရှိသော ကုသိုလ်ကံ
ကြောင့်၊ တေန၊ သင်နတ်သမီးအား၊ တောဒိသော၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊
ဝတ္ထုအရောင်အဆင်းသည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်သနည်း၊ ကေန၊ အဘယ်သို့
သဘောရှိသော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တေန၊ သင်နတ်သမီးအား၊ ဣမံ၊ ဤ

တာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌လတ္တမာနံ၊ ရအပ်ခံစား အပ်သော၊ သုစရိတ
 ဖလံ၊ ဒါနသီလအစရှိသောသုစရိတ် ကုသိုလ်ကံ၏အကျိုးသည်၊ ဣတ္ထိတိ၊
 ပြည့်စုံသနည်း။ ကေန၊ အဘယ်ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တေ၊ သင်အား၊ နေ
 သောဝိယာ၊ မိတ်ဖြင့်နှစ်သက်မြတ်နိုးအပ်ကုန်သော၊ ယေ၊ ဟေ၊ ဝိ၊ အလုံးစုံ
 ကုန်သော၊ ဘောဂါဝေသျံ၊ ဆောင်ခံစားအပ်သောအဝတ်တန်းဆောအစရှိ
 သောနှစ်သက်ခြင်း၏ အဆောက်အဦး အထူးတို့သည်လည်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊
 (ဖြစ်ကုန်သနည်း)။ မဟာနုဘာဝေ၊ ကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊
 ဒေဝိ၊ နတ်သမီး၊ တံ၊ သင်နတ်သမီးကို၊ ပုစ္ဆိ၊ မိ၊ ငါမေး၏။ မနုဿဘူတာ၊
 လူတို့၌ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ တံ၊ သင်နတ်သမီးသည်၊ ကိံ၊ ပုညံ၊ အဘယ်သို့
 သသောရှိသော ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို၊ အကာသိ၊ ပြုခဲ့ဘူးလေသနည်း။
 ကေန၊ အဘယ်ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တံ၊ သင်နတ်သမီးသည်၊ ဧဝံ၊ ဇလိတာ၊
 နုဘာဝါ၊ ဤသို့ထွန်းတောက်ပသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်
 သနည်း။ ကေန၊ အဘယ် ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တေ၊ သင် နတ်သမီး၏၊
 ဝဇ္ဈောဝအရောင်အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ကြွင်းမဲ့ဥသုအလုံးစုံ
 သော အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ မဘာသတိ၊ ထွန်းလင်း တောက်ပစေနိုင်သ
 နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ ။

(မောဂ္ဂလာနေန၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာနမထေရ်မြတ်သည်၊ ပုစ္ဆိတာ၊
 မေးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တမနာ၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသော၊ သာ
 ဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သမီးသည်၊ ဣဒံ၊ ဤကြီးကုသိုလ်ပြန့်ပြောသောအကျိုး
 သည်၊ ယဿကမ္မဿ၊ အကြွင်းရှေးဘဝ၌ပြုခဲ့ဘူးသောကုသိုလ်ကံ၏၊ ဖလံ၊
 အကျိုးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဉ္စိ၊ ဆိုခြင်းငှါအလိုရှိ၍မေးအပ်သော၊ တံ
 ကမ္မံ၊ ထိုကုသိုလ်ကိုကံကို၊ ပုဗ္ဗာပုဗ္ဗာကံ၊ ရေနေဝ၊ မေးအပ်သောအခြင်း
 အရာအားဖြင့်သာသျှင်၊ ဝိယာကာသိ၊ ဖြေကြားပြီ။) (မဟာနုဘာဝ၊ ကြီး
 သောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရှင်ရဟန်း၊ အဟံ၊ အ ကျွန်ုပ်သည်၊
 မနုဿဘူ၊ လူတို့၌၊ မနုဿဘူတာ၊ လူပရမတ္ထအဖြစ်သို့ ရောက်သည်
 ရှိသော်၊ အတ္တဂတ၊ နံ၊ အိပ်သို့ဝင်ရောက်လာကုန်သော ဧည့်သည်ရဟန်း
 ဟို့အား၊ အာသနကံ၊ နေရာအင်းပျဉ်ငယ်ကို၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူခဲ့ဘူး၏၊ ခက္ခိ
 ဂေဟေယျ၊ မြတ်သောအလှူကိုခံယူခြင်းငှါ ထိုက်ကုန်သောအလှူခံပုဂ္ဂိုလ်
 မြတ်တို့ကို၊ ပဉ္စပတိ၊ ခြောက်ပါးသော တည်ခြင်းရှိသောရှိခိုးခြင်းဖြင့်၊
 အဘိဝါဒယိ၊ ရှိသေစွာ ရှိခိုးခဲ့ဘူး၏။ အဇ္ဈလိကံ၊ လက်အုပ် ချီခြင်းအမှု
 ကို၊ အကာသိ၊ ပြုခဲ့ဘူး၏။ ယဿနုဘာဝံ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာအင်အားရှိသည်

အားလျော်စွာ၊ ဒါနဉ္စသွင်းအစရှိသောလှူငွယ်ဝတ္ထုကိုလည်း၊ အဒါသိ*
 ၁။ ဝေးလှူခဲ့ဘူးပါ၏။ ၂။ မဟာနုဘာဝကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊
 ဘိက္ခု၊-ရှင်ရဟန်း၊ တေနထိ၊-ရှေးဘဝ၌ ပြုခဲ့ဘူးသောကုသိုလ်ကံကြောင့်၊
 မေအက္ခန္တိအား၊-တောဒိသော၊-ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝဇ္ဇော၊-အရောင်
 အဆင်းသည်၊ ဇာတော၊-ဖြစ်၏၊ တေနထိသို့သဘောရှိသောကုသိုလ်ကံ
 ကြောင့်၊ မေအက္ခန္တိအား၊-ဣန္ဒြေတဝတိ* သာနတ်ပြည်၌၊ လဒ္ဓမာနံ၊
 ရအပ်ခံစားအပ်သော၊ သုစရိတဖလံ၊-ဒါနအစရှိသောကုသိုလ်ကံ၏အကျိုး
 သည်၊ ဣန္ဒြေတဝတိ၊-တေနထိသို့သဘောရှိသောကုသိုလ်ကံကြောင့်၊
 မေအက္ခန္တိအား၊-မနုသောဝိယာမိတ်ဖြင့်နှစ်သက်မြတ်နိုးအပ်ကုန်သော၊
 ယေကေမိ၊-ကြွင်းမဲ့ဥသုအသုံးစုံကုန်သော၊ ဘောဂါစအဝတ်တန်းသော
 အစရှိသောနတ်၌ဖြစ်သော အသုံးအဆောင်တို့သည်လည်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊-ဖြစ်
 ကုန်၏။ ၂။ မဟာနုဘာဝကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊
 ရှင်ရဟန်း၊ တေန၊-အရှင်ဘုရားအား၊ ၃။ အိက္ခာမိ၊-အက္ခန္တိဖြစ်ကြားပါ၏။
 မနုဿဘူတာ၊-လူပရမတ္ထအဖြစ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ အဟံ၊-အက္ခန္တိ
 သည်၊ ယံဝုညံ၊-အကြင်နရာအင်းပျဉ်ကိုလှူခြင်းဆွမ်းဘောဇဉ်ကိုလှူခြင်း
 ရှိသောစွာ ရှိခိုးခြင်းစသော ကုသိုလ်ကံကို၊ အကာသိ၊-ပြုခဲ့ဘူး၏၊ တေန၊
 ထိုသို့သဘောရှိသော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ အဟံ၊-အက္ခန္တိသည်၊ ဧဝံဇလိ
 တာနုဘာဝါ၊-ဤသို့ထွန်းတောက်ပသောတန်ခိုး အာနုဘော်ရှိသည်၊ အဋ္ဌိ၊
 ဖြစ်၏၊ တေနထိသို့သဘောရှိသော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေအက္ခန္တိ၏။
 ဝဇ္ဇော၊-အရောင်အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိဿာ၊-ခပ်သိမ်းကုန်သော
 အနုပျက်နှာတို့ကို၊ ဩဘာသတိ၊-ပြီးပြီးပြောင်ပြောင်ထွန်းထောက်ပစေ
 နိုင်၏။ ဣတိ၊-ဤသို့ဝိယာကာသိ၊-ဖြစ်ကြားပေ၏။ ၂။

၁။ တတ္ထ၊-ထိုဂါထာတို့တွင်၊ ဝေဠုရိယမယန္တိ၊-ဝေဠုရိယမယံဟူသည်
 ကား၊ ဝေဠုရိယမဏိမယံ၊-ကြောင်မျက်ရွဲစင်ပတ္တမြားဖြင့်ပြီးသော၊ ဝေဠု
 ရိယမဏိနာမ၊-ဝေဠုရိယမဏိမည်သည်ကား၊ ဝေဠုရိယပဗ္ဗတဿ၊-ဝေ
 ဠုရိယအမည်ရှိသောတောင်၏ လည်းကောင်း၊ ဝေဠုရိယဂါမဿ၊-ဝေ
 ဠုရိယအမည်ရှိသောရွာ၏လည်းကောင်း၊ အဝိဒူရေ၊-အနီး၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇနကမဏိ၊
 ဖြစ်သောပတ္တမြားတည်း။ တဿ၊-ထိုပတ္တမြား၏၊ ဝေဠုရိယဂါမဠာနေ၊
 ဝေဠုရိယ အမည်ရှိသော ရွာ၏အနီး၌ ဖြစ်သောအရပ်၌၊ အာကာရော၊
 တည်ရာသည်၊ အတ္ထိကိရ၊-ရှိသတတ်၊ ဝေဠုရိယဿ၊-ဝေဠုရိယအမည်
 ရှိသောရွာ၏၊ အဒူရေ၊-အနီး၌၊ ဝာဝတ္ထာပန၊-ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်ကား၊

ဝေဠုရိယန္တေဝ-ဝေဠုရိယဟူသောအမည်သည်သာလျှင်၊ ပညာယိတ္တ-
 ထင်ရှားပြီ။ တံသဒိသဝဏ္ဏနိဘတာယ-ထိုဝေဠုရိယမည်သောပတ္တမြား
 ၏အရောင်အဆင်းနှင့်တူသော အရောင်အဆင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
 ဒေဝလောကေပိ-တာဝတိံသာထက်နတ်ရွာ၌လည်း၊ အဿ-ထိုကြောင်
 မျက်ရှွဲ၏၊ တထေဝနာမံ-ထိုနှင့်တူသော အမည်သညာသည်သာလျှင်၊
 ဇာတံ-ဖြစ်၏။ ယထာတံ-ဥပမာအတိုင်းကဲ့သို့ နည်းဟူမူကား၊ မနုဿ
 လောကေလူပြည်၌၊ လဒ္ဓနာမဝသေန-ရအပ်သောအမည်၏အစွမ်းအား
 ဖြင့်၊ ဒေဝလောကေနတ်ပြည်၌၊ ဒေဝပုတ္တာနံ-နတ်သားနတ်သမီးတို့၏၊
 နာမံ-အမည်သည်၊ ဇာတံယထာ-ဖြစ်သကဲ့သို့တည်း။ ။ တံပန-ထိုဝေ
 ဠုရိယမည်သောပတ္တများကျောက်သည်ကား၊ မယုရိဝဏ္ဏံဝါ-ဥဒေါင်း
 လည်မွှေး အဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏။
 ဝါယံသပတ္တဝဏ္ဏံဝါ-ကျိုးတောင် အဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိသည်
 လည်း၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ သိနိဒ္ဓဝဏုပတ္တဝဏ္ဏံဝါ-မိမ်းပိုသော ဝါးရွက်
 အဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဣပေန-ဤ
 အရာ၌ကား၊ မယုရိဝဏ္ဏံဝါ-ဥဒေါင်းလည်မွှေး အဆင်းနှင့်တူသော
 အဆင်းရှိ၏ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ-ထိုအပ်၏။ သသံ-ကြွင်းသော၊ သဗ္ဗံ-အလုံးစုံ
 သောဝကားရပ်သည်။ ပဌမဝိမာနေ-ရှေးဦးစွာသောဝိမာနဝတ္ထု၌၊ ဝတ္ထ
 သဒိသမေဝ-ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်နှင့်တူသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ-ဤသည်
 လျှင်အပြီးတည်း။ ။ ဒုတိယပိဋ ဝိမာနဝတ္ထုနာ၊ ဒုတိယပိဋ ဝိမာနဝတ္ထု၊
 အတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

[B] [၁-ပိဋဝဂ်-၃-တတိယပိဋဝိမာနဝတ္ထု]

၈ ပိဋန္တေသော ဝဏ္ဏမယန္တိ-ပိဋန္တေသောဝဏ္ဏ မယံဟူသော ဝတ္ထု
 သည်၊ တတိယ ပိဋဝိမာနံ-သုံးခုမြောက်သော ပိဋဝိမာန ဝတ္ထုတည်း။
 တဿ-ထိုတတိယပိဋဝိမာနဝတ္ထု၏၊ ဝတ္ထု-အဋ္ဌ၊ ပုတ္တိသည်၊ ရာဇဝဟေ-
 ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ သရဗ္ဗိတံ-ဖြစ်၏။ ကိရ-အကျယ်ဆိုပြီးအံ့၊ အညတရော-
 တပါးသော၊ ဝိကာသဝတ္ထရော-ရဟန္တာ မထေရ်သည်၊ ရာဇဝဟေ-
 ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ပိဏ္ဏာယ-ဆွမ်းခံခြင်းငှါ၊ နဂိတွာ-သွား၍၊ ဘဠှံ-ဆွမ်း
 ကို၊ ဂဟေတွာ-ဆောင်ယူခဲ့၍၊ ကာလေ-မွန်းတည့်အခါသည်၊ ဥပကဇဠ-
 နီးလတ်သော်၊ ဘတ္တကိစ္စံ-ဆွမ်းတုဉ်းပေးခြင်းကိစ္စကို၊ ကာတုကာမေ-

၆၆

ဝိမာနဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိဿယ

ပြုတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ကောတိသုခသော၊ ဝိဝေဒနာ၊ ခုနကဟံ၊ နှင့်အပ်သော
 တံခါးရှိသောအိမ်သို့၊ ဥပသကံ၊ ကောတိသုခသော၊ တသ္မိံ၊ ပနဂေဟေ၊ ထို
 အိမ်၌ကား၊ ကောတိသုခသော၊ အိမ်ရှင်မဖြစ်သော၊ ဣတ္ထိ၊ မိနိ၊ မသည်၊ သဒ္ဓါ
 ပသန္နာ၊ သဒ္ဓါ၊ ကြည်ညိုခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ထေရေ၊ သမ္မာ၊ ထေရ်၏၊
 အာကာရံ၊ ဆွမ်းတိုင်းပေးတော်မူလိုသောအခြင်းအရာကို၊ သလ္လကေတွတွအ
 ကောင်းစွာမှတ်၍၊ ဘဒ္ဒန္တ၊ ရှင်ပင်ဘုရား၊ ထေ၊ ကြွတော်မူပါကုန်လော၊
 ဣ၊ ဤနေရာ၌၊ နိသီဒိတွာ၊ ထိုင်တော်မူ၍၊ ဘတ္တကံ၊ စွံ၊ ဆွမ်းတိုင်းပေးခြင်း
 ကိစ္စကို၊ ကရေထ၊ ပြုတော်မူပါကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆင့်၍၊ အတ္တ
 နော၊ မိမိ၏၊ ဘဒ္ဒဝိဇ္ဇ၊ ကြိမ်နွယ်ဖြင့်ပြီးသော အင်းပျဉ်ကို၊ ပညာပေတွာ၊
 ဆင်း၍၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ဝိတဝတ္ထံ၊ ရွှေသောအဆင်းရှိသော အဝတ်ကို၊
 အတ္တရိတွာ၊ ဆင်း၍၊ နိရပေက္ခပရိစ္ဆာဂဝသေ၊ နှင့်ကွက်ခြင်းမရှိသောစွန်လှ
 ခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူပြီ၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဣဒံ၊ ယခု၊ ဤ
 အင်းပျဉ်ကို လှူရသောကောင်းမှုသည်၊ အာယတိ၊ နောင်သောအခါ၌၊
 သောဝဏ္ဏဝိဇ္ဇပရိသာဘတ္တာယ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသောအင်းပျဉ်ကိုရခြင်းအကျိုး
 ဌာ၊ ပစ္စယော၊ အကြောင်းသည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ပတ္ထနန္တံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကိုလည်း၊ ပဋ္ဌပေသိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊
 ထေရေ၊ ရဟန္တာမထေရ်သည်၊ တတ္ထံ၊ ထိုအင်းပျဉ်၌၊ နိသီဒိတွာ၊ ထိုင်နေ၍၊
 ဘတ္တကံ၊ ဆွမ်းတိုင်းပေးခြင်းကိစ္စကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပတ္တံ၊ ဝေဝိတ်ကို၊
 ဝေဝိတွာ၊ ရေဆေး၍၊ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍၊ ဝတ္ထန္တေ၊ ကြွသွားတော်မူသည်ရှိ
 သော်၊ ဘဒ္ဒန္တ၊ ရှင်ပင်ဘုရား၊ ဣဒံ၊ အသနံ၊ ဤအင်းပျဉ်နေရာကို၊ တုမှကံ
 ပေဝ၊ အရှင်ဘုရားတို့အားသာလျှင်၊ ပရိစ္ဆတ္တံ၊ စွန်လှအပ်ပြီ၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်
 အား၊ အနုဂ္ဂဟတ္ထံ၊ ချီးမြှောက်ခြင်းငှါ၊ ပရိဘုရေထ၊ ဆုံးဆောင်တော်မူပါကုန်
 လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ လျှောက်ထား၏၊ ထေရော၊ ထေရ်သည်၊
 တဿာ၊ ဆိုမိနိ၊ မအား၊ အနုကမ္ပိယ၊ အစဉ်သနားသဖြင့်၊ တံ၊ ဝိဇ္ဇံ၊ ထိုအင်း
 ပျဉ်ကို၊ သမ္ပုဋ္ဌိန္တိတွာ၊ ခံတော်မူ၍၊ နိဗ္ဗာနသမ္ပာဒ်အား၊ ခြာပေသိ၊ လှူစေ
 ၍၊ သာ၊ ဆိုမိနိ၊ မသည်၊ အပရေန၊ တပါးသော၊ သမယေန၊ နေ့ကကာလ
 ၌၊ အညတရေန၊ တပါးသော၊ ရောဂေန၊ အနာသည်၊ ဖုဋ္ဌာ၊ နှိပ်စက်အပ်
 သည်ဖြစ်၍၊ ကာလံ၊ ရတေခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ တာဝတံ၊ သဘာဝနေ၊
 တာဝတံ၊ သနတ်ပြည့်၌၊ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်လေ၏၊ ဣတိ၊ အာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသော၊
 သမ္ပံ၊ အလုံးစုံသော စကားရပ်ကို၊ ပဋ္ဌပေ၊ မာနဝတ္ထုနာယံ၊ ရှေးဦးစွာသော
 ဝိဇ္ဇာမာနဝတ္ထု၌၊ ဝတ္ထုန၊ ယနေ့ဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်၊

၁၂၃၄၅

ဝေဒိတဗ္ဗံသိအင်၏၊ တေနယိကြောင့်၊ ပိဋန္တသုဝဏ္ဏမယံ ဥဇ္ဇာရံ (၁)၊
 ဝဏ္ဏောစတေသဗ္ဗဒိသာ ပဘာသတိတိ၊-ပိဋန္တသုဝဏ္ဏမယံဥဇ္ဇာရံ (၁)
 ၂ ဝဏ္ဏောစတေသဗ္ဗဒိသာဘာသတိဟူ၍၊ ဝတ္ထုဆိုအပ်ပြီ၊ မဟာနုဘာဝေ၊
 ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဒေဝိနတ်သမီး၊ သောဝဏ္ဏမယံ သိက္ခိ
 ရှေ့စင်အတိသာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဥဇ္ဇာရံ-ပြန်ပြောကြီးကျယ်စွာသော၊ တေ-
 သင်နတ်သမီး၏၊ ပိဋန္တ-လွင်သည်၊ မနောဇဝံစိတ်၏လျှင်မြန်ခြင်းကဲ့သို့လျှင်
 မြန်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ယေနကဗမံသင်နတ်သမီး၏အလိုဆန္ဒအားလျော်
 စွာ၊ ပုစ္ဆတိသွား၏၊ ပိဇ္ဇ-လျှင်စစ်ခွယ်သည်၊ အတ္တကုဋ်သည်းသာရောင်
 ဖြင့်တပ်သော တိပ်ညွန့်ကို၊ ဩဘာသသိဇ္ဇဝ-ထွန်းလင်းတောက်ပစေ
 သကဲ့သို့၊ အလကံတေနတ်၌ဖြစ်သောတန်းဆာတို့ဖြင့်တင့်တယ်စွာတန်း
 ဆာဆင်အပ်သော ကိုယ်ရှိသော၊ လျှေစရေ-နတ်၌ဖြစ်သော ပန်းတို့ကို
 ပန်ဆင်ခြင်းလည်းရှိသော၊ သုဝဏ္ဏ-နတ်၌ဖြစ်သော အဝတ်အရုံတို့ဖြင့်
 ကောင်းသော အဝတ်အရုံလည်း ရှိသော၊ တွံ-သင်နတ်သမီးသည်၊
 ဣမံပိဋန္တ-ပလ္လင်ကို၊ ဩဘာသတိ-ထွန်းလင်းတောက်ပစေ၏၊ မဟာနုဘာ
 ဝေ-ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဒေဝိနတ်သမီး၊ ကေနအဘယံ
 သို့သဘောရှိသောကုသိုလ်ကံ၊ ကြောင့်၊ တေသင်နတ်သမီးအား၊ ဝေဒိ
 သော-ဤကဲ့သို့ထွန်းတောက်ပသော သဘောရှိသော၊ ဝဏ္ဏော-အရောင်
 အဆင်းသည်၊ ဇေတော-ဖြစ်သနည်း၊ ကေနအဘယံသို့ သဘောရှိသော
 ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တေသင်နတ်သမီးအား၊ ဣမ-ဤတာဝတ်သာနတ်
 ပြည်၌၊ လတ္တမနံ-အောင်သော၊ သုစရိတဗလံ-သုစရိုက်ကုသိုလ်ကံ၏
 အကျိုးသည်၊ ဣတ္ထတိ-ပြည့်စုံတိသနည်း၊ ကေနအဘယံသို့သဘောရှိသော
 ကံကြောင့်၊ တေသင်နတ်သမီးအား၊ မနသောဝိယာ-စိတ်ဖြင့်နှစ်သက်
 မြတ်နိုး အပ်ကုန်သော၊ ယေကေမိ-အလုံးစုံကုန်သော၊ တောဂါစသုံး
 သောင်ခံစားအပ်ကုန်သော အဝတ်တန်းဆာတို့သည်လည်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ-ဖြစ်
 ကုန်သနည်း၊ မဟာနုဘာဝေ-ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဒေဝိ-
 နတ်သမီး၊ တေသင်နတ်သမီးကို၊ ပုစ္ဆသမိဝါမေး၏၊ မနုဿဘူတ-လူတို့၌
 ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ တွံသင်နတ်သမီးသည်၊ ကိံပုညံ-အဘယံသို့သဘော
 ရှိသော ကုသိုလ်ကံကို၊ အကာသိ-ပြည့်စုံသနည်း၊ ကေနအဘယံသို့
 သဘောရှိသောကံကြောင့်၊ တွံသင်နတ်သမီးသည်၊ ဇဝံဇလိတာနုဘာဝေ-
 ဤသို့ထွန်းတောက်ပသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသည်၊ အသိ-ဖြစ်သနည်း၊
 ကေနအဘယံသို့သဘောရှိသောကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တေသင်နတ်သမီး

၏။ ဝဇ္ဇောဝဏ္ဏာဝဏ္ဏာရောင်အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသဒ္ဓါအလုံးစုံသောအရပ်
 ဆယ်မျက်နှာ တို့ကို၊ ပတာသတိ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပ စေနိုင်သနည်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ ။

၈။ မောဂ္ဂလာနေန၊ လက်ဝဲတံရံ အရှင်မောဂ္ဂလာနမထေရ်သည်၊ ပုစ္ဆိ
 တာ၊ မေးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တမနာ၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသော၊
 သာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သမီးသည်၊ ဣဒံဗလံ၊ ဤအကျိုးသည်၊ ယဿ
 ကမ္မဿ၊ အကြင်ကုသိုလ်ကံ၏၊ ဗလံ၊ အကျိုးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဉ္စံ၊
 လေးခြင်းငှါ၊ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍ မေးအပ်သော၊ တံကမ္မံ၊ ထိုကံကို၊ ပုဋ္ဌာပုဋ္ဌာ
 ကာရေနေဝ၊ မေးအပ်သောအခြင်းအရာအားဖြင့်သာလျှင်၊ ဝိယကာသိ၊
 ဖြေကြားပြီ။ ။ မဟာနုဘာဝ၊ ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊
 ရှင်ရဟန်း၊ ယေန၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော ကုသိုလ်ကံ၏အကျိုးအား
 ဖြင့်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝေဇ္ဇလိတာနုဘာဝ၊ ဤသို့ထွန်းတောက်ပ
 သောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသည်၊ အမိ၊ ဖြစ်၏။ ဣဒံဗလံ၊ ဤအကျိုးသည်၊ မမ၊
 အကျွန်ုပ်၏၊ အပ္ပဿ၊ အနည်းငယ်မျှသော၊ ကမ္မဿ၊ ကုသိုလ်ကံ၏၊ ဗလံ၊
 အကျိုးတည်း။ မဟာနုဘာဝ၊ ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊
 ရှင်ရဟန်း၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ မနုဿေသု၊ လူတို့၌၊ မနုဿေတုတာ၊ လူ
 ပရမတ္ထအဖြစ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ ပုရိမာယဇာတိယာ၊ ရှေးသော၊ ကိုယ်
 ၏အဖြစ်၌၊ မနုဿေလောကေလူ၊ ပြည်၌၊ ဝိရဇံ၊ ရာဂအစရှိသောကိလေသာ
 မြူအညစ်အကြေးမှကင်းစင်သော၊ ဝိပ္ပသန္နံ၊ ကြည်လင်သောစိတ်ရှိသော၊
 အနာဝိလံ၊ ကာမစိတက်အစရှိသော နောက်ကျ၊ ခြင်းလည်းမရှိသော၊
 ဘိက္ခု၊ ရဟန္တာမထေရ်ကို၊ အဒ္ဓသံ၊ မှူးမြင်ရ၏။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊
 ပဿန္နာ၊ ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သေဟိသကေဟိ၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်
 ကုန်သော၊ ပါဏိဘိ၊ လက်တို့ဖြင့်၊ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ဝိဋ္ဌံ၊ အင်းပျဉ်
 ကို၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူခဲ့ဘူးပါ၏။ ။ မဟာနုဘာဝ၊ ကြီးသောတန်ခိုးအာနု
 ဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရှင်ရဟန်း၊ ယေန၊ ထိုသို့သဘောရှိသောကုသိုလ်ကံ
 ကြောင့်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ တောဒိသော၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝဇ္ဇော၊
 အရောင်အဆင်းသည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ တေန၊ ထိုသို့သဘောရှိသော
 ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ဣတိ၊ ဤတာဝတိံ၊ သာနတ်ပြည်၌၊
 လတ္တမာနံ၊ ရအပ်သော၊ သုစရိတဗလံ၊ ဒါနအစရှိသော ကုသိုလ်ကံ၏
 အကျိုးသည်၊ ဣတ္ထတိ၊ ပြည့်စုံ၏။ တေန၊ ထိုသို့သဘောရှိသောကံကြောင့်၊
 မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ မနုဿေဝိယာ၊ စိတ်ဖြင့်ချစ်မြတ်နိုး အပ်ကုန်သော၊

၂၂။

သောဂါဝါ-အသုံးအဆောင်ဘို့သည်လည်း၊ ဥပ္ပန္နန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏။ မဟာနန္တ
တာဝ-ကြီးသောတန်ခိုးအာနန္တောဘိသော-တိက္ခန္တရဟန်း-တောရှင်ပင်
တုရားအား၊ အက္ခာမိ-အက္ခန္တိ-ဖြစ်ကြားပါ၏။ မနုဿာတုတာ-လူ၏အဖြစ်
သို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ အမာ-အက္ခန္တိ-သည်၊ ယံပုညံ-အကြင်နေရာ
အင်းပျဉ်ကိုလှူခြင်းအစရှိသောကုသိုလ်ကံကို၊ အကာသိ-ပြုခဲ့ဘူး၏။ တေန-
ထိုသို့သဘောရှိသောကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ အဟံ-အက္ခန္တိ-သည်၊ ဇေဇလိ
တာနုဘာဝါ-ဤသို့ထွန်းတောက်ပသော တန်ခိုးအာနန္တောရှိသည်၊ အဋ္ဌိ-
ဖြစ်၏။ တေန-ထိုသို့သဘောရှိသောကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေ-အက္ခန္တိ-၏၊
ဝတ္ထောစအရောင်အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိဿာ-အလုံးစုံသောအရပ်
မျက်နှာတို့ကို၊ ပဘာသတိ-ထွန်းလင်းတောက်ပ စေနိုင်၏။ ဣတိ-ဤသို့၊
အက္ခာမိ-ဖြစ်ကြား၏။ ^{၁၂/၂၅} ယံပုညံမဂါထာယံ-ပဉ္စမဂါထာ၌၊ ပုရိမာယဇာတိ
ယာမနုဿလောကေတိအာဒိ-ပုရိမာယဇာတိယာမနုဿလောကေ-ဤသို့
အစရှိသော၊ ယဉ္စပနဝစနံ-အကြင်စကားကိုကား၊ ဝုတ္တံ-ဟောတော်မူအပ်
ပြီ၊ ဣဝစနေ-ထိုစကား၌၊ ဇာတိ-ရုပ်၏ဇာတိနာမ်၏ဇာတိကို၊ နိဟိ-နှစ်
ပါးကုန်သော၊ ခန္ဓဟိ-ရူပက္ခန္ဓာသင်္ခါရက္ခန္ဓာတို့ဖြင့်၊ သင်္ခါတလံက္ခ
တုက်အပ်၏။ ဣတိအာဒိသု-ဤသို့အစရှိကုန်သောပဋိတို့၌၊ သင်္ခါတလံက္ခ
တေ-သင်္ခါတတရားတို့ကို ဖွတ်ကြောင်းလက္ခဏာ၌၊ ပဝတ္ထော-ဖြစ်သော၊
ဇာတိသဒ္ဓေါ-ဇာတိသဒ္ဓါသည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏။ နိဝဠာနာမသမဏဇာတိတိ
အာဒိသု-နိဝဠာနာမသမဏဇာတိဤသို့အစရှိသောပါဌ်တို့၌၊ နိကာယေ-
အပေါင်းဟူသောအနက်၌၊ ပဝတ္ထော-ဖြစ်သော၊ ဇာတိသဒ္ဓေါ-ဇာတိသဒ္ဓါ
သည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏။ နိဝဠာနာမ-နိဝဠာအမည်ရှိသော၊ သမဏဇာတိ-
ရဟန်းအပေါင်းသည်၊ ယံမာတုကုန္တိ-သို့ ပဌမံဝိညာဏံ ပဌမံဝိညာဏံ
ပါတုဘူတံတရပါဒါယသဝဿဇာတိတိအာဒိသု-ယံမာတုကုန္တိ-သို့ ပဌ
မံဝိညာဏံ ပဌမံဝိညာဏံပါတုဘူတံ တရပါဒါယသဝဿဇာတိဤသို့
အစရှိသောပါဌ်တို့၌၊ ပဋိသန္ဓိယံ-ပဋိသန္ဓေဟူသောအနက်၌၊ ပဝတ္ထော-
ဖြစ်သော၊ ဇာတိသဒ္ဓေါ-ဇာတိသဒ္ဓါသည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏။ မာတုကုန္တိ-သို့-အပိ
ဝမ်း၌၊ ယံပဌမံဝိညာဏံ-အကြင်ရှေးဦးစွာဖြစ်သောမိတ်သည်၊ ဥပ္ပန္နံ-ဇာတိတ္ထယ
သို့ရောက်၏။ ယံပဌမံဝိညာဏံ-အကြင်ရှေးဦးစွာ ဖြစ်ဆဲသော ဝိညာဉ်
သည်၊ ပါတုဘူတံ-ဆင်ရှားဖြစ်၏။ တံ-ထိုရှေးဦးစွာသောဝိညာဉ်မိတ်ကို၊
ဥပါဒါယ-အစပြု၍၊ အဿသတ္တဿ-ထိုသတ္တဝါအား၊ သာဝဇာတိ-ထို
ပဋိသန္ဓေသည်သာလျှင်၊ ဟေ-တိ-ဖြစ်၏။ အက္ခိတ္တော-အနုပက္ခဋ္ဌာဇာတိ

၇၀

ဝိမာနဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိဿယ

ဝါဒနာတိအာဒိယုအက္ခိတ္တောအနုပကုဋ္ဌောဇာတိဝါဒနန္တိသို့အစရှိသော
ပါဌ်တို့၌၊ ကုသလအမျိုးဟူသောအနက်၌၊ ပဝတ္တော၊ ဖြစ်သော၊ ဇာတိသဒ္ဓေါ-
ဇာတိသဒ္ဓါသည်၊ အတ္ထိရှိ၏။ ဇာတိဝါဒနအမျိုးအနွယ်ကို စွဲ၍ဖြစ်သော
စကားဖြင့်၊ အက္ခိတ္တော၊ မပစ်ပယ်အပ်၊ အနုပကုဋ္ဌော၊ မကဲ့ရဲ့အပ်၊ သမ္ပတိ
ဇာတောအာနန္ဒဗောဓိသက္ကောတိအာဒိယု၊ သမ္ပတိဇာတောအာနန္ဒဗောဓိ
သက္ကောတိသို့ အစရှိသော ပါဌ်တို့၌၊ ပသုတိယံ၊ သားဖွားခြင်း အနက်၌၊
ပဝတ္တော၊ ဖြစ်သော၊ ဇာတိသဒ္ဓေါ၊ ဇာတိသဒ္ဓါသည်၊ အတ္ထိရှိ၏။ အာနန္ဒ၊
အာနန္ဒ၊ သမ္ပတိဇာတော၊ ယခုဖွားစသောဖြစ်သော၊ ဗောဓိသက္ကော၊ တရား
လောင်းသည်၊ ဧကမ္ပိဇာတိ၊ နွေဝိဇာတိယောတိအာဒိယု၊ ဧကမ္ပိဇာတိ၊ နွေဝိ
ဇာတိယောတိသို့ အစရှိသော ပါဌ်တို့၌၊ ဘဝေတဝဟူသော အနက်၌၊
ပဝတ္တော၊ ဖြစ်သော၊ ဇာတိသဒ္ဓေါ၊ ဇာတိသဒ္ဓါသည်၊ အတ္ထိရှိ၏။ ဧကမ္ပိ
ဇာတိ၊ တခုသောဘဝကို လည်းကောင်း၊ နွေဝိဇာတိယော၊ နှစ်ခုသော
ဘဝတို့ကို လည်းကောင်း၊ အနုဿ၊ ချမ်းမ၊ အစဉ်လျှောက်၍ အောက်မေ့
၏။ ဣဓာပိ၊ ဤအရာ၌လည်း၊ ဘဝေတဝဟူသော အနက်၌သာလျှင်၊
ဇာတိသဒ္ဓေါ၊ ဇာတိသဒ္ဓါကို၊ ဗုဒ္ဓဗျော၊ မှတ်အပ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
ပုရိမာယ ဇာတိယာ ပုရိမသ္မိ၊ ဘဝေ၊ ရှေးဖြစ်သောဘဝ၌၊ အနန္တရာတိ
တော၊ အခြားမဲ့ဖြစ်၍ လွန်ပြီးသော၊ ပုရိမေ၊ ရှေးဖြစ်သော၊ အတ္တဘာဝေ၊
ကိုယ်၏အဖြစ်၌၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ ဟိ
ယုတ္တံ၊ ထိုစကားသင့်၏။ ဣဒံ၊ ဤပုရိမဇာတိယာဟူသောပုန်သည်၊ ဘုဒ္ဓတ္ထေ၊
သတ္တဝီအနက်၌၊ ကရုဏာဝစနံ၊ ကရုဏ်းဝိဘတ်ရှိသော ပုန်တည်း၊ မနုဿ
လောကောတိ၊ ဣဒံ၊ မနုဿလောကေတူသော ဤပုန်ကို၊ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်
ပြည်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဝဒတိ၊ မိမိ၏၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည် မှန်၏။
ဣဓာ၊ ဤအရာ၌၊ ဩကာသလောကော၊ သတ္တဝါတို့၏ဖြစ်ရာ ဩကာသ
လောကကို၊ အဝိဋ္ဌေတော၊ အလိုရှိအပ်၏။ သတ္တလောကောပန၊ သတ္တလော
ကကိုကား၊ မနုဿသုမနုဿဘူတာ ကိဣဒိနာ၊ မနုဿသုမနုဿဘူ
တာဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ ဝတ္တောယေဝ၊ ဆိုအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ။
၁။ ။ အဒ္ဓသန္တိ၊ အဒ္ဓသံဟူသည်ကား၊ အဒ္ဓက္ခိ၊ မြင်ပြီ၊ ဝိရုဇန္တိ၊ ဝိရုဇ်ဟူ
သည်ကား၊ ဝိဂတရာဂါဒိရုဇက္ခာ၊ ကင်းပြီးသောရာဂအစရှိသောကိလေ
သာမြူရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိရုဇ်ကင်းပြီးသော ရာဂအစရှိသော
ကိလေသာ မြူသည်ရှိသော၊ ဘိက္ခုန္တိ၊ ဘိက္ခု၊ ဟူသည်ကား၊ ဘိန္ဒု
ကိလေသတ္တာ၊ မျက်ဆီးအပ်ပြီးသောရာဂအစရှိသော ကိလေသာရှိသည်

၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဘိက္ခုနီဗျာဓိအပ်ပြီးသောရာဂအစရှိသော ကိလေ
 သာရှိသောရဟန်းကို၊ သဗ္ဗသောအချင်းခပ်သိမ်း၊ ကိလေသကားလှသိ
 ယာဘာဝေနကိလေသာတည်းဟူသော ချောက်ချားခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ ဝိပ္ပသန္တမိတ္တတာယကြည်လင်သောစိတ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊
 ဝိပ္ပသန္တအထူးသဖြင့် ကြည်လင်သော စိတ်ရှိသော၊ အနာဝိလ သင်္ကပ္ပ
 တယကာမဝိတက်စသော မိစ္ဆာဝိတက်ဟု ဆိုအပ်သော ဝိတက်မရှိ
 သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အနာဝိလံနောက်ကျခြင်းလည်း မရှိသော၊
 စသက်၍ဆိုပြီးအံ့ဇ္ဇောဤပုဒ်တို့တွင်၊ ပုရိမံပုရိမံရှေးရှေးဖြစ်သော၊ ပဒံ
 ပုဒ်သည်၊ ပစ္ဆိမံပစ္ဆိမံနောက်နောက်၌ဖြစ်သောပုဒ်၏၊ ကာရဏ
 ဝစနံအကြောင်းကို ပြသောစကားတည်း။ ဝိဂတရာဂါဒိ ဇေတ္တအကင်း
 ပြီးသောရာဂအစရှိသော ကိလေသာဖြူအညစ်အကြေး ရှိသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ ဝိရဇံဝိရဇမည်၏။ ဘိန္ဒုကိလေသတ္တာဗျာဓိအပ် ပြီးသော
 ရာဂအစရှိသော ကိလေသာရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဘိက္ခုနီဘိက္ခုမည်
 ၏၊ ကိလေသ ကာလုသိယဘာဝေနကိလေသာ တည်းဟူသော လှုပ်
 ချောက်ချားခြင်း မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိပ္ပသန္တံဝိပ္ပသန္တမည်၏။ ဝိပ္ပ
 သန္တ မာနတ္တာမကြည်လင်သော စိတ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အနာဝိ
 လံ အနာဝိလမည်၏။ ဣတိဤသို့၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံမှတ်အပ်၏။ ဝါတနည်းကား၊
 ပစ္ဆိမံပစ္ဆိမံနောက်နောက်ဖြစ်သော၊ ပဒံပုဒ်သည်၊ ပုရိမံပုရိမံ
 ရှေးရှေး၌ ဖြစ်သောပုဒ်၏။ ကာရဏဝစနံအကြောင်းကိုပြသော စကား
 တည်း။ ဘိက္ခုဂုဏ ယောဂတောမကိလေသာကို ဗျာဓိအပ်ပြီး တည်း
 ဟူသော ဘိက္ခုဂုဏနှင့် ယှဉ်ခြင်းကြောင့်၊ ဝိရဇံဝိရဇမည်၏။ ဟိသစ္စံ
 ထိုစကားသည် မှန်၏။ ဘိန္ဒုကိလေသောဗျာဓိအပ်ပြီးသော ကိလေ
 သာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဘိက္ခုနီဘိက္ခုမည်၏။ ဝိပ္ပသန္တ ဘာဝတော
 ကြည်လင်သော စိတ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဘိက္ခုနီ ဘိက္ခု မည်၏။
 ဟိသစ္စံထိုစကားသည် မှန်၏။ ကိလေသ ကာလုသိယာ ဘာဝေန
 ကိလေသာတည်းဟူသော လှုပ်ချောက်ချားခြင်း မရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊
 ဝိပ္ပသန္တမာနသောကြည်လင်သော စိတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဘိက္ခုနီ
 ဘိက္ခုမည်၏။ အနာဝိလသင်္ကပ္ပါ ဘာဝတောနောက်ကျခြင်းရှိသော
 ကာမဝိတက်စသောမိစ္ဆာဝိတက် မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိပ္ပသန္တံ
 ဝိပ္ပသန္တမည်၏။ ဣတိဤသို့၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံမှတ်အပ်၏။ ဝါတနည်းကား၊ ရာဂရဇာ
 ဘာဝေနရာဂတည်းဟူသော ကိလေသာဖြူမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊

ဝိရုဇန္တိ၊ ဝိရုဇ်ဟူ၍၊ ဝုတ္တံဆိုအပ်၏။ ဒေါသကောလုသမိယာတာဝေန-ဒေါသတည်းဟူသော လှုပ်ချောက်ချားခြင်း မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိပ္ပသန္တန္တိ၊ ဝိပ္ပသန္တိဟူ၍၊ ဝုတ္တံဆိုအပ်၏။ မောဟဗျာကုလသဘာဝေန-မောဟတည်းဟူသော နှောက်ရှက်ခြင်း မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အနာဝိလန္တိ၊ အနာဝိလံဟူ၍၊ ဝုတ္တံဆိုအပ်၏။ ဧဝံဘူတောသန္တိသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ငရမတ္ထတောမမောက်မပြန်မှန်သော အားဖြင့်၊ ဘိက္ခုနာမမိက္ခုမည်သည်၊ ဟောတိဖြစ်၏။ ဣတိတသ္မသထိုကြောင့်၊ ဘိက္ခုန္တိ၊ ဘိက္ခုဟူ၍၊ ဝုတ္တံဆိုအပ်၏။ အဒါသဟန္တိ ဧတ္ထအဒါသဟံဟူသော ဤဝန်၌၊ အဒါသိ အဟန္တိ၊ အဒါသိ အဟံဟူ၍၊ ပဒစ္ဆေဒေါ-ဝန်ဖြစ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗောပြုအပ်၏။ အဟံ-ငါသည်၊ အဒါသိ-လေးလှူပြီ၊ ဝိဋ္ဌန္တိ၊ ဝိဋ္ဌဟူသည် ကား၊ တဒါ-ထိုရှေးဘဝလူဖြစ်သော အခါ၌၊ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ သန္တိ ကေးအထံ၌၊ ဝိဇ္ဇာသနံ-ထင်ရှားသော၊ ဘဒ္ဒဝိဋ္ဌ-ကြိတ် နှလံဖြင့် ခက်အင်သော အင်းပျဉ်ကို၊ ပဿန္နာဝတ်-ပဿန္နာဟူသည် ကား၊ ကမ္မဗသသဒ္ဓါယကံကံ၏အကျိုးကို ယုံကြည်ခြင်းတည်းဟူသော သဒ္ဓါတရားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ရတနတ္ထယသဒ္ဓါယစ-ရတနာသုံးပါးတို့၏ဂုဏ်ကို ယုံကြည်ခြင်းတည်းဟူသော သဒ္ဓါတရားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပဿန္နဝိတ္တာ-ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သေဟိ ပါဏိတိဘိ-သေဟိပါဏိတိ ဟူသည် ကား၊ အညံ့တပါးသောသူကို၊ အနာဏာပေတွာမစေခိုင်းမှု၍၊ အတ္တနောမိမိ၏၊ ဟန္တောဟိလက်တို့ဖြင့်၊ ဥပနိယ-အနီးသို့ဆောင်၍၊ ဝိဋ္ဌ-အင်းပျဉ်ကို၊ ပညာပေတွာမင်း၍၊ အဒါသိ-လေးလှူပြီ၊ ဣတိအယံ-ဤသည် ကား၊ အတ္ထော-အနက်တည်း။ ။

ဧတ္ထဓမ္မာ ဂါထာ၌လည်း၊ ဝိရုဇ်ဘိက္ခု၊ ဝိပ္ပသန္တိ၊ မနာဝိလန္တိ၊ ဣမိနဿဝိရုဇ်ဘိက္ခု၊ ဝိပ္ပသန္တိ၊ မနာဝိလံဟူသော ဤပုဂ္ဂိုလ်ဖြင့်၊ ဧတ္ထသမ္ပတ္တိ-ခေတ်၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဒေသေတိ-ပြု၏။ ပဿန္နာဝိဇ္ဇာမိနာ၊ ပဿန္နာဟူသော ဤပုဂ္ဂိုလ်ဖြင့်၊ ဝိတ္တာသမ္ပတ္တိ-စိတ်၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဒေသေတိ-ပြု၏။ သေဟိပါဏိတိဘိဇ္ဇာမိနာ၊ သေဟိပါဏိတိဟူသော ဤပုဂ္ဂိုလ်ဖြင့်၊ ပယောဂသမ္ပတ္တိ-ပယောဂ၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဒေသေတိ-ပြု၏။ ဧဝံ-ထိုမှတစ်ပါး၊ ပဿန္နာဝိဇ္ဇာမိနာ၊ ပဿန္နာဟူသော ဤပုဂ္ဂိုလ်ဖြင့်၊ သက္ကစ္စဒါနံ-သက္ကစ္စဒါနလည်းကောင်း၊ အနုပဟစ္စဒါနံ-အနုပဟစ္စဒါနလည်းကောင်း၊ ဣတိစ-ဤသို့လည်း၊ ဣမေဓမ္မဒါနဂုဏာ-ဤနှစ်ပါးကုန်သော ဒါနကျေးဇူးတို့ကို၊ ဒေသိတာ-ပြုအပ်ကုန်၏။ သေဟိပါဏိတိဘိဇ္ဇာမိနာ၊ သေဟိပါဏိတိဟူသော ဤပုဂ္ဂိုလ်ဖြင့်၊ သဟန္တေန-မိမိလက်ဖြင့်၊ ဒါနံ-လေးလှူခြင်းတည်းဟူသော သဟန္တိကဒါနလည်းကောင်း၊ အနု

ပပိဋဒါနံ-မစွန့်ပစ်သကဲ့သို့ပေးလှူခြင်းတည်းဟူသောအနုပပိဋဒါနလည်း
 ကောင်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဣမေဒဒါနဂုဏာ-ဤနှစ်ပါးကုန်သော ဒါနကျေးဇူး
 တို့ကို၊ ဒသသိတာ-ပြအပ်ကုန်၏။ နိသိဒနကာလညတာယ-နေထိုင်ခြင်း
 ကာလကို သိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပီတာဝတ္ထဿ-ရွှေသောအဆင်းရှိ
 သောဝုဆိုးကို၊ အတ္ထရဏေန-ခင်းခြင်းဖြင့်၊ ဗိတ္တိကတွာဒါနံ-အရိအသေပြု၍
 ပေးလှူခြင်းလည်းကောင်း၊ ကာလေန-သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောကာလ
 ၌၊ ဒါနံ-ပေးလှူခြင်းတည်းဟူသော ဒါနလည်းကောင်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဣမေ
 ဒဒါနဂုဏာ-ဤနှစ်ပါးကုန်သောဒါနကျေးဇူးတို့ကို၊ ဒသသိတာ-ပြအပ်ကုန်
 ၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗ-ဆိအပ်ကုန်၏။ သေသံ-ကြွင်းသောစကားရပ်
 သည်၊ ဝုတ္တနယမေ-ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ။
 (တတိယပိဋ ဝိမာနဝတ္ထုနာ၊ သုံးခုမြောက်သော ပိဋဝိမာနဝတ္ထု၊ အတွင်း
 သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။)

[၁-ပိဋဝဂ်-၄-စတုတ္ထပိဋဝိမာနဝတ္ထု]

ပိဋန္တဝေဠုရိယမယံန္တိ ဣဒံဝိမာနံ-ပိဋန္တဝေဠုရိယမယံ ဟူသော
 ဤဝိမာနံသည်၊ စတုတ္ထပိဋဝိမာနံ-လေးခုမြောက်သော ပိဋဝိမာန ဝတ္ထု
 တည်း၊ ဣမဿပိ-ဤစတုတ္ထ ဝိမာနဝတ္ထု၏လည်း၊ ဝတ္ထု-အကြောင်း
 အဋ္ဌပ္ပတ္တိသည်၊ ရာဇဂဟေ-ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ သမုဗ္ဗိတံ-ဖြစ်၏။ တံ-ထို
 စတုတ္ထပိဋဝိမာနဝတ္ထုကို၊ ဒုတိယဝိမာနနဝ-ဒုတိယပိဋဝိမာနဝတ္ထုဖြင့်
 သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗ-ဆိအပ်၏။ ဟိ-သံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ နိသဝတ္ထေန-
 ညီသောအဆင်းရှိသောဝုဆိုးဖြင့်၊ အတ္ထရိတွာအင်း၍၊ ပိဋဿ-အင်းပျဉ်
 ကို၊ နိဗ္ဗိတာ-လှူအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဣမိဿာပိ-ဤနတ်သမီးအား
 လည်း၊ ဝေဠုရိယမယံ-ကျောက်မျက်ရွဲညှိဖြင့်ပြီးသော၊ ဝိမာနံ-ဝိမာနံ
 သည်၊ နိဗ္ဗိတံ-ဖြစ်၏။ သေသံ-ကြွင်းသောစကားရပ်သည်၊ ပဌမဝိမာန-
 ပဌမဝိမာနဝတ္ထု၌၊ ဝုတ္တသဒိသံ-ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောစကားနှင့်တူ၏။ တန-
 ထိုကြောင့်၊ ပိဋန္တ ဝေဠုရိယ မယံဥဇ္ဇာရံ(ပ) ဝဇ္ဇောစတေ သဗ္ဗဒိသာ
 ပဘာသတိတိ-ပိဋန္တ ဝေဠုရိယမယံဥဇ္ဇာရံ(ပ) ဝဇ္ဇောစတေ သဗ္ဗဒိသာ
 ပဘာသတိဟူ၍၊ ဝုတ္တံ-ဆိုအပ်၏။ ဤဟောနုဘာဝေ-ကြီးသောတန်ခိုးအာ
 နုဘော်ရှိသော၊ ဝေဒိနတ်သမီး၊ ဝေဠုရိယမယံ-ကျောက်မျက်ရွဲညှိအတိ
 သာလျှင်ပြီးသော၊ ဥဇ္ဇာရံ-ပြန်ပြောကြီးကျယ်သော၊ တေ-သင်နတ်သမီး၏။

ဝိဇ္ဇာပလ္လင်သည်၊ မနောဇာတိတိဇ္ဈာန်ဖြင့်မြင်ကြောင်းကဲ့သို့ သွင်မြင်ကြောင်းရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ ယေနကာမံဆင်နုတ်သမီး၏အလိုအားလျော်စွာ၊ ပုစ္ဆိတိသွားနိုင်
 ၏ဝိဇ္ဇာပလ္လင်သည်၊ အတ္တကုဋ်သည်းသာရောင်ဖြင့် တပ်အပ်
 သောတိဉာဏ်ကို၊ ဩဘာသသိက္ခာပထွန်းလင်းတောက်ပစေသကဲ့သို့၊
 အလင်္ကာတေနုတ်တန်းသာတို့ဖြင့်တန်းသာဆင်အပ်သော ကိုယ်ရှိသော၊
 မဇ္ဈိမရေနေတ်ပန်းတို့ကို ပန်ဆင်ခြင်းရှိသော၊ သုဝဏ္ဏမကောင်းသော
 အဝတ်အရံရှိသော၊ တွံသင်နုတ်သမီးသည်၊ ဣမိဋ္ဌာဏ်လွင်ကို၊ ဩဘာ
 သတိထွန်းလင်းတောက်ပစေ၍၊ မဟာနုဘာဝေကြီးသောတန်ခိုးအာနု
 ဘော်ရှိသော၊ ဒေဝိနုတ်သမီး၊ ကေန၊ အဘယံသို့သော၊ ဘာရှိသောကုသိုလ်
 ကံကြောင့်၊ တေသင်နုတ်သမီးအား၊ တောဒိသောဤသို့သောရှိသော၊
 ဝဏ္ဏာအဆင်းသည်၊ ဇာတောဖြစ်သနည်း၊ ကေန၊ အဘယံသို့သော
 ရှိသောကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တေသင်နုတ်သမီးအား၊ ဣမဤတာဝတိ
 သာနုတ်ပြည်၌၊ လတ္တမာနံအပ်သော၊ သုစရိတဖလံသုစရိတ်ကုသိုလ်
 ကံ၏အကျိုးသည်၊ ဣတ္ထိတိပြည့်စုံသနည်း၊ ကေန၊ အဘယံသို့သောရှိ
 သော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တေသင်နုတ်သမီးအား၊ မနသေဝိယသမိတ်
 ဖြင့် နှစ်သက်မြတ်နိုးအပ်ကုန်သော၊ ယေကေမိ၊ ကြွင်းမဲ့ဥသံ အလုံးစုံ
 ကုန်သော၊ ဘောဂါစနေတ်၌ဖြစ်သော အသုံးအဆောင်တို့သည်လည်း၊
 ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ မဟာနုဘာဝေကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်
 ရှိသော၊ ဒေဝိနုတ်သမီး၊ တံသင်နုတ်သမီးကို၊ ပုစ္ဆိသမိဝါမေး၏၊ မနုဿ
 ဘူတာလျှော့၌ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ တွံသင်နုတ်သမီးသည်၊ ကိပုညံ
 အဘယံသို့ သဘောရှိသော ကုသိုလ်ကံကို၊ အကာသိပြုခဲ့ဘူးသနည်း။
 ကေန၊ အဘယံသို့ သဘောရှိသော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တွံသင်နုတ်
 သမီးသည်၊ ဇေတဝိတာနုဘာဝါဤသို့ထွန်းတောက်ပသောတန်ခိုးအာနု
 ဘော်ရှိသည်၊ အသိဖြစ်သနည်း၊ ကေန၊ အဘယံသို့ သဘောရှိသော
 ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တေသင်နုတ်သမီး၏၊ ဝဏ္ဏာစအရောင်အဆင်း
 သည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာအလုံးစုံသော အရင်ဆယ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပဘာ
 သတိထွန်းလင်းတောက်ပစေနိုင်သနည်း၊ ဣတိဤသို့၊ ပုစ္ဆိသမိဝါမေး
 ၏။ ။ မောဂ္ဂလာနေနအရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန် မထေရ်မြတ်သည်၊ ပုစ္ဆိ
 တာမေးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တမနာနှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသော၊
 သာဒေဝတာမတိနုတ်သမီးသည်၊ ဣဒံဖလံဤအကျိုးသည်၊ ယဿ
 ကမ္မဿအကြင်အင်းပျဉ်ကိုလျှော့သောကုသိုလ်ကံ၏၊ ဖလံအကျိုးသည်။

ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဉ္စမိခြင်းငှါ အလိုရှိ၍ မေးအပ်သော၊ တံကမ္မံထိကုသိုလ်
ကံကို၊ ပုဗ္ဗာပုဗ္ဗာကာရေနေဝမေးအပ်သော အခြင်းအရာအားဖြင့် သာ
သျှင်၊ ဝိယာကာသိ၊ ဖြေကြားပြီ။ (။ မဟာနုဘာဝ၊ ကြီးသောတန်ခိုးအာနု
ဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရှင်ရဟန်း၊ ပေ၊ အကြင်ကုသိုလ်ကံ၏အကျိုးအား
ဖြင့်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဇေတဝိတာနုဘာဝ၊ မဉ္ဇိသို့ထွန်းတောက်ပ
သောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသည်၊ အဗ္ဗိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣဒံ၊ ဤအကျိုးသည်၊ မေ၊
အကျွန်ုပ်၏၊ အပ္ပဿ၊ အနည်းငယ်မျှသော၊ ကမ္မဿ၊ ကုသိုလ်ကံ၏၊ ဖလံ၊
အကျိုးတည်း၊ မဟာနုဘာဝ၊ ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊
ရှင်ရဟန်း၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ မနုဿသု၊ လူတို့၌၊ မနုဿ၊ ဘူတာ၊ လူ
ပရမတ္ထ အဖြစ်သို့ ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဝုရိမာယဇာတိယာ၊ ရှေးဘဝ၌၊
မနုဿလောကေ၊ လူ့ပြည်၌၊ ဝိဇ္ဇေ၊ ရာဂအစရှိသော ကိလေသ၊ မြူအညစ်
အကြေးလည်းမရှိစေသော၊ ဝိပ္ပဿန္တံ၊ ကြည်လင်သောစိတ်နှလုံးလည်းရှိစေ
သော၊ အနဝိလံ၊ ကာမစိတကံမိစ္ဆာစိတကံမရှိခြင်းကြောင့်မနေဘဲ ကု
သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ ဖြတ်ကို၊ အဗ္ဗသံ၊ မြင်၏၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊
ပဿန္တာယံ၊ ကြည်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သေဟိသကောဟိ၊ မိမိ၏ဥစ္စာဖြစ်
ကုန်သော၊ ပါဏီတိ၊ လက်တို့ဖြင့်၊ ဝိဋ္ဌံ၊ အင်းပျဉ်ကို၊ တဿ၊ တိုရဟန်းအား၊
အဒါသိ၊ ပေးလှူခဲ့တူး၏၊ မဟာနုဘာဝ၊ ကြီးသောတန်ခိုး အာနုဘော်ရှိ
သော၊ ဘိက္ခု၊ ရှင်ရဟန်း၊ တေန၊ ထိုသို့သဘောရှိသောကုသိုလ်ကံကြောင့်၊
မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ဇေတဝိသော၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝဇ္ဇတ္ထာစ၊ အရောင်
အဆင်းသည်လည်း၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုသို့သဘောရှိသောကုသိုလ်
ကံကြောင့်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ဣမေ၊ ဤကာဝတ် သာနတ် ပြည်၌၊ လတ္တမာ
နံ၊ ရအပ်သော၊ သုစရိတဖလံ၊ သုစရိုက်ကုသိုလ်ကံ၏အကျိုးသည်၊ ဣတ္ထိတိ၊
ပြည့်စုံ၏၊ တေန၊ ထိုသို့သဘောရှိသော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်
အား၊ မနုဿဝိယာ၊ မိတ်ဖြင့်နှစ်သက်မြတ်နိုးအပ်ကုန်သော၊ ယေကေစိ၊
အလုံးစုံကုန်သော၊ ဘောဂါစနတ်၌ဖြစ်သော အသုံးအဆောင်တို့သည်
လည်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ (။ မဟာနုဘာဝ၊ ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်
ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရှင်ရဟန်း၊ တေ၊ ရှင်ပင်ဘုရားအား၊ ဣဒမိ၊ အကျွန်ုပ်ဖြေ
ကြား၏၊ မနုဿဘူတာ၊ လူပရမတ္ထ အဖြစ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ အဟံ၊
အကျွန်ုပ်သည်၊ ယံ၊ ယခုအကြင်နေရာအင်းပျဉ်ကိုပေးလှူခြင်းအစရှိသော
ကုသိုလ်ကံကို၊ အကာသိ၊ ပြုခဲ့တူး၏၊ တေန၊ ထိုသို့သဘောရှိသောကုသိုလ်
ကံကြောင့်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဇေတဝိတာနုဘာဝ၊ မဉ္ဇိသို့ထွန်းတောက်

ပသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသည်၊ အမြီးဖြစ်၏။ တောနု ထိုသို့သဘောရှိသော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေအက္ခန္တိဖြစ်၏။ ဝဇ္ဇောဓာတုအရောင်အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာအလုံးစုံသောအရပ်ဆယ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပတာသတိအတွန်းလင်း တောက်ပစေနိုင်၏။ ဣတိဤသို့၊ အက္ခာမိ ဖြေကြားပါ၏။

ဟိဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဇ္ဈေးဤဝိမာနဝတ္ထု၌၊ နိလဝဇ္ဇောနုညီသော အဆင်းရှိသောစုဆိုးဖြင့်၊ အတ္ထရိတွာစင်း၍၊ ဝိဋ္ဌဿအင်းပျဉ်ကု၊ ဗိဇ္ဇတ္တဿ အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဣမိဿာပိဤနတ်သမီးအားလည်း၊ ဝေဠုရိယမယံကျောက်မျက် ရွှေဖြင့်ပြီးသော၊ ဝိမာနံဗိမာနံသည်၊ နိဗ္ဗတ္တံဖြစ်၏။ တေနောထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ဝိဋ္ဌန္တေဝေဠုရိယမယန္တိ၊ ဝိဋ္ဌန္တေဝေဠုရိယမယံဟူ၍၊ အာဒိတောအမေပဉ္စာယစ၍၊ အာဂတံလာ၏၊ သသံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်သည်၊ တတိယသဒိသမေ၊ တတိယဝိဋ္ဌဝိမာနဝတ္ထုနှင့်တူသည် သာလျှင်တည်း။ ဣတိတသ္မာထိုကြောင့်၊ တတ္ထထိုတတိယဝိဋ္ဌဝိမာန ဝတ္ထု၌၊ ဝတ္ထနယေနောထိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ အတ္ထောအနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗောဓိအပ်၏။ (စတုတ္ထဝိဋ္ဌဝိမာနဝတ္ထုနာလေးခုမြောက်သော ဝိဋ္ဌဝိမာနဝတ္ထု၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။)။

[၃] [၁-ဝိဋ္ဌဝဂ်-၅-ကုဉ္ဇရဝိမာနဝတ္ထု]

ကုဉ္ဇရော တေဝရာရာဟောတိဣဒံ- ကုဉ္ဇရောတေ ဝရာရာဟောဟူသောဤဝိမာနဝတ္ထုသည်၊ ကုဉ္ဇရဝိမာနံ၊ ကုဉ္ဇရဝိမာနဝတ္ထုတည်၊ ဥပ္ပတ္တိဖြစ်ကြောင်းအဋ္ဌပ္ပတ္တိသည်၊ ကာအာဘယံနည်း။ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ရာဇဂဟေရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ကလန္တကနိဝါပေ၊ ရှဉ့်နတ်တို့ကို အစာပေးရာဖြစ်သော၊ ဝေဠု ဝနေ၊ ဝေဠု နေဥယျာဉ်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ အထာထိုသို့နေတော်မူသောအခါ၌၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေသ၌၊ ရာဇဂဟေနဝရောရာဇဂြိုဟ်၌၊ နက္ခတ္တံ၊ နက္ခတ်ပွဲသဘင်ကို၊ ယောသိတံ၊ ကြွေးကြော်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နဂရိတိယော၊ မြို့တော်ကြီး၏စိုးတို့ကို၊ သောစေတုသသုတ်သင်ရှင်းလည်း၍၊ ဂေါလုကံ၊ ငွေရောင်အဆင်းနှင့်တူသောသဲကို၊ ဝိကိရိတွာ၊ ကြ၍၊ လာဇပဉ္စမာနိ၊ ပေါက်ပေါက်လျှင်ငါးခုမြောက် ရှိကုန်သော၊ ဂုပ္ပါနိ၊ ပန်းတို့ကို၊ ဝိကိရိ သု၊ ကြံကုန်၏။

ဧကမာဒ္ဒါရေ နဇ္ဈာဒ္ဒါရေ အိမ်တံခါးတိုင်း အိမ်တံခါးတိုင်း၌ ကာဒလိယောစမ
 ဌကံပျာပင်ဘို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပုဏ္ဏဃာဓမ္မစာရပြည့်အိုးတို့ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဌပေသိုယေားကုန်၏။ ယထာပိဘင်္ဂ စည်းစိမ်ဥစ္စာရှိသည်အား
 လျော်စွာ၊ နာနာဝိရာဂဝဏ္ဏဝိစိတ္တာ အထူးထူးသော တင်နှစ်သက်သွယ်
 ဆန်းကြယ်သောအဆင်းရှိကုန်သော၊ ခဏိဋ္ဌာကာဒယေားတံခွန်ကုက္ကား
 မလေးပွါးစသည်ဘို့ကို၊ ဥဿာပေသို- စိုက်ထောင်စေကုန်၏။ သဗ္ဗေ
 အလုံးစုံသော၊ ဇနောယုများအပေါင်းသည်၊ အတ္တနောအတ္တနောမိမိမိမိ
 ၏ပိဘဝါနုရူပံစည်စိမ်အားလျော်စွာ၊ သုမဏ္ဍိတပသောဒိတောသကောင်း
 စွာ ဆင်ပြင်အပ်ပြီးသောဝတ်စားတန်းဆာ ဆင်ပြင်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊
 နက္ခတ္တကိဇ္ဇ- နက္ခတ်ဝွဲသတင်ကစားခြင်းကို၊ ကိဇ္ဇိဋ္ဌိထူးပျော်ပါး ကစား
 ၏၊ သကသနဂရံရာစုဂြိုဟ်ပြည်အလုံးသည်၊ ဒေဝနဂရံဝိယနတ်ပြည်ကဲ့
 သို့၊ အလင်္ကာတပဒိုယတ္တံ-တန်းဆာဆင်ခြင်းနှင့်စပ်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်
 ပြီ၊ အထေထိုအခါ၌၊ ဗိမ္ဗိသာရဟောရာဇာဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးသည်၊ ပုဗ္ဗစရိ
 တဝသေန၊ ရှေး၌လေ့ကျက်ခဲ့ဘူးသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ မဟာဇနသမ္မ
 လူများအပေါင်း၏၊ ဗိတ္တာနုရက္ခဏာတ္ထပ္ပမိတ်ကိုအစဉ်စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ
 လည်းကောင်း၊ အတ္တနောမိမိ၏၊ ရာဇဘဝနတောမင်း၏နန်းတော်မှ၊
 နိက္ခမိတွာထွက်တော်မူ၍၊ မဟာန္တေနယုများစွာသော၊ ပရိဝါရေန၊ အခြံအရံ
 စပ်သည်ဗိုလ်ပါဖြင့်လည်းကောင်း၊ မဟတာမဟာန္တေန၊ ကြီးမြတ်စွာသော၊
 ရာဇာနုဘာဝေနမင်း၏တန်ခိုးအာနုဘော်တော်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဥဇ္ဇာ
 ရေန၊ ပြန့်ပြောသော၊ သိရိသောဘဂ္ဂေန၊ အသရေ၏ တင့်တယ်ခြင်းဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ နဂရံ၊ မြို့ကို၊ ပဒက္ခိဏံလင်္ကာရစ်လှည့်သည်ကို၊ ကရော
 တိ၊ ပြု၏။ ။

တေနဝသမယေနထိုအခါ၌လည်း၊ ရာဇဂဟဝါသိနိရာဇဂြိုဟ်ပြည်
 ၌နေလေ့ရှိသော၊ ကောမတယောဂ်သော၊ ကုလမိတာအမျိုးသမီးသည်၊
 ရညောဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီး၏၊ တံပိဘဝသမ္ပတ္တိဉ္စ ထိုကြီးကျယ်ပြန့်ပြော
 သောမင်းစည်းစိမ်နှင့်ပြည့်စုံခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ သိရိသောဘဂ္ဂဉ္စအသ
 ရေ၏တင့်တယ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ရာဇာနုဘာဝဉ္စမင်း၏တန်ခိုးအာနု
 ဘော်တော်ကိုလည်းကောင်း၊ ပသယိတွသမြင်လတ်၍၊ အတ္ထရိယံဗျ၊ တဗိတ္တ
 ဇာတာအံ့သွယ်သရေမဖြစ်ဘူ ဖြစ်သောမိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဒေဝိဒ္ဓိသဒိ
 သာနတ်တို့၏ တန်ခိုးအာနုဘော်တော်နှင့်တူသော၊ အပံပိဘဝသမ္ပတ္တိ-
 ဤကြီးကျယ်သော မင်း၏စည်းစိမ်နှင့်ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ကိဒိသေန၊ အတယ်

သို့သဘောရှိသော၊ ကမ္မနာယောသိုလ်ကံကြောင့်၊ လက္ခတိနုခေါ်ရပါလေ
သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဏ္ဍိတသမ္ပတေ၊ ပညာရှိဟု သမုတ်အပ်ကုန်သော
သူတို့ကို၊ ပုစ္ဆိမေး၏၊ ဟေ၊ ထိုပညာရှိ ဟု သမုတ်အပ်သော သူတို့သည်၊
တဿ၊ ထိုအမျိုးသွီးအား၊ ကထေသံ၊ ဖြေကြားကုန်၏၊ ဘဒ္ဒန္တအိုသတို့သွီး၊
ပုညကမ္မနာမကောင်းမှုကံမည်သည်၊ ဗိန္ဒာမယမဏိသဒိသံ၊ စိတ်အကြံ
ကိုပြီးစေနိုင်သော ဗိန္ဒာမယပတ္တမြားနှင့်တူ၏၊ ကပ္ပရက္ခသဒိသံ၊ ပဒေသာ
ပင်နှင့်လည်းတူ၏၊ ဓေတ္တသမ္ပတ္တိယာဝ၊ အဿူခံပုဂ္ဂိုလ် တည်းဟူသော
ခေတ်၏ပြည့်စုံခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဗိတ္တသမ္ပတ္တိယာဝ၊ စိတ်စေတနာ
၏ပြည့်စုံခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ သတိရှိသော၊ သံယံ၊ အကြင်အကြင်
သို့သော ကောင်းကျိုးချမ်းသာကို၊ ပစ္ဆေတွာ၊ တောင့်တ၍၊ ကရောတိ၊
ပြုသည်ဖြစ်အံ့၊ တံတံ၊ ထိုထိုသို့သော ကောင်းကျိုးချမ်းသာကို၊ နိပ္ပါဒေ
တိယော၊ ပြီးစေတတ်သည် သာလျှင်တည်း၊ အဝိစ၊ စင်စစ်သော်ကား၊
အာသနဒါနေန၊ နေရာအင်းပျဉ်ကိုလှူခြင်းကြောင့်၊ ဥစ္စာကုလိနတာ၊ မြင့်
မြတ်သော အမျိုးရှိသည်၏ အဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အနုဒါနေန၊
ဆွမ်းလှူခြင်းကြောင့်၊ ပဿသမ္ပတ္တိပဋိလာဘော၊ ခွန်အား၏ ပြည့်စုံခြင်းကို
ရခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝတ္ထဒါနေန၊ အဝတ်လှူခြင်းကြောင့်၊ ဝတ္ထ
သမ္ပတ္တိပဋိလာဘော၊ အဆင်း၏ပြည့်စုံခြင်းကိုရခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
၏၊ ယာနဒါနေန၊ ပာဠိဘိနဝံသည် ဘိုပေးလှူခြင်းကြောင့်၊ သုခဝိသေသ
ပဋိလာဘော၊ ချမ်းသာခြင်း အထူးကိုရခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒိပဒါ
နေန၊ စိမ်း တန်ဆောင်ကိုလှူခြင်းကြောင့်၊ ဝက္ခ၊ သမ္ပတ္တိပဋိလာဘော၊ မံသ
စက္ခုပညာဝက္ခုနှစ်ပါး၏ပြည့်စုံခြင်းကိုရခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အာ
ဝါသဒါနေန၊ ကျောင်းအရိပ်အာဝါသကို ပေးလှူခြင်းကြောင့်၊ သမ္ပသမ္ပတ္တိ
ပဋိလာဘော၊ အသုံးစုံသော အတွင်းအပ အသုံး အဆောင်တို့၏ ပြည့်စုံ
ခြင်းကိုရခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကထေသံ၊ ဖြေကြားကုန်
၏၊ ယာ၊ ထိုအမျိုး သမီးသည်၊ တံကထံ၊ ထိုပညာရှိတို့ ဖြေကြားသော
စကားကို၊ သုတွအကြား၍၊ ဒေဝ သမ္ပတ္တိနတ်တို့၏စည်းစိမ်သည်၊ ဣတော
ဤမင်း စည်းစိမ်ထက်၊ ဥဇ္ဇာရော၊ ပြန့်ပြော ကြီးကျယ်သည်၊ ဟောတိ
မည၊ ဖြစ်ရောင်တကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တတ္ထ၊ ထိုနတ်၏စည်းစိမ်၌၊ ဗိတ္တံ၊
စိတ်ကို၊ ပုဂ္ဂပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ပုညကိရိယာယာ၊ ဒါနသီလအစရှိသောပုည
ကိရိယာဝတ္ထု၌၊ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ ဥဿာဟဇာတာ၊ ဖြစ်သောအား
ထုတ်ခြင်းရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ။

မာတာပိတရောစအမိအဘတို့သည်လည်း၊ အသားထိုသတို့သမီး
အား၊ အာဟာရံ၊ အစားချေသေးသော၊ ဝတ္ထုယုဂ်မှဆိုးအရံကို လည်း
ကောင်း၊ နဝပိဋ္ဌအသစ်စက်စက်ဖြစ်သောအင်းပျဉ်ကို လည်းကောင်း၊
ကော်ဘရသော၊ ပရမကသာဝံ၊ ကြာဓေဗ္ဗာစည်းကိုလည်းကောင်း၊ သပ္ပိမရ
သက္ကရတဏှ၊ လစီရာ နိစယောပတ်ပျားသကာ ဆန်နို့ရည်တို့ကိုလည်း
ကောင်း၊ ပရိဘောဂတ္ထာယံဆုံးဆောင်မိမ့်သောဌ၊ ပေသေသုံးပွဲစေကုန်
၏၊ သားထိုအမျိုးသမီးသည်၊ တာနိုးထိုဝတ္ထုတို့ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ အဟန္တ
ငါသည်လည်း၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒါတုကာမာ၊ ပေးလှူလို၏၊ မေးငါအား၊
အယဉ္ဇ ခွေယူခေဗ္ဗာ၊ ဤလှူဘွယ် ဝတ္ထုကိုလည်း၊ ပရိလဒ္ဓေါ၊ ရအင်ငြိ၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ တုဋ္ဌမာနသာ၊ နှစ်သက်ဝမ်းသာသော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍၊
ဒုဘိဏဒိဝသော၊ နှစ်ရက် မြောက်သောနေ့၌၊ ဒါနံ၊ လှူဘွယ်ဝတ္ထုကို၊ သဇ္ဇေ
တိ၊ စီရင်၏၊ အပ္ပေါဒကမရပါယာသံ၊ နည်းသောရေရှိသော ချိုမြိန်သော
အရသာနှင့်ပြည့်စုံသော နို့ဆွမ်းကို၊ သမ္ပာဒေတွင်၊ ပြီးစေ၍၊ တဿ၊ ထို
ဆွမ်း၏၊ ပရိဝါရာဘာဝေန၊ အခြံအရံ၏အဖြစ်ဖြင့်၊ အညမ္ဘိတပါးလည်း
ဖြစ်သော၊ ဗေဒနံ၊ ချားစွာသော၊ ခါဒနီယဘောဇနီယံ၊ ခဲဘွယ်ဘောဇဉ်ကို၊
ပနီယာဒေတွာ၊ စီရင်၍၊ ဒါနုက္ခေ၊ အလှူတင်းကုပ်၌၊ ဂန္ဓပရိဘာဏ္ဍနံ၊ သာ
ဖြင့်ထုံမွန်းသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝိကသိတပရမပတ္တကိဉ္ဇက္ခ ကေသရော
ပသောဘိတေသု၊ ကားကားစွင့်စွင့် ပွင့်ခြင်းသို့ရောက်သော ပရမာကြာ
ချပ်ဝတ်မှုံတို့ဖြင့် တင့်တယ်ကုန်သော၊ ပရမေသု၊ ပရမာကြာတို့၌၊ အာ
သနံ၊ နေရာ အင်းပျဉ်ကို၊ ပညာပေတွာ၊ ဆင်း၍၊ တံ၊ ထိုအင်းပျဉ်ကို၊ အာ
ဟဇ္ဇေန၊ အစားချေသေးသော၊ သေတဝတ္ထေန၊ ပုဆိုးဖြူဖြင့်၊ အတ္ထရိတွာ၊
ခင်း၍၊ အာသနဿ၊ နေရာအင်းပျဉ်၏၊ စတုနံ၊ ဝါဒါနံ၊ အခြေလေးခုတို့၏၊ ဥ
ပရိ၊ အထက်၌၊ စတ္တာရိပရမာနိစယ၊ ပရမာကြာလေးပွင့်တို့ကိုလည်းကောင်း၊
မာလာဂုလဉ္ဇနန်းကို လည်းကောင်း၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ ဥပရိ၊ နေရာ
အင်းပျဉ်၏အထက်၌၊ ဝိတာနံ၊ မိတာနံကို၊ ဗန္ဓိတွာ၊ ကြက်၍၊ ဩလမ္ပက
ဒါ၊ ခန်းတွဲရ၍ ဆွဲအပ်သောပန်းဆိုင်တို့ကို၊ ဩလမ္ပိတွာ၊ ဆွဲ၍၊ အာသ
နဿ၊ နေရာအင်းပျဉ်၏၊ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ဘုမိ၊ မြေကို၊
သကေသရေဟိ၊ စတ်ဆံ ဝတ်မှုံတို့နှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သော၊ ပရမပတ္တ
ဟိ၊ ပရမာကြာချပ်တို့ဖြင့်၊ သမ္ပိသန္တရံ၊ အလုံးစုံခင်ခြင်းကို၊ သန္တရိတွာ၊
ခင်း၍၊ ဒက္ခိဏေယျ၊ မြတ်သော အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အာဂတေ၊ လာ
သည်ရှိသော်၊ ပူဇေဿာမိ၊ ပူဇော်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုပ္ဖပုရိတံ၊ ပန်းတို့ဖြင့်

ပြည့်သော၊ စင်္ကောဇကံ၊ ပန်းပုံတောင်းကို၊ ဇကမန္တေ၊ တင့်အပ်လျောက်
 ပတ်သောအရပ်၌၊ ဌပေသိယာ၊ ဧဝံ၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ကတနုပ
 ကရဏ၊ သံဝိခာနာ၊ ပြုအပ်ပြီးသော၊ ဒါန၊ အဆောက်အဦးကို၊ စီရင်ခြင်း
 သည်၊ နိသံနာတသဦးခေါင်းနှင့်တကွ ရေချိုးပြီးသည်၊ သဒ္ဓဝတ္ထနိဝတ္ထာ၊
 စင်ကြယ်သန့်ရှင်းသော အဝတ်ကိုဝတ်ခြင်းရှိသည်၊ သဒ္ဓတ္တရာသင်္ဂါ၊
 စင်ကြယ်သန့်ရှင်းသော ကိုယ်ဝတ်ရလျားကို တင်ခြင်းရှိသည်၊ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်၍၊ ဝေလံ၊ အခါကို၊ သလ္လက္ခေတွာ၊ ကောင်းစွာမှတ်၍၊ ဧကံဒါသိ၊ တ
 ယောက်သော ကျွန်မကို၊ ဇေကျွန်မ၊ ဂစ္ဆာမင်သွားချေ၊ အမှောက်၊ ငါတို့
 ၏၊ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဒက္ခိဏေယျံ၊ အလှူခံ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ကို၊
 ပရိယသ၊ သာဟိ၊ ရှာချေလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဏာပေသိ၊ စေလိုက်၏။

တေနဝသမယေန၊ ထိုအခါ၌လည်း၊ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော၊ အရှင်
 သာရိပုတ္တရာမထေရ်ဖြစ်သည်၊ သဟဿထဝိကံ၊ အသပြာထောင်ထုပ်
 ကို၊ နိက္ခိပန္တော၊ ဝိယ၊ ချသားသကဲ့သို့၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ဝိဇ္ဇာ
 ယ၊ ဆွမ်းခံခြင်း၌၊ စရန္တော၊ ဟုည့်လည်လျက်၊ အန္တရိထိ၊ ခရီးမ၏
 အကြားသို့၊ ပဋိပန္နာ၊ ဆွားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ သာဒါ
 သိ၊ ထိုကျွန်မသည်၊ ထေရံ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေကို၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး
 ၍၊ ဣန္ဒြေ၊ အရှင်ဘုရား၊ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို၊
 မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ဒေဝေ၊ ပေးတော်မူပါ ကုန်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့လည်း
 ကောင်း၊ ဧကိဿ၊ ဥပါသိကာယ၊ တသောက်သော ဒါယိကာမအား၊
 အနုဂ္ဂတ္ထံ၊ ပြီးမြောက်တော် မူခြင်းအကျိုး၌၊ ဣတော၊ ဤအရင်သို့၊ ထေ၊
 ကြွတော်မူပါကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ အာဟ၊ လျှောက်ထား၏။
 ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ တဿ၊ ထိုကျွန်မအား၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို၊ အဒါ
 သိ၊ ပေးတော်မူ၏၊ သာထိ၊ ကျွန်မသည်၊ ထေရံ၊ မထေရ်ကို၊ ဝေဟံ၊ အိမ်
 တွင်းသို့၊ ပဝေသေသိ၊ ဝင်တော်မူစေ၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ သာဣတ္ထိ၊ ထို
 မိန်းမသည်၊ ထေရဿ၊ မထေရ်မြတ်အား၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ခရီးဦးကြွဆိုခြင်း
 ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အာသနံ၊ နေရာကို၊ ဒေသတွာ၊ ပြု၍၊ ဣန္ဒြေ၊ ရှင်ပင်ဘုရား၊
 နိသိဒထ၊ ထိုင်နေတော် မူပါကုန်၊ ဣဒံ၊ အာသနံ၊ ဤနေရာကို၊ ပညတ္တံ၊ ခင်း
 ထားအပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ လျှောက်ထား၍၊ တတ္ထ၊ ထိုနေရာ၌၊ ထေ
 ရော၊ မထေရ်သည်၊ နိသိန္ဒေ၊ ထိုင်နေတော် မူသည်ရှိသော်၊ သကေသ၊ ရေ
 ဟိ၊ ဝတ်ဆံဝတ်မှုတို့နှင့် တကွဖြစ်ကုန်သော၊ ပရမ၊ ပတ္တဟိ၊ ပရမာ
 ကြာပွင့်ချပ်ကိုဖြင့်၊ ထေရံ၊ မထေရ်ကို၊ ပူဇယမာနာ၊ ပူဇော်လျက်၊ အာသ

နဿနရာအင်းယျဉ်၏၊ သမန္တတော၊ စက်ဝန်းကျင်မှ၊ ဩကိရိတွာ၊
 ဩဗြန့်၏၊ ပဉ္စပတိဋ္ဌိတနု၊ ငါးပါးသော် တည်ခြင်းရှိသော ရှိခိုးခြင်းဖြင့်၊
 ဝဋ္ဌိတွာ၊ ရှိခိုး၏၊ သပ္ပိမရ သက္ကရာသိဋ္ဌိသေနု၊ ထောပတ် ပျားသကာတို့နှင့်
 ရောပြွပ်သော၊ အပေါဒက မရပါယာသေနုနည်းသော ရေရှိသောချိုမြိန်
 သောအရသာနှင့် ပြည့်စုံသော ဂဏာနို့ ဆွမ်းဖြင့်၊ ပရိဝိသိလုပ်ကျွေး၏၊
 ပရိဝိသန္တိစလုပ်ကျွေးစဉ် ဆဲဆဲလည်း၊ မေအာကျွန်ုပ်၏၊ ဣမသယညသ၊
 ဤကောင်းမှု၏၊ အာနုဘာဝေန၊ တန်ခိုး အာနုဘော်ကြောင့်၊ ဒိဗ္ဗဂဏူဇာ
 ဂါရုပလ္လင်္ကသောဘာ၊ နတ်၌ဖြစ်သောဆင် ရသစ်မွန်ချွန်တင်သောပလ္လင်
 တို့ဖြင့်တင့်တယ်ကုန်သော၊ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိယော၊ နတ်၌ဖြစ်သော စည်၊ မိပ်
 တို့သည်၊ ဟောန္တု၊ မဖြစ်စေကုန်သတည်း၊ သဗ္ဗာသုခဝသိမ်းကုန်သော၊
 ပဝတ္တိသု၊ ကိုယ်၏အဖြစ်တို့၌၊ ပရမာနာမယဒမာ ကြာပန်းတို့မည်သည်၊
 ဝိဂတာ၊ အင်းကုန်သည်၊ မဟောန္တု၊ မဖြစ်စေကုန်သတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ပတ္တနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ ပုနတပနိ၊ ထေရေမထေရ်
 သည်၊ ကတဘတ္တကိစ္စေ၊ ဆွတ် ဖျဉ်းပေးခြင်း ကိစ္စပြီးပြီးသော်၊ ပတ္တံ၊
 သပိတ်ကို၊ ခေဝိတွာ၊ ရေဆေး၍၊ သပ္ပိမရ သက္ကရာဒိဟိ၊ ထောပတ်ပျား
 သကာအစ ရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ပူဇေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ ပိဋ္ဌေအင်းယျဉ်၌၊ အတ္ထ
 တံ၊ ခင်းအပ်သော၊ သာဓုကံ၊ မုဆိုးကို၊ ရမ္မဓုကံ၊ ခေါင်းခုကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊
 ထေရုဿမထေရ်၏၊ ဟတ္ထေ၊ လက်၌၊ ဌပတွာ၊ ထား၍၊ ထေရေမထေရ်
 သည်လည်း၊ အနုမောဒနံ၊ ဝမ်းမြောက်ကြောင်းတရားကို၊ ကတွာ၊ ဟော
 ကြား၍၊ ပတ္တမန္တု၊ ကြွသွားတော် မူသည်ရှိသော်၊ ထေရုဿမထေရ်
 ၏၊ ဟတ္ထေ၊ လက်၌၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို လည်းကောင်း၊ ဣပ္ပပလ္လင်္ကံ၊ ဤ
 ပလ္လင်ကို လည်းကောင်း၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့၊ နေတွာ၊ ဆောင်၍၊ ထေ
 ရဿမထေရ်အား၊ နိယျာဓေတွာ၊ အပ်နှင်းခဲ့၍၊ အာဂစ္ဆယ၊ လာခဲ့ကြ
 ကုန်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နေပုရိသေ၊ နှစ်ယောက်သော ယောက်ျားတို့ကို၊
 အာတာပေသိ၊ လေလိုက်၏၊ တေ၊ ထိုယောက်ျား နှစ်ယောက်တို့သည်၊
 ထေသထိ၊ စေတိုင်း၊ အကံသု၊ ပြုကုန်၏၊ သာဣတ္ထိ၊ ထိုမိန်းမသည်၊ အပရ
 ဘာဂေ၊ နောက်အတို့၌၊ ကာလံ၊ ရတေခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ တာဝတိံသ
 ဘဝနေ၊ အာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌၊ ယောဇနသတုဗ္ဗေ၊ ယူဇနတရာ
 အမြင့်ရှိသော၊ ကနကဝိမာနေ၊ ရွှေမိမာန်၌၊ အတ္ထရာသဟဿ ပရိဝါရာ၊
 နတ်သမီးတထောင် အခြံအရံရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လေ၏၊
 စသကံ၊ ဤပြဦးအံ၊ အဿာ၊ ထိုနတ်သမီး ၏၊ ပတ္တနာဝသေနု၊ ၅ ဆုတောင်း

၆၂

ဝိမာနဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိဿယ

၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဉ္စယောဇနဗ္ဗေဝေခါးယူစနာ အမြင့်ရှိသော၊ ပရမ
မာလာလက်တော၊ ပရမာကြာပန်းတို့ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော၊ သမန္တ
တောပန်းထက်ဝန်းကျင်မှကား၊ ပရမပတ္တကိစ္ဆက္ခ ကေသရောပသော၊ သိ
တော၊ ပရမာ ပွင့်ချပ်ဝတ်ဆံဝတ်မှတို့ဖြင့် တင့်တယ်သော၊ မနုဉ္ဇဒဿ
နော၊ နှစ်သက်ဖွယ်အဆင်းရှိသော၊ သုခသမ္ပသေသ၊ ကောင်းသော အတွေ့
ရှိသော၊ ဝိဝိဓရတန ခုံသီဇာလ သမုဇ္ဈလဟေမာတရဏ ဝိဘူသိတော၊
အထူးထူး အပြားပြားများသော ရတနာတို့၏ အရောင်တည်းဟူသော
ကွန်ယက်တို့ဖြင့်တောက်ပသော ရွှေတန်းဆာတို့ဖြင့် တင့်တယ်စွာတန်း
ဆာဆင်အပ်သော၊ ဂဇဝရော၊ ဆင်မြတ်သည်၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဩဿ၊ ထို
ဆင်မြတ်၏၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ယထာဝုတ္တသောတာတိသယ သံယုတ္တော၊
ဆိုခဲ့တိုင်းသော တင့်တယ်ခြင်း အထူးနှင့် ယှဉ်သော၊ ယောဇနိကော၊
တယူစနာ အတိုင်း အရှည်ရှိသော၊ ကနကလ္လကော၊ ရွှေလွှင်သည်၊
နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏၊ သာ၊ ထိုနတ်သမီးသည်၊ ဗိဗ္ဗသမ္ပတ္တိ၊ နတ်၏ စည်းစိမ်ကို၊
အနုဘဝန္တိ၊ ခံစားလျက်၊ အန္တရန္တရ၊ အကြားအကြား ကာလ၌၊ ကုဉ္ဇရ
ဝိမာနဿ၊ ဆင်ဝိမာန၏၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ တရတနဝိမိတ္တ လွှက်၊ ထို
ရတနာတို့ဖြင့်ဆန်းကြယ်သောရွှေလွှင်သို့၊ အဘိရုယ၊ တက်၍၊ နန္ဒနဝန်၊
နန္ဒနဝန်ဥယျာဉ်သို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ကေသြိ၊ တပါးသော၊
ဥဿဝဒိဝသေ၊ နတ်ပွဲသဘင်နေ့၌၊ ဒေဝတာသု၊ နတ်တို့သည်၊ ယထာ
သကံ၊ မိမိတို့၏ဥစ္စာဖြစ်သော၊ ဗိဗ္ဗာနုဘာဝေန၊ နတ်တို့၏တန်ခိုးအာနုဘော်
ဖြင့်၊ ဩယျံ၊ န ကိဋ္ဌနတ္ထံ၊ ဥယျာဉ်ကစားမြူ ထူးခြင်းအကျိုးငှါ၊ နန္ဒနဝန်၊ နန္ဒ
နဝန်ဥယျာဉ်သို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွားကုန်သည်ရှိသော်၊ ဣတိ၊ အာဒိနာ၊ ဤသို့
အစရှိသည်ဖြင့်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော စကားရပ်သည်၊ ပဌမဝိဌဝိမာနဝတ္ထု
နာယံ၊ ပဌမဝိဌ ဝိမာနဝတ္ထု အဖွင့်၌၊ အာဂတသဒိသံ၊ သာသောစကားရပ်
နှင့်တူ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တတ္ထံ၊ ထိုပဌမဝိဌ ဝိမာနဝတ္ထု အဖွင့်၌၊ ဝတ္ထု
နယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊
ဣပနု၊ ဤကုဉ္ဇရ ဝိမာနဝတ္ထု၌ကား၊ ထေရော၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန်မထေရ်
သည်၊ ကုဉ္ဇရောတေဝရာရောဟောတိ၊ အာဒိ၊ ကုဉ္ဇရောတေဝရာရောဟော
ဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ အာဟာဟောတေဝမုပ္ပါ၊ ဩပတ္တကိန္ဒ၊ ပရမာ
ကြာရွက်နှင့်တူသော မျက်စိရှိသော၊ ဒေဝိ၊ နတ်သမီး၊ ဝရာရောဟော၊
တက်စီးအပ်သော မြတ်သော ယာဉ်ဖြစ်သော၊ နာနာရတန ကပ္ပနော၊
အထူးထူးသောရတနာရှိကုန်သော ဦးကင်းတန်းဆာ အစရှိသော ဆင်

တန်းဆာဖြင့်ဖွဲ့အပ်သောကိုယ်ရှိသော၊ ရှစ်ရော၊ အလွန်နှစ်သက်ခြင်းကို
ပေးတတ်သော၊ ထာမဝါ၊ ဖြိုဖြိုခိုင်းခံသော အားလည်း ရှိသော၊ ဇဝ
သမ္ပန္နသုပြည့်စုံသော လျှင်မြန်ခြင်းအဟုန်လည်း ရှိသော၊ တေးသင်
နတ်သမီး၏၊ ကုဉ္ဇရော၊ ဆင်သည်၊ အာကာသမြို့၊ ကောင်းကင်၌၊ သဒိဟ
တိသမာဗ္ဗိဟတိ၊ တက်စီးကုန်သောသူတို့အား ချောက်ချားခြင်းကို ပြု
မူ၍ကောင်းစွာ သွားတတ်၏။ ပိဋပတ္တက္ခိ၊ ပဒုမာကြာရွက် အဆင်းနှင့်
တူသောစိမ်းညိုသောမျက်စိရှိသော၊ ဒေဝိ၊ နတ်သမီး၊ ပဒုမိ၊ ပဒုမာကြာအ
ဆင်းကဲ့သို့ခြင်းခြင်းနီသောဦးကင်းအဆင်းရှိသော၊ ဗဒေယုလဇုတိန္ဒရော၊
နတ်၌ဖြစ်သော ပဒုမာကြာပန်းတို့မှ ပြုံးပြုံးပြက်ထွက်သော အရောင်ကို
လည်းဆောင်တတ်သော၊ ပဒုမရတ္တဘိကိတ္တင်္ဂင်၊ ပဒုမာကြာချပ်ဝတ်
ဆံဝတ်၌တို့ဖြင့် ထက်ဝန်းကျင် ဖြွင်းသော ကိုယ်ရှိသော၊ သောဏ္ဏ
ပေါက္ခရ၊ သလဝေ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသောကြာပန်းကိုလည်းဆောင်တတ်သော၊
တေးသင်နတ်သမီး၏၊ ဝါရဏသရန်သူတို့ကို တားမြစ်တတ်သော ဆင်
ပြောင်သည်၊ ပဒုမာနုသဇ္ဇံ၊ ခြေကိုခံသော ကြီးစွာသော ပဒုမာကြာတို့ဖြင့်
ဖြွင်းထသော၊ ဗဒ္ဒပတ္တဝိဘူသိတံ၊ အထူးထူးသောတပ်နှစ်သက်ဖွယ်သော
အဆင်းရှိကုန်သောပဒုမာ ကြာချပ်တို့ဖြင့်တန်းဆာ ဆင်အပ်သည်ဖြစ်၍၊
ဦတံ၊ တည်သော၊ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို၊ အနုတ္တိတိ၊ တက်စီးကုန်သော သူတို့အား
ချောက်ချားခြင်းကိုမပြုမူ၍၊ ဝဂ္ဂု၊ သာယာဖြည်းညှင်းစွာ၊ မိတံ၊ ချပြီးသော
ခြေကိုလွန်သည်ဖြစ်၍၊ ဂစ္ဆတိ၊ ဆွေး၏။ ၁။ ပတ္တမမာနဿ၊ သွားသော၊
တဿ၊ ထိုဆင်အား၊ ရုတိဿ၊ ရှစ်လုံးမွေ့လျော်တွယ်သော အသံရှိကုန်
သော၊ သောဏ္ဏကံဿ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသောဆည်းလည်းတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်
၏၊ ပဉ္စဝိကေ၊ ငါးပါးသော အင်္ဂါရှိသော၊ တူရိယေ၊ တူရိယာကို၊ ကုသ
လေန၊ လိမ္မာသောသူသည်၊ ဝါဒိယမာနေ၊ စိမ့်မှုတ်အပ်သည်ရှိသော၊ ဝဂ္ဂ၊
သာယာသည်လည်းဖြစ်သော၊ ရဇနိယောစ၊ တပ်နှစ်သက်ဖွယ်လည်း
ရှိသော၊ နိဗ္ဗေသော၊ သာယာစွာသောအသံကို၊ သုယုတိယထာ၊ ကြား
အပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ တေသံသောဏ္ဏကံဿနံ၊ ထိုရွှေဖြင့်
ပြီးသော ဆည်းလည်းတို့၏၊ နိဗ္ဗေသော၊ သာယာ နှစ်သက်ဖွယ်သော
အသံကို၊ သုယုတိယထာ၊ အပ်၏။ ၂။ ပဉ္စပတ္တက္ခိ၊ ပဒုမာ ကြာရွက်အဆင်း
နှင့်တူသောစိမ်းညိုသောမျက်စိရှိသော၊ ဒေဝိ၊ နတ်သမီး၊ တဿ၊ နာဂဿ၊
ထိုဆင်ပြောင်၏၊ ခန္ဓမ္မိ၊ ကျောက်ကုန်း၌၊ သုစိဝဂ္ဂော၊ ငင်ကြယ်သန်ရှင်း
သောအဝတ်အရံရှိသော၊ အလင်္ကာတာ၊ နတ်၌ဖြစ်သော တန်းဆာတို့ဖြင့်

တန်းဆာဆင်အပ်သော ကိုယ်ရှိသော၊ တွံ့ဆင်နတ်သမီးသည်၊ ဟောနှင့်
 စည်းစိမ်ချင်းသာအားဖြင့်များမြတ်သော၊ အတ္တရာသဗ္ဗံ၊ နတ်သမီးတို့၏
 အပေါင်းကို၊ ဝဇ္ဇေနအဆင်းသဏ္ဌာန်ဖြင့်၊ အတိရောမသိ၊ သာလွန်၍
 တင့်တယ်၏။ ။ ပဒုမပတ္တက္ခိ၊ ပဒုမာကြီးရှက်အဆင်းနှင့်တူသော စိမ်း
 ညိုသောမျက်စိရှိသော၊ ဒေဝီနတ်သမီး၊ ဣဒံဖလံ၊ ဤကြီးကုယ်ပြန်ပြော
 သောအကျိုးသည်၊ တေးဆင်နတ်သမီး၏၊ ဒါနဿ၊ ပေးလှူခြင်းကြောင့်
 ဖြစ်သော ဒါနကုသိုလ်၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးလော၊ အထော၊ ထိုသို့မဟုတ် မူ
 ကာ၊ သီလဿ၊ ဝါပန၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံးကိုစောင့်စည်းခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော
 သီလကုသိုလ်ကံ၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးလော၊ အထော၊ ထိုသို့မဟုတ် မူကာ၊
 အဇ္ဈလိကဗ္ဗဿ၊ လက်အုပ်ချီ၍ အရိအသေပြုကြောင်းဖြစ်သော ကုသိုလ်
 ကံ၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးလော၊ ပုစ္ဆိတာ၊ ငါသည်မေးအပ်သော၊ တွံ့ဆင်နတ်
 သမီးသည်၊ တံ၊ ထိုငါမေးသောအကြောင်းကို၊ မေငါအား၊ အက္ခာပမံ၊
 ဖြေကြားဘိလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိနံ၊ ငြိ။ ။ တတ္ထတာသုဂါထာသု၊
 ထိုဂါထာတို့တွင်၊ ကုဉ္ဇရောတေဝရ၊ ရောဟောတိဇ္ဈေ၊ ကုဉ္ဇရောတေဝရ၊
 ရောဟော ဟူသောဤပါဠိ၌၊ ဝစနတ္ထော၊ ဝိဂြိုဟ်ကို၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗေ၊
 ဖွတ်အပ်၏။ ကုဉ္ဇရိရိတထေ၊ တောင်အပြင်၌၊ ရမတိ အဘိရမတိ၊ လွန်
 စွာမွေ့လျော်တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကုဉ္ဇရော၊ ကုဉ္ဇရမည်၏။
 ဝါ၊ တနည်းကား၊ တတ္ထ၊ ထိုတောင်၌၊ စရတိ၊ သွားတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ ကုဉ္ဇရော၊ ကုဉ္ဇရမည်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ကောဉ္ဇနာဒံ၊ ကြိုး
 ကြာသံနှင့်တူသော အသံကို၊ နဒန္တော၊ မြည်တန်းလျက်၊ ဝိစရတိ၊ ထိုမှ
 ဤမှသွားလာ တတ်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပထဝီ၊ မြေကို၊ ကံ၊ ကံဟူ၍၊
 ဂုဗ္ဘတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တံ၊ ထိုမြေကို၊ အဘိဃာတေန၊ ပျက်ဆီးသဖြင့်၊ စရယတိ၊
 သွားတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကုဉ္ဇရော၊ ကုဉ္ဇရမည်၏။ ဝိရိစရောဒိ
 ဘေဒေါ၊ တောင်ထိပ်၌သွားခြင်းအစရှိသည်အပြားရှိသော၊ မနုဿလော
 ကေလူ့ပြည်၌၊ ပဝတ္ထေ၊ ဖြစ်သော၊ ဟတ္ထိ၊ ဆင်ကို၊ လတတိ၊ ရ၏။ အယံ
 ပန၊ ဤနတ်သမီး၏ဆင်ကိုကား၊ ကိဉ္ဇနကာထေ၊ နန္ဒဝန်ဥယျာဉ်ပျော်ရွှင်မြူး
 ထူးသော ကာလ၌၊ ကုဉ္ဇရသဒိသတာယ၊ လူ၌ဖြစ်သော ဆင်နှင့်အသွင်
 သဏ္ဌာန်တူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝေံ၊ ဤသို့ကုဉ္ဇရောဟူ၍၊ ဂုဏ္ဏေ၊ ဆိုအပ်
 ၍၊ အာရုယတိ၊ တက်စီးအပ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အာရောဟော၊
 အာရောဟမည်၏။ အာရောဟနိယော၊ တက်စီးအပ်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
 ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဝရောအဂ္ဂေါ၊ မြတ်သော၊ သေဋ္ဌေ၊ အထူး

သဖြင့် ခြီးပွမ်းအပ်သော^{၈၃} အာရောဟော-တက်စီးခြင်းငှါ ထိုက်သော ဆင်တည်း။ ဣတိတသ္မာ-ထိုကြောင့်၊ ဝရာရောဟော-ဝရာရောဟမည်၏။ ဥတ္တမယာနံ-မြတ်သောဆင်ယာဉ်တည်း။ ဣတိ-ဤသို့၊ ဂုတ္တံဂုတ္တေ-ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ နာနာရတနကပ္ပနောတိဇ္ဈေ-နာနာရတနကပ္ပနော ဟူသောဤပါဌ်၌၊ တေသံအလင်္ကာရာနံ-ထိုအဆင်းတန်းဆာတို့အား၊ နာ နာရိခာနိ-အထူးထူးအပြားပြား များကုန်သော၊ ရတနာနိ-ရတနာတို့သည်၊ သန္တိ-ရှိကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ-ထိုကြောင့်၊ တေအလင်္ကာရာ-ထိုအဆင်း တန်းဆာတို့သည်၊ နာနာရတနာ-နာနာရတနမည်ကုန်၏။ ကုမ္ဘာလင်္ကာ ရာဒိဟတ္ထာ လင်္ကာရာ-ဦးကင်းတန်းဆာ အစရှိကုန်သော ဆင်တန်းဆာ တို့ကို၊ လန္တုန္တိ-ရအပ်ကုန်၏။ ဟိသစ္စံ-ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဝိဝိဓလင်္ကာ ရသန္တာဟော-အထူးထူးသော တန်းဆာတို့ဖြင့် ကောင်းစွာ ဖွဲ့အပ်သော၊ သောဟတ္ထိ-ထိုဆင်သည်၊ နာနာရတနကပ္ပနော-အထူးထူးသောရတနာ ရှိသော ဦးကင်းတန်းဆာ အစရှိသည်တို့ဖြင့် ဖွဲ့အပ်၏။ ရတိ-အဘိရုစိ- အလွန်နှစ်သက်ခြင်းကို၊ ဒေတိ-ပေးတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ-ထိုကြောင့်၊ ရှုမိ ရှော-ရှုမိရမည်၏။ မနုဉ္ဇော-နှစ်သက်ဘွယ်ရှိ၏။ ဣတိအယံ-ဤသည်ကား၊ အတ္ထေ-အနက်တည်း။ ယာမဝါတိ-ယာမဝါဟူသည်ကား၊ ထိရော-မြဲမြံ နိုင်ခဲ့၏။ ဗယဝါ-ခွန်အားဗလနှင့် ပြည့်စုံ၏။ ဣတိအယံ-ဤသည်ကား၊ အတ္ထေ-အနက်တည်း။ ဇဝသမ္ပန္နောတိ-ဇဝသမ္ပန္နော ဟူသည်ကား၊ သမ္ပန္နဇဝေါ-ပြည့်စုံသောလျှင်မြန်ခြင်း အဟုန်ရှိ၏။ သိဗာဇဝေါ-လျှင်မြန် သောအဟုန်ရှိ၏။ ဣတိ-ဤသို့၊ ဂုတ္တံ-ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ အာကာ သမိသမိဟတိတိ-အာကာသမိ သမိဟတိဟူသည်ကား၊ အာကာသေ- အာကာသဟု ဆိုအပ်သော၊ အန္တလိက္ခေ-ကောင်းကင်၌၊ သမ္ဗာ-ကောင်း စွာ၊ ဤဟတိ-သွားတတ်၏။ အာရုဠာနံ-တက်စီးကုန်သောသူတို့၏၊ ခေါတံ- တုန်လှုပ် ချောက်ချား ခြင်းကို၊ အာကရောဇန္တာ-မပြုသည်ဖြစ်၍၊ စရတိ ဂုတ္တတိ-သွားတတ်၏။ ဣတိအယံ-ဤသည်ကား၊ အတ္ထေ-အနက်တည်း။ ပဒုမိတိ-ပဒုမိဟူသည်ကား၊ ပဒုမသမာန ဝတ္ထုတာယ-ပဒုမာ ကြာပန်း အဆင်းနှင့်တူသောအဆင်းရှိသည်၏-ဖြစ်ကြောင့်၊ ပဒုမိတိ-ပဒုမိဟူ၍၊ လန္တုနာမေန-ရအပ်သော အမည်ရှိသော၊ ကုမ္ဘာဝတ္ထေန-ဦးကင်းအဆင်း နှင့်၊ သမ္ဗန္တ ဂတတ္ထာ-ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဒုမိ-ပဒုမိမည်၏။ ပဒုမ ပတ္တက္ခိတိ-ပဒုမပတ္တက္ခိ ဟူသည်ကား၊ ကမလဒလ သဒိသနယ နေ-ကြာရှက်အဆင်းနှင့် တူသော စိမ်းညိုသော မျက်စိရှိသော၊ ဒေဝိ-

၈၆

မိမိနဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိဿယ

နတ်သမီး၊ ဘေ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တဿာ ဒေဝတာယ၊ ထိုနတ် သမီးကို၊
 အာလသနံ၊ ရှေးရှုခေါ်ဝေါ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပဒုမုပ္ပလဇုတိန္ဒရောတိ၊ ပဒု
 မုပ္ပလ ဇုတိန္ဒရော ဟူသည့်ကား၊ နိဗ္ဗပဒုမုပ္ပလ မာလာလင်္ကတ သရိရ
 တာယ၊ နတ်၌ဖြစ်သော ပဒုမာ ကြာပန်းတို့ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော
 ကိုယ်ရှိသည် နှိအဖြစ်ကြောင့်၊ တဟံတဟံ၊ ထိုထိုသို့သော အရပ်၌၊ ဝိဗ္ဗု
 ရန္တဝိဇ္ဇောဟမာနံ၊ ပြီးပြီးပြန် ထွန်းတောက်သော၊ ပဒုမုပ္ပလ ဇုတိ
 ပဒုမာကြာပန်းတို့၏ ပြီးပြီးပြန်သော အရောင်ကို၊ ဓာရေတိ၊ ဆောင်တတ်
 ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပဒုမုပ္ပလဇုတိန္ဒရော၊ ပဒုမုပ္ပလဇုတိန္ဒရမည်
 ၏၊ ပဒုမုပ္ပလဇုတိန္ဒရော၊ ပဒုမုပ္ပလဇုတိန္ဒရော၊ ပဒုမုပ္ပလဇုတိန္ဒရော၊ ပဒုမုပ္ပလဇုတိ
 ပဒုမုပ္ပလ ဇုတိန္ဒရ ကောသရေတိ၊ ပဒုမာကြာချပ် ဝတ်ဆံဝတ်မှတို့ဖြင့်၊
 သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်၌၊ ဩတိန္ဒရဝတ္ထော၊ ပြင်းသောကိုယ်ရှိ၏၊
 သောဏ္ဍပေါက္ခရ မာလာသတိ၊ သောဏ္ဍပေါက္ခရမာလာသ ဟူသည့်ကား၊
 ဟေမမပ္ပကမလမာလာသရိ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသော ကြာပန်းကို ဆောင်တတ်
 သော၊ ပဒုမာ နုသဉ်မဂ္ဂံ ပဒုမုပ္ပလဇုတိန္ဒရော၊ ပဒုမာနုသဉ် မဂ္ဂံပဒုမ
 ပတ္တဝိဘူသိတံဟူသည့်ကား၊ ဟတ္ထိနော၊ ဆင်၏၊ ပဒုမုပ္ပလဇုတိန္ဒရော၊
 တဿာ၊ ထိုဆင်၏၊ ပါဒံ၊ ခြေကို၊ သန္တာရန္တေတိ၊ ခံကုန်သော၊ မဟန္တေတိ၊
 ကြီးစွာကုန်သော၊ ပဒုမုပ္ပလဇုတိန္ဒရော၊ ပဒုမာကြာတို့ဖြင့်၊ အနုသဉ် ဝိပုကိန္ဒာ၊ ပြင်းထ
 သော၊ နာနာဝိရာဂဝတ္ထေတိ၊ အထူးထူးအပြားပြား တပ်နှစ်သက်ဖွယ်
 သော အဆင်းရှိကုန်သော၊ ဣတောဝိတောဝေ၊ ထိုမှ ဤမှသည်၊ ပရိန္တ မန္တ
 တိ၊ ထက်ဝန်းကျင်သည်ကုန်သော၊ တေသံယေဝ၊ ထိုပဒုမာကြာတို့၏
 သာလျှင်၊ ပဒုမုပ္ပလဇုတိန္ဒရော၊ ပဒုမုပ္ပလဇုတိန္ဒရော၊ ပဒုမုပ္ပလဇုတိန္ဒရော၊ ပဒုမုပ္ပလဇုတိ
 မဏ္ဍိတတာယ၊ တန်းဆာဆင်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိဘူသိတံ၊ တန်း
 ဆာဆင်အပ်သော၊ မဂ္ဂံ၊ ခရီးသို့၊ ဝတ္ထ တိ၊ သွား၏၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊
 ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း၊ ဩတိန္ဒရော၊ အနုသဉ် ဝိပုကိန္ဒာ၊ ပြင်းထ
 မဂ္ဂဝိသေသနံ၊ မဂ္ဂဟူသော ပုဂ္ဂိုလ်သောသနည်း၊ ပဒုမုပ္ပလဇုတိန္ဒရော၊ ပဒုမုပ္ပလဇုတိ
 ပဒုမာကြာချပ်တို့ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သည်၊ ဟုတွင်ဖြစ်၍၊ ဝိတံ၊ တည်
 သော၊ မဂ္ဂံ၊ ခရီးသို့၊ ဝတ္ထ တိ၊ သွား၏၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
 အနက်တည်း၊ ဝတ္ထ တိ၊ ဝတ္ထဟူသည့်ကား၊ စာရ၊ သာယာဖြည်းညှင်းစွာ၊
 စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧတံ၊ ဤဝတ္ထဟူသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကိရိယာဝိသေသနံ၊
 သွားခြင်းကိရိယာကို အထူးပြုတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တည်း၊ မကာရော၊ မကာရော
 သည်၊ ပဒုမုပ္ပလဇုတိန္ဒရော၊ ပဒုမုပ္ပလဇုတိန္ဒရော၊ ပဒုမုပ္ပလဇုတိန္ဒရော၊ ပဒုမုပ္ပလဇုတိ

တိတိ၊-အနုညာတိ ဟူသည်ကား၊ နုညာတိ-ချောက်ချားခြင်းကို မပြု။
 အတ္တနောမိမိ၏၊ ဥပရိ-အထက်၌၊ နိသန္ဓာနံ-နေကုန်သောသူတို့အား။ ဤ
 သကမ္ဘိ-ဇဉ်းငယ်လည်း၊ ခေါ်ဘံ-တုန်လှုပ်ချောက်ချားခြင်းကို၊ အက
 ရောဇ္ဇောမပြုမူ၍၊ ဣတိအယံ-ဤသည်ကား၊ အတ္ထော-အနက်တည်း။ မိ
 တန္တိ-မိတ်ဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗိတံ-ချပြီးသောခြေကိုလွန်သည်ဖြစ်၍၊ နိက္ခေ
 ပပဒံ-ချပြီးသောခြေကို၊ ဝိတိတ္တဝံ-လွန်သည်ဖြစ်၍၊ ဣတိအယံ-ဤသည်
 ကား၊ အတ္ထော-အနက်တည်း။ ဟိယုတ္တံ-ထိုစကားသည်သင့်၏၊ အယံ-ဤ
 ဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ ဧတ္ထ-ဤပုဒ်၌၊ အတ္ထော-အနက်တည်း။ ဝဂ္ဂ၊ စာရ-
 သာယာဖြည်းညှင်းစွာ၊ ပဒနိက္ခေပံ-ခြေချခြင်းကို၊ ကတွာ-ပြု၍၊ ဝတ္ထုတိ-
 သွား၏။ ဣတိအယံ-ဤသည်ကား၊ အတ္ထော-အနက်တည်း။ ဝါ-တနည်း
 ကား၊ မိတန္တိ-မိတ်ဟူသည်ကား၊ ပရိမိတံ-နှိုင်းရှည်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပမာ
 ဏယုတ္တံ-ပမာဏနှင့်ယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊ နာတိသိဗဿံ-မြန်လည်းမမြန်လွန်း၊
 နာတိသဏီတံ-နှေးလည်းမနှေးလွန်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဝုတ္တံ-ဆိုလိုသည်၊ ဟော
 တိ-ဖြစ်၏။ ဝါရဏောတိ-ဝါရဏောဟူသည်ကား၊ ဟတ္ထိ-ဆင်တည်း။ ကိ-
 သစ္စံ-ထိုစကားသည်မှန်၏။ သော-ဆိုဆင်သည်၊ ပစ္စတ္တိကဝါရဏတော-ဇာ
 ဆန်ကျင်ဘက်ကို အလိုရှိသော ရန်သူတို့ကိုတားမြစ်တတ်သောကြောင့်
 လည်းကောင်း၊ ဝမနပရိတ္တိလေသဝါရဏတော-စသွားခြင်းကြောင့် ဖြစ်
 သောပင်ပန်းခြင်းကို မြစ်တတ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဝါရဏောတိ-
 ဝါရဏောဟူ၍၊ ဝုတ္တံ-ဆိုအပ်၏။ တဿပတ္တမမာနဿသောဏ္ဍကံ
 သာရတိဿရတိ-တဿပတ္တမမာနဿသောဏ္ဍကံ သာရတိဿရာဟူ
 သည်ကား၊ ဝတ္ထုန္တဿ-သွားသော၊ ယထာဝုတ္တဿ-အကြင်ကြင်ဆိုအပ်
 နဲ့ပြီးသော၊ တဿကုဉ္ဇရဿ-ထိုဆင်ပြောင်အား၊ ရတိဿရာရမဏီယ
 သဒ္ဓါ-နှစ်လိုဘွယ်သော အသံရှိကုန်သော၊ သောဏ္ဍကံသာ သောဝဏ္ဏ
 မယာ-ရွှေဖြင့်ပြီးကုန်သော၊ ဗာဏ္ဍာ-ဆည်လည်းကြီးတို့သည်၊ သန္တိ-ရှိကုန်
 ၍၊ တေသံ-ထိုဆည်လည်းကြီးတို့၏၊ မနုညနိဋ္ဌေသာ-နှစ်သက်ဖွယ်သော
 အသံတို့ကို၊ သုယျန္တိ-ကြားကုန်၏၊ ဣတိအယံ-ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော-
 အဓိပ္ပါယ်တည်း။ ဟိသစ္စံ-ထိုစကားသည်မှန်၏။ တဿကုဉ္ဇရဿ-
 ထိုဆင်ပြောင်၏၊ ဥဘောသုပဿသုနံပါး-နှစ်ဖက်တို့၌၊ မဟာကောလုမ္မ
 ပမာဏာ-ကြီးစွာသောဗျည်းအိုးအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ မဏိရတ္တာဒိ
 ခဓိတာ-ပတ္တမြားပုလဲကျောက်မျက်ရွဲသန္တာန်အစရှိသော ရတနာတို့ဖြင့်
 စီချယ်အပ်ကုန်သော၊ ဟေမမယာ-ရွှေစင်အတိဖြင့်ပြီးကုန်သော၊ အနေက

၀၀

ဝိမာနဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိသျှံ

သတား အရာမကကုန်သော၊ မဟန္တိယောကြီးစွာကုန်သော၊ ဗာဏ္ဏာ-
ဆည်းလည်းတို့သည်၊ တဟံတဟံထိုထိုအရင်၌၊ ဩလမ္ဗမာနာ-တွဲ ရှိ၍
ဆွဲကုန်လျက်၊ ပုဗ္ဗလန္တိယှပ်ကုန်၏။ ယတော အကြင်သို့ယှပ်ခြင်းကြောင့်၊
ဆေကေန အူရိယာမျိုးငါးပါး၌လိမ္မာသော၊ ဂန္ဓဗ္ဗကေန သဘင်သံညဖြစ်
သောသူသည်၊ ပယုတ္တဝါဒိတတော ဟည်စေအပ်သောတီးမှုတ်ခြင်းထက်၊
အတိဝိယ အလွန်သျှင်၊ မနောဟရာ သူခပ်သိုင်းတို့၏စိတ်နှလုံးကို ဆောင်
တတ်ကုန်သော၊ သဒ္ဓါအသံတို့သည်၊ နိစ္ဆရန္တိယှပ်ကုန်၏။ တေနထို
ကြောင့်၊ တေသံသုယျတိနိဋ္ဌာသော တူရိယေပဉ္စဂီကေယထာတိ၊ တေ
သံသုယျတိနိဋ္ဌာသော တူရိယေပဉ္စဂီကေယထာဟူ၍၊ အာဟာ ဆိုပြီး၊
တဿ ဆိုပါ၍၊ အတ္ထေ အနက်ကား၊ ယထာနာမ ဥပမာမည်သည်
ကား၊ အာတတံ တဘက်အပြင်၌သာ အဝိတ်ရှိသော အိုးစည်စည်ဝုတ်
အစရှိသော အာတတတူရိယာ လည်းကောင်း၊ ဝိတတံ နှစ်ဘက်အပြင်
၌ အဝိတ်ရှိသောစည်ကြီး မရိုးစည် အစရှိသောဝိတတ တူရိယာလည်း
ကောင်း၊ အာတတဝိတတံ အလုံးစုံ၌သားရေဖြင့် ဖွေးကြက်၍ ပြုအပ်
သောထံက်စည်အစရှိသော အာတတ ဝိတတတူရိယာလည်းကောင်း၊
ဗန္ဓာတခဲးနက်ဖြင့် ပြုအပ်သောခွက်ခွင်းကြေးနင်းအစရှိသော ဗန္ဓာတူရိ
ယာလည်းကောင်း၊ သုသီရံ အခေါင်းအပေါက်ရှိသော နှုံးငြွေခရုသင်း
အစရှိသော သုသီရတူရိယာ လည်းကောင်း၊ ဣတိဝေံ ဤသို့၊ ပဉ္စဂီကေ
အင်္ဂါငါးပါးရှိသော တူရိယေ တူရိယာကို၊ ကုသလေန တီးမှုတ်ခြင်း၌
လိမ္မာစွာသော သူသည်၊ ဝါဒိယမာနေ တီးမှုတ်အပ်သည် ရှိသော်၊ ဌာ
နုပ္ပတ္တိယာ တခဏခြင်းဖြစ်သဖြင့်၊ မန္တတရံ အတိုင်းထက်အလွန်ဖြည်း
ညှင်းစွာ၊ ဝိဘာဂေန ဝေဘန်သော အားဖြင့်၊ ဒဿန္တေန ပြသဖြင့်၊ ဂါယန္တ
နာသိသဖြင့်၊ သမိရိတော ကောင်းစွာအားထုတ်အပ်သော၊ ဝဂ္ဂုစသော
ယာသည်လည်းဖြစ်သော၊ ရဇနိယောစ တပ်နှစ်သက်ဘွယ်ရှိသည်လည်း
ဖြစ်သော၊ ဝါဒိတသရော တီးမှုတ်အပ်သော အသံဟုဆိုအပ်သော၊ နိဋ္ဌာ
သော နှစ်သက်ဘွယ်ရှိသော အသံ ကို၊ သုယျတိယထာ ကြားအပ်သကဲ့
သို့၊ ဝေံတထာ ထိုအတူ၊ နေသံသော ဝတ္ထုကံသာနံတပနိယဗာဏ္ဏာနံ ထို
ရွှေဖြင့်ပြီးသောဆည်းလည်းကြီးတို့၏၊ နိဋ္ဌာသော နှစ်သက်ဘွယ်သော
အသံကို၊ သုယျတိယထာ ကြားအပ်၏။ ဣတိ အယံ ဤသည်ကား၊ အတ္ထေ အနက်
တည်း။ ဟိ နာဂဿာတိ နာဂဿဟူသည်ကား၊ ဟတ္ထိနာဂဿ ဆင်
ပြောင်၏။ မဟန္တိ မဟန္တိ ဟူသည်ကား၊ သမ္ပတ္တိမဟန္တေနာပိ စည်းမိပ်

၏ကြီးမြတ်သဖြင့် လည်းကောင်း၊ သင်္ချာမဟန္တနာပိ၊ အရေအတွက်၏
 များသဖြင့်လည်းကောင်း၊ မဟန္တများမြတ်သော၊ အတ္တရာသံဃာန္တိ၊ အတ္တ
 ရာသံဃံဟူသည်ကား၊ ဒေဝကညာသမူဟံနတ်သမီးအပေါင်းကို၊ ဝဇ္ဇဏ္ဏ
 နာတိ၊ ဝဇ္ဇဏ္ဏနဟူသည်ကား၊ ရှေးဗန်အဆင်းဖြင့်၊ ဒါနဿဝတိ၊ ဒါနဿ ဟူ
 သည်ကား၊ ဒါနမယပုညဿ၊ ဒါနဖြင့်ပြီးသောကောင်းမှုကံ၏၊ သီလဿာ
 တိ၊ သီလဿဟူသည်ကား၊ ကာယိ၊ ကာဒိသံ၊ သီလဿ၊ ကိုယ်အစရှိ
 သည်ကိုစောင့်စည်းကြောင်းသီလ၏၊ ဝါသဒ္ဓေါ၊ ဝါသဒ္ဓါသည်၊ အဝုတ္တ
 ဝိကပ္ပနတ္ထော၊ မဆိုအပ်သော အဘိဝါဒနအစရှိသည်ကို အထူးကြံခြင်း
 အနက်ရှိ၏။ အနေနထိ၊ ဝါသဒ္ဓါဖြင့်၊ အဘိဝါဒနာဒိ၊ ရှိခိုးခြင်းအစရှိသော၊
 အဝုတ္တံ၊ မဆိုအပ်သော၊ စာရိတ္တသီလံ၊ စာရိတ္တသီလကို၊ သင်္ဂဏ္ဌာတိ၊
 သင်္ဂြိုဟ်၏။ ဝေဝေ၊ ဘျှိုသို့၊ ထေရေန၊ မထေရ်သည်၊ ပုစ္ဆိတ၊ မေးအပ်သော၊
 သာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သမီးသည်၊ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို၊ ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ ဖြေကြား၏။
 တမတ္ထံ၊ ထိုအနက်ကို၊ ဒေသတံ၊ ပြအံသောဌ၊ သာဒေဝတာအတ္တမနာ
 မောဂ္ဂလာနေနပုစ္ဆိတ၊ ပဉ္စပုဋ္ဌာဝိယာကာသိ၊ ယဿကမ္မသိဒ္ဓံပလ္လိန္တိ၊ သာ
 ဒေဝတာအတ္တမနာ၊ မောဂ္ဂလာနေနပုစ္ဆိတ၊ ပဉ္စပုဋ္ဌာဝိယာကာသိ၊ ယဿ
 ကမ္မသိဒ္ဓံပလံဟူသော၊ အယံဂါထာ၊ ဤဂါထာကို၊ ဓမ္မသင်္ဂါဟကေဟိ၊
 သုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်းကိုသင်္ဂါယနာတင်ကုန်သော အရှင်မြတ်တို့သည်၊
 ဝုတ္တာ၊ မိန့်အပ်ပြီ။ မောဂ္ဂလာနေန၊ ရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည်၊ ပုစ္ဆိ
 တ၊ မေးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တမနာ၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိ
 သော၊ သာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သမီးသည်၊ ဣဒံပလံ၊ ဤအကျိုးသည်၊ ယဿ
 ကမ္မဿ၊ အကြင်ကုသိုလ်ကံ၏၊ ပလံ၊ အကျိုးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဉ္စ၊
 သိခြင်းငှါအလိုရှိ၍ မေးအပ်သော၊ တံကမ္မံ၊ ထိုကံကို၊ ပုဋ္ဌာပုဋ္ဌာကာရေန
 ဝ၊ မေးအပ်သော အခြင်းအရာအားဖြင့်သာလျှင်၊ ဝိယာကာသိ၊ ဖြေကြား
 ပြီ။ တဿာဂါထာယ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဟေဋ္ဌာ၊
 အောက်၌၊ ဝုတ္တာဝေ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း။ ဩန္တေ၊ အရှင်
 ဘုရား၊ အဟံ၊ တပည့်တော်မသည်၊ ပုရိမဇောတိယာ၊ ရှေးသောကိုယ်၏
 အဖြစ်၌၊ မနုဿလောကေ၊ လူ့ပြည်၌၊ ဂုဏသမ္ပန္နံ၊ အလုံးစုံသောသာဝက
 ကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဗျာယိ၊ အနိစ္စအစရှိသောလက္ခဏာရေးကိုရှုလေ့
 ရှိသော၊ ဗျာနရတံ၊ ဗျာန၌မွေ့လျော်သည်၊ သတံသမာနံ၊ ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းကို၊ ဒိသ္မာနံ၊ မြင်၍၊ ပုပ္ဖါဘိက္ခိဏ္ဏံ၊ ကြီးပရမာပန်းတို့ဖြင့်ဖြိုဝ်းထသော၊
 ဒုဿသန္တိတံ၊ ပုဆိုးဖြူဖြင့်အထက်၌ခင်းအပ်သော၊ အာသနံ၊ နေရာအင်း

ဇံဝံ ပိမာနဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိဿယံ

ပျဉ်ကို(အဒါသိ+ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။ (မဟာနုဘာဝ+ကြီးသောတန်ခိုးအာနု
 ဘော်ရှိသော၊ ဘန္တေ+ရှင်ပင်ဘုရား၊ အဟံ+အကျွန်ုပ်သည်၊ ပသန္န+ကြည်
 ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သေဟိသကေဟိ+မိမိဥစ္စာဖြစ်ကုန်သော၊ ပါ
 လိတိ+လက်တို့ဖြင့်၊ ပဒုမကလာပတော+ပဒုမာကြာစည်းမှ၊ ဥပဗ္ဗထက
 ဝက်သော၊ ပဒုမမာလံ+ပဒုမာကြာပန်းကို၊ ပတ္တယံ+ယွင်းချပ်တို့နှင့်၊ သဗ္ဗိ+
 တက္က၊ အာသနဿ+နေရာအင်းပျဉ်၏၊ သမန္တတော+သက်ဝန်းကျင်မှ၊
 အတ္တေ+ကိရိသံ+ကြံ့ဖြန့်ခဲ့ဘူး၏၊ မဟာနုဘာဝ+ကြီးသောတန်ခိုးအာနု
 ဘော်ရှိသော၊ ဘန္တေ+ရှင်ပင်ဘုရား၊ ဤဒိသံ+ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဣဒံ+
 ဤအကျိုးသည်၊ မေ+အကျွန်ုပ်၏၊ ကုသလဿ+အပြစ်မရှိကောင်း
 သောအကျိုးပေးခြင်းလက္ခဏာရှိသော၊ တဿကမ္မဿ+ထိုကုသိုလ်ကံ၏၊
 ဗလံ+အကျိုးတည်း။ ဘန္တေ+ရှင်ပင်ဘုရား၊ မေ+အကျွန်ုပ်အား၊ ဒေဝါနံ
 နတ်တို့၏၊ သက္ကာရာစ+အရှိအသေပြုခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဂရုကာ
 ရောစ+အလေးအမြတ်ပြုခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အာသိ+ဖြစ်၏၊ အဟံ+
 တပည့်တော်မကို၊ ဒေတာနံ+နတ်တို့သည်၊ အပစိတာစယုဇေအပ်သည်
 လည်း၊ အံမှိ+ဖြစ်၏။ (မဟာနုဘာဝ+ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိ
 သော၊ ဘန္တေ+ရှင်ပင်ဘုရား၊ ဝေယံ+အကြင်သူသည်၊ ဝေ+ဝင်စစ်၊ ပသန္နော။
 သဒ္ဓါယံ+ကြည်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမ္မာရိယတ္တာနံ+ကောင်းစွာကိလေ
 သာမှလွတ်တော်မူကုန်ပြီးသော၊ ဗြဟ္မစာရိနံ+မြတ်သောအကျင့်ကိုကျင့်
 လေ့ရှိကုန်သော၊ သန္တာနံ+သူတော်ကောင်းတို့အား၊ အာသနံ+နေရာကို၊
 ဒဇ္ဇာဒဇ္ဇယျ+ပေးလှူငြားအံ့၊ ဇံဝံ+ဤသို့ပေးလှူရသည် ရှိသော်၊ အဟံ+
 အကျွန်ုပ်သည်၊ တေနအာသနဒါနေန+ထိုအင်းပျဉ်ကိုလှူခဲ့ခြင်းကြောင့်၊
 တေရဟိ+ယခုအခါ၌၊ နန္ဒာမိယထာ+နှစ်သက်မွေ့လျော်ပျော်ပါးရသကဲ့သို့၊
 ဇံတထာ+ထိုအတူ၊ အညော+အကျွန်ုပ်မှတစ်ပါးသော၊ သောဝိ+ထိုသူသည်
 လည်း၊ နန္ဒေနန္ဒယျ+နှစ်သက်မွေ့လျော်ပျော်ပါးရာ၏၊ ဤသွာဟိတသွာ
 ဝေ+ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ အတ္တကာမေန+မိမိ၏အကျိုးစီးပွားကိုအလိုရှိသော၊
 မဟတ္တံ+အကျိုး၏များမြတ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ အဘိကင်္ခတ+တောင့်တ
 သောသူသည်၊ သရိရန္တိ+မခံရန်၊ အဆု+စွန့်သောကိုယ်ကို ဆောင်ကုန်
 သော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တို့အား၊ အာသနံ+နေရာကို၊ ဒါတဗ္ဗံ+လှူအပ်
 သည်၊ ဟောတိ+ဖြစ်၏။ ဤ၊ ဣတိဣမာ+ဤဂါထာတို့သည်၊ ဒေတယ+
 နတ်သမီးသည်၊ ဂုတ္တ ဂါထာ+သျှောက်ဆိုအပ်သော ဂါထာတို့တည်း။
 ဝတ္ထု+ထိုဂါထာတို့၌၊ ဂုဏသမ္ပန္နန္တိ+ဂုဏသမ္ပန္နဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗေဟိ။

အသုံးစုံကုန်သော၊ သာဝကဂုဏေဟိ၊ သာဝကတို့၏ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့နှင့်၊
သမ္ပန္နာဂတံ၊ ပြည့်စုံသော၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တေဟိ၊ ထိုသာဝကဂုဏ်
ကျေးဇူးတို့နှင့်၊ ပရိပုဏ္ဏံ၊ ထက်ဝန်းကျင်ပြည့်စုံသော၊ ဧတေန၊ ထိုဂုဏသမ္ပန္နံ
ဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ သာဝကပါရမီ ဥာဏဿ၊ သာဝကပါရမီ ဥာဏ၏၊
မတ္တကပတ္တိံ၊ အလွန်အထိပ်သို့ ရှေ့ က်ခြင်းကို၊ ဒသေတိ၊ ပြ၏၊ ဈာယိန္တိ၊
ဈာယိ ဟူသည်ကား၊ အာရမ္မဏောပနိဇ္ဈာနံ၊ ကသိုဏ်းအစရှိသော အာရုံ
ကိုကပ်၍ရှုတတ်သောဈာန် လည်းကောင်း၊ လက္ခဏောပနိဇ္ဈာနံ၊ လက္ခဏာ
ကိုကပ်၍ရှုတတ်သော ဈာန်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုဝိဇ္ဇေနိ၊ နှစ်ပါး
အပြားရှိသည် လည်းဖြစ်သော၊ ဈာနေန၊ ဈာန်ဖြင့်၊ ဈာယနသီလံ၊ ကပ်၍
ရှုတတ်သောအလေ့လည်း ရှိသော၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တေနဈာနေန၊
ထိုနှစ်ပါးအပြားရှိသောဈာန်ဖြင့်၊ ဈာပေတဗ္ဗံ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်သော၊ သဗ္ဗ
သံကိလေသပက္ခံ၊ အသုံးစုံညစ်ညူးပူပန်စေတတ်သော ကိလေသအတို့
ကို၊ ဈာပေတွဿ၊ ဖုတ်ကြည်း၍ငြိတံ၊ တည်ထသော၊ တတောဇေယျံ၊ ထိုကြောင့်
သာသျှင်၊ ဈာနေန၊ နှစ်ပါး အပြားရှိသော ဈာန်၌၊ ရတံ၊ ဓမ္မ၊ လျော် သည်
တည်း၊ ဣတိ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဈာနဇေတံ၊ ဈာနတမည်သော၊ သုတန္တံ၊
သတံဟူသည်ကား၊ သမာနံ၊ ဖြစ်သော၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သန္တံ၊ သူ
တော်ကောင်းဖြစ်သော၊ သပ္ပ၊ ရိသံ၊ သူတော်ကောင်းဖြစ်သော၊ ဣတိ
အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထေ၊ အနက်တည်း၊ ပုပ္ဖ၊ ဘိက္ခိန္နန္တံ၊ ပုပ္ဖ၊ ဘိက္ခိန္နံ
ဟူသည်ကား၊ ပုပ္ဖေဟိ၊ ပရမာကြာပွင့်ချပ်တို့ဖြင့်၊ အဘိက္ခိန္နံ၊ အလွန်ပြွမ်း
ထသော၊ ကမလဒလေဟိ၊ ပရမာကြာချပ်တို့ဖြင့်၊ အဘိက္ခိန္နံ၊ အလွန်ပြွမ်း
ထသော၊ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထေ၊ အနက်တည်း။ ဒုဿ၊ သန္တံ
တန္တံ၊ ဒုဿ၊ သန္တံ ဟူသည်ကား၊ ဝတ္ထေန၊ ပြုသောအဝတ် ပုဆိုးဖြင့်၊
ဥပရိ၊ အထက်၌၊ သန္တံ၊ တံ၊ အပ်သော၊ ဥပနံ၊ ပဒ္မ မာလာဟန္တံ၊ ဥပနံ၊ ပဒ္မ
မာလာဟံဟူသည်ကား၊ ဥပနံ၊ ထက်ဝက်သော၊ ပဒ္မပုဗ္ဗံ၊ ပဒ္မမာကြာပန်း
ကို၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ အာသနဿ၊ သမန္တတေတိ၊ အာသနဿ၊ သ
မန္တတေ ဟူသည်ကား၊ ထေနေ၊ မထေရ်သည်၊ နိသိန္နဿ၊ နေတော်မူ
သော၊ အာသနဿ၊ နေရာအင်းပျဉ်၏၊ သမန္တ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ တုပိယံ၊
မြေ၌၊ အတ္ထေ၊ ကိရိယန္တိ၊ အတ္ထေ၊ ကိရိယံဟူသည်ကား၊ အဘိဩကိရိ
ဖရိဖရေကြံပြီ။ နံ၊ ထိုပရမာကြာပန်းကို၊ အဘိဩကိရိ၊ ရှေ့ ကြံဖြန့်ပြီ၊ ပတ္တ
ဟိတိ၊ မတ္တဟိဟူသည်ကား၊ ဥပနုဿ၊ ထက်ဝက်သော၊ တသ၊ ပဒ္မသေ
ထိုပရမာကြာပန်း၏၊ ဝိသုဝိသု၊ အသီးအသီး၊ ကတေဟိ၊ ပြုအပ်ကုန်သော၊

၈၂ ဝိမာနဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိဿယ

ပစ္စေက္ခဟိ+တြာချပ်တို့ဖြင့်၊ ပုပ္ဖါဘိဝဿကနိယာမေန+ပန၊ ဂိဃ်းရွာသော
 နည်းဖြင့်၊ (ဩကိရိ+မြောက်ကြဲခဲ့ဘူး၏၊) ဣတိအယံ+ဤသည်ကား၊ အတ္ထော+
 အနက်တည်း၊ ဣဒံမေဤဒိသံပလန္တိ၊ ဣမိနာ+ဣဒံမေဤဒိသံ ပလံဟူသော
 ဤပါ၌ဖြင့်၊ ကုဉ္ဇရောထေဝရာရော ဟောတိအာဒိနာ+ ကုဉ္ဇရောထေဝရာ
 ရောဟော ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ထေရေန+မထေရ်သည်၊ ဂဟိတဉ္ဇာယု
 အပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ အဂဟိတဉ္ဇာမယုအပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊
 အာယုယသသုခ ရူပါဒိဘေဒံ+အသက်ရှည်ခြင်း အခြံအရံများခြင်းကျော်
 စောခြင်း ချမ်းသာကြီးခြင်း ရူပါရုံအစရှိသည်အပြားရှိသော၊ အတ္တနေ+
 မိမိ၏၊ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိ+နတ်၌ဖြစ်သော စည်းဝိပ်ကို၊ ဧကေတော+တပေါင်း
 တည်း၊ ဒေသေတွာ+ပြပြီး၍၊ ပုနရိ+တဖန်လည်း၊ ထေရေန+မထေရ်သည်၊
 အဂဟိတမေဝ+မယုအပ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ အတ္တနေ+မိမိ၏၊ အာ
 နုဘာဝသမ္ပတ္တိ+တန်ခိုးအာနုဘော်နှင့် ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဒေသေတံ+ပြအံ့
 သေ+၍၊ သက္ကာရောဂရကာရောတိအာဒိ+သက္ကာရောဂရကာရောဤသို့
 အစရှိသောပါ၌ကို၊ အာဟာ+ဆိုပြီး၊ တေနဝစနေန+ထိုစကားဖြင့်၊ တန္တေ+
 ရှင်ပင်ဘုရား၊ ဧကဝလံ+ဆက်သက်၊ တုဋ္ဌေဟိ+အရှင်ဘုရား တို့သည်၊
 ယထာဝုတ္တမေဝ+ဆိုခဲ့တိုင်းသာလျှင် ဖြစ်သော၊ ဣမေဤနတ်ရွာ၌၊ မသ္မံ+
 အကျွန်ုပ်၏၊ ပုညဖလံ+ကောင်းမှုကံ၏ အကျိုးသည်၊ နဟောတိ+ဖြစ်သည်
 မဟုတ်ပါသေး၊ အဝိစခေါ+စင်စစ်သော်ကား၊ ဒိဗ္ဗ+နတ်၌ဖြစ်သော၊ ဣဒံ
 အဓိပတေယုရိ+ဤသို့သော အစိုးရခြင်း သည်လည်း၊ ဟောတိ+ ဖြစ်၏၊
 ဣတိ+ဤသို့၊ ဒေသေတိ+ပြ၏၊ တဉ္ဇာ+ထိုဂါထာ၌၊ သက္ကာရောတိ+သက္ကာရော
 ဟူသည်ကား၊ အာဒကကိရိယာ+အရိအသေ ပြုခြင်းတည်း၊ ဒေဝေဟိ+
 နတ်တို့သည်၊ အတ္တနေ+မိမိအား၊ သက္ကာတဗ္ဗတာ+ အရိအသေပြုအပ်
 သည်၏အဖြစ်တည်း၊ ဣတိအယံ+ဤသည်ကား၊ အတ္ထော+အနက်တည်း၊
 တထာ+ထိုအတူ၊ ဂရုကာရောတိ+ဂရုကာရော ဟူသည်ကား၊ ဂရုကာ
 တဗ္ဗတာ+အလေးအမြတ် ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်တည်း၊ ဒေဝါနန္တိ+ဒေဝါနံ
 ဟူသည်ကား၊ ဒေဝေဟိ+နတ်တို့သည်၊ အပရိတာတိ+အပရိတာဟူသည်
 ကား၊ ပုဇိတာ+မူဇော်အပ်၏၊ သမ္ဘာရိမုတ္တာနန္တိ+သမ္ဘာရိမုတ္တာနံဟူသည်
 ကား၊ သုဠ+ကောင်းစွာ၊ ဝိမုတ္တာနံ+လေသာမှ လွတ်တော်မူကုန်ပြီးထ
 သော၊ သမ္ဘာသံကိလေသ ပဟာယိနံ+အလုံးစုံပူပန်စေတတ်သော ကိလေ
 သကိုပယ်ကုန်ပြီးထသော၊ သန္တာနန္တိ+သန္တာနံဟူသည်ကား၊ သန္တာကာ
 ယဝစိမ္မေနောကမ္ဘာနံ+ငြိမ်သက်သောကာယကံဝစိကံမနောကံရှိကုန်သော၊

သံသရာသုတေသနကောင်း ဖြစ်ကုန်သော၊ သိက္ခာနည်းရဟန်းတို့အား မဂ္ဂဗြဟ္မ
စရိယသမာဓိအရိယာမဂ် တည်းဟူသော ဖြစ်သော အကျင့်ကို လည်း
ကောင်းသောသနဗြဟ္မစရိယသမာဓိသံသရာတော် တည်းဟူသောဖြစ်
သောအကျင့်ကို လည်းကောင်း၊ ဝိညာဉ္ဇာတိအကျင့်အပ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်
ကြောင့် ဗြဟ္မစရိယ ဖြစ်သောအကျင့်ကို ကျင့်လေ့ရှိကုန်သော၊ ပဿန္နော
အာသနံ ဒဇ္ဇာတိပဿန္နော အာသနံဒဇ္ဇော ဟူသည်ကား၊ ကိစ္ဆပလံဟံ၏။
အကျိုးကို၊ သဒ္ဓါယစယံကြည်သဖြင့်လည်းကောင်း၊ ရတနတ္ထယံရတနာ
သံပါးတို့၏ ဂုဏ်ကို၊ သဒ္ဓါယစယံကြည်သဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပဿန္န
မာနသောကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွင်ဖြစ်၍၊ အာသန မတ္တဇ္ဇိ
နေရာ အင်းပျဉ်မျက်လည်း၊ ယဒိဒဒေယျ အကယ်၍ လှူငြားအံ့၊ ဇေနန္တေ
ယထာအဟန္တိ၊ ဇေနန္တေယထာအဟံဟူသည်ကား၊ အဟံအက္ခိယံသည်၊
တေနအာသနဒါနေန၊ ထိုနေရာ အင်းပျဉ်ကို ပေးလှူခြင်း တည်းဟူသော
ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ ဇေတရဟိယရအခါ ထက်နတ်ရွာ၌၊ နန္ဒာမိမောဒါမိ
ယထာနှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ရသကဲ့သို့၊ ဇေတမေတုတုသာလျှင်၊ အညော
ဝိတပါးသော သူသည်လည်း၊ နန္တေယျမောဒေယျ၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်
ရာ၏။ တသ္မာတိတသ္မာဟူသည်ကား၊ တေနကာရတေန၊ ထိုအကြောင်း
ကြောင့်၊ ဟိသဒ္ဓေါဟိသဒ္ဓါသည်၊ နိပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်မျှသာတည်း၊ အတ္ထ
ကာမေနာတိအတ္ထကာမေန ဟူသည်ကား၊ အတ္တနေမိမိ၏၊ ဟိတကာ
မေနအစီးအပွားကို အလိုရှိသောသူသည်၊ ဟိသစ္စံထိုစကားသည် မှန်၏။
ယောအာကြင်သူသည်၊ အတ္တနေမိမိ၏၊ ဟိတာဝဟံ အကျိုးစီးပွားကို
ဆောင်တတ်သော၊ ကမ္မံအမှုကို၊ ကံရေတိပြုတတ်၏။ အဟိတာဝဟံ
အကျိုးစီးပွားမရှိသည်ကို ဆောင်တတ်သော၊ ကမ္မံအမှုကို၊ နကရေတိ
မပြုတတ်သော၊ ထိုသူသည်၊ အတ္တကာမောမိမိ၏အစီးအပွားကိုလိုသော
သူမည်၏။ မဟတ္တန္တိမဟတ္တံ ဟူသည်ကား၊ ဝိပါကမဟတ္တံ အကျိုး၏
များမြတ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ သရိရန္တိမဝေရိန္တိ၊ သရိရန္တိမဝေရိန္တိဟူသည်
ကား၊ အန္တိမဒေဟံ အဆုံးစွန်သော ကိုယ်ကို၊ ဝေရေန္တာနံ ဆောင်ကုန်
သောရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဝိတာသဝါနံကုန်ပြီးသော အာသဝေါရှိ
ကုန်သောရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့အား၊ ဣတိအယံဤသည်ကား၊ အတ္ထေသ
အနက်သည်၊ အယံဟိအယံဝေဤသို့လတ္တံ့ သည်သာလျှင်၊ ဧတ္ထဤဝါ
ထာ၌၊ အတ္ထေသပုန်၏အနက်တည်း၊ ယသ္မာအကြင်ကြောင့်၊ အရဟတံ
အရဟန္တာနံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ အာသနဒါနေနနေရာအင်းပျဉ်ကို

၆၄

ဝိမာနဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိဿယ

လူချင်းကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိယာနတ်၌ဖြစ်သော
 စည်းစိမ်ချမ်းသာဖြင့်၊ မောဒါမိ၊ မွေ့လျော်ပျော်ပါးရ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အဘိဗုဒ္ဓိ၊ လွန်စွာ ပွားများခြင်းကို၊ ပတ္တယ၊ မာနေန၊
 တောင့်တသော၊ အညေနာဝိ၊ တပါးသောသူသည်လည်း၊ အန္တိမသမယ၊
 ယော၊ အဆုံးစွန်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌၊ ဗြတနံ၊ တည်ကုန်သော ရဟန္တာ
 ပုဂ္ဂိုလ် မြတ်ဘို့အား၊ အာသနံ၊ နေရာအင်းယှဉ်စေသော လှူသွယ်ဝတ္ထုကို၊
 ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးလှူအပ်၏၊ တာဒိသံ၊ ထိုကဲ့သို့သဘောရှိသော၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှု
 သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ အတ္တံ၊ ဤသို့သော အနက်ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြ၏၊ သေ
 သံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်သည်၊ ဝုတ္တသဒိသ၊ မေးဆိုအပ်ပြီးသောစကား
 နှင့်တူသည် သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့သောပြီးဆုံးခြင်းကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်
 အပ်၏။ (ကုဉ္ဇရဝိမာနဝတ္ထုနာမကုဉ္ဇရဝိမာနဝတ္ထုအဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊
 ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။)

[၆] [၁-ပိဋက-၆-ပဌမနာဝိမာနဝတ္ထု]

သုဝဏ္ဏသဒ္ဓနံ၊ နာဝန္တိ၊ ဣဒံ၊ သုဝဏ္ဏသဒ္ဓနံ၊ နာဝံဟူသော ဤဝတ္ထုသည်၊
 နာဝိမာနံ၊ နာဝိမာနဝတ္ထုတည်း။ ဥပုတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းအဋ္ဌ၊ ပုတ္တိသည်၊
 ကာ၊ အဘယ်နည်း။ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိ
 ခေါ်နေပြည်တော်၌၊ ဝိဟရန္တေ၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်၊ သောဠသမတ္တာ၊
 တကျိပ်ခြောက်ယောက် အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့
 သည်၊ အညတြသ္မိံ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ဂါမကာဝါသေ၊ ရွာငယ်ကျောင်း
 ၌၊ ဝသိတွာ၊ နေကုန်၍၊ ဝုတ္တဝဿ၊ ငါကျွတ်ကုန်ပြီးသည်ရှိသော်၊ ဘဂ
 ဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပဿိ၊ သာမယျော၊ မြင်ကုန်အံ့။ ဓမ္မဉ္စ၊ တရားတော်ကို
 လည်း၊ သုဏိ၊ သာမနာကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိပြည်ကို၊
 ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍၊ ဝိမုသမယေ၊ နွေလအခါ၌၊ အဋ္ဌါနမဂ္ဂံ၊ အစွန့်ရှည်သောခရီး
 သို့၊ ပဋိပန္နံ၊ သွားကုန်သည်ရှိသော်၊ အန္တရာမဂ္ဂဇာတိ၊ အကြား၌လည်း၊
 နိရုဒ္ဓကော၊ ရေမရှိသော၊ ကန္တရော၊ ခရီးခဲသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေ၊ ထို
 ရဟန်းတို့သည်လည်း၊ တတ္ထံ၊ ထိုခရီးခဲ၌၊ စာမ္မာဘိတက္ကာ၊ မှုန်ခြင်းသည်
 နှိပ်စက်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပါနိယံ၊ သောက်ရေကို၊ အလတ္တမာ
 နာမရကုန်သည်ရှိသော်၊ ကိလန္တာ၊ ပင်ပန်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တသိတာ၊
 ရေမွတ်သိပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အညတရဿ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ဂါမဿံ၊

ရွာ၏။ အဝိဒ္ဓုရေန- အနီးဖြစ်သောလမ်းခရီးဖြင့်၊ ဂစ္ဆန္တိ-သွားကြကုန်၏။
 တတ္ထ-ထိုရွာ၌၊ အညတရာ-တယောက်သော၊ ဣတ္ထိ-မိန်းမသည်၊ ဥဒက
 ဘာဇန-ရေခိုးကို၊ ဂဟေတွာ-ယူ၍၊ ဥဒကတ္ထာယ-ရေခပ်ခြင်းအကျိုးငှါ၊
 ဥဒပါနာဘိမုခိ-ရေတွင်းသို့ရှေးရှုသည်ဖြစ်၍၊ ဂစ္ဆတိ-သွား၏။ အထ-ထို
 အခါ၌၊ တေဘိက္ခု-ထိုရဟန်းတို့သည်၊ တံ-ထိုရေခပ်သွားသော မိန်းမကို၊
 ဒိသွာ-မြင်၍၊ ယတ္ထ-အကြင်အရပ်သို့၊ အယံ-ဤ-ဤမိန်းမသည်၊ ဂစ္ဆတိ-
 သွား၏။ တတ္ထ-ထိုအရပ်သို့၊ ဂတေ-သွားသည်ရှိသော်၊ ပါနိယံ-သောက်ရ
 ကို၊ လုဇ္ဈ-ရခြင်းငှါ၊ သက္ကာ-တတ်ကောင်းရာ၏။ ဣတိ-ဤသို့အကြံဖြစ်၍၊
 ပိပါသပရေတာ-ရေမွတ်သိပ်ခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တံဒိ
 သာဘိမုခါ-ထိုမိန်းမသွားသောအရပ်သို့ရှေးရှု၊ ဂတိ-သွားကုန်၍၊ ဥဒ
 ပါနံ-ရေတွင်းကို၊ ဒိသွာ-မြင်၍၊ တဿာ-ထိုမိန်းမ၏၊ အဝိဒ္ဓုရေန-အနီးဖြစ်
 သောအရပ်၌၊ အဋ္ဌံသု-ရပ်ကုန်၏။ သာဣတ္ထိ-ထိုမိန်းမသည်၊ တတေဘိ-ထို
 ရေတွင်းမှ၊ ဥဒကံ-ရေကို၊ ဂဟေတွာ-ယူ၍၊ နိဝတ္တိတုကာမာ-ပြန်နစ်
 လိုသည်ရှိသော်၊ တေဘိက္ခု-ထိုရဟန်းတို့ကို၊ ဒိသွာ-မြင်၍၊ ဣမေအယုအ
 ဤအရှင်ကောင်းတို့သည်၊ ပိပါသိတာ-ရေသိပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဥဒကော
 န-ရေဖြင့်၊ အတ္တိကာ-အလိုရှိကုန်၏။ ဣတိ-ဤသို့၊ ဥတွာ-သိ၍၊ ငရုစိတ္တိကာ
 ရံ-လေးမြတ် ရှိသေခြင်းကို၊ ဥပဋ္ဌပေတွာ-ဖြစ်စေ၍၊ ဥဒကေန-ရေဖြင့်၊
 နိမန္တေသိ-ဖိတ်၏။ တေဘိက္ခု-ထိုရဟန်း တို့သည်၊ ပတ္တထဝိကတေ-
 သဝိတ်အိတ်မှ၊ မရိသာဝနံ-ရေစစ်ကို၊ နိဟရိတွာ-ထုတ်၍၊ ပရိသာဝေတွာ-
 စစ်၍၊ ယာဝဒတ္တံ-အလိုရှိတိုင်း၊ ပါနိယံ-ရေကို၊ ပိပိတွာ-သောက်ပြီး၍၊
 ဟတ္ထပါဝေသေကံ-ခြေတို့ကို၊ သိတံကတွာ-အေးမြအောင်ပြု၍၊ တဿာ
 ဣတ္ထိယာ-ထိုရေလှူသော မိန်းမအား၊ ပါနိယဒါနေ-သောက်ရကိုလှူခြင်း၌၊
 အနုမောဒနံ-အနုမောဒနာတရားစကားကို၊ ဝေတွာ-ဟော၍၊ အဂမံသု-ကြွ
 သွားကြလေကုန်၏။ သာဣတ္ထိ-ထိုမိန်းမသည်၊ တံပုညံ-ထိုရေလှူရသော
 ကောင်းမှုကို၊ ဟဒယေ-စိတ်နှလုံး၌၊ ဋ္ဌပေတွာ-ထား၍၊ အန္တရန္တရ-အကြား
 အကြား၌၊ အနုဿရန္တိ-အောက်မေ့လျက်၊ အပယုဘာဝေ-နောက်အတံ့၌၊
 ကာသံကတွာ-ရတေ၍၊ တာဝတိံသဘဝနေ-တာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌၊
 နိဗ္ဗတ္တိ-ဖြစ်လေ၏။ တဿာ-ထိုနတ်သမီး၏၊ ပုညာနုဘာဝေန-ကောင်းမှု၏
 အာနုဘောသိ-ကြောင့်၊ ကပ္ပရုက္ခောပသောဘိတံ-နတ်၌ဖြစ်သောပဒေသာပင်
 တို့ဖြင့် တင့်တယ်ခြင်းရှိသော၊ မာရန္တ-ကြီးစွာသော၊ ဝိမာနံ-ဗိမာန်သည်၊
 ဥပ္ပဇ္ဇတိ-ဖြစ်၏။ တံ-ထိုဗိမာန်ကို၊ ပရိက္ခိပိတွာ-ဝန်းရံ၍၊ မုတ္တဇေလရတေ

ဝိကသိတာပုလဲကွန်ချာ ငွေတန်းဆာတို့ဖြင့် ပွင့်လင်းတသော၊ ဝိကိဏ္ဍ
ပဏ္ဍရပုဋ္ဌိနုတနာအထူးထူးအပြားပြားဖြစ်သော ငွေဖွေးဖြူသောတ
နာသဲရှိတသော၊ မဏိကွဉ်နိဗ္ဗသသလိလဝါဟိနိ၊ ပတ္တမြားတုံးအသွင်ညစ်
ကြေးမတင် ရေအယဉ် မီးမီးစီးသောမြစ်သာည်၊ ပုရိတအရေပြည့်သည်၊
အဟောသီးဖြစ်ပြီးတသောနိဗ္ဗယာထိုမြစ်၏၊ ဉာဏသုတိရေသုကမ်းနား
နှစ်ဘက်တို့၌၊ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်သည်၊ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်၏။ ဝိမာန၌၊ ရေစ၊ မိမာန
တံခါး၌လည်း၊ ပဉ္စဝဏ္ဏပဒုမပုဏ္ဏရိကမဏ္ဍိတာ၊ ငါးပါးသောအဆင်းရှိသော၊
ပဒုမာကြာပုဏ္ဏရိကတို့ဖြင့်တန်းဆာဆင်အင်သော၊ မဟတိ၊ ကြီးစွာသော၊
ပေါက္ခရဏိ၊ ရေကန်သည်၊ သုဝဏ္ဏနာဝါယ၊ ရွှေလှေနှင့်၊ သဟတက္ခ၊ နိဗ္ဗတ္တိ
ဖြစ်၏၊ သာထိုနတ်သွီးသည်၊ တတ္ထထိုရေကန်၌၊ နိဗ္ဗသဗ္ဗတ္တိ၊ နတ်၏စည်း
စိပ်ကို၊ အနုဘဝန္တိ၊ ခံစားသည်ရှိသော၊ နာဝါယ၊ ရွှေလှေဖြင့်၊ ကိဉ္ဇန္တိ၊ ကစား
ဖြူးတူးထွက်၊ ဝိစရတိ၊ သွားလာ၏၊ အထပစ္စ၊ ထိုမှနေောက်၌၊ ဧကဒိဝသံ၊
တနေ့သ၌၊ အာယသ္မ၊ ရှည်သောသက်တော်ရှိသော၊ မဟာမောဂ္ဂလာနေ၊
အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန် မထေရ်သည်၊ ဒေဝစာရိကံ၊ နတ်ပြည်ဒေသစာရိ
ကို၊ စရန္တော၊ ကြွတော်မူသည်ရှိသော်၊ နာဝါယ၊ ရွှေလှေဖြင့်၊ ကိဉ္ဇန္တိ၊
ကစားဖြူးတူးသော၊ တံဒေဝစိတရံ၊ ထိုနတ်သမီးကို၊ ဒိသ္မ၊ မြင်၍၊ တာ
ယ၊ ထိုနတ်သမီးသည်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ ပုညကမ္မ၊ ကောင်းမှုကံကို၊
ပုစ္ဆန္တောမေ၊ လိုသည်ဖြစ်၍၊ သုဝဏ္ဏဆဒနံ၊ (ပ)ဝဏ္ဏောစတေသဗ္ဗဒိ
သာပတာသတိ၊ သုဝဏ္ဏဆဒနံ၊ (ပ)၊ ဝဏ္ဏောစတေသဗ္ဗဒိသာပတာ
သတိဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်ပြီး၊ ဗြဟ္မာနုဘာဝေ၊ ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်
ရှိသော၊ နာရိ၊ နတ်သမီး၊ တံ၊ သင်သည်၊ သုဝဏ္ဏဆဒနံ၊ ရွှေနိဗလံတို့ဖြင့်
မိုးရံအပ်သော၊ နာဝံ၊ လှေကို၊ အာရုပ္ပ၊ တက်စီး၍၊ တိဋ္ဌသိ၊ တည်၏၊ ပေါက္ခ
ရဏိ၊ ရေကန်သို့၊ အဘိရတိယ၊ မွေလျော်ပျော်ပါးခြင်းငှါ၊ သြဝါဟသိ၊
သက်ဝင်၏၊ ပဉ္စ၊ ငွေဖြင့်ပြီးသော နတ်၌ဖြစ်သော ကြာပန်းကို၊ ပါဏိနာ၊
လက်ဝဲလက်ဖြင့်၊ သိပ္ပသိ၊ သွတ်ဖြတ်၏၊ ဗြဟ္မာနုဘာဝေ၊ ကြီးသောတန်ခိုး
အာနုဘော် ရှိသော၊ ဒေဝိ၊ နတ်သမီး၊ ဧကန၊ အတယ်သို့ သဘောရှိသော
ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တေ၊ သင်နတ်သမီးအား၊ ဧတဒိသော၊ ဤသို့သဘော
ရှိသော၊ ဝဏ္ဏောစ၊ အဆောင်အဆင်းသည်လည်း၊ အတေ၊ ဖြစ်သနည်း၊
ဧကန၊ အတယ်သို့သဘောရှိသောကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တေ၊ သင်နတ်သမီး
အား၊ ဣ၊ ဤအရပ်၌၊ လတ္တ၊ မာနံ၊ ရအပ်သော၊ သုရိတဖလံ၊ သုရိကံ
ကုသိုလ်ကံ၏ အကျိုးသည်၊ ဣတ္ထိ၊ ပြည့်စုံသနည်း၊ ဧကန၊ အတယ်သို့

သဘောရှိသော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တေသင်နတ်သမီးအား၊ မနသော
 ပိယာ၊ မိတ်ဖြင့်နှစ်သက်မြတ်နိုးအပ်ကုန်သော၊ သေကေမိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်
 သော၊ ဘောဂါဝါ၊ အသုံးအဆောင် တို့သည်လည်း၊ ဥဗ္ဗုန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
 သနည်း။ ။ ။ မဟာနုဘာဝေ၊ ကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ နေဝိ၊
 နတ်သမီး၊ တံသင်နတ်သမီးကို၊ ပုစ္ဆာမိ၊ ငါးမေး၏၊ မနုဿဘူတာ၊ လူပရ
 မတ္ထအဖြစ်သို့ ရောက်သည်ရှိသော၊ တံသင်သည်၊ ကိံ၊ ပုညံ၊ အဘယ်သို့
 သောကုသိုလ်ကံကို၊ အကာသိ၊ ပြုခဲ့ဘူးသနည်း၊ ကေန၊ အဘယ်သို့သဘော
 ရှိသော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တံသင်နတ်သမီးသည်၊ ဝေဇလိတာ၊ နုဘာ
 ဝါ၊ ဤသို့ထွန်းတောက်ပသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်သ
 နည်း၊ ကေန၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တေသင်
 နတ်သမီး၏၊ ဝဇ္ဈောဝ၊ အရောင်အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိဿ၊ ခပ်သိမ်း
 ကုန်သော အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပဘာသတိ၊ ထွန်းပစေနိုင်သနည်း။ ။ ။
 တေတ၊ ဆိုနောက်မှ၊ ထေရေန၊ ရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည်၊ ပုဠာ
 ယမေးအပ်သော၊ ဒေဝတာယ၊ နတ်သမီးသည်၊ ဝိဿန္တိတာကာရံ၊ ဖြေအပ်
 သောအခြင်းအရာကို၊ ဒဿတံ၊ ပြအံ့သောဌ၊ သင်္ဂါဟကေဟိ၊ သင်္ဂါ
 ယနာတင် သရာရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့သည်၊ သာဒေဝတာအတ္တမနာ၊
 မောဂ္ဂလာနေနုပုစ္ဆိတာ၊ ပဉ္စပုဠာပိယာကာသိ၊ ယဿကမ္မသိဒ္ဓံပလန္တိ၊
 သာဒေဝတာ အတ္တမနာ၊ မောဂ္ဂလာနေနု ပုစ္ဆိတာ၊ ပဉ္စပုဠာပိယာကာသိ
 ယဿကမ္မသိဒ္ဓံပလံဟူသော၊ အယံဂါထာ၊ ဤဂါထာကို၊ ဝုတ္တ၊ ဆိုအပ်
 ၏။ ။ မောဂ္ဂလာနေနုရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည်၊ ပုစ္ဆိတာမေး
 အပ်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တမနာနှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသော၊ သာဒေဝ
 တာ၊ ဆိုနတ်သမီးသည်၊ နှုဒပလံ၊ ဤအကျိုးသည်၊ ယဿကမ္မဿ၊ အကြွင်း
 ကုသိုလ်ကံ၏၊ ပလံ၊ အကျိုးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဉ္စ၊ ခပ်ခြင်းဌ၊ အလိုရှိ၍
 မေးအပ်သော၊ တံကမ္မံ၊ ထိုကံကို၊ ပုဠာပုဠာကာရေနေဝ၊ မေးအပ်သော
 အခြင်းအရာအားဖြင့်သာလျှင်၊ ဝိယာကာသိ၊ ဖြေကြားပြီ။ ။ မဟာနုဘာ
 ဝေကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရှင်ရဟန်း၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်
 သည်၊ မနုဿ၊ လူတို့၌၊ မနုဿဘူတာ၊ လူပရမတ္ထအဖြစ်သို့ရောက်သည်
 ရှိသော၊ တသိတေ၊ မွတ်သိပ်ကုန်သော၊ ကိလန္တေ၊ မင်ပန်းသောကိုယ်
 ရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဒိဿာနု၊ မြင်၍၊ ပါတံ၊ သောက်စိမ့်သော
 ဌ၊ ဥဠာယ၊ ဆကြွလုံ့လပြု၍၊ ဥဒကံ၊ သောက်ရေးကို၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူခဲ့ဘူး
 ၏၊ မဟာနုဘာဝေ၊ ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရှင်ရဟန်း၊

၆၀ ပိမာနဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိဿယ

၆၀/သိယာအကြင်သူသည်၊ စေတစစ်စစ်၊ ကိလန္တိသနံ၊ ပင်ပန်းကုန်သော၊ ပိပါ
သိတာနံ၊ ရွှေ့တ်သိပ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ပါတုံ၊ သောက်
စိမ့်သော၊ ဌ၊ ဝုဋ္ဌာယ၊ ထကြွလုံ့၊ လပြု၍၊ ဗုဒ္ဓကံ၊ သောက်ရေကို၊ ဒဒါ၊ တီး၊ ငေး
လှူအံ့၊ တဿ၊ ထိုသူအား၊ ဗဟုတ္တမလျာ၊ များသော ရေပန်းရှိကုန်သော၊
ဗဟုဝုတ္တု၊ ရိကာ၊ များသောဝုတ္တု၊ ရိက်ရှိကုန်သော၊ ဝိတေ၊ ဒကာ၊ ချမ်းအေး
သောရေရှိကုန်သော၊ နန္ဒော၊ မြစ်တို့သည်၊ တဝန္တိ၊ မြစ်ကုန်၏။ ။ သိတော
ဒကာ၊ ချမ်းအေးသောရေရှိကုန်သော၊ ဝါလုကသန္တိတာ၊ ဖြူစင်သော သဲ
အခင်းရှိကုန်သော၊ နဒီ၊ မြစ်တို့သည်၊ သဗ္ဗဒါ၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊ တမာပတာ၊
အရိက်မှောင်ကို အရောင်အလင်းဖြင့် ထွန်းပကုန်လျက်၊ အနုဗ္ဗရိယန္တိ၊
လျောက်ပတ်သည်၏အစွမ်းဖြင့် ခြံရံကုန်၏၊ တာသံ၊ ထိုမြစ်တို့၏၊ ဥဘော
သုတိ၊ ရေသု၊ ကမ်းနားနှစ်ဘက်တို့၌၊ အဗ္ဗာစ၊ သရက်ပင်တို့သည် လည်း
ကောင်း၊ သာလာစ၊ အင်ကြင်းပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ တိလကာစ၊
ရိုးစွပ်နီနှင့်တူသော အပွင့်ရှိကုန်သော သစ်ပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊
ဇမ္ဗုယောစ၊ သပြေပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဓါလကာစ၊ ဝှံပင်တို့
သည်လည်းကောင်း၊ ပါရုလိယောစ၊ သခွတ်ပင်တို့သည်လည်းကောင်း၊
ဗုလ္လ္လာ၊ ပွင့်ကုန်၏၊ မဟာနုဘာဝ၊ ကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊
ဘိက္ခု၊ ရှင်ရဟန်း၊ ဝုညကတာ၊ ကောင်းမှုကိုပြုလေ့ရှိကုန်သော သူတို့သည်၊
ဘူမိဘာဂေဟိ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော ခြေအတို့တို့ဖြင့်၊ ဥပေတရူပံ၊
ခြီးမွမ်းအပ်သည်အဖြစ်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဘူသံ၊ လွန်စွာ၊ သေ၊ ဘမာနံ၊ တင့်
တယ်သော၊ တံပိမာနသေဋ္ဌံ၊ ထိုမြစ်သောပိမာနကို၊ လတန္တိ၊ ကုန်၏။
အယံပိပါကော၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အကျိုးသည်၊ တသေဝကဗ္ဗဿ၊
ထိုသောက်ရေကို ပေးလှူခဲ့သော ကောင်းမှု၏ သာဠှင်၊ ပိပါကော၊
အကျိုးတည်း။ တောဒိသံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ပိပါကံ၊ အကျိုးကို၊ ဝုည
ကတာ၊ ကောင်းမှုကိုပြုလေ့ရှိကုန်သောသူတို့သည်၊ လတန္တိ၊ ကုန်၏။ ။
မဟာနုဘာဝ၊ ကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရှင်ရဟန်း၊
တေန၊ ထိုသို့သဘောရှိသောကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ တော
ဒိသော၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝဇ္ဇေ၊ အရောင်အဆင်းသည်၊ တေတာ၊
ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုသို့သဘောရှိသောကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊
ဣတေ၊ ဤအရပ်၌၊ လတ္တမာနံ၊ ရအပ်သော၊ ဉာတရိတဖလံ၊ သုစရိက်ကုသိုလ်
ကံ၏အကျိုးသည်၊ ဣတ္ထတိ၊ ပြည့်စုံ၏၊ တေန၊ ထိုသို့သဘောရှိသောကုသိုလ်
ကံကြောင့်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ မနသောပိယ၊ မိတ်ဖြင့်နှင်သက်မြတ်နိုး

အပ်ကုန်သော၊ ယေကေဝိအလုံးစုံကုန်သော၊ ဘောဂါဝအသုံးအဆောင်
 ကိုသည်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိဖြစ်ကုန်၏။ မဟာနုဘာဝ+ ကြီးသောတန်ခိုး
 အာနုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရှင်ရဟန်း၊ တေ+အရှင်ဘုရားအား၊ အက္ခာမိ+
 အက္ခန္တိပ်ဖြေကြား၏၊ မနုဿဘူတာ+လူ၏အဖြစ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်၊
 အဟံ+အက္ခန္တိပ်သည်၊ ယံဝုညံ+အကြင်သောကံရေကို လှူခြင်းတည်းဟူ
 သောကုသိုလ်ကံကို၊ အကာသိ+ပြုခဲ့ဘူး၏၊ တေန+ထိုသို့သော၊ ရှိသော
 ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ အဟံ+အက္ခန္တိပ်သည်၊ ဧဝံဇာပိတာနုဘာဝါ+ ဤသို့
 တွန်းတောက်ပသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသည်၊ အမှီ+ဖြစ်၏၊ တေန+ထိုသို့
 သဘောရှိသော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေ+အက္ခန္တိပ်၏၊ ဝဇ္ဈောစ+အရောင်
 အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာ+အလုံးစုံသောအဝေမုက်နှာတို့ကို၊ ပတာ
 သတိ+ဆွန်းပစေနိုင်၏၊ ဣတိ+ဤသို့၊ ဝိဿန္တေတိ+ဖြေကြားပေ၏၊ အယံ+ဤ
 ဆိုအပ်ပြီးသည်ကား၊ ဒေဝတာယနတ်သမီး၏၊ ဝိဿန္တိတာကာရော+ဖြေ
 ကြားအပ်သောအခြင်းအရာတည်း၊ တတ္ထ+ထိုဂါထာ၌၊ သုဝဏ္ဏသဒနန္တိ+
 သုဝဏ္ဏသဒနံဟူသည်ကား၊ ရတ္တသုဝဏ္ဏ+မေယဟိ+ရွှေနိဗလံတို့ဖြင့်ပြီးကုန်
 သော၊ ဝိဝိတ္တဘိတ္တိဝိဝိဓ+သဒနေဟိ+ဆန်းကြယ်သောနံရံအထူးထူးသော
 အမိုးတို့ဖြင့်၊ ဥဘောဟိပဿဟိ+နံပါးနှစ်ဘက်တို့၌၊ ငနိစ္ဆာဒိတတ္ထန္တိရ
 တာယစေတမိုးအပ်သောအတွင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊
 နာနာ ရတနံ သမုဇ္ဈ လေန+အထူးထူးသော ရတနာ တို့ဖြင့် တောက်ပ
 သော၊ ကနကမယာ လင်္ကာရေန+ရွှေဖြင့်ပြီးသော တန်းဆင့်ဖြင့်၊ ဥပရိ+အ
 ထက်၌၊ သာဒိတတာယစ+မိုးအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊
 သုဝဏ္ဏသဒနံ+ရွှေနိဗလံတို့ဖြင့်ပြီးသော တန်းဆင့်ဖြင့် မိုးအပ်ထားသော၊
 နာဝန္တိ+ နာဝံ ဟူသည်ကား၊ ပေါတံ+လှေကို၊ ဟိသစ္စံ+ထိုစကားသည်
 မှန်၏၊ သော+ထိုလှေသည်၊ ဩရတော+ဤငှာဘက်၌၊ ပါရံ+ထိုငှာဘက်သို့၊
 ပတတိဝတ္ထတိ+ရောက်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ+ထိုကြောင့်၊ ပေါတော+ပေါ
 တမည်၏၊ သုတ္တေ+သတ္တဝါတို့ကို၊ နေတိ+ဆောင်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ+ထို
 ကြောင့်၊ နာဝါ+နာဝါမည်၏၊ ဣတိစ+ဤသို့လည်း၊ ဝုဇ္ဈတိ+ဆိုအပ်၏၊ နုဓိတိ
 မ္မုဒံ+နာရီဟူသောဤဝန်သည်၊ တဿာ+ဒေဝီတာယ+ထိုနတ် သမီးအား၊
 အာလပနံ+ရှေးရှုခေါ်ဝေါ်သောဝန်တည်း၊ နရတိနေတိ+ဆောင်တတ်၏၊ ဣတိ
 တသ္မာ+ထိုကြောင့်၊ နရောနရမည်၏၊ ဝုရိသော+ယောက်ျားကို၊ လတ္တတိ+
 ရအပ်၏၊ ဟိ+ထင်စွာဆင့်ဦးအံ့၊ ပဌမပကတိဘူတော+ရှေးဦးစွာသဘော
 အားဖြင့်ဖြစ်သော၊ သတ္တေ+သတ္တဝါတို့၊ ဣတရာယာ ဤမှတပါးနောက်မှ

ဖြစ်သော၊ ပကတိယသဘောဖြစ်၍ဖြစ်သောသတ္တဝါထက်၊ သေဋ္ဌတ္တ
 နအထူးသဖြင့်၊ ခြီးမွမ်းအပ်မြတ်သော အနက်ကြောင့်၊ ပုရိသေတိတိဝစ
 နတ္ထေန၊ ပုရိသေတိဟူသောဝစနတ္ထကြောင့်၊ ပုရိသေတိ၊ ပုရိသေဟူ၍၊
 ဝုစ္စတိဆိုအပ်၏၊ ပုရိသေဋ္ဌဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌၊ သေတိ၊ ဖြစ်တတ်၏၊
 ဣတိဘသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပုရိသေ၊ ပုရိသမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုစ္စတိယထာ၊
 ဆိုအပ်သကဲ့သို့၊ ဇေတထာ၊ ထိုအတူ၊ နိရိတ္တန၊ ဆောင်တတ်သောအနက်
 ကြောင့်၊ နရောတိ၊ နရောဟူ၍၊ ဝုစ္စတိဆိုအပ်၏၊ ပတိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်နှင့်
 ၏၊ ပုတ္တဘာတုဘူတော၊ သားမောင်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ပုဂ္ဂလောဝိယောကျ်ား
 ဖြစ်သော သူသည်လည်း၊ မာတုဇေဋ္ဌတဂိနိန၊ အမိအမကြီးတို့၏၊ ဝိတု
 ဋ္ဌာနေ၊ အဘအရာ၌၊ တိဋ္ဌတိ၊ စာည်၏၊ ဘတ္တ၊ ဘူတော၊ လင်ဖြစ်၍ဖြစ်သော
 သူသည်ကား၊ ပဂေဝ၊ အဘယ့်ဆိုဘွယ်ရာရှိအံ့နည်း၊ ယာ၊ အကြင်မိန်းမ
 သည်၊ နရဿ၊ ယောကျ်ား၏၊ သော၊ ဥဋ္ဌာတည်း၊ ဣတိဘသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 သာ၊ ထိုမိန်းမသည်၊ နာရိ၊ နာရိမည်၏၊ အယဉ္ဇသမညာ၊ ဤနာရိဟူသော
 အမည်ကိုလည်း၊ မနုဿိတ္တိသု၊ လူငန်းမတို့၌၊ ရုဋ္ဌိဝသေန၊ အတွင်ရုဋ္ဌ၏
 အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတရာသုပိ၊ လူမိန်းမမှတပါးသော
 နတ်မိန်းမတို့၌လည်း၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ နာရိဟူ၍၊ ဝုစ္စတိဆိုအပ်၏၊ ဩဂါ
 ဟသိပေါက္ခရဏိန္ဒိ၊ ဩဂါဟသိပေါက္ခရဏိ ဟူသည်ကား၊ ရုတ္တု၊ ပြုလာနီ
 လုပ္ပလာဒိကော၊ ကြာနီကြာညိုအစရှိသော၊ ဗဟုဝိဓေ၊ များသောအပြားရှိ
 သော၊ ရတနမယေ၊ ရတနာမျိုးတို့ဖြင့်ပြီးသော၊ ဇလကုသုမေ၊ ရေ၌ဖြစ်
 သောကြာပန်းသည်၊ သတိဝိ၊ ရှိလျှင်းမူလည်း၊ ပေါက္ခရသင်္ခါတာနံ၊ ပေါက္ခ
 ရဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ ဒိဗ္ဗပဒုမာနံ၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော ကြာပဒုမာတို့၏၊
 တတ္ထ၊ ဆိုနတ်ရေကန်၌၊ ယေဘုယျတ္တာယ၊ များသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
 ပေါက္ခရဏိတိ၊ ပေါက္ခရဏိဟူ၍၊ လန္ဒနာမံ၊ ရအပ်သောအမည်ရှိသော၊ ဒိဗ္ဗ
 သရံ၊ နတ်၌ဖြစ်သောရေကန်သို့၊ ဇလဝိဟာရရတိယာ၊ ရေ၌နေခြင်းတည်း
 ဟူသော၊ ဝိဇ္ဇိ၊ ထူးပျော်ပါးခြင်းဖြင့်၊ အနုပရိသသိ၊ သက်ဝင်၏၊ ပဒ္မံသိန္ဒသိ
 ပါဏိနာတိ၊ ပဒ္မံသိန္ဒသိပါဏိနာဟူသည်ကား၊ ရတမယနာဠိငွေဖြင့်ပြီး
 သောအရိုးရှိသော၊ နာနာရတနမယပတ္တသင်္ခါတာ၊ အထူးထူးသောရတ
 နာဖြင့်ပြီးသော ကြာရွက်ကြာချပ်ဟု ဆိုအပ်သော၊ ကနကမယကဏ္ဍိက
 ကိဉ္ဇကွကေသရံ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသောအချက်ဝတ်မှုံဝတ်ဆံ့ရှိသော၊ ပဒုမံ
 ဒိဗ္ဗကမလံ၊ နတ်၌ဖြစ်သော ပဒုမာကြာပန်းကို၊ ကိဉ္ဇာယရိန္ဒံ၊ တင့်တယ်
 စမွယ်နှစ်သက်ခြင်းကို၊ ကာတုကာမတာယ၊ ပြုလိုသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ တထာ

သင်၏ဟတ္ထေနလက်ဖြင့်၊ ဘဉ္ဇသိသွတ်ချိုး၏၊ ~~တသိတေတိ~~၊ တသိတေ
ဟူသည်ကား၊ ပိပါသိတေ၊ ရေသိပ်ကုန်သော၊ ကိလန္တတိ၊ ကိလန္တဟူ
သည်ကား၊ တာယဂိပါသာယာ၊ ထိုရေသိပ်ခြင်းဖြင့်၊ တေနအဋ္ဌါနပရိသ
မေနထိုခရီးပင်ပန်းခြင်းဖြင့်၊ ကိလန္တကာယောပင်ပန်းသော ကိုယ်ရှိကုန်
သော၊ ဥဠာယာတိ၊ ဥဠာယဟူသည်ကား၊ ဥဠာနဝိရိယံ၊ ဆကြွလုံ့လကို၊
ကတွာပြု၍၊ အာလသိယံ၊ ပျင်းရိသောအဖြစ်သို့၊ အနာပဋိတွာမရောက်
မူ၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထေသအနက်တည်း၊ ~~ယောဝေတိအာဒိ~~
နာယောဝေ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ အဟံယထာ၊ အကျွန်ုပ်ကဲ့သို့၊ ဇေံ၊ ဤ
အတူ၊ အညေဝိတပါးသောသူတို့သည်လည်း၊ အာယတနဂတေနတည်
ရာသို့ရောက်သော၊ ဥဒကဒါနဝုညေနသောကံရောဂိုလ္လရသောကောင်းမှု
ကံကြောင့်၊ ဇေသံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဗလံ၊ အကျိုးကို၊ ပဋိလဘန္တိ၊
ရကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒိဋ္ဌေနအမြင်ဖြင့်၊ အဒိဋ္ဌဿမမြင်သည်ကို၊ အနုမာန
ဝိမိ၊ မျက်မှန်းဆ၍သိရသော အစီအရင်ကို၊ ဒသေတိ၊ ပြု၏၊ လေရေန၊
မထေရ်သည်၊ ပုဗ္ဗမတ္တံ၊ မေးအပ်သောအနက်ကို၊ သာဓာရဏတော၊ ဆက်
ဆံသောအားဖြင့်၊ ဝိဿန္တေတိ၊ ဖြေကြား၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုဂါယာ၌၊ တဿာ
ဤစာတဿဟူသော ပုဒ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ တန္တိစာတံဟူသောပုဒ်ဖြင့်
လည်းကောင်း၊ ယထာ၊ ဂုတ္တပုညကရိနံ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော
ကောင်းမှုကိုပြုလေ့ရှိသောသူတို့ကို၊ ပစ္စာမသတိ၊ သုံးသပ်၏၊ အနုပရိယန္တိ
တိ၊ အနုပရိယန္တိဟူသည်ကား၊ အနုရူပဝသေန၊ လျော်ပတ်သည်၏အစွမ်း
အားဖြင့်၊ ပရိက္ခိပန္တိ၊ ခြံရံကုန်၏၊ တဿ၊ ဆိုသူ၏၊ ဝသနဠာနံ၊ နေရာအရပ်
ကို၊ ပရိက္ခေပေန၊ ဝန်းရံသဖြင့်၊ သေဝိ၊ ထိုသူကိုလည်း၊ ဗရိက္ခောနာမ၊
ဝန်းရံအပ်သည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဤလကာတိ၊ ဤလကာဟူ
သည်ကား၊ ဗန္ဓုဇိဝကဂုပ္ပသဒိသဂုပ္ပ၊ မိုးစွေပန်းနှင့်တူသောပန်းရှိသော၊
ကော၊ တခုသော၊ ရုက္ခဇာတိ၊ သစ်ပင်မျိုးတည်း၊ ဥဒ္ဓါလကာတိ၊ ဥဒ္ဓါလ
ကာဟူသည်ကား၊ ဝါတဗာတကာ၊ ဂုပင်တို့သည်၊ ယေ၊ အကြင်သစ်ပင်
တို့ကို၊ ရာဇရုက္ခာတိ၊ ဂုဏ္ဍပင်တို့ဟူ၍လည်း၊ ဂုဏ္ဍန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ~~တဘူ~~
မိဘာဂေဟိတိ၊ တံဘူမိဘာဂေဟိဟူသည်ကား၊ တာဒိသဘူမိဘာဂေဟိ၊
ထိုသို့ သဘောရှိကုန်သော ခြေအတို့တို့နှင့်၊ ယထာ၊ ဂုတ္တ ပေါက္ခေလီနဒိ
ဥယျာနဝန္တေတိ၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ရေကန်မြစ်ဥယျာဉ်
နှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဘူမိပဒေသေဟိ၊ ခြေအရပ်တို့နှင့်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
ကား၊ အတ္ထေသအနက်တည်း၊ ဥပေတရူပန္တိ၊ ဥပေတရူပံဟူသည်ကား၊

ပါသံသိယာဘာဝေနာပြီးပွင်းအပ်သည်၏အဖြစ်နှင့်၊ ဥပေတံပြည့်စုံသော၊
 တေသံပါကုရဏိအာဒိနံ၊ ထိုရေကန်အစရှိသည်တို့၏၊ ဝသေနာအစွင်း
 အားဖြင့်၊ ရမဏိယသန္နိဝေသံ၊ မွေ့လျော်တွယ်ကောင်းသောပေါင်းဆုံးရာ
 ရှိသော၊ ဣဝါ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောဘိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘူသံသောဘမာ
 နန္တိ၊ ဘူသံသောဘမာနံဟူသည်ကား၊ ဘူသံအတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ ဝိ၊ ရာ
 စမာနံ၊ တင့်တယ်ခြင်းရှိသော၊ ဝိမာနံ၊ သမ္ဘိ၊ ဖြတ်သောမိမာနံကို၊ လာဘန္တိ၊
 ရတုနံ၏၊ ဣဝါအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း၊ ဝေသ
 သံ၊ ကြွင်းသော စကားရပ်သည်၊ ဝတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းရှိ
 သည်သာလျှင်တည်း။ ပါနာဝါဝိမာနဝတ္ထုနာ၊ နာဝါဝိမာနဝတ္ထုအတွင်း
 သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။)

[၁၃] [၁-ဝိဋ္ဌဝဂ်-၇-ဒုတိယနာဝါဝိမာနဝတ္ထု]

၇၁/၃၈
 ၁ သုဝတ္ထုသဒ္ဓနံနာဝတ္ထိ၊ သုဝတ္ထုသဒ္ဓနံနာဝံဟူသောဤဝိမာနဝတ္ထုသည်၊
 ဒုတိယနာဝါဝိမာနံ၊ ဒုတိယနာဝါဝိမာနဝတ္ထုတည်း၊ တဿ၊ ထိုဝတ္ထု၏၊
 ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းအဋ္ဌ၊ ဖွဲ့သည့်၊ ကာ၊ အဘယ်နည်း၊ ဣဝါ၊ ဤသို့၊
 ဘုရားသည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိခေါ်နေပြည်တော်၌၊ ဝိဟရန္တေ၊ နေ
 တော်မူသည်ရှိသော်၊ အညတရော၊ တယောက်သော၊ ဝိကာသဝတ္ထေရော၊
 ရဟန္တာမထေရ်သည်၊ ဝသုပနာယိကာယ၊ ဝါဆိုအံ့သော အခါသည်၊
 ဥပကဋ္ဌာယ၊ နီးလတ်သော်၊ ဂါမကာဝါ၊ သေရွာငယ်ကျောင်း၌၊ ဝသံ၊
 ဝါသို့၊ ဥပပန္တ၊ ကာမာ၊ ကပ်လိုသည်ဖြစ်၍၊ သာဝတ္ထိထော၊ သာဝတ္ထိပြည်
 ဌ၊ တံဂါမံ၊ ထိုရွာကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍၊ ပစ္စာဘတ္တံ၊ ဆွမ်းစားပြီးသောနောက်
 ကာလ၌၊ အဒ္ဓါနမဂ္ဂပရိပန္နော၊ အစွန့်ရှည်သောခရီးသို့ သွားသည်ရှိသော်၊
 မဂ္ဂပရိဿမေန၊ ခရီးသွားခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော ပင်ပန်း ခြင်းဖြင့်၊ ကိ
 လန္တော၊ မင်ပန်းသည်ဖြစ်၍၊ တသိတေ၊ ရေသိပ်သည်ဖြစ်၍၊ အညတရ
 နာတပါးသော၊ မဂ္ဂေန၊ ခရီးဖြင့်၊ အညတရံ၊ အမှတ်ရှိသော၊ ဂါမံရွာသို့၊
 သမ္ပတ္တေ၊ ရောက်လေ၏၊ ဗဟိဂါမေရွာ၏အပ၌၊ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘော
 ရှိသော၊ ခာယုဒကသမ္ပန္နဌာနံ၊ ချမ်းအေးသောအရပ်နေနှင့် ပြည့်စုံသော
 အရပ်ကို၊ အပ္ပဿန္တော၊ မမြင်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိဿမေန၊ ပင်ပန်းခြင်းဖြင့်
 လည်း၊ အဘိဘုယျမာနော၊ လွန်စွာနှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ စိဝရံ၊ သင်္ကန်း
 ကို၊ ပါရုပိတွမရုံ၍၊ ဂါမံရွာသို့၊ ပရိသိဝ္ဋာ၊ ဝင်၍၊ ဝုရုဂေဟသေဝ၊ အပြီး

အစဖြစ်သော အိမ်၏သာလျှင်၊ ခွါရေးစာခါး၏အနီး၌၊ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်၏၊
 တတ္ထ၊ ထိုရွာ၌၊ အညတရ၊ တယောက်သော၊ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမသည်၊ ထေရ်၊
 မထေရ်ကို၊ ပသိတွာ၊ မြင်၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ကုတော၊ အတယ်အရပ်
 မှ၊ အာဂတော၊ ကြွလာသည်၊ အတ္ထ၊ ဖြစ်ပါကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ပုစ္ဆိ၊ တွာ၊ မေးလျောက်၍၊ ဂ္ဂေပရိဿမဉ္ဇ၊ ခရီးပင်ပန်းခြင်း၊ ဘုံလည်းကောင်း၊
 ပိပါသိတဘာဝဉ္စ၊ ရေသိပ်သောအဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊
 ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ထေ၊ ကြွတော်မူပါကုန်လေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တံ၊ ထို
 မထေရ်ကို၊ ဂေဟံ၊ အိမ်တွင်းသို့၊ ပဝေသေတွာ၊ ဆွင်း၍၊ ဣ၊ ဤနေရာ၌၊
 နိသီဒေယ၊ နေတော် မူကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာသနံ၊ နေရာကို၊ ပည
 ပေတွာ၊ ခင်း၍၊ အဒါသိ၊ ပေး၍၊ တတ္ထ၊ ထိုနေရာ၌၊ နိသီဒန္တေ၊ နေသည်ရှိသော်၊
 ပါဒေါဒကံ၊ ခြေဆေးရေကိုလည်းကောင်း၊ ပါဒဘဉ္စနတလဉ္စ၊ ခြေသုတ်
 စရာဆီကို လည်းကောင်း၊ ဒတွာ၊ ဟူ၍၊ တာလဝဏ္ဏံ၊ ထန်းရွက်ယပ်ကို၊
 ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဗိဇိ၊ ယပ်ခပ်၏၊ ပရိဋ္ဌာဟေ၊ ပူပန်ခြင်းသည်၊ ဝုပသန္တေ၊
 ငြိမ်းလတ်သည်ရှိသော်၊ မရရံ၊ ချိုမြိန်သော၊ သီတလံ၊ အေးမြသော၊ သုဂန္ဓံ၊
 ကောင်းသောအနံ့ရှိသော၊ ပါနကံ၊ အပျော်ကို၊ ယေဝံ၊ ဇေတွာ၊ ပျော်၍၊ အဒါ၊
 သိ၊ ကပ်လှ၏၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ တံ၊ ထိုအပျော်ကို၊ ပိဝိတွာ၊ သောက်
 ပြီး၍၊ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓကိလေခထော၊ ငြိမ်းပြီးသောပင်ပန်းခြင်းရှိသည်၊ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်၍၊ အနု၊ မာဒနံ၊ တရားအနုမောဒနာကို၊ ကတွာ၊ ဟောပြော၍၊ ပတ္တမိ၊
 ၁၆ကြွလေ၏။ သာဣတ္ထိ၊ ထိုမိန်းမသည်၊ အဝရဘာဂေ၊ နောက်အပို၌၊ ကာ
 လံ၊ ရတခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ တာဝတိံသေ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌၊
 နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ အာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောစကားရပ်
 ကို၊ အနန္တ၊ မရိမာနသဒိသန္တိ၊ အခြားမဲ့သောရိမာနဝတ္ထုနှင့်တူ၏ဟူ၍၊ ဝေ
 ဒိတဗ္ဗံ၊ ဆီအပ်၏။ ဂါထာသုဝိ၊ ဂါထာတို့၌လည်း၊ အဝုပ္ပံ၊ အသစ်သည်၊
 နတ္ထိ၊ မရှိ။ တေနံ၊ ထိုကြောင့်၊ သုဝဏ္ဏသဒန္တနာဝံ၊ (ပ)၊ ဝဏ္ဏောစတေသဗ္ဗဒိ
 သာပဘာသတိဘိ၊ သုဝဏ္ဏသဒန္တနာဝံ၊ (ပ)၊ ဝဏ္ဏောစတေသဗ္ဗဒိသာပဘာ
 သတိဟူ၍၊ ဝတ္ထံ၊ ထိုအင်ပြီ၊ မဟာနုဘာဝေ၊ ကြီးသော တန်ခိုးအာနု
 ဘော်ရှိသော၊ နာရိ၊ နတ်သမီး၊ တွံ၊ သင်သည်၊ သုဝဏ္ဏသဒန္တံ၊ ရွှေနီဗလံတို့
 ဖြင့်မိုးရံအပ်သော၊ နာဝံ၊ ရွှေထွက်ကို၊ အာရုဗ္ဗ၊ တက်စီး၍၊ ဝိဇ္ဇသိ၊ အည်၏။
 ပေါက္ခရုဏိ၊ ကြာမျိုးငါးပါးတို့ဖြင့် ဖြွမ်းသောရေကန်ကို၊ အဘိရုတိယာ၊
 မွေ့လျော်ပျော်ပါးခြင်းငှါ၊ ဩဂါဟသိ၊ သက်ဆင်း၏၊ ပဒုမံ၊ ဗုဒ္ဓမာကြာကို၊
 ပါဏိနာ၊ သက်သက်ဖြင့်၊ ဆိန္ဒသိ၊ ဆွတ်ဖြတ်၏။ မဟာနုဘာဝေ၊ ကြီး

သောတနိဗ္ဗိဒ်အာနန္ဒဘောဂ်ရှိသော၊ ဒေဝိနတ်သမီး၊ ကေန၊ အဘယံသိသဘော၊
 ရှိသောကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တေ၊ သင်နတ်သမီးအား၊ တောဒိသော၊ ဤသို့
 သဘောရှိသော၊ ဝဇ္ဇော၊ အရောင်အဆင်းသည်၊ ဇာတေ၊ ဖြစ်သနည်း။
 ကေန၊ အဘယံသိသဘော၊ ရှိသောကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တေ၊ သင်နတ်သမီး
 အား၊ ဣ၊ ဤအရပ်၌၊ လုတ္တ၊ မာနံ၊ ရအပ်သော၊ သုစရိတဖလံ၊ သုစရိတ်
 ကုသိုလ်ကံ၏ အကျိုးသည်၊ ဣတ္ထိတိ၊ ပြည့်စုံသနည်း။ ကေန၊ အဘယံသိ
 သဘောရှိသောကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တေ၊ သင်နတ်သမီးအား၊ မနုဿေ၊ ပိ
 ယာ၊ စိတ်ဖြင့် နှစ်သက်မြတ်နိုးအပ်ကုန်သော၊ ယေကေဝိ၊ အလုံးစုံကုန်
 သော၊ ဘောဂ၊ စနတ်၌ဖြစ်သောအသုံးအဆောင်တို့သည်လည်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်သနည်း။ မဟာနုဘာဝေ၊ ကြီးသော တနိဗ္ဗိဒ်အာနန္ဒဘောဂ်ရှိသော၊
 ဒေဝိနတ်သမီး၊ တံ၊ သင်နတ်သမီးကို၊ ပုစ္ဆာမိ၊ ငါမေး၏၊ မနုဿေ၊ လူ
 လူပုဂ္ဂိုလ်အဖြစ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ တွံ၊ သင်နတ်သမီးသည်၊ ကိံ၊ ပျဉ်း
 အဘယံသိသောကုသိုလ်ကံကို၊ အကာသိ၊ ပြုခဲ့ဘူးသနည်း၊ ကေန၊ အဘယံ
 သိသောကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တွံ၊ သင်နတ်သမီးသည်၊ ဝေဝေ၊ တာနုဘာ
 ဝါ၊ ဤသို့ထွန်းတောက်ပသော တနိဗ္ဗိဒ်အာနန္ဒဘောဂ် ရှိသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်
 သနည်း။ ကေန၊ အဘယံသိသဘောရှိသော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တေ၊
 သင်နတ်သမီး၏၊ ဝဇ္ဇော၊ အရောင်အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသ၊
 ခပ်သိမ်းသော အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပတာသတိ၊ ထွန်းပစေနိုင်သနည်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆာမိ၊ ငါမေး၏။ ။ မောဂ္ဂလာနေန၊ အရှင်မဟာ မောဂ္ဂ
 လာနမထေရ်သည်၊ ပုစ္ဆိတာ၊ မေးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တမနာ၊ နှစ်သက်
 ဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိသော၊ သာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သမီးသည်၊ ဣဒံ၊
 ဤအကျိုးသည်၊ ယသ၊ ကမ္မဿ၊ အကြင် ကုသိုလ်ကံ၏၊ ဖလံ၊ အကျိုး
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဉ္စံ၊ သိခြင်းငှါ အလိုရှိ၍ မေးအပ်သော၊ တံ၊ ကမ္မံ၊
 ထိုကုသိုလ်ကံကို၊ ပုဋ္ဌာပုဋ္ဌာ၊ ကာရေနေဝ၊ မေးသော အခြင်းအရာအား
 "ဖြင့်သာလျှင်၊ ဝိယာကာသိ၊ ဖြေကြားပြီ။ ။ မဟာ နုဘာဝေ၊ ကြီးသော
 တနိဗ္ဗိဒ် အာနန္ဒဘောဂ် ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရှင်ရဟန်း၊ အာနန္ဒိ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊
 မနုဿေ၊ လူတို့၌၊ မနုဿေ၊ လူ၏အဖြစ်သို့ ရောက်သည်ရှိသော်၊
 ပုရိမဇာတိယာ၊ ရှေးသောကိုယ်၏အဖြစ်၌၊ မနုဿေ၊ လောကေ၊ လူ့ပြည်၌၊
 တသိတံ၊ ရေထိပ်သော၊ ဘိလုတ္တံ၊ ခရီးသွားခြင်းဖြင့် ပင်ပန်းသော၊ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းကို၊ ဒိသ္မာန၊ မြင်၍၊ ပါတု၊ သောက်စိပ်သောငှါ၊ ဥဋ္ဌာယ၊ ထကြွလှံ၊ လ
 ပြု၍၊ ဥဒကံ၊ သောက်ရေကို၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။ ။ မဟာနုဘာဝေ၊

ကြီးသောတန်ခိုး အာနုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ရှင်ရဟန်း၊ ယောအကြင်
 သူသည်၊ဝေ၊စင်စစ်၊ ကိသန္တိယ၊မင်ပန်းသော၊ ဝိပါသိတဿ၊ရေသိပ်
 သော၊ဘိက္ခု၊နေ၊ရဟန်းအား၊ပါတုံ၊သောကံ၊စိဝံ၊သောဌ၊၊ဥဋ္ဌာယ၊ထကြွ
 လုံ့လပြု၍၊ ဥဒကံ၊သောက်ရေကို၊ ဒေါတိ၊မပေးလှူ၏၊၊ တဿ၊ထိုပေးလှူ
 သောသူအား၊ ဗဟုတ္ထမလျာ၊မများသောရေပန်းရှိကုန်သော၊ ဗဟုဝုဏ္ဏရိ
 ကာ၊များသောကြာဝုဏ္ဏရိကံရှိကုန်သော၊သီတောဒကာ၊ချမ်းအေးသော
 " ရေရှိကုန်သော၊နန္ဒော၊ရေကန်တို့သည်၊တဝန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊"သီတောဒကာ၊
 ချမ်းအေးသော ရေရှိကုန်သော၊ ဝါလုက သန္တတ၊မပွေးပွေးဖြူသောသဲ
 ဖြင့်ခင်းအပ်ကုန်သော၊ နဒိ၊မြစ်တို့သည်၊သဗ္ဗဒါ၊အခါခပ်သိမ်း၊၊ တမာ
 ပတာ၊အမိုက်မှောင်ကို ထွန်းပစေလျက်၊ အနုပရိယန္တိ၊လျောက်ပတ်
 သဖြင့်ခြုံကုန်၏၊၊ တာသံ၊ထိုမြစ်တို့၏၊ဥဘောသုတိရေသု၊ကမ်းနားနှစ်
 ဘက်တို့၌၊ ဗုလ္လှာ၊ပွင့်ကုန်သော၊ အဗ္ဗာစ၊သရက်ပင် တို့သည် လည်း
 ကောင်း၊ သာလာစ၊အင်ကြင်းပင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ တိလကာစ၊
 မိဗန်းစွပန်းနှင့် တူသော အပွင့် ရှိကုန်သော သစ်ပင် တို့သည် လည်း
 ကောင်း၊ ဇမ္ဗုယောစ၊သပြေပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဒါလကာစ၊
 ဂူပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ပါရုလိယောစ၊သခွတ်ပင်တို့သည် လည်း
 ကောင်း၊တဝန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊" မဟာနုဘာဝ၊ကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘော်
 ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ရှင်ရဟန်း၊ ဂုဉ္ဇကတ၊ကောင်းမှုကို ပြုလေ့ရှိကုန်သော
 သူတို့သည်၊ဣမိတာဂေဟိ၊ရေကန်မြစ်ဥယျာဉ်နှင့်ပြည့်စုံသော မြေအတို့
 တို့နှင့်၊ဥပေတချပ်၊ပြည့်စုံသောသဘောရှိသော၊ဣသံ၊လွန်စွာ၊၊ သေတ
 နံ၊တင့်တယ်သော၊၊ တံဝိမာနသေဋ္ဌိ၊ထိုမြတ်သော ဝိမာန်ကို၊လတန္တိ၊ရ
 ကုန်၏၊အယံဝိပါကော၊ဤအကျိုးသည်၊ ဣမ၊ဤအရာ၌၊တဿကမ္မဿ၊
 ထိုသောက်ရေကို သူရခြင်းဟု ဆိုအပ်သော ကုသိုလ်ကံ၏၊ ဝိပါကော၊
 အကျိုးတည်း၊၊ ဂုဉ္ဇကတ၊ကောင်းမှုကို ပြုလေ့ရှိကုန်သောသူတို့သည်၊
 တောဒိသံ၊ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝိပါကံ၊အကျိုးကို၊လတန္တိ၊ရကုန်၏။ ။
 မဟာနုဘာဝ၊ကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ရှင်ရဟန်း၊
 တေန၊ထိုသို့သဘောရှိသောကုသိုလ်ကံကြောင့်၊မေ၊အကျွန်ုပ်အား၊တော
 ဒိသော၊ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝဇ္ဇော၊အဆင်းသည်၊ ဇေတော၊ဖြစ်၏၊၊
 တေန၊ထိုသို့သဘောရှိသောကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေ၊အကျွန်ုပ်အား၊ဣမ၊
 ဤအရပ်၌၊ လန္တုမာနံ၊ရအပ်သော၊ သုစရိတဖလံ၊သုစရိုက်ကုသိုလ်ကံ၏
 အကျိုးသည်၊ဣတ္ထိတံ၊ပြည့်စုံ၏၊တေန၊ထိုသို့သဘောရှိသော ကုသိုလ်ကံ

၁၀၆ ပိမာနဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ။

ကြောင့်မေအကျွန်ုပ်အား၊ မနသောဝိယာ၊ ဗိတ်ဖြင့်နှစ်သက်မြတ်နိုးအပ်
 ကုန်သော၊ ယေကေမိအလုံးစုံကုန်သော၊ ဘောဂါစနတ်၌ဖြစ်သောအသုံး
 အဆောင် တို့သည်လည်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ+ဖြစ်ကုန်၏။ ။ မဟာနုဘာဝ+ကြီး
 သောတန်ခိုး အာနုဘော်ရှိသော၊ ဝိက္ခု+ရှင်ရဟန်း၊ တေအရှင်ဘုရား
 အား၊ အက္ခာမိ+ဖြေကြားပါ၏။ မနုဿဘူတာယုဇရမတ္ထဖြစ်၍ ဖြစ်သည်
 ရှိသော်၊ အဟံ+တပည့်တော်မသည်၊ ယံပုညံ+အကြင် သောက်ရေကိုပေး
 လှူခြင်းဟုဆိုအပ်သော ကောင်းမှုတံကို၊ အကာသိ+ပေးလှူဘူး၏၊ တေန+
 ထိုကြောင့်၊ အဟံ+တပည့်တော်မသည်၊ ဧဝံဇလိတာနုဘာဝါ+ဤသို့ထွန်း
 တောက်ပသောတန်ခိုး အာနုဘော်ရှိသည်၊ အဓိ+ဖြစ်၏၊ တေန+ထိုကြောင့်၊
 မေအကျွန်ုပ်၏၊ ဝဇ္ဇောစအရောင်အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိဿ+ပေါ်
 သိမ်းသောအရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပဘာသတိ+ထွန်းလင်းတောက်ပစေနိုင်
 ၍၊ ဣတိ+ဤသည်လျှင် အပြီးတည်း။ ။ အတ္ထဝဏ္ဏနာသုဝိ၊ အနက်အဖွင့်
 တို့၌လည်း၊ ဣမေ+ဤဝတ္ထု၌၊ ဧကောစာပါးသာလျှင်ဖြစ်သော၊ တေရော+
 မထေရ်တည်း၊ နမဟု၊ အများမဟုတ်၊ ဣတိတသ္မာ+ထိုကြောင့်၊ အပုဗ္ဗံ၊
 အသစ်သည်၊ နတ္ထိ+မရှိ။ ။ ဇုတိယနာဝိပိမာနဝတ္ထုနာ+နှစ်ခုမြောက်သော
 နာဝိပိမာနဝတ္ထု အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ+ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။ ။

[၁၂] [၁-ပိဋက-ဂ-တတိယနာဝိ ပိမာနဝတ္ထု]

ဤသို့ဝတ္ထုဆဒနံနာဝတ္ထု ဣဒံ+သုဝဏ္ဏဆဒနံနာဝံဟူသော ဤပိမာနဝတ္ထု
 သည်၊ တတိယနာဝိပိမာနံ+တတိယနာဝိပိမာနဝတ္ထုတည်း၊ တဿ+
 ထိုဝတ္ထု၏၊ ဥပ္ပတ္တိံ+ ဖြစ်ကြောင်းအဋ္ဌပ္ပတ္တိသည်+ကာ၊ အဘယ်နည်း၊ ဘဂ
 ဝါ+မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မဟတာ မဟန္တေန+များစွာသော၊ ဝိက္ခုသံ
 စောနုရဟန်းအပေါင်းနှင့်၊ သဒ္ဓိံ+အက္ခာ၊ ကောသလဇနပဒေ+ကောသလ
 တိုင်းဇနပုန်၌၊ ဇနပဒေစာရိကံ+ဇနပုန်ဒေသစာရိ သွားခြင်းကို၊ စရန္တေ+
 ကြွသွားတော်မူသည်ရှိသော်၊ ယေနယတ္ထအကြင်အရပ်၌၊ ထုဏံနာမ+
 ထုဏအမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏဂါမော+ပုဏ္ဏားတို့၏ရွာသည်၊ အတ္ထိ+ရှိ၏၊
 တံ+ထိုပုဏ္ဏားတို့၏ရွာသို့၊ အဝသရိ+ရောက်တော်မူလေ၏။ ထုဏေယျ
 ကာ+ထုဏမည်သောရွာ၌ နေကုန်သော၊ ဗြာဟ္မဏ ဂဟပတိကာ+ပုဏ္ဏား
 သူကြွယ်တို့သည်၊ ဂေါတမော+ဂေါတမအနွယ် ဖြစ်တော်မူသော၊ သမ
 ကော+ရဟန်းသည်၊ အဓ္မာကံ+ငါတို့၏၊ ဂါမဓေတ္တံ+ဂါမဓေတ်သို့၊ အနုပ္ပတ္တော

ကိရုအပဉ်ရောက်သတတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အသေသံခေါ၊ ကြားကုန်သ
လျှင်ကတည်း။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အပ္ပသန္နာ၊ သဒ္ဓါကြည်ညိုခြင်းမရှိ
ကုန်သော၊ ပိန္နာဒိဋ္ဌိကားမှားသောအယူရှိကုန်သော၊ မန္တရပကတ၊
မန္တရသည်နှိပ်စက်အပ်ကုန်သော၊ ထုဏေယျကားထုဏအမည်ရှိသော
ရွာ၌နေကုန်သော၊ ဗြာဟ္မဏ ဂဟပတိကား၊ ပုဏ္ဏား သူကြွယ်တို့သည်၊
သဇေအကယ်၍၊ သမဏောဂေါတမောရဟန်းဂေါတမသည်၊ ဣမံဂါ
မံ၊ ဤငါတို့ရွာသို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ခင်၍၊ ဧဟတိဟံ၊ နှစ်ရက် သုံးရက်ပတ်လုံး၊
ဝသေယျ၊ နေဌားအံ၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ဣမံဇနံ၊ ဤလူအပေါင်းကို၊ အတ္တ
နော၊ မိမိ၏၊ ဝစနေ၊ စကား၌၊ ပတိဋ္ဌပေယျ၊ တည်စေရာ၏။ တတော၊ ထိုသို့
တည်စေခြင်းကြောင့်၊ ဗြာဟ္မဏမေဋ္ဌာ၊ ပုဏ္ဏားတို့၏ ပဝေဏီ ဓမ္မသည်၊
ပတိဋ္ဌံ၊ တည်ရာကို၊ နလဘေယျ၊ မရရာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးဝိုက် ကုန်၍၊ တတ္ထံ၊
ထိုရွာ၌၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အနာဝါသာယ၊ မနေမိမ့်သော
ဌ၊ ပရိသက္ကန္တာ၊ လုံ့လ ပြုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နဒိတိတ္ထသု၊ မြစ်ဆိုင်တို့၌၊
ဌဝိတာ၊ ထားအပ်ကုန်သော၊ နာဝါယော၊ လွှဲတို့ကို၊ အပနေသုံ၊ ပယ်ရှား
ကုန်၏။ သေထုသက်မနာနိ၊ တံတားလျှောက်သွားသော တုံးတန်းတို့ကို
လည်း၊ အဝလဉ္ဇနံ၊ မသုံးဆောင်ရအောင်၊ အကံသု၊ ပြုကုန်၏။ ပပါသဘာ
မဏ္ဍာပါဒိနိ၊ ရေအိုးစင်သဘင် မဏ္ဍပ်စသည်တို့ကို၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊
အကံသု၊ ပြုကုန်၏။ ဧကဉ္ဇပါနံ၊ စာရသောရေတွင်းကို၊ ဌပေတွာ၊ ချန်ထား
၍၊ ဣတရာနိ၊ တပါးကုန်သော၊ ဉဉပါနာနိ၊ ရေတွင်းတို့ကို၊ တိဏာဒိဟိ၊
မြက်အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ ဝိပဟိ၊ သု၊ ပိတ်ဆို၊ ကုန်၏။
တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဉဒါနေ၊ ဉဒါနိုး၌၊ အထခေါ၊ ထုဏေယျကား (ပ ' မဏ္ဍကော
သမဏကံပါနိယံပိဝိ ' သူတိ၊ အထခေါ၊ ထုဏေယျကား (ပ) မဏ္ဍကောသမ
ဏကံပါနိယံပိဝိ ' သုဟူ၍၊ ဝတ္ထံ၊ ဆိုအပ်ငြိ။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ထုဏေ
ယျကားထုဏအမည်ရှိသော ပုဏ္ဏားရွာ၌နေကုန်သော၊ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိ
ကားပုဏ္ဏားသူကြွယ်တို့သည်၊ မဏ္ဍကသဗ္ဗိ၊ ပြည်းကုန်သော၊ တေသမဏ
ကားဆိုရဟန်းတို့သည်၊ ပါနိယံသောကံ၊ ရေတို၊ မပိဝိ ' သု၊ မသေခံရစေ
ကုန်သတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဉဉပါနံ၊ ရေတွင်းကို၊ တိဏသမ၊ မြက်ဖြင့်၎င်း၊
ပံသုယာစ၊ မြေမှုန့်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ယာဝမုစတော၊ တွင်း၏အဝတိုင်
အောင်၊ ပူရေသုံ၊ မှီကုန်၏။ တံဂါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တေသံ၊ ထိုပုဏ္ဏား
သူကြွယ်တို့၏၊ တံဝိပ္ပကာရံ၊ ထိုဖောက်ပြန်သော အမူအရာကို၊ ဉတွာ၊
သိတော်မူ၍၊ တေ၊ ထိုပုဏ္ဏားသူကြွယ်တို့ကို၊ အနုကမ္မန္တသ၊ အစဉ်သနား

တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ဘိက္ခုသံဃောနုရဟန်းအပေါင်းနှင့်၊ သဒ္ဓိ + တက္ခမ
အာကာသေနုကောင်းကင်ခရီးဖြင့်၊ နဒိ + မြစ်ကို၊ အဘိက္ကမိတွာ + လွန်
မြောက်တော်မူ၍၊ အနုက္ကမေနုအစဉ်သဖြင့်၊ ဂစ္ဆိယကြွသွားတော်မူ၍၊
ထုဏဗြဟ္မဏဂါမံထုဏမည်သောပုဏ္ဏားရွာသို့၊ ပတွာ + ရောက်တော်မူ
၍၊ မဂ္ဂါခရီးမှ၊ ဩက္ကဋ္ဌမ္ပတော်မူ၍၊ အညတရသို့ + အမှတ်မရှိသော၊ ရက္ခ
မူလေဆစ်ပင်ရင်း၌၊ ပညတ္တေ + ခင်းထားအပ်သော၊ အာသနေး + နရာ၌၊
နိသိဒိ + ထိုင်နေတော်မူ၍၊ တေနစသမယေန + ထိုအခါ၌လည်း၊ သမ္ပဟုဿာ၊
များစွာကုန်သော၊ ဥဒကဟာရိနိယေသရေခပ်သောမိန်းမတို့သည်၊ ဘဂဝ
တော + မြတ်စွာဘုရား၏၊ အဝိဒုရေ + အနီး၌၊ အဘိက္ကမန္တိ + လွန်ကုန်၏၊ တသ္မိ
စဂါမေ + ဆိုရွာ၌လည်း၊ သမဏောဂါတမောရဟန်းဂေါတမသည်၊ ဣဝ
ဤငါတို့ရွာသို့၊ သစေအာဓိဿတိမေ + ကယ်၍ကြွတော်မူလာသည်ဖြစ်မူ
ကား၊ တဿ + ထိုရဟန်းဂေါတမအား၊ ပစ္စုပ္ပန်မာဒိ + ခရီးဦး၊ ဩဝိခြင်းအစ
ရှိသည်ကို၊ နကာတဗ္ဗံမပြုရာမပြုအပ်မပြုလင့်၊ ဂေဟံ + အိပ်သို့၊ အာဂမန
ကာလေ + လာရောက်သောကာလ၌၊ တဿစ + ထိုရဟန်းဂေါတမအား
လည်းကောင်း၊ သာဝကာနဉ္စ + တပည့်သားတို့အားလည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုာ
ဝိ + ဆွမ်းပန်းပစ္စည်းကိုလည်း၊ နဒါတဗ္ဗံမပေလ္လအပ်၊ ဣတိ + ဤသို့၊ ကတိကာ +
ကတိကဝတ်ကို၊ ကတာပြုကုန်သည်၊ ဟောန္တိ + ဖြစ်ကုန်၏၊ တိတ္ထံ + ထိုရွာ၌၊
အညတရဿ + တယောက်သော၊ ဗြဟ္မဏဿ + ပုဏ္ဏား၏၊ ဒါသိ + ကျွန်မ
သည်၊ စံဇေနု + ခေအိုးဖြင့်၊ ပါနိယံ + သောက်ရေကို၊ ဂဟေတွာ + ခပ်၍၊
ဂစ္ဆန္တိ + သွားသည်ရှိသော်၊ ဘိက္ခုသံဃာပရိဝုဏ် + ရဟန်းအပေါင်းတို့ဖြင့်
ခြံရံအပ်သည်၊ ဟုတွာ + ဖြစ်၍၊ နိသိန္ဒိ + ထိုင်နေတော်မူသော၊ ဘဂဝန္တံ +
မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသွာ + မြင်၍၊ မဂ္ဂပရိဿမေနု + ခရီးပင်ပန်းခြင်းဖြင့်၊ ကိ
လန္တံ + ပင်ပန်းကုန်သော၊ ဘိက္ခု + ရဟန်းတို့ကို၊ တသိတေ + ရေသိပ်သည်
တို့ကို၊ ဥတွာ + ဆီ၍၊ ပသန္တိ + ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပါနိ
ယံ + သောက်ရေကို၊ ဒါတုကာမာလ္လလိုသည်၊ ဟုတွာ + ဖြစ်၍၊ ဣမေဂါမဝါ
သိနေသု + ဤရွာ၌နေကုန်သောသူတို့သည်၊ သမဏဿ + ရဟန်းအား၊ ကိပ္ပိ၊
တရံတရသော လ္လဘွယ်ဝတ္ထုကို၊ နဒါတဗ္ဗံမပေလ္လအပ်၊ သာမိမိကမ္ပံပိ +
အရိအသေပြုသောအမှုကိုလည်း၊ နကာတဗ္ဗံမပြုအပ်၊ ဣတိ + ဤသို့၊ ကတိကံ +
ကတိကဝတ်ကို၊ ကတွာ + ပြု၍၊ ယဒိပိဋ္ဌတာ + အကယ်၍ကား၊ တည်ကုန်၏၊
ဝေံသန္တေ + ဤသို့တည်သည် ဖြစ်သော်လည်း၊ ဤဒိသေ + ဤကဲ့သို့သော
သဘောရှိကုန်သော၊ သုက္ခေတ္တေ + ကောင်းမှုတို့၏၊ စိုက်ပျိုးရာ လယ်မြေ

ကောင်းသဘွယ်ဖြစ်ကုန်သော၊ အက္ခိဏေယျ+မြတ်သော အလ္လင်္ဂသုဂ္ဂိုလ်
တို့ကို၊ လဘိတွမရပါကုန်လျက်၊ ပါနိယဒါနမတ္တေနာသိ+သောက်ရေကို
လူကာမျှဖြင့်လည်း၊ အဟံ+မိသသည်၊ အတ္တနောမိမိ၏၊ ပတိဋ္ဌံ+ထောက်ရာ
တည်ရာကို၊ ယဒိနကရေယျံ+အကယ်၍မပြုနေငြားအံ့၊ ကဒါ+အဘယ်နံ့ရော
အခါ၌၊ အဟံ+မိသသည်၊ ဣတောဒုက္ခဇိဝိဘတော+ဤဆင်းရဲပြုပြင်စွာသော
အသက်မွေးခြင်းမှ၊ မုစ္စိဿာမိ+လွတ်နိုင်ပါအံ့နည်း၊ ကာမံ+စင်စစ်၊ ငွေ၊
ငါအား၊ အယျကော+အရှင်ပုဏ္ဏားသည်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗေဝိဂါမဝါသိ
နော+အလုံးစုံသော ရွာနေလူအပေါင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဟနန္တု ဝါ+
သတ်လိုမူလည်းသတ်စေကုန်၊ ဗန္ဓန္တု ဝါ+နှောင်ဖွဲ့မူလည်းနှောင်ဖွဲ့စေကုန်၊
ဤဒိသေ+ဤသို့သဘောရှိသော၊ ပုညက္ခေတ္တ+ကောင်းမှုတို့၏ စိုက်ပျိုးရာ
ဖြစ်သော အလ္လင်္ဂသုဂ္ဂိုလ်၌၊ ပါနိယဒါနံ+သောက်ရေဟူသော အလ္လင်္ဂကို၊
ဒဿာမိ+ပေးလှူအံ့၊ ဣတိဇေ+ဤသို့၊ သန္နိဋ္ဌာနံ+ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို၊ ကတွာ+
ပြု၍၊ အညာဟိ+တပါးကုန်သော၊ ဥဒကဟာရိနိဟိ+ရေခပ်မိန်းမတို့သည်၊
ဝါရိယမာနာသိ+တာားမြစ်အပ်သော်လည်း၊ ဇိဝိတံ+အသက်ကို၊ နိရပေက္ခာ+
ငဲ့ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝီသတော+ဦးခေါင်းမှ၊ ပါနိယဗာဠံ+သောက်ရေ
အိုးကို၊ ဩတာရေတွာ+ချ၍၊ ဥဘောဟိဟတ္ထေဟိ+ဆက်နှစ်ဘက်တို့ဖြင့်၊
ပရိဂ္ဂဟေတွာ+ချ၍၊ ကေမန္တေ+တင့်အပ် လျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊
ဌပေတွာ+ထား၍၊ သဗ္ဗာတပီတိသောမနဿာ+ကောင်းစွာဖြစ်သော နှစ်
သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ တဂဝန္တံ+မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသင်္က
မိတွမချဉ်းကပ်၍၊ ပဉ္စပတိဋ္ဌိတေန+ငါးပါးသော တည်းခြင်းရှိသောရှိခိုး
ခြင်းဖြင့်၊ ဝန္တိတွာ+ရှိခိုး၍၊ ပါနိယေန+သောက်ရေဖြင့်၊ နိမန္တေသိ+မိတ်၏၊
တဂဝါ+မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဿာ+ထိုမိန်းမ၏၊ စိတ္တပဿာဒံ+မိတ်၏
ကြည်ညိုခြင်းကို၊ ဩဇာကတွာ+ကြည့်၍၊ တံ+ထိုမိန်းမကို၊ အနုဂ္ဂ
ဏ္ဍန္တော+ဦးမြောက်တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဟတ္ထပါဓေ+လက်ခြေတို့ကို၊
ခေဝိတွာ+ဆေးတော်မူ၍၊ ပါနိယံ+သောက်ရေကို၊ ပရိဿာဝေတွာ+စစ်၍၊
ဝိဝိ+သောက်တော်မူ၏၊ စာဓု+ရေအိုး၌၊ ဥဒကံ+ရေသည်၊ ပရိက္ခယံ+ကုန်
ခြင်းသို့၊ နဂစ္ဆတိ+မရောက်၊ သာဇ္ဈတ္တိ+ဆိုမိန်းမသည်၊ တံ+ထိုရေ၏မကုန်
ခြင်းကို၊ ဒိသ္မာ+မြင်၍၊ ဝုန+တဖန်၊ ပဿန္တိ+ကြည်ညိုသောမိတ်ရှိသည်
ဖြစ်၍၊ ကေဿ+တယောက်သော၊ ဘိက္ခုဿ+ရဟန်းအား၊ အဒါသိ+ပေးလှူ
၏၊ ဣတိ+ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ သဗ္ဗေသမ္ဘိ၊
မဟာနိးအား၊ အဒါသိ+မေးလှူ၏၊ ဣတိ+ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ သဗ္ဗေသမ္ဘိ၊

၁၁၀ မိမိနဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိဿယ

အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့အားလည်း၊ အဒါသိပေးလှူ၏၊ ပြဇနာကံရေသည်၊
 နဒိယတေဝ-မကုန်နိုင်သည်သာလျှင်တည်း။ သာဓုတ္တိ-ထိုမိန်းမသည်၊
 ဟဋ္ဌတုဋ္ဌာ-အလွန်နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ယထာပုဏ္ဏန-ရေ
 ပြည့်မြဲတိုင်းသော၊ ဗုဒ္ဓနုဗ္ဗိ-ဖြင့်၊ ဂေဟ-ဘိမုဒ္ဓိ-အိမ်သို့ရှေးရှု၊ အဂမာ
 သိ-ခွား၏။ တဿာဓုတ္တိယာ-ထိုမိန်းမ၏၊ သာမိကော-အရှင်ဖြစ်သော၊
 ဗြာဟ္မဏော-ပုဏ္ဏားသည်၊ ပါနိယဿ-သောကံရေကို၊ ဒိန္နဘာဏံ-ပေးလှူ
 သောအဖြစ်ကို၊ သုတွာ-ကြား၍၊ ဣမာယ-ဤကျွန်မသည်၊ ဂါမဝတ္ထံ-ရွာသူ
 တို့၏အကျင့်ဝတ်ကို၊ ဘိန္နံ-ပျက်ဆီးဘိ၏၊ အဟဉ္ဇ-ငါ့ကိုလည်း၊ ဂါရယော-
 ကဲ့ရဲ့အပ်သောအဖြစ်ကို၊ ကတော-ပြုအပ်ဘိ၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ကောဇေန-
 အမျက် ဒေါသဖြင့်၊ ပစ္ဆိမန္တော-ပြောင်ပြောင် တောက်လောင်သည်၊
 ဟုတွာ-ဖြစ်၍၊ တဥတဥယမာနေ-တဖျပ်ဖျပ်မည်သကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ တံ-
 ထိုကျွန်မကို၊ ဘူမိယံ-မြေ၌၊ ပါတေတွာ-လည်းစေ၍၊ ဟတ္ထေဟိစ-လက်တို့
 ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပါဒေဟိစ-ခြေတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဟရိ-ပုတ်ခတ်
 ၍၊ သာဓုတ္တိ-ထိုမိန်းမသည်၊ တေနဥပက္ကမေန-ထိုလက်ခြေတို့ဖြင့်ထောင်း
 ထုကျောက်ကန်ခြင်းတည်းဟူသောလုံ့လကြောင့်၊ ဇိဝိတက္ခယံ-အသက်
 ကုန်ခြင်းသို့၊ ပတွာ-ရောက်၍၊ ဘာဝတိ-သဘဝနေ-တာဝတိ-သာနတ်ပြည်
 ၌၊ နိဗ္ဗတ္တံ-ဖြစ်လေ၏။ အဿာ-ဆိုနတ်သမီး၏၊ ဝိမာနဉ္စ-မိမိနသည်လည်း၊
 ပဌမနာဝါဝိမာနေ-ရှေးဦးစွာသော နာဝါဝိမာနဝတ္ထု၌၊ ဂုတ္တသဒိသံ-ဆို
 အပ်ခဲ့ပြီးသည်နှင့်အတူ၊ ဥပ္ပဇ္ဇ-ဖြစ်၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ-သိအင်၏။
 အထာ-ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာယသ္မန္တံ-အာနန္ဒာအရှင်
 အာနန္ဒာကို၊ အာမန္တေ-မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ အာနန္ဒာ-အာနန္ဒာ၊ မေမယာ-
 ငါဘုရားသည်၊ ဣဗ္ဗံ-ထိုက်တွန်း၏၊ ဣသံ-သင်သည်၊ ဥဒပါနတော-ရေတွင်း
 ၌၊ ပါနိယံ-သောကံရေကို၊ အာဟာရ-ဆောင်ချေလော၊ ဣတိ-ဤသို့၊ အာ
 မန္တေ-မိန့်တော်မူ၏၊ ထေရော-အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ ဘန္တေ-
 မြတ်စွာဘုရား၊ ဣဒါနိ-အခုအခါ၌၊ ဥဒပါနေ-ရေတွင်းကို၊ ထုဏယျကေ
 ဟိ-တူဏန္ဒာသားတို့သည်၊ ဒုသိတော-ပျက်ဆီးအပ်ပြီ၊ ပါနိယံ-သောကံ
 ရေကို၊ အာဟရိတံ-ဆောင်အံ့သောငှါ၊ နသက္ကာ-မတတ်ကောင်း၊ ဣတိ-
 ဤသို့၊ အာဟာရေ-သောက်ဆို၏။ ဘဂဝါ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒုတိယဗ္ဗိ-နှစ်
 ကြိမ်မြောက်လည်းကောင်း၊ တတိယဗ္ဗိ-သုံးကြိမ်မြောက် လည်းကောင်း၊
 အာဏာပေသိ-စေခိုင်း၏။ တတိယဝါရေ-သုံးကြိမ်မြော်၌၊ ထေရော-အရှင်
 အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ ဘဂဝတေ-မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပတ္တံ-သပိတ်တော်

ကို၊ အာဒါယယံတော်မူ၍၊ ဥဒပါနဘိမုခေါ၊ ရေတွင်းရှိရာအရပ်သို့ ရှေး
ရှု၊ အဂမာသိသွားလေ၏။ ထေရေမထေရ်သည်၊ ဥဒပါနရေတွင်းသို့၊
ဝစ္ဆန္တေ၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဥဒကဿ၊ ရေဖြင့်၊ ပရိပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်သည်၊
ဟုတွေးဖြစ်၍၊ ဥတ္တရိတွေး၊ အထက်သို့တက်သည်ဖြစ်၍၊ သမန္တတေး၊
တက်ဝန်းကျင်မှ၊ သန္တတိ၊ စီးသွား၏။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ တိဏဘူသံ၊
မြက်မြက်ဖွဲသည်၊ ဥပ္ပလဝိတွေး၊ အထက်၌ပေါ်လော့မျှ၍၊ သယမေဝ၊
မိမိအလိုလိုပင်လျှင်၊ အပဝစ္ဆံ၊ ရေတွင်းမှအရပ်တပါးသို့ ဖဲသွားလေ၏။
ဥပရူပရိ၊ အထက်အထက်သို့၊ ဝဗေန္တန၊ ပွားတက်သဖြင့်၊ သန္တမာနေန၊
စီးသော၊ တေနသလိလေန၊ ထိုရေသည်၊ အညေ၊ တပါးကုန်သော၊ လော
သယေ၊ ရေ၏တည်နေရာအရပ်ကို၊ ပူရေတွေးပြည့်စေ၍၊ တံဂါမံ၊ ထို
ရွာကို၊ ဗုရိက္ခိပန္တေန၊ နန်းရံသဖြင့်၊ ဂါမပဒေသော၊ ရွာအရပ်ကို၊ အတ္ထောတ္တ
ရိ၊ ထွင်းမိုး၏။ တံပါဠိဟာရိယံ၊ ထိုတန်ခိုးပြာဠိဟာကို၊ ဒိသွေး၊ မြင်၍၊
ဗြာဟ္မဏသုဏ္ဏားတို့သည်၊ အန္တရိယ ဗြဟ္မဏဗိတ္တဇာတာ၊ အံဘွယ်သရဲ
မဖြစ်ဘူးပြီသော စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ ဘုရားမြတ်ကို၊ ခမာပေ
သံ၊ ကန်တော့ကြကုန်၏။ တံခဏညေဝ၊ ထိုကန်တော့သောခဏ၌ပင်လျှင်၊
ဥဒကောစော၊ ရေအယဉ်သည်၊ အန္တရေသယတိ၊ ကွယ်ပျောက်လေ၏။
တေ၊ ထိုပုဏ္ဏားသူကြွယ်တို့သည်၊ ဘဂဝတောစ၊ မြတ်စွာဘုရား၏လည်း
ကောင်း၊ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းသံဃာ၏လည်းကောင်း၊ ဝသနဋ္ဌာနံ၊
နေတော်မူရာအရပ်ကို၊ သံဝိဓာယ၊ စီရင်၍၊ သွာတနာယ၊ နက်ဖန်ကောင်းမှု
အလိုငှါ၊ နိမန္တတွေးမင့်ဖိတ်၍၊ ဒုတိယဒိဝသေ၊ နှစ်ရက်မြောက်သောနေ့
၌၊ မဟာဒါနံ၊ ကြီးသောအလှူကို၊ သဇ္ဇိတွေးစီရင်ခင်းကျင်း၍၊ ဗုဒ္ဓပ္ပရေသယ၊
ဘုရားအမှူးရှိသော၊ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းသံဃာအား၊ ပဏီတေန၊
မွန်မြတ်သော၊ ခါဒနီယေန၊ ခဲဘွယ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဘောဇနီယေန၊ ဘော
ဇဉ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပရိဝိသိတွေး၊ လုပ်ကျွေး၍၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်
သော၊ ထုဇောယျကာ၊ ထုဇာရွာ၌နေကုန်သော ပုဏ္ဏားသူကြွယ်တို့သည်၊
ဘုတ္တာဝိ၊ ဆွမ်းတုဉ်းပေးပြီးသော၊ ဩဏိတပတ္တပါဏိ၊ သဝိတ်တော်မှ
ဖဲပြီးသော ထက်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပယိရူပါ
သန္တာ၊ ဆည်းကပ်ကုန်လျက်၊ နိသိဒိ၊ သူနေကုန်၏။ ဤတန်ခိုးသမဇေယန၊
ထိုအခါ၌လည်း၊ သာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သမီးသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
သမ္ပတ္တိ၊ နတ်၌ဖြစ်သောစည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ ပစ္စဝေက္ခိတွေးဆင်ခြင်၍၊
တဿ သမ္ပတ္တိယာ၊ ထိုစည်းစိမ်ချမ်းသာ၏၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းဖြစ်

၁၁၂ ပိမာနဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိဿယ၊

သောကုသိုလ်ကံ ကိုဥပဓာရေန္တိ၊ စမ်းဆင်ခြင်သည်ရှိသော်၊ တံပါနိယ
ဒါနံ၊ ထိုသောကံရေကိုပေးလှူခြင်းသည်၊ တဿ၊ ထိုစည်းစိမ်ချင်းသာ၏၊
ကာရဏံ၊ အကြောင်းပင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ပီတိသော၊ မနဿ
ဇာတာ၊ မဖြစ်သောနှစ်သက် ဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဟန္တု၊ ဆု၊
အဟံ၊ ငါသည်၊ ဣဒါနေဝ၊ ယခုချက်ခြင်းပင်လျှင်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရား
ကို၊ ဝန္တိ၊ သာမိယှိခိုးအံ့၊ သဗ္ဗာပဋိပန္နသု၊ ကောင်းသောအကျင့်ရှိကုန်သော
ရဟန်း သူတော်သူမြတ်တို့၌၊ ကတာနံ၊ ပြုအပ်ကုန်သော၊ အပ္ပကာနံ၊
အနည်းငယ်မျှလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ကာရာနံ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့၏၊
ဥဇ္ဇာရဗလဘံ၊ ပြန့်ပြောကြီးကျယ်သောအကျိုး၏အဖြစ်ကို၊ မနဿလော
ကေ၊ ရှေ့ပြည်၌၊ ပါကဋ္ဌံ၊ ဆင်ရှားသည်ကို၊ ကရိယာမိ၊ ပြုအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့
လည်း၊ ဥဿာဟဇာတာ၊ မဖြစ်သောအားထုတ်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ အတ္တရာ
သဟာသပရိဝါရာ၊ တထောင်သော နတ်သမီးအခြံအရံ ရှိသည်ဖြစ်၍၊
ဥယျာနာဒိသဟိတေန၊ ဥယျာဉ်အစရှိသည်နှင့်တကွဖြစ်သော၊ ပိမာနေန၊
ဗိမာန်နှင့်၊ သဒ္ဓိယေဝ၊ စာကွသာလျှင်၊ မဟာယာ၊ ကြီးကျယ်စွာသော၊
ဒေဝိဒ္ဓိယာ၊ နတ်၏တန်ခိုးဖြင့်၊ မဟာန္တေန၊ ကြီးကျယ်စွာသော၊ ဒိဗ္ဗာနုဘာဝေ
န၊ နတ်၏အခွင့်တော်ဖြင့်၊ မဟာစုနကာယသမ္ပယုဂ္ဂံ၊ စွာသောလူအပေါင်း၏၊
ပဿန္တသေဝ၊ မြင်စဉ်ပင်လျှင်၊ အာဂတိံ၊ လာလတ်၍၊ ပိမာနတော၊
ဗိမာန်မှ၊ ဩရုပ္ပ၊ ဆင်းသက်၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသကံ
မိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ အလွန်ရှိသောစွာရှိခိုး၍၊ အဗ္ဗလိ၊ လက်
အုပ်ကို၊ ပဂ္ဂယျ၊ ချီ၍၊ အဋ္ဌာထိ၊ ရပ်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ တဿာပရိသာယာ၊ ထိုငရဲသတ်အား၊ နံကမ္မဗလံ၊ ထိုကံ၏
အကျိုးကို၊ မဂ္ဂတွတော၊ မျက်မှောက်ထင်တင်မြင်သောအားဖြင့်၊ ပိဘာဝေ
တုကာမေ၊ ဆင်ရှားပြဟောမူလိုသည်ဖြစ်၍၊ (သုဝဏ္ဏဆဒနံနာဝံ၊ (ပ)၊
ဝဏ္ဏာစတေသဗ္ဗဒိသာဗဘာသတိဘိ၊ သုဝဏ္ဏဆဒနံနာဝံ၊ (ပ)၊ ဝဏ္ဏာစ
တေသဗ္ဗဒိသာ ပဘာသတိဟူ၍၊ စတုဟိဂါထာဟိ၊ လေးဂါထာတို့
ဖြင့်၊ ဣန္ဒြိယမေတော်မူ၏၊ (၁၇)၊ မဟာနုဘာဝေ၊ ကြီးသောတန်ခိုးအာနိတော်
ရှိသော၊ နာရိနတ်သမီး၊ တွဲဆင်သည်၊ သုဝဏ္ဏဆဒနံ၊ ရွှေနိဗလံတို့ဖြင့်
ရိုးအပ်သော၊ နာဝံ၊ ရွှေထွေကို၊ အာရုပ္ပ၊ စာကပ်စီး၍၊ တိဗ္ဗသိ၊ စာည်၏၊ ပေါက္ခ
ရဏိ၊ ကြာမျိုးငါးပါးတို့ဖြင့် ဖြှမ်းသောရေကန်ကို၊ ဇေယျိဟာရာဘိရုတိ
ယာ၊ ရေ၌မွေ့လျော်လျော်မြူးခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဩဂါဟသိ၊ သက်ဆင်း၏၊
ပဗ္ဗပဒုမံ၊ နတ်၌ဖြစ်သော ပဒုမာကို၊ ပါဏိနာ၊ လက်ဝဲလက်ဖြင့်၊ သိန္ဓုတိ၊

ဆွတ်ဖြတ်၏။ ။ မဟာနုဘာဝေ+ကြီးသောအာနုဘော်ရှိသော၊ ဒေဝိနတ်
 သမီး၊ ဝိဘတ္တိအသီးအသီးဝေဘန်အပ်ကုန်သော၊ ဘာဂသော+အသို့
 အားဖြင့်၊ မိတာနှိုင်းရှည်အပ်ကုန်သော၊ ကုဋ္ဌာဂါရာ+ရွှေဖြင့်ပြီးသော
 အထွန်စုလပ်မွန်ချွန်ရှိကုန်သော၊ တေ+သင်နတ်သမီး၏၊ နိဝေသာ+အိပ်တို့
 သည်၊ သမန္တာ+ဆက်ဝန်းကျင်မှ၊ စတုရောဒိသာ+အရပ်လေးမျက်နှာတို့
 ကို၊ ဒဋ္ဌဋ္ဌမာနာ+အလွန်ထွန်းပစေကုန်လျက်၊ အာဘန္တိ+ပတ္တမြားရတနာ
 ရောင်တို့ဖြင့်ထွန်းလင်းစေကုန်၏။ ။ မဟာနုဘာဝေ+ကြီးသောတန်ခိုးအာနု
 ဘော်ရှိသော၊ ဒေဝိနတ်သွီး၊ ကေန+အဘယ်သို့သဘောရှိသောကုသိုလ်
 ကံကြောင့်၊ တေ+သင်နတ်သွီးအား၊ တောဒိသာ+ဤသို့သဘောရှိသော၊
 ဝဇ္ဈော+အရောင်အဆင်းသည်။ ဇာတော+ဖြစ်သနည်း၊ ကေန+အဘယ်သို့
 သဘောရှိသောကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တေ+သင်နတ်သွီးအား၊ ဣမ+ဤအရပ်
 ၌၊ လတ္တမာနာ+ရအပ်သော၊ သုစရိတပလံ+သုစရိတ် ကုသိုလ်ကံ၏အကျိုး
 သည်၊ ဣတ္ထိတိ+ပြည့်စုံသနည်း၊ ကေန+အဘယ်သို့သဘောရှိသောကုသိုလ်
 ကံကြောင့်၊ တေ+သင်နတ်သွီးအား၊ မနုသေဝိယာ+မိတ်ဖြင့်နှစ်သက်မြတ်
 နိုးအပ်ကုန်သော၊ ယေကေမိ+အလုံးစုံကုန်သော၊ ဘောဂါဝ+အသုံးအဆောင်
 တို့သည်လည်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ+ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ။ မဟာ နုဘာဝေ+ကြီးသော
 တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဒေဝိနတ်သွီး၊ တံ+သင်နတ်သွီးကို၊ ဂုစ္ဆာမိ+ငါ
 မေး၏။ မနုဿာဘူတာ+ဓူပရမတ္ထအဖြစ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ တွံ+သင်နတ်
 သမီးသည်၊ ကိံ+ပညာအဘယ်ကုသိုလ်ကံကို၊ အကာသိ+ပြုခဲ့ဘူးသနည်း။
 ကေန+အဘယ်ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တွံ+သင်နတ်သမီးသည်၊ ဧဝံဇလိတာ
 နုဘာဝါ+ဤသို့ထွန်းတောက်ပသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသည်။ အသိ+
 ဖြစ်သနည်း၊ ကေန+အဘယ်သို့သော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တေ+သင်နတ်
 သမီး၏။ ဝဇ္ဈောစ+အရောင်အဆင်း သည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာ+အလုံးစုံ
 သော အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပဘာသတိ+ထွန်းလင်း တောက်ပစေနိုင်
 သနည်း။ ဩဒေဝတာအတ္တမနာ၊ သမ္ပုဇ္ဈေနဝပုစ္ဆိတာ၊ ပဉ္စပုဉ္စရိယာ
 ကာသိယဿ ကမ္မသိဒ္ဓိပလန္တိ)-သာဒေဝတာအတ္တမနာ၊ သမ္ပုဇ္ဈေနဝ
 ပုစ္ဆိတာ၊ ပဉ္စပုဉ္စရိယာကာသိ၊ ယဿကမ္မသိဒ္ဓိပလံဟူ၍၊ သင်္ဂီတိကာရာ+
 သင်္ဂီယနာတင် ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့သည်၊ အာတံသု+မိန့်ဆိုကုန်၏။ ။
 သမ္ပုဇ္ဈေနဝ+မြတ်စွာဘုရား ကိုယ်တော်တိုင် သည်ပင်လျှင်၊ ပုစ္ဆိတာ+
 မေးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တမာနာ+နှစ်သက် ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသော၊ သာ
 ဒေဝတာ+ထိုနတ်သမီးသည်၊ ဣဒံပလံ+ဤအကျိုးသည်၊ ယဿကမ္မသု+

၁၁၄ ဝိမာနဝတ္ထုအတ္ထကထာနိဿယ။

အကြင် သောကတော်ရေ ဟူရသော ကုသိုလ်ကံ၏၊ ဗလံအကျိုးသည်၊
 ဟောတီးဖြစ်၏။ ဗညံဆိခြင်းငှါ အလိုရှိ၍ မေးအပ်သော၊ တံကမ္မံဆိုကုသိုလ်
 ကံကို၊ ဗုဒ္ဓာဗုဒ္ဓာကာရေနေဝမေးတော်မူတိုင်းသော အခြင်းအရာအား
 ဖြင့်သာလျှင်၊ ဝိယသကသိ၊ ဖြေကြားပြီ။ မဟာနုဘာဝ၊ ကြီးသောတန်ခိုး
 အာနုဘော်ရှိသော၊ ဗုဒ္ဓ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ မနုဿသု၊
 လူတို့၌၊ မနုဿဘူတာ၊ လူ၏အဖြစ်သို့ ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဝရိမာယ၊
 ဇာတိယာ၊ ရှေးဘဝ၌၊ မနုဿလောကေ၊ လူ့ပြည်၌၊ တသိတေ၊ ရေမွတ်
 သိပ်ကုန်သော၊ ကိလန္တ၊ ပင်ပန်းသော၊ ကိုယ်ရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ဘုရား
 အရှားရှိသော၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ပါတုံ၊ သောက်စိမ့်သောငှါ၊ ဥဠာ
 ယ၊ ထကြွလုံ့လပြု၍၊ ဥဒကံ၊ သောက်ရေကို၊ အဒါ၊ သိပေးလှူခဲ့ဘူး၏။ မဟာ
 နုဘာဝ၊ ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဗုဒ္ဓ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဝိယံ၊
 အကြင်သူသည်၊ ဝေစင်စစ်၊ ကိလန္တ၊ ပင်ပန်းကုန်သော၊ ဝိပါသိတာ
 နံ၊ ရေမွတ်သိပ် ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ နံ၊ ဘုရားအရှားရှိသော ရဟန်းတို့အား၊
 ပါတုံ၊ သောက်စိမ့်သောငှါ၊ ဥဠာယ၊ ထကြွလုံ့လပြု၍၊ ဥဒကံ၊ သောက်
 ရေကို၊ အဒါ၊ သိပေးလှူသည်ဖြစ်အံ့။ တဿ၊ ထိုသူအား၊ ဗဟုတ္တ၊ လျော့များ
 သောရေစန်းရှိကုန်သော၊ ဗဟု၊ ဗုဒ္ဓ၏ကားများသော ကြောဗုဒ္ဓ၏ကိုးရှိကုန်
 သော၊ ဝိတောဒက၊ ချမ်းအေးသောရေရှိကုန်သော၊ နန္ဒေ၊ မြစ်တို့သည်၊
 တဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဝိတောဒက၊ ချမ်းအေးသော ရေရှိကုန်သော၊ ဝါလု
 သန္တိ၊ တားဖွေးဖွေးဖြူသောသဲတို့ဖြင့်ခင်းအပ်ကုန်သော၊ နဒီ၊ မြစ်တို့သည်၊
 သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ တမာပတာ၊ အရိက်မှောင်တို့ကို အရောင်ဖြင့်ထွန်း
 တောက်ပစေကုန်လျက်၊ အနုပရိယန္တိ၊ လျောက်ပတ်သဖြင့်ခြံချီကုန်၏။
 တာသံ၊ ထိုမြစ်တို့၏၊ ဥဘောသုတိ၊ ရေသု၊ ကမ်းနားနှစ်ဘက်တို့၌၊ ဗုလ္လု၊
 ကားကားစွင့်စွင့်ပွင့်ကုန်သော၊ အဗ္ဗာစ၊ သရက်ပင်တို့သည်လည်းကောင်း၊
 သာလာစ၊ အင်ကြင်းပင်တို့ သည်လည်းကောင်း၊ တိလကာစ၊ မှန်ကူပင်
 တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဓမ္မုယောစ၊ သပြေပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊
 ဥဒ္ဓါလကာစ၊ ရှေ့ပင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ပါရုလိယောစ၊ သခွတ်ပင်တို့
 သည်လည်းကောင်း၊ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မဟာနုဘာဝ၊ ကြီးသောတန်ခိုး
 အာနုဘော်ရှိသော၊ ဗုဒ္ဓ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဗုညကတာ၊ ကောင်းမှုကိုပြုလေ့
 ရှိကုန်သောသူတို့သည်၊ ဘူမိဘာဝ၊ ဟိ၊ မြေအဖို့တို့နှင့်၊ ဥပတရူပံ၊ ပြည့်စုံ
 သောသဘောရှိသော၊ ဘူသံ၊ လွန်စွာ၊ သောဘမာနံ၊ တင့်တယ်သော၊
 တံဝိမာနသေဋ္ဌံ၊ ထိုမြစ်သောဝိမာန်ကို၊ ဝိယာန္တိ၊ ရကုန်၏၊ အယံဝိပါကေ၊

ဤအကျိုးသည်။ တသေဝကမ္မဿထိသေသက်ရောက်လှူခြင်းတည်းဟူသောကံ၏သာလျှင်။ ဝိပါကော၊ အကျိုးတည်း။ ပုညကတာ၊ ကောင်းမှုကို ပြုလေ့ရှိကုန်သောသူတို့သည်။ တောဒိသံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို။ လဘန္တိ၊ ရကုန်၏။ မဟာနုဘာဝ၊ ကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဗုဒ္ဓ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဝိဘတ္တာ၊ အသီးအသီးဝေဘန်အပ်ကုန်သော၊ ဘာဝသော၊ အဖို့အားဖြင့်။ မိတာ၊ နှိုင်းရှည်အပ်ကုန်သော၊ ဣဒ္ဓာဂါရာ၊ စုလပ်မွန်းချွန် ရှိကုန်သော၊ မေ၊ ကျွန်တော်မ၏။ နိဝေသာ၊ အိပ်တို့သည်။ သမန္တာ၊ ဆက်သန်းကျင်မှ၊ စတုရောဒိသာ၊ အရပ်လေးမျက်နှာတို့ကို၊ ဒေဠမာနာ၊ အလွန် ထွန်းပစေကုန်လျက်။ အာဘန္တိ၊ ပတ္တမြား ရောင်တို့ဖြင့် တပြောင်ပြောင်တွန်းလင်းကုန်၏။ ။

မဟာနုဘာဝ၊ ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဗုဒ္ဓ၊ မြတ်စွာဘုရား။ တေနထိသို့သဘောရှိသောကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေ၊ ကျွန်ုပ်အား၊ တောဒိသံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝေဠာအရောင်အဆင်းသည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ တေနထိသို့သဘောရှိသော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေ၊ ကျွန်ုပ်အား၊ ဣမေ၊ ဤနတ်ပြည်၌၊ လတ္တမာနံ၊ ရအပ်သော၊ သုစရိတဖလံ၊ သုစရိတ်ကုသိုလ်ကံ၏အကျိုးသည်၊ ဣတ္ထိတိ၊ ပြည့်စုံ၏။ တေနထိသို့သဘောရှိသော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေ၊ ကျွန်ုပ်အား၊ မနသောဝိယာ၊ ခိတ်ဖြင့်နှစ်သက်မြတ်နိုး အပ်ကုန်သော၊ ယေကေဝိ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဘောဂါစနတ်၌ ဖြစ်သောအသုံးအဆောင်တို့သည်လည်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။ မဟာနုဘာဝ၊ ကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဗုဒ္ဓ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ တေနအရှင်ဘုရားအား၊ အက္ခာမိ၊ လျှောက်ကြားပါအံ့။ မနုဿ ဘူတာ၊ လူ၏အဖြစ်သို့ ရောက်သည်ရှိသော်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ယံ၊ ယခုအကြောင်းသေသက်ရောက် လှူခြင်းကောင်းမှုကံကို၊ အကာသိ၊ ပြုခဲ့ဘူး၏။ တေနထိကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝေဇလိတာနုဘာဝါ၊ ဤသို့တွန်းတောက်ပသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသည်၊ အဓိ၊ ဖြစ်၏။ တေနထိကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေ၊ ကျွန်ုပ်၏၊ ဝေဠာစ၊ အရောင် အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ အရပ်သိမ်းကုန်သော အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပတာသတိ၊ ထွန်းလင်း တောက်ပစေနိုင်၏။ ။ မဟာနုဘာဝ၊ ကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဗုဒ္ဓ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ယာယံယာအယံ ဒိဋ္ဌသမ္ပတ္တိ၊ အကြင်နတ်၌ဖြစ်သောစည်စိမ်ချမ်းသာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣဒံအယံဒိဋ္ဌသမ္ပတ္တိ၊ ဤနတ်၌ဖြစ်သော စည်စိမ်ချမ်းသာသည်၊ တေဿကမ္မဿထိရောက်

ပေးလှူရခြင်း တည်းဟူသောကံ၏၊ ပလံးအကျိုးတည်း။ မမအကျွန်ုပ်၏၊
 အတ္ထာယအကျိုးငှါ၊ ဗုဒ္ဓေါမုဒ္ဓိတံစွာတရားသည်၊ ဒိန္နံပေးလှူအပ်သော၊
 ဥဒကံရေကို၊ အပါယံသောကံတော်မူပြီ။ ဣတိဣမာဗျာဓိသည်တို့ကား။
 ဝိသုဒ္ဓိနဂါယာယော၊ နတ်သမီးဖြေဆိုအပ်သော ဂါယာတို့တည်း။ ။
 တတ္ထံဆိုဂါယာတို့၌၊ ယဒါအကြွင်းအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ဗုဒ္ဓိမေးတော်မူ၏။ တဒါဆိုအခါ၌၊ သာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သမီးသည်၊
 တံနာဝံဆိုရွှေလှေသို့၊ အာရုဗ္ဗာတက်စီး၍၊ ကိဉ္ဇာဝိနဋ္ဌတာ၊ အကယ်၍ကား
 မတည်၊ ပေါက္ခရဏံ၊ ရေကန်သို့၊ ကိဉ္ဇာဝိနဋ္ဌဂါဟသိ၊ အကယ်၍ကား
 ဆင်းသက် သည်မဟုတ်။ ပဒုမံ၊ ကြာပဒုမာကို၊ နာဝိဆိန္ဒတိ၊ ဖြတ်သည်
 လည်းမဟုတ်။ ပန၊ ထိုသို့ပင်မဟုတ်သော်လည်း၊ ကမ္မာနုဘာဝစောဒိတာ၊
 ကုသိုလ်ကံ၏တန်ခိုးအာနုဘော်သည် တိုက်တွန်းအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အဘိ
 ဏ္ဍံ၊ မပြတ်၊ ဇေယျဗိဟာရ၊ ပသုတာ၊ ရေ၌ဖြစ်သောနေခြင်း၌ လေ့ကျက်
 ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ တထာ၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊
 ကရောတိ၊ ပြု၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကိရိယာဝိဇ္ဇေဒ ဒဿနဝသေ
 နေတံ၊ ထိုရွှေလှေကို တက်စီးခြင်းစသော ကိရိယာ၏ မပြတ် ဖြစ်ခြင်းကို
 ပြခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင်၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ ဗုဒ္ဓံ၊ ဟောတော်
 မူအပ်၏။ အယဉ္ဇအတ္ထော၊ ဤကိဉ္ဇာဝိသ၊ ဒေဝတာ အစရှိသော အနက်
 ကိုလည်း၊ ကေဝလံ၊ သက်သက်၊ ဣဇေဝ၊ ဤဝိမာနဝတ္ထု၌ သာလျှင်။
 နဒဋ္ဌဗ္ဗေ၊ မမှတ်အပ်၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဟေဋ္ဌိမေသုပ္ပါနောကံ
 ဖြစ်သောဝိမာန ဝတ္ထုတို့၌လည်း၊ ဇေယေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗေ၊
 မမှတ်အပ်၏။ ဤတို့၌သာဝါရာတိ၊ ကုဋ္ဌာဂါရာ ဟူသည်ကား၊ ရတနမယ
 ကဏ္ဍိကဝယ၊ ရတနာတို့ဖြင့်ပြီးသောအထွဋ်၌၊ ဗန္ဓကေတုဝန္တော၊ ဖွဲ့အပ်
 သောရလစ်မွန်းချွန်ရှိကုန်၏။ နိဝေသာတိ၊ နိဝေသာဟူသည်ကား၊ နိဝေ
 သနာနိ၊ ခန်းတိုက်ရှိကုန်သော အိမ်တို့သည်၊ ဝဗ္ဘရာနိ၊ ခန်းတိုက်ရှိကုန်
 သောအိမ်တို့သည်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။
 တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိဘတ္တာဘာဝ သောမိတာတိ၊ ဝိဘတ္တာဘာဝသော
 မိတာဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆိုပြီ။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ စတုသာလဘူ
 တာနိ၊ မုတ်တွက် လေးခုဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော၊ တာနိ၊ နိဝေသနာနိ၊ ထိုခန်း
 တိုက်ရှိကုန်သောအိမ်တို့သည်၊ အညမညဿ၊ တခုသည်တခု၏၊ ပဋိဗိမ္ဗ
 ဘူတာနိ၊ မိဃ၊ အတုအရောင် ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ပဋိဝိဘတ္တ ဂူပါနိ၊
 အလိ၊ အလီးဝေသာန်အပ်သော သဘောရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

သမပ္ပမာဏတာယ၊ တူမျှသော ပမာဏရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဘာဂ
သော၊ အဖို့အားဖြင့်၊ ဝိတာနိဝိယ၊ နှိုင်းယှဉ်အပ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဟောန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏။ ဒဒ္ဓဉ္စမာနာတိ၊ ဒဒ္ဓဉ္စမာနာဟူသည်ကား၊ အတိဝိယ၊ အလွန်
လျှင်၊ ဝိဇ္ဇောတမာနာ၊ ထွန်းတောက်ပကုန်လျက်၊ အာဘန္တိတိ၊ အာဘန္တိ
ဟူသည်ကား၊ မဏိရတနကနကာဒိဟိ၊ ပတ္တမြားရတနာ ရွှေအစရှိသည်
တို့မှ၊ ရံသိ ဇာလေဟိ၊ ထွက်သော ရောင်ခြည်ကွန်ယက်တို့ဖြင့်၊ ဩဘာ
သေန္တိ၊ ထွန်းလင်းစေကုန်၏။ ဘိက္ခုတိ၊ ဘိက္ခု ဟူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓပရမံ၊
ဘုရားအမှူးရှိသော၊ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းသံဃာကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဝဒ
တိ၊ ဆို၏။ မမာတိန္နဒံ၊ မမဟူသော ဤပုဒ်သည်၊ ဗုဒ္ဓပရာပေက္ခံ၊ ရှေးပုဒ်
နောက်ပုဒ်ကိုတွဲသောပုဒ်တည်း၊ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ကမ္မဿ၊ ကုသိုလ်ကံ၏၊
အတ္ထာယ၊ ဖြစ်ပွားခြင်း အကျိုးငှါ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
အနက်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်
ကား၊ ဣတ္ထ၊ ဤဝါထာ၌၊ အတ္ထယောဇနာ၊ အနက် ယောဇနာခြင်းတည်း။
ဥဒကံ အဒါသိန္တိ၊ ဥဒကံအဒါသိ ဟူ၍၊ ယဒေတံ ယံတံဥဒကဒါနံ၊ အ
ကြင်ရေကို လှူခြင်းကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ။ ယာယံယာအယံ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိ၊ အ
ကြင်နတ်၌ဖြစ်သော စည်းစိမ် ချမ်းသာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣဒံအယံဒိဗ္ဗ
သမ္ပတ္တိ၊ နတ်၌ဖြစ်သောစည်းစိမ်ချမ်းသာသည်၊ တေဿပုညကမ္မဿ၊
ထိုသောက်ရေကိုလှူခြင်းတည်းဟူသောကောင်းမှု၏၊ ပလံ၊ အကျိုးတည်း။
တသ္မာ၊ ဆိုကြောင့်၊ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ကမ္မဿ၊ ကုသိုလ်ကံ၏၊ အတ္ထာယ၊
ဖြစ်ပွားခြင်းအကျိုးငှါ၊ သဒေဝကေ၊ နတ်နှင့်ကကွသော၊ လောကေ၊ လော
က၌၊ အဝုဒ္ဓက္ခိဏေယျော၊ မြတ်သောအလှူကိုခံတော်မူထိုက်သော၊ ဘဂ
ဝါ၊ ဆုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓေ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဒိန္နံ၊ အပ်လှူအပ်သော၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ အပါ
ယိ၊ သောက်တော်မူပေ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ အနက်
ယောဇနာခြင်းတည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပသန္နမာနသာယ၊ ကြည်ညိုစွာသော
စိတ်နှလုံးရှိသော၊ ဒေဝတာယ၊ နတ်သမီးအား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ သာမုက္ကံသိကံ၊ ကိုယ်တော်မှအသီး ထုတ်အပ်သော၊ ဓမ္မဒေသနံ၊
တရားဟောတော်မူခြင်းကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုတော်မူသည်ရှိသော်၊ သမ္မာ
နိ၊ သမ္မာလေးပါးတို့ကို၊ ပကာသေသိ၊ ထင်ရှားပြုတော်မူပြီ။ သာထိနတ်
သမီးသည်၊ ဒေသနာပရိယောသာနေ၊ ဒေသနာတော်၏အဆုံး၌၊ သော
တာပတ္တိပလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌဟိ၊ စာည်လေ၏။ သမ္ပတ္တပရိ

သာယာဝိရောကီလာသော မရိသတ်အားလည်း၊ ဓမ္မဗေဒနာအတရားဗေ
 သနာတော်သည်၊ သာတ္တိကာအကျိုးရှိသည်၊ အဟောသိဖြစ်ပြီ၊ သေသံ၊
 ကြွင်းသောစကားရပ်သည်၊ ဂုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည်
 သာသျှင်တည်း။ ။ [တတိယနာဝါ မိမာန ဝတ္ထုနာသုံးခုမြောက်သော
 နာဝါမိမာနဝတ္ထုအဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတသုံးပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။]

[၉] [၁-ပိဋက-၉-ဒိပဝိမာနဝတ္ထု]

အဘိတ္တန္တနဝတ္ထုနာဟိဣဒံ၊ အဘိတ္တန္တနဝတ္ထုနဟူသောဤမိမာ
 နဝတ္ထုသည်၊ ဒိပဝိမာနံ၊ ဒိပဝိမာနဝတ္ထုတည်း၊ တဿ၊ ထိုဒိပဝိမာနဝတ္ထု
 ၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်း အဋ္ဌ၊ ပုတ္တိသည်ကား၊ ကာ၊ အဘယ်နည်း။ တဝ
 တိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သံဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဝိဟရန္တ၊ နေတော်
 မူသည်ရှိသော်၊ ဥပေါသထဒိဝသော၊ ဥပုသ်နေ့၌၊ သမ္ပဟုလသမ္ပာ၊ စွာကုန်
 သော၊ ပြပါသကား၊ ဓါယကာ ယောကျ်ားတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဥပါသိ
 ကာ၊ ဒါယိကာ မိန်းမတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဥပေါသထိကာ၊ ဥပုသ်
 ဆောက်တည်ကုန်သည်၊ ဟုတ္တ၊ မြစ်ကုန်၍၊ ပုရောတ္တံ၊ နံနက်ကာလ၌၊
 ယထာဝိဘဝံ၊ ဥစ္စာရှိသည်အား လျော်စွာ၊ ဒါနာဒိနိ၊ အလှူဝတ္ထု စသည်
 တို့ကို၊ ဒတ္တာပေ၊ လှူကုန်၍၊ ကာလသေဝ၊ နံနက်စောစောက သာသျှင်၊
 ဘုတ္တိတွားစားကုန်၍၊ သုဗ္ဗဝတ္ထုနိဝတ္ထု၊ စင်ကြယ်သော အဝတ်ကိုဝတ်ကုန်
 လျက်၊ သုဗ္ဗုတ္တရာသင်္ဂံ၊ စင်ကြယ်သောကိုယ်ဝတ်ကိုဝတ်ရုံကုန်လျက်၊ ဂန္ဓ
 မာလာဒိဟတ္ထာ၊ မန်းနံသာ စသည်ကိုလက်စွဲကုန်လျက်၊ ပစ္ဆိမတ္တံ၊ မွန်း
 လွဲသောအခါ၌၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့၊ ဂစ္ဆာ၊ ဆွားကုန်၍၊ မနောဘာဝနိ
 ယေ၊ စိတ်နှလုံးကိုပွားစေတတ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ပယိရူပါ
 သိတွာ၊ ဆည်းကပ်၍၊ သာယန္တေ၊ ညချင်းကာလ၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊
 ဝန္တော၊ နှိုးနာကုန်၍၊ ဝိဟာရေယဝ၊ ကျောင်း၌သာလျှင်၊ ဝသိတုကာမာ
 နံ၊ နေခြင်း၌အလိုရှိကုန်သော၊ တေသံ၊ ထိုဒါယကာတို့၏၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊
 သုဗ္ဗန္တံ၊ နံယေ၊ နာကုန်စဉ်ပင်လျှင်၊ သူရိယော၊ နေသည်၊ အတ္ထင်္ဂတော၊
 အနောက်တောင်သို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ အန္ဓကာရော၊ အရက်အတိသည်၊
 ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုတရားနာရာအရပ်၌၊ ဧကာ၊ တယောက်သော၊
 အညတရာ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမသည်၊ ဣဒါနိ၊ ယခု ညဉ့်မိက်
 သောကာလ၌၊ ဒိပါလောကံ၊ ဆီမီးရောင်အလင်းကို၊ ကာတု၊ ထွန်းညှိခြင်း

ဌါယုတ္တံသဋ္ဌိလျော်၏။ ဣတိဗျသိ။ စိန္တေတွသတြိချိ။ အတ္တနေအမိမိ၏။
 ဂေဟတောမအိဝံ။ ပဒိပေယျံသိမိး၏ အဆောက် အဦကို။ အာဟရာ
 ပေတွအဆောင်စေ၏။ ပဒိဝံသိမိးကို။ ဥဇ္ဇာလေတွာထွန်းညှိ၏။ ဓမ္မာသ
 နဿအရားဟောပလ္လင်၏။ ဝုရတောသေ၍။ ဥပေတွသထား၍။ ဓမ္မံတရား
 တော်ကို။ သုဏိနာ၏။ တေနစပဒိပဒါနေနထံသိမိးအလှူဖြင့်လည်း။ အတ္တ
 မနာနုဓသက် ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၏။ ပီတိသောမနဿ ဇာတာဖြစ်
 သော နှစ်လိုဝမ်းသာခြင်းရှိသည်။ ဟုတွသဖြစ်၏။ ဝဋ္ဌိတွာရှိခိုး၍။ အတ္တ
 နောမိမိ၏။ ဂေဟံအိဝံသိ။ ဂတာပြန်သွားလေ၏။ သာဇ္ဇတ္ထိထိုမိန်းမ
 သည်။ အပခုဘာဂေနာက်အဖို့ဖြစ်သောကလေး။ ကာလံကတွာမူတေ
 ချိ။ ကံဝတိ သဘာဝနေတဝတိ သာ နတ်ပြည်၌။ ဇောတိရသဝိမာနေ
 ထွန်းလင်း တောက်ပသော အရောင်ရှိသော ဗိမာန်၌။ နိဗ္ဗတ္တိဖြစ်လေ၏။
 အဿာဆိုနတ်သမီး၏။ သရိရပ္ပဘာပနာ ကိုယ်မှထွက်သော အရောင်
 သည်ကား။ အတိဝိယအလွန်သျှင်။ ပဘာသုရာပြီးပြီးပြန်ထွန်းတောက်
 ပသော အရောင်ရှိသည်။ ဟုတွသဖြစ်၏။ အညေဒေဝေတပါးသောနတ်
 တို့ကို။ အဘိဘဝိတွာလွှမ်းမိုး၍။ ဒသဒိသသအရပ်ဆယ်မျက်နှာတို့ကို။
 ဩဘာသမာနသထွန်းလင်းတောက်ပသည်ဖြစ်၏။ တိဋ္ဌတိတည်၏။ အထာ
 ထံနောက်မှ။ ဧကဒိဝသံတနေသ၌။ အာယသ္မာမဟာမောဂ္ဂလာနေအရှည်
 သောသက်တော်ရှိသော အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည်။ ဒေဝစာရိ
 ကံနတ်ပြည်ဒေဝစာရိကို။ စရန္တေအကြွေတော်မူသည်ရှိသော်။ တံသဗ္ဗံ
 ထိုအလုံးစုံဆိုတွယ်စကားရပ်ကို။ ဟေဋ္ဌသအောက်ဖြစ်သော ဝိမာနဝတ္ထု
 ၌။ အာဂတနယေနေလေသောနည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗံသိအပ်၏။
 ဣပနဗျာဠိဝိမာန ဝတ္ထု၌ကား။ အဘိက္ကန္တေန ဝဇ္ဈေနာတိအာဒိနာ။ အ
 ဘိက္ကန္တေနဝဇ္ဈေနဗျာဠိသို့အစရှိသည်ဖြင့်။ စတုဟိဂါထာတိ လေးဂါထာ
 တို့ဖြင့်။ ပဋိပတ္တိမေးတော်မူ၏။

၅ မဟာနုဘာဝေ။ ကြီးသော တန်ခိုး အာနုဘော်ရှိသော။ ဒေဝတေနတ်
 သမီး။ ဩသမိတာရကားသောက်ရှူးကြယ်သည်။ သဗ္ဗဒိသာလပ်သိမ်း
 ကုန်သော အရပ်မျက်နှာတို့ကို။ ဩဘာသေန္တိထွန်းပစေလျက်။ တိဋ္ဌတိ
 ဝိယတည်သကဲ့သို့။ တထာထံအထူး။ ယာတွံအကြင် သင်နတ်သမီး
 သည်။ အဘိက္ကန္တေန။ အလွန် နှစ်လိုတွယ် ရှိသော။ ဝဇ္ဈေန။ အရောင်
 အဆင်းဖြင့်။ သဗ္ဗဒိသာလပ်သိမ်းသော အရပ်မျက်နှာ တို့ကို။ ဩဘာ
 သေန္တိထွန်းလင်း စေလျက်။ တိဋ္ဌတိတည်၏။ ။ မဟာနုဘာဝေ။ ကြီး

သော တန်ခိုး အာနုဘော် ဂြိသော၊ ဒေဝိနုတ်သမီး၊ ကေန-အဘယံသို့
သဘာဝဂြိသော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တေသင်နုတ်သမီးအား၊ တေဒိ
သော-ဤသဘောဂြိသော၊ ဝဇ္ဇော-အရောင်အဆင်းသည်၊ ဇေတော-
ဖြစ်သနည်း၊ ကေန-အဘယံကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တေသင်နုတ်သမီးအား၊
ဣဒေဤအချစ်၌၊ ဣမာနံ-ရအပ်သော၊ သုစရိတဖလံ-သုစရိတ်ကုသိုလ်
ကံ၏အကျိုးသည်၊ ဣဇ္ဈာတိ-ပြည့်စုံသနည်း၊ ကေန-အဘယံသို့သောကုသိုလ်
ကံကြောင့်၊ တေသင်နုတ်သမီးအား၊ မနုသောပိယာ-စိတ်ဖြင့်နှစ်သက်
မြတ်နိုးအပ်ကုန်သော၊ ယေကေစိ-ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဘောဂါစ-အသုံး
အသောက်ရှိသည်လည်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ-ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ။ မဟာနုဘာဝေ-
ကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘော်ဂြိသော၊ ဒေဝိနုတ်သမီး၊ ကေန-အဘယံသို့
သော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တံ-သင်နုတ်သမီးသည်၊ ဝိမလောဘာသမ-
အညစ် အကြေးကင်းသော အရောင်အဝါရှိသည်၊ အသိ-ဖြစ်သနည်း၊
ကေန-အဘယံသို့သောကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တံ-သင်နုတ်သမီးသည်၊ ဒေ
ဝတာ-အပါးသော နုတ်တို့ထက်၊ အတိရေ-စသိ-သာလွန်၍ တင့်တယ်
သနည်း၊ ကေန-အဘယံကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တေသင်နုတ်သမီး၏၊ သဗ္ဗ
ဂတ္တေဟိ-အလုံးစုံသော ကိုယ်အစိတ်တို့ကြောင့်၊ သဗ္ဗဒိသာ-ခပ်သိမ်း
သော အရပ်မျက်နှာသည်၊ ဩဘာသ-တေ-ထွန်းပသနည်း။ ။ မဟာနု
ဘာဝေ-ကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘော်ဂြိသော၊ ဒေဝိနုတ်သမီး၊ တံ-သင်
နုတ်သမီးကို၊ ပုစ္ဆိ-မေး၏၊ မနု သာဘူထာ-လူ၏အဖြစ်သို့ ရောက်သည်
ရှိသော်၊ တံ-သင်နုတ်သမီးသည်၊ ကိံ-ပုညံ-အဘယံသို့သော ကုသိုလ်ကံ
ကို၊ အကသိ-ပြုခဲ့ဘူးသနည်း၊ ကေန-အဘယံသို့သောကုသိုလ်ကံကြောင့်၊
တံ-သင်နုတ်သမီးသည်၊ ဧဝံ-ဇေတောနုဘာဝါ-ဤသို့ထွန်းတောက်ပသော
တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသည်၊ အသိ-ဖြစ်သနည်း၊ ကေန-အဘယံသို့သော
ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တေသင်နုတ်သမီး၏၊ ဝဇ္ဇော- အရောင်အဆင်း
သည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာ-ခပ်သိမ်းသော အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပတာသတိ-
ထွန်းပစေနိုင်သနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ-မေးတော်မူ၏၊ မောဂ္ဂလာနေ
န-အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာနံ မထေရ်သည်၊ ပုစ္ဆိ-တမ-မေးအပ်သည်ဖြစ်၍၊
အတ္တမနာ-နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသော၊ သာဒေဝတာ-ထိုနုတ်သမီး
သည်၊ ဣဒံ-ဗလံ-ဤအကျိုးသည်၊ ယဿ-ကမ္မဿ-အကြင်ကုသိုလ်ကံ၏၊
ဖလံ-အကျိုးသည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏၊ ပဉ္စံ-သိခြင်းငှါအလိုရှိ၍မေးအပ်သော၊
တံ-ကမ္မံ-ထိုကံကို၊ ပုဗ္ဗာပုဗ္ဗာ-ကာရေန-ဝ-မေးအပ်သောအခြင်းအရာအား၊

ဖြင့်သာလျှင်၊ ဝိယာကာသိ၊ ဖြေကြားပြီ။ ။ မဟာနုဘာဝ+ကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု+ရှင်ရဟန်း၊ အဟံ+အကျွန်ုပ်သည်၊ မနုဿသု+လူဘုံ၌၊ မနုဿဘူတာ+လူအဖြစ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဝုရိမာယ+ဇာတိယာ+ရှေးသောကိုယ်၏အဖြစ်၌၊ မနုဿလောက+လူ့ပြည်၌၊ တိမိသိကာယ+အလွန်မိုက်သော၊ တမန္တကာရမ္ပိ+အမိုက်သိုက်နှင့်တကွသော၊ ပဒိပကာလမ္ပိ+ဆီးမီးထွန်းညှိချိန်ကာလ၌၊ ဒိပံ+ဆီမီးကို၊ အဒါသိ+ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။ ။ မဟာနုဘာဝ+ကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု+ရှင်ရဟန်း၊ ယော+အကြွင်းသူသည်၊ တိမိသိကာယ+အလွန်မိုက်သော၊ အန္တကာရမ္ပိ+အမိုက်သိုက်၌၊ ပဒိပကာလမ္ပိ+ဆီးမီးထွန်းရာအချိန်ကာလ၌၊ ဒိပံ+ဆီမီးကို၊ အဒါသိ+ပေးလှူအံ့သော+ဆိုသူသည်၊ ဗဟုတ္တမာလျံ+နတ်၌ဖြစ်သော များစွာသော ပန်းရှိထသော၊ ဗဟုပုဏ္ဏရိကံ+များစွာသော ကြွေပုဏ္ဏရိကံရှိသော၊ ဇောတိရသံဝိမာနံ+ထွန်းတောက်ပသောအရောင်ရှိသောဗိမာန်၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ+ဖြစ်၏။ ။ မဟာနုဘာဝ+ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု+ရှင်ရဟန်း၊ တေန+ထိုသို့သဘောရှိသောကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေ+အကျွန်ုပ်အား၊ တောဒိသေ+ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝဇ္ဇေဒ+အရောင်အဆင်းသည်၊ ဇောဘော+ဖြစ်၏။ တေန+ထိုသို့သော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေ+အကျွန်ုပ်အား၊ ဣမေ+ဤအရပ်၌၊ လဗ္ဘမာနံ+ရအပ်သော၊ သုစရိတဖလံ+သုစရိကံကုသိုလ်ကံ၏အကျိုးသည်၊ ဣဇ္ဈတိ+ပြည့်စုံ၏။ တေန+ထိုသို့သောကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေ+အကျွန်ုပ်အား၊ မနုဿာဝိယ+မိတ်ဖြင့်နှစ်သက်မြတ်နိုးအပ်ကုန်သော၊ ယေကေမိ+အလုံးစုံကုန်သော၊ ဘောဂါစ+အသုံးအဆောင် တို့သည်လည်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ+ဖြစ်ကုန်၏။ ။ မဟာနုဘာဝ+ကြီးသောတန်ခိုး အာနုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု+ရှင်ရဟန်း၊ တေန+ထိုသို့သဘောရှိသောကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ အဟံ+တပည့်တော်မသည်၊ ဝိမလောဘာသာ+အညစ်အကြေးကင်းသောအရောင်ရှိသည်၊ အမ္ပိ+ဖြစ်၏။ တေန+ထိုသို့သဘောရှိသော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ ဒေဝဘု+တပါးသော နတ်တို့ထက်၊ အတိရောဓာမိ+သာလွန်၍ တင့်တယ်၏။ တေန+ထိုသို့သဘောရှိသော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေ+အကျွန်ုပ်၏၊ သဗ္ဗဝဇ္ဇေဟိ+အလုံးစုံသော ကိုယ်အစိတ် တို့ကြောင့်၊ သဗ္ဗဒံသာ+ခပ်သိမ်းကုန်သော အရပ်မျက်နှာသည်၊ ဩဘာသတေ+ထွန်းပ၏။ ။ မဟာနုဘာဝ+ကြီးသောတန်ခိုး အာနုဘော် ရှိသော၊ ဘိက္ခု+ရဟန်း၊ တေ+ရှင်ပင်ဘုရားအား၊ အက္ခာမိ+အကျွန်ုပ် ဖြေကြားပါအံ့၊ မနုဿဘူတာ+လူ၏အဖြစ်သို့ ရောက်

သည့်ရှိသော်၊ အဟံ-အက္ခန္တိသည့်၊ ယံပုညံ-အကြင် ဆီဒီး လှမြင်း
 တည်းဟူသော ကုသိုလ်ကံကံ၊ အကာသိ-ပြုခဲ့ဘူး၏၊ တေန-ထိုကုသိုလ်
 ကံကြောင့်၊ အဟံ-အက္ခန္တိသည့်၊ ဇေတဝိတာ နှာဝါ- ဤသို့ထွန်း
 တောက်ပသောတန်ခိုးအာနုဘောသ်ရှိသည်၊ အဒ္ဓိ-ဖြစ်၏၊ တေန-ထိုကုသိုလ်
 ကံကြောင့်၊ မေ-အက္ခန္တိ၏၊ ဝဏ္ဏောဝ-အရောင်အဆင်း သည်လည်း၊
 သဗ္ဗဒိသာ-စပ်သိမ်းကုန်သော အရင်မျက်နှာတို့ကို၊ ပတာသတိ-ထွန်း
 လင်း တောက်ပစေနိုင်၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဝိဿဇ္ဇေသိ-ဖြေကြား၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါယာတို့တွင်၊ အဘိက္ကန္တနဝဏ္ဏေနာတိတ္ထေ-အဘိက္ကန္တ
 နဝဏ္ဏေန ဟူသောဤပါဌ၌၊ အဘိက္ကန္တသဒ္ဓေါ- အဘိက္ကန္တသဒ္ဓါသည်၊
 အဘိက္ကန္တဘန္တေရတ္တိနိက္ခန္တောပဋ္ဌမေယာမောတိအာဒိသု-အဘိက္ကန္တ
 ဘန္တေရတ္တိနိက္ခန္တော ပဋ္ဌမေယာမောဤသို့အစရှိသောပါဌတို့၌၊ ခယေ-
 ကုန်ခြင်းဟူသော အနက်၌၊ အာဂတောယသန္တိ-ဘန္တေ-မြတ်စွာဘုရား၊
 ရတ္တိ-ညဉ့်သည်၊ အဘိက္ကန္တသိတာသကုန်ပြီ၊ ပဋ္ဌမေယာမော-ပဋ္ဌမေယာဝ်
 သည်၊ နိက္ခန္တော-ထွက်ပြီ၊ အယံဣမေသံစတုနံပုဂ္ဂလာနံ-အဘိက္ကန္တတရော
 စပဏိတတရောစာတိအာဒိသု-အယံဣမေသံစတုနံပုဂ္ဂလာနံ-အဘိက္ကန္တ
 တရောစပဏိတတရောစ ဤသို့အစရှိသောပါဌတို့၌၊ သုန္ဒရေ-ကောင်း
 ခြင်းအနက်၌၊ အာဂတောယသန္တိ-ဣမေသံစတုနံပုဂ္ဂလာနံ-ဤလေးယောက်
 ကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ အယံ-ဤစတုတ္ထပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အဘိက္ကန္တတ
 ရောစကောင်းလည်းကောင်း၊ ယုဇ္ဈိ-ပဏိတတရော-မြတ်လည်းမြတ်ယုဇ္ဈိ၊
 အဘိက္ကန္တဘန္တေ အဘိက္ကန္တ ဘန္တေတိ အာဒိသု-အဘိက္ကန္တ ဘန္တေ
 အဘိက္ကန္တဘန္တေ ဤသို့အစရှိသော ပါဌတို့၌၊ အတ္တနုမောဒနေ-အလွန်
 ဝမ်းမြောက်ခြင်း အနက်၌၊ အာဂတောယသန္တိ-ဘန္တေ-မြတ်စွာဘုရား၊
 အဘိက္ကန္တ-အလွန်နှစ်လိုဘွယ်ရှိ၏၊ ဘန္တေ-မြတ်စွာဘုရား၊ အဘိက္ကန္တ-
 အလွန်နှစ်သက်ဘွယ်ရှိ၏၊ အဘိက္ကန္တေန ဝဏ္ဏေနသဗ္ဗာ ဩဘာသယံဒိ
 သာတိအာဒိသု-အဘိက္ကန္တေန ဝဏ္ဏေနသဗ္ဗာဩဘာသယံဒိသာဤသို့အစ
 ရှိသောပါဌတို့၌၊ အဘိရူပေ-အလွန်အဆင်းယုသောအနက်၌၊ အာဂတော-
 သန္တိ-အဘိက္ကန္တေန-အလွန်အဆင်းယုသော၊ ဝဏ္ဏေန-အဆင်းဖြင့်၊ သဗ္ဗာ
 ဒိသာ-အလုံးစုံသောအရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ဩဘာသယံဩဘာသယန္တော-
 ထွန်းတောက်ပစေလျက်၊ ဣဝေါ-ဤ အရာ၌လည်း၊ အဘိရူပေ-အလွန်
 အဆင်းယုခြင်းအနက်၌သာလျှင်၊ ခဠေဗ္ဗာ-မှတ်အပ်၏၊ တဿ-ထိုကြောင့်၊
 အဘိက္ကန္တနာတိ-အဘိက္ကန္တနဟူသည်ကား၊ အဘိမနာပေန-အလွန်

နှစ်လိုဘွယ်ရှိသော၊ အဘိဓမ္မာပေန-အလွန်သောအဆင်းဖြင့်၊ ဣတိအယံ-
 ဤသည်ကား၊ အတ္ထော-အနက်တည်း၊ ဝဇ္ဇန္တနာတိ၊ ဝဇ္ဇန္တနဟူသည်ကား၊
 ဆဝိဝဇ္ဇန္တန-အရေအဆင်းဖြင့်၊ ဩဘာသေန္တိဒိဿသဗ္ဗာတိ- ဩဘာ
 သေန္တိဒိဿသဗ္ဗာဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗာပိဒဿဒိဿ-အလုံးစုံသောအရပ်
 မျက်နှာတို့ကိုလည်း၊ စောတေန္တိ-ထွန်းတောက်ပစေလျက်၊ ကောလောကံ-
 တပြိုင်နက်သောအရောင်အလင်းကို၊ ကရောန္တိ-ပြုလျက်၊ တိဋ္ဌသိ-တည်၏။
 ကိဒိဿ-အဘယ်သို့သဘောရှိသနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့မေးခွယ်ရှိ၍၊ ဩသမိ
 ဝိယတာရကာတိ-ဩသမိဝိယတာရကာဟူ၍၊ အာဟ-မိန့်ပြီ၊ တေယ-
 ဤဩဟိန္ဒု၊ ဥဿန္တပဘာ-များသောအရောင်သည်၊ ဝိယတိ-တည်တတ်၏။
 ဝါ-တနည်းကား၊ ဩသမိနံ-ဆေးပင်တို့အား၊ အနုဗလပ္ပဒါယိကာ-အား
 အဆင့်ကိုပေးတတ်၏။ ဣတိကတွာ-ဤသို့ ဝစနတ္ထ ပြု၍၊ ဩသမိတိ-
 ဩသမိဟူ၍၊ လဒ္ဓနာမာ-ရအပ်သောအမည်ရှိသော၊ တာရကာ-ဩဟိ
 သည်၊ သမန္တတေသထက်ဝန်းကျင်သောအရပ်မှ၊ အာလောကံ-အရောင်
 အလင်းကို၊ ကုရုမာနာ-ပြုလျက်၊ တိဋ္ဌသိယထာ-တည်သကဲ့သို့၊ ဝေမေဝ-
 ဤအတူသလျှင်၊ တံ-သင်နတ်သမီးသည်၊ သဗ္ဗဒိဿ-အပ်သိမ်းကုန်သော
 အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ဩဘာသေန္တိ-ထွန်းလင်းစေလျက်၊ တိဋ္ဌသိ-တည်
 ၏။ ဣတိအယံ-ဤသည်ကား၊ အတ္ထော-အနက်တည်း။ ။

၁။ သဗ္ဗဝတ္ထုဟိတိ-သဗ္ဗဝတ္ထုဟိဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗဟိ-အပ်သိမ်းကုန်
 သော၊ သရိရာဝယဝေဟိ-ကိုယ်အစိတ်တို့ကြောင့်၊ သကလေဟိ-အလုံးစုံ
 ကုန်သော၊ အင်္ဂုစ္ဆာရေဟိ-အင်္ဂါကြီးငယ်တို့ကြောင့်၊ ဩဘာသတိ-ထွန်း
 လင်းတောက်ပ၏။ ဣတိအယံ-ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော-အလိုတည်း။
 စ-ဆက်၍ပြဦးအံ့၊ ဇေတံ-ဤသဗ္ဗဝတ္ထုဟိဟူသောဝုဒ်သည်၊ ဟေတုမ္ပိ-
 ဟိတ်အနက်၌၊ ကရဏဝစနံ-ကရိုဏ်းဝိဘတ်ရှိသောဝုဒ်တည်း။ ဩဘာ
 သတေဒိဿတိ-ဩဘာသတေဒိဿဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗာ-အလုံးစုံသော၊
 ဒိဿာပိဒိဿ-တူရူအရပ်အထောင့်အရပ်သည်၊ ဝိဇ္ဇောတတိ-ထွန်းလင်း
 ၏၊ ဩဘာသရေတိဝိ-ဩဘာသရေဟူ၍လည်း၊ ပဋန္တိ-ရှုတ်ကုန်၏၊ တေ
 သံ-ထိုဆရာတို့၏၊ မတေ-အလို၌၊ သဗ္ဗဒိဿာဝိဇ္ဇော-သဗ္ဗဒိဿဟူသော
 ဤဝုဒ်၌၊ ဗဟုဝစနမေဝ-ဗဟုဝစနဝိဘတ်ကိုသာလျှင်၊ ဗုဒ္ဓဗ္ဗံ-မှတ်အပ်၏။ ။
 ၂။ ပဒီပကာလမ္ပိတိ- ပဒီပကာလမ္ပိဟူသည်ကား၊ ပဒီပကာရဏ ကာလေ-
 ဆီမီးထွန်းခြင်းကို ပြုသင့်သောကာလ၌၊ ပဒီပသမုဇ္ဇလနယောဝေ-ဆီမီး
 ထွန်းခြင်းနှင့်ယှဉ်သော၊ အန္တကာရေ-အရိုက်တိုက်၌၊ ဣတိအယံ-ဤသည်

ကား၊ အတ္ထေ၊ အနက်တည်း၊ တန၊ ထိုကြောင့်၊ ယော အန္တကားရရှိတိ၊ မိသိ
 ကာယန္တိ၊ ယော အန္တကားရရှိတိ၊ မိသိကာယံ ဟူ၍၊ အာဟာ၊ ဆိုပြီ၊ ဗဟံ လောကံ
 ထူထဲသော၊ မဟန္တကားရော၊ ကြီးစွာသော အဓိကံတိုက်၍၊ ဣတိ အယံ၊ ဤ
 သည်ကား၊ အတ္ထေ၊ အနက်တည်း။ ။

ဒဒါတိဒိပန္တိ၊ ဒဒါတိဒိပံ ဟူသည်ကား၊ ပဒိပံ၊ ဆီမီးကို၊ ဥဇ္ဇလန္တော
 ဝါ၊ ထွန်းညှိသည်မူလည်းဖြစ်စေ၊ အနုဇ္ဈလန္တောဝါ၊ မထွန်းညှိသည်မူ
 လည်းဖြစ်စေ၊ ပဒိပဒါနံ၊ ဆီမီး၊ အလှူကို၊ ဒဒါတိ၊ ရှူ၏၊ ပဒိပုဇ္ဈလကာရဏာနိ၊
 ဆီမီး၏အကြောင်းဖြစ်ကုန်သောဆီဆီမီးခွက်ဆီမီးစာတို့ကို၊ ဒက္ခိဏေယျံ၊
 အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပြု၍၊ သာ၊ ရည်မှတ်၍၊ ပရိစ္ဆေတိ၊ စွန့်လွှဲ၏၊ ဥပုဇ္ဈတိ၊ ဇောတိ
 ရသံ၊ ဝိမာနန္တိ၊ ဥပုဇ္ဈတိ၊ ဇောတိရသံ၊ ဝိမာနံ ဟူသည်ကား၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကဟာ
 ဝသေန၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့နေသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဇောတိရသံ၊ ဝိမာနံ၊ ဇောတိရ
 သမိမာနံ၊ သို့၊ ဥပဂစ္ဆတိ၊ ရောက်လေ၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းသော စကားရပ်
 သည်၊ ဝတ္ထုနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းရှိသည်သလျှင်တည်း၊ အံ၊ ထို
 ထိုအခါ၌၊ ယထာပုစ္ဆိ၊ တေးမေးတော်မူတိုင်းသော၊ အတ္ထေ၊ အနက်ကို၊
 ဒေဝတာယ၊ နတ်သမီးသည်၊ ကထိတေး၊ လျှောက်ကြားအပ်သည်ရှိသော်၊
 ထေရော၊ မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်ဖြစ်သည်၊ တမေဝကထံ၊ ထိုစကား
 ကိုပင်လျှင်၊ အဋ္ဌပ္ပတ္တိ၊ ကတွာ၊ အကြောင်း၏ဖြစ်ခြင်းကိုပြု၍၊ ဒါနာဒိကထာ
 ယ၊ ဒါနစသည်ကို ဟောကြားတော်မူသဖြင့်၊ တဿ၊ ထိုနတ်သမီး၏၊
 ကလ္လံ၊ ဝိတ္တာဒိဘာဝံ၊ ခန့်သောစိတ်ရှိခြင်းစသောအဖြစ်ကို၊ ဥတွာ၊ သိတော်
 မူ၍၊ သံစွာနိ၊ သံစွာတို့ကို၊ ပကာသေတိ၊ ပြတော်မူပေ၏၊ သစ္စပရိယောသာ
 နေ၊ သစ္စာလေးပါးကိုပြတော်မူသည်၏အဆုံး၌၊ သပရိဝါရ၊ အခြံအရံနှင့်
 တကွသော၊ ဒေဝတာ၊ နတ်သမီးသည်၊ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာ
 ပတ္တိဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌတိ၊ တည်လေ၏၊ ထေရော၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန်မထေရ်
 သည်၊ တတော၊ ထိုနတ်ပြည်မှ၊ အာဂတံ၊ လာခဲ့၍၊ တံပဝတ္တိ၊ ထို
 အကြောင်းကို၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အာရောစေသိ၊ ကြား
 လျှောက်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တသ္မိ၊ ဝတ္ထုသ္မိ၊ ထိုဝတ္ထု၌၊
 သမ္ပတ္တပရိသာယ၊ ရောက်လာသောပရိသတ်အား၊ ဝိတ္တာဓေန၊ အကျယ်
 အားဖြင့်၊ ဓမ္မံ၊ စာရေးတော်ကို၊ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သာဒေသနာ၊
 ထိုဒေသနာတော်သည်၊ မဟာဇနဿ၊ လူအများအပေါင်းအား၊ သာတ္ထိ
 ကာ၊ အကျိုးရှိသည်၊ ဇောတော၊ ဖြစ်၏၊ သေသမဟာဇနောစ၊ ကြွင်းသော
 လူများအပေါင်းသည်လည်း၊ ဝိသေသတော၊ အထူးအားဖြင့်၊ ဒိပဒါနေ၊

ဆီမီးကို ပေးလှူပူဇော်ခြင်း၌၊ သက္ကစ္စကာရီ၊ အရိအသေ ပြုလေ့ရှိသည်။ အာဟာသံ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့သော ပြီးဆုံးခြင်းကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။ ။ ဒိပဝိမာနဝတ္ထုနာ၊ ဒိပဝိမာနဝတ္ထု၊ အတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့၊ ရောက်ပြီ။

[၉] [၁-ပိဋက-၁၀-တိလဒက္ခိဏာဝိမာနဝတ္ထု]

အဘိက္ကန္တေန ဝဇ္ဇေနာတိဇ္ဇာဒံ၊ အဘိက္ကန္တေန ဝဇ္ဇေန ဟူသောဤ ဝိမာနဝတ္ထုသည်၊ တိလဒက္ခိဏာဝိမာနံ၊ တိလဒက္ခိဏာဝိမာန ဝတ္ထုတည်း။ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်း၊ အဋ္ဌပ္ပတ္တိ၊ ကား၊ ကာ၊ အဘယ်နည်း။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ အနာထဝိဇ္ဇိကဿ၊ အနာထဝိဇ္ဇာသုဋ္ဌေး၏၊ အာရာမေ၊ အရံဖြစ်သော၊ ဇေတဝနေး၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တေန စသမယေန၊ ထိုအခါ၌လည်း၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ် ပြည်၌၊ ဂန္တိနိ၊ ကိုယ်ဝန်ရှိသော၊ အညတရာ ဣတ္ထိ၊ တယောကံသော မိန်းမသည်၊ ကေဝလံ၊ ဆက်သက်၊ တိလတေလံ၊ မှိုင်းဆီကို၊ ပါတုကာမာ၊ သောက်လိုသည်ဖြစ်၍၊ တိလေ၊ မှိုင်းတို့ကို၊ ခေဝိတွာ၊ ချွတ်၍၊ အာတပေ၊ နေပူ၌၊ သုက္ခာပေတိ၊ သွေ့စေ၏။ သာစဇ္ဈတ္တိ၊ ထိုမိန်းမသည်လည်း၊ ပရိက္ခိတာယုကာ၊ ကျန်သောအသက် အပိုင်းအခြားရှိ၏။ ဝံ ဒိဝသမေဝ၊ ဆိုနေ၌သာလျှင်၊ စဝနဓမ္မာ၊ ရင့်တခြင်းသဘောရှိ၏။ အသော၊ ထိုမိန်းမ အား၊ နိရယ သံဝတ္ထုနိယံ၊ ငရဲဘုံ၌ ဖြစ်စေတတ်သော။ ကမ္မဇ္ဈ၊ အကုသိုလ်ကံသည်လည်း၊ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဌိတံ၊ တည်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပစ္စ၊ သဝေသာယံ၊ မိနည်းသောက်ထအခါ၌၊ လောကံ၊ ဆတ္တလောကကို၊ ဝေါလောကေန္တေ၊ ကြည့်တော်မူသည်ရှိသော်၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုနာ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ အဘိညာဉ်ဖြင့်၊ နံဇ္ဈတ္တိ၊ ထိုမိန်းမကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူ၍၊ အယံဇ္ဈတ္တိ၊ ဤမိန်းမသည်၊ အဇ္ဈမသနေ၊ ကာလံ၊ ရတေခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိဗ္ဗတ္တေယျ၊ ဖြစ်ရာ ၏၊ ယံနုနယဒိပနံ၊ အကယ်၍၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ တိလဘိက္ခာပဋိဂ္ဂဟဇောန၊ မှိုင်းဆွမ်းကိုခံသဖြင့်၊ တံဇ္ဈတ္တိ၊ ထိုမိန်းမကို၊ သဂ္ဂမဂ္ဂံ၊ နတ်ရွာသို့ လားခြင်း၏ အကြောင်းကို၊ ကရေယျံ၊ မြေရမှုကာ၊ သာဝုတေ၊ ကောင်းစွာ တကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္တေ၊ သိကြွေတော်မူ၏။ ဝိန္တေတွာ၊ ကြံတော်မူပြီး၍၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာဝတ္ထိတော၊ သာဝတ္ထိပြည်မှ၊ ခဏေနဝ၊ တစရာခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့၊ ဂန္တံ၊ ကြွတော်

မူလသန္တရံ၊ ဝုဗ္ဗဒ္ဓသမယံနံနက်အခါ၌၊ နိဝါသေတွာသင်းဝိုင်းကို ပြင်ဝတ်
တော်မူ၍၊ ပတ္တဝီဝရံသပိတ်သက်န်းကို၊ အာဒါယယူတော်မူ၍၊ ရာဇ
ဂဟေရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ဝိဇ္ဇာယယဆွမ်းခံခြင်း၌၊ စရန္တေသန္တတော်မူ
သည်ရှိသော်၊ အနုပုဗ္ဗနုအစဉ်သဖြင့်၊ ဟဿာဇ္ဈတ္တိယာယိမိန်းမ၏၊
ဂေဟဒ္ဓါရံအိမ်တံခါး၌အနီးသို့၊ သံပါဝုဏ်ရောက်တော်မူ၏။ သာဇ္ဈတ္တိ
ထိုမိန်းမသည်၊ ဘဂဝန္တံမြတ်စွာဘုရားကို၊ ပသိတွာမြင်၍၊ သဗ္ဗာတ
ဝီတိသောမနဿာ-ကောင်းစွာ ဖြစ်သော နှစ်သက် ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ
သည်ဖြစ်၍၊ သဟာသာအဆောတလျှင်၊ ဥဗ္ဗဟိတွာယူ၍၊ ကတဉ္ဇေလီပြု
အပ်သောလက်အုပ်ချီခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ အညံ့စာပါးသော၊ ဒါတဗ္ဗယုတ္တ
ကံပေးသူအပ်သည်နှင့် ယှဉ်သော လူတွယ်ဝတ္ထုကို၊ အပဿန္တိမမြင်
သည်ဖြစ်၍၊ ဟတ္ထံလက်ကို၊ ခေဝိတွာသေဆေး၍၊ တိလံနှင်းကို၊ ရာသိ
ကတွာအရ နှိပ်၍၊ ဥဘောဟိဟတ္ထဟိလက်နှစ်ဘက်တို့ဖြင့်၊ ပရိဂ္ဂဟေ
တွာဆိမ်းယူ၍၊ အဉ္ဇေလီလက်အုပ်ကို၊ ပူရန္တိပြည့်စေလျက်၊ တိလံ
နှင်းကို၊ ဘဂဝတေသမြတ်စွာဘုရား၏၊ ပက္ခေသပိတ်၌၊ အောက်ရိတွာ
လောင်း၍၊ ဘဂဝန္တံဘုရားရှင်ကို၊ ဝန္တိရှိခိုး၏။ ဘဂဝါမြတ်စွာဘုရား
သည်၊ တံဇ္ဈတ္တိထိုမိန်းမကို၊ အနုကမ္မမာနေသအစဉ်သနားတော်မူသည်
ဖြစ်၍၊ သုခိနိချမ်းသာခြင်းရှိသည်ဟောတိဖြစ်သော၊ ဣတိဤသို့၊ ငတွာ
မိန့်တော်မူ၍၊ ပက္ခာမိတြတော်မူလေ၏။ သာဇ္ဈတ္တိထိုမိန်းမသည်၊ တဿာ
ရတ္တိယာထိုညဉ့်၏၊ ပစ္စယ သမယေနနံနက်မိနင်းသောကံထ အခါ၌၊
ကာလံကတွာရတေ၍၊ တာဝတိံသဘဝနေတာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌၊
ခွဲဒသယောဇနိကေတဆွဲနှစ်ယူစနာ အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ကနက
ဝိမာနေရွဗိမာန်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိဖြစ်လေ၏။ အာယသ္မာရှည်သော သက်တော်
ရှိသော၊ မဟာမောဂ္ဂလာနက္ခေရာအရှင်မဟာမောဂ္ဂလာနမထေရ်သည်၊
ဒေဝလောကံတာဝတိံသာ နတ်ပြည်သို့၊ စရန္တေသယုည့်လည်ကြသွား
တော်မူသည်ရှိသော်၊ ဟေဋ္ဌာအောက်၌၊ ဝုတ္တနယေ နေဝဆိုအပ်ခဲ့ပြီး
သောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ တံဒေဝဗိမာရံဆိုနတ်သို့၏အထံသို့၊ ဥပဂတံဘ
ချဉ်းကပ်လေ၍၊ မဟာနုဘာဝေ-ကြီးသော တန်ခိုး အာနုဘော်ရှိသော၊
ဒေဝိနတ်သမီး-ဩသဗိတာရကာသောက်ရှူးကြယ်သည့်သဗ္ဗဒိသာ၊
ခပ်သိမ်းကုန်သောအရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ဩဘာသေန္တိအရောင်ဖြင့်ထွန်း
လင်းစေလျက်၊ တိဋ္ဌတိဝိယစာည်သကဲ့သို့၊ ယာတံအကြင် သင်သည်၊
အဘိက္ကန္တနု အလွန် နှစ်လိုဘွယ်ရှိသော၊ ဝဇ္ဇေနုအရောင်အဆင်း

ဖြင့်၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းသော အရပ်မျက်နှာ တို့ကို၊ ဩဘာသေန္တိ၊ အရောင်ဖြင့် ထွန်းတောက်ပစေလျက်၊ တိဋ္ဌသိတည်၏။ ။ မဟာနုဘာဝေ၊ ကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဒေဝိနတ်သမီး၊ ကေန၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တေ၊ သင်အား၊ တောဒိသော၊ ဤသို့သဘော ရှိသော၊ ဝဇ္ဇော၊ အရောင် အဆင်းသည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်သနည်း။ ကေန၊ အဘယ်သို့ သဘောရှိသော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တေ၊ သင်အား၊ ဣ၊ ဤနတ်ပြည်၌၊ လတ္တမာနံ၊ ရအပ်သော၊ သုစရိတဖလံ၊ သုစရိတ် ကုသိုလ်ကံ၏ အကျိုးသည်၊ ဣတ္ထိတိ၊ ပြည့်စုံသနည်း။ ကေန၊ အဘယ်ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တေ၊ သင်အား၊ မနုသောပိယာ၊ စိတ်ဖြင့်နှစ်သက်မြတ်နိုးအပ်ကုန်သော၊ ယေကေဝိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဘောဂါစ၊ အသုံးအဆောင် တို့သည်လည်း၊ ဥပ္ပန္နန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ။ မဟာနုဘာဝေ၊ ကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဒေဝိနတ်သမီး၊ တံ၊ သင့်ကို၊ ဝုတ္တံ၊ မီးမေး၏။ မနု သာဘူတာ၊ လူ၏အဖြစ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ တံ၊ သင်သည်၊ ကိံ၊ ဝုဉ်အဘယ်သို့သဘောရှိသော ကုသိုလ်ကံကို၊ အကာသိ၊ ပြုခဲ့ဘူးသနည်း၊ ကေန၊ အဘယ်သို့သောကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တံ၊ သင်နတ်သမီးသည်၊ ဇေဇလိတာနုဘာဝါ၊ ဤသို့ထွန်းတောက်ပသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ကေန၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တေ၊ သင်နတ်သမီး၏၊ ဝဇ္ဇော၊ အရောင်အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းသော အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပဘာသတိ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပစေနိုင်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ မေးတော်မူ၏။ ။

မောဂ္ဂလာနေန၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည်၊ ဝုတ္တံ၊ တသမေးအင်သည် ဖြစ်၍၊ အတ္တမနာ၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသော၊ သာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သမီးသည်၊ ဣဒံ၊ ဤအကျိုးသည်၊ ယသကမ္မဿ၊ အကြွေကုသိုလ်ကံ၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဉ္စ၊ ခပ်ခြင်းငှါအလိုရှိ၍မေးအပ်သော၊ တံကမ္မံ၊ ထိုကံကို၊ ဝုဉ္ဇာဝုဉ္ဇာကာရေန၊ ဝေးအပ်သော အခြင်းအရာအားဖြင့်သာလျှင်၊ ဝိယာကာသိ၊ ဖြေကြားပြီ။ ။ မဟာနုဘာဝေ၊ ကြီးသောအာနုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရှင်ရဟန်း၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ မနုသေသုလူတို့၌၊ မနု သာဘူတာ၊ လူ၏အဖြစ်သို့ ရောက်သည်ရှိသော်၊ ပုရိမာယ၊ ဇာတိယသုရှေးသောကိုယ်၏အဖြစ်၌၊ မနု သလောကေ၊ လူ့ပြည်၌၊ ဝိရေဇံ၊ ရာဂတည်းဟူသော ကိလေသာမြှူကင်းထသော၊ ဝိပ္ပသန္တံ၊ အထူးသဖြင့် ကြည်လင်ထသော၊ အနာဝိလံ၊ မနောက်ကြုံသောစိတ်နှလုံးရှိထသော၊ ဗုဒ္ဓံ၊

၀၂၀

ဝိမာနဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ။

ဘုရားရှင်ကို အဒ္ဓသံများဖြင့်ရပြီ၊ အဟံအက္ခန္တိသည်၊ ပဿန္နာသဒ္ဓါ
 ကြည်ညိုသောမိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သေဟိမိမိဥစ္စာဖြစ်ကုန်သော၊ ပါဏိသိ-
 လက်ရှိဖြင့်၊ ဒက္ခိဇောယုဿ၊ မြတ်သော အလှူကိုခံတော်မူထိုက်ထသော၊
 ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ တိလဒက္ခိဏံ၊ နှင်းတည်းဟူသောလှူဘွယ်
 ဝတ္ထုဟုဆိုအပ်သော၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ အကာမသုခေ၊ ကာလက ပေးလှူလို
 သောသန္ဓေမရှိဘဲ၊ အာသန္ဓေအကြောင်း၏ညီညွတ်ခြင်းသို့ရောက်၍၊ အဒါ-
 သိ၊ ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။ ။ မဟာနုဘာဝ၊ ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊
 တိက္ခု၊ ရှင်ရဟန်း၊ တေန၊ ထိုသို့သော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေ၊ အက္ခန္တိ
 အား၊ တောဒိသော၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝဇ္ဇော၊ အရောင်အဆင်း
 သည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုသို့သဘောရှိသော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊
 မေ၊ အက္ခန္တိအား၊ ဣမ၊ ဤအရပ်၌၊ လုတ္တမာနံ၊ ခုအပ်သော၊ သုစရိတဗလံ၊
 သုစရိတ်ကုသိုလ်ကံ၏အကျိုးသည်၊ ဣန္ဒြိယ၊ ပြည့်စုံ၏၊ တေန၊ ထိုသို့သော
 ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေ၊ အက္ခန္တိအား၊ မနသောပိယာ၊ မိတ်ဖြင့်နှစ်သက်
 မြတ်နိုးအပ်ကုန်သော၊ ယေကေမိ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဘောဂါဝ၊ နတ်၏
 အသုံးအဆောင် တို့သည်လည်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။ မဟာနုဘာဝ၊
 ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ တိက္ခု၊ ရှင်ရဟန်း၊ တေ၊ ရှင်ပင်ဘုရား
 အား၊ အက္ခာမိ၊ လျှောက်ကြားပါအံ့၊ နုဿဘူတာ၊ ရေ၏အဖြစ်သို့ ရောက်
 သည်ရှိသော၊ အဟံအက္ခန္တိသည်၊ လံ၊ ဝုညံ၊ အကြင် ကောင်းမှုကံကို၊
 အကာသိ၊ ပြုခဲ့ဘူး၏၊ တေန၊ ထိုကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ အဟံအက္ခန္တိသည်၊
 ဧဝံ၊ သိတာ နုဘာဝါ၊ ဤသို့တွန်းတောက်ပသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိ
 သည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏၊ ထေန၊ ထိုသို့သော ကောင်းမှုကံကြောင့်၊ မေ၊ အက္ခန္တိ
 ၏၊ ဝဇ္ဇော၊ အရောင်အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိယာ၊ ခပ်သိမ်းသော
 အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပတာသတိ၊ ထွန်းလင်း တောက်ပစေနိုင်၍၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝိဿန္ဓေတိ၊ ဖြေကြား၏၊ ဝတ္ထု၊ ထိုဆဋ္ဌဂါထာ၌။ ။

အာသန္ဓာတိတ္ထေ၊ အာသန္ဓ ဟူသောဤဝုဒ်၌၊ အဟံအာသန္ဓသဒ္ဓေါ၊
 ဤအာသန္ဓသဒ္ဓါသည်၊ အာသန္ဓံ တထာဂတန္တိ အာဒိသု၊ အာသန္ဓံ
 တထာဂတံ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ စာနုနေ၊ ဆီခိုက်ခြင်းအနက်၌၊ အာဂ-
 တော၊ လာ၏။ တထာဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အာသန္ဓံ၊ ထိုခိုက်ခြင်း
 သည်၊ အာသန္ဓဒါနံ၊ ဒေတိတိအာဒိသု၊ အာသန္ဓဒါနံဒေတိဟူသောပါဌ်တို့၌၊
 သာဂမေ၊ အညီအညွတ်ရောက်ခြင်းအနက်၌၊ အာဂတော၊ လာ၏၊ အာ-
 သန္ဓ၊ အညီအညွတ်ရောက်၍၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒေတိ၊ ပေး၏၊ ဣဝေါ၊ ဤအရာ

န္တိလည်း၊ သမာဂမေဝ၊ အညီအညွတ် ရောက်ခြင်းအနက်၌ သာလျှင်၊
 ဒဋ္ဌဗ္ဗောမှတ်အပ်၏။ ဗုဒ္ဓသွမထိကြောင့်၊ အာသန္ဓာတိ၊ အာသန္ဓ ဟူ
 သည်ကား၊ သမာဂတို့အညီအညွတ်ရောက်၍၊ သမဝါယေန၊ အကြောင်း
 တို့၏ ပေါင်းဆုံညီညွတ်သဖြင့်၊ သမ္ပတ္တ၊ ရောက်တော်မူလာသည်ဖြစ်၍၊
 အဒါသိ၊ ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။ နှုတ်အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အက္ခော၊ အနက်တည်း။
 တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အာကာမာတိ၊ အာကာမာဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆိုပြီ၊ ဟိသန္တံ၊
 ထိုစကားသည်မှန်၏။ သာ၊ ဆိုမိန်းမသည်၊ ဒေယျ၊ ခွံ၊ ယူဘွယ်ဝတ္ထုကို၊
 သံဝိဓာနုပုဗ္ဗကံ၊ စီရင်ခြင်းလျှင်ရှာသွားရှိသော၊ ပုရိမသိန္ဒ၊ ရှေးအဖို့၌ပြီး
 သော၊ ဒဲနသိကပ္ပံ၊ ဒါနနှင့်စပ်သောအကြံအစည်ကို၊ ဝိနာ၊ ကြည်၍၊ သဟ
 သာ၊ အဆောင်တလျှင်၊ တဂတိ၊ ဘုရားရှင်သည်၊ သမ္ပတ္တ၊ ရောက်တော်
 မူလာသည်ရှိသော်၊ ပဝတ္တိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်သော၊ တိလဒါနံ၊ နှင်းအလှူကို၊
 သန္ဓာယ၊ နေည်၍၊ အာသန္ဓဒါနံ၊ အဒါသိအာကာမာတိလဒက္ခိဏန္တိ၊ အာသန္ဓ
 ဒါနံအဒါသိ အာကာမာတိလဒက္ခိဏံဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆိုပြီ၊ သေသံ၊ ကြွင်း
 သောစကားရပ်သည်၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည်သာ
 လျှင်တည်း။ ။ တိလဒက္ခိဏာ ဝိမာနဝတ္ထုနာ၊ တိလဒက္ခိဏာ ဝိမာနဝတ္ထု
 အတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။)

[၁၂] [၁-ဝိဇ္ဇဝဂ်-၁၁-ပတိဗ္ဗတာဝိမာနဝတ္ထု၊]

ကောဉ္ဇာမယုရောဒိ ဝိယာစဟံသာတိ၊ ကောဉ္ဇာမယုရောဒိဝိယာစဟံ
 သာဟူသောဤဝိမာနဝတ္ထုသည်၊ ပတိဗ္ဗတာဝိမာနံ၊ ပတိဗ္ဗတာဝိမာနဝတ္ထု
 တည်း။ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းအဋ္ဌ၊ ပုတ္တံသည်၊ ကာ၊ အဘယ်နည်း။ တဂ
 ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်
 မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုသာဝတ္ထိပြည်၌၊ အညတရ၊ တယောက်သော၊ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမ
 သည်၊ ပတိဗ္ဗတာ၊ လင်၏ဝတ်နှင့်ပြည့်စုံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သာ၊
 ထိုမိန်းမသည်၊ ဘတ္တာနုကာလဝတ္တိနိ၊ လင်၏အလိုသို့လိုက်၍ကျင့်တတ်၏။
 ခမာ၊ သည်းခံတတ်သောသဘောရှိ၏။ ပဒက္ခိဏဂါဟိနိ၊ လင်ဆိုသော
 စကားကိုအလေးအမြတ်ယူတတ်၏။ တဿာ၊ ထိုမိန်းမသည်၊ နပတိဗ္ဗ
 ရတိ၊ လင်၏စကားကိုမပစ်ပယ်တတ်၊ အပရသဝါစာ၊ မကြမ်းကြုတ်သော
 စကားရှိ၏။ သစ္စဝါဒိနိ၊ မှန်သောစကားကိုသာဆိုလေ့ရှိ၏။ သဒ္ဓါ၊ ပသန္ဓာ၊
 သဒ္ဓါကြည်ညိုခြင်းနှင့် ပြည့်စုံ၏။ ယထာဝရ၊ စည်းဝပ်အားလျော်စွာ၊

၁၃၀

ဝိမာနဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ဒါနာနိစ-အလ္လုဒါန တို့ကိုလည်း၊ အဒါသိ-ပေးလှူ၏။ သာ-ထိုမိန်းမသည်၊
ကေနပိဒေဝ-ဟူ၍တရသောလျှင်ဖြစ်သော၊ ရောဂေန-အနာသည်၊ ဗုဒ္ဓ-နှိပ်
စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ကာလံကတွဿ-ရတေ၍၊ တာဝတံ-သေသု-တေးငတ်
သာနတ်ပြည်တို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ-ဖြစ်လေ၏။ သေသံ-ကြွင်းသောစကားရပ်သည်၊
ဝုတ္တနယ-မေဝ-ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ။

မဟာနုဘာဝေ-ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဒေဝိ-နတ်သမီး၊
ဒိဝိယာ-နတ်၌ဖြစ်သော အာနုဘော်ရှိကုန်သော၊ ကောဉ္ဇာဝ-ကြွကြွာတို့
သည်လည်းကောင်း၊ ဒိဝိယာ-နတ်၌ဖြစ်သောအာနုဘော်ရှိကုန်သော၊ ယေ
ရာဝ-ရွှေဥဒေါင်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဒိဝိယာ-နတ်၌ဖြစ်သောအာနု
ဘော်ရှိကုန်သော၊ ဟံသာဝ-ရွှေဟင်္သာတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဒိဝိယာ-
နတ်၌ဖြစ်သောအာနုဘော်ရှိကုန်သော၊ ကောကိလဝ-ဥဩမည်းဥဩဖြူ
တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဝဂ္ဂုဿရာ-ဆာယာနာပျော်ဘွယ်သောအသံကို
မည်တွဲကုန်လျက်၊ ဒေဝတာယ-နတ်သမီး၏၊ အဘိရမနတ္ထံ-အလွန်မွေ
လျော်စေခြင်းငှါ၊ သမ္ပတန္တိ-ထက်ဝန်းကျင်မှပျံသွားကြကုန်၏၊ ပုပ္ဖာဘိ
ကိဏ္ဍိ-အထူးထူးသော ရတနာပန်းတို့ဖြင့် ဖြွမ်းလှသော၊ အနေကပိတ္တံ-
တပါးမကများကုန်သော ပဒေသာပင်ရေကန်စသည်တို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်
သော၊ နရနာရိဘိသေဝိတံ-နတ်သားနတ်သမီးတို့သည်ဖြစ်အပ်လှသော၊
တေ-ဆင်နတ်သမီး၏၊ ဣဒံဝိမာနံ-ဤဝိမာန်သည်၊ ရွှေနှင့်လုံးမွေလျော်ပျော်
ဘွယ်ရာရှိ၏။ ။ မဟာနုဘာဝေ-ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဒေ
ဝိ-နတ်သမီး၊ တံ-ဆင်သည်၊ အနေကရူပါ-တပါးမကများသောရုပ်အသွင်
ကိုပြတတ်သော၊ ဣဒ္ဓိ-တန်ခိုးကို၊ ဝိကုပ္ပန္တိ-ပန်ဆင်းလျက်၊ တတ္ထံ-ထိုဝိမာန်
၌၊ အတ္ထု-သိနေ၏၊ တေ-ဆင်နတ်သမီး၏၊ ဣမာစအတ္ထု-ရာယော-ဤနတ်သမီး
တို့သည်လည်း၊ သမန္တတေ-ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ နတ္ထိ-စကလည်းကကုန်
၏၊ ဂါယန္တိ-စသိလည်းသိကုန်၏၊ ပမောဒယန္တိ-စမ်းမြောက်ရှင်လမ်း
ခြင်းကို လည်းဖြစ်စေတတ်ကုန်၏။ ။ မဟာနုဘာဝေ-ကြီးသော တန်ခိုး
အာနုဘော်ရှိသော၊ ဒေဝိ-နတ်သမီး၊ တံ-ဆင်သည်၊ ဒေဝိဒ္ဓိပတ္တာ-နတ်၌
ဖြစ်သောပြည့်စုံခြင်းအထူးသို့ရောက်သည်၊ အသိ-ဖြစ်၏၊ မနုဿဘူတာ-
လူ၏အဖြစ်သို့ ရောက်သည်ရှိသော်၊ တံ-ဆင်သည်၊ ကိ-ပုည-အတယ်
ကောင် မှုကို၊ အကာသိ-ပြုခဲ့ဘူးသနည်း၊ ကေန-အတယ်သို့သဘောရှိသော
ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တံ-ဆင်သည်၊ ဧဝံ-ဇလိတာနုဘာဝါ-ဤသို့ ထွန်း
တောက်ပသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသည်၊ အသိ-ဖြစ်သနည်း၊ ကေန-

အဘယ်ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တေ+ဆင်၏၊ ဝဏ္ဏောစ+အရောင်အဆင်း
သည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာ+စပ်သိမ်းသော အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပတာသတိ+
ထွန်းလင်းတောက်ပစေနိုင်သနည်း။ ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ ။
မောဂ္ဂလာနေန+အရှင်မောဂ္ဂလာန်သည်၊ ပုစ္ဆိ တာ+မေးအပ်သည်ဖြစ်၍၊
အတ္တမာနာ+နှစ်သက်သိမ်းမြောက်ခြင်းရှိသော၊ သာဒေဝတာ+ထိုနတ်သမီး
သည်၊ ဣဒံဖလံ+ဤအကျိုးသည်၊ ယဿကမ္မဿ+အကြင်ကုသိုလ်ကံ၏၊
ဖလံ+အကျိုးသည်၊ ဟောတိ+ဖြစ်၏။ ပဉ္စံ+သိခြင်းငှါအလိုရှိ၍၊ မေးအပ်သော၊
တံကမ္မံ+ထိုကံကို၊ ပုဋ္ဌာပုဋ္ဌာကာရေနေဝ+ မေးအပ်သော အခြင်းအရာ
အားဖြင့်သာလျှင်၊ ဝိသကာသိ+ဖြေကြားပြီ။ ။ မဟာနုဘာဝ+ကြီးသော
တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု+ရှင်ရဟန်း၊ အဟံ+အကျွန်ုပ်သည်၊ မနုဿ
သု+သူတို့၌၊ မနုဿဘုတာ+သူ၏အဖြစ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ ပတိဗ္ဗတာ+
လင်းအားပြုရာသောကျင့်ဝတ်တရား၌ ပြည့်စုံသည်၊ အနုညမနာ+မိမိလင်
၌ချစ်ကြိုက်သောစိတ်မှတစ်ပါးအခြားသ၌ ချစ်ကြိုက်သော စိတ်မရှိသည်၊
အဟောသိ+ဖြစ်ပြီ၊ မာတာ+အမိသည်၊ ပုတ္တံ+သားကို၊ အနုရက္ခမာနာ+ဣဝ+
အစဉ်သနား စောင့်ရှောက်သကဲ့သို့၊ သာမိကံဝါ+လင်ကိုလည်းကောင်း၊
သဗ္ဗေဝါ+အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တေဝါ+သတ္တဝါ တို့ကို၎င်း၊
အနုရက္ခမာနာ+အစဉ်သနားစောင့်ရှောက်လေ့ရှိသည်၊ အဟောသိ+ဖြစ်၏။ ။
ကုဒ္ဒါဝါ+အမျက်ထွက်ငြားသော်လည်း၊ အဟံ+အကျွန်ုပ်သည်၊ ဗရသံ+ကြမ်း
ကြုတ်သောစကားကို၊ အဝေါဝံ+မပြောမဆို။ ။ မောသဝဇ္ဇံ+မဟုတ်မမှန်
ပြောဆိုခြင်းကို၊ ပဟာယ+ပယ်စွန့်၍၊ သစ္စာ+မှန်သောစကား၌၊ ဌိတံ+တည်
သည်၊ အဟောသိ+ဖြစ်၏။ ဒါနေ+အလှူပေးခြင်း၌၊ ရတော+မွေ့လျော်သော
နှလုံးရှိသည်၊ အဟောသိ+ဖြစ်၏။ သင်္ဂဟိတတ္တတာဝါ+ကိုယ်ကိုယ်ကဲ့သို့
သင်္ဂဟဝတ္ထုတို့ဖြင့် ခြီးမြှောက်တတ်သော အလေ့ရှိသည်၊ အဟောသိ+
ဖြစ်၏။ ပဿန္တိတ္တသုကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အနုဉ္စာ+ငွင်းကိုလည်း
ကောင်း၊ ပါနဉ္စအပျော်ကိုလည်းကောင်း၊ သက္ကစ္စ+အရိအသေငြ၍၊ အဒါ
သိ+ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။ ဝိပုလံ+ပြန်ပြောကောင်းမြတ်သော၊ ဒါနဉ္စာ+လှူငွယ်ဝတ္ထု
ကိုလည်း၊ အဒါသိ+ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။ ။ မဟာနုဘာဝ+ကြီးသောတန်ခိုးအာ
နုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု+ရှင်ရဟန်း၊ တေနံ+ထိုကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေ+
အကျွန်ုပ်အား၊ တောဒိသော+ဤသဘောရှိသော၊ ဝဏ္ဏောစ+အရောင်
အဆင်းသည်လည်း၊ ဇာတော+ဖြစ်၏။ တေနံ+ထိုကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေ+
အကျွန်ုပ်အား၊ ဣမေဤအရပ်၌၊ လတ္တမာနံ+အောင်သော၊ သုစရိတဖလံ+သုစ

၁၃၂ ဝိမာနဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိဿယ

ရိုက်ကုသိုလ်ကံ၏အကျိုးသည်၊ ဣတ္ထိတိ၊ ပြည့်စုံ၏၊ တေန၊ ထိုကုသိုလ်ကံ
 ကြောင့်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ မနုဿာဝိယသမိတ်ဖြင့်နှစ်သက် မြတ်နိုးအပ်
 ကုန်သော၊ ယေကေမိ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဘောဂါဝ၊ အသုံးအဆောင်တို့
 သည်လည်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။ မဟာနုဿာဝ၊ ကြီးသောတန်ခိုးအာနု
 ဘောသိရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရှင်ရဟန်း၊ တေန၊ ထိုကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ အဟံ၊
 အကျွန်ုပ်သည်၊ ဧဝံ၊ လိတာနုဘာဝါ၊ ဤသို့ထွန်းတောက်ပသောတန်ခိုးအာ
 နုဘောသိရှိသည်၊ အဓိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊
 ဝဇ္ဈောဝ၊ အရောင်အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသ၊ သစ်သီးသောအရပ်
 မျက်နှာတို့ကို၊ ပဘာသတိ၊ ထွန်းပစေနိုင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေဝတာ၊ နတ်
 သမီးသည်၊ ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ ဖြေကြား၏။ ။

၁၁ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ကောဉ္ဇာတိ၊ ကောဉ္ဇာဟူသည်ကား၊ ကောဉ္ဇာသ
 ကုဏာ၊ ကြိုးကြာဌက်တို့သည်၊ ယေ၊ အကြင်ကြိုးကြာဌက်တို့ကို၊ သာရ
 သာတိ၊ သာရသာဟူ၍လည်း၊ ဝုဇ္ဈန္တိ၊ ထိုကုန်၏၊ မယျရာတိ၊ မယျရာဟူ
 သည်ကား၊ မောရာ၊ ဥဒေါင်းတို့သည်၊ ဒိဝိယာတိ၊ ဒိဝိယာဟူသည်ကား၊
 ဒိဗ္ဗာနုဘာဝါ၊ နတ်၌ဖြစ်သောတန်ခိုးအာနုဘောသိရှိကုန်သော၊ ဟိ၊ ထိုစကား
 ကိုဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဣဒံ၊ ဤဒိဝိယာဟူသောပုဒ်ကို၊ ဒိဝိယာ၊ နတ်၌ဖြစ်
 သောတန်ခိုးအာနုဘောသိရှိကုန်သော၊ ကောဉ္ဇာတိ၊ ကြိုးကြာဌက်တို့သည်
 လည်းကောင်း၊ ဒိဝိယာ၊ နတ်၌ဖြစ်သော တန်ခိုးအာနုဘောသိရှိကုန်သော၊
 မယျရာ၊ ဥဒေါင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ အာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်
 ဖြင့်၊ စတုဟိဝိပဒေဟိ၊ လေးပုဒ်တို့ဖြင့်လည်း၊ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ယှဉ်အပ်၏၊
 ဟံသာတိ၊ ဟံသာ ဟူသည်ကား၊ သုဏ္ဏဟံသာ၊ ရွှေဟင်္သာတို့သည်၊
 ဝဂ္ဂ၊ သမ္မာရာတိ၊ ဝဂ္ဂ၊ သမ္မာဟူသည်ကား၊ မရုရသဗျောသိယာနာပျော်ဘွယ်
 သောအသံရှိကုန်သော၊ ကောကိလ၊ ကောကိလဟူသည်ကား၊ ကာ
 ဉ္ဇကောကိလ၊ စေတမည်းသောဥဩတို့သည်လည်းကောင်း၊ သုတ္တကော
 ကိလ၊ စ၊ ဖြူသောဥဩတို့သည်လည်းကောင်း၊ သမ္ပတန္တိ၊ တိ၊ သမ္ပတန္တိ ဟူ
 သည်ကား၊ ဒေဝတာယ၊ နတ်သမီးအား၊ အဘိရမတ္ထံ၊ အလွန်မွေ့လျော်စေ
 မြင်း၌၊ ကိဇ္ဇန္တ၊ မြူးထူးပျော်ပါးကုန်လျက်၊ လိဇ္ဇန္တ၊ တင့်တယ်စွာပယ်
 ကုန်လျက်၊ နာမန္တ၊ တောထက်ဝန်းကျင်၌ပတန္တိ၊ ဝိစန္တိ၊ ယုံသွားကုန်၏၊
 ဟိယုတ္တံ၊ ထိုစကားသင့်၏၊ ကောဉ္ဇာဒိရူပေန၊ ကြိုးကြာသည့်တို့၏အသွင်
 ဖြင့်၊ ဒေဝတာယ၊ နတ်သမီးအား၊ ရတိ၊ ဇနနတ္ထံ၊ မွေ့လျော်ပျော်ပါးခြင်းကို
 ဖြစ်စိမ့်သော၌၊ ကိဇ္ဇန္တ၊ ကစားမြူးထူးကုန်သော၊ လိဇ္ဇန္တ၊ စမွယ်ကုန်

သော၊ ပရိဝါရဘူတာ၊ အခြံအရံဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့ကို၊
 ကောဉ္ဇာတိအာဒိနာ၊ ကောဉ္ဇာဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဣတ္ထာ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။
ပုပ္ဖါဘိကိတ္တန္တိ၊ ပုပ္ဖါဘိကိတ္တံဟူသည်ကား၊ ဝန္တိကာဝန္တိကေဟိ၊ ကုံးသိပြီး
 သောပန်းမကုံးသိသေးသော ပန်းဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ နာနာရတနကုသု
 ခေဟိ၊ အထူးထူးသော ရတနာရှိကုန်သော ပန်းတို့ဖြင့်၊ ဩကိတ္တံ၊ ပြီး
 သော၊ ရွှေနှင့်၊ ရွှေဟူသည်ကား၊ ရမဇီယံ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ရာရှိ၏။
 မနောရမံ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ရာရှိ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
 အနက်တည်း၊ အနေကရိတ္တန္တိ၊ အနေကရိတ္တံဟူသည်ကား၊ အနေကေဟိ၊
 တပါးမက များစွာကုန်သော၊ ဥယျာနကပ္ပရုက္ခ၊ ပေါက္ခရေ၊ အာဒိဟိစ၊
 ဥယျာဉ်ပဒေသာပင် ရေကန်စသည်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဝိမာနေသုစ၊
 ဝိမာန်တို့၌လည်း၊ အနေကေဟိ၊ တပါးမက များစွာကုန်သော၊ ဘိတ္တိဝိသေ
 သာဒိဟိစ၊ ထူးဆန်းသော နံရံစသည်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဝိတ္တံ၊ ဆန်း
 ကြယ်သော၊ နရနာရီဘိသေဝိတန္တိ၊ နရနာရီဘိသေဝိတံ ဟူသည်ကား၊
 ပရိဝါရဘူတဟိ၊ အခြံအရံဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝပုတ္တေဟိစ၊ နတ်သား
 တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒေဝေမိတာဟိစ၊ နတ်သမီးတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊
 ဥာသောဘိတံ၊ စာင့်တယ်သော။ ။

✓ ဣဒ္ဓိဝိကုဗ္ဗန္တိ အနေကရူပါတိ၊ ဣဒ္ဓိဝိကုဗ္ဗန္တိ အနေကရူပါ ဟူသည်
 ကား၊ နာနာရူပါနံ၊ အထူးထူးသောရုပ်အသွင်တို့ကို၊ ဝိဒ္ဓိသေနန၊ ဖျတ်သီး
 သဖြင့်၊ အနေကရူပါ၊ တပါးမက များစွာသောရုပ်ရှိကုန်သော၊ ကမ္မာနုဘာ
 ဝေန၊ ရှေးဘဝ၌ ပြုခဲ့ဘူးသောကုသိုလ်ကံ၏ အာနုဘော်ကြောင့်၊ သိဒ္ဓါ၊ ပြီး
 ကုန်သော၊ ဣဒ္ဓိ၊ တန်ခိုးကို၊ ဝိကုဗ္ဗန္တိ၊ ပြုပြင်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိကုဗ္ဗန္တိန္ဒိယော၊
 အထူးထူးအပြားပြားများသော တန်ခိုးဘန်ဆင်းခြင်းတို့ကို၊ ဝဠုန္တိ၊ သုံး
 ဆောင်လျက်၊ အတ္ထ သီးနေ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဣယံ၊ ဇနာ၊ ယောဇ
 နာခြင်းတည်း။ ✓ အနညမနာတိ၊ အနညမနာ ဟူသည်ကား၊ ဇေတိ၊ သော
 ဣတ္ထိယာ၊ ထိုမိန်းမအား၊ ပတိဗ္ဗတာမနတော၊ မိမိလင်၌ချစ်ကြိုက်သော
 စိတ်မှ၊ အညံ၊ တပါးသော၊ မနော၊ သူတပါး၌ချစ်ကြိုက်ရုံမက်သောစိတ်
 သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ဆိုကြောင့်၊ သာဣတ္ထိ၊ ထိုမိန်းမသည်၊ အည
 မနာ၊ အညမနမည်၏။ ယာဣတ္ထိ၊ အကြင်မိန်းမသည်၊ အညမနာ၊ မိမိလင်၌
 ချစ်ကြိုက်သော စိတ်မှတပါးအခြားသူ၌ ချစ်ကြိုက်သောစိတ်ရှိသည်၊ နာ
 မဟုတ်၊ ဣတိတသ္မာ၊ ဆိုကြောင့်၊ သာဣတ္ထိ၊ ထိုမိန်းမသည်၊ အနညမနာ၊
 အနညမနမည်၏။ ယံ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ သာမိကတော၊ လင်မှ၊ အညံ၊ တပါး

သော၊ ပုရိသော၊ ယောကျ်ား၌၊ ပါပကံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်မာသော၊ စိတ္တံ၊ ဖြစ်မှားကျူး
လွန်လိုသောစိတ်ကို၊ နဥပ္ပါဒေမိ၊ မဖြစ်စေတတ်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ မာတာဝပုတ္တံ၊ အနုရက္ခမာနာတိ၊ မာတာဝပုတ္တံ၊ အနု
ရက္ခမာနာဟူသည်ကား၊ မာတာ၊ မိခင်သည်၊ ပုတ္တံ၊ သားကို၊ အနုဒ္ဓယာ
ယထာ၊ အစဉ်သနားသကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ မဟံ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ သာမိကံ
ဝါ၊ ခင်ပွန်းကိုလည်းကောင်း၊ သဗ္ဗေဝါသတ္တေ၊ အလုံးစုံသောသတ္တဝါ
တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဟိတေသိတာယစ၊ အစီးအပွားကို အလိုရှိသည်၏
အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ အဟိံ၊ သာပနယ ကာမတာယစ၊ အစီး
အပွား မရှိသည်ကို ပယ်ခြင်းငှါ အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်း
ကောင်း၊ အနုဒ္ဓယမာနသ၊ အစဉ်သနားစောင့်ရှောက်လေ့ရှိသည်၊ အဟော
သိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ကုဒ္ဓါပိဟံနုပရသံ၊ အဝေါစံဟူ
သည်ကား၊ ပရေန၊ ဆူတပါးသည်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ အပါသကံ၊ ကိုယ်
စိတ်နှစ်ဖြာမချမ်းသာစေတတ်သောအမှုကို၊ ပရိစ္စုပ္ပန်၊ ကုဒ္ဓါ၊ အမျက်ထွက်
သည်၊ သမာနာပိ၊ ဖြစ်သော်လည်း၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပရသဝစနံ၊
ကြမ်းကြုတ်သော စကားကို၊ နကထေသိ၊ မဆိုပါ၊ အညဒတ္ထ၊ စင်စစ်
သဖြင့်၊ ပိယဝစနမေဝ၊ ချစ်နှစ်လိုဘွယ် ရှိသောစကားကိုသာလျှင်၊ အာ
တာသိ၊ ဆိုပြီ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အလိုတည်း။ ။
သုတ္တံ၊ သုတ္တံ၊ သတ္တဝါဟူသည်ကား၊ သုတ္တံ၊ မှန်သောစကား၌၊ ပတိ
ဋ္ဌိတာ၊ စာည်၏၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ မုသာဝါဒါ၊ ဝေရမဏိယာ၊
မဟုတ်မမှန်သောစကားကို ဆိုခြင်းမှကြဉ်ရှောင်သဖြင့်၊ သုတ္တံ၊ မှန်သော
စကားကို ဆိုခြင်း၌၊ ပတိဋ္ဌိတာနာမ၊ စာည်သည် မည်သည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ ကဒါမိ၊ တရံတခါ၌၊ သစ္စဝစနမတ္ထေန၊ မှန်သောစကားကို ဆိုမိ
ကာမျှဖြင့်၊ သုတ္တံ၊ မှန်သော စကား၌၊ ပတိဋ္ဌိတာနာမ၊ စာည်သည် မည်
သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိအဓိပ္ပါယေန၊ ဤသို့သော အလိုဖြင့်၊ အာဟာ၊
ဆိုပြီ၊ မေသဝဇ္ဇံပဟာယာတိ၊ မေသဝဇ္ဇံပဟာယဟူသည်ကား၊ မုသာ
ဝါဒ၊ မဟုတ်မမှန်သော စကားကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်၍၊ ဒါနေ၊ တောတိ၊ ဒါနေ
ရတာဟူသည်ကား၊ ဒါနေ၊ အလှူဒါန၌၊ အဘိရတာ၊ အလွန်မွေ့လျော်၏။
ယုတ္တပယုတ္တာ၊ လွန်စွာအားထုတ်ခြင်းရှိသည်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သင်္ဂဟိတတ္တဘာဝါတိ၊ သင်္ဂဟိတတ္တဘာဝါဟူ
သည်ကား၊ သင်္ဂဟဝတ္ထု၊ ဟိ၊ သင်္ဂဟဝတ္ထုတို့ဖြင့်၊ အတ္တနံ၊ ဝိယ၊ မိမိကိုယ်
ကိုကဲ့သို့၊ သဘာဝေန၊ သဘာဝအားဖြင့်သာလျှင်၊ ပရသံ၊ ဆူတပါး

တို့အား၊ သင်္ဂဏ္ဌနသီလာ၊ သင်္ဂြိုဟ်ပြီးမြောက် ထောက်ပံ့ တတ်သော အလေ့ရှိ၏။ အနန္တ-ဆွမ်းကို လည်းကောင်း၊ ပါနန္တ-အလျော်ကို လည်းကောင်း၊ ကမ္မဗလံ-ကံ၏အကျိုးကို၊ သဒ္ဓါယယသံကြည်၍၊ ပဿနိတ္တိအကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သက္ကဋ္ဌံ စိတ္တိက-ရေန-အရိအသေပြုသဖြင့်၊ အဒါသိ-ပေးလှူပြီ၊ အညဉ္ဇတပါလည်းဖြစ်သော၊ ဝိပလံ-ပြန်ပြောသော၊ ဥဠာရံ-မြတ်သော၊ ဝတ္ထာဒိဒါနံ-အဝတ်သင်္ကန်း အစရှိသောအလှူကို၊ အဒါသိ-ပေးလှူပြီ၊ ဣတိအယံ-ဤသည်ကား၊ ယောဇနသယောဇနာခြင်းတည်း၊ သသံ-ကြွင်းသောစကားရပ်သည်၊ ဝတ္ထနယမေဝ-ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။ (ပထိဗ္ဗတာဝိမာနဝတ္ထုနာပထိဗ္ဗတာဝိမာနဝတ္ထု အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ-ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။)

[၁-ပိဋက-၁၂ ဒုတိယပထိဗ္ဗတာဝိမာနဝတ္ထု]

ဝေဠုရိယထမ္ဘန္တိ ဣဒံဝေဠုရိယထမ္ဘန္တိ ဟူသောဤဝိမာနဝတ္ထုသည်၊ ဒုတိယပထိဗ္ဗတာဝိမာနံနှင့်ချစ်မြောက်သော ပထိဗ္ဗတာဝိမာနဝတ္ထုတည်း။ တဿဆိုဝတ္ထု၏၊ ဥပ္ပတ္တိ-ဖြစ်ကြောင်း အဋ္ဌ၊ ပုပ္ဖိကား၊ ကာ-အဘယ်နည်း။ သာဝတ္ထိယံ-သာဝတ္ထိပြည်၌၊ အညတရော-တယောက်သော၊ ဥပါသိကာ-ဥပါသိကာမသည်၊ ပထိဗ္ဗတာ-လင်၌ကျင့်ရာသောဝတ်နှင့် ပြည့်စုံသည်၊ ဟုတွင်ဖြစ်၍၊ သဒ္ဓါပဿနသဒ္ဓါကြည်ညိုခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဉ္စသီလာနိ-ငါးပါးကုန်သော သီလတို့ကို၊ သုဒ္ဓါနိ-စင်ကြယ် သည်တို့ကို၊ ကတွသပြု၍၊ ရက္ခိ-စောရှောက်၏။ ယထာဝိဘဝဉ္စမည်းစိပ်အားလျော်စွာလည်း၊ ဒါနာနိ-အလှူဝတ္ထုတို့ကို၊ အဒါသိ-ပေးလှူ၏။ သာဣတ္ထိ-ထိုမိန်းမသည်၊ ကာလံကတွသရတေ၍၊ တာဝတိံသဘဝနေ-တာဝတိံသနတ်ပြည်၌၊ ဥပ္ပတ္တိ-ဖြစ်လေ၏။ သေသံ-ကြွင်းသော စကားရပ်သည်၊ ဟေဋ္ဌာ-အောက်၌၊ ဝတ္ထနယမေဝ-ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ။

မဟာနုဘာဝေ-ကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဒေဇိနတ်သမီး၊ တွံ-သင်နတ်သမီးသည်၊ ဝေဠုရိယထမ္ဘန္တိ-ကျောက်မျက်နှာဖြင့်ပြီးသော ပတ္တမြားသည်ဘိုင်ရှိသော၊ ရုပ်ရံနှင့်လုံးမွေလျော်တွယ် ရှိသော၊ ပတာသရံ-မြီးပြီးပြတ် ထွန်းတောက်ပသောအရောင်လည်းရှိသော၊ အနေကမိတ္တိ-မျှားစွာသော ဆန်းကြယ်ခြင်းလည်းရှိသော၊ ဝိမာနံ-ဗိမာန်သို့၊ အာရုံယှားတက်၍၊ တတ္ထ-ဆိုဗိမာန်ထက်၌၊ ဥစ္စာဝစာ-ကြီးကြီး ငယ်ငယ်

အထူးထူးအပြားပြားရှိသော၊ ဣဒ္ဓိဝိကုဗ္ဗမာနာတန်ခိုးပန်ဆင်ခြင်းကို ပြု
 လျက်၊ အတ္ထုသိနေ၏၊ တေ၊ သင်နတ်သမီး၏။ ဣမာအတ္ထရာယောဓာဏ်
 အညွှအရံဖြစ်ကုန်သော နတ်သမီးတို့သည်လည်း၊ သမန္တတောထက်
 ဝန်းကျင်မှ၊ နစ္စန္ဒိစကလည်းကကုန်၏၊ ဂါယန္တိစသီလည်း သီကုန်၏၊
 ပမောဒယန္တိစခမ်းမြောက် ရှင်လမ်းခြင်းကိုလည်း ဖြစ်စေကုန်၏။ ။
 မဟာ နုဘာဝေ၊ ကြီးသောတန်ခိုး အာနုဘော်ရှိသော၊ ဒေဝီနတ်သမီး၊ ဒေ
 ဝိဒ္ဓိပတ္တာနတ်၌ဖြစ်သောပြည့်စုံခြင်းသို့ရောက်သည်၊ အသိဖြစ်၏၊ မနုဿ
 ဘူတာ၊ လူ၏အဖြစ်သို့ ရောက်သည်ရှိသော်၊ တွံဆင်သည်၊ ကိံပုညံ၊
 အဘယ်သို့ သဘောရှိသော ကုသိုလ်ကံကို၊ အကာသိပြုခဲ့ဘူးသနည်း။
 ကေနအဘယ်သို့သော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ ဧဝံဇလိတာနုဘာဝ၊ ဤသို့
 ထွန်းတောက်ပသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသည်၊ အသိဖြစ်သနည်း။ ကေန
 အဘယ်သို့ သဘောရှိသော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တေသင်နတ်သမီး၏၊
 ဝဏ္ဏောစအရောင် အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာစပ်သိမ်းသောအရပ်
 မျက်နှာတို့ကို၊ ပတာသတိထွန်းပစေနိုင်သနည်း။ ဣတိဤသို့၊ ပုစ္ဆိမေး
 ဘော်မူ၏။ ။

၃။ မောဂ္ဂလာနေနအရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည်၊ ပုစ္ဆိတာမေးအပ်သည်
 ဖြစ်၍၊ အတ္တမနာ၊ ရှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသော၊ သာဒေဝတာထံ
 နတ်သမီးသည်၊ ဣဒ္ဓိပလံ၊ ဤအကျိုးသည်၊ ယဿကမ္မဿ၊ အကြင်ကုသိုလ်
 ကံ၏၊ ပလံအကျိုးသည်၊ ဟောသိဖြစ်၏၊ ပဉ္စံဆင်ခြင်းငှါအလိုရှိ၍မေးအပ်
 သော၊ တံကမ္မံထိုကံကို၊ ပုဗ္ဗာပုဗ္ဗာကာရေနေဝ၊ မေးအပ်သော အခြင်း
 အရာအားဖြင့်သာလျှင်၊ ဝိယာကာသိ၊ ဖြေကြားပြီ။ မဟာနုဘာဝ၊ ကြီး
 သောအာနုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရှင်ရဟန်း၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ မနုဿ
 သုလ္လတို့၌၊ မနုဿဘူတာ၊ လူ၏အဖြစ်သို့ ရောက်သည်ရှိသော်၊ စက္ခုမ
 တောငါးပါးသောပညာမျက်စိရှိတော်မူထသော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား
 ၏၊ ဥပါသိကာ၊ ရတနာသုံးပါးကို ကိုးကွယ် ဆည်းကပ်ဘတ်သော မိန်းမ
 သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏၊ ပါဏာတိပါတ၊ သူ၏အသက်ကို သတ်
 ခြင်းမှ၊ ဝိရတာ၊ ကြဉ်ရှောင်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီးသောကေလောက
 ၌၊ အဒိန္နံ၊ သူတပါးတို့၏ ဥဋ္ဌာကိုခိုးယူခြင်းကို၊ ပရိဝုဇ္ဇယိဿံ၊ ကြဉ်ရှောင်
 ခဲ့ဘူး၏။ ။ အမဇ္ဇပါနေသောအရက်ကို သောက်စားခြင်း မရှိသည်၊
 အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏၊ မုဿ၊ ချစ်လွှဲသော စကားကို၊ အဘဏိ၊
 မဆိုမပြော၊ သကေနသာမိနာ၊ မိမိ၏လင်ဖြင့်၊ တုဗ္ဗာ၊ ရောင့်ရဲရှစ်သက်

သည်။ အပောသိးဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ အနန္တသွင်းကို လည်းကောင်း၊ ပါနန္ဒာ
အပျော်ကိုလည်းကောင်း၊ ပသန္နမိတ္တာကြည်ညိုသောမိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊
သက္ကစ္မအရိအသပြု၍၊ အဒါသိးပေးလှူခဲ့ဘူး၏။ ပိဋကသံပြုနေပြောကောင်း
မြတ်သော၊ ဒါနန္ဒအဝတ်သင်္ကန်းကိုလည်း၊ အဒါသိးပေးလှူခဲ့ဘူး၏။ ။

မဟာနိကာယကြီးသော တန်ခိုး အာနုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု-ရှင်ရဟန်း၊
တေနထိုသို့သောကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေအကျွန်ုပ်အား၊ တောဒိသေ-
ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝဇ္ဇောစအရောင်အဆင်းသည်၊ ဇာတေသဖြစ်၏၊
တေနထိုကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေအကျွန်ုပ်အား၊ ဣမဤအရပ်၌၊ လတ္တမာ
နံရအပ်သော၊ သုစရိတဖလံသုစရိတ် ကုသိုလ်ကံ၏အကျိုးသည်၊ ဣတ္ထ
တိပြည့်စုံ၏။ တေနထိုသို့သော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေအကျွန်ုပ်အား၊
မနသောပိယမိတ်ဖြင့် နှစ်သက်မြတ်နိုးအပ်ကုန်သော၊ ယေကေမိအလုံး
စုံကုန်သော၊ ဘောဂါစနတ်၌ဖြစ်သောအသုံးအဆောင်တို့သည်လည်း၊
ဥပ္ပဇ္ဇန္တိဖြစ်ကုန်၏။ ။ တေနထိုကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ အဟံအကျွန်ုပ်
သည်၊ ဇေဇသိတာ နုဘာဝါဤသို့ တွန်းတောက်ပသော တန်ခိုးအာနု
ဘော် ရှိသည်၊ အဓိဖြစ်၏။ တေနထိုသို့ သဘောရှိသော ကုသိုလ်ကံ
ကြောင့်၊ မေအကျွန်ုပ်၏၊ ဝဇ္ဇောစအရောင်အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗ
ဒိဿာပတ်သိမ်းကုန်သော အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပဘာသတိထွန်းပစေ
နိုင်၏။ ဣတိဤသို့၊ ပိဿဇ္ဇေတိဖြေကြား၏။ ။

တတ္ထထိုဂါထာတို့၌၊ ဝေဠုရိယထမ္ဘန္တိ၊ ဝေဠုရိယထမ္ဘန္တိ ဟု
သည်ကား၊ ဝေဠုရိယမဏိထမ္ဘန္တိကျောက်မျက်ရွှေဖြင့်ပြီးသော ပတ္တမြား
သည်တိုင်ရှိထသော၊ ရုပိရန္တိ၊ ရုပိရံဟူသည်ကား၊ ရမဏိယံနှလုံးမွေ့
လျော်ဘွယ် ရှိထသော၊ ပဘာဿရန္တိ၊ ပဘာဿရံဟူသည်ကား၊ အတိ
ပိယအလွန်လျှင်၊ ပဘာဿရံထွန်းတောက်ပသော အရောင်လည်းရှိ
ထသော၊ ဥစ္စာဝစာတိ၊ ဥစ္စာဝစာဟူသည်ကား၊ ဥစ္စာဝကြီးသည်လည်း
ဖြစ်ကုန်ထသော၊ အဝစာစလယ်သည်လည်းဖြစ်ကုန်ထသော၊ ဝိဝိဓမ
အထူးထူး အပြားပြားရှိကုန်ထသော၊ ဣတိအယံဤသည်ကား၊ ဧတ္ထေ
အနက်တည်း။ ပုပါသိကာတိ၊ ပုပါသိကာ ဟူသည်ကား၊ သရဏဂမ
နေနယတနာသုံးပါးကိုဆည်းကပ်ခြင်းသို့ရောက်သဖြင့်၊ ပုပါသိကာလက္ခ
ဏေ၊ ပုပါသိကာ လက္ခဏာ၌၊ ဌိတာစာည်၏။ ဟိသစ္စံမှန်၏။ ယတော
ခေါမဟာနာမ(ပ) ပုပါသကော ဟောတိတိ၊ ယတောခေါမဟာနာမ(ပ)
ပုပါသကောဟောတိဟူ၍၊ ဂုတ္တံဆိုအပ်ပြီ။ မဟာနာမမဟာနာမမင်းကြီး

၁၃၀ ဝိမာနဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ။

ယတောခေါယတ္ထိံကာလေ၊ အကြင်အခါ၌၊ အရိယသာဝကော၊ ငါးဘုရား
 ၏တပည့်သည်၊ ဗုဒ္ဓ၊ ငါးဘုရားကို၊ သရဏံ၊ ဣတိ၊ နိဂုံးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂတော၊
 ဆည်းကပ်ခြင်းသို့ ရောက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊
 သရဏံ၊ ဣတိ၊ နိဂုံးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂတော၊ ဆည်းကပ်ခြင်းသို့ရောက်သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သံဃံ၊ သံဃာတော်ကို၊ သရဏံ၊ ဣတိ၊ နိဂုံးကွယ်ရာဟူ၍၊
 ဂတော၊ ဆည်းကပ်ခြင်းသို့ရောက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မဟာနာမ၊ မဟာ
 နာမ်မင်းကြီး၊ ဧတ္တာဝတောခေါ၊ ဤမျှအတိုင်း အရှည်ဖြင့်၊ အရိယသာဝ
 ကော၊ ငါးဘုရားတပည့်သည်၊ ဥပါသကော၊ သီတင်းသည် မည်သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ စက္ခု၊ မတောတိ၊ စက္ခု၊ မတော ဟူသည်ကား၊ ပစ္စဟိ၊
 ငါးပါးကုန်သော၊ စက္ခု၊ ဟိ၊ စက္ခု၊ တို့ဖြင့်၊ စက္ခု၊ မတော၊ ငါးပါးသောဉာဏ်
 မျက်စိရှိတော်မူသော၊ ဘဂဝတော၊ ဆုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံ
 တော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓ၊ သမ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့လည်း၊ ဥပါသိကာ
 ဘာဝကိတ္တနေန၊ သီတင်းသည်မိန်းမ၏အဖြစ်ကိုကြားသဖြင့်၊ အာသယ
 သုဒ္ဓိံ၊ အဇ္ဈာသယ၏စင်ကြယ်ခြင်းကို၊ ဒဿတွာ၊ ပြုပြီး၍၊ ပယော၊ သုဒ္ဓိံ၊
 လုံ့လပယောဂ၏ စင်ကြယ်ခြင်းကို၊ ဒဿတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ ပါဏာတိပါ
 တာဝိရတာတိအာဒိ၊ ပါဏာတိပါတာဝိရတာဤသို့အစရှိသောစကားကို၊
 ဂတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ၊ ဝတ္ထု၊ ထိုစကားရပ်၌၊ သကေနသာမိနာ၊ အဟောသိံတုဋ္ဌာ
 ဤမျှမိနာ၊ သကေနသာမိနာ အဟောသိံတုဋ္ဌာ ဤသို့အစရှိသော ပါဌ
 ဖြင့်၊ မိစ္ဆာစာရာ၊ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရေ၊ ဝေရမဏိံ၊ ကြည်ရှောင်ခြင်းကို၊
 အာဟံ၊ ဆိုပြီ။ သေသံ၊ ကြွင်းသော စကားရပ်သည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊
 ဂတ္တသဒိသမေဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းနှင့်တူသည်သာလျှင်တည်း။ ။
 နုတိယပတိဗ္ဗတာဝိမာနဝတ္ထုနာ၊ နှစ်ခုမြောက်သောပတိဗ္ဗတာဝိမာနဝတ္ထု၊
 အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။)

[၃] [၁-ဝိဋ္ဌဝဂ်-၁၃-သုဏိသာဝိမာနဝတ္ထု]

အဘိက္ကန္တနဝဇ္ဇောနာတိဣဒံ၊ အဘိက္ကန္တနဝဇ္ဇောဟူသောဤဝိမာန
 ဝတ္ထုသည်၊ သုဏိသာဝိမာနံ၊ သုဏိသာဝိမာန ဝတ္ထုတည်း။ တဿ၊ ထို
 ဝတ္ထု၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်း အဋ္ဌ၊ ပွတ္တိသည်၊ ကာ၊ အဘယ်နည်း။
 သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ အညတရတ္ထိံ၊ ဂေဇိ၊ မထင်ရှားသောအိမ်
 ၌၊ ကော၊ တယောက်သော၊ ကုလသုဏ္ဍာ၊ အမျိုးမျိုးမသည်၊ ဂေဟံ၊ အိမ်

သို့၊ ဝိဇ္ဇာယာမဆွမ်းအလို၌၊ ပဓိဋ္ဌမင်တော်မူသော၊ ဝိဇ္ဇာသဝဓတ္တရ်၊
ရဟန္တာမထေရ်ကို၊ မိသွားမြင်၍၊ သဗ္ဗာတဝီတိသောမနဿသကောင်းစွာ
ဖြစ်သောနှစ်သက် ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ မဟံ၊ ငါအား၊ ဣဒံ၊ ဤ၊
သံ၊ သို့သဘောရှိသော၊ ဥတ္တမပုညက္ခတ္တံ၊ လွန်ကဲထူးမြတ်သောကောင်း
မှုတို့၏စိုက်ပျိုးရာ လယ်မြေကောင်းသဘွယ် ဖြစ်သောအလှူခံပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
ဥပတိဋ္ဌမေ၊ ရှုစာည်လာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးစိုက်၍၊ အတ္တနာမိမိသည်၊
လတ္တံ၊ အပ်သော၊ ပူဇတာဝံ၊ အဖို့အရဖြစ်သောမူကို၊ အာဒရေန၊ ရိုသေ
သဖြင့်၊ ထေရဿ၊ ရဟန္တာမထေရ်အား၊ ဥပနေသိ၊ ကပ်လှူ၏၊ ထေရော၊
ရဟန္တာမထေရ်သည်၊ တံပူဇံ၊ ထိုမူကို၊ ပုဋိဂ္ဂဟေတွာ၊ ခံတော်မူ၍၊ အနု
မောဒနံ၊ အနုမောဒနာကို၊ ကတွာ၊ ပြုတော်မူ၍၊ ဂတော၊ ကြွတော်မူလေ
၏၊ ယာဇ္ဇတ္ထိ၊ ထိုမိန်းမသည်၊ အပရတာဂေ၊ နောက်ကာလအဖို့၌၊ ကံသံ၊
ရတေခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ တာဝတိံသ ဘဝနေ၊ တာဝတိံသာ နတ်
ပြည်၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်လေ၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းသော၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောစကား
ရပ်သည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဝုတ္တသဒိသမေ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းနှင့်
တူသည်သာလျှင်တည်း၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အဘိက္ကဋ္ဌေန၊ (ပ)ပတာသတိ
တိ၊ အဘိက္ကဋ္ဌေန၊ (ပ)ပတာသတိဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်ပြီ၊ မဟာ နုဘာ
ဝေ၊ ကြီးသောတန်ခိုး အာနုဘော်ရှိသော၊ ဒေဝတေနုတ်သမီး၊ ဩသမိ
တာရုကာ၊ သောက်ရှူးကြွယ်သည်၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောအရပ်
မျက်နှာတို့ကို၊ ဩဘာသေန္တိ၊ ထွန်းလင်းစေလျက်၊ တိဋ္ဌတိဝိယ၊ တည်
သကဲ့သို့၊ ယာတွံ၊ အကြင်သင်သည်၊ အဘိက္ကဋ္ဌေန၊ လွန်နှစ်သက်ဘွယ်
ရှိသော၊ ဝဇ္ဇေန၊ အရောင်အဆင်းဖြင့်၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းသော အရပ်
မျက်နှာတို့ကို၊ ဩဘာသေန္တိ၊ ထွန်းလင်းစေလျက်၊ တိဋ္ဌတိဝိယ၊ တည်၏။ ။
မဟာနုဘာဝေ၊ ကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘော် ရှိသော၊ ဒေဝိနုတ်သမီး၊
ကေန၊ အဘယ်သို့သောကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တေ၊ သင်အား၊ တေဒိသေ၊
ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝဇ္ဇေန၊ အရောင် အဆင်းသည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်
သနည်း၊ ကေန၊ အဘယ်သို့သောကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တေ၊ သင်အား၊ ဣဓ၊
ဤအရပ်၌၊ လတ္တမာနံ၊ အပ်သော၊ သုစရိတဖလံ၊ သုစရိုက်ကုသိုလ်ကံ၏
အကျိုးသည်၊ ဣတ္ထိ၊ ပြည့်စုံသနည်း။ ကေန၊ အဘယ်သို့သော ကုသိုလ်
ကံကြောင့်၊ တေ၊ သင်အား၊ နေသောဝိယာ၊ မိတ်ဖြင့်နှစ်သက်မြတ် နိုးအပ်
ကုန်သော၊ ယေကေမိ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဘောဂါဝ၊ အသုံးအဆောင်တို့
သည်လည်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ။ မဟာနု ဘာဝေ၊ ကြီးသော

၁၄၀

ဝိမာနဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိဿယ

တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဒေဝီနတ်သမီး၊ တံဆင့်ကို၊ ပုစ္ဆာမိငါမေး၏။
မနုဿဘူတာ၊ လူ၏အဖြစ်သို့ ရောက်သည်ရှိသော်၊ တံဆင့် နတ်သမီး
သည်၊ ကံ ပုည၊ အဘယ်ကုသိုလ်ကံကို၊ အကုသိမ္မုဒ္ဓိတူးသနည်း။ ကေန၊
အဘယ်ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တံဆင့်နတ်သမီးသည်၊ ဧဝံဇလိတာ နုဘာ
ဝါ၊ ဤသို့ ထွန်းတောက်ပသော တန်ခိုးအာနုဘော် ရှိသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်
သနည်း။ ကေန၊ အဘယ် ကုသိုလ် ကံကြောင့်၊ တေ၊ သင်နတ်သမီး၏၊
ဝဏ္ဏောစ၊ အရောင်အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိဿ၊ ခပ်သိမ်းသောအရပ်
မျက်နှာတို့ကို၊ ပတာသတိ၊ ထွန်းလင်းတော့ပေစေနိုင်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ ။

၁၇ မောဂ္ဂလာနေန၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန်သည်၊ ပုစ္ဆိ တာမေးအပ်သည်ဖြစ်၍၊
အတ္တမာနာနှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသော၊ သာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သမီး
သည်၊ ဣဒံဗလံ၊ ဤအကျိုးသည်၊ ယဿကမ္မဿ၊ အကြင်ကုသိုလ်ကံ၏၊
ဗလံ၊ အကျိုးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ိုဉ္စ၊ ခပ်ခြင်းငှါ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍မေး
အပ်သော၊ တံကမ္မံ၊ ထိုကံကို၊ ပုဋ္ဌာပုဋ္ဌာ ကာဓေ၊ နေဝ၊ မေးအပ်သော
အခြင်းအရာ အားဖြင့်သာလျှင်၊ ဝိယာကာသိ၊ ဖြေကြားပြီ။ မဟာ
နုဘာဝ၊ ကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရှင်ရဟန်း၊ အဟံ၊
အကျွန်ုပ်သည်၊ မနုဿဘူတာ၊ လူ၏အဖြစ်သို့ရောက်
သည်ရှိသော်၊ သဿုရဿ၊ ယောက္ခမယောက္ခားသူ၏၊ စာဓေးအိမ်၌၊
သုဏိဿ၊ ချေးမသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ ။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊
အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝိရုဇံ၊ ရာဂကင်းဝေးသော၊ ဝိပ္ပသန္တံ၊ ကြည်လင်သန့်
ရှင်းသော၊ အနာဝိတံ၊ ကာမဝိတက်စသောမိစ္ဆာဝိတက်တို့၏ မရှိခြင်း
ကြောင့်မနောက်ကြိုသော နှလုံးရှိတော်မူသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ အဒ္ဓသံ၊
မြင်၏။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပဿန္နသန္တာ၊ ကြည်ညိုခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊
သေဟိ၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်ကုန်သော၊ ပါဏီဘိ၊ လက်တို့ဖြင့်၊ တဿ၊ ထိုရဟန်း
အား၊ ပူဝံ၊ မို့ကို၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဘာဓဇ
ဘာဝံ၊ ရအပ်သောအခါမှထက်ဝက်မျှသောအခါကို၊ ဒတ္တာန၊ ပေးလှူခြင်း
ကြောင့်၊ နန္ဒနေနန္ဒဝံ၊ အမည်ရှိသော၊ ဝနေ၊ ဥပယျာဉ်၌၊ မောဒါမိ၊ မွေ့လျော်
စံ့ပျော်ရပေ၏။ ။ မဟာနုဘာဝေ၊ ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော် ရှိသော၊
ဘိက္ခု၊ ရှင်ရဟန်း၊ တေန၊ ထိုသဘောရှိသောကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေ၊
အကျွန်ုပ်အား၊ တောဒိသော၊ ဤသဘောရှိသော၊ ဝဏ္ဏော၊ အရောင်
အဆင်းသည်၊ အာတော၊ ဖြစ်၏။ တေန၊ ထိုသဘောရှိသော ကုသိုလ်ကံ

ကြောင့်၊ မေအကျွန်ုပ်အား၊ ဣတေဤအရပ်၌၊ လတ္တမာနံ၊ ရအပ်ခံစားအပ်
 သော၊ သုစရိတပလံ၊ သုစရိတ်ကုသိုလ်ကံ၏အကျိုးသည်၊ ဣန္ဒြိယံ၊ ပြည့်စုံ
 ၏၊ တေန၊ ထိုကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေအကျွန်ုပ်အား၊ မနုဿောပိယာ၊ မိတ်
 ဖြင့်နှစ်သက်မြတ်နိုးအပ်ကုန်သော၊ ယေကေမိ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ တော
 ဂါဝ၊ အသုံးအဆောင်တို့သည်လည်း၊ ဥပ္ပန္နန္တံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။ တေန၊ ထို
 သို့သဘောရှိသောကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဇေဝံဇလိတာ
 နုဘာဝ၊ ။ ဤသို့ထွန်းတောက်ပသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသည်၊ အပ္ပိ၊
 ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေအကျွန်ုပ်၏၊ ဝဏ္ဏောစ၊ အရောင်
 အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းသော အရပ်မျက်နှာ တို့ကို၊
 ပဘာသတိ၊ ထွန်းသင်း တောက်ပစေနိုင်၏။ ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဿဇ္ဇေသိ၊
 ဖြေကြား၏။ ။

တတ္ထံ၊ ထိုဂါထာ၌၊ သုဏ်သာဝိ၊ သုဏ်သာယူသည်ကား၊ ဝုတ္တံ၊ သာ
 သား၏၊ နာရိယာ၊ မယားတည်း၊ ဟိ၊ သစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဣတ္ထိယာ၊ မိန်းမ၏၊ သာမိ
 ကဿ၊ နင်ပွန်း၏၊ ပိတာ၊ အဘကို၊ သ၊ သုရေတိ၊ ယောက္ခမယောက္ခိ၊ သူ
 ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ထိုအပ်၏၊ တဿ၊ စ၊ ထိုယောက္ခမ ယောက္ခိ၊ သူ၏လည်း၊
 သာ၊ ထိုမိန်းမသည်၊ သုဏ်သာ၊ ချွေးမတည်း၊ ဣတိ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နာံ၊
 ထိုချွေးမကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ သုဏ်သာ၊ အဟောသိ၊ သ၊ သုရဿ၊ စာရေတိ၊
 သုဏ်သာ၊ အဟောသိ၊ သ၊ သုရဿ၊ စာရေဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ထိုအပ်ပြီး၊ နုဘာဝ၊
 ဝုတ္တံ၊ တာဝဗျာဘဝံဟူသည်ကား၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ လန္ဓပဋိဝိ
 သဘော၊ ရအပ်သောအတို့အရမှ၊ ဥပဗျာဘဝံ၊ ထက်ဝက်သောအတို့ကို၊
 မောဒါမိနန္ဒနေဝနေတိ၊ ဣဒံစနံ၊ မောဒါမိနန္ဒနေဝနေဟူသော ဤစကားကို၊
 ထေရေန၊ ရှင်မဟာမောဂ္ဂဇာနိ မထေရ်သည်၊ နန္ဒနေဝနေ၊ နန္ဒဝန်ဥယျာဉ်၌၊
 ဗိဋ္ဌတာယ၊ တွေ့မြင်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အာဟံ၊ ဆိုပြီး၊ သေသံ၊
 ကြွင်းသောစကားရင်သည်၊ ဝုတ္တံ၊ ယမေဝ၊ ထိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်
 သာ၊ ယှဉ်တည်း၊ ။ သုဏ်သာဝိမာနဝတ္ထုနာ၊ သုဏ်သာဝိမာနဝတ္ထု၊ အဖွင့်
 သည်၊ ဗိဋ္ဌတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

[၆] [၁-ပိဋဝဂ်-၁၄-ဒုတိယသုဏ်သာဝိမာနဝတ္ထု]

အဘိက္ကဋ္ဌေနဝဏ္ဏေနာတိ၊ အဘိက္ကဋ္ဌေနဝဏ္ဏေနဟူသောဤဝိမာန
 ဝတ္ထုသည်၊ ဒုတိယသုဏ်သာဝိမာနံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုဏ်သာဝိမာန

၀၄၂

ဝိမာနဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိဿယ

ဝတ္ထုတည်း။ ဣတ္ထပန-ဤဝတ္ထု၌ကား။ အပုဗ္ဗ-အသစ်သည်။ နတ္ထိမရှိ။
 အဋ္ဌပုတ္တိသံ-အကြောင်းဖြစ်ခြင်း၌။ ကုမ္မာသဒါနံဇေ-မယောမံ၊ အလှူ
 သည်သာသျှင်၊ ဝိသေသော-ထူး၏။ နတန-ထိုကြောင့်၊ အဘိက္ကဋ္ဌန၊ (ပ)၊
 ပတာသတိတိ-အဘိက္ကဋ္ဌန၊ (ပ)၊ ပတာသတိဟူ၍၊ ဝတ္ထု-ဆိုအပ်ပြီ။
 မဟာနုဘာဇေ-ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဒေဝတေနတ်သမီး၊
 ဩသမိတာရကာ-သောက်သျှူးကြွယ်သည်။ သဗ္ဗဒိသာ-ဆယ်သိမ်းကုန်
 သောအရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ဩဘာသေန္တိ-ထွန်းလင်းစေလျက်၊ တိဋ္ဌသိ
 ဝိယ-မည်သကဲ့သို့၊ သာတံ-အကြင်သင်သည်။ အဘိက္ကဋ္ဌန-အလွန်နှစ်
 သက်ကွယ်ရှိသော၊ ဝတ္ထေန-အရောင်အဆင်းဖြင့်၊ သဗ္ဗဒိသာ-အလုံးစုံ
 သောအရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ဩဘာသေန္တိ-ထွန်းလင်းစေလျက်၊ တိဋ္ဌသိ-
 တည်၏။ ။ မဟာနုဘာဇေ-ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဒေဝိ-
 နတ်သမီး၊ ကေန-အဘယ်သို့သဘောရှိသော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တေ-
 သင်အား၊ တောဒိသော-ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝတ္ထော-အရောင်အဆင်း
 သည်၊ ဇာတော-ဖြစ်သနည်း။ ကေန-အဘယ်သို့သဘောရှိသောကုသိုလ်
 ကံကြောင့်၊ တေ-သင်အား၊ ဣ-ဤအရပ်၌၊ လတ္တ-မာနံ-ရအပ်သော၊ သုစရိ
 တဗလံ-သုစရိတ်ကုသိုလ်ကံ၏ အကျိုးသည်။ ဣတ္ထိ-ပြည့်စုံသနည်း။
 ကေန-အဘယ်သို့သဘောရှိသောကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တေ-သင်အား၊ မန
 သောဝိယာ-စိတ်ဖြင့်နှစ်သက်မြတ်နိုးအပ်ကုန်သော၊ ယေကေမိ-အလုံးစုံ
 ကုန်သော၊ တောဂါစ-အသုံးအဆောင်တို့သည်လည်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ-ဖြစ်ကုန်
 သနည်း။ ။ မဟာနုဘာဇေ-ကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဒေဝိ-
 နတ်သမီး၊ တံ-သင့်ကို၊ ဝုစ္ဆာမိ-မိမိမေး၏၊ မနုဿဘူတ-လူ၏အဖြစ်သို့
 ရောက်သည်ရှိသော်၊ တံ-သင်နတ်သမီးသည်၊ ကိ-မည်၊ အဘယ်သို့သော
 ကုသိုလ်ကံကို၊ နေကာသိ-ပြုခဲ့ဘူးသနည်း၊ ကေန-အဘယ်သို့သောကုသိုလ်
 ကံကြောင့်၊ တေ-သင်သည်၊ ဇေဇလိတာနုဘာဝါ-ဤသို့ထွန်းတောက်ပ
 သောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသည်၊ အသိ-ဖြစ်သနည်း၊ ကေန-အဘယ်ကုသိုလ်
 ကံကြောင့်၊ တေ-သင်နတ်သမီး၏၊ ဝတ္ထောစ-အရောင်အဆင်းသည်
 လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာ-ဆယ်သိမ်းသောအရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပတာသတိ-ထွန်း
 လင်းတောက်ပစေနိုင်သနည်း၊ ဣ-ဤသို့၊ ဝုစ္ဆိ-မေးတော်မူ၏။ ။

၇ မောဂ္ဂလာနေန-အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည်၊ ဝုစ္ဆိ-တစ်မေးအပ်သည်
 ဖြစ်၍၊ အတ္တမနာ-ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသော၊ သာဒေဝတာ-ထို
 နတ်သမီးသည်၊ ဣဒံ-ဤအကျိုးသည်၊ ယဿကမ္မဿ-အကြင်ကုသိုလ်

ကံ၏။ ပလံအကျိုးသည်။ ဟောတိဖြစ်၏။ ပဉ္စံသိခြင်းငှါအလိုရှိသည်ဖြစ်၍
 မေးအပ်သော။ တံကမ္မံထိုကံကို။ ဝုဠာဝုဠာကာရေနဝ။ မေးအပ်သော
 အခြင်းအရာ အားဖြင့် သာလျှင်။ ဝိယာကာသိ။ ဖြေကြားပြီ။ ။ မဟာနု
 ဘာဝ။ ကြီးသောတန်ခိုး အာနုဘော်ရှိသော။ ဘိက္ခု။ ရှင်ရဟန်း။ အဟံ။
 အကျွန်ုပ်သည်။ မနုဿသု။ လူတို့၌။ မနုဿဘူတာ။ လူ၏အဖြစ်သို့ရောက်
 သည်ရှိသော။ သဿုရဿယောက္ခမ ယောက္ခိယသု၏။ ယရေအိမ်၌။
 သုကိသာ။ ရွေးမသည်။ အဟောသိ။ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ ဝိဒါ။ ထိုအခါ၌။ အဟံ။
 အကျွန်ုပ်သည်။ ဝိရဇံရာဂစသော အညစ်အကြေးမှ ကင်းဝေးသော။
 ဝိပ္ပသန္နံ။ ကိလေသာတည်းဟူသောအညစ်အကြေးမရှိခြင်းကြောင့် သန္နံ
 ရှင်းသော။ အနဝိလံ။ မနောက်ကြွသောနှလုံးရှိသော။ ဘိက္ခု။ ရဟန်း
 ကို။ အဒ္ဓသံ။ များမြင်ရ၏။ အဟံ။ အကျွန်ုပ်သည်။ ပသန္နာ။ သန္ဓါယုံကြည်သော
 စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သေဟိသကေဟိ။ မိမိဥစ္စာ ဖြစ်ကုန်သော။ ပါဏိတိ။
 လက်တို့ဖြင့်။ ဘာဂံ။ အကျွန်ုပ်၏ အဘို့အရာဖြစ်သော။ ကုမ္ဘာသဝိဇ္ဇာ။
 မယောမုံ။ ပိုင်ကို။ အဒါသိ။ ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။ ကုမ္ဘာသဝိဇ္ဇာ။ မယောမုံပိုင်ကို။
 ဒတွာနု။ ပေးလှူခြင်းကြောင့်။ အဟံ။ အကျွန်ုပ်သည်။ နန္ဒနေနန္ဒဝနံ။ အမည်ရှိ
 သော။ ဝနေ။ ဥယျာဉ်၌။ မောဒါမိ။ မွေ့လျော်စံပျော်ရ၏။ ။ မဟာနုဘာဝ။
 ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော။ ဘိက္ခု။ ရှင်ရဟန်း။ တေန။ ထိုကုသိုလ်
 ကံကြောင့်။ မေ။ အကျွန်ုပ်အား။ တောဒိသော။ ဤသို့သဘော ရှိသော။
 ဝဇ္ဇော။ အရောင်အဆင်းသည်။ ဇာတော။ ဖြစ်၏။ တေန။ ထိုကုသိုလ်ကံ
 ကြောင့်။ မေ။ အကျွန်ုပ်အား။ ဣမေ။ ဤအရင်၌။ ဝုဠာ မာနံ။ အပ်သော။ သုစရိ
 တဖလံ။ သုစရိုက်ကုသိုလ်ကံ၏ အကျိုးသည်။ ဣဇ္ဈတိ။ ပြည့်စုံ၏။ တေန။
 ထိုကုသိုလ်ကံကြောင့်။ မေ။ အကျွန်ုပ်အား။ မနုဿဝိယာ။ စိတ်ဖြင့်နှစ်သက်
 မြတ်နိုးအပ်ကုန်သော။ ယေကေဗ။ အလုံးစုံကုန်သော။ တောဂါဝအသုံး
 အဆောင်တို့သည်လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ။ မဟာနုဘာဝ။ ကြီး
 သောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော။ ဘိက္ခု။ ရှင်ရဟန်း။ တေန။ ထိုသို့သဘောရှိ
 သောကုသိုလ်ကံကြောင့်။ အဟံ။ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝေဇလိတာနုဘာဝ။
 ဤသို့ထွန်းတောက်ပသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသည်။ အဋ္ဌံ။ ဖြစ်၏။ တေန။
 ထိုကုသိုလ်ကံကြောင့်။ မေ။ အကျွန်ုပ်၏။ ဝဇ္ဇော။ အရောင်အဆင်းသည်
 လည်း။ သဗ္ဗဒိသာ။ နယ်လုံးသောအရပ်မျက်နှာတို့ကို။ ပဘာသတိ။ ထွန်း
 လင်းတောက်ပစေနိုင်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝိဿဇ္ဇတိ။ ဖြေကြား၏။ ။

တတ္ထံ။ ထိုဂါယာ၌။ ဘာဂန္တိ။ အာဂံဟူသည်ကား။ ကုမ္ဘာသကောဠာ

သံမယောမံ၊ အတ္တိ အရက္ခိ၊ တေနယိကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ ကုမ္ဘာသ
 ပိဏ္ဍိတောနာတိ၊ ကုမ္ဘာသပိဏ္ဍိတောနဟူ၍၊ အာဟာမိတြိ၊ ကုမ္ဘာသောတိ
 စ၊ ကုမ္ဘာသောဟူသည်လည်း၊ ယဝကုမ္ဘာသမယောမံကို၊ ဝုတ္တံဆို
 အပ်၏။ ဗြဟ္မာယသုဏိသာ ဝိမာနဝတ္ထုနာနစိရုဋ္ဌာကံသော သုဏိသာ
 ဝိမာနဝတ္ထု အဖွင့်သည် နိဗ္ဗိတမပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။)

[၆] [၁-ပိဋက-၁၅-ဥတ္တရာဝိမာနဝတ္ထု]

အဘိတ္တံ နန္ဒဝတ္ထုနာသိဇ္ဇဒံ၊ အဘိတ္တံ နန္ဒဝတ္ထုနဟူသော ဤဝိမာ
 နဝတ္ထုသည်၊ ဥတ္တရာဝိမာနံ၊ ဥတ္တရာဝိမာနဝတ္ထုတည်း၊ တဿထိဝတ္ထု
 ၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းအဋ္ဌပ္ပတ္တိသည်၊ ကာအာတလ်နည်း၊ ဝာဂဝါ၊
 ဘုရားမြတ်သည်၊ ရာဇဂဟေရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ကလန္ဒကနိဝါပေ၊ ရှဉ့်နက်
 တို့အား အစားပေးရာဖြစ်သော၊ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန် ကျောင်းတော်၌၊
 ဝိဘရတိ၊ နေတော်မူ၏၊ နတနစသမယေန၊ ထိုအခါ၌လည်း၊ ပုဏ္ဏောနာမ၊
 ပုဏ္ဏအမည်ရှိသော၊ ဒုဂ္ဂတပုရိသော၊ သူဆင်းရဲယောက်ျားသည်၊ ရာဇဂဟ
 သေဋ္ဌိ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သူဌေးကြီးကို၊ ဥပနိဿာယ၊ အမှီတကဲပြု၍၊ ဇီဝတိ၊
 အသက်မွေး၏၊ တဿထိသူဆင်းရဲယောက်ျား၏၊ ဥတ္တရာ၊ ဥတ္တရာအမည်
 ရှိသော၊ ဘရိယာဇ၊ မသလည်းကောင်း၊ ဥတ္တရာနာမ၊ ဥတ္တရာအမည်ရှိ
 သော၊ ဝိဘာစ၊ ဆင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နန္ဒဝေဒနံ၊ သာယှစ်ယောက်
 သောလူတို့သည်သာလျှင်၊ ဂေဟေ၊ အိမ်၌၊ ဝသန္တိ၊ နေတုန်၏၊ အထ၊ ထို
 အခါ၌၊ ဧကဒိဂသံ၊ တနေ့သ၌၊ ရာဇဂဟေရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ မဟာဇနော၊
 လူများအပေါင်းသည်၊ သတ္တာဟံ၊ ခုနှစ်ရက်ပတ်လုံး၊ နက္ခတ္တံ၊ နက္ခတ်ပွဲ
 သဘင်ကို၊ ကိဋ္ဌိ၊ ဘဗွံ၊ ကစားပြီးထူးအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စောသနံ၊ ကြွေး
 ကြော်ခြင်းကို၊ မနုဿ၊ လူတို့သည်၊ ကရိသု၊ ပြုကြကုန်၏၊ တံ၊ စောသနံ၊
 ထိုသို့ကြွေးကြော်ခြင်းကို၊ သုတ္တံ၊ ကြား၍၊ သေဋ္ဌိ၊ သူဌေးကြီးသည်၊ ပါ
 တောဝနံ၊ နက်စောစောကသာလျှင်၊ အာဂတံ၊ လာလတ်သော၊ ပုဏ္ဏံ၊ ပုဏ္ဏ
 အမည်ရှိသော သူဆင်းရဲကို၊ တာတ၊ အမောင်ပုဏ္ဏ၊ အမှောက်တို့၏၊
 ပရိဇနော၊ အခြံအရံပရိသတ်သည်၊ နက္ခတ္တံ၊ နက္ခတ်ပွဲသဘင်ကို၊ ကိဋ္ဌိ၊ တု
 ကာမော၊ ကစားပြီးထူးခြင်း၌၊ အလိုရှိ၏၊ တံ၊ သင်ကား၊ ကိ၊ အသို့နည်း၊
 နက္ခတ္တံ၊ နက္ခတ်ပွဲသဘင်ကို၊ ကိဋ္ဌိ၊ သသိ၊ ကစားပြီးထူးအံ့လော၊ ဥဒါဟု၊ ထို
 သို့ဟုတ်မူကား၊ ဩတိ၊ အကစားအမှုကို၊ ကရိသသသိ၊ ပြုလုပ်အံ့လော၊ ဣတိ၊

ဤ သို့အာဟာဆို၏။ သာမိယသင်္ဂဟကွတ္တံနာမ- နက္ခတ်ပွဲသဘင် ကစား
 မြူးတူခြင်းမည်သည်ကား။ သဓနာနံဥတ္တရာကုန်သောသူတို့အား။ ပေသာ
 တိဗြစ်၏မမပနအက္ခန္တိပံအားမူကား။ ဂေဟေဒိဝိန္ဒုသွာတနာယနက်
 ဖန်အသို့ငြါ။ ယာဂုတဏှ၊ ယာနိပယာဂုတ္တိနနသန်တို့သည်မျှလည်း။ နတ္တိ
 နသန္တိမရှိကုန်။ မေအက္ခန္တိပံအား။ နက္ခတ္တနနက္ခတ်ပွဲသဘင်ဖြင့်၊ ကံ
 အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဂေါဏန္ဒားတို့ကို။ လောကန္တသရသည်ရှိသော်။
 ကသိတုံ၊ လယ်ထွန်ခြင်းငြါ။ ဂမိဿာမိယွားပါအံ့။ ဣတိဤသို့။ အာဟာ-
 ဆို၏။ တနဟိထိုသို့တပြီးကား။ ဂေါဏန္ဒားတို့ကို။ ဂဏှသဗ္ဗယူပါလေ
 တော့။ ဣတိဤသို့။ ဝုတ္တဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ သောထိပုဏ္ဏသုဆင်းရဲ
 သည်။ ဗလဝဂေါဏစအားကြီးသောနွားတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဘဒ္ဒနင်္ဂ
 လဗ္ဗကောင်းသောတွန်ကိုလည်းကောင်း။ ဂဟေတွသယူ၍။ ဩဒ္ဓေဆိုအိမ်
 ရှင်မ။ နာဂရာ၊ ပြည်သူပြည်သားတို့သည်။ နက္ခတ္တနနက္ခတ်ပွဲသဘင်ကို။
 ကိဇ္ဇန္တိကစားမြူးထူးကုန်၏။ အဟံမိမူကား။ ဒလိဒ္ဓတာယဆင်းရဲပင်ပန်း
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဘတိအစစားကို။ ကာတုံပြုခြင်းငြါ။ ဂမိဿာမိ-
 ယွားရပါအံ့။ ဗယံပိမိအားလည်း။ အဇ္ဈယနု၊ ဗြူဇုဏ်နှစ်ဆတက်သော
 နိဝါပံအစာကို။ ဗမိတွာချက်၍။ ဘတ္တံထမင်းကို။ ကာဝမရှေးဦးစွာ။ အာ-
 ဟရေယျာသိ၊ ဆောင်ယူခဲ့လော့။ ဣတိဤသို့။ ဘရိယံမယားဖြစ်သော
 ဥတ္တရာကို။ ဝတွာမှာဆိုခဲ့၍။ ခေတ္တံလယ်သို့။ အဂမာသိယွားလေ၏။ ။

သာရိပုတ္တတ္ထရာဝိမာနာရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်လည်း။ သတ္တာ
 ဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ နိရောဓသမာပနော၊ နိရောဓသမာပတ် ဝင်စား
 သည်။ ဟုတွာဖြစ်၍။ တတောထိနိရောဓသမာပတ်မှ။ ဝုဋ္ဌာယထ၍။
 အဇ္ဈယနု၊ မယာမိသည်။ ကဿအဘယ်မည်သောသူအား။ သင်္ဂဟံ
 သဗ္ဗိဟံခြီးမြှောက်ခြင်းကို။ ကာတုံပြုခြင်းငြါ။ ဝဇ္ဇတိနုခေါ၊ သင့်ပါပည်
 လော့။ ဣတိဤသို့။ ဩလောကေန္တာ၊ ကြည့်လတ်သည်ရှိသော်။ အတ္တ
 နောမိမိ၏။ ဥာဏဇာလဿဥာဏ်တည်းဟူသောတွန်ယက်၏။ အန္တော-
 အတွင်းသို့။ ပရိဋ္ဌမင်လာသော။ ပုဏ္ဏံပုဏ္ဏမည်သောသူဆင်းရဲကို။ ဒိသု၊
 မြင်၍။ ဧသေသောဤပုဏ္ဏသည်။ သဒ္ဓေါနုခေါ၊ သဒ္ဓါကြည်ညိုခြင်းရှိပါ၏
 လော့။ မမေဃမိသည်သလျှင်။ သင်္ဂဟံခြီးမြှောက်ခြင်းကို။ ကာတုံပြု
 ခြင်းငြါ။ သက္ခိဿတိဝါ၊ တတ်နိုင်ပါလတ္တံ့။ လော၊ နာသက္ခိဿတိ၊ မတတ်
 နိုင်ဘဲပင် ရှိမည်လော့။ ဣတိဤသို့။ ဩလောကေန္တာ၊ ကြည့်ရှုသည်ရှိ
 သော်။ တဿထိပုဏ္ဏသုဆင်းရဲ၏။ သဒ္ဓါတာဝဗ္ဗ၊ သဒ္ဓါကြည်ညိုခြင်းရှိ

၁၅

၁၄၆ ဝိမာနဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိဿယ

သည့်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ သင်္ဂဟံ၊ ခြီးမြှောက် ထောက်ပံ့ခြင်းကို၊
 ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ သမတ္တဘာဝဉ္စ၊ စွမ်းနိုင်သောအဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊
 ဥတွာ၊ သိ၍၊ ကပ္ပစ္စယာဝ၊ ထိုသို့ပြီးမြောက် ထောက်ပံ့ခြင်း ဟူသော
 အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ အဿ၊ ထိုပုဏ္ဏသူဆင်းရဲအား၊ ဟောသမ္ပတ္တိပဋိ
 လာဘံ၊ ကြီးစွာသောသူငွေ၏စည်းစိမ်ကို၊ နံ၊ သည်ကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ပတ္တ
 စိဝရံ၊ ဆုတ်သက်နိုးကို၊ အာဒါယ၊ မတ်ရုံလွယ်ယူ၍၊ တဿ၊ ထိုပုဏ္ဏ
 သူဆင်းရဲ၏၊ ကသနဋ္ဌာနံ၊ လယ်ထွန်ရာအရပ်သို့၊ ဝတ္တံ၊ ဆွေး၍၊ အာဝါဒုတိ
 ရေး၊ ရေတွင်း၏ကမ်းပါး၌၊ ဧကံ၊ ထိုသော၊ ဂုဗ္ဗံ၊ ချိုကို၊ ဩလောကေန္တော
 ကြည့်လျက်၊ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်တော်မူ၏၊ ပုဏ္ဏသုဏ္ဏသည်၊ ထေရ်အရှင်
 သာရိပုတ္တရာမထေရ်ကို၊ ဒိသ္မာဝ၊ မြင်၍သာလျှင်၊ ကသိ၊ လယ်ထွန်းခြင်း
 ကိစ္စကို၊ ဥပေတွာ၊ ထား၍၊ ပဉ္စပတိဋ္ဌိတေန၊ ငါးပါးသောတည်ခြင်းရှိသော
 ရှိခိုးခြင်းဖြင့်၊ ထေရ်မထေရ်ကို၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ဗန္တကဋ္ဌေန၊ ဗန်ပူဖြင့်၊
 အတ္ထော၊ အလိုရှိသည်၊ ဘဝိဿတိတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့သတည်းဟု၊ ဗန္တ
 ကဋ္ဌံ၊ ဗန်ပူကို၊ ကပ္ပိယံ၊ ကပ္ပသည့်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အဒါသိ၊ လှူ၏၊ အထ
 ပစ္စာ၊ ထိုမှနောက်၌၊ အဿ၊ ထိုပုဏ္ဏသူဆင်းရဲအား၊ လေရော၊ အရှင်သာရိ
 ပုတ္တရာမထေရ်သည်၊ ပတ္တဉ္စ၊ ဆုတ်ကို၊ လည်းကောင်း၊ ပရိဿာဝနဉ္စ၊
 ရေစစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ထဝိကတော၊ အိတ်မှ၊ နိဟရိတွာ၊ ရုတ်၍၊ အဒါ
 သိ၊ ပေး၏၊ သော၊ ထိုပုဏ္ဏသူဆင်းရဲသည်၊ ပါနိယေန၊ သောက်ရေဖြင့်၊
 အတ္ထော၊ အလိုရှိသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ နေသိကတွာ၊ ဤသို့
 နှလုံးပိုက်၍၊ တံ၊ ထိုသုတ်ရေစစ်ပုဆိုးကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ပါနိယံ၊
 သောက်ရေကို၊ ပရိဿာဝတွာ၊ စစ်၍၊ အဒါသိ၊ ကပ်လှူ၏။ ။

ထေရောမထေရ်သည်၊ ဗိန္တသိ၊ ကြံတော်မူ၏၊ ကိံ၊ ဗိန္တသိ၊ အဘယ်
 သို့ကြံသနည်းဟူမူကား၊ အယံ၊ ဤပုဏ္ဏသူဆင်းရဲသည်၊ ပရေသံ၊ သူတပီး
 တို့၏၊ ပုစ္ဆိမဂေဟေ၊ အိမ်၏နောက်အဖို့ဖြစ်သောအရပ်၌၊ ဝသတိ၊ နေ၏။
 အဿ၊ ထိုပုဏ္ဏသူဆင်းရဲ၏၊ ဂေဟန္တရံ၊ နေရာအိမ်တံခါးသို့၊ အဟံ၊ ငါ
 သည်၊ သဂေဂမိဿာမိ၊ အကယ်၍ သွားသည်ဖြစ်အံ့၊ ဣမဿ၊ ဤပုဏ္ဏ
 သူဆင်းရဲ၏၊ ဘရိယာမယာ၊ သည်၊ ငါ့ကို၊ ခဠု၊ မြင်အံ့သောငှါ၊ နသက္ခိ
 သတိ၊ မတတ်နိုင်လတ္တံ့။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ အဿ၊ ထိုပုဏ္ဏ သူ
 ဆင်းရဲ၏၊ ဘရိယာမယာ၊ သည်၊ ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ မဂ္ဂံ၊
 ခရီးသို့၊ ပဋိပဇ္ဇတိ၊ ဆွေး၍၊ ကာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ ဣဂေဝ၊ ဤအရပ်၌ပင်လျှင်၊
 ဘဝိဿာမိ၊ ငါနေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗိန္တသိ၊ ကြံ၏၊ သော၊ ထိုအရှင်သာရိ

၁၄

ပုတ္တရာမထေရ်သည်။ တက္ကေဝထိုအရပ်၌သာလျှင်၊ ထောက်-အတန်
 ငယ်၊ ဝိဘိနာမေတ္တာကာသကိုလွန်စေ၍၊ တဿာ-ထိုမယားဥတ္တရာ၏၊
 မဂ္ဂါရုဋ္ဌဘာဝံ-ခရီးသို့သက်လတ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဥတွသိ၍၊ အန္တော
 နဝရာဘိမုခေါ-မြို့တွင်းသို့ရှေ့၊ ပါယာသိ-ကြွတော်မူလေ၏။ သာထို
 မယားဥတ္တရာသည်၊ အန္တရာမဂ္ဂေ-ခရီးအကြား၌၊ ထေရ်မထေရ်ကို၊ ဒိသွာ-
 မြင်၍၊ ဗိန္ဒေသိ-ကြံ၏။ ကံ-ဗိန္ဒေသိ-အဘယ်သို့ကြံသနည်း။ အဟံ-ငါ
 သည်၊ အပ္ပကဒါ-တရံတခါ၌၊ ဒေယျဓမ္မေ-ဗျူဘွယ်ဝတ္ထုသည်၊ သတိ-
 ရှိခဲ့သော်၊ အယျံ-အရှင်ကောင်းကို၊ နပဿာ-မဖူးမြင်ရ၊ အဟံ-ငါသည်၊
 အပ္ပကဒါ-တရံတခါ၌၊ အယျံ-အရှင်ကောင်းကို၊ ပဿန္တိ-ဖူးမြင်ရလျက်၊
 ဒေယျဓမ္မေ-ဗျူဘွယ်ဝတ္ထုသည်၊ နဟောတိ-မရှိ၊ အဇ္ဇပန-ယနေ၌မူကား၊
 မေမယာ-ငါသည်၊ အယျောစ-အရှင်ကောင်းကိုလည်း၊ ဒိဋ္ဌေ-ဖူးမြင်ရ၏။
 အယံ-ဒေယျဓမ္မာစ-ဤဗျူဘွယ်ဝတ္ထုသည်လည်း၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ မေ-ငါ၊ သံ-
 သင်္ဂဟံ-ပြီးမြောက်ခြင်းကို၊ ကရိဿတိ-နုခေါ-ပြုပါလတ္တံ့လော၊ ဣတိ-
 ဤသို့၊ ဗိန္ဒေသိ-ကြံ၏။ သာထိုမယားဥတ္တရာသည်၊ ဘတ္တဘာဇနံ-ထမင်း
 တောင်းကို၊ သြရောပေတွာ-ချ၍၊ ထေရ်မထေရ်ကို၊ ပုဉ္ဇပတိဋ္ဌိတေန-ငါးပါး
 သော တည်ခြင်းရှိသောရှိခိုးဖြင့်၊ ဝဋ္ဌိတွာ-ရှိခိုး၍၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊
 ဣဒံ-ဤဆွမ်းကို၊ လူခံပါယုတ်ညံ့သည်ဟူ၍ လည်ကောင်း၊ ပဏီတံ-ပါး
 ကောင်းမြတ်သည်ဟူ၍ လည်ကောင်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ အဓိန္တေ-တွာ-မကြံ
 အောက်မေ့မူ၍၊ ဝေါ-အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ ဒါသဿ-ကျွန်အား၊ သင်္ဂဟံ-
 ပြီးမြောက်ခြင်းကို၊ ကရောထ-ပြုတော်မူပါကုန်လော့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ အာဟ-
 ချောက်ထား၏။ အထ-ထိုအခါ၌၊ ထေရော-မထေရ်သည်၊ ပတ္တံ-သပိတ်
 ကို၊ ဥပနာမေတွာ-ညွတ်သည်ရှိသော်၊ ဧကေန-ဟတ္ထေန-လက်တဘက်
 ဖြင့်၊ ဘာဇနံ-ဆွမ်းတောင်းကို၊ ဓာရေတွာ-ဆောင်၍၊ ဧကေန-ဟတ္ထေန-
 လက်တဖက်ဖြင့်၊ တဘာထိုဆွမ်းတောင်းမှ၊ ဘတ္တံ-ဆွမ်းကို၊ ဒေမာနာ
 ယ-ပေးလှူသော၊ တာယ-ထိုဥတ္တရာသည်၊ ဥပဘတ္တေ-ဆက်ဝက်သော
 ဆွမ်းကို၊ ဒိန္နေ-ဗျူအပ်သည်ရှိသော်၊ အလန္တိ-တန်ပြီဟူ၍၊ ဟတ္ထေန-
 လက်ဖြင့်၊ ပတ္တံ-သပိတ်ကို၊ ပိဒဟိ-မိတ်၏။ သာထိုဥတ္တရာသည်လည်း၊
 ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ ဧကောဝပဋိဝိသော-တယောက်စာသာ ဖြစ်သော
 အတို့ကို၊ ဒိဋ္ဌေ-နှစ်ဖြာ၊ ကာတု-ပြုခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ-မတတ်ကောင်း၊ တုမှာ
 ကံ-အရှင်ဘုရားတို့၏၊ ဒါသဿ-ကျွန်အား၊ ဣဓေ-လောက-ဤပစ္စုပ္ပန်လော
 က၌၊ သင်္ဂဟံ-ပြီးမြောက်တော်မူခြင်းကို၊ အကတွာ-မပြုမူ၍၊ ပရလောကော-

တမလွန်လောက၌၊ သင်္ကဟံ၊ ခြီးခြောက်တော်မူခြင်းကို၊ ကရောထ၊ ပြု
 တော်မူပါကုန်လော၊ နိရဝသေသမေဝ၊ အကြွင်းအကျန်မရှိသည်ဖြစ်၍
 သာလျှင်၊ ဒါတုကာမာ၊ လျှခြင်းငှါအလိုရှိသည်၊ အမှီဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့။
 ဝတ္တာ၊ လျှောက်ဆို၍၊ သဗ္ဗမေဝ၊ အလုံးစုံသောဆွမ်းကိုသာလျှင်၊ အသမာ
 ထိ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်၏၊ ပတ္တေ၊ သင်္ကဟံ၊ ပတ်ဉ္စာပေတွာ၊ တည်
 စေ၍၊ တုဋ္ဌေဟိ၊ ကိုယ်တော်အရှင်မြတ်တို့သည်၊ ဗိဇ္ဇဓမ္မဿ၊ သိတော်မူ
 အပ်သောတရား၏၊ ဘာဂိနိ၊ အတို့ရှိသည်၊ အသမာ၊ ဖြစ်ရပါလို၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ပတ္တနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို၊ အကသိ၊ ပြု၏၊ ထေရော၊ အရှင်သာရိ
 ပုတ္တရာမထေရ်သည်၊ ဝေ၊ ဤသို့တကာမတောင်းဆိုသောအတိုင်း၊ ဟော
 တု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တာ၊ မိန့်တော်မူ၍၊ ဌိတကော၊ မရော်
 လျက်သာလျှင်၊ အနုမောဒနံ၊ ဆွမ်းအနုမောဒနာကို၊ ကရိတွာ၊ ပြု၍၊ ဧက
 သိ၊ တခုသော၊ ဥဒကဗာသုကဋ္ဌာနေ၊ မေ၊ ဖြင့်ချမ်းသာခြင်းရှိသောအရပ်
 ၌၊ နိဝိဒိတွာ၊ ဆိုင်၍၊ ဘတ္တကိစ္စံ၊ ဆွမ်းစားခြင်း၊ ကိစ္စာကို၊ အကသိ၊ ပြု၏၊
 သာဝ၊ ထိုဥတ္တရာသည်လည်း၊ ပဋိနိဝတ္တိတွာ၊ အိမ်သို့တဖန်ပြန်နစ်၍၊ တဏှာ၊
 လေဆန်တို့ကို၊ ပရိယေသိတွာ၊ ရှာဖွေ၍၊ ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို၊ ပစိ၊ ချက်၏။ ။

ပုဏ္ဏောဝိ၊ ပုဏ္ဏအမည်ရှိသောသူဆင်းရဲသည်လည်း၊ အနုကရိသမတ္တံ၊
 ကရိသခွဲမျှလောက် အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ဌာနံ၊ အရပ်ကို၊ ကသိတွာ၊
 ထွန်၍၊ ဇိဗ္ဗန္တံ၊ သာလောင်မွတ်သိပ်ခြင်းကို၊ သဟိတံ၊ သည်းခံခြင်းငှါ၊
 အသက္ကော၊ နန္ဒာမတတ်နှိုင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဧကိဏန္ဒာ၊ တို့ကို၊ ဝိဿဇ္ဇေတွာ
 လွှတ်လိုက်၍၊ ဧကံ၊ တခုသော၊ ဗုက္ခန္တံ၊ သမံ၊ သစ်ပင်၏အရိပ်သို့၊ ပရိသိတွာ၊
 ဝင်၍၊ မဂ္ဂံ၊ စရီးကို၊ ဩလောကေ၊ နန္ဒာ၊ ပြည်ရွှေ့လျက်၊ နိဝိဒိ၊ ဆိုင်နေ
 ၍၊ အထ၊ ဆိုအခါ၌၊ အသ၊ ထိုပုဏ္ဏမည်သော သူဆင်းရဲ၏၊ ဘရိယာ၊
 မယားသည်၊ ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို၊ အာဒါယ၊ ဆောင်ယူ၍၊ ဝတ္ထု၊ မာနသသွား
 သည်ရှိသော်၊ တံ၊ ထိုပုဏ္ဏကို၊ ဒိသ္မာဝ၊ မြင်၍သာလျှင်၊ သေသော၊ ဤ
 အမောင်ပုဏ္ဏသည်၊ ဇိဗ္ဗန္တံ၊ သမံ၊ မွတ်သိပ်ဆဲလောင်ခြင်းဖြင့်၊ ဝိဇ္ဇိတဿ၊
 နှိပ်စက်ရကား၊ မံ၊ ခေါ်ကို၊ ဩလောကေ၊ နန္ဒာ၊ ပြည်ရွှေ့လျက်၊ နိဝိဒေဿ၊
 ထိုင်နေ၏၊ မံ၊ ခေါ်ကို၊ အတိဝိဿ၊ အလွန်လျှင်၊ ဗိရာယတိ၊ အကြာမြင့်လေစွ
 တကားဟူ၍၊ တဇ္ဇိတွာ၊ ခြိမ်းခြောက်မောင်းမဲ၍၊ ပတော၊ ဓလဋ္ဌိယာ၊ နှင်တန်
 တပြာဖြင့်၊ သစေပဟာရိသတိ၊ အကယ်၍ ရိုက်နှက်ပုတ်ခတ်သည်ဖြစ်မူ
 ကား၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ကတကမ္ပံ၊ ပြုအပ်သောအမှုသည်၊ နိရတ္တံ၊ အကျိုး
 မရှိအချည်းနှီးသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ပဋိကစ္စေ၊ ရှေးဦးမဆွက

သာလျှင်၊ အဿာယိပုဏ္ဏအား၊ အာရောစေသာမိကြာပေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 စိန္တကွာ၊ ကြံပြီး၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာဟာသိ၊ သာမိချစ်လင်၊ အဇ္ဇကေဒိဝ
 သံ၊ ယနေ့တရက်ပင်လျှင်၊ စိတ္တံ၊ အမောင်ချစ်လင်၏စိတ်ကို၊ ပဿာဒေဟိ၊
 ကြည်ပါစေလော့၊ ယယ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ကတကမ္ပံ၊ ထေရ်မြတ်၌ပေးလှူ
 အပ်သော ကုသိုလ်ကံကို၊ နိရုတ္တကံ၊ အကျိုးမရှိအချည်းနှီးကို၊ မာကဓိ၊
 မပြုပါလင့်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပါတောဝနံ၊ နတ်စောစောကပင်လျှင်၊
 တေ၊ ဆင်၏၊ ဘတ္တံ၊ အစာထမင်းကို၊ အာဟရန္တိ၊ ဆောင်ယူခဲ့သည်ရှိ
 သော်၊ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ မရီးအကြား၌၊ ဓမ္မသေနာပတိ၊ တရားစစ်သူကြီး ဖြစ်
 သောအရှင်သာရိပုတ္တရာကို၊ ဒိသ္မာ၊ တွေ့မြင်၍၊ တဝံ၊ သင်၏၊ ဘတ္တံ၊ အစာ
 ထမင်းကို၊ တဿာယိ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်မြတ်အား၊ ဒတွဿပေး
 လှူပြီး၍၊ ပုနတပနံ၊ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့၊ ဂစ္ဆံ၊ ပြန်သွား၍၊ ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို၊
 ပစိတွမချက်၍၊ အာဂတာယာ၊ ခဲ့ရပါ၏၊ သာမိ၊ အမောင်ချစ်လင်၊ စိတ္တံ၊
 စိတ်ကို၊ ပဿာဒေဟိ၊ ကြည်ပါစေလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာသိ၊ သော၊
 ထိုပုဏ္ဏအမည်ရှိသောသူဆင်းရဲသည်၊ ဘဒ္ဒေ၊ အရှင်မ၊ ကံဝဒေသိ၊ အဘယ်
 သို့ရှင်မဆိုဘိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိတွာမမး၊ ပြန်၍၊ ပုနတဘနံ၊ တ
 မတ္တံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ဘဒ္ဒေ၊ ရှင်မ၊ မေငါ၏၊ ဘတ္တံ၊
 အစာထမင်းကို၊ အယုဿ၊ အရှင်ကောင်းအား၊ ဒဒမာနာယ၊ ပေးလှူသော၊
 တေတယာ၊ သည်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သောအမှုသည်၊ သာရတေ၊ ကောင်း
 ပေစွတကား၊ မယာပိ၊ ငါသည်လည်း၊ အဇ္ဇယနေ၊ ပါတောဝနံ၊ နတ်စော
 စောကပင်လျှင်၊ အဿာယိ၊ အရှင်ကောင်းအား၊ ဗန္တကဠုဉ္စ၊ နိပုဏ်လည်း
 ကောင်း၊ မုခေါဒကဉ္စ၊ မျက်နှာသစ်ရေကိုလည်းကောင်း၊ ဒိန္နံ၊ ပေးလှူလိုက်
 ရ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဿန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တံ
 ဝစနံ၊ ထိုဥတ္တရာဆိုသော စကားကို၊ အဘိနန္ဒိတွာ၊ အလွန်နှစ်သက်၍၊
 ဥဿုရေန၊ နေမြင့်သောအခါ၌၊ လဒ္ဓဘတ္တတာယ၊ ရအပ်သော နံနက်စာ
 ထမင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကိလန္တကာယေ၊ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်သော
 ကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တဿာယိဥတ္တရာ၏၊ အင်္ဂုလင်ခွင်၌၊ သီသံ၊ ဥခေါင်း
 ကို၊ ကတွာယာ၊ သည်ကိုပြု၍၊ နိန္ဒိ၊ အိမ်ပျော်ခြင်းသို့၊ ဩက္ကမိ၊ ရောက်၏၊
 အထာယိ၊ အခါ၌၊ ပါတောဝနံ၊ နတ်စောစောကပင်လျှင်၊ အဿာယိပုဏ္ဏ
 သူဆင်းရဲ၏၊ ကသိတဠာနံ၊ လယ်တွန်ရာအရပ်သည်၊ ပံသုရုတ္တံ၊ မြေရှန်ကံ၊
 ဥပါဒါယ၊ အစပြု၍၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောမြေဆိုင်သည်၊ ရတ္တသုဝတ္တံ၊ ရွှေ
 ဖလံသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ကဏိကာရ၊ ပုပ္ဖါရာသီဝိယာ၊ မဟာဓ္မေခါးပန်း

အရက္ခသို့၊ သောဘမာနံတင့်တယ်သည်ဖြစ်၍၊ အဋ္ဌာသိတည်၏။ ။
 သောထိပုဏ္ဏမည်သော သူဆင်းရဲသည်၊ ပဗုဒ္ဓေါအိပ်ရာမှနိုးလတ်
 သည်ရှိသော်၊ ဩလောကေတွာကြည့်၍၊ ဘရိလံမယားဥတ္တရာကို၊ အာ
 ဟာဆို၏။ ကိံအာဟာအဘယ်သို့ ဆိုသနည်း၊ ဘဒ္ဒေအရှင်မ ဥတ္တရာ၊
 သဗ္ဗံအလုံးစုံသော၊ တံကသိတဌာနံထိုလယ်ထွန်ရာ မြေအရပ်သည်၊
 မမာရိအား၊ သုဝဏ္ဏံအညွှန်းသည်ဟုတွင်ဖြစ်၍၊ ပညာယတိထင်၏။ ကိံ
 အသို့နည်း၊ အဘိဥဿုရေအလွန်နေမြင့်သောအခါ၌၊ လဒ္ဓဘတ္တတာယ၊
 ရအပ်သော ထမင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အက္ခိနိမျက်စိ တို့သည်၊
 တမန္တိနုခေါလည်လေ ကုန်သလော၊ ဣတိဤသို့၊ အာဟာဆို၏၊ သာမိ
 အမောင်ချစ်သင်၊ မယံဝိအကျွန်ုပ်အားလည်း၊ ဝေမေဝဤအတူသာ
 လျှင်၊ ပညာယတိထင်၏။ ဣတိဤသို့၊ အာဟာဆို၏၊ သောထိပုဏ္ဏသည်၊
 ဥဌာယထလတ်၍၊ တက္ကထိလယ်ထွန်ရာအရပ်သို့၊ ဂစ္ဆံသွား၍၊ ကေ
 တရသော၊ ဝိဇ္ဇံမြေပိုင်ကို၊ ဂဟေတွာယူ၍၊ နဂ်လသိသေထွန်တုံး
 ခေါင်း၌၊ ပဟရိတွာပုတ်ခတ်၍၊ သုဝဏ္ဏဘာဝံအစွမ်းအဖြစ်ကို၊ ဥတွာသိ၍၊
 အဟော၊ ဩဝံအံတွယ် သရဲရှိလေစွ၊ ဓမ္မသေနာပတိသာသတရားစစ်သူ
 ကြီးဖြစ်သော၊ အယျဿအရှင်သာရိပုတ္တရာမထင်မြတ်အား၊ ဒိန္နဒါနေ
 နပေးလှူအပ်သောဒါနစေတနာကြောင့်၊ အဇ္ဇေဝယနေပင်လျှင်၊ ဝိပါကေ၊
 အကျိုးကို၊ ဒိန္နောပေးအပ်၏။ ဧတ္ထကံခနံဤမျှလောက် အတိုင်းအရှည်ရှိ
 သောဥစ္စာကို၊ ပဋိစ္စာဒေတွာမှုံးလွှမ်း၍၊ ပရိဘုမ္မိတံသုံးဆောင်ခံစာ၊ အံ
 သောဌ၊ ခေါပနစင်စစ်၊ နသက္ကာမတတ်ကောင်း၊ ဣတိဤသို့နှလုံးပိုက်
 ၍၊ ဗာရိယာယ၊ မယားသည်၊ အဘာတံသောင်ယူခဲ့သော၊ ဘတ္တပါတိ၊
 ထမင်းတောင်းကို၊ သုဝဏ္ဏသာအစွဖြင့်၊ ပူဇေတွာပြည့်စေ၍၊ ဗြာဓကုလံ၊
 မင်းအိမ်သို့၊ ဂစ္ဆံသွား၍၊ ရုညာမင်းကြီးသည်၊ ကတောကာသောပြု
 အပ်သောအခွင့်ပေးခြင်းရှိသည်၊ ဟုတွင်ဖြစ်၍၊ ပဝိသိတွာအွန်နန်းတော်
 သို့ဝင်၍၊ ရာဇာနံမိမ္မိသာရမင်းမြတ်ကို၊ အဘိဝါဒေတွာအမိအသေရှိမှီး
 ၍၊ ကာတာအမောင်၊ ကိံအသို့အကြောင်းနည်း၊ ဣတိဤသို့၊ ဝုတ္တေမိနိ
 ဆိုလတ်သော်၊ ဒဝရာမင်းဥက္ကဋ္ဌသမုနတ်၊ အဇ္ဇေယနေ၌၊ မယာအကျွန်ုပ်
 ပုဏ္ဏသည်၊ သဗ္ဗံအလုံးစုံသော၊ ကသိတဌာနံလယ်ထွန်ရာ မြေအရပ်
 သည်၊ သုဝဏ္ဏရာသိမေဝအစွမှန် စွေရသည်သာလျှင်၊ ဟုတွင်ဖြစ်၍၊ ဌိတံ၊
 တည်၏။ သုဝဏ္ဏံအစွကို၊ အာဟာရာပေတံ၊ ဆောင်စေခြင်းငှါ၊ ဝဇ္ဇတိ၊
 သင့်လျော်၏။ ဣတိဤသို့၊ အာဟာထင်လျှောက်၏၊ တံသင်ကား၊ ကေအ

အဘယံအမည်ရှိသည်။ အသိဖြစ်သနည်း။ ဣတိဤသို့၊ ဝုတ္တံမိန့်ဆိုအပ်
 သည်ရှိသော်၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်ကား၊ ဝုတ္တောနာမ-ဝုတ္တံ အမည်ရှိပါ
 ၏၊ ဣတိဤသို့၊ အာဟာသလျှောက်ကြား၏၊ တေသင်သည်၊ အဇ္ဈယနေ၊
 ကိံပနကမ္မံ-အဘယံအမှန်၊ ကတံပြုအပ်သနည်း၊ ဣတိဤသို့၊ ဝုတ္တံ
 မေး၏၊ မေယောအကျွန်ုပ်သည်၊ ပါတောဝ-နံနက်စောစောက ပင်လျှင်၊
 ဇန္တကဗ္ဗဉ္စ-ဒန်ပူကိုလည်းကောင်း၊ မုခေါဒကဗ္ဗဗျက်နှာသစ်ရေကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဓမ္မသေနာပတိဿဟာရားစစ်သူကြီးဖြစ်သောအရှင်သာရိပုတ္တရာ
 မထေရ်မြတ်အား၊ ဒိန္နံပေးလှူရပြီ၊ တရိယာယဝိမယာဖြစ်သောဥတ္တရာ
 သည်လည်း၊ မေယံအကျွန်ုပ်အာ၊ အာဟာရကတတ္ထံဆောင်ယူခဲ့သော
 ထမင်းကို၊ တသေဝယိုအရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်မြတ်အားသာလျှင်၊
 ဒိန္နံပေးလှူလိုက်၏၊ ဣတိဤသို့၊ အာဟာသလျှောက်ဆို၏၊ ဝံဝစနံထိုစကား
 ကို၊ ဣတ္ထာကြား၍၊ ရာဇာမိဗ္ဗိသာရမင် ကြီးသည်၊ ဘောဆိုအချင်းတို့၊
 အဇ္ဈယနေပင်လျှင်၊ ဓမ္မသေနာပတိဿ-အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်
 မြတ်အား၊ ဒိန္နံဒါနေနပေးလှူအပ်သော ဒါနကုသိုလ် စေတနာသည်၊ ဝိပါ
 ကောအကျိုးကို၊ ဒဿိတောကိရမထင်ရှားရှား ပြပေသတတ်၊ ဣတိ
 ဤသို့၊ ဝတ္တာဆို၍၊ တာတ-အမောင်ဝုတ္တံ၊ ကိံကရောမိအသို့ပြုရပါအံ့
 နည်း၊ ဣတိဤသို့၊ ဝုတ္တံမေး၏၊ ဗဟုနိသကဋသဟဿာနိအထောင်မက
 များစွာကုန်သော ဟည်းတို့ကို၊ ပဟိဏိတွာစေခိုင်းတော်မူ၍၊ သုဝဏ္ဏံ
 ရွှေကို၊ ဟရာပေထဆောင်ပါစေကုန်သော၊ ဣတိဤသို့၊ အာဟာသလျှောက်
 တင်၏၊ ရာဇာမင်းကြီးသည်၊ သကဋာနိဟည်းတို့ကို၊ ပဟိဏိစေခိုင်း
 လိုက်၏၊ ရာဇပုရိသသုမင်းချင်း ယောကျ်ားတို့သည်၊ ရညောမင်းကြီး
 ၏၊ သန္တကံဥစ္စာတည်း၊ ဣတိဤသို့၊ ဝတ္တာဆို၍၊ ဂဏ္ဍဇန္တသုယူကုန်
 သည်ရှိသော်၊ ဂဟိတံဂဟိတံ-ယူတိုင်းယူတိုင်းသော ဥစ္စာသည်၊ မတ္တ
 ကာဝ-မြေတို့သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိဖြစ်ကုန်၏။ ၇/ ဝိတိဟိထိုမင်း
 ချင်းယောကျ်ားတို့သည်၊ ဂဟိတံသွား၍၊ ရညော-မိဗ္ဗိသာရမင်းကြီးအား၊
 အာရောမိတေ-ကြားလျှောက်သည်ရှိသော်၊ တာတ-အမောင်တို့၊ တုဓမ္မ
 ဟိဆင်တို့သည်၊ ကိန္တိ-အဘယံသို့သောစကားကို၊ ဝတ္တာဆို၍၊ ဂဟိ
 တံယူအပ်သနည်း၊ ဣတိဤသို့၊ ဝုတ္တံမေးအပ်ကုန်သော သူတို့သည်၊
 တုဓမ္မကံ-အရှင်မင် ကြီးတို့၏၊ သန္တကံဥစ္စာတည်း၊ ဣတိဤသို့ဆို၍၊
 ဂဟိတံယူအပ်၏၊ ဣတိဤသို့၊ ဝုတ္တံလျှောက်ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ တာ
 တ-အမောင်တို့၊ တေနဟိထိုသို့တပြီးကား၊ ပုနတတနံ၊ ဝတ္ထထသွားကြ

၁၅၂

ဝိမာနဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိသျှ၊

လေကုန်ဦး။ ပုဏ္ဏသမ္ပပုဏ္ဏလုလင်၏။ သန္တကံဥစ္စာတည်း။ ဣတိဗျသိ။
 ဝတွာဆို၍၊ ဝဏ္ဏသမ္ပပုဏ္ဏလုလင်။ ဣတိဗျသိ။ အာဟာဆို၏။ တေထိမင်း
 ချင်းယောကျာ်းတို့သည်။ တထာထိမင်းကြီးမှာဆိုတိုင်း။ ကရိသုပြုကုန်
 ၍၊ ကဟိတံကဟိတံယူတိုင်းယူတိုင်းသော ဥစ္စာသည်။ သုဝဏ္ဏမေဃသန္တ
 ဖလံသည်သာလျှင်။ အဟောသိဖြစ်ပြီ။ တံသဗ္ဗထိအလုံးစုံသော ရွှေကို၊
 အာဟာရိတွာဆောင်၍၊ ရာဇာဏေမင်းရင်ပြင်၌၊ ရှာသိ၊ အရအရံကို၊
 အကံသုပြုကုန်၏။ အသိဘိဟတ္ထုဗ္ဗေဝေ၊ အတောင်ရှစ်ဆယ် အမြင့်ရှိ
 သော၊ ရာသိရွှေပုံသည်။ အဟောသိဖြစ်ပြီ။ ရာဇာဓိပွသရမင်းကြီးသည်၊
 နာဂရေပြည်သူတို့ကို၊ သန္တပါတာပေတွာမည်းဝေးစေ၍၊ ဣမသ္မိံ နဂရေ-
 ဤရာဇပြုတ်ပြည်၌၊ ကဿပိတရံတယောက်သောသူအား၊ ဧတ္တကံဗျသိ၊
 အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ သုဝဏ္ဏံဗ္ဗေသည်။ အတ္ထိမ္မိပါမည်လော။ ဣတိ-
 ဤသိ၊ ပုဏ္ဏမေဃံ။ ဒေဝအရှင်မင်းကြီး၊ နတ္ထိမ္မိပါ။ ဣတိဗျသိ၊ ဝတ္ထေ-
 လျှောက်တင်အပ်သည်ရှိသော်၊ အသမ္ပပုဏ္ဏလုလင်အား၊ ကံ၊ အတယ်
 ရာထူးကို၊ ဒါတုပေးခြင်းငှါ၊ ဝဇ္ဇတိသေဋ္ဌံလျှော်ပါမည်နည်။ ဣတိဗျသိ၊
 ပုဏ္ဏမေဃံ။ ဒေဝအရှင်မင်းကြီး၊ သေဋ္ဌိသတ္တံသုဌေးတို့၏ထီးကို၊ ဒါတုပ-
 ပေးခြင်းငှါ၊ ဝဇ္ဇတိသေဋ္ဌံပါ၏။ ဣတိဗျသိ၊ ဝတ္ထေလျှောက်တင်အပ်သည်
 ရှိသော်၊ ရာဇာမင်းကြီးသည်၊ ဗဟုနေ သေဋ္ဌိနာမဗဟုနေသုဌေးဟု
 အမည်ရှိသည်၊ ဟောတုဖြစ်စေလော။ ဣတိဗျသိ၊ ဝတွာဆို၍၊ မဟန္တ
 နန္ဒရားစွာသော၊ ဘောဂေနမည်းမင်းဥစ္စာနှင့်၊ သန္တိတကွ၊ တထာထိ
 ပုဏ္ဏအမည်ရှိသော သူအား၊ သေဋ္ဌိသတ္တံသုဌေးတို့၏ ထီးကို၊ အဒါသိပ-
 ပေး၏။ ။

အထာထိအခါ၌၊ နံဆိုမင်းကြီးကို၊ သောထိပုဏ္ဏသည်၊ အာဟာ-
 လျှောက်၏။ ဒေဝအရှင်မင်းကြီး၊ မယံအက္ခန္တံတို့သည်၊ ဧတ္တကံကာလံ
 ဤမျှသောကာလပတ်လုံး၊ ပရကုလေသ္မာတပါးတို့၏အိပ်၌၊ ဝသိဗ္ဗသနေရ
 ပါကုန်၏။ နာအက္ခန္တံတို့အား၊ ဝသနဋ္ဌာနံနေရာအရပ်ကို၊ ဒေထပေး
 သနားတော်မူပါကုန်။ ဣတိဗျသိ၊ အာဟာလျှောက်တင်၏။ တေနဟိထိ
 သို့တပြီးကား၊ ပဿကြည့်ရှုလော၊ သေသောဝုဗ္ဗေဗျသိချသည်၊ ပညာ
 ယဘိထင်၏။ တေဗျသိကို၊ နိဟရိတွာမယ်ရှား၍၊ ဂေဟံအိပ်ကို၊ ကာ
 ရေဟိပြုစေလော။ ဣတိဗျသိ၊ ပုရာဏသေဋ္ဌိသမ္ပသုဌေးဟောင်း၏၊ ဂေ
 ဟဋ္ဌာနံအိပ်နေရာအရပ်ကို၊ အာရိက္ခိကြားပေ၏။ သောထိပုဏ္ဏသည်၊
 တသ္မိံဌာနေထိမင်းကြီးညွှန်ပြသောနေရာ၌၊ ကတိပါပေနေသန္တရက်

သုံးရက်ဖြင့်သာလျှင်၊ ဂေဟံ၊ အိမ်ကို၊ ကာရာပေတွာ၊ ပြုစေ၍၊ ဂေဟဗ္ဗဝေ
သနမင်္ဂလဗ္ဗ၊ အိမ်သို့ဝင်ခြင်းမင်္ဂလာကိုလည်းကောင်း၊ ဆတ္တမင်္ဂလဗ္ဗ၊ သူ
ဌေးအရာ ထီးဆောင်းမင်္ဂလာကို လည်းကောင်း၊ ကေတောဝဏတပေါင်း
တည်းသာလျှင်၊ ကရောန္တဿပြုလျက်၊ သတ္တဘံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး၊ မုဒ္ဒ
ပ္ပမုခဿ၊ ဘုရားအရှုံးရှိသော၊ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းအပေါင်းအား၊ ဒါနံ၊
အပ္ပကို၊ (အဒါသိ၊ ပေးလှူ၏။) အထ၊ ထိုအခါ၌၊ သတ္တဿ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
ဒါနာနုမောဒနံ၊ ဒါနအနုမောဒနာကို၊ ကရောန္တဿပြုတော်မူသည်ရှိသော်၊
အဿ၊ ထိုပုဏ္ဏအမည်ရှိသော သူဌေးအား၊ အနုပုဗ္ဗိကထံ၊ အစဉ်သော
တရားစကားကို၊ ကထေသိ၊ ဟောကြားတော်မူ၏။ ဓမ္မကထာဝဿ၊ နေ၊
တရားစကားကို ဟောကြားတော်မူသည်၏အဆုံး၌၊ ပုဏ္ဏသေဗ္ဗိဿ၊ ပုဏ္ဏ
သူဌေးသည် လည်းကောင်း၊ အဿ၊ ထိုပုဏ္ဏသူဌေး၏၊ ဥတ္တရာ၊ ဥတ္တရာ
မည်သော၊ ဘရိယာစ၊ မယားသည်လည်းကောင်း၊ ဥတ္တရာ၊ ဥတ္တရာမည်
သော၊ ဝိတာဓ၊ သမီးသည် လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တယောဇနဿ၊ သုံး
ယောက်သောသူတို့သည်၊ သောတာပန္န၊ သောတာပန်တို့သည်၊ အဟေ
သံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ။

အပရဘာဏေ၊ နောက်အတို့၌၊ ဘုရားဟောသေဗ္ဗိဿ၊ ဖြေပြတ်သူဌေးသည်၊
ပုဏ္ဏသေဗ္ဗိနော၊ ပုဏ္ဏသူဌေး၏၊ ဝိတရံ၊ သမီးကို၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပုတ္တဿ၊
သား၏၊ အတ္တယ၊ အလိုငှါ၊ ဝါရေသိ၊ တောင်း၏။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏ
သူဌေးသည်၊ အဘံ၊ ငါသည်၊ နဒဿ၊ မိမိပေးအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို
ခြင်းကြောင့်၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ မာ၊ ကရောတု၊ မပြုပါလင့်၊ ဧတ္တကံ၊ ကာလံ၊ ဤမျှ
ထောက်သောကာလပတ်လုံး၊ အဓမ္မေ၊ ငါတို့ကို၊ နိဿယ၊ မှီ၍၊ ဝဿန္တေန
ဝဏေန၊ သဖြင့်ပင်လျှင်၊ တေတယာ၊ သင်သည်၊ သမ္ပတ္တိ၊ ဤသို့သောစည်းစိမ်
ချမ်းသာကို၊ လဗ္ဗ၊ ရအပ်၏၊ ဝိတရံ၊ သမီးကို၊ မေ၊ ငါ၏၊ ပုတ္တဿ၊ သားအား၊
ဒေတု၊ ပေးပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏသူဌေးကြီး
သည်၊ တုဗ္ဗေ၊ သင်တို့သည်၊ မိစ္ဆာ၊ ဒိဋ္ဌိကာ၊ မှားသောအယူရှိသောသူတို့
တည်း၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝိတရံ၊ သမီးသည်ကား၊ ဣတိ၊ ရတနေဟိ၊ ရတနာသုံးပါး
တို့နှင့်၊ ဝိနာ၊ နှောင်း၍၊ ဝသိတံ၊ နေခြင်းငှါ၊ နသတ္တဿ၊ မတတ်ကောင်း၊ ဣတိ၊
တသ္မာ၊ ဆိုသို့မတတ်ကောင်းသောကြောင့်၊ အဿ၊ ဆိုသင်၏သားအား၊
ဝိတရံ၊ သမီးကို၊ နေဝဒဿ၊ မိမိပေးအံ့သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ နံ၊ ထိုပုဏ္ဏသူဌေးကို၊ ဗဟူ၊ များစွာ
ကုန်သော၊ သေဗ္ဗိဂက၊ ဒေယာ၊ သူဌေးသူကြွယ်အပေါင်းအရှိကုန်သော၊

ကုလဝုတ္တံအမျိုးသားတို့သည်တောနယ်ထိရောက်သွားကြီး၍သန္တတကွယ်သားသံအကြွင်းဝင်သောမိတ်ခင်ပွန်းကိုမာဘိန္ဒူဗျက်ဆီးပါလင့်အသေဆိုသုဋ္ဌေးသားအား၊ ဝိတရံသမီးကို၊ ဧတိပေးဘိလော၊ ဣတိဤသို့၊ ပယာဝိသုတောင်းကုန်၏။ သောယိုဝုတ္တုသုဋ္ဌေးသည်၊ တေသံဆိုသုဋ္ဌေးသုတ္တလ်အပေါင်းတို့၏၊ ဝစနံမကားကို၊ သမ္ပုဋ္ဌိတုဋ္ဌေးနှင့်ခံ၍၊ အာသုဋ္ဌိဝုတ္တုမာယာဝါဆိုလပြည့်နေ့၊ ဝိတရံသမီးဥတ္တရာကို၊ အဒါသိပေးလိုက်၏။ သာဆိုဥတ္တရာသည်၊ ပုတိကုလံလောင်၏အိမ်သို့၊ ဂတာလိုက်သွားလေ၏။ ဂတကာလတောဆင်ပွန်းအိမ်သို့ရောက်သောကာလမှ၊ ပဋ္ဌာယစ၍၊ ဘိက္ခုဝါရဟန်းယောကျ်ားသို့လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုနံဝါရဟန်းမိန်းမသို့လည်းကောင်း၊ ဥပသင်္ကမိတုံချဉ်းကပ်အံ့သောဌာနာလန္တအခွင့်မရ၊ ဒါနံအပ္ပကို၊ ဒါတုံဝါ၊ သွါခြင်းငှါ လည်းကောင်း၊ ဓမ္မတရားထော်ဘို့၊ သောတုံဝါနာခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ နာလန္တအခွင့်မရ၊ ဧဝံဤသို့၊ အာရဟံယေသုအခွင့်တကွသုံးခုမြောက်ရှိကုန်သော၊ မသေသုလဘို့သည်၊ ဝိတိဝုတ္တသုဋ္ဌေးကုန်သည်ရှိသော်၊ အတ္တနောမိမိ၏၊ သန္တကော၊ အထံ၌၊ ဌိတေထည်ကုန်သော၊ ပရိဝေရိကော၊ အလုပ်အကျွေးတို့ကို၊ ဝုတ္တိမေး၏၊ ကိံဝုတ္တိအဘယ်သို့မေးသနည်း၊ ဣဒါနိယာရအခါ၌၊ အန္တောဝသံဝါတွင်းသည်၊ ကိတ္တကံအဘယ်မျှလောက်၊ အဝသိဋ္ဌာကြွင်းသေးသနည်း၊ ဣတိဤသို့၊ ဝုတ္တိမေး၏၊ အယျအရှင်မ၊ အာမာသောလခွဲသည်၊ အဝသိဋ္ဌာကြွင်းသေး၏၊ ဣတိဤသို့၊ ဝုတ္တုဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ သာဆိုဥတ္တရာသည်၊ ဝိတုသ၊ အာဘ၏၊ သန္တကံအထံသို့၊ သာသနံသတင်းစကားကို၊ ပုတိကုလံလောင်၏၊ ကသ္မာအဘယ်ကြောင့်၊ မအာကျွန်ုပ်ကို၊ ဝေရုပေဤသို့သဘောရှိသော၊ ဗန္ဓနာဂါရေ၊ နောင်အိမ်၌၊ ပက္ခိဝိသုထည့်သွင်းကုန်ဘိသနည်း၊ တုမှော်သင်တို့သည်၊ မအာကျွန်ုပ်ကို၊ လက္ခဏာဟုတံ၊ ကမ္မည်းအမှတ်တံဆိပ် ခတ်သည်ကို၊ ကတွမပြု၍၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏၊ ဒါသိကျွန်မ၏အဖြစ်ကို၊ သာဓေတုံသာဓနံ၊ ပြီးစေခြင်းသည်၊ ဝရံမြတ်၏၊ ဝေရုပသ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကသံ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူရှိသော၊ ကုလသမ္မာအမျိုးအား၊ ဒါတုံပေးခြင်းသည်၊ နဝရံ၊ မမြတ်၊ အာဂတကာလတော၊ အိမ်မှလာခဲ့သောကာလမှ၊ ပဋ္ဌာယစ၍၊ ဘိက္ခုဒသနာဒိသုရဟန်းတို့ကိုမှူးမြင်ခြင်းစသည်တို့တွင်၊ ဧကံဝိဝုတ္တတရသောကောင်းမှုကိုမျှလည်း၊ ကာတုံပြုခြင်းငှါ၊ နလဘာမိမရပါ၊ ဣတိဤသို့၊ သာသနံသတင်းစကားကို၊ ပုတိကုလံလောင်၏၊ အထံသို့အခါ၌၊

အသံ၊ ထိုဥတ္တရာ၏၊ ပိတံ-အာသံ၊ မေဇါ၏၊ ဝိထာသမီးဥတ္တရာ
 သည်၊ ဒုဂ္ဂတာဝတသောင်းရံ၊ လတ္တကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနတ္တမနတံ၊ လုံး
 မသာရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ပဝေဒေတွာ၊ ကြား၍၊ ပဉ္စသကဟာပဏသဟ
 သာနိ၊ အသြာသသောင်းငါးထောင်တို့ကို၊ အဒါသိ၊ ပေးလိုက်၏၊ ဣမသ္မိ
 နဂရေ၊ ဤရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ဝိရိမာနာမ၊ ဝိရိမာအမည်ရှိသော၊ ဂဏိကာ၊
 ပြည့်တန်းသောမသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ ဒေဝသိကံ၊ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း၊ သဟသံ၊
 အသြာထထောင်တထောင်ကို၊ ဂဏ္ဍာတိ၊ ယူ၏၊ ဣမေဟိ၊ ဤအသြာ
 တို့ဖြင့်၊ တံ၊ ထိုဝိရိမာကို၊ အာနေတွာ၊ ဆောင်၍၊ သာမိက၊ သမ္ပင်ပွန်းလင်
 အား၊ နိယျာဒေတွာ၊ ဆောင်နှင်း၍၊ သယံ၊ မိမိသည်၊ ယထာရစ၊ အလိုရှိ
 တိုင်း၊ ဝုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကရေတု၊ ပြုစေသတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 သာသနံ၊ သတင်းစကားကို၊ ပဟိဏိ၊ ပါးလိုက်၏၊ ဥတ္တရာဥတ္တရာသည်၊
 တထာ၊ ထိုအာသုဋ္ဌေးမှာလိုက်တိုင်း၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သာမိကေန၊ လင်
 သည်၊ ဝိရိမံ၊ ဝိရိမာကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဣဒံ၊ ဤအကြောင်းအရာသည်၊ ကိံ၊
 အဘယ်အကြောင်းနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ သာသိ၊
 အမောင်ချစ်လင်၊ ဣမံ၊ အနုမာသံ၊ ဤလွှဲပတ်လုံး၊ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ သဟာ
 သိကာ၊ အဆွေခင်ပွန်းမသည်၊ တုဋ္ဌေ၊ အရှင်သားတို့ကို၊ ပရိစတေ၊ လုပ်
 ကျေပါစေ၊ အဟံ၊ ပန၊ အကျွန်ုပ်မှာမူကား၊ ဣမံ၊ အနုမာသံ၊ ဤလွှဲပတ်လုံး၊
 ဒါနဉ္စေဝ၊ အလှူကိုလည်း၊ ဒါတုကာမ၊ လျှင်၌၊ အလိုရှိကုန်၏၊ ဓမ္မဉ္စေဝ၊
 တရားတော်ကိုလည်း၊ သောတုကာမ၊ နာလျှင်၌၊ အလိုရှိကုန်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အာဟံ၊ ဆို၏၊ သော၊ ထိုဥတ္တရာ၏လင်ဖြစ်သောသုဋ္ဌေးသားသည်၊
 အဘိရူပံ၊ အလွန်အဆင်းလှသော၊ တံ၊ ဣတ္ထိ၊ ထိုမိန်းမကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဥပ္ပန္န
 ထိနေဟော၊ ဖြစ်သောချစ်မြတ်နိုးခြင် ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သာဓုတိ၊ ကောင်းပြီ
 ဟူ၍၊ သမ္ပဒိန္တိ၊ ခန့်ခံ၏။ ။

ဥတ္တရာပိခေါဥတ္တရာသည်လည်း၊ ဗုဒ္ဓဗုဒ္ဓမံ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော၊ ဘိက္ခု
 သံဃံ၊ ရဟန်းအပေါင်းကို၊ နိမန္တေတွာ၊ ယဉ်တတ်၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊
 ဣမံ၊ အနုမာသံ၊ ဤလွှဲပတ်လုံး၊ အညတ္တံ၊ တပါးသောအရပ်သို့၊ အဂဏ္ဌံ၊
 ကြွတော်မူဘဲ၊ ဣဝေ၊ ဤအကျွန်ုပ်တို့၏အိမ်၌သာလျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ဆွမ်း
 ကို၊ ငှက်ဟေတဗ္ဗ၊ ခံအပ်ပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သတ္တံ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပဋိညံ၊
 ပဋိညဉ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဒါနံ၊ သာဓု၊ ဣတေ၊ ဤနေ့မှ၊ ပဋ္ဌာယံ၊ စ၍၊
 ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ မဟာပဝါရဏာ၊ မဟာပဝါရဏာနေသည်၊
 အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ သတ္တာရံ၊ ထုရားသခင်ကို၊ ဥပဋ္ဌာတံ၊

လုပ်ကျွေးခြင်းငှါ၊ ဓမ္မဉ္စတရားတော်ကိုလည်း၊ သောတုံနာအံသောငှါ၊
 လာဘိဿာမိ၊ ရပေတော့အံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုဠမာနသာ၊ နှစ်သက် ဝမ်း
 မြောက်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ယာဂုံ၊ ယာဂုကို၊ ပစထ၊ ကျိုကုန်
 လော၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပူဝေ၊ မှုတို့ကို၊ ပစထ၊ ကြော်ဟော်ကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 မဟာနသေ၊ မေဓိအိပ်၍၊ သဗ္ဗကိစ္စာနိ၊ ခပ်သိမ်းသော ပြာဇ္ဇယကိစ္စတို့ကို၊
 သံဝိဒဟန္တိ၊ စိရင်လျက်၊ ဝိစရတိ၊ သွားလာ၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အဿာ၊
 ထိုဥတ္တရာ၏၊ သာမိကော၊ လင်ဖြစ်သောသူဌေးသားသည်၊ သွေ၊ နက်ဖန်၊
 မဟာပဝါရဏာ၊ မဟာပဝါရဏာနေသည်၊ ဘာဝိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ မဟာနသာဘိမုခေါ၊ မေဓိအိပ်သို့ရှေးရှု၊ ဝါတပါနေ၊ လေသွန်းတံခါး၌၊
 ဌတ္တာ၊ ရပ်၍၊ ကိ၊ အဘယ်အမှုကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုလျက်၊ သာအန္ဓဗာလာ၊
 ထိုအဓိကံမသည်၊ ဝိစရတိနုခေါ၊ သွားလာဘိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဩလော
 ကေတွာ၊ ကြည့်မျှော်၍၊ သေဒကိလိန္နံ၊ ချွေးဖြင့်စွတ်ပိုသော၊ ဆာရိကာယ၊
 ပြာဖြင့်၊ ဩကိဏ္ဏံ၊ ပြင်းသော၊ အင်္ဂါရမံသိမက္ခိကံ၊ မီးသွေးအိုးမည်း၌
 တို့ဖြင့်လိမ်းကျံသောကိုယ်ရှိလျက်၊ တထာ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊
 သံဝိဒဟိတွာ၊ စိရင်၍၊ ဝိစရမာနံ၊ ထည့်လည်သွားလာသော၊ တံ၊ ထိုဥတ္တရာ
 ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ အယံအန္ဓဗာလာ၊ ဤအဓိကံမသည်၊ ဝေရုပေ၊ ဤသို့
 သဘောရှိသော၊ ဌာနေ၊ အရာ၌၊ ဣမံသိရိသဗ္ဗတ္တံ၊ ဤသို့သော အသေရရှိ
 သော စည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ နာနုဘဝတိ၊ မခံစား၊ မုဏ္ဍကသမဏေ၊ ဦး
 ပြည်းရဟန်းတို့ကို၊ ဥပဋ္ဌဟိဿာမိတိ၊ လုပ်ကျွေးအံ့ဟူ၍၊ ဝုဠပိတ္တသန္တ
 သက် ရှင်လန်းသောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိစရတိ၊ သွားလာ၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဟာသိတွာ၊ ပြုံးရယ်လျက်၊ အပဂန္တိ၊ ခတ်ခဲ့၏။ ။

တသို့၊ ထိုသူဌေးသားသည်၊ အပဂတေ၊ ခတ်ခဲ့သော၊ တဿ၊ ထိုသူဌေး
 သား၏၊ သန္တိကော၊ အနီး၌၊ ဌိတာ၊ ဧာည်သော၊ သိရိမာ၊ သိရိမာသည်၊ သေ
 ဇေသော၊ ဤသူဌေးသားသည်၊ ကိ၊ အဘယ်ကို၊ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်ရှု
 ၍၊ ဟာသတိနုခေါ၊ ပြုံးရယ်လေဘိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေနဝဝါတပါ
 နေန၊ ထိုသူဌေးသားကြည့်သော လေသွန်တံခါးဖြင့် သာလျှင်၊ ဩလော
 ကေန္တိ၊ ကြည့်သည်ရှိသော်၊ ဥတ္တရံ၊ ဥတ္တရာကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ဣမံ၊ ဤဥတ္တ
 ရာကို၊ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်၍၊ ဣမိနာ၊ ဤယောကျ်ားသည်၊ ဟာသိတံ၊
 ပြုံးရယ်အပ်၏၊ အဋ္ဌ၊ မချွတ်၊ ဣမဿ၊ ဤယောကျ်ားအား၊ တောယ၊ ဤမိန်း
 မနှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တကွ၊ သန္တဝေ၊ အကြမ်းဝင်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝိန္တေသိ၊ ကြံ၏၊ သာ၊ ထိုသိရိမာ အမည်ရှိသော ပြည့်တန်းဆာမ

သည်အစုမာသံလေခွဲပတ်လုံး၊ တသို့ဂေဟေထိုအိပ်၍ဗဟိရကာအပ
 ဖြစ်သော၊ ဣတ္ထိမိန်းမသည်၊ ဟုတွာဖြစ်၍၊ ဝသမာနာဝိနေရဌားသော်
 လည်း၊ တံသဗ္ဗတ္ထိထိုသို့သောစည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ အနုဘဝမာနသံဝား
 ရသည်ဖြစ်၍၊ အတ္တနောမိမိ၏၊ ဗဟိရကာဣတ္ထိဘာဝံအပဖြစ်သောမိန်းမ
 ဌား၏အဖြစ်ကို၊ အဇာနိတွာမသိမူ၍၊ အဟံငါသည်၊ အမရသာမိနိအိပ်
 ရှင်မိန်းမတည်း၊ ဣတိသညံ၊ ဤသို့သောအမှတ်သညာကို၊ အကာသိပြု၏၊
 သာ၊ ထိုသိရိမာသည်၊ ဥတ္တရာသ၊ ဥတ္တရာ၌၊ အာဇာတံ၊ နေ့ဌိုက်ကို၊ ဗန္ဓိတွာ
 ဖွဲ့၍၊ အသံ၊ ထိုဥတ္တရာအား၊ နုကံဆင်းရဲကို၊ ဥပ္ပါဒေသာမိဖြစ်စေအံ့၊
 ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍၊ ပါသာဒါ၊ ပြာသာဒ်မှ၊ ဩရုယု၊ ဆင်းသက်ခဲ့၍၊
 မဟာနသံ၊ မိအိပ်သို့၊ ပရိသိတွာ၊ ဝင်လတ်၍၊ ပူပဇနဌာနေမုံ၊ ကို ကြော်
 ချက်ရာအရပ်၌၊ ပတ္တုဗြိတံ၊ ကျိုက်ကျိုက်ဆူသော၊ သပ္ပိ၊ ထောပတ်ကို၊
 ကုစ္ဆန္ဒ၊ နာ၊ ဇွန်းဖြင့်၊ အာဒါယ၊ ဆပ်ယူ၍၊ ဥတ္တရာသိမခံ၊ ဥတ္တရာသို့ရှေးရှု၊
 ပါသာသိသွား၏။ ။

ဥတ္တရာဥတ္တရာသည်၊ အာဂစ္ဆန္တိမိမိ၏အထံသို့လာသော၊ တံထို
 သိရိမာကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ မမငါ၏၊ သဟာယိကာယ၊ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်
 သောသိရိမာသည်၊ မဟံ၊ အား၊ ဥပကာရော၊ ကျေးဇူးကို၊ ကတေ၊ ပြု
 အပ်ပြီ၊ စက္ကဝါဠုမကြာဝဠာသည်၊ အတိသဗ္ဗာဓံ၊ အလွန်ကျဉ်းသေး၏၊
 ဖြဟ္မသောကော၊ ဖြဟ္မာပြည်သည်၊ အတိနိစကော၊ အလွန်နိမ့်သေး၏၊ မမ
 ငါ၏၊ သဟာယိကာပန၊ အဆွေခင်ပွန်းမဖြစ်သောသိရိမာ၏ကား၊ ဂုဏော
 ဝ၊ ကျေးဇူးသည်သာလျှင်၊ မဟာန္တာ၊ ကြီးကျယ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အဟံ
 ငါသည်၊ ဇေတံ၊ ထိုသိရိမာကို၊ နိဿာယ၊ အဓိပြု၍၊ ဒါနုဉ္စ၊ အလှူကိုလည်း၊
 ဒါတုံ၊ လှူအံ့သောဌါ၊ ဓမ္မဉ္စ၊ တရားတော်ကိုလည်း၊ သောတုံ၊ နာအံ့သော
 ဌါ၊ လာဘာဝိ၊ ရပေ၏၊ မမငါအား၊ ဇေတိသာ၊ ထိုသိရိမာ၏၊ ဥပရိ၊ အပေါ်၌၊
 ကော၊ ခေ၊ အမျက်ဒေါသသည်၊ သစေအတ္ထိ၊ အကယ်၍ ရှိချေတုံအံ့၊ ဣဒံ
 သပ္ပိ၊ ဤထောပတ်သည်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ဗဟတု၊ မလောင်စေသတည်း၊ သစေနတ္ထိ၊
 အကယ်၍ မရှိဌားအံ့၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ မာဒဟတု၊ မလောင်းစေသတည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့မိဉ္စာန်၍၊ တံ၊ ထိုသိရိမာကို၊ မေတ္တာယ၊ မေတ္တာဖြင့်၊ ပရိ၊ ပြန့်နှံ့စေ၏၊
 တာယ၊ ထိုသိရိမာသည်၊ တဿ၊ ထိုဥတ္တရာ၏၊ မတ္တကေ၊ ဥခေါင်းထက်၌၊
 အာသိဗ္ဗိတံ၊ ပိ၊ လောင်းအပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ သပ္ပိ၊ ထောပတ်သည်၊
 သိတု၊ ဒကံ၊ ပိ၊ ချမ်းအေးသောရေကဲ့သို့၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ အထံထို
 အခါ၌၊ ဣဒံ၊ ဤထောပတ်သည်၊ သိတလံ၊ ချမ်းအေးသည်၊ ဘဝိသ၊ တိ၊

ဖြစ်သတ္တံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုန၊ ခဏ၊ နှစ်၊ မာတိ၊ ပြုတ်၊ နိ၊ ရှေ့တွင်၊ ပြည့်
 စေ၍၊ အာဒါယ၊ နှစ်ယူ၍၊ အာဂစ္ဆန္တိ၊ လာလတ်သော၊ တံ၊ ထိုသို့၊ သိရိမာကို၊
 ဥတ္တရာယ၊ ဥတ္တရာ၏၊ ဒါသိယော၊ ကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်ကုန်၍၊ ဒုဗ္ဗိနိ
 တေ၊ အဆွေခင်ပွန်းကိုဖြစ်မှားတတ်သော ဟယ်အယုတ်မ၊ အပေဟိ၊ ဖဲ
 လေလော၊ ကေန၊ အဘယ်ကြောင်းကြောင့်၊ တံ၊ ထင်သည်၊ အဓာကံ၊ ငါတို့
 ၏၊ အယျာယ၊ အရှင်မ၏၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ပက္ကသပ္ပိ၊ ကျက်သောထော
 ပတ်ကို၊ အသိဗ္ဗိတုံ၊ သွန်းလောင်းခြင်းငှါ၊ အနုစ္စ၊ ဝိကာ၊ လျောက်ပတ်သ
 လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သန္တု၊ ဧန္တိ၊ ယော၊ မြင်းချောက်ကုန်ချက်၊ ဣတေ၊ ဝိ
 တော၊ ထိုမှဤမှလည်း၊ ဥဋ္ဌာယ၊ ဆလတ်၍၊ ဟတ္ထေဟိ၊ စလက်တို့ဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ ပါဒေဟိ၊ မမြဲတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပေါလေတွမ၊ ယုတ်ခတ်
 ကျောက်ကန်၍၊ ဘူမိယံ၊ မြေ၌၊ ပါတေသုံ၊ လည်းကောင်း၊ ဥတ္တရာ၊ ဥတ္တရာ
 သည်၊ ဝါ၊ ရေ၊ ဝိ၊ တားမြစ်သော်လည်း၊ ဝါ၊ ရေတုံ၊ တားမြစ်အံ့သောငှါ၊
 နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အသော၊ ထိုသို့သိရိမာ၏၊ ဥပရိ၊ အထက်
 ၌၊ ဥတွာ၊ တည်၍၊ သဗ္ဗဒါသိယော၊ နှစ်သိပ်ကုန်သော၊ ကျွန်ုပ်တို့ကို၊ ပဋိဗာ
 ဟိတွာ၊ တားမြစ်၍၊ ကိဿ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ တေ၊ ထင်သည်၊ ဝေရူပံ၊
 ဤသို့သဘောရှိသော၊ သာရိယကမ္ပံ၊ ဝန်လေးသောအမှုကို၊ ကတံ၊ ပြုတ်
 သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သိရိမံ၊ သိရိမာကို၊ ဩဝဒိတွာ၊ ဆုံးမ၍၊ ဥဏ္ဍာဒကော
 န၊ ရေခွေးဖြင့်၊ နှာပေတွာ၊ ရေချိုးစေ၍၊ သတပါကတေလေန၊ အကြိမ်များစွာ
 ချက်အပ်သောသိဖြင့်၊ အတ္တဗ္ဗိနိယံ၊ နှစ်ယူ၏။ ။

ထသို့၊ ခဏ၊ ထိုခဏ၌၊ သာ၊ ထိုသို့သိရိမာသည်၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ ဟာဟိ
 ရကိုတ္တိတာဝံ၊ အပဖြစ်သောမိန်းမငှါ၏အဖြစ်ကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ဝိန္တု၊ သိ၊
 ကြံ၏၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဘာရိယံ၊ ဝန်လေးစွာသော၊ ကမ္ပံ၊ အမှုကို၊ ကတံ၊
 ပြုမိ၏၊ ယာမိကဿ၊ နှစ်ဖြစ်သောသူ၊ ဌးသား၏၊ ဟာသိတမတ္တကာရဏာ၊
 ဦးရယ်ခြင်းမျှသာဖြစ်သောအကြောင်းကြောင့်၊ ဣမိဿာ၊ ဤရှင်မဥတ္တရာ
 ၏၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ပက္ကသပ္ပိ၊ ကျက်သောထောပတ်ကို၊ အာသိဗ္ဗိန္တိ
 ယာ၊ ဆွန်းလောင်းသော၊ မယံ၊ ငါအား၊ နံ၊ ထိုသို့သိရိမာကို၊ ဝဏ္ဏထ၊ မင်းကုန်
 လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒါသိယော၊ ကျွန်ုပ်တို့ကို၊ အနာ၊ ဟာပေတွာ၊ မစေခိုင်းမူ
 ၍၊ မံ၊ ငါကို၊ ဝိဟဋ္ဌနကာလေဝိ၊ ညည်းဆဲနှိပ်စက်နိုင်တတ်က လူပြုသော
 အခါ၌လည်း၊ သဗ္ဗာ၊ နှစ်သိပ်ကုန်သော၊ ဒါသိယော၊ ကျွန်ုပ်တို့ကို၊ ပဋိဗာ
 ဟိတွာ၊ တားမြစ်၍၊ မယံ၊ ငါအား၊ ကတ္တဗ္ဗမေ၊ ပြုအပ်သောအမှုကိုသာ
 လျှင်၊ အကာသိ၊ ပြုပေ၏၊ သစေ၊ အကယ်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဣမံ၊ ဤရှင်မ

ဥတ္တရာကို၊ နမောပေဿာမိသည်းညီးမခံစေအံ့၊ မေဃါဏိ၊ ရန္တရိယဥခေါင်း
သည့်သည်း၊ သတ္တဝေသနုစိတ်၊ ပလေယျကွေရာဏိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဿာ၊
ထိုဥတ္တရာဏိ၊ ပဒမူလေဇခြရင်း၌၊ နိပ္ပဗ္ဗိတွာ၊ မပ်၍၊ အယျေ၊ ရှင်မ၊ မေဃါ
ဏိ၊ ဒေါသံအပြစ်ကို၊ ခမာဟံသည်းခံပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာဆိုဏိ၊
အဟံ၊ ငါကား၊ သပိတိကာ၊ အဘရှိသော၊ ဗိတာ၊ သမီးတည်း၊ မေဃါဏိ၊
ပိတရိ၊ အဘသည်၊ ခမာပိတေသည်းခံသည်ရှိသော်၊ ခမိဿာမိသည်းခံ
ပါအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာဆိုဏိ၊ အယျေ၊ ရှင်မ၊ ဟောတု၊ ထိုသို့မူလည်းဖြစ်
စေ၊ တေ၊ သင်ဏိ၊ ပိတရံ၊ အဘဖြစ်သော၊ ဝုဏ္ဏသေဋ္ဌိ၊ ပိယဝုဏ္ဏသုဋ္ဌေးကို
လည်း၊ ခမာပေဿာမိ၊ ကနံတော့ပါအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေဆိုပေသော်၊
ဝုဏ္ဏာယုဏ္ဏသုဋ္ဌေးကြီးသည်၊ ဝဇ္ဇေ၊ ဝဋ်တရား၌၊ မေဃါဏိ၊ ဇနကပိတာ၊
အဘရင်းတည်း၊ ပိဝဇ္ဇေ၊ ဝဋ်ဏိ၊ ကင်းရာ၌၊ ဇနကပိတရိ၊ ဖြစ်စေတတ်သော
အဘသည်၊ ခမာပေဇ္ဇေ၊ ပနကနံတော့သည်ရှိသော်ကား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
ခမိဿာမိသည်းခံပါအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာဆိုဏိ၊ ပိဝဇ္ဇေ၊ ဝဋ်ဏိ၊ ကင်းရာ
၌၊ တေ၊ သင်ဏိ၊ ဇနကပိတာ၊ ဖြစ်စေတတ်သော အဘသည်၊ ကောပန၊
အဘယ်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေဆိုသည်ရှိသော်၊ သမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရား
ရှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာဆိုဏိ၊ ဗဟံ၊ ငါအား၊ တေနသမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓေန၊
ထိုဘုရားရှင်နှင့်၊ သဋ္ဌိ၊ တကွ၊ ပြဿာသော၊ အကျမ်းဝင်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊
မရှိ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကိ၊ ကရိဿာမိ၊ အဘယ်သို့ပြုရပါအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အာဟာဆိုဏိ၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သွေ၊ နက်ဖန်၊ ဘိက္ခု၊ သံဃံ၊
ရဟန်းအပေါင်းကို၊ အာဒါယ၊ ငေါတော်မူ၍၊ ဣ၊ ဤငါတို့အိပ်သို့၊ အာဂ
မိဿာ၊ လာသတ္တံ၊ တံ၊ သင်သည်၊ ယထာလဒ္ဓံ၊ ရတိုင်းသော၊ သတ္တာရံ၊
ပူဇော်သကောကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဣ၊ ဤအရပ်သို့သာလျှင်၊ အာ
ဂတံ၊ လာလတ်၍၊ တံသမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ ထိုဘုရားရှင်ကို၊ ခမာပေဟိ၊ ကနံတော့
လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာဆိုဏိ၊ ဩ၊ ထိုသိရိမာသည်၊ အယျေ၊ ရှင်မဥတ္တ
ရာ၊ သာရ၊ ကောင်းပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍၊ အတ္တနောမိမိဏိ၊ ဂေဟံ၊
အိပ်သို့၊ ဂတံ၊ လွှား၍၊ ပဉ္စသတပရိဝါရကိတ္တိယော၊ မီးရာအတိုင်းအရှည်
ရှိသော အခြံအရံမိန်းမတို့ကို၊ အာဏာပေတွာ၊ ငစိုင်း၍၊ နာနာပိဓာနံ၊
အထူးအပြားပြား များကုန်သော၊ ခါဒနိယ၊ ဘောဇနိယာနိစေတံ၊ ခဲတွယ်
ဘောဇဉ်တို့ကို လည်းကောင်း၊ သူပေယျာနိစံ၊ ယင်းသျှာတို့ကို လည်း
ကောင်း၊ သမ္ပါဒေတွာ၊ ပြီးစေ၍၊ ပုနဒိဝသေတဖန်မိန့်သောကံသောနေ
ဋ္ဌံ၊ တံသတ္တာရံ၊ ထိုပူဇော်သကောကို၊ အာဒါယ၊ ယူဆောင်ခဲ့၍၊ ဥတ္တရာယ၊

ဥတ္တရာဇ္ဇါ၊ ဂေဟံအိပ်သို့၊ အာဂတံသာလော၊ ဗုဒ္ဓပရမဿ၊ သုရားအမှူးရှိ
 သော၊ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းအပေါင်း၏၊ ပတ္တေ၊ သင်္ဂဟိတံ၊ ပုတိဋ္ဌာပေတံ၊
 တည်စေခြင်းငှါ၊ အဝိသဟန္တိ၊ မဝံ၊ သည်ဖြစ်၍၊ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏၊ တံသဗ္ဗံ၊
 ထိုအလုံးစုံသော လူ့ဘွယ်ဝတ္ထုကို၊ ဂဟေဟော၊ ယူ၍၊ ဥတ္တရာ၊ ဥတ္တရာ
 သည်သာလျှင်၊ လင်္ကဒဟိ၊ စီရင်၏။

သိရိမာရိ၊ သိရိမာသည်လည်း၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ တတ္တကိစ္စာ
 ဝဿနော၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စ၏ အဆုံး၌၊ ပရိဝါရေန၊ အခြံအရံနှင့်၊ သဗ္ဗံ၊
 တကွ၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာ ဘုရား၏၊ ပါဒမူလေ၊ ခြေတော်ရင်း၌၊ နိပ္ပဇ္ဇိယေဝ်
 တွား၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တေ၊ သင်အား၊
 ကော၊ အပရာဇော၊ အဘယ်သို့သောအပြစ်သည်၊ ဧ၊ ဣ၊ မှီသနည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ နံ၊ ထိုသိရိမာကို၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာ ဘုရား၊
 မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဟိယေ၊ ယမန်နေက၊ ဣဒံ၊ နာမ၊ ဤမည်သောအမှု
 ကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ သဟာယိကာ၊
 အဆွေခင်ပွန်းမဖြစ်သော အရှင်မ ဥတ္တရာသည်၊ ဖံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ ဝိဟေ
 ဝိယမာနာ၊ ညည်းဆဲ နှိပ်စက် ကုန်သော၊ ဒါ၊ သိယေ၊ ကျွန်ုပ်တို့ကို၊ နိဝါ
 ရေတွာ၊ ထောင်းမြစ်၍၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ဥပကာရေ၊ မေ၊ ကျေးဇူးဥပကာ
 ရကိုသာလျှင်၊ အကာသိ၊ ပြုပေ၏၊ သာဟံသာ၊ အဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊
 ဣမိ၊ သာ၊ ဤအရှင်မ ဥတ္တရာ၏၊ ဂုဏံ၊ ကျေးဇူးကို၊ ဇာနိတွာ၊ သိ၍၊ ဣမံ၊
 ဤအရှင်မ ဥတ္တရာကို၊ ခမာပေလံ၊ ကန်တော့ပြီ၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဖံ၊
 အကျွန်ုပ်ကို၊ သေသ၊ ဤအရှင်မ ဥတ္တရာသည်၊ တု၊ မေ၊ သု၊ အရှင်ဘုရားတို့
 ကို၊ ခမာဝိတေ၊ သု၊ ကန်တော့ကုန်သည်ရှိသော်၊ ခမိ၊ သာ၊ မိ၊ သည်းခံပါအံ့၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆိုပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ စ၊ နားတော် လျှောက်၏၊
 ဥတ္တရေ၊ ဥတ္တရာ၊ ဇေ၊ ဤသို့သိရိမာလျှောက်ဆိုသည့်အတိုင်း၊ သဗ္ဗံ၊ ကိရံ၊
 မှန်ပေသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊
 အာမ၊ ဟုတ်မှန်ပါ၏၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ သိသေ၊ ဥခေါင်းထက်၌၊ သဟာ
 ယိကာယ၊ အဆွေခင်ပွန်း မဖြစ်သော သိရိမာသည်၊ ပက္ကသပ္ပိ၊ ကျိုချက်
 ဆဲဖြစ်သော ထောပတ်ပူကို၊ အာသိတ္တံ၊ သွန်လောင်းအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အဝေါ၊ စ၊ လျှောက်ထား၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ တယာ၊ သင်သည်၊ ကိ
 စိန္တိ၊ တံ၊ အဘယ်သို့ ကြံအောက်မေ့သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ
 ၏၊ ဘန္တေ၊ ရှင်ပင်ဘုရား၊ စက္ကဝါဠံ၊ ကြာဝဋ္ဌာသည်၊ အဝိသဗ္ဗာ၊ သိအံ့လွန်
 ကျဉ်းသေး၏၊ ဗြဟ္မလောကော၊ ဗြဟ္မာပြည်သည်၊ အတိ၊ နိစကော၊ အလွန်

နိဗ္ဗာန်သေး၏။ မမေ့၏။ သာယာယိကာယ။ အဆွေခင်ပွန်းမဖြစ်သော သိရိ
 မာ၏။ ကုဏ္ဍဝါသနာတရားတို့သည်သာလျှင်။ မဟာဇန္ဓာကြီးမြတ်၏။ ပဟိသန္ဓေ
 ရှိ၏။ အဟံ-ငါသည်။ ဇေတိ-ဤသိရိသာကကို။ နိဿယ-မှီ၍။ ဒါနဉ္စ-အလှူကို
 လည်း။ ဒါတုံ-ပေးလှူခြင်းငှါ။ ဓမ္မဉ္စ-ဓာရားတော်ကိုလည်း။ သောတုံ-နာခြင်း
 ငှါ။ အလတ္တံ-ရေပ၏။ ဣမိ-ဤသော။ ဤသိရိမာ၏။ ဥပရိ-အထက်၌။ မေဇာ-ဤ
 ကောဓောအမျက်ထွက်ခြင်းသည်။ သဓေအတ္တိ-အကယ်၍ရှိသည်ဖြစ်ဘိ
 မူကား။ ဣဒံ-ဤအလွန်ပူသောသောပတ်သည်။ မံ-ငါ့ကို။ ဒဟတု-လောင်း
 စေသတည်း။ နောဓေအတ္တိ-အကယ်၍မရှိမူကား။ မာဒဟိ-မလောင်းစေ
 သတည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ ဗိန္ဒာမိ-ကြံပါ၏။ ဧဝံ-ဤသို့။ ဗိန္ဒတု-ကြံပြီး၍။
 ဣဒံ-ဤသိရိသာကကို။ မေတ္တာသမေတ္တာဖြင့်။ ဖရိ-ပြန်နဲ့ပါ၏။ ဣတိ-ဤသို့။
 အဝေါစနာ-တော်သျှောက်၏။ သတ္တာ-မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဥတ္တရေ-
 ဥတ္တရာ။ သာဓုသာဓုကောင်းစွာကောင်းစွာဧဝံ-ဤသို့ဆင်ခြင်သည်ရှိသော။
 ကောဓံ-အမျက်ဒေါသကို။ ဇိနိတုံ-အောင်ခြင်းငှါ။ ဝုဒ္ဓတိ-ဆင့်လျှော်၏။
 ဣတိ-ဤသို့။ အာဟာရိန္ဒတော်မူ၏။ ပဟိသန္ဓေ-မှီ၍။ အကောဓေန-အမျက်
 မထွက်သဖြင့်။ ကောဓေနာ-အမျက်ထွက်သောသူကို။ ဇိနိတဗ္ဗေ-အောင်
 အပ်၏။ အနက္ခောသန္ဓေန-မဆဲရေးသဖြင့်။ အက္ခောသကောဆဲရေးတတ်
 သောသူကို။ ဇိနိတဗ္ဗေ-အောင်အပ်၏။ အပရိတာသန္ဓေန-မရေးရွတ်
 မပြင်းမောင်းသဖြင့်။ ပရိတာသကော-ရေးရွတ်ပြင်းမောင်းတတ်သောသူ
 ကို။ ဇိနိတဗ္ဗေ-အောင်အပ်၏။ ယဒ္ဓမစ္ဆရိ-မန်တို့ ဆိုဝိတ် မစ္ဆေ-စိတ်ရှိ
 သောသူကို။ အတ္တနာမိမိ၏။ ကဿပိဒါနေန-တရံတရသော ဝတ္ထုကို
 ပေးကမ်းသဖြင့်။ ဇိနိတဗ္ဗေ-အောင်အပ်၏။ ဖုသဝါဒိ-မဟုတ်မမှန်ပြောဆို
 တတ်သောသူကို။ သစ္စဝစနေန-မှန်သောစကားကို ပြောဆိုသဖြင့်။ ဇိနိ
 တဗ္ဗေ-အောင်အပ်၏။ ဣတိ-ဤသို့သောအနက်ကို။ ဒေသန္ဓေ-
 ပြတော်မူလိုသောဘုရားရှင်သည်။ (အကောဓေန-(လ)၊ ဝါဒိနန္တိ-အကော
 ဓေန-(လ)၊ ဝါဒိနံဟူ၍။ ဣဒံ-ငါတံ-ဤငါတို့ကို။ ဝတ္ထု-ယောတော်မူ၍။ ဂါ
 တာပရိယောသာနေ-ပါသာ၏။ အဆုံး၌။ စတုသစ္စကထံ-သစ္စာလေးပါး၌
 စပ်သောတရားစကားကို။ အကာသိ-ပြတော်မူ၏။ ကောဓံ-အမျက်ထွက်
 သောသူကို။ အကောဓေန-အမျက်ဒေါသမရှိသဖြင့်။ ဇိနေ-အောင်စေရာ၏။
 အသာဓု-မကောင်းသော သူကို။ သာဓုနာ-ကောင်းမြတ်သဖြင့်။ ဇိနေ-
 အောင်စေရာ၏။ ကာဒရိယံ-မန်တို့သောသူကို။ ဒါနေန-ပေးကမ်းသဖြင့်။ ဇိ
 နေန-အောင်စေရာ၏။ အသိကဝါဒိနံ-မကောင်းမမှန်သောသူကို။ သစ္စေန-မှန်

သောစကားကိုဆိုသဖြင့်၊ ဖိနောအောင်စေရာ၏။ သစ္စပရိယောသာနော၊
သစ္စာလေးပါးကိုဟောတတ်မှုသောအဆုံး၌၊ ဥတ္တရာဥတ္တရာသည်၊ သကဒါ
ဂါမိဖသေသကဒါဂါမိမိလ်၌၊ ပတိဋ္ဌတိတည်လေ၏။ သာမိကောစူလင်
ဖြစ်သော သူဌေးသား သည်၎င်း၊ သဿုရောစယောက္ခမ ယောက္ခိယား
သူဌေးသည် လည်းကောင်း၊ သဿုစယောက္ခမမိန်းမ သူဌေးကတော်
သည်လည်းကောင်း၊ သောတာပတ္တိဖလံသောတာပတ္တိမိလ်ကို၊ သန္တိ
ကရိ သုဿုကံမှောက်ပြုလေကုန်၏။ ပဉ္စသတဂဏိယ ပရိဝါရာငါးရာ
အတိုင်းအရှည်ရှိသော ပြည့်တန်းသောမ အခြံအရံရှိသော၊ သိရိမာပိသိရိ
မာသည်လည်း၊ သောတာပန္နသောတာပန်သည်၊ အဟောသိဖြစ်ပြီ၊
အပရတာဝေနေောက်အစို၌၊ ဥတ္တရာဥတ္တရာသည်၊ ကာလံကတွာရတေ
၍၊ တာဝတိံသေတာဝတိံ သာနတ်ပြည်၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇိဖြစ်လေ၏။ အထေထို
အခါ၌၊ အာယသ္မာမဟာမောဂ္ဂလာနော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန် မထေရ်
သည်၊ ဟေဋ္ဌမအောက်၌၊ ဝုတ္တနယေနဝဿိအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်သာ
လျှင်၊ ဒေဝစာရိကံနတ်ပြည်ဒေဝစာရိကို၊ စရန္တောတြိတော်မူသည်
ရှိသော်၊ ဥတ္တရံဥတ္တရာအမည်ရှိသော၊ ဒေဝစိတရံနတ်သမီးကို၊ ဝိသ္မာ
မြင်တော်မူ၍၊ အဘိက္ကန္တန ဝဇ္ဈန္တနာတိအာဒိဂါယာဟိ၊ အဘိက္ကန္တန
ဝဇ္ဈန္တန၌သို့အစရှိသောဂါယာတို့ဖြင့်၊ ပရိဝုတ္တိတဖန်မေးတော်မူ၏။ ။
၄ မဟာနုဘာဝေ၊ ကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဒေဝတေနတ်
သမီး၊ ဩသမိတာရုကာသောကံ၊ ကြယ်သည်၊ သဗ္ဗဒိသာစပ်သိမ်း
သောအရပ်မျက်နှာဘို့ကို၊ ဩဘာသေန္တိ၊ ထွန်းလင်းစေလျက်၊ တိဋ္ဌတိ
ဝိယ၊ စာည်သကဲ့သို့၊ ယာတွံအကြင်သင်သည်၊ အဘိက္ကန္တန၊ အလွန်
နှစ်လိုဘွယ်ရှိသော၊ ဝဇ္ဈန္တန၊ အဆင် ဖြင့်၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ အလုံးစုံသော
အရပ်မျက်နှာဘို့ကို၊ ဩဘာသေန္တိ၊ အရောင်ဖြင့် ထွန်း လင်း စေလျက်၊
၅ တိဋ္ဌသိတည်၏။ မဟာနုဘာဝေ၊ ကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘော် ရှိသော၊
ဒေဝိနတ်သမီး၊ ကေနအဘယံသို့ သဘောရှိသော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊
တေသင်အား၊ တောဒိသော၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝဇ္ဈန္တနအရောင်
အဆင်းသည်၊ ဧတေ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ကေနအဘယံကုသိုလ်ကံကြောင့်၊
တေဆင်အား၊ ဣမေ၊ ဤအရပ်၌၊ လဗ္ဘမာနံ၊ ရအပ်သော၊ သုစရိတဖလံ၊ သု
စရိတ်ကုသိုလ်ကံ၏အကျိုးသည်၊ ဣတ္ထိတိ၊ ပြည့်စုံသနည်း၊ ကေနအဘယံ
ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တေဆင်အား၊ မနသေဝိယ၊ မိတ်ဖြင့်နှစ်သက်မြတ်
နိုးအပ်ကုန်သော၊ ယေကေမိ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဘောဂါ၊ နတ်၌ဖြစ်သော

၁။ အသုံးအဆောင်တို့သည်လည်း၊ ဥပဇ္ဈိန္ဒြိယဖြစ်ကုန်သနည်း။ မဟာနုဘာ
 ဝေ+ကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဒေဝိနတ်သမီး၊ တံဆင့်ကို၊ ပုစ္ဆာ
 မိမိမေး၏။ မနုဿဘူတ၊ လူ၏အဖြစ်သို့ ရောက်သည်ရှိသော်၊ တံဆင့်
 နတ်သမီးသည်။ ကိံ ပုညံ၊ အဘယ်သို့သော ကုသိုလ်ကံကို၊ အကာသိပြု
 ခဲ့ဘူ၊ သနည်း။ ကေနအဘယ် ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တံဆင့်နတ်သမီးသည်။
 ဝေဇလိတာ နုဘာဝါ-ဤသို့ ထွန်းတောက်ပသော တန်ခိုး အာနုဘော်ရှိ
 သည်၊ အသိဖြစ်သနည်း။ ကေနအဘယ်ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တေဆင်၏၊
 ဝတ္ထောစ၊ အရောင်အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိဿ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော
 အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပကာသတိ၊ ထွန်လင်း တောက်ပစေ နှိုင်းသနည်း။
 ဣတိ+ဤသို့၊ ပုဗ္ဗိပုစ္ဆိမေး၏။ ။

၂။ မောဂ္ဂလာနေန၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန် မထေရ်သည်၊ ပုစ္ဆိတာမေးအပ်
 သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တမနာဟ္မာသင်္ဂ ဝမ်းမြောက်သောစိတ်ရှိသော၊ သာဒေ
 ဝတာ၊ ထိုနတ်သမီးသည်။ ဣဒံပလံ+ဤအကျိုးသည်၊ ယဿ ကမ္မဿ၊
 အကြင်ကုသိုလ်ကံ၏၊ ပသံအကျိုးသည်၊ ဟောတိ+ဖြစ်၏။ ပဉ္စံ၊ ခပ်မြင်းငှါ
 အလိုရှိ၍၊ ခေအပ်သော၊ ဟံကမ္မံထိုကံကို၊ ပုဗ္ဗာပုဗ္ဗာကာရေနဝ+မေးအပ်
 သောအခြင်းအရာအားဖြင့်သာလျှင်၊ ဝိယာကာသိ+ဖြေကြား၏။ ။ မဟာ
 နုဘာဝ+ကြီးသောတန်ခိုး အာနုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု+ရှင်ရဟန်း၊ ဗာရံ+
 အိမ်၌၊ အာဝသန္တိယာ+နေသော၊ မယှံအက္ခန္တိအား၊ ဣဿာစ+ငြူစုခြင်း
 သည်လည်းကောင်း၊ မစ္ဆေရဉ္စာဝံတိခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အထော+
 ထိုမှတပါး၊ ပဗ္ဗာသောစ၊ အပျင်းပြုခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ နာဟောသိ+
 မဖြစ်၊ အကောနေန၊ အမျက်မထွက်တတ်သော သဘောရှိသည်၊ အဟော
 သိ+ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏၊ ဟတ္ထုဝဿာနုဇတ္တိနိလင်မထမိ+ရှေးအတို့ကာလ၌ထခြင်း
 ရှိသည်၊ အဟောသိ+ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏၊ ဥပပါသထေ+ဥပုသ် စောင့်သုံးခြင်း၌၊
 နိစ္စံအခါခပ်သိမ်း၊ အပ္ပမတ္တာ+မမေ့မလျော့သော သတိရှိသည်၊ အဟော
 သိ+ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ ။ မဟာနုဘာဝ+ကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘော် ရှိသော၊
 ဘိက္ခု+ရှင်ရဟန်း၊ အဟံ+တပည့်တော်မသည်၊ ပက္ခဿ+လဆန်းပက္ခ
 လဆုတ်ပက္ခ၏၊ စာတုဒ္ဓသိ+တဆဲ့လေးရက်တို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော
 နေ့ပတ်လုံး လည်းကောင်း၊ ပစ္ဆဒ္ဓသိ+တဆဲ့ငါးရက်တို့၏ ပြည့်ကြောင်း
 ဖြစ်သောနေ့ပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ ပက္ခဿ+လဆန်းပက္ခလဆုတ်ပက္ခ၏၊
 ယာအဋ္ဌဒိစ+အကြင်ရှစ်ရက်တို့၏ အပိုင်းအခြားသည် လည်းကောင်း၊
 အတ္ထိ+ရှိ၏၊ တံအဋ္ဌမိ+ထိုရှစ်ရက်တို့၏ အပိုင်းအခြားကို လည်းကောင်း။

၁၆၄ ဝိမာနဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ပါနိဟာရိယပက္ခန္ဓာတဘုဒ္ဓသိပဉ္စဒ္ဓသိအဋ္ဌမိတို့ကိုကျင့်ရာဖြစ်သေးရက်
 အဘို့တို့ကိုလည်းကောင်း၊ အဋ္ဌာန်သုသမာဂတံပါဏာတိပါတစသည်
 ဖြစ်၍ရှောင်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသော၊ ဥပေါသထံ-ဥပုသ်ကို၊ ဥပဝသိသံ-
 သုံးခွဲဘူး၏၊ သဒါအခါခပ်သိမ်း၊ သီလေသု၊ သီလတို့၌(သံဝုတာစောင့်
 စည်းသည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏၊ ယေယမာစ-ကိုယ်နှုတ်နှုလုံးကိုစောင့်
 စည်းခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ သံဝိဘာဂါစ-ပေးကမ်းလှူဒါန်းလေ့ရှိသည်
 လည်းကောင်း၊ အဟောသိ-ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏၊ အဟံ-တပည့်တော်မသည်၊
 တေနကမ္မေန-ထိုသို့ သဘောရှိသော ကုသိုလ် ကံကြောင့်၊ ဣမံဝိမာနံ
 ဣမသ္မိံဝိမာနံ-ဤဝိမာန်၌၊ အာဝဿာမိ-နေရ၏။ ။ မဟာနုဘာဝ-ကြီး
 သော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု-ရှင်ရဟန်း၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်
 သည်၊ ပါဏာတိပါတာ-သူ၏အသက်ကို သတ်ခြင်းမှ၊ ဝိရတာ-ကြဉ်
 ရှောင်ခြင်းသည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏၊ မေသာ ဝါဒါစ-ဟုတ်မှန်
 သောစကားကို ဆိုခြင်းမှလည်း၊ သညတာ-စောင့်စည်းသည်၊ အဟော
 သိ-ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏၊ ထေယျာစ-သူတပါးတို့၏ ဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်းမှလည်း
 ကောင်း၊ အတိစာရာစ-လုပ်ကိုကျူး၍ ကျင့်ခြင်းမှ လည်းကောင်း၊ မစ္ဆ
 ပါနာစ-သေအရက်ကိုသောက်ခြင်းမှ လည်းကောင်း၊ အာရကမ-ဝေးစွာ
 ကြဉ်ရှောင်သည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ ။ မဟာနုဘာဝ-ကြီးသော
 တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု-ရှင်ရဟန်း၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ စက္ခု
 မတော-မီးပါးသောပညာစက္ခုရှိတော်မူထသော၊ ယသသိနေ-အကျော်
 အစောအမြဲအရံလည်းရှိတော်မူထသော၊ ဂေါတမဿ-ဂေါတမမြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ ပဉ္စသိက္ခာပဒေ-မီးပါးသောသိက္ခာပုဒ်၌၊ ရတာ-မွေ့လျော်သော
 နှလုံးရှိသော၊ အရိယသစ္စာနံ-အရိယသစ္စာတို့ကို၊ ကောဝိဒါ-လိမ္မာသော၊
 ဥပါသိကာ-ဒါယိကာမသည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ ။ သာဟံ သာ
 အဟံ-ထိုတပည့်တော်မသည်၊ သကေန-မိမိ၏ဥစ္စာဖြစ်သော၊ သီလေန-
 ကျင့်အပ်သောသီလကြောင့်၊ ယသသား-ကျေးဇူးသတင်းကျော်စောခြင်း
 အမြဲအရံ များခြင်းဖြင့်၊ ယသသိနိ-အကျော်အစော အမြဲအရံရှိသည်၊
 ဟုတွံ-ဖြစ်၍၊ သကံပညံ-မိမိ၏ဥစ္စာဖြစ်သောကောင်းမှု၏အကျိုးကို၊ အနု
 ဘောမိ-ဆုံးဆောင်ခံစားရ၏၊ အနာမယာ-ရောဂါဘေးနေ့မရှိသည်၊ ဟုတွံ-
 ဖြစ်၍၊ သုဝိတာ-ချမ်းသာခြင်းသို့ ရောက်သည်လည်း၊ အပ္ပိ-ဖြစ်၏။ ။
 ။ မဟာနုဘာဝ-ကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု-ရှင်ရဟန်း၊
 တေန-ထိုသို့သဘောရှိသောကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေ-အကျွန်ုပ်အား၊ တော

ဒိသေသမ္ဘိသိသဘောရှိသော၊ ဝဇ္ဇောစရောင်အဆင်းသည်၊ ဇာတေသ၊
 ဖြစ်၏။ တေနထိသိသဘောရှိသောကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေအက္ခန္တိပဒေသ၊
 ဣတိတဝတိသနတ်ပြည့်၍၊ လတ္တမာနံရအင်သော၊ သုစရိတဖလံ၊
 သုစရိက်ကုသိုလ်ကံ၏ အကျိုးသည်၊ ဣတ္ထိတိပြည့်စုံ၏။ တေနထိသိ
 သဘောရှိသောကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေအက္ခန္တိပဒေသ၊ မနသောပိယသ၊
 စိတ်ဖြင့် နှစ်သက်မြတ်နိုးအပ်ကုန်သော၊ ယေကေမိအလုံးစုံကုန်သော၊
 | ဘောဂါဝအသုံ အဆောင်တို့သည်လည်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိဖြစ်ကုန်၏။ ပိပိယော ၁၆၅
 နုဘာဝကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခုရှင်ရဟန်း၊ တေရှင်
 ပင်ဘုရားအား၊ အက္ခာမိ၊ ဖြေကြားပါ၏။ မနုဿဘူတာ၊ လူ၏အဖြစ်သို့
 ရောက်သည်ရှိသော်၊ အဟံအက္ခန္တိသည်၊ ယံပုညံအကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး
 သောကုသိုလ်ကံ ဘိ၊ အကာသိပြုခဲ့ဘူး၏။ တေနထိကုသိုလ်ကံကြောင့်၊
 အဟံအက္ခန္တိသည်၊ ဧဇလိတာနုဘာဝါ၊ ဤသို့ထွန်းတောက်ပသော
 တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသည်၊ အပ္ပိဖြစ်၏။ တေနထိကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေ
 အက္ခန္တိ၏၊ ဝဇ္ဇောစရောင်အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသသခင်သိင်း
 သောအရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပဘာသတိထွန်းလင်းတောက်ပ စေနိုင်၏။
 ဣတိဤသို့၊ ဒေဝတာပိဥတ္တရာ နတ်သမီးသည်လည်း၊ အဿထိရှင်
 မောဂ္ဂလာန်မထေရ်အား၊ ပိဿဇ္ဇေသိ၊ ဖြေကြား၏။ ၁၆

၁၆၅ တန္တေအရှင်မောဂ္ဂလာန်၊ ထွံအရှင်ဘုရားသည်၊ ဘဂဝန္တံမြတ်စွာ
 ဘုရားသို့၊ ဥပသက်မိတွသသည်းကပ်၍၊ တန္တေမြတ်စွာဘုရား၊ ဥတ္တရာ
 နာမဥတ္တရာအမည်ရှိသော၊ ဥပါသိကာသနတ်သမီးသည်၊ ဘဂဝတော၊
 မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပါဒေသခြတော်တို့ကို၊ သိရသည့်ခေါင်းဖြင့်၊ ဝန္တတိ၊ ဤသို့
 ၏၊ ဣတိဤသို့၊ မေအက္ခန္တိ၏၊ ဝစနေနမကားဖြင့်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ ပါဒေသခြတော်အစုံတို့ကို၊ သိရသည့်ခေါင်းဖြင့်၊ ဝန္တယူသိ၊ ဤသို့ပါ
 လေလော၊ တန္တေအရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်၊ ဘဂဝါ၊ ဘုရားမြတ်သည်၊ မံ၊
 အက္ခန္တိကို၊ အညတေသို့၊ တရသော၊ သာမညဖလေ၊ သာမညဖိုလ်၌၊
 ယံဗျာကရေယျ၊ အကြင်ကြားတော်မူရာ၏။ ဣဒံဗျာကရဏံ၊ ဤသို့ကြား
 တော်မူခြင်းသည်၊ ခေါပနမင်စစ်လျှင်၊ အနန္တရိယံအံ့ဘွယ်ရှိစေ၊ ၁၆
 ထံ၊ ဤဥတ္တရာကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သကဒါ၊ ဂါမိဖလသကာ
 ဒါဂါမိဖိုလ်၌၊ ဗျာကာသိကြားတော်မူပြီ၊ ဣတိဤသို့၊ ဓဗ္ဗုဗ္ဗုမှတ်အပ်၏။ ၁၆
 ၁၆၅ တတ္ထထိဂါထာ၌၊ ဣဿာစမဇ္ဈေ၊ ရာမထောပဋ္ဌာသောနာဟောသိမယံ

စင်္ခရမာဝ သန္တိယာဝိ-ဣဿာဝမန္တေ ရမထောပဋ္ဌာ သောနာဟောဝိ
 မယံသရမာဝ သန္တိယာ ဟူသည်ကား၊ အဂါရမဇ္ဈေ-အိမ်၏အလယ်၌၊
 ဝသန္တိနံ-နေကုန်သော၊ အညာသံထာပါးကုန်သော၊ ဣတ္ထိနံ-မိန်းမတို့အား၊
 သမ္ပတ္တိအာဒိဝိသယာ-သူတပါး၏စည်းစိမ်လျှင် အခံ့ရှီးသော၊ ပရသမ္ပတ္တိ
 ဥဿယျနလက္ခဏာ-သူတပါးတို့၏ စည်းစိမ်ကို ငြှုစုစောင်းမြောင်းခြင်း
 လက္ခဏာရှိသော၊ ဣဿာ-ဣဿာသည်လည်းကောင်း၊ တာဝကာလိကာ
 ဒိဝသေနာပိ-အခိုက်အတန့်၌၊ ယန်းခြင်းအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်
 လည်း၊ ကိဗ္ဗိတရံတရသောဥစ္စာပစ္စည်းကို၊ ယာစန္ဒာနံ-၌၊ ယန်းတောင်း
 လာကုန်သောသူတို့အား၊ အဒါတုကာမတာယ-ပေးခြင်း၌ အလိုရှိသည်
 ၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ အတ္တသမ္ပတ္တိနိဂဟနလက္ခဏံ-မိမိ၏စည်းစိမ်ကိုလျှိုဝှက်ခြင်း
 လက္ခဏာရှိသော၊ ယဉ္စမန္တရိယံ-အကြင်မန္တရိယသည်၎င်း၊ ကုလ ပဒေ
 သာဒိနာ-အမျိုးအနွယ်ကို ညွှန်းခြင်းအစရှိသော အားဖြင့်၊ ပရေဟိ-သူ
 တပါးတို့နှင့်၊ ယုဂဂ္ဂါဟလက္ခဏော-ပျဉ်ဘက်မူခြင်းလက္ခဏာရှိသော၊
 ယောစပဋ္ဌာသော-အကြင်ပဋ္ဌာသသည်၎င်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇဟိ-ဖြစ်၏၊ တိဝိခေဝိ-
 သုံးပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ သောပါပဓမ္မေ-ထိုယုတ်မာသော
 အကုသိုလ်တရားသည်၊ ဂေဟေ-အိမ်၌၊ ဗျတ-ယဿည်သော၊ မယံ-အကျွန်ုပ်
 အား၊ ပစ္စယသမဝါယေ-ဣဿာ မန္တရိယပဋ္ဌာသတို့၏ဖြစ်ခြင်း၌ အကြောင်း
 ၏ညီညွတ်ခြင်းသည်၊ သတိဝိရှိသော်လည်း၊ နာဟောသိနဥပ္ပဇ္ဇတိ-ဖြစ်၊
 အကောဓနာတိ-အကောဓနာဟူသည်ကား၊ ခန္တိမေတ္တာနုဒ္ဒယသမ္ပန္နတာ
 ယ-သည်းခံခြင်းချစ်မြတ်နိုးခြင်း သနားခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်၊ အကုဏ္ဍနသဘာဂါ-အမျက်မထွက်ခြင်းသဘောရှိသည်၊ အဟော
 သိ-ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏၊ တတ္ထ-ဝသာနုဝတ္တိနိတိ-တတ္ထ-ဝသာနုဝတ္တိဟူသည်
 ကား၊ ပုဗ္ဗုဋ္ဌာနပစ္စာနိပါတနာဒိနာ-လင်မထမ္ဘိရှေးအဘို့ဖြစ်သောကာလ၌
 ထခြင်း လင်အိပ်ပြီးသည်နောက်အိပ်ခြင်းစသည်ဖြင့်၊ သာမိကသမချစ်
 လင်အား၊ အနုကုလဘာဝေနေဝ-လျော်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်သာလျှင်၊ ပဝတ္တ
 နသိသာ-ဖြစ်တတ်သောအလေ့ရှိ၏၊ မနာပစာရိနိ-ချစ်နှစ်သက်တွယ်သော
 အကျင့်ကို ကျင့်လေ့ရှိ၏၊ ဣတိအယံ-ဤသည်ကား၊ အတ္ထော-အနက်
 တည်း။ ပုပေါသထေ နိစ္စမပ္ပမတ္တာတိ-ပုပေါသထေ နိစ္စမပ္ပမတ္တာ ဟူ
 သည်ကား၊ ပုပေါသထသိလက္ခဏော-ဥပုသ်သိလကိုစောင့်ရှောက်ခြင်း
 ၌၊ နိစ္စ-အဖြူ၊ အပ္ပမတ္တာ-မေ့လျော့ခြင်းမရှိသည်၊ အပ္ပမာဒဝိဟာရိနိ-မေ့
 မလျော့သော သတိတရားဖြင့်နေလေ့ရှိသည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်ပြီ၊ ပုပေါသ

ထေ-ဥပုသ်ကိုစောင့်ခြင်း၌၊ တမေဝအပ္ပမာဒံ၊ ထိုမေမလျော့ခြင်းကိုပင်
လျှင်၊ ဒေသတိ၊ ပြီးတတ်မူ၏။ ။

ယေသုဒ္ဓိဝသေသု၊ အကြင်စတုဒ္ဓသီ အစရှိသောနေတို့၌၊ ရက္ခိတဗ္ဗံ၊
စောင့်ရှောက်အပ်သော၊ တံဥပေါသထံ၊ ထိုဥပုသ်သည်၊ ယာဒိသံ၊ အကြင်
သို့သဘောရှိ၏။ ယထာစ၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း၊
ရက္ခိတဗ္ဗံ၊ စောင့်ရှောက် အပ်၏။ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသော ဥပုသ်ကို၊
ဒေသန္တိ၊ ပြုလိုသောနတ်သမီးသည်၊ ဣတုဒ္ဓသီန္တိ၊ အာဒိ၊ စတုဒ္ဓသီ ဤသို့
အစရှိသော၊ ကားကို၊ အာဟ၊ လျှော့ဆိုပြီ။ ။ တတ္ထပါဠေ၊ ထိုပါဌ၌၊ စာတုဒ္ဓ
သီ၊ ပဉ္စဒ္ဓသီ၊ ဣဒံပဒံ၊ စတုဒ္ဓသီ၊ ပဉ္စဒ္ဓသီ ဟူသောဤပုဒ်ကို၊ ပက္ခဿာတိ
ဣမိနာ၊ မက္ခဿ ဟူသောဤပုဒ်နှင့်၊ သဗ္ဗန္ဓော၊ စပ်အပ်၏။ စ၊ ဆက်၍ပြဦးအံ့။
တေ၊ ဤစာတုဒ္ဓသီ၊ ပဉ္စဒ္ဓသီ ဟူသောပုဒ်သည်၊ အစ္စန္တံ၊ သံယောဂေ၊ အစ္စန္တံ
သံ၊ သာဂအနက်၌၊ ဥပယောဂဝစနံ၊ ဒုတိယဝိသတ်ရှိသော ပုဒ်တည်း။
ပက္ခဿ၊ ဣဒံပက္ခဿ၊ တံပက္ခဿ၊ ယာစအဗ္ဗသိ၊ အကြင်ရှစ်ရက်တို့၏ပြည့်
ကြောင်းဖြစ်သောနေသည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံအဗ္ဗသိ၊ ထိုနေရှစ်ရက်တို့၏
ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သောနေပတ်လုံး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝစနသေသေါ၊ ပါဠိအကြွင်း
ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ ပါဠိဟာရိယ၊ ပက္ခဿာတိ၊ ပါဠိဟာရိယ၊ ပက္ခဿ
သည်ကား၊ ပါဠိဟာရိယ၊ ပရိဟရိတဗ္ဗပက္ခဿ၊ ဆောင်အပ်သော ရက်
ကိုဆောက်တည်ခြင်း၌၊ ပက္ခဿ၊ မက္ခပတ်လုံး၎င်း၊ စာတုဒ္ဓသီ၊ ပဉ္စဒ္ဓသီ၊ အဋ္ဌ
မိနံ၊ တဆွဲလေးရက် မြောက်သောနေ၊ တဆွဲငါးရက်မြောက်သောနေ၊ ရှစ်
ရက်မြောက်သောနေတို့၏၊ ယထာဏ္ဏမံ၊ အစဉ်အတိုင်း၊ အာဒိတောစ၊
အစဉ်လည်းကောင်း၊ အန္တတောစ၊ အဆုံးမှလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ပဝသနနိက္ခမနဝသေန၊ မင်ခြင်း ထွက်ခြင်းတို့၏အစွမ်းဖြင့်ဥပေါသထ
သီသဿ၊ ဥပုသ်သီလ၏၊ ပရိဟရိတဗ္ဗပက္ခဿ၊ ဆောင်အပ်သော ရက်
အတို့ပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ တေရသိပါဠိပဒ သတ္တမိနိဝိသုစ၊ တဆွဲ
သုံးရက်တို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သောနေအတွက် တရက်နေ ခုနစ်ရက်
ကိုးရက်တို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သောနေတို့၌ လည်းကောင်း၊ ဣတိအယံ၊
ဤသည်ကား၊ အတ္ထေ၊ အနက်တည်း။ အဋ္ဌင်္ဂသုဿမာဂတန္တိ၊ အဋ္ဌင်္ဂသု
ဿမာဂတံဟူသည်ကား၊ ပါဏာတိပါတာဝေရမဏိအာဒိဟိ၊ သူ၏အသက်
ကိုသတ်ခြင်းမှ ကြဉ်ရှောင်ခြင်း အစရှိကုန်သော။ အဋ္ဌဟင်္ဂေဟိယေဝ၊
ရှစ်ပါးသော အင်္ဂါတို့နှင့်သာလျှင်၊ သုဋ္ဌသမာဂတံ သမ္ပန္နာဂတံ၊ ပြည့်
စုံ၏။ ။

✓ ဥပဝသိဿန္တိ ဥပဝသိဿံဟူသည့်ကား၊ ဥပဝသိ ဆုံးပြီဟိသစ္စာ
 မှန်၏။ ဣဒံဤဥပဝသိဿံဟူသော သဒ္ဓါသည့်၊ အတိတဇ္ဈာ အတိတ်
 အနက်၌၊ အနာဂတဝစနံ အနာဂတ် ဝိဘတ်ရှိသော သဒ္ဓါတည်း။ ကေမိ
 ပန၊ အချို့သောဆရာတို့သည်ကား၊ ဥပဝသိ ဣစ္စေဝ၊ ဥပဝသိ ဟူ၍သာ
 လျှင်၊ ပုဂ္ဂန္တိ ရှိတ်ကုန်၏။ သဒ္ဓါတိ၊ သဒ္ဓါ ဟူသည့်ကား၊ သဗ္ဗေသုအလုံးစုံ
 ကုန်သော၊ ပါဠိဟာရိယေသုဆောင်ယူအပ်ကုန်သော၊ အဋ္ဌသုရှစ်ပါး ကုန်
 သော၊ ဥပေါသထ ဒီဝသေသုဥပုသ်နေ့တို့၌၊ သီလေသ္မုဘိ၊ သီလေသုဟူ
 သည့်ကား၊ သာဓေတဗ္ဗေသုပြီးစေအပ်ကုန်သော၊ ဥပေါသထသီလေသု၊
 ဥပုသ်သီလတို့၌၊ ပုပ္ဖိသစ္စာမှန်၏။ ဣဒံဤသီလေသုဟူသော ပုပ္ဖိသည့်၊ နိဗ္ဗာ
 ဓေတဗ္ဗေ၊ ပြီးစေအပ်သော အနက်၌၊ ဘုဒ္ဓံသတ္တမိဝိဘတ်ရှိသော သဒ္ဓါ
 တည်း။ သံဝုတာဘိ၊ သံဝုတာဟူသည့်ကား၊ ကာယဝါစာမိတ္တေ ဟိ၊ ကိုယ်
 နှုတ်မိတ်တို့ဖြင့်၊ သံဝုတာ၊ ကောင်းစွာ စောင့်ရှောက်အပ်၏။ ဝါ၊ တနည်း
 ကား၊ သဒ္ဓါတိ၊ သဒ္ဓါဟူသည့်ကား၊ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ သီလေ
 သ္မုဘိ၊ သီလေသုဟူသည့်ကား၊ နိစ္စသီလေသုအမြဲမပြတ် စောင့်ရှောက်
 အပ်သောသီလတို့၌၊ သံဝုတာဘိ၊ သံဝုတာဟူသည့်ကား၊ ကာယဝါစာဟိ၊
 ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်၊ သံဝုတာ၊ ကောင်းစွာစောင့်ရှောက်အပ်၏။ ၂၂

✓ ဣဒါနိယသုအခါ၌၊ တံနိစ္စသီလံ၊ ထိုအ. မြဲမပြတ်ကျင့်သုံးအပ်သောသီလ
 ကို၊ နေသေတံ၊ ပြခြင်းငှါ၊ ပါဏာတိပါတံ၊ ဝိရတာတိ၊ အာဒိပါဏာတိပါတာ
 ဝိရတာဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ။ တတ္ထပါဠေ၊ ထိုပါဠိ
 ၌၊ ပါဏာတိပါတံ၊ ပါဏောဟူသည့်ကား၊ ဝေါဟာရတော၊ အမည်ပညပ်အား
 ဖြင့်၊ သက္ကဿသတ္တဝါတည်း၊ ပရမတ္ထတော၊ မရမတ္ထအားဖြင့်၊ ဇီဝိတိန္ဒြ
 ယံ၊ ဇီဝိတိန္ဒြတည်း၊ ပါဏဿသတ္တဝါကို၊ အတိပါတော၊ လျှင်စွာချခြင်း
 တည်း၊ ပါဏာသေသတ္တဝါကိုသတ်ခြင်း၊ ပါဏစာတော၊ သတ္တဝါကို
 သတ်ခြင်း၊ ပါဏာတိပါတော၊ သတ္တဝါကို လျှင်စွာချခြင်း၊ အတ္တတော၊
 အနက်သဘောအားဖြင့်၊ ပါဏော၊ သတ္တဝါ၌၊ ပါဏသညိနေ၊ သတ္တဝါဟု
 အမှတ်ရှိသောသူ၏၊ ဇီဝိတိန္ဒြယု ပစ္ဆိမော ဥပက္ကမသမုဋ္ဌာပိကာ၊ ဇီဝိ
 တိန္ဒြကို ဖြတ်ကြောင်းဖြစ်သောလုံ့ လက်ဖြစ်စေတတ်သော၊ ကာယဝစီ
 န္ဒါရာနံ၊ ကာယန္ဒါရဝစီနီရတို့တွင်၊ အညတရန္တရပဝတ္တော၊ တပါးပါးသော
 န္ဒါရ၌ ဖြစ်သော၊ ဝကေစေတနာ၊ သေစေတတ်သော စေတနာတည်း။
 တတောပါဏာတိပါတာ၊ ထိုသတ္တဝါကို လျှင်စွာချတတ်သော ပါဏာတိ
 ပါဘမှ၊ ဝိရတာဘိ၊ ဝိရတာ ဟူသည့်ကား၊ ဩရတာ၊ ကြဉ်၏၊ နိဂတ္တော၊

ဆုတ်နစ်နီ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ မြို့သာဝါ
 ဒါတိတ္ထေ၊ မုသာဝါဒါ ဟူသောဤပါဌ၌၊ မုသာနာ၊ မုသာ မည်သည်
 ကား၊ မိသံဝါဒနုပုရက္ခာရဿ၊ ချွတ်ယွင်းသောစကားကို ဆိုကြောင်းဖြစ်
 သောမိသံကိုရှေးရှုသောသူ၏၊ အတ္ထဘဉ္ဇနကော၊ အကျိုးစီးပွားကိုဖျက်ဆီး
 တတ်သော၊ ဝစီပယောဂေါဝါ၊ ဝစီပယောဂသည်လည်းကောင်း၊ ကာယ
 ပယောဂေါဝါ၊ ကာယပယောဂသည်လည်းကောင်း၊ မိသံဝါဒနာမိပ္ပါယေ
 န၊ ချွတ်ယွင်းသောစကားကိုဆိုလိုသောဆန္ဒဖြင့်၊ ပရဿ၊ သူတပါး၏၊ မိသံ
 ဝါဒကာယဝစီပယောဂ သမုဋ္ဌာပိကာ၊ ချွတ်ယွင်းခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်
 သော ကာယပယောဂဝစီပယောဂကို ဖြစ်စေတတ်သော၊ စေတနာ၊ စေ
 တနာသည်၊ မုသာဝါဒေါ၊ မုသာဝါဒမည်၏၊ အယဝါ၊ တနည်းကား၊ မုသာ
 တိ၊ မုသာဟူသည်ကား၊ အဘူဘံ၊ မဟုတ်သော၊ အတန္တိ၊ မမှန်သော၊
 ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုတည်း၊ ဟိဝါဒေါတိ၊ ဝါဒေါဟူသည်ကား၊ တဿ၊ ထိုမဟုတ်
 မမှန်သော ဝတ္ထုကို၊ ဘူဘတော၊ ယုတ်သောအားဖြင့်၊ တန္တတော၊ မှန်
 သောအားဖြင့်၊ ဝိညာပေတုကာမဿ၊ သူတပါးကို သိကြောင်းငှါအသိရှိ
 သောသူ၏၊ တထာဝိညတ္တိသမုဋ္ဌာပိကာ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာအား
 ဖြင့်သိကြောင်းဖြစ်သောကာယဝိညတ်ဝစီဝိညတ်ကို ဖြစ်စေတတ်သော၊
 စေတနာ၊ စေတနာသည်၊ မုသာဝါဒေါ၊ မုသာဝါဒမည်၏၊ ဣတောမုသာ
 ဝါဒေါ၊ ထိုမဟုတ်မမှန်သော မုသာဝါဒမှ၊ သညတာ၊ စောင့်စည်း၏၊ ဩရ
 တာ၊ ကြဉ်ရှောင်၏၊ ဝိရတာ၊ အထူးသဖြင့်ကြဉ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
 ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ စသဒ္ဓေါ၊ စသဒ္ဓါသည်၊ သမ္ဘိဏ္ဍနတ္ထော၊
 ပေါင်းခြင်းအနက်ရှိ၏။ ။

ထေယျာတိတ္ထေ၊ ထေယျဟူသော ဤဝုဒ္ဓိ၌၊ ထေနာဘာဝေါ၊ ခိုးတတ်
 သောပုဂ္ဂိုလ်၏အဖြစ် ကို၊ ထေယျံ၊ ထေယျဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ စေတနိ
 ကာ၊ ခိုးခြင်းဖြင့်၊ ပရဿ၊ သူတပါး၏ဥစ္စာကို၊ ဟရဏံ၊ ခိုးယူခြင်း၊ ဣတိ
 အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အတ္ထတော၊ အနက်သဘော
 အားဖြင့်၊ ပရပရိဂ္ဂဟိတံ၊ သူတပါးသည်သိမ်းစည်းအပ်သောဥစ္စာ၌၊ ပရ
 ရိဂ္ဂဟိတသညိနာ၊ သူတပါး သိမ်းစည်းအပ်သောဥစ္စာဟုအမှတ်ရှိသော
 သူ၏၊ တဒါဒါယက ဥပက္ကမသမုဋ္ဌာပိကာ၊ ထိုသူတပါးသိမ်းစည်း အပ်
 သောဥစ္စာကိုခိုးယူတတ်သော လုံ့လကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ ထေယျစေတ
 နာ၊ ခိုးယူကြောင်းဖြစ်သောစေတနာသည်၊ ထေယျံ၊ ထေယျမည်၏၊ တဇ္ဇေ
 ထေယျာ၊ ထိုခိုးယူကြောင်းဖြစ်သော စေတနာမှ၊ သညတာ၊ စောင့်စည်း

၁၇၀ ဝိမာနဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိဿယ

၏၊ အာရကားဝေးစွာရှောင်ကြဉ်၏၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့မူလည်း၊ သမ္ပန္နာ-
ဝပ်အပ်၏။ ။

အတိစာရာတိ၊ အတိစာရာဟူသည်ကား၊ အတိစွာလောက အပိုင်းအခြား
ကိုလွန်၍၊ စာရေးမသွားလာအပ်သော အရာ၌ကာမဂုဏ်ကို ဖြစ်သော
အားဖြင့် ကျင့်ခြင်းသည်၊ အတိစာရေးလောကအပိုင်းအခြားကိုလွန်၍
ကျင့်ခြင်း၊ လောကမရိယာဒံလောကအပိုင်းအခြားကို၊ အတိဏ္ဏမိပု-
လွန်၍၊ အဂမနိယဌာနမလားအပ်သောအရာ၌၊ ကာမဝသေနကာမဂုဏ်
၏အစွမ်းဖြင့်၊ စာရေးကျင့်ခြင်းသည်၊ မိစ္ဆာစာရေးမိစ္ဆာစာရမည်၏။
ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အဂနိယဌာနနာမ-
မသွားလာအပ်သောအရာမည်သည်ကား၊ ဂရိသာနံလောကျားတို့အား၊
မာတုရက္ခိတာ၊ အမိစောင့်ရှောက်အပ်သောမိန်းမ၊ ပိတုရက္ခိတာ၊ အဘ
စောင့်ရှောက် အပ်သောမိန်းမ၊ မာတာပိတုရက္ခိတာ၊ အမိအဘနှစ်ပါးစုံ
စောင့်ရှောက်အပ်သောမိန်းမ၊ ဘာတုရက္ခိတာ၊ မောင်စောင့်ရှောက်အပ်
သောမိန်းမ၊ ဘဂိနိရက္ခိတာ၊ အစ်မညီမ စောင့်ရှောက်အပ်သော မိန်းမ၊
ညာတိရက္ခိတာ၊ အမျိုးအဆွေစောင့်ရှောက်အပ်သောမိန်းမ၊ ဂေါတ္ထရက္ခိ
တာ၊ အနွယ်စောင့်ရှောက်အပ်သောမိန်းမ၊ ဗိမ္ဗရက္ခိတာ၊ သီတင်းသုံးတော်
စောင့်ရှောက်အပ်သောမိန်းမ၊ သာရက္ခမ္မာနိယာ၊ သိမ်းစည်းထားအပ်
သောမိန်းမ၊ သပရိဒဏ္ဍာ၊ ဤမိန်းမသို့ သွားလာသောသူအား ဤမျှဇဏ်
ဖြစ်စေဘု ဇဏ်ထားအပ်သောမိန်းမ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒသ၊ တကျိပ်ကုန်သော
မိန်းမတို့လည်းကောင်း၊ ဓနုက္ခိတာ၊ ဥပ္ပာဖြင့်ဝယ်အပ်သောမယာ၊ ဆန္ဒဝါ
သိနိ၊ အလိုတူ၍ နေသောမယာ၊ ဘောဂဝါသိနိ၊ အသုံးအဆောင်ပေး၍နေ
သောမယာ၊ ပဋ္ဌဝါသိနိ၊ ထမီတဘက်ပေး၍နေသောမယာ၊ ဩဒပတ္တ
ကိနိ၊ ရွှေကပ်လက်ချ၍နေသောမယာ၊ ဩဘဓုရမ္ပဓုသခေါင်းချကိုချ၍
နေသောမယာ၊ ဒါသိစာရိယာစက္ကနိမယာ၊ လည်းကောင်း၊ ကမ္မကာရိစ
တရိယာစ၊ အမှုလုပ်မယာ၊ လည်းကောင်း၊ ဓဇာဟဓုစ၊ ဆုံရမယာ၊ လည်း
ကောင်း၊ ရဟတ္တိကာစ၊ အခိုက်အတန့်မယာ၊ လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဒသ၊ တကျိပ်သောမယာတို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိသတိဇ္ဇတ္ထိယော၊ မှတ်
ကျိပ်သောမိန်းမတို့သည်၊ အဂမနိယဌာနနာမမသွားလာအပ်သောအရာ
မည်၏။ ဣတ္ထိနပန၊ မိန်းမတို့အားကား၊ ဗိန္နံနှစ်ယောက်ကုန်သော၊ သာရက္ခ
သပရိဒဏ္ဍာနဉ္စ၊ မှန်းထားသောမိန်းမ ဇဏ်ထားသော မိန်းမတို့၏ လည်း
ကောင်း၊ ဒသန္တံ၊ တကျိပ်ကုန်သော၊ ဓနုက္ခိတာဒိနဉ္စ၊ ဥပ္ပာဖြင့်ဝယ်အပ်သော

မယားအစရှိသည်တို့၏ လည်းကောင်း၊ ဣတိ+ဤသို့၊ နှိဒသန္တံ-တကျိပ်
 နှစ်ယောက် ကုန်သော မိန်းမတို့အား၊ အညယုရိသာ-တပါး ကုန်သော
 ယောက်ျားတို့သည်၊ အဂမနိယဋ္ဌာနံ-မသွားလာအပ်သောအရာမည်၏။
 ဣဒမေဝ-ဤတကျိပ်နှစ်ယောက်သော မိန်းမတို့၌ မသွားလာအပ်သော
 အရာကိုသာသျှင်၊ ဣမ+ဤ အရာ၌၊ အမိပ္ပေတံ+အလိုရှိ အပ်၏။ လက္ခဏာတော
 ပန၊ လက္ခဏာအားဖြင့်သော်ကား၊ အသဒ္ဓမ္မာမိပ္ပါယေန-မသူတော်တို့၏
 အကျင့်ကို အလိုရှိသဖြင့်၊ ကာယ နှိရပ္ပဝတ္တာ-ကာယနှိရ၌ ဖြစ်သော၊
 အဂမနိယဋ္ဌာနံ ဘိက္ခုမစေတနာမသွားလာမလွန်ကျူးအပ်သောတကျိပ်
 နှစ်ယောက်သော မိန်းမတို့၌ သွားလာလွန်ကျူးကြောင်း စေတနာသည်၊
 အတိစာရော-အတိစာရမည်၏။ တသ္မာအတိစာရာ- ထိုမသွားလာအပ်
 သောအရာ၌ သွားလာ လွန်ကျူးခြင်းမှ။ ။

မဇ္ဇပါနာတိတ္ထေ-မဇ္ဇပါနာဟူသောဤပါဠိ၌၊ မဒနိယဋ္ဌေန-ယတ်ခြင်း၏
 အကြောင်းကြောင့်၊ သုရာဝ-သေ ခိုလည်းကောင်း၊ မေရုယဉ္ဇ-အရက်ကို
 လည်းကောင်း၊ မဇ္ဇမဇ္ဇဟူ၍၊ ဂုစ္စဘိ-ဆိုအပ်၏။ တေန-ထိုတရားသဘော
 ဖြင့်၊ ပိဝန္တိ-သောက်တတ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ-ဆိုကြောင့်၊ တံမဗ္ဗဇာတံ-
 ထိုတရားသဘောသည်၊ ပါနံ-မပါနမည်၏။ မဇ္ဇဿ-သုရာငါးပါး မေရိယ
 ငါးပါးကို၊ ပါနံ-သောက်ကြောင်းဖြစ်သောစေတနာတည်း။ မဇ္ဇပါနံ-သေ
 အရက်ကိုသောက်ကြောင်းဖြစ်သောစေတနာ။ သာယဒုသိဇျစေတ
 နာသ-အကြင်သီလခရှိသောသူ၏အဖြစ်တည်းဟူသောစေတနာဖြင့်၊ မဇ္ဇ
 သစ် ၂ တံ-မဇ္ဇဟုဆိုအပ်သော၊ ဝိဇ္ဇသုရာ-ရှည်ကပ်ကိုပြုသောသေရည်လည်း
 ကောင်း၊ ပူဝသုရာ-ရုံ ကိုပြုသောသေရည်လည်းကောင်း၊ ဩဒနိယသုရာ-
 ထမင်းကိုပြုသောသေရည်လည်းကောင်း၊ ကိဏ္ဍပက္ခိတ္တ-သေမျိုးစေ့ကို
 ထည့်၍ပြုအပ်သော သေရည်လည်းကောင်း၊ သမ္ဘာရသံယုတ္တာ-အထူး
 ထူးသော အဆောက်အဦးတို့နှင့်စပ်ယှဉ်သော သေရည်လည်းကောင်း၊
 ဣတိ+ဤသို့၊ ပဉ္စဘေဒံ-ငါးပါးအပြားရှိသော၊ သရံဝါ-သေရည်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ပုပ္ဖါသဝေါ-အပွင့်ဖြင့်ထုံအပ်သောအရက်လည်းကောင်း၊ ဗလာ
 သော-သစ်သီးတို့၏အရေဖြင့် ထုံအပ်သောအရက်လည်းကောင်း၊ မဇ္ဇာ
 သဝေါ-သစ်မြည်စည်ဖြင့်ထုံအပ်သောအရက်လည်းကောင်း၊ ဂုဠာသဝေါ-
 ကြံရည်ဖြင့် ပြုအပ်သော အရက်လည်းကောင်း၊ သမ္ဘာရ သံယုတ္တော-
 အထူးထူးသော အဆောက်အဦးတို့ဖြင့် စီရင်အပ်သော အရက်လည်း
 ကောင်း၊ ဣတိ+ဤသို့၊ ပဉ္စဘေဒံ-ငါးပါးအပြားရှိသော၊ မေရယံဝါ-အရက်ကို

လည်းကောင်း၊ ဗီဇတောသေရည်၏မျိုးစေ့မှ ပဋ္ဌာယာစ၍ ကုသလောနုပိသမန်းမြက်ဖြားဖြင့်လည်း၊ ဝိဝတံသေသက်အံ့သောစေတနာအထိုသေသက်ကြောင်းဖြစ်သောစေတနာသည် မစ္ဆပါနမစ္ဆပါနမည်၏။ တသ္မမစ္ဆပါနအထိုသေမည်အရက်ကို သေသက်စားခြင်းမှ အာရုဏာဝေစွာ၊ ဝိရတအထူးသဖြင့်ကြဉ်ရှောင်၏။

၁ ✓ ဧဝံဤသို့ ပဏာတိပါတာ ဝိရတတိအာဒိနာပါဏာတိပါတာ ဝိရတဤသို့ အစရှိသည်ဖြင့် ပဟာဘဗ္ဗဓမ္မဝသေနယဝ်အပ်သောတရား၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဝိဘဇိတွသွေ့ခြင်းဝေတန်၍ ဒသိတံပြုအပ်ပြီ နိစ္စသိလံ အမြဲစောင့်ရှောက်အပ်သော သိလကံ၊ ဝုနတတန်၊ သမာဒါတဗ္ဗ တာဝသေနကောင်းစွာဆောက်တည်အပ်သော အဖြစ်၏အစွမ်းအားဖြင့် ကေတေတပေါင်တည်းကတွာပြု၍ ဒေသန္တိ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍ ပဉ္စသိက္ခာပဒေရတာတိ မဉ္စသိက္ခာပဒေရတာဟူ၍ အာဟာသိုပြီ။ တတ္ထထိုပါဠိ၌ သိက္ခာပဒန္တိ သိက္ခာပဒံဟူသည်ကား၊ သိက္ခိတဗ္ဗပဒံကျင့်အပ်သော သိက္ခာဝုဒ်အရသည်၊ သိက္ခာကောဋ္ဌာသော သိက္ခာအတို့အရသည်၊ ဣတိ အယံဤသည်ကား၊ အတ္ထောအနက်တည်း၊ အထဝါတနည်းကား၊ ဈာနဒယောဈာန်အစရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗေဒိအလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ကုသလာ ဓမ္မာကုသိုလ် တရားတို့သည်၊ သိက္ခိ တဗ္ဗတောကျင့်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သိက္ခာသိက္ခာမည်ကုန်၏၊ ပဉ္စသုပိငါးပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ သိလင်္ဂေသု၊ သိလအင်္ဂါတို့တွင်၊ ယံကိပ္ပိအင်္ဂံ အမှတ်မရှိတပါးပါးသော အင်္ဂါတည်း။ တာသံသိက္ခာနံထိုသိက္ခာတို့၏ ပတ်ဉ္စဓမ္မတည်ရာဖြစ်သော အနက်ကြောင့်၊ ပဒံဗဒမည်၏၊ ဣတိတသ္မာထိုကြောင့်၊ သိက္ခာပဒံသိက္ခာပဒမည်၏၊ ပဉ္စသိလင်္ဂါနိငါးပါးသော သိလအင်္ဂါတို့ကိုလ ဗ္ဗန္တိ ရအပ်ကုန်၏၊ ပဉ္စဝိဓေငါးပါးအပြားရှိသော တသ္မိသိက္ခာပဒေထိုကျင့်အပ်သော သိက္ခာအရ၌ ရတာအဘိရတာအလွန်မွေ့လျော်သည်တည်း၊ ဣတိတသ္မာထိုကြောင့် ပဉ္စသိက္ခာပဒေငါးပါးအပြားရှိသော သိက္ခာအရ၌ ရတာအလွန်မွေ့လျော်၏၊ အရိယသစ္စာနကောဝိဒါတိ၊ အရိယသစ္စာန ကောဝိဒါ ဟူသည်ကား၊ ပရိညာပဟာန သန္တိ ကိရိယဘာဝနာဘိသမယ ဝသေနပိုင်းခြားသောအားဖြင့် ထိုးထွင်း၍ သိခြင်း၊ ပယ်သောအားဖြင့် ထိုးထွင်း၍ သိခြင်း၊ မျက်မှောက်ပြုသောအားဖြင့် ထိုးထွင်း၍ သိခြင်း၊ ပွားသောအားဖြင့် ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းတို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ နိက္ခာသမုဒယ နိရောဓမဂ္ဂ သင်္ခါတေသု၊ နိက္ခာသစ္စာ သမုဒယ

သက္ခာ နိရောဓသက္ခာ မဂ္ဂသက္ခာဟု ဆိုအပ်ကုန်သော၊ စတုသုမ္ဘလေးပါး ကုန်သော၊ အရိယသက္ခသုမ္ဘာအရိယသက္ခာတို့၌၊ ကုသလာလိမ္မာသော၊ နိဂုဏာဆိပ်မွေသော ဗညာရှိသော၊ ပဋိဝိဒ္ဓစတုသက္ခာထိုးထွင်း၍သိအပ် ပြီးသောသက္ခာလေးပါးရှိသော၊ ဣတိအယံ-ဤသည်ကား၊ အတ္ထောမနက် တည်း။ ဂေါတမဿာတိ ဣမိနာ-ဂေါတမဿဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်၊ ဘဂဝန္တံအရားရှင်ကို၊ ဂေါတ္တန-အနွယ်တော်အားဖြင့်၊ ကိတ္တိတိ-မြီးမွင်း၏။ ယသသိနောတိ-ယသသိနော ဟူသည်ကား၊ ကိတ္တိမတော-ကျော်စောခြင်းရှိတော်မူထသော၊ ဝါစာနည်းကား၊ ပရိဝါရဝတော-အမြဲအရံရှိတော်မူထသော။ ။

၇။ သာဟန္တိ-သာဟံဟူသည်ကား၊ ယထာဂုတ္တဂုဏာ-အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ဂုဏ်ရှိသော၊ သာအဟံ-ဆိုအကျွန်ုပ်သည်၊ သကေန သိလေနာတိ-သကေနသိလေနဟူသည်ကား၊ အနုဿကိတာဒိနာ-ဌူစုစောင်းမြောင်းမရှိခြင်း အစရှိသော၊ ကာရုဏာဘူတေန-အကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ အတ္တနေ-မိမိ၏၊ သဘာဝသိလေနစ-သဘောအားဖြင့်၊ ဖြစ်သောသိလဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဥပေါသထသိလံသမဒါန သိလေနစ- ဥပုသ်သီသအစရှိသောဆောက်တည်အပ်သောသိလဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဟိသစ္စံ-မှန်၏။ တံသိလံ-ဆိုသိသကဲ့၊ သတ္တဝနံ-သတ္တဝါတို့၏၊ ကမ္မဿက တာယစကံသာလျှင်၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဟိတသုခါဝဟတာယစ-စီးပွားချမ်းသာကို ဆောင်တတ်သည်၏ အဖြစ် ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဝိသေသတော-အထူးအားဖြင့်၊ သကန္တိ-သကံ ဟူ၍၊ ဂုတ္တတိ-ဆိုအပ်၏။ တေနော-ဆိုကြောင့်သာလျှင်၊ တံဟိတဿ(လ) ပါယိနိတိ-တံဟိတဿ(လ)ပါယိနိဟူ၍၊ အာဟ-ဆိုပြီး။ (ဟိသစ္စံ-မှန်၏။) တံ-ဆိုသိလသည်၊ တဿ-ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သကံ-မိမိ၏ ဥစ္စာသည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ တဉ္စ-ထိုမိမိ၏ဥစ္စာဖြစ်သော သိလကိုလည်း၊ အာဒါယ-ယူဆောင်၍၊ ဂစ္ဆတိ-သွား၏။ တဉ္စ-ထိုသိလ သည်လည်း၊ အဿ-ထို သိလနှင့် ပြည့်စုံသောသူအား၊ ဆာယာ-မိမိ၏ ကိုယ်အရိပ်သည်၊ အနုပါ ယိနိဣဝ-အစဉ်မပြတ်လိုက်သကဲ့သို့၊ အနုဂတံ-အစဉ်မပြတ်လိုက်သည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ယသသာစ ယသသိနိတိ-ယသသာစ ယသသိနိ ဟူသည်ကား၊ ဥတ္တရာ-ဥတ္တရာအမည်ရှိသော၊ ဥပါသိကာ-ဒါယိကာမ သည်၊ သိလာစာရသမ္ပန္နာ-သီတင်းသီသအကျင့်နှင့်ပြည့်စုံ၏၊ အနုဿ ကိ-ဌူစုစောင်းမြောင်းခြင်းလည်းမရှိ၊ အမန္တရိ-မရှိတို့သော စိတ်လည်း

မရှိ၊ အကောဓနာ၊ အမျက်ဒေါသသည်းမရှိ၊ ဣတိအာဒိနာဝ၊ ဤသို့အစရှိ
သည့်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အာဂတဖလ၊ ရောက်အပ်ပြီးသော ဖိုလ်ရှိ၏။
ဝိညာတသသန၊ သိအပ်ပြီးသော အဆုံးအမရှိ၏။ ဣတိအာဒိနာဝ၊ ဤသို့
အစရှိသည့် ဖြင့်လည်း၊ ယထာဘူတ ဂုဏ်မဂ်တေနမတောက် မပြန်
ဟုတ်မှန်သော ဂုဏ်ကြောင့် ရအပ်သော၊ ဇလတလေ၊ ရေအပြင်၌၊ တေ
လေန၊ ဆီဖြင့်၊ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ပဉ္စတေ၊ ဝိယ၊ ပြန့်နှံ့သကဲ့
သို့၊ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ပဉ္စတေ၊ ခုနပြန့်နှံ့သော၊ ကိတ္တိသဒ္ဓေန၊
ကျော်စောသံဖြင့်၊ ယသသိနိ၊ ကိတ္တိသဒ္ဓေန၊ ကျော်စောခြင်းရှိသည်၊ အဟော
သိ၊ ဖြစ်ပြီ။ တေနစသိလ၊ ဂုဏေန၊ ထိုသိလကျေးဇူးကြောင့်လည်း၊ ဣ၊ ဤ
နတ်ပြည်၌၊ အမဂတေန၊ ရအပ်သော၊ ယသသ၊ ပရိဝါရေန၊ အခြံအရံ
ဖြင့်၊ ယသသိနိ၊ အခြံအရံရှိ၏။ သမ္ပန္နပရိဝါရ၊ ပြည့်စုံသော အခြံအရံ
ရှိ၏။ အနုဘောမိသကံ၊ ပုညန္တိ၊ အနုဘောမိသကံ၊ ပုည်ဟူသည်ကား၊
ယထူပစိတံ၊ အကြင် အကြင်ဖြည့်စည်းတူးအပ်သော၊ အတ္တနေ၊ မိမိ
၏၊ ပုည်ပုည်ပလံ၊ ကောင်းမှု၏အကျိုးကို၊ ပစ္စနုဘဝါ၊ ခံစား၏။ ဟိယုတ္တံ၊
သင့်၏။ ယသ၊ အကြင်သူအား၊ ပုညပလံ၊ ကောင်းမှု၏အကျိုးကို၊ အနု
ဘုယျဟိ၊ ခံစားအပ်၏။ တသ၊ ထိုသူအား၊ ဖလူပစာရေန၊ အကျိုး၌ တင်
စာသောဖလူပစာအားဖြင့်၊ တံပုည်ပိ၊ ထိုကောင်းမှုကိုလည်း၊ အနုဘုယျ
တိဟိ၊ ခံစားအပ်၏ဟူ၍၊ ဝုတ္တဟိ၊ ဆိုအပ်၏။ အထဝါ၊ တနည်းသော်ကား၊
ယသ၊ အကြင်နတ်သမီးအား၊ ပုထုဇ္ဇနဘာဝတော၊ ပုထုဇဉ်၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ ဣစရိတပလံ၊ သုစရိတ်ဟုသိုလ်ကံ၏အကျိုးကိုလည်း၊ ပုညန္တိ၊
ပုည်ဟူ၍၊ ဝုတ္တဟိ၊ ဆိုအပ်၏။ ယထာဘ၊ ဘုရားအဘယ်ကဲ့သို့ ဟောတော်
မူသနည်းဟူမူကား၊ ကုသလာနံ၊ ဘိက္ခဝေဓမ္မာနံ၊ သမာဒါန ဟေတုဇေ
ဝိဒံပုညံ၊ (ပ) ပဝုဘိတိ၊ ကုသလာနံ၊ ဘိက္ခဝေဓမ္မာနံ၊ သမာဒါန ဟေတု
ဇေဝိဒံပုညံ၊ (ပ) ပဝုဘိတိဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီ။ ဘိက္ခဝေဓမ္မာနံ
တို့၊ ကုသလာနံ၊ အဖြစ်မရှိ ကောင်းသောအကျိုးကိုပေးခြင်း လက္ခဏာ
ရှိကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ ဘုရားတို့ကို၊ သမာဒါနဟေတု၊ ဆောက်တည်၍ ကျင့်
ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဇေတု၊ သို့၊ ဣဒံပုညံ၊ ဤကောင်းမှု၏
အကျိုးသည်၊ ပဝုဘိတိ၊ ကြီးကျယ်ပြန့်ပွား ချားမြတ်၏။ သုခိတာစမိ
အနာမယာတိ၊ သုခိတာစမိအနာမယာဟူသည်ကား၊ ဗိဗ္ဗသုခေနဝနတ်၌
ဖြစ်သောချမ်းသာခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဗလသုခေန၊ သကဒါဂါမိ
ဖိုလ်ကိုဝင်စား၍ ချမ်းသာသဖြင့် လည်းကောင်း၊ သုခိတာစ၊ ချမ်းသာ

ခြင်းရှိသည်လည်း၊ အမှီဘဝါမိ-ဖြစ်၏။ ကာယိယစေတသိက ဒုက္ခဘာဝ
 ဝေတနာကိုယ်၏ ဆင်းရဲခြင်းစိတ်၏ ဆင်းရဲခြင်းမရှိခြင်းကြောင့်၊ အနာ
 မယာ-ဆင်းရဲခြင်း မရှိသည်၊ အရောဂါ-အနာမရှိသည်၊ အမေဏိ
 ဧတ္ထမမေဟူသော ဤဝုဒ္ဓိ၌၊ စသဒ္ဓေါ-စသဒ္ဓါသည်၊ သမုပ္ပယဧတ္ထာပေါင်း
 ဆည်းခြင်းအနက်ရှိ၏။ တေနာယိစသဒ္ဓါဖြင့်၊ မမဝစနေနာတုရာ တပည့်
 ဘော်မ လျှောက်ထား လိုက်သော စကားဖြင့်လည်း၊ ဝဇ္ဇေယျာသိ-ရှိခိုး
 တော်မူပါလော၊ တဝ-အရှင်ဘုရား၏၊ သဘာဝေနေဝ-သဘောအားဖြင့်
 သာလျှင်၊ နဝဇ္ဇေယျာသိ-ရှိခိုးတော် မမူပါလေလင့်၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဝဇ္ဇနံ-
 ရှိခိုးခြင်း ကိရိယာကို၊ သမုပ္ပိနောဟိ-ပေါင်းစည်း၏။ အနန္တရိယန္တိ အာ
 ဒိနာ၊-အနန္တရိယံ ဤသို့အစရှိသော ပါဌ်ဖြင့်၊ အတ္တနာယိမိ၏၊ အရိယ
 သာဝက ဘာဝသာ-အရိယာတပည့်မ၏ အဖြစ်၏၊ ပါကဋဘာဝံ-ထင်
 ရှားသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဒေသသံတိ-ပြု၏၊ တံဘဂဝါတိအာဒိ၊-တံဘဂဝါ
 ဤသို့အစရှိသောစကားသည်၊ သင်္ဂီတိကာရေစနံ-သင်္ဂီယနာတင်ရဟန္တာ
 အရှင်မြတ်ဘို့၏စကားတည်း၊ သေသံ-ကြွင်းသောစကားရပ်သည်၊ ဝုတ္တ
 နယမေဝ-ဆိုအပ်ပြီးသောနည်း၊ ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ-ဤသို့သော
 ပြီးဆုံးခြင်းကို၊ ဧဋ္ဌဗ္ဗိဗ္ဗုတံအဝ၏။ ။ ဥတ္တရာဝိမာနဝတ္ထုနာဥတ္တရာဝိမာန
ဝတ္ထုအတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတသပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

[B] [၁-ပိဋက-၁၆-သိရိမာဝိမာနဝတ္ထု]

ယုတ္တာစတေပရမ အလင်္ကာတာဟံ ယာတိန္ဒဒံ-ယုတ္တာစတေ ပရမ
 အလင်္ကာတာဟံယာဟူသော ဤဝိမာနဝတ္ထုသည်၊ သိရိမာဝိမာနံ-သိရိမာ
 ဝိမာနဝတ္ထုတည်း။ တဿ-ဓိုသိရိမာဝတ္ထု၏။ ဥပ္ပတ္တိ-ဖြစ်ကြောင်းကား၊
 ကာအာဟိနည်း။ ဘာဂဝါ-ဘုရားရှင်သည်၊ ရာဇဂဟေ-ရာဇဂြိုဟ်ပြည်
 ၌၊ ကဋ္ဌန္ဒကနိဝါပေ-ရှင်နက်တို့အား အစာပေးရာဖြစ်သော၊ ဝေဠုဝနေ-ဝေ
 ဠုဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရတိ-နေတော်မူ၏၊ တေနစသမယေန-ဆိုအခါ
 ၌လည်း၊ ဟေဠာ-အောက်၌၊ အနန္တရဝတ္ထု-မြဲအခြားမဲ့ဖြစ်သော ဥတ္တရာ
 ဝတ္ထု၌၊ ယုတ္တာ-ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော၊ သိရိမာဝိမာနာ-သိရိမာအမည်ရှိသော
 ပြည့်တန်းသောမသည်၊ သောတာပတ္တိ ဗလဿ-သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို၊
 အဓိဂတတ္ထာ-ရအပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိဿန္တိတကိလိဋ္ဌကဋ္ဌန္ဒာ-
 စွန့်မစ်အပ်သော ပြည့်တန်းသောမအမှုရှိသည်၊ ဟုံ-တွားဖြစ်၍၊ သံဃဿ-

သံဃာအား၊ အဋ္ဌသလကဘတ္တနိ-ရှင်လုံးသောငါရေးတံဆွမ်းတို့ကို၊
မဋ္ဌပေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။ အာဒိတော၊-အစမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ ချီးမြှင့် + မပြတ်၊ အဋ္ဌ
ဘိက္ခု၊-ရှင်ပါးကုန်သောရဟန်းတို့သည်၊ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့၊ အာဂတ္တန္တိ၊ လာ
ကုန်၏။ ထော၊ ဆိုသိရှိမာသည်၊ သပ္ပိ၊ ထောလတ်ကို၊ ဂဏှသ၊ ခံတော်မူကုန်
လော၊ ခိုရုံနှင့် ရည်ကို၊ ဂဏှသ၊ ခံတော်မူကုန်လော၊ ဣတိ အာဒိနိ၊ ဤသို့ အစရှိ
ကုန်သောစကားတို့ကို၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏၊ ပဌေ၊ သ ပိတ်
တို့ကို၊ ပုဓေ၊ ထို၊ ပြည့်စေ၏။ ဧကေန၊ တပါးသောရဟန်းသည်၊ လန္ဓ၊ အော်
သောဆွမ်းသည်၊ တိဏ္ဍဝိ၊ သုံးပါးကုန်သောရဟန်းတို့အားလည်းကောင်း၊
စတုန္ဒဝိ၊ လေးပါးကုန်သော ရဟန်းတို့အား လည်းကောင်း၊ ပဟောတိ၊
လောက်၏။ ဧဒာ၊ သိကံ၊ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း၊ သောဇ္ဇသကဟာ၊ ပဏပရိဗ္ဗယေ
န၊ တ ဆွဲခြောက် အသံပြာသော အဘိုးရိက္ခာဖြင့်၊ ဝိဏှပါတော၊ ဆွမ်းကို၊
ဒိယျတိ၊ ယူအပ်၏။ အထူပတ္တ၊ သထိုနောက်မှ၊ ဧကဒိဝသံ၊ ယနေ့သ၌၊ ဧကော
ဘိက္ခု၊ တပါးသောရဟန်းသည်၊ တဿာ၊ ဆိုသိရှိမာ၏။ ဧဂေဟ၊ အိမ်၌။
အဋ္ဌသလကဘတ္တ၊ ရှင်ပါးသောသလကဘတ်ကို၊ ဩတ္တိတွာ၊ သုံးဆောင်
၍၊ တိယော၊ ဇန၊ ဘတ္တကေ၊ သုံးယူဇနာ၏အထက်၌၊ ဧကံဝိဟာရံ၊ တခုသော
ကျောင်းသို့၊ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏။ အထ၊ ဆိုအခါ၌၊ သာယံ၊ ညနေချမ်း
အခါ၌၊ ဧဝရူပဋ္ဌာနေ၊ မထေရ်တို့အားလည်းကောင်း၊ ကင်ရာအရပ်၌၊ နိသိန္နံ၊ ထိုင်နေ
သော၊ နံ၊ ထိုရဟန်းကို၊ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်၊ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်၌၊ ဘိက္ခု၊
ဆွမ်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ခံယူ၍၊ ဣ၊ ဤအရပ်သို့၊ အာဂတော၊ လာရောက်
သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်သနည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တိံ၊ သမေးကုန်၏။ တန္တေ၊ အရှင်
ဘုရားတို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ သိရှိမာယသိရှိမာ၏၊ အဋ္ဌကဘတ္တံ၊
အဋ္ဌကဘတ်ကို၊ ဩတ္တံ၊ သုံးဆောင်စားသောက်ခဲ့၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊
လျှောက်ကြား၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်၊ တံဘတ္တံ၊ ထိုအဋ္ဌကဘတ်ဆွမ်းကို၊
မနာပံ၊ နှစ်သက်တွယ်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒေတိ၊ ပေးလှူပါ၏လော၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ပုတ္တိံ၊ သမေးကုန်၏။ တဿာ၊ ထိုသိရှိမာ၏၊ ဘတ္တံ၊ ယူအပ်သော
ဆွမ်းကို၊ ဝဏ္ဏတုံ၊ မြီးမွမ်းပြောပခြင်း၌၊ နသက္ကယမတတ်နိုင်၊ အတိပဏီ
တံ၊-အလွန်ကောင်းမြတ်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒေတိ၊ ပေးလှူ၏။ ဧကေန၊
တပါးသောရဟန်းသည်၊ လန္ဓ၊ အော်သောဆွမ်းကို၊ တိဏ္ဍဝိ၊ သုံးပါးကုန်
သောရဟန်းတို့အားလည်းကောင်း၊ စတုန္ဒဝိ၊ လေးပါးကုန်သောရဟန်းတို့
အားလည်းကောင်း၊ ပဟောတိ၊ လောက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆိုပြီး၍၊
ပန၊ ဆိုတွယ်လျှောက်ရေးရှိပံ့သေး၏။ ဒေယျဓမ္မတောဝိ၊ သဒ္ဓါကြည်ဖြူ

ကပ်လှူအပ်သောဆွမ်းထက်လည်း၊ တဿာသိရိမာယ၊ ထိုသိရိမာအား၊
 ဒဿနမေဝ၊ မြင်ချင်းသည်သာလျှင်၊ ဥတ္တရိတရံ၊ လွန်မြတ်စွာ၏၊ ဟိယုတ္တံ-
 ထိုစကားသင့်စွ၊ သာဓုတ္တိ၊ ထိုသိရိမာ အမရှိသောမိန်းမသည်၊ ဝေရူပါစ
 ဝေရူပါစ၊- ဤသို့သဘောရှိသည် ဤသို့သဘောရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဿာ၊- ထိုသိရိမာ၏၊ ဂုဏေ၊ ဂုဏ်တို့ကို၊ ကထေထိ၊
 ပြောကြားလျှောက်ထား၏။ ။

အထူးထိုအခါ၌၊ ကော၊ တပါးသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ တဿာ၊
 ထိုသိရိမာ၏၊ ဂုဏကထံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့်စပ်သောစကားကို၊ သုတွဿ
 ကြာ၊ ဤ၊ အဒိသ္မာပိ၊ မမြင် ဝါငြားသော်လည်း၊ သဝနေနေဝ၊ ကြားရုံမျှဖြင့်
 သာလျှင်၊ သိနဟံ၊ ချစ်ကို၊ ဘိမြတ်နိုးခြင်းကို၊ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ယော၊
 ငါသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဂတိန္ဒာ၊ သွား၍၊ တံ၊ ထိုသိရိမာကို၊ ခန္ဓု၊ မြင်ခြင်း
 ဌ၊ ဝေဒတိ၊ ဆင့်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးဝိုက်၍၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ ဝဿဂ္ဂံ၊ ဝါစဉ်
 ကို၊ ကထေတွာ၊ ပြောကြား၍၊ တံဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းကို၊ ဌိတိကံ၊ ထေရ်စဉ်
 ကို၊ ဗုဒ္ဓိတွာ၊ မေးမြန်း၍၊ အာရုသော၊ ငါ့ရှင်၊ သွေးနက်ဖန်၊ ဟသ္မိ၊ ဂေဟေ၊
 ထိုသိရိမာ၏အိပ်၌၊ တွံ၊ ငါ့ရှင်သည်၊ သံဃတ္ထေရော၊ သံဃထေရ်သည်၊
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အဋ္ဌကဘတ္တံ၊ အဋ္ဌကဘတ်ဆွမ်းကို၊ လဘိယတိ၊ ရလိမ့်
 တကား၊ ဣတိဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ သုတွဿကြာ၊ ဤ၊ တံဓဏညေ၊
 ထိုကြားသော ဓဏ၌ပင်လျှင်၊ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို၊ အာဒါယ၊
 ဝတ်ရုံလွယ်ယူ၍၊ ပတ္တမန္တော၊ မိမိနေရာကျောင်းခန်းဝါမှ ဘဲခွါခဲ့သည်
 ရှိသော်၊ ပါတောဝ၊ နံနက်စောစောကပင်လျှင်၊ အရုဇော၊ အရုဏ်သည်၊
 ဥဂ္ဂစ္ဆန္တေ၊ တက်သည်ရှိသော်၊ သဿကပ္ပံ၊ စာရေးတံပေးရာတင်းကုတ်
 သို့၊ ဗုဒ္ဓိသိတွာ၊ မင်၍၊ ဌိတေ၊ တည်သည်ရှိသော်၊ သံဃတ္ထေရော၊ သံဃ
 ထေရ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တဿာ၊ ထိုသိရိမာ၏၊ ဂေဟေ၊ အိပ်၌၊ အဋ္ဌက
 ဘတ္တံ၊ အဋ္ဌကဘတ်ဆွမ်းကို၊ လဘိယေ၊ ရ၏။ ။ ယောယောဒိသော၊ အကြင်သို့
 သဘောရှိသော၊ သောပနဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်ကား၊ ဟိယေု၊ ယမန်
 နေ့က၊ ဘုဉ္ဇိတွာ၊ စားပြီး၍၊ ပတ္တမိ၊ တဲခဲ့၏၊ တဿာ၊ ထိုရဟန်း၏၊ ဂတဝေ
 လာယမေဝ၊ လာခဲ့သောအခါ၌ပင်လျှင်၊ အဿာ၊ ထိုသိရိမာ၏၊ သရိရေ၊
 ကိုယ်၌၊ ရောဂေါ၊ အနာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿာ၊ ထိုကြောင့်၊ အာဘရ
 ဟာနိ၊ ကိုယ်၌ဆင်ယင်သော တန်းဆာတို့ကို၊ ဩမုဉ္ဇိတွာ၊ ချွတ်၍၊ နိဗ္ဗဇ္ဇိ၊
 ချောင်း၏၊ အထူးထိုအခါ၌၊ အဿာ၊ ထိုသိရိမာ၏၊ ဒါသိယော၊ ကျွန်မတို့
 သည်၊ အဋ္ဌကဘတ္တံ၊ အဋ္ဌကဘတ်ကို၊ လဘိတု၊ မြင်းဌ၊ အဂတော၊ လာ

၁၇၈ ဝိမာနဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိဿယ

ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်၍၊ အာရောစသုံး၊ ပြောကြားကုန်
 ၏၊ သာ၊ ထိုထိရိမာသည်၊ သဟတ္ထာ၊ မိမိလက်ဖြင့်၊ ပတ္တေ၊ သပိတ်တို့ကို၊
 ဂဟေတုံဝါ၊ ကိုင်ယူခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ နိဝီဒါပေတုံဝါ၊ မိမိကိုယ်
 တိုင်နေရာချ၍နေစေခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ အယက္ခာန္တိ၊ မတတ်နိုင်သည်
 ဖြစ်၍၊ ဒါသိသော၊ ကျွန်မတို့ကို၊ အဋ္ဌာ၊ အိုအမိတို့၊ ပတ္တေ၊ သပိတ်တို့ကို၊
 ဂဟေတွာ၊ မန့်၍၊ အယေ၊ အရှင်ကောင်းတို့ကို၊ နိဝီဒါပေတွာ၊ ထိုင်နေစေ
 ၍၊ ယာဂုံ၊ ယာဂုကို၊ ပါယေတွာ၊ သောက်စေ၍၊ ခဇ္ဇကံ၊ ခဲဘွယ်ကို၊ ဒတွာ၊
 ယူ၍၊ ဘတ္တဝေလသယ၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးအံ့သော အချိန်ကာလ၌၊ ပတ္တေ၊
 သပိတ်တို့ကို၊ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ ဧဝေ၊ လှူလိုက် ကုန်သော၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အာဏာပေသိ၊ စေခြင်း၏၊ တာ၊ ထိုကျွန်မတို့သည်၊ အယေ၊ ရှင်မ၊
 သာရ၊ ကောင်းပါပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဝန်ခံ၍၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ပရိသေတွာ၊
 အိပ်တွင်းသို့ပင့်ကုန်၍၊ ယာဂုံ၊ ယာဂုကို၊ ပါယေတွာ၊ သောက်စေ၍၊ ခဇ္ဇကံ၊
 ခဲဘွယ်ကို၊ ဒတွာ၊ ပေးယူ၍၊ ဘတ္တဝေလသယ၊ ဆွမ်းစားချိန်ကာလ၌၊ ပတ္တေ၊
 သပိတ်တို့ကို၊ ဘတ္တသယ၊ ဆွမ်းဖြင့်၊ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ တဿာ၊ ထိုထိရိ
 မာအား၊ အာရောစယ်၊ သု၊ ကြားပေကုန်၏၊ သာ၊ ထိုထိရိမာသည်၊ မံ၊
 ငါ့ကို၊ ပရိဂ္ဂဟေတွာ၊ ချီပွေ့၍၊ နေထ၊ ဆောင်ကုန်သော၊ အယေ၊ အရှင်
 ကောင်းတို့ကို၊ ဝန္တိ၊ သာမိ၊ ရှိခိုးပါအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ တာဟိ၊ ထို
 ကျွန်မတို့သည်၊ ပရိဂ္ဂဟေတွာ၊ ချီပွေ့၍၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့၏၊ သန္တိ၊ ကံ၊
 အထံသို့၊ နိတ၊ ဆောင်အပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဝေမောနေန၊ တုန်လှုပ်သော၊
 သရိ၊ ရေနံကိုယ်ဖြင့်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဝန္တိ၊ ရှိခိုး၏၊ သော၊ ဘိက္ခု၊ ထို
 ရဟန်းသည်၊ တံ၊ ထိုထိရိမာကို၊ ဩလောကတွာ၊ ကြည့်၍၊ စိန္တေ၊ ထိုကြံ
 ၏၊ ဟိ၊ စိန္တေ၊ အဘယ်သို့ကြံသနည်း၊ ဂိလာနာယ၊ မကျန်းမောသော၊
 ဧဘိဿ၊ ထိရိမာယ၊ ထိုထိရိမာအား၊ တာဝအတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ အပံ၊
 ဣဒိ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဂူပသောဘာ၊ အဆင်းအရောင်၏တင့်
 တယ်လျောက်ပတ်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတုံသေး၏၊ အရောဂကာလေပန၊
 ပြကတေကုန်းမာသောအခါကာလ၌ကား၊ သဗ္ဗာဘေတပဋိမဏ္ဍိတာယ၊
 ကြွင်းမဲ့ဥသုံ အလုံးစုံကောင်းစွာတန်းဆင်းဆင်အပ်သော၊ ဣမိဿ၊ ထိရိ
 မာယ၊ ဤထိရိမာ၏၊ ဂူပသမ္ပတ္တိ၊ အဆင်းအရောင်၏ပြည့်စုံခြင်းသည်၊ ကိဒိ၊
 သိ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိပေလိမ့်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စိန္တေ၊ ထိုကြံအောက်
 မေ့၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ အနေကဝဿ၊ ကောမို့သန္တိ
 စိတော၊ များစွာသောနှစ်ပေါင်းအကုသေတို့ပတ်လုံးရရုံးပွားစေအပ်သော၊

ကိလသောသိရိမာနုချစ်ကြိုက်သောကိလသသည်။ သရဒါဝရိလွင်း
 မိုး၍ဖြစ်၏။ သောသိရဟန်းသည်။ အညာဏီ-အကြောင်း အကျိုးမှန်း
 မသိသည်။ ဟုတွန့်ပြစ်၍ ဩတ္တံဆွမ်းကို တုတ္တံသုခားခြင်းငှါ။ နေသက္ကော
 န္တောမတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍။ ပတ္တံသေဝိတ်ကို အာဒါယမူ၍။ ဝိဟာရံ-
 ကျောင်းသို့။ ဂစ္ဆာမ္ဘား၍။ ပတ္တံသေဝိတ်ကို။ ဝိဝေသမိတ်ဖုံး၍။ ဧကမန္တေ-
 သင့်တင့်ရာအရပ်၌။ ဌပဘွာသား၍။ စိဝရကဏ္ဍိသင်္ကန်းနားကို။ ပတ္တ
 ရိတွန့်ပြစ်၍။ နိပ္ပဇ္ဇိအိပ်၍။ အသ-ထိုအခါ၌။ နံသိရဟန်းကို။ ဧကသ-
 တယောက်သော။ သဟာယကောမေဆွခင်ပွန်းဖြစ်သော။ ဘိက္ခုရဟန်း
 သည်။ ယာဝေန္တောဝိ-တောင်းပန်ပါသော်လည်း။ ဘောဇေတုံဆွမ်းစား
 မိမ့်သောငှါ။ နာသက္ခိမတတ်နိုင်။ သောသိရဟန်းသည်။ ဆိန္ဒုဘက္ကော-
 ဖြတ်သောဆွမ်းအာဟာရရှိသည်။ အဟောသိဖြစ်ပြီ။ ။

တိဒိဝသမေဝ-ထိုနေ့၌ ပင်သျှင်။ သာယန္တသမယေ-ညချင်းအခါ၌။
 သိရိမာ-သိရိမာသည်။ ကာလမကာသိ-သေလွန်ခဲ့၏။ ရာဇာ-ဗိမ္ဗိသာရ
 မင်းကြီးသည်။ သတ္တမမြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကမ္မအထံတော်သို့။ ဘန္တေ
 မြတ်စွာဘုရား။ ဇိဝကဿ-ဇိဝက၏။ ကနိဋ္ဌဘဂိနိ-နှစ်မငယ်ဖြစ်သော။
 သိရိမာ-သိရိမာသည်။ ကာလမကာသိ-သေလွန်ခဲ့၏။ ဣတိ-ဤသို့။ သာသနံ-
 သဘင်းစကားကို။ ပေသေသိ-လျှောက်ကြားစေ၏။ သတ္တမမြတ်စွာဘုရား
 သည်။ တံဝစနံ-ထိုစကားကို။ သုတွာ-ကြားတော်မူ၍။ သိရိမာယ-သိရိမာ
 အား။ ဈာပနကိစ္စံ-ဈာပနကိစ္စသည်။ နတ္ထိမရှိ။ အာမကသုသာနမ္ပ-သွေ့
 ခြောက်စရာသုသာန်၌။ တံ-ထိုသိရိမာ၏အလောင်းကို။ ယထာ-အကြင်အ
 ခြင်းဖြင့်စောင့်ရှောက်သည်ရှိသော်။ ကာကာဒယော-ကျိုးအစရှိကုန်သော
 သတ္တဝါတို့သည်။ နခါဒန္တိ-မခဲမစားကုန်။ တထာ-ထိုအခြင်းဖြင့်။ နိပ္ပဇ္ဇာ
 ပေတွာ-အိပ်စေ၍။ ရက္ခာပေထ-စောင့်ရှောက်စေကုန်လော့။ ဣတိ-ဤသို့။
 ရညောမင်းကြီးအား။ သာသနံ-သဘင်းစကားကို။ ပဟိဏိ-စေလိုက်၏။
 ရာဇာမင်းကြီးသည်။ တသမထိဘုရားရှင်မိန့်တော်မူတိုင်း။ အကာသိ-
 ပြု၏။ ပဋိပါဋိယာ-အစဉ်အတိုင်း။ တယောဒိဝသာ-သုံးရက်တို့သည်။
 အတိက္ကန္တာ-လွန်ကုန်၏။ စတုတ္ထဒိဝသေ-လေးရက်မြောက်သောနေ့၌။
 သရိရံ-ဆိုယ်သည်။ ဥဒ္ဓုမာယိ-မှူးမှူးရောင်ကြွ၏။ နဝဟိ-ကိုးပါးကုန်သော။
 ဝဏမုခေဟိ-အမာဝတို့မှ။ ဝုဇ္ဇုဝကာ-ပိုးလောက်တို့သည်။ ပဋ္ဌရိ-ထုထို
 စီးကုန်၏။ သကာလသရိရံ-ကိုယ်အလုံးသည်။ ဘိန္ဒုသာသိဘက္ကော-ငိုဝိယ-
 ကွဲသောသလေးထမင်းအိုးကဲ့သို့။ အဟောသိဖြစ်၏။ ရာဇာမင်းကြီးသည်။

ဂေဟရက္ခကော-အိမ်ကိုစောင့်ရှောက်ကုန်သော၊ ဧရိကော-ဆူငယ်တို့ကို၊
 ဌပတော-ချွန်လှပ်၍၊ သိရိမာယ-ဆိရိမာကို၊ ဒဿနတ္ထံ-ကြည့်ရှုခြင်းအကျိုး
 ဌ၊ အာဂစ္ဆတု-အနာတု-မလိုက်မနာကုန်သောသူတို့အား၊ အဋ္ဌကဟာပတော-
 ရှစ်သပြာစီးသော၊ ဒဏ္ဍော-နတ်သည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေ၊ ဣတိ-ဤသို့၊
 နဂရေ-မြည်၍၊ ဘေရိ-စံညီကို၊ စရာပေသိ-ဆည်စေ၏၊ ယတ္ထ-သန္တိကဉ္စ-
 ဘုရားအထံတော်သို့လည်း၊ ဗုဒ္ဓ-မဂ္ဂေါ-ဘုရားအရှုံးရှိသော၊ သံဃော-
 သံဃာတော်သည်၊ သိရိမာယ-ဆိရိမာကို၊ ဒဿနတ္ထံ-ကြည့်ရှုခြင်းအကျိုး
 ဌ၊ အာဂစ္ဆတု-ကြွတော်မူပါ၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ပေသေသိကိရ-မင့်လျှောက်
 စေသတတ်၊ သတ္ထု-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘိက္ခုနံ-ရဟန်းတို့အား၊ သိရိ
 မာယ-ဆိရိမာကို၊ ဒဿနတ္ထံ-ကြည့်ရှုခြင်းဌ၊ ဂမိဿာမ-သွားကြကုန်အံ့၊
 ဣတိ-ဤသို့၊ အာရောစာပေသိ-ကြားစေ၏။ ။

သောဝိဒဟရဘိက္ခု-ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ စတ္တာရောဒိဝသေ-
 လေးရက်တို့ပတ်လုံး၊ ကဿ-မိမိတရံတယောက်သောသူ၏၊ ဝစနံ-စကား
 ကို၊ အဂဟေတွာ-မနာယူမူ၍၊ ဆိန္ဒုဘတ္တော-မေ့ဆွမ်းအာဟာရကို ဖြတ်
 လျက်သာလျှင်၊ နိဗ္ဗတ္တိ-အိပ်၏၊ ပတ္တေ-သပိတ်၌၊ ဘတ္တံ-ဆွမ်းသည်၊ ပုတိကံ-
 ပုပ်သိုးသည်၊ ဇာတံ-ဖြစ်သော်လည်း၊ နဥဋ္ဌဟိ-မထပြီ၊ ပတ္တေ-သပိတ်
 ၌၊ မလန္တိ-အညစ်အကြေး သည်လည်း၊ ဥဋ္ဌဟိ-ထေ၏၊ အထ-ထိုအခါ၌၊
 သောဘိက္ခု-ထိုရဟန်းကို၊ သဟာယကေန-အဆွေခင်ပွန်း ဖြစ်သော၊
 ဘိက္ခုနာ-ရဟန်းသည်၊ ဥပသင်္ကပိတွာ-ချဉ်းကပ်၍၊ အာရသေ-ငါ့ရှင်၊
 သတ္ထာ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သိရိမာယ-သိရိမာကို၊ ဒဿနတ္ထံ-ရှုခြင်း
 အကျိုးဌ၊ ဂစ္ဆတု-ကြွတော်မူ၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဝုတ္တမာနေ-ဆိုအပ်သည်
 ရှိသော်၊ ဘာသာသာတ ဘတ္တော-ထိုသို့သာလောင်းသော ဆွမ်းအာဟာ
 ရရှိလျက်လည်း၊ သိရိမာယ-ဆိရိမာဟူ၍၊ ဝုတ္တယေဝ-ဆိုအပ်စဉ်သာ
 လျှင်၊ သဟာယ-အဆောတလျှင်၊ ဥဋ္ဌဟိတွာ-ထေ၏၊ သိရိမံ-သိရိမာကို၊
 ဒဋ္ဌံ-ရှုခြင်းဌ၊ သတ္ထာ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂစ္ဆတု-ကြွတော်မူ၏၊ တွံ-
 ငါ့ရှင်သည်လည်း၊ ဂမိဿာမ-လိုက်အံ့လော၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ-မေး၏၊
 အာမဂမိဿာမိ-ဪလိုက်ပါအံ့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဝတွာ-မရှိ၍၊ ဘတ္တံ-ဆွမ်း
 ကို၊ နဝေတွာ-စွန့်၍၊ ပတ္တံ-သပိတ်ကို၊ ဝေပိတွာ-ဆေးကြော၍၊ ထပိကာ
 ယ-အိတ်၌၊ ပုက္ခိပိတွာ-ဆည်၍၊ ဘိက္ခု-သံဃောနမ္မ-ရဟန်းအပေါင်းနှင့်၊ သန္တံ-
 တကွ၊ အဂမာသိ-လိုက်သွားလေ၏၊ သတ္ထာ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘိက္ခု
 သံဃပရိဝုတော-ရဟန်းအပေါင်းဖြစ်လျက်၊ ဧကပသေ-တဘက်နံပါး၌၊

အဋ္ဌာသိ+ရပ်တော်မူ၏။ သိက္ခာနိသံစောဝိ+ရဟန်းမိန်းမ အပေါင်းသည်
 လည်းကောင်း၊ ရာဇပရိသာပိ+မင်းပရိသတ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ဥပါ
 သကာ ပရိသာပိ+သီတင်းသည်၊ ယောကျ်ား ပရိသတ်တို့သည် လည်း
 ကောင်း၊ ဥပါသိကာ ပရိသတ်+သီတင်းသည်မိန်းမ ပရိသတ်တို့သည်
 လည်းကောင်း၊ ဧကေနပဿေန-တဘက်သောနံပါးဖြင့်၊ အဋ္ဌသုတည်
 ကုန်၏။ ✓

သတ္တမ+မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ရာဇာနံ+မင်းကြီးကို၊ ဟောရာဇာ+မြတ်
 သောမင်းကြီး၊ သော+ဤသည်ကား၊ ကာ+အဘယ်သူပနည်း၊ ဣတိ+ဤသို့၊
 ပုစ္ဆိ+မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ+မြတ်စွာဘုရား၊ ဇိဝကဿ+ဇိဝက၏၊ ကနိဋ္ဌ
 တဂိနံ+နှစ်မငယ်ဖြစ်သော၊ သိရိမာနာမ+သိရိမာမည်၏၊ ဣတိ+ဤသို့၊ အဝေါ
 စ+လျှောက်၏။ သော+ဤမှူးမှူးရောင်သော အကောင်ပုလဲသည်၊ သိရိမာ+
 သိရိမာပင်လော၊ ဣတိ+ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ+မေး၏။ ဘန္တေ+မြတ်စွာဘုရား၊ အာမ+
 အကယ်စင်စစ်မှန်ပါ၏၊ တေနုဟိ+ထိုသို့တပြီးကား၊ သဟဿံ+တထောင်
 သောအသပြာကို၊ ဒတွဿ+ပေး၍၊ သိရိမံ+သိရိမာကို၊ ဂဏ္ဍန္တု+ယူကြစေ
 ကုန်၊ ဣတိ+ဤသို့၊ နဂရေ+ပြည်၌၊ ဘေရိ+စည်ကို၊ စရာပေဟိ+လည်စေ
 လော၊ ဣတိ+ဤသို့၊ အဝေါစ+မိန့်တော်မူ၏၊ ရာဇာမင်းကြီးသည်၊ တဿ+
 ဘုရားကိုယ်တော် မိန့်တော်မူတိုင်၊ ကာရေသိ+ပြုစေ၏။ ဧကောပိ+တ
 ယောက်သောသူမျှလည်း၊ ဟန္တိဝါ+ဟု၍ လည်းကောင်း၊ ဟန္တိဝါ+ဟု
 ဟူ၍လည်းကောင်း၊ အဝဒန္တောနာမ+သောသူမည်သည်၊ နာဟောသိ+
 မဖြစ်၊ ရာဇာမင်းကြီးသည်၊ ဘန္တေ+မြတ်စွာဘုရား၊ နဂဏ္ဍန္တု+မယူပါ
 ကုန်၊ ဣတိ+ဤသို့၊ သတ္တမ+မြတ်စွာဘုရားအား၊ အာရောစေသိ+ကြားလျှော်
 ၍၊ မဟာရာဇာမင်းမြတ်၊ တေနုဟိ+ထိုသို့တပြီးကား၊ အဋ္ဌံ+အဘိုးကို၊
 ဩဟာပေဟိ+ယုတ်လျော့စေလော၊ ဣတိ+ဤသို့၊ အဝေါစ+မိန့်တော်မူ၏။
 ရာဇာမင်းကြီးသည်၊ ပဉ္စသတာနိ+အသပြာငါးရာတို့ကို၊ ဒတွဿ+ပေး၍၊
 သိရိမာ+သိရိမာကို၊ ဂဏ္ဍန္တု+ယူစေကုန်သတည်း၊ ဣတိ+ဤသို့၊ ဘေရိ+
 စည်ကို၊ စရာပေတွာ+လည်စေ၍၊ ကိပ္ပိ+စဉ်းမျှ၊ ဂဏ္ဍနကံ+နိုင်အံ့သော
 သူကို၊ အဒိသွာ+မမြင်သောကြောင့်၊ အစုထေယျ သတာနိ+နှစ်ရာငါး
 ဆယ်သော အသပြာတို့ကို၊ ဒေသတာနိ+အသပြာနှစ်ရာတို့ကို၊ သတံ+
 အသပြာတရာကို၊ ပညာသံ+အသပြာငါးဆယ်ကို၊ ပဉ္စဝိသတိ+နှစ်ဆဲ့ငါး
 အသပြာတို့ကို၊ ဝိသတိဂဟာပဿ+အသပြာနှစ်ဆယ်တို့ကို၊ ဒသကဟာ
 ပဿ+ဆယ်သပြာတို့ကို၊ ပဉ္စကဟာပဿ+ငါးသပြာတို့ကို၊ ဧကံကဟာ

ပဏံတသပြာဘိ၊ အစံ-အသပြာဝက်ကို၊ ပါဒံ-ဓာမတ်ကို၊ မာသကံ-
 တစ်ကို၊ ကိရိကနိကံ-တချင်းရှေးကို၊ ဒတွာပေး၍၊ သိရိမံ-သိရိမာကို၊
 ဂဏ္ဍန္တု-ယူစေကုန်လော၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဘေရိ-စည်ကို၊ စရာပေတွသလည်
 စေ၍၊ မုခာနိ-အချည်းနှီးမပေးဘဲလည်း၊ ဂဏ္ဍန္တု-ယူစေကုန်သတည်း၊
 ဣတိ-ဤသို့၊ ဘေရိ-စည်ကို၊ စရာပေသိလည်စေ၏၊ (တထာဝီ-ထိုသို့ပင်
 လည်စေသော်လည်း၊ ဟန္တိ ဝါ-ဟံဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဟန္တိ ဝါ-ဟံဟူ၍
 လည်းကောင်း၊ အဝုတ္တောနာမ-မဆိုသောသူ မည်သည်၊ နာဟောသိ-ရှိ
 သည်မဖြစ်၊ ရာဇာမင်းကြီးသည်၊ ဘန္တေ-ရှင်ပင်ဘုရား၊ မုခာရိ-အချည်း
 နှီးမပေးရဘဲလည်း၊ ဂဏ္ဍန္တု-ယူလိုသောသူသည်၊ နုတ္တိ-မရှိပါ၊ ဣတိ-
 ဤသို့၊ အာဟ-လျှောက်ထား၏၊ သတ္တသ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘိက္ခဝေ-
 ရဟန်းတို့၊ ဗဟာဇနဿ-လူများအပေါင်းသည်၊ ဝိယံ-ချစ်မြတ်နိုးအပ်သော၊
 မာတုဂါမံ-မာတုဂါမကို၊ တုဗ္ဗေ-ဆင်ချစ်သားတို့သည်၊ ပဿထ-ရှုကြည့်
 ကုန်လော၊ ဣမသ္မိ-ယေဝနဂ-ဧ-ဤရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ပင်လျှင်၊ ဣမံ-ဤမာတု
 ဂါမံကို၊ ပုဗ္ဗေ-ရှေးကာလ၌၊ သံဟဿံ-အသပြာတထောင်ကို၊ ဒတွာ-
 ပေး၍၊ ဧကဒိဝသံ-တနေ့မျှ၊ လဘိ-သူမကုန်၏၊ ဣဒါနိ-ယခုအခါ၌ကား၊
 မုခာရိ-အချည်းနှီးလည်း၊ ဂဏ္ဍန္တု-ကိုင်အံ့သော သူသည်၊ နုတ္တိ-မရှိ၊
 ဝေရုပံ-ဤသို့ သဘောရှိသော၊ နာ-ရှုပံ-နာမ်ရှုပံမျှသာဖြစ်သော၊ ခဿ
 ဝယပတ္တံ-ကုန်ခြင်း၊ ပျက်ခြင်းသို့ ရောက်တတ်သော၊ အာဟရိ မေဟိ-
 ဆောင်အပ်ကုန်သော၊ အလင်္ကာရေဟိ-တန်းဆာတို့ဖြင့်၊ ဝိဝိတ္ထ-ကတံ၊
 အထူးထူးအပြားပြားဆန်းကြယ်စွာ ပြုအပ်သော၊ နဝန္တံ-ကိုးပါးကုန်သော၊
 ဝဏမုခါနံ-ခွါရဟု ဆိုအပ်သော အမာဝတို့၏၊ ဝသေန-အတွင်းအားဖြင့်၊
 အရုဘူတံ-အိုင်းအမာ သဘွယ်ဖြစ်သော၊ ဝီဟိဇ-ဗြူသတေဟိ-သုံးရာ
 သောအရိုးတို့ဖြင့်၊ သမုသယိတံ-ဆောက်အပ်သော၊ နိစ္စာတုဿံ-အမြဲကျင်
 နာဘတ်သော သဘောရှိသော၊ ကေလံ-အကယ်စင်စစ်၊ ဗာလမဟာ
 ဇနေန-မြက်မဲစွာသော လူများအပေါင်းသည်၊ ဗဟုဝေ-များသော အပြား
 အားဖြင့်၊ သံကပ္ပိတတာယ-ကြံဆောက်မေ့အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
 ဗဟုသင်္ကပ္ပံ-များသောအကြံအစည်ရှိသော၊ အရုပံ-မြေသောသဘော
 ရှိသော၊ အတ္တတာဝံ-ခန္ဓာကိုယ်အတ္တဘောကို၊ ပဿထ-ရှုကုန်လော၊ ဣတိ
 ဣမံ-ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒသေန္တု-ပြုတော်မူလိုသော ဘုရား
 မြတ်သည်၊ (ပဿဝိတ္ထကတံဗိမ္ဗံ-လ)ယဿနုတ္တိဓူဝံ ဗြူဟိတိ-ပဿဝိတ္ထ
 ကတံဗိမ္ဗံ-လ)ယဿနုတ္တိ ဓူဝံဗြူဟိဟူသော၊ ဂါထံ-ဂါထာကို၊ အာဟ-

ဟောတော်မူပြီ။ (။) မိတ္တကတံ-အဝတ် တန်းဆာဖြင့် ဆန်းကြယ်စွာပြု
 အပ်သော၊ ဗိဇ္ဇ-ထုအပ်သောအရုပ်နှင့် တူစွာထသော၊ သမုသိတံ-ဆော်
 အပ်သော၊ အာတုရံ-ကျင်နာတတ်သော၊ ဗဟုသင်္ကပ္ပ-များစွာသောသူ
 တို့သည် ကြံစည်အပ်သော၊ အရုကာယံ-ကိုးပေါက်ခွါရ အမာဝရှိသော
 ကိုယ်ကို၊ ပဿ-ရှုပါလော၊ ယဿ-အကြင်ကိုယ်၏၊ ရဝံဌိတံ-အ ဖြစ်အရှည်
 တည်ခြင်းသည်၊ နုတ္ထိ-မရှိတကား။ ။

ဒေသနာပရိယောသာနေ-ဒေသနာတော်၏အဆုံး၌၊ သိရိမာယ-သိရိ
 မာ၌၊ ပဋိဗန္ဓမိ-တ္တာ၊ ဓာတ်နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသော၊ ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်၊
 ဝိဝတ-ဆန္ဒရာဇဂါ-တပ်နှစ်သက်ခြင်း ရာဂကင်းသည်၊ ဟုတ္တာ-ဖြစ်၍၊
 ဝိပဿနံ-ဝိပဿနာကို၊ ဝဇေတွာ-မွှေးစေ၍၊ အရဟတ္တံ-အရဟတ္တဖိုလ်
 သို့၊ ပါဝုဏိ-ရောက်လေ၏၊ စတုရာသီတိယာပါဏသဟဿာနံ-ရှစ်သောင်း
 လေးထောင်ကုန်သောသတ္တဝါတို့အား၊ ဓမ္မာဘိသမယော-သစ္စာလေးပါး
 တရားကိုထိုးထွင်း၍သိခြင်းသည်၊ အဟာသိ-ဖြစ်ပြီ။ တနဝသမယေ
 န-ထိုအခါ၌လည်း၊ သိရိမာဒေဝကညာ-သိရိမာအမည်ရှိသောနတ်သမီး
 သည်၊ အတ္တနောမိမိ၏၊ ဝိဘဝသမိဒ္ဓိ-စည်းစိမ်ဥစ္စာ၏ ပြည့်စုံခြင်းကို၊
 သြလောကေတွာ-ကြည့်ပြီး၍၊ အာဂတဋ္ဌာနံ-လာရာအရင်ကို၊ သြလော
 ကေန္တိ-ကြည့်မျှော်လင့်သည်ရှိသော်၊ ပရိမတ္တဘာဝေ-ရှေးသောကိုယ်၏
 အဖြစ်၌၊ အတ္တနောမိမိ၏၊ သရိရသမိ-ပဏှိပတ်ကောင်း၏အနီး၌၊ ဘိက္ခု
 သံဃာပရိဝုတံ-ရဟန်းအပေါင်းတို့ဖြင့်ခြံ၍လျက်၊ ဌိတံ-တည်တော်မူသော၊
 ဘဂဝန္တံ-မြတ်စွာဘုရားကို လည်းကောင်း၊ သန္တိပတိတံ-အညီအညွတ်
 စုဝေးသော၊ မဟာဇနကာယဉ္စ-ရူပများအပေါင်းကို လည်းကောင်း၊ ဒိသ္မာ-
 မြင်လတ်၍၊ ပဉ္စဟိဒေဝကညာသတေဟိ-ဦးရာသော နတ်သမီးတို့ဖြင့်၊
 ပရိဝုတာ-ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပဉ္စဟိရုထသတေဟိ-ဦးရာသောရထား
 တို့ဖြင့်၊ ဒိဿမာနကာယာ-ဆင်ရှားသော ကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာဂတံ-
 မိမိ-နရာနတ်ပြည်မှ လာလတ်၍၊ တတော-ထိုရထားမှ၊ သြရောဟိတွာ-
 ဆင်းသက်၍၊ သပရိဝါရာ-အခြံအရံနှင့်တကွ၊ ဘဂဝန္တံ-မြတ်စွာဘုရား
 ကို၊ ပဋိတွာ-မှီခို၍၊ ကတဉ္စလီ-ချီအပ်သောလက်အရင်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဋ္ဌာ
 သိ-ရပ်၏၊ တေနဝသမယေန-ထိုအခါ၌လည်း၊ အာယသ္မာ-ရှည်သောသက်
 တော်ရှိသော၊ ဝဂီ-သော၊ ဝဂီသမထေရ်သည်၊ ဘဂဝတေ-မြတ်စွာဘုရား
 ၏၊ အဝိဒူ-အနီး၌၊ ဌိတေ-တည်သည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏၊ သော-ထိုဝဂီသ
 မထေရ်သည်၊ ဘဂဝန္တံ-မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဘဂဝါ-ဘုရားမြတ်၊ ကေပဉ္စ-

ဝံင်္ဂု ဝိမာနဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိဿယ

တရသော ပြဿနာကို၊ ပုစ္ဆိတုံမေးခြင်းငှါ၊ မံ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ပဋိဘူတိ၊
ညာဏ်အားရှေးရှုထင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတံဝဇနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါဗ၊
လျှောက်ထား၏၊ ဝဂီသ၊ ဝဂီသ၊ တံ၊ သင်အား၊ ပဋိဘူတု၊ ထင်စေလော၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ ဘုရားမြတ်သည်၊ အဝေါဗ၊ မိန့်တော်မူ၏။ အာ
ယသ္မာဝဂီသော၊ အရှင်ဝဂီသသည်၊ သိရိမံ၊ သိရိမာအမည်ရှိသော၊ တံဒေ
ဝဓိဘရံ၊ ထိုနတ်သမီးကို၊ ယုတ္တာစ၊ (လ)၊ ဥပါဂမီတိ၊ ယုတ္တာစ၊ (လ)၊ ဥပါဂ
မိဘူ၍၊ ပဋိပုစ္ဆိမေး၏။ (က)၊ ကန္ဒေ၊ ကောင်းမြတ်သော အဆင်းရှိသော၊
ဒေဝတေ၊ နတ်သမီး၊ တေ၊ သင်နတ်သမီး၏၊ ရထေ၊ ရထား၌၊ ယုတ္တာ၊ ယဉ်
အပ်ကုန်သော၊ ပရမအသက်တာ၊ နတ်၌ဖြစ်သော မြင်းတန်းသာတို့ဖြင့်
တန်းဆင်အပ်ကုန်သော၊ အဿိ၊ ကောင်းကင်၌၊ အဝေရ၊ ခါးအောက်
သို့မျက်နှာမူသည်ဖြစ်၍၊ ဝမာ၊ သွားကုန်သော၊ ဗသီ၊ ခွန်အားရှိကုန်သော၊
ဇဝါ၊ ယှဉ်မြန်သော အဟုန်နှင့် ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဟယာစ၊ မြင်းတို့သည်
လည်းကောင်း၊ တေ၊ သင်နတ်သမီး၏၊ ကန္ဒေ၊ ကံသည်၊ အဘိနိဗ္ဗိတာ၊
တန်ဆင်းအပ်ကုန်သော၊ သာရထိစောဒိတာ၊ ဟယာ၊ ရထားဝင်းတို့သည်
တိုက်တွန်း အပ်ကုန်သကဲ့သို့သော မြင်းရှိကုန်သော၊ ဗညရထသတာစ၊
ငါးရာသောရထားတို့သည်လည်းကောင်း၊ တံ၊ သင်နတ်သမီးသို့၊ အန္တေ၊
လျှောက်ပတ်စွာ လိုက်ကုန်၏။ (ခ)၊ အလင်္ကာတာ၊ တန်းဆင်အပ်သော
ကိုယ်ရှိသော၊ သံ၊ တံ၊ ထိုသင်သည်၊ ဇောတိ၊ ဣဝ၊ သိမ်းကဲ့သို့၊ ဩဘာသ
ယံ၊ ဩဘာ သယန္တိ၊ ထွန်းတောက်ပလျက်၊ ပါဝကော၊ ဣဝ၊ မီးပုံကဲ့သို့၊
ဇလံ၊ ဇလန္တိ၊ ပြောင်ပြောင်ထွန်းပလျက်၊ ရထဝရေ၊ မြတ်သောရထား၌၊
တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ ပရစာရ၊ မြတ်သောအဆင်းကိုဆောင်သော၊ အနုမဒဿ
နေ၊ မယုတ်သောရှာတွယ်ရှိသော၊ ဒေဝတေ၊ နတ်သမီး၊ တံ၊ သင်နတ်
သမီးကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပုစ္ဆာမိမေးခြင်းပေးစုံ၊ ဣံ၊ သင်နတ်သမီးသည်၊
ကသ္မာကာယာ၊ အဘယ်နတ်ပြည်မှ၊ အနဓိဝရံ၊ အတုမရှိလွန်မြတ်သော
ဘုရားရှင်သို့၊ ဥပါဂမီနု၊ ဆည်းကပ်လာတိသနည်း။ ။

✓ တတ္ထံ၊ ထိုပုစ္ဆာစကား၌၊ ယုတ္တာစတေပရမ အလင်္ကာတာဟ ယာတိ
ဧတ္ထံ၊ ယုတ္တာစတေပရမအလင်္ကာတာဟယာဟူသောဤပါဠိ၌၊ ဝဇနဇ္ဈော၊
ဝိဂြိုဟ်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ ပရမံ၊ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ ဝိသသ
တော၊ အထူးအားဖြင့်၊ အလင်္ကာတာ၊ တန်းဆင်အပ်ကုန်သောသူတို့
သည်၊ ဝါ၊ အနည်းကား၊ ပရမေဟိဥတ္တမေဟိ၊ မြတ်ကုန်သော၊ ဒိဗ္ဗေဟိ၊ နတ်၌
ဖြစ်ကုန်သော၊ အဿာလင်္ကာရဟိ၊ မြင်း၌ဆင်ယင်ကုန်သောနတ်တန်းဆင်

တို့ဖြင့်၊ အလင်္ကာတမတန်းသာဆင်အပ်ကုန်သည်တို့တည်း။ ဝါးတနည်း
 ကား၊ ပရမာအဂ္ဂါ၊ မြတ်ကုန်သော၊ သေဋ္ဌာ၊ အထူးသဖြင့်ပြီးမွမ်းအပ်ကုန်
 သော၊ အာဇာနိယ၊ အာဇာနိဖြစ်ကုန်သော၊ သဗ္ဗာလင်္ကာရေဟိ၊ အလုံးစုံ
 သောဘန်းသာတို့ဖြင့်၊ အလင်္ကာတမတန်းသာဆင်အပ်ကုန်သော၊ ပာယာ
 အဿ၊ မြင်းတို့သည်၊ တေတဝသင်နတ်သမီး၏၊ နှုတ်ရထား၌၊ နယာ
 ဇိတာ၊ ယဉ်အပ်ကုန်သော၊ ဝါးတနည်းကား၊ တေသင်၏၊ ရေသေသ
 ရထားအားလည်း၊ ယုတ္တာအနုန္တဝိကာ၊ လျောက်ပတ်ကုန်သော၊ အည
 မညံ့အချင်းချင်း၊ သဒိသတာယ၊ တူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ယုတ္တာသံ
 သဋ္ဌာ၊ နှိုးနှောကုန်သော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
 စ၊ ဆက်၍ပြဦးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ ပရမအလင်္ကာတမတန်းရမအလင်္ကာ
 ဟူ၍၊ ဝုရိမသ္မိ၊ ပက္ခေ၊ ရှေ့အတ္ထယောဇနာအတို့၌၊ သန္တိ၊ စပ်ခြင်းတည်းဟူ
 သောသန္တိကို၊ အကတွ၊ မပြုမူ၍၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ ဣတိယသ္မိ၊ ပက္ခေ၊
 နုတိယပက္ခ၌၊ အဝိဘတ္တိကနိဒ္ဒေသေ၊ ပဌမာဝိဘတ်မရှိသဖြင့်ညွှန်းခြင်း
 ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ အဝေဝေရခါတိ၊ အဝေဝေရခါဟူသည်ကား၊ ဟေ
 ဋ္ဌာရခါ၊ အောက်သို့ရှေးရှုမျက်နှာမူလျက်၊ တေအဿ၊ ထိုမြင်းတို့သည်၊
 တဒါ၊ ထိုနတ်ပြည်မှဆင်းသောအခါ၌၊ ပကတိယ၊ ပြကတေသတော
 အားဖြင့်၊ ဣဝေ၊ ဤလူ၊ မြည်၌သာလျှင်၊ ယဒိဝိဋ္ဌိတာ၊ အကယ်၍ကားတည်
 ကုန်၏၊ ပန၊ သို့ပင်တည်ကုန်သော်လည်း၊ ဒေဝလောကတေ၊ နတ်ပြည်
 မှ၊ သြးရာဘဏဝသေန၊ သက်ဆင်းသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အဝေဝေရခါ
 တိ၊ အဝေဝေရခါဟူ၍၊ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်၏၊ အဃာသိဂမေတိ၊ အဃာသိဂမာ
 ဟူသည်ကား၊ ဝေဟာသံ၊ ကောင်းကင်သို့၊ ဂမာလွှားကုန်သော၊ ဗလီတိ၊
 ဗလီဟူသည်ကား၊ ဗလီနောမွန်အားဗလနှင့် ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဇဝါတိ၊
 ဇဝါဟူသည်ကား၊ ဇဝနကာလျှင်သောအဟုန်ရှိကုန်သော၊ ဗလဝဇ္ဇော၊
 ကြီးသော ခွန်အားလည်းရှိကုန်၏၊ ဝေဝဇ္ဇော၊ လျှင်မြန်သော အဟုန်
 လည်းရှိကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အဘိ
 နိဋ္ဌိတာဟိ၊ အဘိနိဋ္ဌိတာဟူသည်ကား၊ တဝသင်၏၊ ဝုညကဗျေန၊ ကောင်း
 မှကံသည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ဘန်ဆင်းအပ်ကုန်သော၊ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်စေအပ်ကုန်
 သော၊ ဝါးတနည်းကား၊ သိရိမာယ၊ သိရိမာအမည်ရှိသော၊ ဒေဝိတာယ၊
 နတ်သမီး၏၊ နိဗ္ဗာနရတိဘာဝတော၊ နိဗ္ဗာနရတိနတ်ဘုံသူဖြစ်သောကြောင့်၊
 သယံ၊ မိမိကိုယ်တိုင်၊ နိဋ္ဌိဘမေ၊ ဘန်ဆင်ခြင်းကိုသာလျှင်၊ သန္ဓာယ၊
 ရည်၍၊ အဘိနိဋ္ဌိတာတိ၊ အဘိနိဋ္ဌိတာဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီး၊ ပဉ္စရထာ

၁၈၆

ဝိမာနဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ

သတတိဗ္ဗဒံပဒံပဉ္စယသတတဟူသောဤပုဒ်ကို၊ ဂါထာသုခတ္ထံဂါ
 ထာ၌ ရှုတ်လွယ်စေခြင်းငှါ၊ ထကာရသုခကွရုဇ္ဈိအဓိတ်ဖြစ်သော
 ရသသရဇ္ဈိ၊ ဒိဗ္ဗဒံဒိဗ္ဗသရကို လည်းကောင်း၊ လိင်္ဂပဉ္စသဉ္စလိင်္ဂ
 ဇ္ဈိဘောက်ပြန်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ကတွာပြု၍၊ ဝတ္ထံဆိုအပ်၍၊ ဝိတတ္ထိ
 အလောပေါဝါပဉ္စမာဝိဘတ် မကျေသည်ကို မူလည်း၊ ဒဋ္ဌဋ္ဌော-မှတ်
 အပ်၍၊ ပဉ္စရထသတတနိဿယဇာရာကုန်သော ရထားတို့သည်၊ ဣတိအယံ-
 ဤသည်ကား၊ အတ္ထော-အနက်တည်း။ အန္တေန္တိတံ သာရထိစောဒိ
တာဟယာတိ-အန္တေန္တိတံ သာရထိ စောဒိတာဟယာ ဟူသည်ကား၊
 တန္ဒေကောင်းမြတ်သော အဆင်းရှိသော၊ ဒေဝတေနတ်သမီး၊ သာရ
 ထိတိ-ရထားထိန်းတို့သည်၊ စောဒိတာဝိယ-တိုက်တွန်းအပ်ကုန်သကဲ့
 သို့၊ ရထေသုရထားတို့၌၊ ပုဉ္ဏော-ကအပ်ကုန်သော၊ ဣမေဟယာ-ဤ
 မြင်းတို့သည်၊ တံဆင်နတ်သမီးသို့၊ အနုဂစ္ဆန္တိ-အစဉ်တစိုက်လိုက်
 ကုန်၏၊ သာရထိအစောဒိတာတိ-သာရထိအစောဒိတာဟူ၍၊ ဧကမိအဇ္ဈိ
 ကုန်သောဆရာတို့သည်၊ ပဉ္စန္တိ-ရှုတ်ကုန်၏၊ သာရထိတိ-ရထားထိန်းတို့
 သည်၊ အစောဒိတာဝေ-မရှင်မခောင်းဘဲသာလျှင်၊ တံဆင်နတ်သမီးသို့၊
 အနုဂစ္ဆန္တိ-အစဉ်လိုက်ကုန်၏၊ ဣတိအယံ-ဤသည်ကား၊ အတ္ထော-အနက်
 တည်း။ သာရထိစောဒိတာ ဟယာတိ-သာရထိစောဒိတာ ဟယာဟူ
 သော၊ ဧကံယောဝဒံ-တခုသောပုဒ်ကိုပင်လျှင်၊ ဂါထာသုခတ္ထံဂါထာ၌
 ရှုတ်လွယ်စေခြင်းငှါ၊ ဒိဗ္ဗဒံ-ဒိဗ္ဗကို၊ ကတွာပြု၍၊ ဝတ္ထံဆိုအပ်၍၊ သာရထိ
 စောဒိတာဟယာ-ရထားထိန်းတို့သည်တိုက်တွန်းအပ်ကုန်သကဲ့သို့သော
 မြင်းရှိကုန်သော၊ ပဉ္စရထသတတ-ဇာရာကုန်သောရထားတို့သည်၊ ဣတိ
 အယံ-ဤသည်ကား၊ ယောဇနာယောဇနာခြင် တည်း။ ။

၈။ သာတိဋ္ဌသိတိ-သာတိဋ္ဌသိဟူသည်ကား၊ သာတံ-ထိုသင်နတ်သမီး
 သည်၊ တိဋ္ဌသိ-တည်၏၊ ရထဝရေတိ-ရထဝရေဟူသည်ကား၊ ရထုတ္တမေ-
 မြတ်သောရထား၌၊ အလင်္ကာတာတိ-အလင်္ကာတာဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗိသကာ
 ဝုတာရေဟိ-စည်းအစီးခြေခံဆယ်ဝန်ရှိကုန်သော၊ ဒိဗ္ဗာလင်္ကာရေဟိ-နတ်
 ၌ဖြစ်သော တန်းဆာတို့ဖြင့်၊ အလင်္ကာတသရိရာ-တန်းဆာဆင်အပ်သော
 ကိုယ်ရှိသော။ ဩဘာသယံဇလမိဝဇောတိပါဝကောတိ- ဩဘာသယံ
 ဇလမိဝဇောတိပါဝကောဟူသည်ကား၊ ဇောတိဒိပံ-မီးသည်၊ ဩဘာ
 သေန္တိ-ထွန်းလင်းတောက်ပလျက်၊ ပါဝကောသမီးပုံကြီးသည်၊ ဇလန္တိ-
 တားပြောင်ပြောင်ထွန်းပလျက်၊ တိဋ္ဌတိဝိယ-တည်သကဲ့သို့၊ တွံ-သင်နတ်သမီး

သည့်တိဋ္ဌာနိယသည့်၏။ သမန္တသထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ဩဘာသေန္တိထွန်း
လင်းလေ့က်၊ ဇလန္တိထိန်ထိန်တောက်ပလျက်၊ တိဋ္ဌသိယသည့်၏။ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝတ္ထုဆိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇောတိတိ၊ ဣဒံနာမံ၊ ဇောတိဟု
သောဤအမည်သည်၊ စန္ဒီမသုရိယနက္ခတ္တ တာရကဗူပါနံ၊ လနေနက္ခတ်
တာရာ ကြယ်အပေါင်းတို့၏၊ သာဓာရဏနာမံ၊ ဆက်ဆံသော အမည်
တည်း။ ၂၀၊ ရာရှာ၊ နိမိတ်ရာရှာသည်ကား၊ ဥတ္တမဗူပဓရေ၊ မြတ်သော
အဆင်းအရောင်ကိုဆောင်သော၊ သဗ္ဗင်္ဂသောတဏှာ၊ အလုံးစုံသောအင်္ဂါ
ကြီးပေတို့ဖြင့် တင့်တယ်သော၊ တတောဇေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ အနန္တ
မဒဿနေ အလောမကဒဿနေ၊ မယုတ်မာသောရှာသွယ်ရှိသော၊ ဒဿနိ
ယေ၊ ရှာသွယ်သနန်းရှိသော၊ ပါသာဒိက၊ ကြည်ညိုတွယ်ရှိသော၊ ဣတိ
အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထေသအနက်သည်၊ ကသ္မာနုကာယာအနိဝရံ
ဥပါဂမီ၊ ကသ္မာနုကာယာအနိဝရံဥပါဂမီဟူသည်ကား၊ ကုတောနာ
ဒေဝကာယတော၊ အဘယ်မည်သောနတ်ပြည်မှ၊ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိ
လွန်မြတ်သော၊ သဗ္ဗာသဗ္ဗန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပယိဗူပါသနာယ၊ ဆည်း
ကပ်ခြင်းငှါ၊ ဥပဂန္တိ၊ ကပ်သနည်း၊ ဥပဂတာ၊ ဆံတော်ပါးသို့ချောက်လာ
သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဇော၊ ဤသို့၊ ထေရေန၊ ဝရီသမထေရ်သည်၊ ပုန္တိ
တာ၊ မေးအပ်သော၊ ဒေတာ၊ နတ်သမီးသည်၊ အတ္တဝနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊
အာဝိက၊ နေရာန္တိ၊ ထင်စွာပြုလိုသည်ဖြစ်၍။ ကာမဂ္ဂပတ္တာနံ၊ (လ)၊ နမသိ
တုန္တိ၊ ကာမဂ္ဂပတ္တာနံ၊ (လ)၊ နမသိဘုံဟူ၍၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊ အာဟ၊ ရွတ်
ဆိုပြီ။ ၂၁၊ ဝန္တေ၊ ရှင်ပင်ဘုရား၊ ကာမဂ္ဂပတ္တာနံ၊ ကာမဂုဏ်တည်းဟူသော
အသုံးအဆောင်တို့ဖြင့် ဖြတ်သောအဖြစ်သို့ချောက်ကုန်သော၊ ပရနိဗ္ဗိတ
ဝသဝတ္တိဒေဝါနံ၊ ပရနိဗ္ဗိတဝသဝတ္တိနတ်တို့၏၊ ယံ၊ အကြင်နတ်ပြည်ကို၊
အနုတ္တရာ၊ မည်းစိပ်ချမ်းသာတို့၏အတုမရှိဘူ၍၊ အာဟ၊ ဆိုကုန်၏၊ ကာထာ၊
ထိုတပါး၊ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်၊ ယထာရုစိတေ၊ မိမိတို့သည်အကြင်
အကြင်သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့် အလိုရှိအပ်ကုန်သော၊ ကာမေ၊
ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ သယံ၊ မိမိအလိုလို၊ နိဗ္ဗာယနိဗ္ဗာယ၊ ဆန်ဆင်းကုန် ဘန်
ဆင်းကုန်၍၊ ရမန္တိ၊ နှစ်လျော်ကုန်၏။ ဝန္တေ၊ ရှင်ပင်ဘုရား၊ အတ္တရာ၊ နတ်
သမီးဖြစ်သော၊ ကာမဝတ္ထုနိ၊ အကြင်အကြင်အလိုရှိအပ်သော အဆင်း
အရောင်ကိုဆောင်တတ်သော၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ တသ္မာကာယာ၊ ထို
နိဗ္ဗာနရတိနတ်ပြည်မှ၊ အနိဝရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ နမသိတု၊ ရှိခိုးခြင်း
ငှါ၊ ဣမေ၊ ဤလူ၊ ပြည်သို့၊ ဒေဝတာ၊ လာချောက်ပါ၏။ ၂၂။

တတ္ထဏိဂါထာ၌။ ကာမဂ္ဂပတ္တာနံယမဟန္တုတ္တရာတိ၊ ကာမဂ္ဂပတ္တာနံ
ယမဟန္တုတ္တရာဟူသည်ကား။ ကာမပတောဂေဟိ၊ ကာမဂုဏ်တည်းဟူ
သော အသုံးအဆောင်ဘုံဖြင့်၊ အဂ္ဂဘာဝံ၊ မြတ်သောအဖြစ်သို့၊ ပတ္တာနံ၊
ရောက်ကုန်သော၊ ပရနိဗ္ဗိတဝသဝတ္တီနံ၊ ပရနိဗ္ဗိတဝသဝတ္တီဘုံ၌ဖြစ်ကုန်
သော၊ ဒေဝါနံနတ်တို့၏၊ ယံဒေဝကာယံ၊ အကြင်နတ်ပြည်ကို၊ ယသေနစ၊
အချွအရံပရိသတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဘောဂါဒိဝသေနစ၊ စည်းစိမ်ချင်း
သာအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အနုတ္တရာတိ၊ အတု
မရှိလွန်ကဲကုန်၏ဟူ၍၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ တထာဏိမှတစ်ပါး၊ နိဗ္ဗာယနိဗ္ဗာ
ယရမန္တိ၊ ဒေဝတာတိ၊ နိဗ္ဗာယနိဗ္ဗာယရမန္တိ၊ ဒေဝတာဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာ
နရတိ၊ နိဗ္ဗာနရတိဘုံ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝတာနတ်တို့သည်၊ အတ္တနာမိဒိ
သည်၊ ယထာရူပိတေ၊ အကြင်သို့အလိုရှိအပ်ကုန်သော၊ ကာမေကာမ
ဂုဏ်တို့ကို၊ သယံမိမိတို့သည်၊ နိဗ္ဗိနိတွာနိဗ္ဗိနိတွာ၊ ဘာနံဆင်းကုန်ဘာနံဆင်း
ကုန်၍၊ ရမန္တိ၊ မွေ့လျော် ပျော်ပါးကုန်၏။ ကိဋ္ဌန္တိ၊ ကောင်းမြူးထူးကုန်၏။
လဋ္ဌန္တိ၊ အစဉ်တယ်စဉ်ယံကုန်လျက်၊ အဘိရမန္တိ၊ လွန်စွာမွေ့လျော်ကုန်၏။
တဿာကါယါတိ၊ တဿာကါယါဟူသည်ကား၊ တဿာနိဗ္ဗာနရတိဒေဝနိကာ
ယာ၊ ထိုနိဗ္ဗာနရတိနတ်ပြည်မှ၊ ကာမဝဇ္ဇန္တိ၊ ဘိ၊ ကာမဝဇ္ဇန္တိဟူသည်ကား၊
ကာမဂ္ဂပရော၊ အလိုရှိအပ်သောအဆင်းကိုဆောင်တတ်သော၊ ယထိန္တိ
တရူပခာရိနိ၊ အလိုရှိတိုင်းသောအဆင်းသဏ္ဌာန်ကိုဆောင်တတ်သော၊
ဣဓာဂတာတိ၊ ဣဓာဂတာဟူသည်ကား၊ ဣဓမ္မေသိ၊ မနုဿလောကေ၊
ဤလူ့ပြည်၌၊ ဝါ၊ စာနည်းကား၊ ဣမံနုဿလောကံ၊ ဤလူ့ပြည်သို့၊ အာဂ
တာ၊ လာရောက်ပါ၏။

ဘုံ၌သို့၊ ဒေဝတာယနတ်သမီးသည်၊ အတ္တနာမိမိ၏၊ နိဗ္ဗာနရတိ
ဒေဝတာဘာဝ၊ နိဗ္ဗာနရတိနတ်သမီး၏အဖြစ်ကို၊ ဝိဘာဝိတေ၊ ထင်ရှား
ပြလတ်သည်ရှိသော်၊ ဝုနတဘန်၊ ထေရောမဂ္ဂိသမထေရ်သည်၊ တဿာ၊
ထိုနတ်သမီး၏၊ ပုရိမတ္တဘာဝံ၊ မှေး၌ဖြစ်သောအတ္တဘောကိုလည်းကောင်း၊
တတ္ထဏိရှေးဘဝ၌၊ ကတပုညကမ္မဉ္စ၊ ပြုခဲ့ဘူးသောကောင်းမှုကံကိုလည်း
ကောင်း၊ လဗ္ဗိဉ္စ၊ အယူကိုလည်းကောင်း၊ ကထာပေတုကာမော၊ ဆိုစေလို
သည်ဖြစ်၍၊ ကိံတွံပုရေ၊ (လ)၊ ဗုဒ္ဓသာဝိကာတိ၊ ကိံတွံပုရေ၊ (လ)၊ ဗုဒ္ဓသာ
ဝိကာဟူကုန်သော၊ ဧဂါထာ၊ နှစ်ဂါထာတို့ကို၊ အတသိ၊ ရွတ်ဆို၏။
ဝရောရ၊ မြတ်သောအဆင်းကိုဆောင်သော၊ အနာမဒဿနော၊ မယုတ်
မာသောရှုတွယ်ရှိသော၊ ဒေဝထေရနတ်သမီး၊ ပုရေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ တွံ၊ သင်

နတ်သမီးသည်၊ ကိ' သုစရိတံ အဘယံ သို့သံ သဘာရှိသော ကုသိုလ်ကံကို၊
 အာစရိ-ဖြည့်ကျင့်ခဲ့ဘူးသနည်း။ ကေန အဘယံ ကုသိုလ်ကံ ကြောင့်၊ တွံ+
 သင်နတ်သမီးသည်၊ အမိတယသမာ-များ ဖြတ်သော အခြံအရံရှိသည်၊
 သုခေမိတာမျှမ်းသာဖြင့်ကြီးပွားသည်၊ ဟုတွာ-ဖြစ်၍၊ ဣမ-ဤနတ်၏အဖြစ်
 ဌိ၊ အစ္ဆသိအဋ္ဌာသိ၊ တည်သနည်း၊ ကေန အဘယံ ကုသိုလ်ကံ ကြောင့်၊
 တေသင်နတ်သမီးအား၊ အနဓိဝရာ-မိမိထက် လွန်မြတ်သော သဘောမရှိ
 သော၊ ဝိဟင်္ဂမာ-ကောင်းကင်၌သွားလာခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော၊ ဣဒ္ဓိဓ-တန်ခိုး
 အာနုဘော် သည်လည်း၊ အဟောသိ-ဖြစ်သနည်း၊ ကေန အဘယံ သို့
 သဘာရှိသော ကုသိုလ်ကံ ကြောင့်၊ တေ-သင်နတ်သမီး၏၊ ဝဇ္ဇောစ-
 အရောင်အဆင်းသည်လည်း၊ ဒသဒိသသ-အရပ်ဆယ်မျက်နှာတို့ကို၊ ဝိရော
 စတိ၊ ထွန်းပစေနိုင်သနည်း။ ။ ဒေဝတေ-နတ်သမီး၊ တွံ-ဆင့်ကို၊ ဒေဝ
 ဟိ-နတ်တို့သည်၊ ပရိဂုတာသ-ခြံရံအင်သည်လည်းကောင်း၊ သက္ကတာစ-
 အရံအသေပြုအပ်သည်လည်းကောင်း၊ အသိ-ဖြစ်၏၊ တွံ-ဆင်သည်၊ ပဉ္စ
 သုဂတီသု-မီးပါးကုန်သောဂတိတို့တွင်၊ ကုတော-အဘယံဂတိမှ၊ ဂုတသ-
 စုတေခဲ့သည်၊ ဟုတွာ-ဖြစ်၍၊ သုဂတိ-နိဗ္ဗရတိသုဂတိသို့၊ ဂတာ-ရောက်
 သည်၊ အသိ-ဖြစ်သနည်း၊ တွံ-ဆင်နတ်သမီးသည်၊ ကဿဝါ-အဘယံ
 ဆရာ၏လည်း၊ အနုသာသနီ-အဆုံးအမကို၊ ဩဗ္ဗုဒ္ဓိစ္ဆ နေန-ခံယူသဖြင့်၊ ဝစ
 နကရာ-မကားကိုလိုက်နာ၍ ကျင့်ခဲ့ဘူးသည်၊ အသိ-နတ်သနည်း၊ ဒေဝ
 တေ-နတ်သမီး၊ တွံ-ဆင်နတ်သမီးသည်၊ ဗုဒ္ဓသာဝိက-ဖြစ်စွာဘုရား၏
 တပည့်သမီးတော်သည်၊ ယဒိသိယသ-အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအံ့၊ ဝေံသတိ-
 ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ မေ-မိအား၊ အာစိက္ခ-ကြားပါလော။ ။

ဤသို့ ဝိဇ္ဇာထိဂါထာ၌၊ အာစာရီတိ ဣဒံပဒံ အာစရိဟူသော ဤဝန်ကို၊
 ဒိဃံဒိဃကိ၊ ကပ္ပသ-ပြု၍၊ ဝတ္တံ-ဆိုအပ်၏၊ ဥပစိနိ-ဆည်းပူးခဲ့ဘူးသနည်း၊
 ဣတိ အယံ-ဤသည်ကား၊ အတ္ထာ-အနက်တည်း။ ဣဝေတိ ဣဒံ-ဣပဟူ
 သော ဤဝန်သည်၊ နိပါတမတ္တံ-နိပါတ်မျှသာတည်း။ ဝါ-တနည်းကား၊
 ဣမဣ-ဤမသို့၊ ဒေဝတ္တတာ-ဝေ-ဤနတ်၏ကိုယ်အဖြစ်၌၊ ကေန ဣ သိတိ-ကေ-
 နစ္ဆသိဟူသည်ကား၊ ကေန အဘယံ သို့ သဘာရှိသော၊ ပုညကဓမ္မန-
 ကောင်းမှုကံကြောင့်၊ အမိတယသမာ-မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော အခြံအရံရှိ
 သည်၊ ဟုတွာ-ဖြစ်၍၊ အစ္ဆသိ-နေသနည်း၊ ကေန သိတွန္တိ-ကေန သိတွံ
 ဟူ၍၊ ကေမိ-အချို့ကုန်သောဆရာတို့သည်၊ ပဉ္စန္ဒိ-ရှုတ်ကုန်၏၊ အမိတယ
 သာတိ-အမိတယသာဟူသည်ကား၊ နမိတယသမာ-မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော

၁၉၁ ဝိမာနဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိဿယ။

အဋ္ဌိ အရံရှိသည်။ အနုပ္ပကပရိဝါရာများသော အဋ္ဌိအရံရှိသည်။ သုခေမိ
 တာဘိသုခေမိဘာဟူသည်ကား၊ သုခေနချမ်းသာသဖြင့်၊ ဝစိတာကြီး
 ပွားသည်။ သုပရိဖြူဟိတဗိဗ္ဗသုခါကောင်းစွာထက်ဝန်းကျင်ပွားစေအပ်
 သောနတ်၌ဖြစ်သောချမ်းသာရှိသည်။ ဣတိအယံဤသည်ကား၊ အတ္ထော
 အနက်တည်း။ ဣန္ဒြိယ၊ ဣန္ဒြိယဟူသည်ကား၊ ဗိဗ္ဗာနဘာဝေါနတ်၌ဖြစ်သော
 တန်ခိုးအာနုဘော်သည်။ အနဝိဝရာတိ၊ အနဝိဝရာဟူသည်ကား၊ အတ္ထ
 နေမမိမိထက်၊ အဓိကာလွန်ကဲသော၊ ဝိသိဋ္ဌာထူးမြတ်သော၊ အညာ
 တပါးသော၊ ဇေယျာဇာတိသဘောရှိသော နတ်သမီးသည်။ နတ္ထိမရှိ၊
 ဣတိဆိုကြောင့်၊ အနဝိဝရာအနဝိဝရာမည်၏။ အတိဥတ္တမာ-အလွန်မြတ်
 သော၊ ဣတိအယံဤသည်ကား၊ အတ္ထော-အနက်တည်း။ ဝိဟင်္ဂမာတိ၊
 ဝိဟင်္ဂမာဟူသည်ကား၊ ဝေဟာသဂါမိနီကောင်းကင်သို့သွားခြင်း၊ ဌာစွမ်း
 နှိုင်းသော၊ ဒသဒိသာဘိဒသဒိသာဟူသည်ကား၊ ဒသဝိဒိသာအရပ်ဆယ်
 မျက်နှာတို့ကိုလည်း၊ ဝိရာစတိဘိ-ဝိရာစတိဟူသည်ကား၊ ဩဘာသေ
 တိ-ထွန်းသင်းတောက်ပစေနိုင်သနည်း။ ပရိဝုတာသက္ကတာစသိတိ၊
 ပရိဝုတာသက္ကတာစသိ ဟူသည်ကား၊ သမန္တတောထက်ဝန်းကျင်မှ၊
 ပရိဝုတာစ-မြေရံအပ်သည် လည်းကောင်း၊ သမ္ဘာဝိတာစ-မြီးပွင်းအပ်
 သည်လည်းကောင်း၊ အသိဖြစ် ဣန္ဒြေတောရတာ သုဂ္ဂတိဂတာသိတိ၊ ကု
 တောရတာသုဂ္ဂတိဂတာသိဟူသည်ကား၊ ပဉ္စသုဂတိသုခါးပါးကုန်သော
 ဂတိတို့တွင်၊ ကတရဂတိတော-အဘယ်ဂတိမှ၊ ရတာ-ရတေသည်။
 ဟုတွင်ဖြစ်၍၊ သုဂတိ-ဣန္ဒြေဝေဂတိ-ဤနိဗ္ဗာနရတိနတ်ပြည်သို့၊ ဗုဒ္ဓိသန္တိ
 ဝသေနဥပပါတ်ပဋိသန္ဓေ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဥပဂတာယောရောက်သည်။
 အသိဖြစ်သနည်း။ ကဿပါတံဝစနကရာနုဿသနိန္ဒိ၊ ကဿပါတံဝစ
 နကရာနုဿသနိ ဟူသည်ကား၊ ကဿ-အဘယ်မည်သော၊ သတ္ထု-
 ဆရာ၏၊ သာသနော-အဆုံးအမ၌၊ ပါဝစနေ-မြတ်သောစကား၌၊ ဩဝါဒါနု
 သာသနိ သမ္ပုဋ္ဌိန္ဒရေန-ဆုံးမကဖြစ်ခြင်းကို အတန်တလဲလဲနာခံသဖြင့်၊
 တံသင်သည်။ ဝစနကရာ-စကားကို လိုက်နာ၍ကျင့်သည်။ အသိဖြစ်သ
 နည်း။ ဣတိအယံဤသည်ကား၊ ယောဇနသယောဇနာခြင်းတည်း။ ဝါ-
 တနည်းကား၊ အနုဿသကဿအနုသိဋ္ဌိယံ-အဘယ်ဆရာ၏အဆုံးအမ
 ၌၊ ပဘိဋ္ဌာနေန-တည်သဖြင့်၊ တံသင်သည်၊ ကဿဝါသတ္ထု-အဘယ်ဆရာ
 ၏၊ ဝစနကရာ-အဆုံးအမစကားကို လိုက်နာ၍ကျင့်သည်။ အသိဖြစ်သ
 နည်း။ ဣတိဝေဝါဤသို့မူလည်း၊ ဧတ္ထဤအရာ၌၊ အတ္ထော-အနက်ကို၊

ဒဋ္ဌဗ္ဗေမ္မာမှတ်အင်၏။ ငွေ+ဤသို့၊ နာနုဒ္ဓေသိကဝသေန+ညွှန်းပြခြင်းမရှိ
 သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ တဿာ+ထိုသိရိမာ၏၊ လတ္တိ+အယူကို၊ ပုစ္ဆိတွဿ
 မေး၍၊ ပုန+အဘန်၊ ဥဒ္ဓေသိကဝသေန+ညွှန်းပြခြင်းရှိသည်၏အစွမ်းအား
 ဖြင့်၊ အာဝိက္ခမေတုံယဒိဗုဒ္ဓသာဝိကာတိ+ အာဝိက္ခမေတုံယဒိဗုဒ္ဓသာဝိကာ
 ဟူ၍၊ ပုစ္ဆိတိ+မေး၏၊ တတ္ထ+ထိုပါဠိ၌၊ ဗုဒ္ဓသာဝိကာတိ+ဗုဒ္ဓသာဝိကာ
 ဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗိမိ+အလုံးစုံလည်း ဖြစ်သော၊ ဥယျဓမ္မံ+ဥယျဓမ္မကို၊
 သဿတ္ထု+ဥပဏေန+အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ဖြင့်၊ ဟတ္ထ
 တလေ+လက်ဝါးအပြင်၌၊ အာမလကံဝိယ+ရှစ်ရှားသီးကဲ့သို့၊ ပစ္စက္ခတော+
 ချက်မှောက်အားဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓတ္တာ+သိတော်မူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
 ဗုဒ္ဓဿ+ဥယျဓမ္မတရားတို့ကို မြင်သိတော်မူတတ်သော၊ ဘဂဝတော+
 မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မသဝနန္တေ+တရားတော်ကို နာရသည်၏အဆုံး၌၊ ဇာ
 တာ+အရိယာ၏အဖြစ်ဖြင့်ဖြစ်၏၊ ဣတိတသ္မာ+ထိုကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓသာဝိကာ+
 ဘုရားတပည့်မသည်။ ငွေ+ဤသို့၊ ထေရေန+ဝဂီသမထေရ်သည်၊ ပုစ္ဆိ
 တံ+မေးအပ်သော၊ အတ္ထံ+အနက်ကို၊ ကာယန္တိ+ဖြေကြားလိုသော၊ ဒေဝ
 တာ+နတ်သမီးသည်၊ ဣမာဂါထာ+ဤဆိုလတ္တံ့သောဂါထာတို့ကို၊ အဘာ
 သိ+ရွတ်ဆိုလျှောက်ထား၏။ ။

၁ ဩန္တေ+အရှင်ဘုရား၊ အဟံ+အကျွန်ုပ်သည်၊ ပုဏေ+ရှေးဘဝ၌၊ နဝန္တ
 ရေ+တောင်ငါးလုံးတို့၏အလယ်၌၊ သုမာဂိတေ+ကောင်းစွာတည်ထောင်
 တန်ဆင်းအပ်သော၊ နဝရဝရေ+မြတ်သောရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ခန္တိရိမတော+
 ဘုန်းပညာရှိသော၊ ရာဇဝရဿ+မိမိသာရမင်၊ မြတ်၏၊ ပရိစာရိကာ+မလုပ်
 အကျွေးမိန်းမသည်၊ အဟံ+အကျွန်ုပ်သည်၊ နန္ဒေယျာ+ခြင်း
 ၌လည်းကောင်း၊ ဝိတေ+သိခြင်း၌လည်းကောင်း၊ ပရမသုဘိက္ခိတာ+အလွန်
 ကောင်းမွန်စွာ သင်ကြားအပ်သည်၊ အဟံ+အကျွန်ုပ်သည်၊ နန္ဒေယျာ+ခြင်း
 ပြည်၌၊ မိ+အကျွန်ုပ် ကို၊ သိရိမာတိ+သိရိမာဟူ၍၊ အဝေဒိ+သုသိကြပါကုန်၏။
 ဩန္တေ+အရှင်ဘုရား၊ တဒါ+ထိုသိရိမာဖြစ်သောအခါ၌၊ ဣသိနိသတော+
 နိသိတနွားမင်းနှင့်တူသောရဟန်းမြတ် ဖြစ်တော်မူသော၊ ဝိနာယကေသ+
 ဝိနိသိသတ္တဝါတို့ကို ဆုံးမတော်မူတတ်သော၊ ဗုဒ္ဓေါ+မြတ်စွာဘုရား
 သည်လည်း၊ အကျွန်ုပ်အား၊ သမုဒယဒုက္ခာ နိစ္စတဗ္ဗဿမုဒယသစ္စာ
 ဒုက္ခသစ္စာ၏ မမြဲသည်၏အဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ အသင်္ခတံ+တစုံတခု
 သော အကြောင်းတရားတို့သည် မပြုပြင်အပ်သော၊ သဿတံ+မြဲသော
 သဘောရှိသော၊ ဒုက္ခနိရောဓဗ္ဗေ+ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာ နိရောဓသစ္စာကို လည်း

၁၃၂ ဝိမာနဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ကောင်း၊ အကုသိုလ်၊ ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲခြင်းလည်းရှိတယ်သော၊ အညွှတ်၊
 ဖြောင့်မတ်သော ခရီးလည်း ဖြစ်တယ်သော၊ သိဝံချမ်းအေးစွာ ထသော၊
 ဣမဉ္ဇမဂ္ဂ၊ ဤအရိယမဂ်ကိုလည်းကောင်း၊ အဒေသယိ၊ ဟောတော်မူပြီ။ ။
 ၁။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ တထာဂတဿ၊ ဝိသေသိ
 အစရှိသော ရှေးဘုရားတို့ကဲ့သို့ လာခြင်းကောင်းတော်မူတယ်သော၊ အနုမိ
 ဝရဿ၊ မိမိထက်လွန်မြတ်သော သူရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏၊
 အမတံပဒံအသင်္ခတံ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုရည်မှတ်၍ဟောအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်
 အမတံပဒံအသင်္ခတံ ဟုဆိုအပ်သော၊ သာသနံသဒ္ဓမ္မံ၊ သူတော်ကောင်း
 တို့၏ တရားကို၊ သုတွာန၊ ကြားနာရ၍၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ သိလေ
 သု၊ သိလတို့၌၊ ပရမသုသံဝုတာ၊ အလွန်ကောင်းစွာသာလျှင်စောင့်ရှောက်
 သည်၊ အဟံ၊ ဖြစ်ပြီ၊ နေဝရဗုဒ္ဓဒေသိတေ၊ လူတို့၌ ကြီးမြတ်သောလုံ့လ
 ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောကြားတော်မူအပ်သော၊ ဓမ္မေ၊
 ကျင့်အပ်သော တရား၌၊ ဥတဝါတည်သည်၊ အဟံ၊ ဖြစ်ပြီ။ ။ ဘန္တေ၊
 မြတ်စွာဘုရား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ တထာဂတေန၊ လာခြင်းကောင်း
 တော်မူသော၊ အနုမိဝရေန၊ မိမိထက်လွန်မြတ်သောသူ ရှိတော်မူသော
 ဘုရားမြတ်သည်၊ ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်တယ်သော၊ ဝိရေဇာရာဂစသော
 အညစ်အကြေးတို့ဖြင့် ကင်းဝေစင်ကြယ်တယ်သော၊ ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်
 ကြောင်းဖြစ်တယ်သော၊ အသင်္ခတံ၊ မပြုပြင်အပ်တယ်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားတော်
 ကို၊ ဥတွာန၊ သိပြီး၍၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုစကား၌ပင်လျှင်၊ သထေသမာမိ၊ သထေ
 ဖြစ်၍ဖြစ်သော လောကုတ္တရာသမာမိသို့၊ အဗျေသိ၊ အဓိဂစ္ဆိ + ရေ. ကံပြီ၊
 သာယေဝ၊ ထိုလောကုတ္တရာသမာမိကို ရသည်၏အဖြစ်သည် ပင်လျှင်၊
 ဝေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ပရမနိယာမတာ၊ မြတ်သောဂေတည်းဟူသောမြီသည်၏
 အဖြစ်သည်၊ အဟံ၊ ဖြစ်ပြီ။ ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်
 သည်၊ ဝိသေသနံ၊ ယုတ္တဇဉ်တို့မှ ထူးသည်၏အဖြစ်ကို ပြီးစေတတ်သော၊
 အမတစရံ၊ အမြှိုက်နိဗ္ဗာန် တရားမြတ်ကို၊ လဒ္ဓါ၊ ရပြီး၍၊ ဧကံသိကာ၊
 ဧကန်စင်စစ်သူခြင်းရှိသည်၊ အဟံ၊ ဖြစ်ပြီ၊ အဘိသမယေ၊ သစ္စာလေးပါး
 တို့ကိုထိုးထွင်း၍သိခြင်း၌၊ ဝိသေသိယံ၊ အထူးသို့ရောက်၍၊ အသိသိယံ၊
 ကင်းသောယုံမှားခြင်းရှိသည်၊ အဟံ၊ ဖြစ်ပြီ။ ။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊
 ဗဟုဇန ပူဇိတာ၊ များစွာကုန်သော လူတို့သည်ပူဇော် ပြီးပွမ်းအပ်သော
 ဂုဏ်ရှိသည်၊ အဟံ၊ ဖြစ်ပြီ၊ အနုပ္ပကံ၊ များစွာသော၊ ခိဒ္ဓာရတံ၊ မြူးထူးခြင်း
 ဖြစ်၍ဖြစ်သောပျော်ပါးခြင်းကို၊ ပစ္စနုဘောမိ၊ ဆုံးဆောင်ခံစား၏။ ။

ဘာန္တေ-မြတ်စွာဘုရား၊ ဝေဠာသို့ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့်၊ အဟံ-
 အကျွန်ုပ်သည်၊ အမတရသာနိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော အရသာရှိသော၊ ဒေ-
 ဝတာနတ်သမီးသည်၊ အမှီဖြစ်၏။ အနိဝရဿ-ကိုယ်တော်ထက်လွန်
 မြတ်သောသူ မရှိသော၊ ဟထာဂတဿ-မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝိကာ-
 တပည့်မဖြစ်သော၊ ဓမ္မဒဿ-သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို မဂ်ဉာဏ်ဖြင့်
 မြင်ခြင်းရှိသော၊ ဗုဒ္ဓမဗလေ-သောတာပတ္တိဖိုလ်၌၊ ပတိဗ္ဗိတာ-စာည်သော
 သောတာပန္နသောတာပန်သည်၊ အမှီဖြစ်၏။ မေ-အကျွန်ုပ်အား၊ ဓုဂ္ဂတိ-
 အပါယ်သို့ လားကြောင်းဖြစ်သော အကုသိုလ်သည်၊ နဝအတ္ထိ-မရှိသည်
 သာသျှင်တည်း။ ။ ဘာန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ သာအဟံ-ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊
 အနိဝရံ-မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝန္တိတုံ-ရှိခိုးခြင်းငှါ၊ ပါသာဒိက-ကြည်ညို
 ဘွယ်ကိုဆောင်တတ် ကုန်သော၊ ကုသလရတေ- အပြစ်ရှိသောနိဗ္ဗာန်
 တရား၌ မွေ့လျော်ကုန်သော၊ ဘိက္ခဝေါစရဟန်းတို့ကိုလည်း၊ နမသိတုံ-
 ရှိခိုးခြင်းငှါ၊ သမဿမာဂမဉ္ဇ-ရဟန်းတို့၏ အစည်းအဝေးသို့ လည်း
 ကောင်း၊ သိသံဘေးမရှိ ငြိမ်းအေးသော၊ ဓမ္မဉ္ဇတရားတော်သို့ လည်း
 ကောင်း၊ ဥပါဂမိ-ဆည်းကပ်လာ၏။ သိရိမတော-တုန်းပညာ ရှိတော်မူ
 သော၊ ဓမ္မရာဇိနော-တရားမင်းမြတ်ဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရားအား၊ သဂါ-
 ရဝါ-ရှိသော လေးမြတ်ခြင်းရှိသည်၊ အမှီဖြစ်၏။ ။ ဘာန္တေ-အရှင်ဘုရား၊
 အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ တထာဂတံ-ကောင်းသော လာခြင်း ရှိတော်မူ
 သော၊ နရဝဒေဗ္ဗသာရထိ-ဆုံးမအပ်ကုန်သောဝေနေယျ သတ္တဝါတို့ကို
 နိဗ္ဗာန်သို့ ရှေးရှု စေတတ်သော ယောကျ်ားမြတ် ဖြစ်တော် မူထသော၊
 တဏှန္တိဒံ-တဏှာတည်းဟူသော ကြိုးကိုလည်းဖြတ်တော် မူတတ်ထ
 သော၊ ကုသလရတံ-အပြစ်မရှိသောနိဗ္ဗာန်တရား၌ မွေ့လျော်တတ်မူတတ်
 ထသော၊ ဝိနာယကံ-ဝေနေယျ သတ္တဝါတို့ကိုလည်း ဆုံးမတော်မူတတ်
 ထသော၊ မုနိ-မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ-မြင်၍၊ မုဒိတမနသမင်းမြောက်
 သောစိတ်ရှိသည်၊ အမှီဖြစ်၏။ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ ပရမဟိတာနုကမ္မ
 ကံ-မြတ်သော အစီးအပွားဖြင့်ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့ကို သနားခြင်း
 ရှိတော်မူသော၊ တံမုနိ-ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝန္တမံ-ရှိခိုးပါ၏။ ။
 ✓ တတ္ထ-ဆိုဂါထာတို့၌၊ နဝန္တရေတိ-နဝန္တရေဟူသည်ကား၊ ဣသိဂိလိ
 ဝေပုလ္လဝေဘာရပဏ္ဏဝ ဂိဇ္ဈကုဋသင်္ခါတာနံ-ဣသိဂိလိတောင် ဝေပုလ္လ
 ဘောင် ဝေဘာရတောင် ပဏ္ဏဝတောင် ဂိဇ္ဈကုဋတောင်ဟု ဆိုအပ်ကုန်
 သော၊ ပဉ္စပဗ္ဗတနံ-ငါးလုံးကုန်သော တောင်တို့၏၊ အန္တရေ-ဝေမဇ္ဈေ-

၁၆၄

ဝိမာနဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိဿယ

အလယ်၌၊ ယတော၊ အကြင် တောင်ငါးလုံးတို့၏ အလယ်၌ တည်ခြင်း
 ကြောင့်၊ တံနဂရံ၊ ထိုရာဇဂြိုဟ်ပြည်ကို၊ ဂိရိဗ္ဗဇန္တိ၊ ဂိရိဗ္ဗဇန္တု၍၊ ဝိဇ္ဇတိ၊
 ဆိုအပ်၏၊ နဝရဝရေတိ၊ နဝရဝရေဟူသည်ကား၊ ဥတ္တမနဝရေ၊ မြတ်သော
 ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ အာဟ၊
 ဆိုပြီ၊ သုမာပိတေတိ၊ သုမာပိတေ ဟူသည်ကား၊ မဟာဂေါဝိန္ဒပဏ္ဍိတေန၊
 မဟာဂေါဝိန္ဒ အမည်ရှိသော ပညာရှိအမတ်သည်၊ ဝတ္ထု၊ ဝိဇ္ဇာ ဝိမာန၊
 မြို့ရာ အတတ် နှစ်ရပ်သဖြင့်၊ သမ္ဗဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်၊ နိဝေသိ
 တေ၊ ဓာည်ထောင်ဘန်အင်းအပ်သော၊ ပရိစာရိကာတိ၊ ပရိစာရိကာဟူ
 သည်ကား၊ သံဂိတပရိစာရိတာယ၊ သိခြင်းဖြင့်လုပ်ကျွေးသည်၏အဖြစ်
 ဖြင့်၊ ပုပ္ဖာယိကာ၊ လုပ်ကျွေးသော မိန်းမသည်၊ ဒ၊ ဟုံ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏၊ ရာဇ
 ဝရဿာတိ၊ ရာဇဝရဿဟူသည်ကား၊ ဗိမ္ဗိသာရမဟာရာဇဿ၊ ဗိမ္ဗိသာရ
 မင်းဖြစ်၏၊ သိရိမတောတိတ္ထေ၊ သိရိမတောဟူသော ဤဝုန်၌၊ သိရိတိ
 ဣဒံ၊ သိရိဟူသော ဤဝုန်သည်၊ ဗုဒ္ဓိပညာနံ၊ မညာတုန်းတို့၏၊ အဓိဓဇနံ၊
 အမည်တည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ အထဝါ၊ ဓာနည်းသော်ကား၊
 ပုညနိဗ္ဗတ္တ၊ ကောင်းမှုကြောင့်ဖြစ်သော၊ သိရိသောဘဂ္ဂါ၊ ဗိသုဗ္ဗသမ္ဗတ္တိ၊
 အသရေ၏ တင့်တယ်ခြင်း အစရှိသော အလုံးစုံသော ပြည့်စုံခြင်းသည်၊
 ကတပုညံ၊ ပြုအပ်ပြီးသော ကောင်းမှုကံရှိသောသူကို၊ နိဿယတိ၊ မှီတတ်
 ၍၊ စါ၊ ဓာနည်းကား၊ ကတပုညံ၊ ပြုအပ်ပြီးသော ကောင်းမှုရှိကုန်သော
 သူတို့သည်၊ နိဿယတိ၊ မှီအပ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ဆိုကြောင့်၊ သိရိတိ၊ သိရိ
 ဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တဿရာဇဝရဿ၊ ထိုဗိမ္ဗိသာရမင်းဖြစ်အား၊
 သာသိရိ၊ ဆိုအသရေ၏ တင့်တယ်ခြင်း အစရှိသော ပြည့်စုံခြင်းသည်၊
 အတ္ထိ၊ ဤ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ဆိုကြောင့်၊ သိရိမာ၊ သိရိမာမည်၏၊ တဿသံဂိ
 မတော၊ ဆိုအသရေ၏ တင့်တယ်ခြင်းအစရှိသော ပြည့်စုံခြင်းတည်းဟူ
 သော ဘုန်းကြွက်သရရှိသော ဗိမ္ဗိသာရမင်းဖြစ်၏၊ ပရမသုသိက္ခိတာ
 တိ၊ မရမသုသိက္ခိတာ ဟူသည်ကား၊ အတိဝိယသမ္ဗဒေဝ၊ ကောင်းစွာ
 သာလျှင်လည်း၊ သိက္ခိတာ၊ ဆင်အပ်ပြီးသောအတတ်ရှိသည်၊ ဒ၊ ဟုံ၊
 အဟုံဟူသည်ကား၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ အဝေဒိ၊ သူတို့၊ အဝေဒိ၊ သူဟူ
 သည်ကား၊ အညာသုံးဆီကုန်၏။ ။

၃။ ။ ဣသိနိသတောတိတ္ထေ၊ ဣသိနိသတော ဟူသော ဤဝုန်၌၊ ဂဝသတ
 ဇေဋ္ဌကော၊ နွားတရာတို့၏ အကြီးဖြစ်သော နွားသည်၊ ဥသဘော၊ ဥသဘာ
 မည်၏၊ ဂဝသဟဿ ဇေဋ္ဌကော၊ နွား တထောင်တို့၏ အကြီးဖြစ်သော

နွားသည်၊ ဝံသဘောမသဘမည်၏။ ဝါအနည်းကား၊ ဝဇေတဇဇေဋ္ဌ
 ကော၊ ခြံတရာဘို့၌ အကြီးဖြစ်သောနွားသည်၊ ဥသဘောဥသဘမည်၏။
 ဝဇေသ ဘဿဇဇေဋ္ဌကော၊ ခြံတထောင်ဘို့၌ အကြီးဖြစ်သော နွားသည်၊
 ဝသဘောမသဘမည်၏။ သဗ္ဗဂဝဇေသဋ္ဌာ၊ အလုံးစုံသောနွားတို့ထက်
 မြတ်သော၊ သဗ္ဗပရိသံသသဟော၊ အလုံးစုံသော ဘေးရန်တို့ကိုသည်းခံ
 ခြင်းငှါ တတ်နိုင်သော၊ သေတဿဋ္ဌိသော အဆင်းရှိသော၊ ပြာသာဒိကော၊
 ကြည်ညိုတွယ် ကိုဆောင် ဘတ်သော၊ မဟာဘာရဝဟော၊ ကြံ မားလေး
 လံ့စွာသော ဝန်ကိုချွတ်ဆောင်ခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော၊ အသနိသတသဒ္ဓေ
 ဟိဝိ၊ အရာမကသော မိဗ်းကြိုးသံ တို့ဖြင့်လည်း၊ အသမ္ပကမ္ဘိ တောဝိ၊
 တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသော နွားသည်လည်း၊ နိသဘောနိသဘမည်၏။ သေမ-
 ထိနိသဘ အမည်ရှိသော နွားသည်၊ အတ္တနောမိမိန္နိ၊ နိသဘဗလေန-
 နိသဘအားနှင့်၊ သမ္ပန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟုတွင်ဖြစ်၍၊ စတုဟိပါ
 ဒေဟိ၊ ခြေလေးဘက် တို့ဖြင့်၊ ပထဝီ၊ မြေကို၊ ဥပ္ပိဋ္ဌိတွင်နှိပ်၍၊ ကေနိ
 ပရိသယယေန၊ တစုံတခုသော ဘေးရန်ဖြင့်၊ အကမ္ဘိယော၊ မတုန်လှုပ်စေ
 အပ်သည်ဖြစ်၍၊ အဝလဋ္ဌာနေ၊ မတုန်မလှုပ်ရပ်တည်ခြင်း၌၊ ဟိဋ္ဌတိယထာ-
 တည်သကဲ့သို့၊ ဝေဘဿ၊ ထိုအတူ၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒသ
 ဟိ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော၊ တထာဂတ ဗလဟိ၊ ဟုရား အားတော်တို့နှင့်၊
 သမ္ပန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟုတွင်ဖြစ်၍၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊
 ဝေသာရဇ္ဇပါဒေဟိ၊ ဝေသာရဇ္ဇဉာဏ်တည်းဟူသော ခြေတော်တို့ဖြင့်၊
 အဋ္ဌပရိသာ ပထဝီ၊ ရှစ်ပါးသော ပရိသတ်တည်းဟူသော မြေကို၊ ဥပ္ပိ
 ဋ္ဌိတွင်နှိပ်၍၊ သဒေဝကေ၊ နတ်နှင့်တကွသော၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ကေ
 နိ၊ အစုံတယောက်သော၊ ပစ္စတ္ထိကေန၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ကို အလိုရှိသော၊
 ပစ္စာမိတ္တေန၊ ရန်သူသည်၊ အကမ္ဘိယော၊ မတုန်လှုပ်စေအပ်သည် ဖြစ်၍၊
 အဝလဋ္ဌာနေ၊ မတုန်မလှုပ် ရပ်ခြင်း၌၊ ဟိဋ္ဌတိ၊ တည်ရပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ ယောဘဂဝါ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နိသဘောဝိဇ္ဇာ၊ နိသ
 ဘအမည်ရှိသောနွားမင်းကဲ့သို့၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 ယောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ နိသဘော၊ နိသဘ ပည်တော်မူ
 ၏၊ ပုသိသာဒိနံ၊ သီလအစရှိကုန်သော၊ ဓမ္မက္ခန္ဓာနံ၊ ဓမ္မက္ခန္ဓ ကျေးဇူးတို့ကို၊
 သေနဋ္ဌေန၊ မှာမှီးတတ်သော အနက်သဘောကြောင့်၊ ဣတိ၊ တသ္မာ၊ ထိုဟူ၍၊
 လဗ္ဗဝေါဟာရေသု၊ ရအပ်သော ခေါ်ဝေါ်ခြင်းရှိကုန်သော၊ သေခါသေခ
 ဣတိ၊ သု၊ သေခအသေခ ဖြစ်ကုန်သော ဣတိ၊ တို့၌၊ နိသဘော၊ နိသဘနှင့်

တူတော်မူသည်တည်း။ ဝါးအနည်းကား၊ ဣသိန်၊ သေခအသေခဖြစ်ကုန်
သောဣသိတို့၏၊ နိသဘော၊ နိသဘာတည်း။ ယောဘဂဝါးအကြင်မြတ်
စွာဘုရားသည်၊ ဣသိသေခလံကွန်စသောကျေးဇူးတို့ကိုရှာမှီးတတ်သည်
လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သောသိရှာမှီးတတ်၏ ဟူသည်၊ နိသဘော၊
နိသဘာသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဆိုကြောင့်၊ ဣသိနိသဘော၊
ဣသိနိသဘာမည်၏။ ဝေနေယျသတ္တေ၊ ဝေနေယျ သတ္တဝါတို့ကို၊ ဝိနေတိ၊
ဆုံးမတော်မူတတ်၏။ ဣတိ၊ ဆိုကြောင့်၊ ဝိနာယကော၊ ဝိနာယကမည်တော်
မူ၏။ နာယကဝိရဟိတော၊ ရှေ့ဆောင်ရှေ့သွားကင်းတော်မူ၏။ ဣတိ၊
ဆိုကြောင့်လည်း၊ ဝိနာယကော၊ ဝိနာယကမည်တော်မူ၏။ သယမ္ဘ၊ ကိုယ်
တော်အလိုလိုဖြစ်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တေ၊ အနက်
တည်း။ အေသယိသမုဒယ၊ ဒုက္ခနိစ္စတန္တိ၊ အေသယိသမုဒယ၊ ဒုက္ခနိစ္စ
တံဟူသည်ကား၊ သမုဒယသစ္စသမုဒယသမုဒယသစ္စာ၏ လည်းကောင်း၊
ဒုက္ခသစ္စသမုဒယသစ္စာ၏ လည်းကောင်း၊ အနိစ္စတံ၊ အမြဲမရှိသည်၏
အဖြစ်ကို၊ ဝယဓမ္မတံ၊ ပျက်စီးခြင်း၊ ဖောက်ပြန်ခြင်း သဘော ရှိသည်၏
အဖြစ်ကို၊ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူပေ၏။ တေနဝစနေန၊ ထိုစကားဖြင့်၊
ယံကိစ္ဆိ၊ အလုံးစုံသော တရားအပေါင်းသည်။ သမုဒယဓမ္မံ၊ ဖြစ်ခြင်းသ
ဘောရှိ၏။ သမ္ဘုအလုံးစုံသော၊ တံ၊ ထိုတရားအပေါင်းသည်၊ နိရောဓဓမ္မံ၊
ချုပ်ပျောက်ပျက်စီးခြင်းသဘောရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တနေသမိမိ၏၊ အဘိ
သမယဉာဏသမုဒယသစ္စာလေးပါးကို ထိုးထွင်း၍ သိသော မဂ်ဉာဏ်၏၊
ပဝတ္တိအာကာရံ၊ ဖြစ်သော အခြင်းအရာကို၊ ဒေသတိ၊ ပြ၏။ ဝါးတနည်း
ကား၊ သမုဒယ၊ ဒုက္ခနိစ္စတန္တိ၊ သမုဒယဒုက္ခနိစ္စတံ ဟူသည်ကား၊ သမု
ဒယသစ္စဉ်၊ သမုဒယသစ္စာကို လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခသစ္စဉ်၊ ဒုက္ခသစ္စာကို
လည်းကောင်း၊ အနိစ္စတန္တိ၊ မမြဲသည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ တတ္ထဝစ
နေ၊ ထိုစကားရပ်၌၊ သမုဒယသစ္စဒုက္ခသစ္စ ဂဟဏေန၊ သမုဒယသစ္စ
သဒ္ဓါဒုက္ခသစ္စသဒ္ဓါဖြင့်၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာဉာဏ်၏၊ ဘူမိ၊ အရာကို၊
ဒေသတိ၊ ပြ၏။ အနိစ္စတာဂဟဏေန၊ အနိစ္စတာသဒ္ဓါဖြင့်၊ တဿာဝိပဿ
နာယ၊ ထိုဝိပဿနာဉာဏ်၏၊ ပဝတ္တိအာကာရံ၊ ဖြစ်သော အခြင်းအရာ
ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြ၏။ ဟိသမ္ဘံ၊ မှန်၏။ သင်္ခါ၊ ရှေးနံ၊ သင်္ခါ၊ ရတရားတို့၏၊ အနိစ္စာ
ကာရေ၊ ပျက်စီးသောအခြင်းအရာကို၊ ဝိဘာဝိတေ၊ ယင်စွာပြအပ်သည်
ရှိသော်၊ ဒုက္ခာကာရောပိ၊ ဆင်းရဲသော အခြင်းအရာကို လည်းကောင်း၊
အနတ္တာကာရောပိ၊ အစိုးမရအတ္တမဟုတ်သော အခြင်းအရာကို လည်း

ကောင်း၊ ဝိဘာဝိတောယဝထင်စွာပြအပ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ တေသံ၊ ထိုသဘောတရားတို့
 ၏၊ ဝိသုဒ္ဓိနက္ခာ၊ ထိုသင်္ခါရတရားနှင့်စပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။
 တေန၊ ဆိုးကြောင့်၊ ယဒနိစ္စံတံ၊ နက္ခယံ၊ နက္ခာတိ၊ ယဒနိစ္စံတံ၊ နက္ခာ ယံ
 နက္ခာတဒနက္ခာဟူ၍၊ အာဟာ၊ ဟောတော်မူပြီ၊ ယံ၊ ဓမ္မဇာတံ၊ အကြင်သဘော
 တရားသည်၊ အနိစ္စံ၊ မမြဲ၊ တံ၊ ဓမ္မဇာတံ၊ ထိုသဘောတရားသည်၊ နက္ခာ၊ ဆင်း
 ရဲ၏၊ ယံ၊ ဓမ္မဇာတံ၊ အကြင်သဘောတရားသည်၊ နက္ခာ၊ ဆင်းရဲ၏၊ တံ၊ ဓမ္မ
 ဇာတံ၊ ထိုသဘောတရားသည်၊ အနက္ခာ၊ ကိုယ်မဟုတ်၊ အသင်္ခါတံ၊ နက္ခာ
 နိရောဓံ သဿတန္တိ၊ အသင်္ခါတံ၊ နက္ခာ နိရောဓံသဿတံ ဟူသည်ကား၊
 ယံ၊ ဓမ္မဇာတံ၊ အကြင်သဘောတရားကို၊ ကေန၊ တရံ၊ တရသေ၊ ပစ္စယေ
 န၊ ကံစိတ်ဥတုအဟာရတည်းဟူသော အကြောင်းတရားသည်၊ နသင်္ခါတံ၊
 မပြုပြင်အပ်၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံ၊ ဓမ္မဇာတံ၊ ထိုသဘောတရား
 သည်၊ အသင်္ခါတံ၊ အသင်္ခါတမည်၏၊ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဉာထဘာ
 ဝေန၊ မဘောက်မပြန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သဿတံ၊ မြဲ၏၊ သကလဝေ
 ဒု၊ နက္ခာ၊ နိရောဓဘာဝတော၊ ကြွင်းမဲ့ဥသျှံအလုံးစုံသောဝဋ်ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာ
 ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နက္ခာ၊ နိရောဓံ၊ အလုံးစုံသောဝဋ်ဒုက္ခ၏ ချုပ်ရာ
 ဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စဉ္စ၊ အရိယသစ္စာကိုလည်း၊ မေ၊ အက္ခန္တိပံ၊ အာ၊ အဒေ
 သယံ၊ ဟောတော်မူပေ၏၊ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာ
 ခြင်းတည်း။ မဂ္ဂုဋ္ဌိမံ၊ အကုဋိုလ မဂ္ဂသံသိဝဋ္ဌိ၊ မဂ္ဂုဋ္ဌိမံ၊ အကုဋိုလမဂ္ဂသံသိဝ
 ဟူသည်ကား၊ အန္တိဒ္ဓယပရိဝဇ္ဇနေန၊ ကာမသုခလ္လိကာနု ယောဂစသော
 အစုံအစုံသော အယုတ်တရားတို့ကို ပယ်သဖြင့်၊ ကုဋိုလဘာဝကရာနံ၊
 ကောက်ကျစ်သည်၏ အဖြစ်ကိုပြုတတ်ကုန်သော၊ မာယာဒိနံ၊ မာယာသာ
 ဌေယျအစရှိကုန်သော အကုသိုလ် တရားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ကာယ
 ဝင်္ကံဒိနဉ္စ၊ ကာယဝင်္ကံဝစိဝင်္ကံ အစရှိသည်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပဟာ
 နေန၊ မယ်သဖြင့်၊ အကုဋိုလံ၊ မာယာသာဌေယျစသောကာယဝင်္ကံစသော
 ကောက်ကျစ်ခြင်းလည်း မရှိသော၊ တတောဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊
 အဉ္စသံ၊ ဖြောင့်မတ်စွာသောခရီးလည်းဖြစ်ထသော၊ အသိဝဘာဝကရာနံ၊
 မငြိမ်းအေးသည်၏အဖြစ်ကိုပြုတတ်ကုန်သော၊ ကာမရာဂါဒိနံ၊ ကာမရာဂ
 အစရှိကုန်သောအကုသိုလ်တရားတို့ကို၊ သမုန္တိနုဇေန၊ ကောင်းစွာ ဖြတ်
 သဖြင့်၊ သိဝံ၊ နိဗ္ဗာနံ၊ ချမ်းအေးစွာသော၊ မဂ္ဂုဋ္ဌိ၊ မဂ္ဂဟူသည်ကား၊ ယောဓမ္မာ၊
 အကြင်တရားတို့ကို၊ နိဗ္ဗာနုတ္တိကေဟိ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုအလိုရှိကုန်သော အမျိုး

သားတို့သည် မဂ္ဂိယတိ၊ ရှာမိ၊ အပ်၏၊ ဣတိတသ္မသထိကြောင့်၊ သောဓမ္မော၊
 ထိုတရားသည်၊ မဂ္ဂေါ၊ မဂ္ဂမည်၏၊ ဝါ၊ စာနည်းကား၊ သောဓမ္မော၊ အကြင်
 တရားသည်၊ ကိလေသေ၊ ကိလေသတို့ကို၊ မာရေန္တော၊ သတ်လျက်၊
 ဂစ္ဆတိ၊ သွားတတ်၏၊ ဣတိတသ္မသထိကြောင့်၊ သောဓမ္မော၊ ထိုတရား
 သည်၊ မဂ္ဂေါ၊ မဂ္ဂမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ လဒ္ဓနာမ်၊ ရအပ်သော အမည်ရှိသော၊
 တုမှာကဉ္စ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏ ထည်းကောင်း၊ မမဉ္စ၊ အကျွန်ုပ်၏ လည်း
 ကောင်း၊ ပဗ္ဗက္ခဘူဘံ၊ မျက်မှောက်ထင်ထင်အမြင်အထိဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊
 ခုက္ခနိရောဂေါ၊ မိနိပဋိပဒါသင်္ခါတံ၊ ခုက္ခ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်း
 အကျင့် ဘုရိအပ်သော၊ အရိယမဂ္ဂံ၊ အရိယမဂ်တရားကို လည်းကောင်း၊
 မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ အဒေသပင်၊ ဟောတော်မူပေ၏၊ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်
 ကား၊ သောဓနာ၊ သောဓနာခြင်းတည်း။ ။

၇ ။ သုတ္တာနဟံ အမတံ ပဒံ အသင်္ခတံ၊ တထာဂတဿ အနုမိဝရဿ သာသ
 နန္တိ၊ ဣဿုတ္တာနဟံ အမတံ ပဒံ အသင်္ခတံ၊ တထာဂတဿ အနုမိဝရဿ
 သာသနံ ဟူသော ဤပါဌ၌၊ အယံ၊ ဤသို့လတ္တံ့၊ သည်ကား၊ သင်္ခပတ္တော၊
 အကျဉ်းဖြစ်သော အနက်တည်း။ တထာဂတော၊ မာဓိအတ္ထနု၊ ပဿိမသော
 ရှေးဘုရားတို့ကဲ့သို့ လာတော်မူခြင်းအစရှိသော အနက်ကြောင့်၊ တထာ
 ဂတဿ၊ တထာဂတ ဖြစ်တော်မူသော၊ သာဒေဝကေ၊ နတ်နှင့်တကွ
 သော၊ လောကေ၊ လောက၌၊ အဂ္ဂဘာဝတော၊ လွန်မြတ်တော်မူသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ အနုမိဝရဿ၊ မိမိထက်လွန်မြတ်သော သူရှိတော်မူထ
 သော၊ ယဇ္ဇာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာတရား၏၊ အမတံ၊ သေခြင်းကင်းသော
 နိဗ္ဗာန်၏၊ ပဒံ၊ အကြောင်းဖြစ်သော၊ အသင်္ခတံ၊ မပြုပြင်အပ်သော၊ နိဗ္ဗာနံ၊
 နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ မည်၍၊ ဒေသိတတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်၊ ဝါ၊ စာနည်းကား၊ အမတဿ၊ နိဗ္ဗာနဿ၊ သေခြင်းကင်းရာဖြစ်
 သော၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပဋိပစ္စနု ပါယတ္တာစ၊ ရောက်ကြောင်း အကျင့်ဖြစ်သော
 ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ကေနမိဝိ၊ စာစုံတရသော အကြောင်းတရားသည်
 လည်း။ အသင်္ခရဏိယတ္တာစ၊ မပြုပြင်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်း
 ကောင်း၊ အမတံ ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်၏ အကြောင်းဖြစ်သော၊ အသင်္ခတံ၊ စာစုံတရ
 သော အကြောင်းတရားတို့သည် မပြုပြင်အပ်သော၊ သာသနံ၊ သဒ္ဓမ္မံ၊ သူ
 တော်ကောင်း၏ တရားကို၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ သုတ္တာ၊ ကြားနာ၍၊
 ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ သင်္ခပတ္တော၊ အကျဉ်းဖြစ်သော အနက်တည်း။
 သိလေသ္မာ၊ ဟန္တိ၊ သိလေသ္မာဟံ ဟူသည်ကား။ နိဗ္ဗာဒေတဗ္ဗေသု၊ ပြီးစေ

အပ်ကုန်သော၊ သိလေသု၊ သိလတို့၌၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပရမသုသံဝု
 တာတိ၊ ပရမသုသံဝုတာဟူသည်ကား၊ အဘိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ သမ္ပဒေဝ၊
 ကောင်းစွာသာလျှင်၊ သုသံဝုတာ၊ စောင့်ရှောက်အပ်သည်၊ အဟန္တိ၊ အဟုံ
 ဟူသည်ကား၊ အဟောသိ၊ မဖြစ်ပြီ၊ ဓမ္မဋ္ဌိတာတိ၊ ဓမ္မဋ္ဌိတာဟူသည်
 ကား၊ လုံ့လပတ္တိဓမ္မ၊ ဖြည့်ကျင့်အပ်သောပဋိပတ်တရား၌၊ ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်
 သည်၊ အဟုံ၊ ဖြစ်ပြီ။ ။

၅။ ဥတ္တာနာတိ၊ ဥတ္တာနဟူသည်ကား၊ သန္တိ ကိရိယာဘိသမယဝသေန၊
 မျက်မှောက်ပြုသောအားဖြင့်ထိုးထွင်း၍သိခြင်းတည်းဟူသောအဘိသမ
 ယ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဇာနိတွာ၊ ဆီ၍၊ တက္ကေဝါတိ၊ တက္ကေဝဟူသည်ကား၊
 တထွို'ယေဝဓဏေ၊ ထိုဓဏ၌သာလျှင်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တထွို'ယေဝ
 အတ္တဘာဝေ၊ ထိုကိုယ်၏ အဖြစ်၌သာလျှင်၊ သမထသမာဓိမာဇယသိန္တိ၊
 သမထသမာဓိမာဇယသိ'ဟူသည်ကား၊ ပစ္စနိကဓမ္မာနံ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်
 ကုန်သောကိလေသာတို့ကို၊ သမုန္တေဒဝသေန၊ အကြွင်းမဲ့ဖြတ်တောက်
 သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ သမနတောဂူပသမတော၊ ငြိမ်းစေတတ်သောကြောင့်၊
 ပရမတ္ထသမထဘူတံ၊ ပရမတ္ထသမထဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ လောကုတ္တရာသမာ
 ဓိံ၊ လောကုတ္တရာသမာဓိသို့၊ အာဇယသိ' အဓိဂန္တိ'၊ ရောက်ပြီ၊ ယထွို' ဓဏေ၊
 အကြွင်းအရိယမဂ်ဉာဏ်ဓဏ၌၊ နိရောဓသုနိရောဓသစ္စာကို၊ သန္တိကိရိ
 ယာဘိသမယေဝ၊ မျက်မှောက်ပြုသောအားဖြင့်ထိုးထွင်း၍သိခြင်းသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တထွို'ယေဝဓဏေ၊ ထိုအရိယမဂ်ဉာဏ်ဓဏ၌သာလျှင်၊
 မဂ္ဂဿ၊ အရိယမဂ်ဉာဏ်ကို၊ ဘာဝနာဘိသယေဝ၊ ပွားစေသောအားဖြင့်
 ထိုးထွင်း၍သိခြင်းသည်၊ ယဒိဗိဟောတိ၊ အကယ်၍ကားဖြစ်၏၊ ပနတထာ
 ပိ၊ ဆိုသို့ပင်ဖြစ်သော်လည်း၊ အာရမ္မဏပဋိဝေဓံ၊ အာရုံအားဖြင့် ထိုးထွင်း
 ၍သိခြင်းကို၊ ဘာဝနာပဋိဝေဓသောဝ၊ အရိယမဂ်ဉာဏ်ကို ပွားစေသော
 အားဖြင့်ထိုးထွင်း၍သိခြင်း၏သာလျှင်၊ ပုရိမသိဒ္ဓိကာရဏံဝိယ၊ ရှေးအတို့
 ၌ပြီးသောအကြောင်းကိုကဲ့သို့၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒေသေဝံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ ဥတ္တာန
 ဟံ၊ (ပ)၊ မာဇယသိန္တိ'၊ ဥတ္တာနဟံ၊ (ပ)၊ မာဇယသိ'ဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီ။ ။
 (တထာဂတေန၊ ရှေးဘုရားတို့ကဲ့သို့သာခြင်းကောင်းတော်မူသော၊ အနုဓိ
 ဝရေန၊ မိမိထက် လွန်မြတ်သောသူရှိတော်မူသောဘုရားမြတ်စွာသည်၊
 ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော၊ အ
 သင်္ခတံ၊ မပြုပြင်အပ်သော၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ဥတ္တာနသိ၍၊ တက္ကေဝ၊
 ထိုဓဏ၌ပင်လျှင်၊ သမထသမာဓိံ၊ သမထဖြစ်၍ ဖြစ်သောလောကုတ္တရာ

၂၀၀

ဝိမာနဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိဿယ

သမာဓိသို့အာရုံသီးရောက်ပြီ။) ယထာဓာတဝတ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။
 စက္ခု၊ ဗုဒ္ဓိစက္ခုပေစဉ်ပွတ္တတိ စက္ခု၊ ဝိညာဏန္တိ၊ စက္ခု၊ ဗုဒ္ဓိစက္ခုပေစဉ်ပွတ္တတိ
 စက္ခု၊ ဝိညာဏံဟူသကဲ့သို့တည်း။ စက္ခု၊ ပဿာဒင်္ဂလည်းကောင်း၊
 ရူပေဗျာပါရုံတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပဋိစ္စ၊ စက္ခု၊ ဝိညာဏံ၊ စက္ခု၊ ဝိညာဉ်
 သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇာတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဥတုဒ္ဓါနာတိ၊ နှုတ်နာဟူသော
 ဤဝုဒ္ဓိကို၊ သမာနကာလသေသနနိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြုခြင်းမဂ်ကိုပွားစေခြင်း
 တို့၏ထုဗျာသော ကာလ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 ၃/ ဝိဝေသိတဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်၏။ ယထာဓာတဝတ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ နိဟတိန္ဒာနတမံ
 သဗ္ဗံ၊ အာဒိဇ္ဈာနတမရုဂ္ဂတောတိ၊ နိဟတိန္ဒာနတမံသဗ္ဗံ၊ အာဒိဇ္ဈာနတမရုဂ္ဂ
 တော ဟူသကဲ့သို့တည်း။ အာဒိဇ္ဈာနမင်းသည်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံ
 သော၊ တမံ၊ အဓိကံ၊ ဧဝံ၊ ကို၊ နိဟတိန္ဒာန၊ ပယ်ပျောက်၍၊ နာမ်၊ ကောင်းကင်
 သို့၊ ဥပ္ပတော၊ မောက်၏။ သွာယောဝါတိ၊ သာယောဝဟူသည်ကား၊ ယာ
 လောကုတ္တရသမာဓိယသနာ၊ အကြင်လောကုတ္တရသမာဓိသို့ရောက်ခြင်း
 ကို၊ လက္ခဏာရခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သာယောဝ၊ ဆိုလေ၊ ကုတ္တရသမာဓိသို့
 ရောက်ခြင်းကိုရခြင်းသည်ပင်လျှင်၊ ပရမနိယာမတာတိ၊ ပရမနိယာမတာ
 ဟူသည်ကား၊ ပရမာဥတ္တမာ၊ မြတ်သော၊ မဂ္ဂနိယာမတာ၊ မဂ္ဂနိယာမ၏
 အဖြစ်သည်၊ အဟံ၊ ဖြစ်ပြီ။ ။

၁/ ဝိသေသန္တန္တိ၊ ဝိသေသနံဟူသည်ကား၊ ဝုဏ္ဏု၊ နေဟိ၊ ဝုဏ္ဏုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်
 တို့မှ၊ ဝိသေသကံ၊ ဝိသိဋ္ဌဘာဝသ၊ ခကံ၊ ထူးသည်၏အဖြစ်ကိုပြီးစေတတ်
 သော၊ ဧကံသိကာတိ၊ ဧကံသိကာ ဟူသည်ကား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ သဗ္ဗာသဗ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သဗ္ဗာသဗ္ဗုဒ္ဓစသောဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။
 ဓမ္မာ၊ စာရားတော်သည်၊ သွာခါ၊ တသွာခါတစသော ဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံ
 တော်မူ၏။ သံဃော၊ သံဃာကော်သည်၊ သုပ္ပဋိပန္နော၊ သုပ္ပဋိပန္နစသောဂုဏ်
 နှင့်ပြည့်စုံတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဧကံသဂါဟဝံတိ၊ ဧဝံ၊ မရက္ခ၊ ဧကန္တ
 အားဖြင့်ယူခြင်းရှိသည်၊ ရတနတ္ထဓယံ၊ ရတနာသုံးပါးတို့၏အပေါင်း၌၊ နိဗ္ဗိ
 မိကိစ္စာ၊ ကင်းသောယုံမှားခြင်းရှိသည်၊ အဟံ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဧတိ၊ သမယေဝိသေ
 သိယာတိ၊ အဘိသမယေဝိသေသိယာဟူသည်ကား၊ သစ္စပဋိဝေဓဝသေ
 နသစ္စာလေးပါးကို ထိုးထွင်း၍ သိခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝိသေသံ၊ ထူး
 သည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတုဒ္ဓါ၊ ရောက်၍၊ ဝိသေသိနိတိ၊ ဝိသေသိနိဟူ၍လည်း၊
 ပဋ္ဌန္တိ၊ ရွတ်ကုန်၏။ အဘိသမယဟေတု၊ အရိယမဂ်ဥပဇာတ်ဖြင့် လေးတန်
 သောသစ္စာကို ထိုးထွင်း၍သိခြင်းကြောင့်၊ ဝိသေသဝတိ၊ အထူးရှိသည်။

ဣတိအယံ+ဤသည်ကား၊ အတ္ထေအနက်တည်း၊ အသံသယာတိ+အသံသယဟူသည်ကား၊ သောဠသဝတ္ထုကာယစတဆဲ့ခြောက်ပါးသော ဝတ္ထုရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ အဋ္ဌဝတ္ထုကာယစတရှစ်ပါးသော ဝတ္ထုရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဝိစိကိန္နာယ+ဝိစိကိန္နာကို၊ ပဟိနတ္တာယ+ပဟိနတ္တာသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အပဂတသံသယာ+ကင်းပြီးသောယုံမှားခြင်းရှိသည်၊ အဟံ+ဖြစ်ပြီ၊ အသံသိယာဘိ+အသံသိယာဟူ၍၊ ကေဝိ+အချို့သောဆရာတို့သည်၊ ပဌန္တိ+ရုတ်ကုန်၏။ ဗဟုဇနပုဇိတာတိ၊ -ဗဟုဇနပုဇိတာဟူသည်ကား၊ သုဂတိဟိ+ကောင်းသော အလားသို့ ရောက်ကုန်သော၊ ပရေတိ+သူတပါးတို့သည်၊ ပတ္တနိယဂုဏာ+တောင့်တအပ်သော ဂုဏ်ကျေးဇူးရှိသည်၊ အဟံ+ဖြစ်ပြီ၊ ဣတိအယံ+ဤသည်ကား၊ အတ္ထေအနက်တည်း၊ ဝိဇ္ဇာရတိန္တိ+ဝိဇ္ဇာရတိဟူသည်ကား၊ ဝိဇ္ဇာတံ+မြူးထူးခြင်းဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ ရတိ+မွေ့လျော်ခြင်းကို၊ အထဝါ+တနည်းကား၊ ဝိဇ္ဇန္တိ+မြူးထူးခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ရတိန္တ+မွေ့လျော်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇာဝိဟာရန္တ+မြူးထူးပျော်ပါး၍ နေခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ရတိသုခန္တ+မွေ့လျော်ပျော်ပါးခြင်းကြောင့်ဖြစ်သောချမ်းသာခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပစ္စနုဘောမိ+သုံးဆောင်ခံစားရ၏။ ✓ အမတရသမ္ဘိတိ+အမတရသမ္ဘိဟူသည်ကား၊ အမတရသာ+အမြှိုက်တရားတည်းဟူသောအရသာရှိသည်၊ နိဗ္ဗာနရသာဝိနိ+နိဗ္ဗာနတည်းဟူသော အရသာရှိသည်၊ အမိ+ဖြစ်၏၊ ဓမ္မဒ္ဓဿာတိ+ဓမ္မဒဿဟူသည်ကား၊ စတုသစ္စံ+သစ္စာလေးပါးတရားကို၊ ဒိဋ္ဌဝတိ+မြင်ခြင်းရှိသော၊ သောတာပန္နာတိ+သောတာပန္နာဟူသည်ကား၊ အရိယမဂ္ဂသောတံ+အရိယမဂ်တည်းဟူသောအယဉ်သို့၊ အာဒိတော+အစမှ၊ ပဌာယာ+စ၍၊ ပတ္တာ+ရောက်သည်၊ အမိ+ဖြစ်၏၊ နုစပနမတ္ထိဒုဂ္ဂတိတိ+နုစပနမတ္ထိဒုဂ္ဂတိဟူသည်ကား၊ အဝိနိပါတဓမ္မတ္တာ+အပါယ်သို့ ကျခြင်းသဘောမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ မေ+အကျွန်ုပ်အား၊ ဒုဂ္ဂတိ+အပါယ်သို့လားခြင်းသည်၊ နုစပနအတ္ထိ+မရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ။

✓ ပါသာဒိကတိ+ပါသာဒိကဟူသည်ကား၊ ပသာဒါဝဟေ+ကြည်ညိုသွယ်ကို ဆောင်တတ်ကုန်သော၊ ကုသလရတေတိ+ကုသလရတေဟူသည်ကား၊ ကုသလအနုဝဇ္ဇဓမ္မေ+အဖြစ်မရှိသောတရားဟုဆိုအပ်သော၊ နိဗ္ဗာနေ+နိဗ္ဗာန်၌၊ ရတေ+မွေ့လျော်ကုန်သော၊ ဘိက္ခဝေါတိ+ဘိက္ခဝေါဟူသည်ကား၊ ဘိက္ခု+ရဟန်းတို့ကို၊ နမသမိတုံ+ရှိခိုးခြင်း၊ ဌာ၊ ဥပါဂမိ+ဆည်းကပ်လာချောက်ပြီ၊ ဣတိအယံ+ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ+ယောဇနာခြင်း

၂၀၂ ဝိမာနဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိဿယ

တည်း။ သမဏသမာဂဓံသိဝန္တိ၊ သမဏသမာဂဓံသိဝံ ကုသညကား၊
သမိတပါပါနံ၊ ငြိမ်းစေအပ်ပြီးသော မကောင်းမှုရှိကုန်သော သမဏာနံ၊
ရဟန်းတို့၏၊ ဗုဒ္ဓဗုဒ္ဓသာဝကာနံ၊ ဘုရားဘုရား၊ မြတ်၏ တပည့်သားတော်
တို့၏၊ သမာဂမဉ္ဇအစဉ်းအစားသို့ လည်းကောင်း၊ ခေမံ၊ ဘေးမရှိသော၊
သိဝံ၊ ငြိမ်းချမ်းစွာသော၊ ဓမ္မဉ္ဇတရားတော်သို့ လည်းကောင်း၊ သင်္ဂမံ၊
ပေါင်းရုံး၍၊ ပယိရူပါသိတံ၊ သည်းကပ်ခြင်းငှါ ဥပါဂမိ၊ ရောက်ပြီ၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ သဗ္ဗန္ဓ၊ စပ်အပ်၏၊ သိရိမတောဓမ္မရာဇိနောတိန္ဒြေံ၊ သိရိမတော
ဓမ္မရာဇိနော ဟူသောဤပုဒ်သည်၊ ဘုဗ္ဗတ္ထ၊ သတ္တမိ အနက်၌ သာမိဝစ
နံ၊ ဆဋ္ဌိဝိဘတ်ရှိသော သဒ္ဓါတည်း။ သိရိမတိ၊ ကုန်းပညာရှိတော်မူသော၊
ဓမ္မရာဇိနိ၊ တရားမင်းဖြစ်တော်မူသော ဘုရားမြတ်၌ ဣတိ အထံ၊ ဤသည်
ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဇေမေဝစ၊ ဤသို့သိရိမတိဓမ္မရာဇိနိဟူ၍
သာသျှင်လည်း၊ ကေမိ၊ အချို့သောဆရာတို့သည်၊ ပဋ္ဌန္တိ၊ ရွတ်ကုန်၏။ ။
၂။ ရိဒိတမနုဋ္ဌိတိ၊ ရိဒိတမနုဋ္ဌိ ဟူသည်ကား၊ မောဒိတမနုဿဝမ်းဖြောက်သော
စိတ်ရှိသည်၊ အမှီဖြစ်၏။ ပီဏိတာတိ၊ ပီဏိတာဟူသည်ကား၊ တုဗ္ဗာ၊
နှစ်သက်သည်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပီတိရသဝသေန၊ ပီတိတည်းဟူသော
အရသာဖြင့်၊ ဝိတ္တာ၊ ရောင့်ရဲသည်၊ အမှီဖြစ်၏။ နရဝရဒဗ္ဗသာရထိန္တိ
တ္ထေနရဝရဒဗ္ဗသာရထိ ဟူသောဤပုဒ်၌၊ အဂ္ဂဂုဏ္ဏလတ္တာ၊ ဂုဏ်မြတ်
ဖြစ်တော်မူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ နရဝရောစ၊ ယောကျ်ားမြတ် သည်
လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုနရဝရဟူသည်၊ ဒဗ္ဗာနံ၊ ဒမိတဗ္ဗာနံ၊ ဆုံးမ
အပ်ကုန်သော၊ ဝေနေယျာနံ၊ ဝေနေယျတို့ကို၊ နိဗ္ဗာနာဘိရုခံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရှေ့
ရှုသောရဏတော၊ ရှေ့စေတတ်သောကြောင့်၊ ဒဗ္ဗသာရထိစ၊ ဆုံးမခြင်းငှါ
ထိုက်ကုန်သော ဝေနေယျတို့ကို နိဗ္ဗာန်သို့ရှေ့ရှု ရောက်စေတတ် သည်
လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုနှစ်ပါးသော သတ္တိကြောင့်၊ နရ
ဝရဒဗ္ဗသာရထိ၊ နရဝရဒဗ္ဗသာရထိ မည်၏။ တံ၊ နရဝရဒဗ္ဗသာရထိ၊ ထို
ယောကျ်ားမြတ် ဖြစ်တော်မူသော ဆုံးမခြင်းငှါထိုက်သော ဝေနေယျတို့
ကိုနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်စေတတ်သော မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပရမတိတာနုကမ္မ
ကန္တိ၊ ယရမဟိတာ နုကမ္မကံဟူသည်ကား၊ ပရမေနုဥတ္တမေန၊ မြတ်သော၊
ဟိတေန၊ အစီးအပွားဖြင့်၊ သဗ္ဗသတ္တာနံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော သတ္တဝါတို့
ကို၊ အနုကမ္မကံ၊ အစဉ်သနားတော်မူတတ်သော။ ။

၃။ ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ သိရိမာ၊ သိရိမာအမည်ရှိသော၊ ဒေဝစိတာ၊ နတ် သမီးသည်၊
အတ္တနောမိမိ၏၊ လတ္တိပဝေဒနမုခေန၊ အယူကိုကြားလျှောက်ခြင်းကိုအရင်း

မူသဒ္ဓိငှါ၊ ရဟန္တာယမရတပာသို၏ သုံးပါးတို့၏ အပေါင်း၌၊ ပဿာဒံ၊
 ကြည်ညိုခြင်းကို ပဒေသော၊ ကြားလျှောက်၍၊ တာဝန္တဗ္ဗဗျာရားမြတ်ကို
 လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုသံဃဉ္စရဟန်းအပေါင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝိနိစ္ဆာ၊
 ရှိခိုး၍၊ ပဒက္ခိဏံ၊ လက်ျာရပ်လှည့်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒေဝလောက
 မော၊ နတ်ပြည်သို့သာလျှင်၊ ဂတာသွားလေ၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ တမေ၊ ကြာဟိန္တာဝတ္ထု၊ ထိုအစည်းအဝေးသို့သက်သောဝတ္ထုကို
 သာသျှင်၊ အဋ္ဌ၊ ပုတ္တိ၊ အကြောင်းဖြစ်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်
 ကို၊ ဒေသသိ၊ ကောတော်မူ၏၊ ဒေသနာပရိယောသာနေ၊ ဒေသနာတော်
 ၏အဆုံး၌၊ ဥက္ကဋ္ဌိတဘိက္ခု၊ သာသနာတော်၌မပျော်၍ ဆန့်ကျင်သော
 ရဟန်းသည်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏ္ဏံ၊ ရောက်လေ၏၊ သာဓမ္မ
 ဒေသနာ၊ ထိုတရားဒေသနာတော်သည်၊ သဗ္ဗတ္ထပရိသာယစ၊ ရောက်လာ
 သောပရိသတ်အားလည်း၊ သတ္ထိကာ၊ အကျိုးစီးပွားရှိသည်၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်
 လတ်ပြီ၊ ဣဘိန္တိတွင်အပြီးတည်း။ (သိရိမာဝိမာနဝတ္ထုနာ၊ သိရိမာနတ်
 သမီး၏ဝိမာနဝတ္ထု အတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။)

[၆] [၁-ဝိဇ္ဇဝဂ်-၁၇-ကေသကာရိဝိမာနဝတ္ထု]

ဣဒံဝိမာနံ ရုစိရံပဘဿရန္တိဣဒံ၊ ဣဒံဝိမာနံ ရုစိရံပဘဿရံ ဟူသော
 ဤဝိမာနဝတ္ထုသည်၊ ကေသကာရိဝိမာနံ၊ ကေသကာရိဝိမာန ဝတ္ထုတည်း။
 ဥတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်း အဋ္ဌ၊ ပုတ္တိကား၊ ကာ၊ အဘယ်နည်း။ ဘဂဝါ၊
 ဘုရားမြတ်သည်၊ ဗာရာဏသီယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၏အနီး၌၊ ဣသိပတနေ၊
 ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏ ကျရာဖြစ်သော၊ မိဂဒါယေသားတို့အားဘေးမဲ့ပေးရာ
 ဖြစ်သောမိဂဒါရန်တော၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊
 ပုဗ္ဗန္တသမယံ၊ နံနက်အခါ၌၊ နိဝါသေတွာ၊ သင်းပိုင်ကိုပြင်ဝတ်၍၊ ပတ္တစိ
 ဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို၊ အာဒါယ၊ ဖတ်ရုံလွယ်ယူ၍၊ ဗာရာဏသီ၊ ဗာရာ
 ဏသီပြည်သို့၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်းခံခြင်းအကျိုးငှါ၊ ပါဝိသိ၊ သွားဝင်ကုန်၏၊
 တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ အညတရဿ၊ တယောက်သော၊ ဗြာဟ္မ
 ဏဿ၊ ပုဏ္ဏား၏၊ ဂေဟဒ္ဓါရသမိပေ၊ အိမ်တံခါး၏အနီးဖြစ်သောလင်း
 ခရီးဖြင့်၊ စရန္တိ၊ သွားလေကုန်၏၊ တသ္မိ၊ စဂေဟ၊ ထိုပုဏ္ဏား၏ အိမ်၌
 လည်း၊ ကေသကာရိနာမ၊ ကေသကာရိအမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏဿ၊
 ပုဏ္ဏား၏၊ ဝိဘာ၊ သမီးသည်၊ ဂေဟဒ္ဓါရသမိပေ၊ အိမ်တံခါး၏ အနီး၌။

မာတု၊ အမိ၏၊ သိသတော၊ ပြီးခေါင်းမှ ဥကအသန်းတို့ကို၊ ဂဏှန္တိ၊ ကောက်ယူလျက်၊ ဂန္ထန္တေ၊ ဆွမ်းခံကြသွားကုန်သော၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့ကို၊ ဒိသ္မ၊ မြင်၍၊ ဘေတရံ၊ မိခင်ကို၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ကိံ၊ အာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်းဟူမူကား၊ အဗ္ဗ၊ အိုမိခင်၊ ဣမေပဗ္ဗဇိတာ၊ နာမ၊ ဤရဟန်းတို့မည်သည်၊ ဘတ္တာဟာရာ၊ ဆွမ်းတည်းဟူသော အာဟာရရှိကုန်၏။ ပဌမေနယောဗ္ဗန္ဓေန၊ ပဌမအရွယ်နှင့်၊ သမ္ပန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏။ အဘိဓ္မပါ၊ အလွန်အဆင်းသဏ္ဌာန်သကဲ့သို့၊ ဒဿနိယာ၊ ရွာတွယ်သောအခင်းရှိကုန်၏။ ပါသဒိကာ၊ ကြည်ညိုဝွယ်ကို ဆောင်ကုန်၏။ သုရမာလာ၊ ဆိပ်မွေးနွဲ့ညံ့ကုန်၏။ ကေနဗိပါရိဇုညေန၊ တစုံတခုသောပျက်စီးဆုတ်ယုတ်ခြင်းဖြင့်၊ အဘိဘူတာ၊ မညေ့နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်လောက်ကား၊ ဣသ္မ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဣမေဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းတို့သည်၊ ဣမသ္မိံ၊ ယေဝဝယေ၊ ဤပဌမအရွယ်၌သာလျှင်၊ ပဗ္ဗဇန္တိ၊ နှုခေါ်ရဟန်းပြုလေကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ တံ၊ တရံ၊ ထိုပုဏ္ဏား၏သမီးကို၊ မာတာ၊ မိခင်သည်၊ အာဟ၊ ပြောဆို၏။ ကိံ၊ အာဟ၊ အဘယ်သို့ပြောဆိုသနည်း၊ အဗ္ဗ၊ ချစ်သမီး၊ သကု၊ ပုဏ္ဏားသာကိဝင်မင်း၏သားဖြစ်သော၊ သကု၊ ကုလ၊ သာကိဝင်မင်းမျိုးမှ၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသော၊ သတ္တာ၊ ချွန်တို့၏ဆရာဖြစ်တော်မူသော၊ ဇုန္ဒေါနာမ၊ ဘုရားမည်သည်၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်တော်မူ၏။ သော၊ ထိုဘုရားမြတ်သည်။ အာဒိကလျာဏံ၊ အစဉ်ကောင်းခြင်းရှိသော၊ မဇ္ဈေကလျာဏံ၊ အလယ်၌ကောင်းခြင်းရှိသော၊ ပရိယောသာနကလျာဏံ၊ အဆုံး၌ ကောင်းခြင်းရှိသော၊ သာတ္ထံ၊ အနက်နှင့် ပြည့်စုံသော၊ သဗျဉ္ဇနံ၊ သဒ္ဓါနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဓမ္မံ၊ ဓာရားတော်ကို၊ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ကေဝလပရိပုဏ္ဏံ၊ အလုံးစုံပြည့်စုံသော၊ ပရိသုဒ္ဓံ၊ ဖြူစင်သန့်ရှင်းသော၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို၊ ပကာသေတိ၊ ပြတော်မူ၏။ ဣမေ၊ ဤရဟန်းတို့သည်၊ တဿသတ္ထု၊ နေ၊ ဆိုဘုရားမြတ်၏။ ဓမ္မံ၊ ဓာရားတော်ကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍၊ ပဗ္ဗဇန္တိ၊ ရဟန်းပြုကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မာတာ၊ မိခင်သည်၊ အာဟ၊ ပြောကြား၏။ ။

တေနစသမယေန၊ ထိုအခါ၌လည်း၊ အာဂတယလော၊ ရအင်ရောက်အပ်ပြီးသော၊ ဖိလံ၊ ရှိသော၊ ဝိညာတဿ၊ သနော၊ ဆိအပ်ပြီးသောအဆုံးအမတော်ရှိတော်မူသော၊ အညတရော၊ ဓာယောင်သော၊ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်၊ တာယဝိယံ၊ ယာ၊ ဆိုခရီးဖြင့်၊ ဂန္ထန္တေ၊ ဆွမ်းသည်ရှိသော်၊ တံကထံ၊ ထိုအချင်းချင်းပြောဆိုသောစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ တာသံ၊

ထိုမိန်းမတို့၏၊ ဝိသန္တိကံအတံသို့၊ ဥပသကံမိချဉ်းကပ်၏၊ အထေထိုအခါ
 ဤပြာဟုဏီ၊ မုဇ္ဈန္တုမသည၊ နံ၊ ထိုဥပသကာကို ဥပါသကာ၊ အမောင်ဥပါ
 သကာ၊ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ ခေါ်စင်စင်၊ ဗဟုကုလပုတ္တက၊ များစွာသော
 အမျိုးသားတို့သည်၊ မဟန္တံ၊ များစွာသော၊ ဘောဂက္ခန္ဓံ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာ
 အရ၊ ခိုလည်းကောင်း၊ မဟန္တံ၊ များစွာသော၊ ဥပသကံ၊ ပရိဝုဋ်၊ ဆွေမျိုးအဆက်
 ကိုလည်းကောင်း၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ သကုကုလသမိပေ၊ သာကီငင်
 မင်းမျိုးဖြစ်တော်မူသော၊ ဘုရားမြတ်၏အထံတော်၌၊ ပဗ္ဗဇန္တိ၊ ရဟန်းပြု
 ကုန်၏၊ တေထိုရဟန်းတို့သည်၊ ကိံ၊ အတ္ထဝသံ၊ အဘယ်သို့သောအကျိုး
 ထူးကို၊ သမ္ပဿန္တ၊ ကောင်းစွာမြင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇန္တိ၊ ရဟန်း
 ပြုလေကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတွဿ
 ကြား၍၊ ဥပါသကာ၊ သီတင်းသည်ဒါယကာသည်၊ ကာမေသု၊ ကာမ
 ဂုဏ်ရှိ၌၊ အာနိသံ၊ အပြစ်ဒေါသကိုလည်းကောင်း၊ နိက္ခမေ၊ ကာမဂုဏ်မှ
 ထွက်မြောက်ခြင်း၌၊ အာနိသံ၊ အကျိုးဆက်ကိုလည်းကောင်း၊ သမ္ပ
 ဿန္တ၊ ကောင်းစွာမြင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇန္တိ၊ ရဟန်းပြုကုန်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝတွဿ၊ ပြောဟော၍၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ ဥပသကံ၊ ခုရုံ၊ ဥပသကံ၊
 သတ္တိရှိသောအလျောက်၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအနက်ကို၊ ဝိညာရတော၊ အကျယ်
 အားဖြင့်၊ ကာထေသိ၊ ပြောဟောဆုံးမ၏၊ တိဗ္ဗန္တံ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ရတနာ
 နဉ္စ၊ ရတနာတို့၏လည်း၊ ဂုဏေ၊ ကျေးဇူးတို့ကို၊ ပကဝသေသိ၊ ဆင်ရှားပြု၏၊
 ပဗ္ဗန္တံ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ သီလာနံ၊ သီလတို့၏၊ ဗိဇ္ဇေဓိကသမ္ပရာယိကံ၊ မျက်
 မှောက်တမလွန် ဖြစ်သော၊ ဂုဏာနိသံသဉ္စ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူး၊ အာနိသင်ကို
 လည်းကောင်း၊ ပဝေဒေသိ၊ ပြောကြားပေ၏၊ အထေထိုအခါ၌၊ ပြာဟုဏ
 ဝိတာ၊ ရဇ္ဈန္တုမ၏သမီးသည်၊ ကိံ၊ အဘယ်သို့နည်း၊ အဓေဟိဝိ၊ ငါတို့
 သည်လည်း၊ သရဏေသုစ၊ သရဏဂုံတို့၌ လည်းကောင်း၊ သီလေသုစ၊
 သီလတို့၌လည်းကောင်း၊ ပတိဋ္ဌာယ၊ မာည်၍၊ တယာ၊ သင်သည်၊ ဂုတ္တံ၊
 ဆိုအပ်သော၊ တံဂုဏာနိသံသံ၊ ထိုဂုဏ်ကျေးဇူးအာနိသင်ကို၊ အဓိဝန္တံ၊
 ရခြင်းငှါ၊ သက္ကာမတတ်ကောင်းပါအံ့လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ သော
 ဥပါသကော၊ ထိုသီတင်းသည်သည်၊ သမ္ပဿာ၊ ရာဇာသုစ၊ သီလ်တို့
 ၌ဆက်ဆံကုန်သော၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့ကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ဘာသိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်ပြီ၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊
 အဓိဝန္တံ၊ ရခြင်းငှါ၊ နသက္ကာမတတ်ကောင်းဘဲရှိရာအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝတွဿ၊ ဆို၍၊ တယာ၊ ဆိုပုဏ္ဏားသမီးအား၊ သရဏာနိဝသရဏဂုံတို့ကို

လည်းကောင်း၊ သီလဝါနီ၊ သီလဝါကို လည်းကောင်း၊ အဒါသိ၊ ပေး၏။
 သာ၊ ထိုသူဇ္ဈောမ၏သမီးသည်၊ ဂဟိတသရဏာစ၊ ယူအပ်သောသရဏ
 ဂုံရှိသည်လည်းကောင်း၊ သမာဓိဇ္ဈာသီလဝါ၊ ကောင်းစွာဆောက်တည်
 အပ်ပြီးသော သီလရှိသည်လည်းကောင်း၊ ဟုတွင်ဖြစ်၍၊ ပုန၊ တစ်ဖန်၊ အာ
 ဟ၊ ဆိုပြန်၏။ ကိ၊ အာဟ၊ အဘတ်သို့ဆိုပြန်သနည်း၊ ဣတော၊ ဤသရဏဂုံ
 သီလထက်၊ ဥက္ကရိ၊ အလွန်၊ ကရဏီယံ၊ ပြုအပ်သော၊ အညဗ္ဗိ၊ တပါးသော
 တရားသည်လည်း၊ အတ္တိကိ၊ မှီလေသေးသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊
 ဆို၏။ သာ၊ ထိုသီဟင်းသည်သည်၊ (တဿ၊ ထိုသူဇ္ဈောမသို့၊ ဝိညာဘာ
 စံ၊ သိကြား၊ လိမ္မာသည်၏အဖြစ်ကို၊ သည္ဗက္ခန္ဓော၊ မှတ်သည်ဖြစ်၍၊ ဥပ
 နိဿယသမ္ပန္န၊ မဂ်ဖိုလ်ခြင်း၏အကြောင်းဥပနိဿယနှင့်ပြည့်စုံသည်၊
 ဘဝိ၊ သတိဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥတွာ၊ ဆို၍၊ သရိရာဘဝံ၊ မန္တာကိုယ်
 သဘောကို၊ ဝိဘာဝေန္တော၊ ထင်ရှားပြလျက်၊ ဒိတ္တိ၊ သာကာမုကမ္မဋ္ဌာန်၊
 ဒုတ္တိ၊ သာကာမုကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ကထေတွာ၊ ဟောပြော၍၊ ကာယေ၊ ချုပ်ကာယ
 ဌ၊ ဝိရာဂံ၊ ရာဂ ချီကင်းခြင်းကို၊ ဥပ္ပါဒေ၊ ဟုတ်စေ၍၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊
 အနိစ္စတာမိ၊ ပဋိသံယုတ္တာယံ၊ အနိစ္စ၏အဖြစ် အစရှိသော လက္ခဏာရေး
 သုံးပါးနှင့်စပ်သော၊ ဓမ္မိယာ၊ ကထာယံ၊ တရားစကားဖြင့်၊ သရတ္ထေ၊ တွေ့
 ကောင်းစွာထက်စေ၍၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာဉာဏ်၏၊ မဂ္ဂံ၊ အကြောင်း
 ကို၊ အာရိက္ခိတွာ၊ ပြောကြား၍၊ ဂတော၊ သွားလေ၏၊ (သာ၊ ထိုသူဇ္ဈောမသမီး
 သည်၊ တေန၊ ထိုသီဟင်းသည်ဒါယကာသည်၊ ဂတ္တနယံ၊ ဟောအပ်သော
 နည်းဖြစ်သော၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောတရားကို၊ မနသိကရိတွာ၊ နှလုံးသွင်း၍၊
 ပဋိကူလမနသိကာရေ၊ စက်ဆုပ် ရှိရှာတွယ်ဖြစ်သော နှလုံးသွင်းခြင်း၌၊
 သမာဟိတစိတ္တာ၊ တည်ကြည်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿ
 နာကို၊ ပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ဥပနိဿယသမ္ပတ္တိယာ၊ မဂ်ဖိုလ်ရထိုက်သော
 အကြောင်းဥပနိဿယနှင့်ပြည့်စုံသဖြင့်၊ နဝိဝရသေဝ၊ မကြာမြင့်မှီသာ
 လျှင်၊ သောတာပတ္တိပလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်လေ၏။
 အထပစ္စာ၊ ထိုနောက်မှ၊ အပရေန၊ တပါးသော၊ သမယေန၊ အခါ၌၊ ကာ
 လံ၊ ကတွာ၊ စုတေခြင်းကိုပြု၍၊ ဒေဝရညော၊ နတ်တို့၏ မင်းဖြစ်သော၊
 သက္ကဿ၊ သိကြားမင်း၏၊ ပါရိစရိကာ၊ အလုပ်အကျွေးဖြစ်သောနတ်သမီး
 သည်၊ ဟုတွင်ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လေ၏။ (အသာ၊ ထိုနတ်သမီးအား၊ သတ
 သာ၊ သမ္ပ၊ တသိန်းအတိုင်းအရှည် ရှိသည်လည်း ဖြစ်သော၊ အတ္တရာ
 ပရိဝါရော၊ နတ်သမီးအခြံအရံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုနတ်သမီး

ကို၊ ဒေဝရာဇာ၊-နတ်တို့၏မင်းဖြစ်သော၊ သက္ကော၊-သိကြားမင်းသည်၊
 ဒိသ္မာ၊-မြင်၍၊ အတ္ထရိယန္တ၊ တစ်တ္တဇာတော၊-ဖြစ်သောအံ့တွယ်အထူးမဖြစ်
 ဘူသော၊-စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပမုဒိတဟဒယော၊-အလွန်ဝမ်းမြောက်သော
 နှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဣဒံဝိမာနံရူပိရံပဘာသမရန္တိ၊ အာဒိတိ၊-ဣဒံဝိမာနံရူပိရံ
 ပဘာသမရံ ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ စတုဟိဂါထာဟိ၊-လေးဂါထာတို့ဖြင့်၊
 တာယ၊-ဆိုနတ်သမီးသည်၊ ကတကမ္ပံ၊-ပြုအပ်သောကောင်းမှုကံကို၊ ပုစ္ဆိ၊
 မေးမြန်း၏။ ✓

၁။ အနောမဒဿနေ၊-မယုတ်မာသော ရှုတွယ်ရှိသော၊ ဘဒ္ဒေ၊-အဘယ်
 နတ်သမီး၊ သတတံ၊-အခါမပြတ်၊ ရူပိရံ၊-နှလုံးမွေ့လျော် ပျော်တွယ်ရာရှိ
 သော၊-ပဘာသမရံ၊-ထွန်းတောက်ပသောအရောင်လည်းရှိထသော၊ ဝေဠု
 ရိယထမ္ဘန္တိ၊-ကျောက်မျက်ရွှေဖြင့်ပြီးသောသည်တိုင်လည်းရှိထသော၊ သတ
 တံ၊-အလွန်ပျော်စွာထသော၊ သုနိဗ္ဗိတံ၊-ကောင်းစွာဘန်ဆင်းအပ်ထသော၊
 သုဝဏ္ဏရုက္ခဟိ၊-ရွှေဖြင့်ပြီးကုန်သောသစ်ပင်တို့ဖြင့်၊ သမန္တမောဃ္ဇတံ၊
 ထက်ဝန်းကျင် ဖုံးလွှမ်းအပ်ထသော၊ မမံ၊-ငါ၏၊ ဌာနံ၊-နေရာဗိမာန်လည်း
 ဖြစ်ထသော၊ မမံ၊-ငါ၏၊ ကမ္ဘဝိပါကသမ္ဘဝံ၊-ကုသိုလ်ကံ၏အကျိုး၏အဖြစ်
 ဖြင့်ဖြစ်ထသော၊ ဣဒံဝိမာနံ၊-ဤတုံဗိမာန်သည်၊ အတ္ထိ၊-ရှိ၏။ ။ အနောမ
 ဒဿနေ၊-မယုတ်သောရှုတွယ်ရှိသော၊ ဘဒ္ဒေ၊-အဘယ်နတ်သမီး၊ တကြံ၊
 ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောဗိမာန်၌၊ ဥပပန္နာ၊-မမှီသန္ဓေအားဖြင့်ဖြစ်လာကုန်သော၊
 ပုဗ္ဗဒေဝတာ၊-ရှေးဦးစွာသော နတ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဣမာပုရိမတ္ထရာယော၊
 ဤရှေး၌ ဖြစ်ကုန်သော နတ်သမီးတို့သည်၊ သတသဟဿာနိ၊-တသိန်း
 အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သည်၊ အဟောသံ၊-ဖြစ်ကုန်၏၊ တုဝံ၊-သင်သည်၊ သကေ
 နကမ္ဘုနာ၊-မိမိဥစ္စာဖြစ်သောကံကြောင့်၊ အတ္ထု၊-ပဂတာယသုအခါကပ်ရောက်
 လာသည်၊ အသိ၊-ဖြစ်၏၊ ယသသိနိ၊-အခြံအရံနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်၍၊ တေနုဝသကေနကမ္ဘုနာ၊-ထိုမိမိဥစ္စာဖြစ်သော ကံ၏အာနုဘော်
 ကြောင့်သာလျှင်၊ ဩဘာသယံ ဩဘာသယန္တိ၊-ထွန်းလင်းတောက်ပ
 လျက်၊ တိဋ္ဌတိ၊-စာည်၏။ ။ အနောမဒဿနေ၊-မယုတ်သော ရှုတွယ်ရှိ
 သော၊ ဘဒ္ဒေ၊-အဘယ်နတ်သမီး၊ သသိ၊-ယုန်ရုပ်အရေးအမှတ် တံဆိပ်ရှိ
 သော၊ နက္ခတ္တရာဇာ၊-နက္ခတ်တာရာကြယ်တကာတို့၏မင်းဖြစ်သော လ
 သည်၊ တာရကာနံ၊-နက္ခတ်တာရာကြယ်တကာတို့၏အပေါင်းကို၊ အဓိဂ္ဂဟ၊
 လွှမ်းမိုးနှိပ်နင်း၍၊ ဝိရာစတိယထာ၊-တင့်တယ်သကဲ့သို့၊ တထေဝ၊-ထို
 အတူသာလျှင်၊ တံ၊-သင်နတ်သမီးသည်၊ ဣမံ၊-အတ္ထရာသင်္ဂတံ၊-ဤနတ်သမီး

၂၀၀ ဝိမာနဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိဿယ

အပေါင်းကိုယ်သသာအခြံအရံဖြင့်၊ ခန္ဓဋ္ဌမာနာယ၊ အလွန်ထွန်းတောက်
 ပခြင်းနှင့်၊ သဘာဝကွ၊ ဝိရောစသိတောင့်တယ်၏။ အနုမဒဿနေ၊ မယုတ်
 သောရှုထွယ်ရှိသော၊ ဘန္ဓုအဘတ်နတ်သမီး၊ တွံသင်သည်၊ ကိုဝိတံ၊
 အဘယ်ဘဝမှ၊ အာဂပ္ပ၊ လာလတ်၍၊ မမံ၊ ငါ၏၊ ဣဒံ၊ ဝန်၊ ဤသံဃိမာန်နှင့်၊
 ဥပပန္န၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်ဖြစ်လာပေသနည်း၊ သဟိန္ဒုကာ၊ ငါသိကြားနတ်
 မင်းနှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သော၊ တိဒဿ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌၊ နေကုန်
 သော၊ ဒေဝါနတ်တို့သည်၊ ဗြဟ္မ၊ သဟံပတိ အမည်ရှိသော ဗြဟ္မာကို၊
 ဒဿနေန၊ မူခြင်းဖြင့်၊ နတပ္ပန္နိ၊ ဣဒံ၊ မရောင့်ရဲနိုင်ကုန်သကဲ့သို့၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်
 သိမ်းကုန်သော၊ မယံဒေဝါ၊ ငါတို့နတ်အပေါင်းတို့သည်၊ တံတဝ၊ တို့
 သင့်အား၊ ဒဿနေန၊ ကြည့်ရှုခြင်းဖြင့်၊ နတပ္ပါမသေ၊ မရောင့်ရဲနိုင်ကုန်
 တကား။ ။

✓ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဣဒံဝိမာနန္တိ၊ ဣဒံနာ၊ ဣဒံဝိမာနံဟူသော၍၊ ပါဠိဖြင့်၊
 ယထိ၊ ဝိမာနေ၊ အကြင်မိမာန်၌၊ သါဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သမီးသည်၊ ဥပပန္န၊ ပဋိ
 သန္ဓေအားဖြင့်ဖြစ်လာ၏၊ အတ္တနေ၊ သိမိ၏၊ တံဝိမာနံ၊ ထိုမိမာန်ကို၊ သန္ဓာ
 ယ၊ မည်၍၊ အာဟ၊ ဆို၏။ သတတန္တိ၊ သတတံဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗကာ
 လံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ရုစိရံ၊ လုံးမွေ့လျော်လျော်တွယ်ရာရှိသော၊ ပတာသရံ၊
 ပြုံးပြုံးပြက် ထွန်းတောက်ပသော အရောင်ရှိသော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
 ကား၊ ယောဇန၊ ယောဇနာခြင်းတည်း၊ ဝါ၊ စာနည်းကား၊ သတတန္တိ၊
 သတတံဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ တတံ၊ ကြီးကျယ်ပျံ့ပြော၏၊
 အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ ဝိတ္ထိန္တံ၊ ကျယ်ပျံ့၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သမန္တ၊ မောတ္တတန္တိ၊ သမန္တ၊ မောတ္တတံဟူသည်
 ကား၊ သမန္တတော၊ ဆက်ဝန်းကျင်မှ၊ အဝတ္ထတံ၊ သာဒိတံ၊ ဇံ၊ လွှမ်းအပ်
 သော၊ ဌာနန္တိ၊ ဣဒံ၊ ဌာနံဟူသော၍၊ ပုဒ်ကို၊ ဝိမာနမေဝ၊ သံဃိမာန်ကိုပင်လျှင်၊
 သန္ဓာယ၊ မည်၍၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤသံဃိမာန်၌၊ ကတ
 ဝုညာ၊ ပြုအပ်ပြီးသော ကောင်းမှုရှိကုန်သော သူတို့သည်၊ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်
 နေတတ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံ၊ ထိုမိမာန်ကို၊ ဌာနန္တိ၊ ဌာန
 ဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ကမ္မဝိပါကသမ္ဘဝန္တိ၊ ကမ္မဝိပါကသမ္ဘဝံဟူ
 သည်ကား၊ ကမ္မဝိပါကဘာဝေန၊ ရာသီလံကံ၏အကျိုး၏အဖြစ်ဖြင့်၊ သန္တိ၊
 တံ၊ ကောင်းစွာဖြစ်ထွန်းသော၊ ဝါ၊ စာနည်းကား၊ ကမ္မဝိပါကေန၊ ကံ၏အကျိုး
 နှင့်၊ သဘာဝကွ၊ သမ္ဘူတံ၊ ကောင်းစွာဖြစ်ထွန်းသော၊ မမန္တိ၊ ဣဒံ၊ မမံဟူ
 သော၍၊ ပုဒ်ကို၊ မမံ၊ ငါ၏၊ ဌာနံ၊ နေရာသံဃိမာန်သို့၊ မမံ၊ ငါ၏၊ ကမ္မဝိပါက

သ ဖွဲ့ဝံ့ထံ၏အကျိုး၏အဖြစ်ဖြင့်ဖြစ်သသော။ ဣတိ+ဤသို့၊ ခြိဟိဝိပဒေဟိ+
 နှစ်ပုဒ်တို့နှင့်လည်း၊ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ဗျဉ်အပ်၏။ တတြ၊ ပပန္နာဟိဂါထာ
 ယတတြ၊ ပပန္နာဟူသောဂါထာ၌၊ အယံ+ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ သင်္ခေ
 ပတ္တော၊ အကျဉ်းဖြစ်သော အနက်တည်း။ ယထာဝတ္ထေ၊ အကြင်အကြင်
 ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော။ တတြတသ္မိံ၊ ဝိမာနေထိုဝိမာန်၌၊ ဥပပန္နာနိဗ္ဗတ္တသ-ဖြစ်
 ကုန်သော။ ပဂေဝ၊ ရှေးဦးကသာလျှင်။ ဥပ္ပန္နတ္တာ-ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်။ ပုဗ္ဗဒေဝတာ၊ ပုဗ္ဗဒေဝတာမည်ကုန်သော။ ဣဇာဤသံ၌၊ ဝရိမာ
 အတ္တရာယော၊ ရှေးဖြစ်သောနတ်သမီးတို့သည်၊ ပရိမာဏတော၊ အတိုင်း
 အရှည်အားဖြင့်။ သတဟသဿာနိ၊ တလိန်းအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သည်။
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တုဝံသိတိ၊ တုဝံသိဟူသည်ကား၊ တံ့ဆင်သည်။
 အသိ၊ ဖြစ်၏။ သကေန၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်သော။ ကမ္မုနာ၊ ကံကြောင့်။ ဣဒါနိ၊
 ယခုအခါ၌၊ အတ္ထုပဂတသလ္လုနိစ္စာအနီးသို့ကပ်ရောက်လာသည်။ ဥပပန္နာ-
 ပဋိသန္ဓေအားဖြင့် ဖြစ်လာသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ ယသသိနိတိ၊ ယသသိနိ
 ဟူသည်ကား၊ ပရိဝါရသမ္ပန္နာ၊ အခြံအရံနှင့်ပြည့်စုံသည်။ ဟုတွသဖြစ်၍၊
 သကေန၊ မိမိ၏ဥစ္စာဖြစ်သော။ တေနေဝကမ္မုနာ၊ ကမ္မာနုဘာဝေန+ထိုသို့
 သဘောရှိသော ကုသိုလ်ကံ၏ အာနုဘော်ကြောင့်သာလျှင်၊ ဩဘာသ
 ယန္တိ+ထွန်းလင်းတောက်ပလျက်၊ ပိရောစမာနာ၊ တင့်တယ်သည်ဖြစ်၍၊
 တိဋ္ဌသိ၊ စာည်၏။ ဣတိအယံ+ဤသည်ကား၊ သင်္ခေဝတ္ထော၊ အကျဉ်းဖြစ်
 သောအနက်တည်း။ ။

။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တမေဝဩဘာသနံ+ထိုသို့ ထွန်းလင်းတောက်ပ
 ခြင်းကိုပင်လျှင်၊ ဥပမာယ+ဥပမာဖြင့်၊ ဝိဘာဝေန္တော၊ ထင်ရှားပြလိုသည်
 ဖြစ်၍၊ ယသိတိဂါထံ၊ သသိဟူသောဂါထာကို၊ အာဟာမိနိဋ္ဌိ။ ။ တသသ+
 ထိုဂါထာ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကား၊ သသလ္လုနိယောဂေန+ယုန်ရပ်အရေး
 တံဆိပ်အမှတ်နှင့် ယှဉ်ခြင်းကြောင့်၊ ယသိတိ၊ သသိဟူ၍လည်းကောင်း၊
 နက္ခတ္တေဟိ၊ နက္ခတ်တာရာ ကြယ်တကာတို့ထက်၊ အဓိကဂုဏတာယ၊
 လွန်ကဲသောဂုဏ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နက္ခတ္တရာဇာ
 တိ၊ နက္ခတ္တရာဇာဟူ၍၊ လဒ္ဓနာမေ၊ အပ်သော အမည်ရှိသော။ စန္ဒော၊
 လသည်။ သဗ္ဗတာရကဂဏံ၊ အလုံးစုံသောနက္ခတ်တာရာ အပေါင်းကို၊
အဓိဂယ အဘိဘဝိတွာ၊ လွှမ်းမိုးနှိပ်နင်း၍၊ ပိရောစတိပိရာဇတိယထာ၊
 တင့်တယ်သကဲ့သို့၊ တထေသထိုအတူသာလျှင်၊ အတ္တရာနံဒေဝကညာ
 နံနတ်သမီးတို့၏၊ ဣဝံ၊ ဤသမူဟံ+ဤအပေါင်းကို၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏။

၂၁၁၀. မိမိနဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ယသယသ၊ အဋ္ဌိအနုဖြင့်၊ ဒန္တဋ္ဌမာနာ အတိဝိယဝိဇ္ဇောတမာနာ၊ အလွန်သျှင်
ထွန်းတောက်ပသည်ဖြစ်၍၊ ဝိရောဓသိ၊ တင့်တယ်၏၊ ဣတိအသံ၊ ဤသည်
ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဣစ္ဆေ၊ ဤဝါထာ၌လည်း၊ ဣဝါတိဝ၊ ဣဝ
ဟူသောဝုဒ်သည် လည်းကောင်း၊ ဣမန္တိဝ၊ ဣမံဟူသော ဝုဒ်သည်လည်း
ကောင်း၊ နိပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်မျှသာတည်း၊ ကေဝိပန၊ အချို့သောဆရာတို့
သည်ကား၊ နက္ခတ္တရာဇာရိဝတာရာဂဏံ တထေဝတွန္တိ၊ နက္ခတ္တရာဇာ
ရိဝတာရာဂဏံတထေဝတွံဟူ၍၊ ပဌန္တိ၊ ရွတ်ကုန်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ
၌၊ တဿာဒေဝတာယ၊ ထိုနတ်သမီး၏၊ ဝုရိမဘဝဉ္စ၊ ရှေး၌ဖြစ်သောဘဝ
ကိုလည်းကောင်း၊ တက္ကထိ၊ ရှေးဘဝ၌၊ တတပညဉ္စ၊ ပြုခဲ့ဘူးသောကောင်း
မှုကံ ဘိုလည်းကောင်း၊ ဝုစ္ဆန္တောမေးလိုသည်ဖြစ်၍၊ ကုတောနုအာဂမ္မာ
တိဂါထံ၊ ကုတောနုအာဂမ္မဟူသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆိုပြီ၊ တတ္ထ၊ ထို
ဂါထာ၌၊ ကုတောနုအာဂမ္မာဘိ၊ ကုတောနုအာဂမ္မ ဟူသည်ကား၊ ကု
တောနုဘဝတော၊ အဘယ်ဘဝမှ၊ ကာရဏဘူတတော၊ အကြောင်းဖြစ်၍
ဖြစ်သော၊ ကုတောနုပညကမ္မတော၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသောကုသိုလ်
ကံကြောင့်၊ ဣမံမဘဝနံ၊ ဤခါ၏နေရာသုံးမိမိနဝတ္ထု၊ အာဂမ္မ၊ လာလတ်၍၊
အနုမဒဿနေ၊ မယုတ်သောရှုဘွယ်ရှိသော၊ သဗ္ဗင်္ဂသောဘဏေ၊ အလုံးစုံ
သော အင်္ဂါကြီးငယ်တို့ဖြင့် တင့်တယ်သော၊ ဘဒ္ဒေ၊ အိုနတ်သမီး၊ တွံ၊
သင်သည်၊ ဥပပန္န၊ ဖြစ်လာသနည်း၊ ဥပ္ပတ္တိဂဟဏဝသေန၊ ပဋိသန္ဓေနေ
ယူသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဥပဂတာ၊ ကပ်ရောက်လာသနည်း၊ အနုမ
ဒဿနေတိ၊ အနုမဒဿနေဟူ၍၊ ဝုတ္တမေဝ၊ ဆိုအပ်သည် သာလျှင်ဖြစ်
သော၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ ဥပမာယ၊ ဥပမာဖြင့်၊ ပကာသေန္တော၊ ပြလိုသည်
ဖြစ်၍၊ ဗြဟ္မံဝဒေဝါ တိဒဿသဟိန္ဒကာ၊ သဗ္ဗေ နာပွါမသေ ဒဿနေန
တွန္တိ၊ ဗြဟ္မံဝဒေဝါ တိဒဿသဟိန္ဒကာ သဗ္ဗေနာပွါမသေဒဿနေန
တွံဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆိုပြီ၊ တက္ကထိ၊ သဟမ္ပတိ၊ ဗြဟ္မာနံဝါ၊ သဟမ္ပတိ
ဗြဟ္မာကို လည်းကောင်း၊ သနင်္ဂိမာနံဝါ၊ ဗြဟ္မာနံ၊ သနင်္ဂိမာရ ဗြဟ္မာကို
လည်းကောင်း၊ ဥပဂတံ၊ အနီးသို့ ကပ်ရောက်လာသည်ကို၊ ပဿန္တော၊ ရှု
ကုန်သော၊ ယေဒေဝါ၊ အကြင်တာဝတိ သာနတ်တို့သည်၊ ဣန္ဒေန၊ ဆိကြား
နတ်မင်းနှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ ပဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်တတ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ တေဒေဝါ၊ ဆိုနတ်တို့သည်၊ သဟိန္ဒကာ၊ သဟိန္ဒကမည်ကုန်၏၊
သဟိန္ဒကာ၊ ဆိကြားနတ်မင်းနှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော၊ တာဝတိံ၊ သာဒေ
ဝါ၊ တာဝတိံ သာ နတ်တို့သည်၊ ဒဿနေန၊ ရှုမျှော်ခြင်းဖြင့်၊ နတပ္ပန္တိ

ယထာမရောင့်ရဲနိုင် ကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ တံတထေသင်
 နတ်သမီးအား၊ ဒဿနနု၊ ရှေးခြင်းဖြင့်၊ မယံသဗ္ဗဒေဝါ၊ ငါတို့အလုံး
 ရံသောနတ်အပေါင်း၊ ဘို့သည်၊ နတပ္ပါမသေ၊ မရောင့်ရဲနိုင်ကုန်ပဲတကား။
 ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဧဝံပန၊ ဤသို့လျှင်၊ ဒေဝါ
 နမိန္ဒနု၊ နတ်ဘို့ကိုအစိုးရသော၊ သက္ကနု၊ ဆိကြား၊ နတ်မင်းသည်၊ ပုစ္ဆိ
 တာမေ၊ အပ်သော၊ သာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သမီးသည်၊ ဣမတ္ထံ၊ ထိုအနက်
 ကို၊ ပကာသေန္တိ၊ ဆင်ရှားပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ ယမေတန္တိ၊ ဂါထာနွယ်၊ ယမေ
 တံအစရှိသော၊ ဂါထာနှစ်ခုတို့၏အပေါင်းဘို့၊ အာဟံ၊ ဆိုပြီ။ ။

၄။ သက္ကနု၊ ဆိကြားမင်း၊ ကုတော၊ အဘယ်အရပ်မှ၊ စုတာ၊ ရွှေလျှောမန
 စုတသော၊ တွဲသော်လည်း၊ ဣမေ၊ ဤငါ၏မိမိခန့်သို့၊ အာဂတာ၊ ပဋိသန္ဓေ
 အားဖြင့် လာရောသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယမေတံသံဇေတံပဉ္စ၊ အကြင်ပြဿ
 နာကို၊ မမံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ အနုပုစ္ဆသေ၊ လျှောက်ပတ်သောအား၊ မေးပေ
 ဌား၏။ သက္ကနု၊ ဆိကြားမင်း၊ မနုဿလောကေ၊ လျှောက်ပြည်၌၊ ကာသိနံ၊ ကာသိ
 ရဋ္ဌဿ၊ ကာသိဘိုင်း၏၊ ဗာရာဏသိနာမဝရံ၊ ဗာရာဏသိအမည်ရှိသော
 မင်းနေပြည်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတ္ထံ၊ ထိုပြည်၌၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊
 ပုရေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ကေသကာရိကာ၊ ကေသကာရိ အမည်ရှိသော မိန်းမ
 သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ ။ သက္ကနု၊ ဆိကြားမင်း၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်
 သည်၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဗုဒ္ဓဘုရား၌လည်းကောင်း၊ ဓမ္မေ၊ ဓမ္မဘုရားဘော်၌ လည်းကောင်း၊
 သံဇေ၊ သံဇေတော်၌ လည်းကောင်း၊ ပဿန္နမာနသာ၊ ကြည်ညိုသော
 စိတ်ရှိသည်၊ ကေန္တဂတာ၊ သန္ဓာသမ္ပုဉ္ဇ သက္ကာတသုပ္ပုဉ္ဇပန္နစသောဂုဏ်
 တော်ဘို့နှင့် ပြည့်စုံ၏ဟု စင်စစ်ယူခြင်းသို့ ရောက်သည်၊ အသံသယာ၊
 ယုံမှားသံသယမရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ အဇဏ္ဍာသိက္ခာပဒါ၊ မကျိုး
 မပေါက်သောသိက္ခာပုဒ်ရှိသည်၊ အာဂတာ၊ လာရောက်အပ်သော သော
 တံပတ္တိ၊ မိလ်ရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ သမ္မောမိဓမ္မေ၊ သစ္စာလေးပါး
 တရားတို့ကို ထိုးထွင်း၍ သိတတ်သော အရိယဂေဟိတရား၌၊ နိယ
 တာ၊ မြီးမြိုင်ခုံသော သဘောရှိသည်၊ အနာမယသမာသင်္ဂေ၊ ရဲဒုက္ခမရှိသည်၊
 အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယမေတန္တိ၊ ယမေတံ ဟူသည်
 ကား၊ ယံဇေတံပဉ္စ၊ အကြင်ပြဿနာကို၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
 အနက်တည်း။ အနုပုစ္ဆသေတိ၊ အနုပုစ္ဆသေဟူသည်ကား၊ အနုကူလ
 ဘာဝေနာ၊ သင့်လျော်လျှောက်ပတ်သည် အဖြစ်ဖြင့်၊ ပုစ္ဆသိမေ၊ မိမိ၏မိမိ
 မမံဟူသည်ကား၊ ဤကေသကာရိမည်ရ ကျွန်တော်မကို၊ ပုရုတ္တိတိ၊ ပုရုတ္တိ

ဟူသည်ကား၊ ပုဂံပြည်သည်၊ အတ္တိရှိ၏၊ ကာသိနန္ဒိကာသိနံဟူသည်
 ကား၊ ကာသိရဋ္ဌဿကာသိတိုင်း၏၊ ကောသကာရိကာတိ ဣမိနာမကောသ
 ကာရိကာဟူသော၍ပါ၌ဖြင့်၊ ပုဂံမတ္တာဘာဝေ၊ ရှေးသောကိုယ်၏အဖြစ်၌၊
 အတ္တနောမိမိ၏၊ နာမံအမည်ကို၊ ဝဒတိဆို၏။ ။

ဗုဒ္ဓေစဓမ္မေစာတိအာဒိနာဗုဒ္ဓေစဓမ္မေစာ၍သို့အစရှိသောပါ၌ဖြစ်၊ အတ္တ
 နောမိမိ၏၊ ပုညံ၊ ကုသိုလ်ကံကို၊ ဝိဘာဝေတိ၊ ထင်ရှားပြပေ၏၊ ဝိနာတာဝန်၊
 သက္ကေ၊ ဆိကြားမင်းသည်၊ တဿာ၊ ထိုနတ်သမီး၏၊ တံပုညသမ္ပတ္တိဉ္စ
 ထိုကောင်းမှုကံ၏ပြည့်စုံခြင်းကို လည်းကောင်း၊ တံဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိဉ္စ၊ ထိုနတ်
 ၌ဖြစ်သော စည်းစိမ်ကို လည်းကောင်း၊ အနုမောဒမာနော၊ ဝမ်းမြောက်
 သည်ဖြစ်၍၊ တန္တု၊ ဘာဝိနန္ဒာမသေတိအာဒိ၊ တန္တု၊ ဘာဝိနန္ဒာမသေ၍သို့
 အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဆိုပြီး၊ ဗုဒ္ဓေစဓမ္မေစာရားမြတ်၌လည်းကောင်း၊
 ဓမ္မေစာ၊ တရားတော်၌ လည်းကောင်း၊ သံဇောစာ၊ သံဃာတော်၌ လည်း
 ကောင်း၊ ပဿန္နမာနသေ၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသော၊ ကေန္တု၊ ဂတေ၊ စင်စစ်
 ယူခြင်းသို့ရောက်သော၊ အသံသယေ၊ ယုံမှားသံသယလည်း မရှိသော၊
 အာဇာတိက္ခာပဒေ၊ မကျိုးမပေါက်သော သိလရှိသော၊ အာဂ တပ္ပယေ၊
 ရောက်အပ် ပြီးသော သောတာပတ္တိ ဖိုလ်ရှိသော၊ သမ္မောဓိဓမ္မေ၊ သပ္ပာ
 လေးပါးတရားတို့ကို သိတတ်သောဉာဏ်၌၊ နိယတေ၊ ဖြစ်သောသဘော
 ရှိသော၊ အနာမယေ၊ ဆင်းရဲဒုက္ခမရှိသော၊ ဘဒ္ဒေ၊ အိုနတ်သို့၊ ကံ၊ ဆင်၏၊
 တံ၊ ထိုကောင်းမှု၏ ပြည့်စုံခြင်းကို၊ အာဝိနန္ဒာမသေ၊ ငါတို့နှစ်သက် ဝမ်း
 မြောက်ကုန်၏၊ တေ၊ ဆင်၏၊ ဣ၊ ခေါ်၍ ဘုံဗိမာန်သို့၊ အာဂမနံ၊ လာ
 ရောက်ခြင်းသည်၊ သွာဂတဉ္စ၊ ကောင်းသောလာခြင်းသည်လည်း၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣ၊ ဆင်သည်၊ ဓမ္မေစာ၊ တရားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယသသာ
 စ၊ အခြံအရံဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိရောစသိ၊ ဓာင့်တယ်၏။ ။

၆။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ တန္တု၊ ဘာဝိနန္ဒာမသေတိ၊ တန္တု၊ ဘာဝိနန္ဒာမသေဟူ
 သည်ကား၊ တေ၊ ဆင်၏၊ ဒုဝိဓိ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်လည်း ဖြစ်သော၊
 တံသမ္ပတ္တိ၊ ထိုနတ်၌ဖြစ်သောစည်းစိမ်၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ အာဝိနန္ဒာမအနု
 မောဒါမယဝ်းမြော်ကုန်၏၊ သွာဂတဉ္စ၊ တေတိ၊ သွာဂတဉ္စတေဟူသည်ကား၊
 တုယံ၊ ဆင်နတ်သမီး၏၊ ဣ၊ ခေါ်၍ ငါတို့ဘုံဗိမာန်သို့ ရောက်လာခြင်း
 သည်၊ သွာဂတဉ္စ၊ ကောင်းသောလာခြင်းသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 အမှာကံ၊ ငါတို့အား၊ ပီတိသောမနဿသမ္ပန္နနမေဝ၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်
 ခြင်းနှင့် စပ်သည်သာလျှင်တည်း၊ သေသံ၊ ကြွင်းသော စကားရပ်သည်။

ဝတ္ထုနယမေဝသိသိအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ပထမပုဒ်
 ဝတ္ထုနယသိအပ်ပြီးသောနည်းကိုကာ၊ သက္ကောဒေဝရာဇာသိကြားနတ်မင်းသည်၊
 အာယသ္မတေမရှည်သောသက်တော်ရှိသော၊ မဟာမောဂ္ဂဇာနတ္ထေရသမ-
 အရှင်မောဂ္ဂဇာနတ် မထေရ်အား၊ ကထေသိ၊ လျှောက်ကြားပေ၏၊ ထေရော-
 မထေရ်သည်၊ ဘဝဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ပဋိဝေဒေသိ၊ တဖန်ကြား
 လျှောက်၏။ ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာ ဘုရား သည်၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအနက် ကို၊
 အဋ္ဌပုတ္တိ၊ အကြောင်းအဋ္ဌပုတ္တိကို၊ ကတွမပြုတော်မူ၍၊ သမ္ပတ္တပရိသာယ-
 နေ့ကလံသော၊ ပရိသတ်အား၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ဒေသေသိ၊ ဟော
 တော်မူ၏။ သာဒေသနာ၊ ထိုဒေသနာတော်သည်၊ သဒေဝကဿ၊ နတ်နှင့်
 တကွသော၊ လောကဿ၊ လူအပေါင်းအား၊ သတ္တိကာ၊ အကျိုးစီးပွားရှိ
 သည်၊ ဇောတမဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤ တွင်အပြီးတည်း။ ။ (ကေသကာရိဝိမာန
 ဝတ္ထုနယ-ကေသကာရိဝိမာန ဝတ္ထု၏ အတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့
 ရောက်ပြီ။ ။) ဣတိဣဒိနာဝစနက္ကမေနဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောသဒ္ဓါအစဉ်
 ဖြင့်၊ ပရမတ္ထဒီပနိယာ၊ ပရမတ္ထဒီပနီအမည်ရှိသော၊ ခုဒ္ဒကဋ္ဌကထာယ၊ ခုဒ္ဒက
 နိကာယ်အဋ္ဌကထာ၌၊ သမာဓိနိဝိဇ္ဇေ၊ ကောင်းစွာအကျိုးဝင်သော၊ ဝိမာန
 ဝတ္ထုသို့၊ ဝိမာန ဝတ္ထုအဋ္ဌကထာ၌၊ သတ္တရသ ဝတ္ထုပဋိမဏ္ဍိ တဿ၊
 တဆဲ့ချစ်ဝတ္ထုတို့ဖြင့် တနီးသာ ဆင်အပ်သော၊ ပဌမဝဂ္ဂဿ၊ ရှေ့ဦးစွာ
 သောပိဋက၏၊ အတ္ထ ဝတ္ထုနယ-အနက် အတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ အပြီးသို့
 ရောက်လတ်ပြီ။ ။

[၂] [၂-ပိတ္တလတာဝဂ်-၁-ဒါသိဝိမာနဝတ္ထု]

ဒုတိယဝဂ္ဂံ၊ ဒုတိယဝဂ်၌၊ အဝိသက္ကောဝဒေဝိန္နောတိ၊ အဝိသက္ကောဝ
 ဒေဝိန္နောဟူသော ဤဝိမာန ဝတ္ထုသည်၊ ဒါသိဝိမာနံ၊ ဒါသိဝိမာန ဝတ္ထု
 တည်း။ ဥပုတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းအဋ္ဌပုတ္တိကား၊ ကားအဘယ်နည်း။ ။ ဘဝဝ
 တိ၊ ဘုရားမြတ်သည်၊ ဇေတဝနေ၊ ကျောင်းမြတ် ဗိမာန်ဇေတဝန်၌၊ ဝိဟ
 ရန္တေ၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်၊ သာဝတ္ထိဝါသိ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌နေသော၊
 အညတရော၊ တယောက်သော၊ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်၊ သမ္ပ
 ဟုလေဟိ၊ များစွာ ကုန်သော၊ ဥပါသကေဟိ၊ ဥပါသကာတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ၊
 တကွ၊ သာယန္တသမယံ၊ ညနေချမ်းအခါ၌၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့၊ ဂတိာ၊
 သွား၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ သုတွမနာ၍၊ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်သည်၊ ဝုဋ္ဌိ

၂၁၄ ဝိမာနဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိဿယ

တာယ၊ ဆယတ်သတ်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသကံ၊ မိတ္တူ၊ ချဉ်း
ကပ်၍၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဣတော၊ ဤနေ့မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ အဟံ၊
အကျွန်ုပ်သည်၊ သံဃဿ၊ သံဃာတော်အား၊ စက္ကာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊
နိစ္စဘတ္တာနိ၊ နိစ္စဘတ်တို့ကို၊ ဒဿာမိ၊ ပေးလှူပါအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊
သျှောက်၏။ အထ၊ ဆိုအခါ၌၊ နံ၊ ဆိုဥပါသကာကို၊ ဘဂဝါ၊ ဘုရားမြတ်
သည်။ ဟိ၊ ဤနိစ္စဝိကံ၊ ဆိုဥပါသကာအား၊ လျှောက်ပတ်သော၊ ဓမ္မကထံ၊
တရားစကားကို၊ ကတွ၊ ပြောဟော၍၊ ဝိဿန္တေ၊ လွတ်လိုက်၏။ သော၊
ဆိုဥပါသကာသည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ မယာ၊ တပည့်တော်သည်။
သံဃဿ၊ သံဃာအား၊ စက္ကာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ နိစ္စဘတ္တာနိ၊ နိစ္စဘတ်
တို့ကို၊ ပညတ္တာနိ၊ ဝတ်တည်အပ်ကုန်၏။ သွေ၊ နက်ဖန်၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ အယု၊
အရှင်ကောင်းတို့သည်။ မမဂေဟံ၊ တပည့်တော်အိမ်သို့၊ အာဂန္တန္တံ၊
လာစေကုန်သတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘတ္တု၊ နွေသကဿ၊ ဆွမ်းညွှန်ရဟန်း
အား၊ အာရောစေတွာ၊ ကြားလျှောက်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့၊
ဂတိံ၊ ဆွမ်း၍၊ ဒေါသိယာ၊ ကျွန်မအား၊ တမတ္ထံ၊ ဆိုအကြောင်းကို၊ အာရိက္ခိ
တွာ၊ ပြောကြား၍၊ တတ္ထ၊ ဆိုနိစ္စဘတ် ဆွမ်းလုပ်ကျွေးရာ၌၊ တယာ၊ သင်
သည်။ နိစ္စကာလံ၊ အခါမပြတ်၊ အပ္ပမတ္တာယ၊ မစေ့မလျော့ မပေါမတန်
သည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ သော၊ ဆိုကျွန်မသည်။
သာဓုတိ၊ ကောင်းပြီဟူ၍၊ သမ္ပဒိန္တိ၊ ခန့်ခံ၏။ သာဒေါသိ၊ ဆိုကျွန်မသည်။
ပကတိယာဝ၊ ပြကတသဘောအားဖြင့် သာလျှင်၊ သဒ္ဓါ၊ သမ္ပန္နာ၊ သဒ္ဓါ
ကြည်ညိုခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်။ ဝုညကာမာ၊ ကောင်းမှုကို အလိုရှိသည်။
သီလဝတိ၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ဆိုကြောင့်၊
ဒိဝသဒိဝသ၊ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း၊ ကာလဿေဝ၊ စေတေကာသာလျှင်၊
ဝုဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ပဏိတံ၊ မွန်မြတ်သော၊ အနုပါနံ၊ ဆွမ်းအပျော်ကို၊ ပဒိုယာ
ဒေတွာ၊ စီရင်၍၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏၊ နိသီဒနဋ္ဌာနံ၊ နေထိုင်ရာအရပ်ကို၊
သုဿမဋ္ဌာ၊ ကောင်းစွာပြေပြစ်သည်ကို၊ သုပရိဘဏ္ဍကံ၊ ကောင်းစွာအမွှေး
အကြိုင်နံ့သာရေတို့ဖြင့်ထုံမွှန်းသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အာသနာနိ၊ နေရာတို့
ကို၊ ပညာပေတွာ၊ ခင်း၍၊ ဥပဂတေ၊ အိမ်သို့လာရောက်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊
ရဟန်းတို့ကို၊ တတ္ထ၊ ဆိုနေရာ၌၊ နိသီဒါပေတွာ၊ ထိုင်နေစေ၍၊ ဝန္တိတွာ၊
ရှိခိုး၍၊ ဂန္ဓဝုပ္ပရုမဒိ၊ ပေဟိ၊ နံ့သာပန်းအခိုးအထုံ ဆီမီးတို့ဖြင့်၊ ပူဇေတွာ၊
ပူဇော်၍၊ သတ္တုန္တံ၊ မှိုသေစွာ၊ ပရိဝိသတိ၊ လုပ်ကျွေး၏။ ဧ၊ ထပန္တု၊ သထုံနေဝင်
၌၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ကတဘတ္တကိစ္စေ၊ ပြုအပ်ပြီးသောဆွမ်းစားခြင်း

ကိစ္စရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သို့၊ ဥပသင်္ကမိတွင်၊ ချဉ်းကပ်၍၊ ဝဋ္ဌိတွင်-
ရှိရိုး၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့၊ ကထံနုခေါ၊ အဘယ်သို့သော၊ အကြောင်း-
ဖြင့်၊ ဣတော၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဇာတိအာဒိ၊ နက္ခတော၊ ပဋိသန္ဓေနေ-
ခြင်းအစရှိသော၊ နက္ခတ္တ၊ ပရိမုတ္တိ၊ လွတ်ကင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်ပါသည်နည်း၊
ဣတိဝေ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ လျှောက်ထား၍၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ တဿ၊
ထိုမိန်းမအား၊ သရုဏာ၊ နိဗ္ဗာန်သရုဏာကိုတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပဉ္စသိလ္လာနိဗ္ဗာ-
နိ၊ ပါးသော သိလတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊ ကဿ၊ သဘာဝ၊
ခန္ဓာကိုယ်၏ အသုဘအစရှိသောသဘောကို၊ ပကာသေန္တေ၊ ထင်ရှား-
စွာပြောဟောပြသလျက်၊ ပဋိကူလမနသိကာရေ၊ ပဋိကူလသညာကို နှလုံး-
သွင်းခြင်း၌၊ နိယောဇေသံ၊ ယှဉ်စေကုန်၏။ အပရေ၊ စာပါးကုန်သော၊ ရဟန်း-
တို့သည်၊ အနိစ္စတာဒိ၊ ပဋိသံဃုတ္တံ၊ -ဇ၊ ဖြစ်သည်၏အဖြစ် အစရှိသော
အနိစ္စလက္ခဏာနှင့်ယှဉ်သော၊ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို၊ ကထေသံ၊ ဟော-
ပေကုန်၏။ သမ၊ ထိုကျွန်မသည်၊ သောဠသဝဿာနိ၊ တဆွဲခြောက်နှစ်တို့
ပတ်လုံး၊ သိလံ၊ သိလကို၊ ရက္ခန္တိ၊ စောင့်လျက်၊ အန္တရန္တရာ၊ အကြား-
အကြား၌၊ ယောနိသေ၊ အသင့်သော၊ အကြောင်းအားဖြင့်၊ မနသိကာရေ၊ နှလုံး-
သွင်းလျက်၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ဓမ္မသဝနသပ္ပာယ်၊ တရားနာခြင်း-
၌၊ လျောက်ပတ်သောအဖြစ်ကို၊ ယတိတွင်၊ ရှိ၍၊ ဥဏသမ၊ ဥဏ၏
လည်း၊ ပရိပတ္တိတ္တာ၊ ရင့်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊
ဝဇေတွင်၊ မွေးစေ၍၊ သောတာပတ္တိဖလံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို၊ သန္တာ-
ကာသိ၊ မျက်မှောက်ပြုပြီ၊ နိရုဓေ၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်၊ ကထံ၊ ကတွင်-
ရတေ၍၊ သက္ကဿ၊ ဒေဝရညော၊ သိကြားနတ်မင်း၏၊ ဝလ္လဘာ၊ အကျုံး-
ဝင်သော၊ ပရိဝာရိကာ၊ အလုပ်အကျွေးမိန်းမသည်၊ ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တံ၊
ဖြစ်၏။ သာ၊ ထိုနတ်သမီးသည်၊ သဗ္ဗိတုရိယ၊ သဟဿေဟိ၊ ခြောက်-
သောင်းကုန်သောတူရိယာတို့ဖြင့်၊ ဝါဒိယမာနာ၊ ဝါဒီမှတ်အပ်သည်ဖြစ်၍၊
အတ္ထရာသတ၊ သဟဿပရိဝုတာ၊ တသိန်းသောနတ်သမီးတို့သည်၊ ခြံရံ-
အပ်သည်ဖြစ်၍၊ မဟန္တ၊ ကြီးစွာသော၊ ဗိဗ္ဗသမ္ပတ္တံ၊ နတ်၌ဖြစ်သော စည်း-
စိမ်ကို၊ အနုဘဝန္တိ၊ ခံစားလျက်၊ မုဒါ၊ မောဒမာနာ၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်-
သည်ဖြစ်၍၊ သပရိဝါရာ၊ အခြံအရံနှင့်တကွ၊ ဥယျာနာဒိ၊ သုဝဿုဉာဉ်အစ-
ရှိသည်တို့၌လည်း၊ ဝိစရတိ၊ အညံ့လည်သွားလာ၏။ တံ၊ ထိုနတ်သမီးကို၊
အာယသ္မာ၊ မဟာမောဂ္ဂလာနော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊
အောက်၌၊ ဝုတ္တနုယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဗိသုဗ္ဗာ၊

မြင်၍၊ အဝိသက္ကောဝ ဒေဝိန္ဒော၊(လ)၊ သဗ္ဗဒိသာ ပတာသတိတိ၊ အဝိ
သက္ကောဝဒေဝိန္ဒော၊(လ)၊ သဗ္ဗဒိသာပတာသတိဟူ၍၊ ပုစ္ဆိမေးတော်မူ
၏။ ။ မဟာနုဘာဝေ၊ ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဒေဝိနတ်သွီး၊
ဒေဝိန္ဒောနတ်တို့ကိုအစိုးရသော၊ သက္ကောအဝိ၊ ခပ်ကြားမင်းသည်လည်း၊
ဒေဝဂဏပုရကွိတာ၊-နတ်များအပေါင်း ခြံရံလျက်၊ အနုပရိယာတိဣပ၊
လှည့်လည်သကဲ့သို့၊ တွံ၊ ဆင်နတ်သွီးသည်၊ နာရိဂဏပုရကွိတာ၊နတ်သွီး
အပေါင်း ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ရမ္မေန္တလုံးမွေ့လျော်သွယ်ရှိသော၊ စိတ္တလ
တာဝနေ၊ စိတ္တလတာအမည်ရှိသောဥယျာဉ်၌၊ သမန္တာ-ဆက်ဝန်းကျင်
၅၊ အနုပရိယာသိ၊-လှည့်လည်၏။ ဩသမိတာရကာ၊ သောက်ရှူးကြယ်
သည်၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောအရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ဩဘာသေန္တိ၊
ထွန်းလင်းစေလျက်၊ တိဋ္ဌတိဝိယ၊-တည်သကဲ့သို့၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်း
ကုန်သောအရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ဩဘာသေန္တိ၊ ထွန်းလင်းစေလျက်၊ တိဋ္ဌ
သိ၊-တည်၏။ ။ မဟာနုဘာဝေ၊ ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော် ရှိသော၊
ဒေဝိ၊-နတ်သမီး၊ ကေန၊-အဘယံသို့သဘောရှိသော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊
တေ၊ ဆင်နတ်သမီးအား၊ တောဒိသော၊-ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝဏ္ဏော၊
အရောင်အဆင်းသည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်သနည်း၊ ကေန၊-အဘယံသို့သဘော
ရှိသော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တေ၊-ဆင်နတ်သမီးအား၊ ဣမ၊ ဤအရပ်၌၊
လ ဣမနံ၊-ရအပ်သော၊ သုစရိတဖလံ၊-သုစရိတ်ကုသိုလ်ကံ၏ အကျိုး
သည်၊ ဣဣတိ၊-ပြည့်စုံသနည်း၊ ကေန၊-အဘယံသို့ သဘောရှိသော ကု
သိုလ်ကံကြောင့်၊ တေ၊ ဆင်နတ်သမီးအား၊ မနသောဝိယာ၊-စိတ်ဖြင့်နှစ်
သက် မြတ်နိုးအပ်ကုန်သော၊ ယေကေမိ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဘောဂါစ၊
အသုံးအဆောင် တို့သည်လည်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊-ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ။ မဟာနု
ဘာဝေ၊ ကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဒေဝိ၊-နတ်သမီး၊ တံ၊-သင့်
ကို၊ ပုစ္ဆာမိ၊-မေး၏။ မနုဿဘူတာ၊-လူ၏အဖြစ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်၊
တွံ၊ ဆင်နတ်သမီးသည်၊ ကိ ပုညံ၊-အဘယံသို့သဘောရှိသော ကုသိုလ်
ကံကို၊ အကာသိ၊-ပြုခဲ့ဘူးသနည်း၊ ကေန၊-အဘယံကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တွံ၊
ဆင်နတ်သမီးသည်၊ ဇေဓလိတာနုဘာဝါ၊-ဤသို့ ထွန်းတောက်ပသော
တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသည်၊ အသိ၊-ဖြစ်သနည်း၊ ကေန၊-အဘယံကုသိုလ်ကံ
ကြောင့်၊ တေ၊ ဆင်နတ်သမီး၏၊ ဝဏ္ဏောစ၊-အရောင် အဆင်းသည်လည်း၊
သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောအရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပတာသတိ၊-ထွန်းလင်း
စေနိုင်သနည်း။ ။

“မောဂ္ဂလာနေန-အရှင်မဟာ မောဂ္ဂလာန်သည်၊ ဂုတ္တိတမ္မမေးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တမနုဿန္တသက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသော၊ သာဓကတမ္မထိုနတ်သမီးသည်၊ ဣဒံပလံ-ဤအကျိုးသည်၊ ယဿကမ္မဿ-အကြင်ကုသိုလ်ကံ၏၊ ပလံ-အကျိုးသည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏၊ ပဉ္စ-ဗိခြင်းငှါအလိုရှိ၍ မေးအပ်သော၊ တံကမ္မံ-ထိုကံကို၊ ဂုဠာဂုဠာကာရေနေဝ-မေးအပ်သော အခြင်းအရာအားဖြင့်သာသျှင်၊ ဝိယာကာသိ-ဖြေကြားပြီ။ ။ မဟာနုဘာဝ-ကြီးသော တန်ခိုး အာနုဘော် ရှိသော၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ မနုဿေသု-လူတို့၌၊ မနုဿဘူတာ-လူ၏အဖြစ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ ကုလေ-အမျိုး၌၊ ပရပေသိယမ-သူတပါးတို့၏အိမ်၌ ထိုထိုကိစ္စကိုစေခိုင်းအပ်သော၊ ဒါသိ-ကျွန်မသည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ ။ ဒါသိယာ-ကျွန်မသည်၊ သမာနာယဝိ-ဖြစ်ပါငြား သော်လည်း၊ စက္ခုမတောမေါးပါးသော ဥာဏ်မျက်စိ ရှိတော်မူတတ်သော၊ ယဿသိနေမ-များသောအခြံအရံ အကျော်အစောနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဂေါတမဿ-ဂေါတမ အမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော-ဘုန်းတော် မြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓဿ-မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဥပါသိကာ-ဥပါသိကာမသည်၊ ဟုတွာ-ဖြစ်၍၊ သိလံ-ဗိလင်္က၊ ရက္ခန္တိယာ-စောင့်ရှောက်သော၊ ကမ္မဋ္ဌာနဉ္စ-ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုလည်း၊ မနသိ ကရောန္တိယာ-နှလုံးသွင်းသော၊ တဿာမေ-ထိုအကျွန်ုပ်အား၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနေ-ဖြစ်သော၊ တာဒိနော-တာဒိဖြစ်တော်မူသော၊ တဿဗုဒ္ဓဿ-ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနေ-သာသနာတော်၌၊ ပရိယာပန္နော-အကျုံးဝင်သော၊ နိက္ကမော-သံကိလေသာမှ ထွက်မြောက်ခြင်းကြောင့် နိက္ကမဟု ရအပ်သောအမည်ရှိသော သမ္မာဝါယာမသည်၊ အာသိ-ဖြစ်ပြီ။ ။ မေတပည့် တော်မ၏၊ အယံကာယော-ဤခန္ဓာကိုယ်သည်၊ ကာမံဘိဇ္ဇတု-အကယ်၍မူလည်းပျက်ပစေ၊ တတ္ထံ-ထိုသို့ပျက်ရာ၌၊ ကိပ္ပိမတ္တဗ္ဗိ-စိုးစဉ်းမျှလည်း၊ အပေက္ခံ-စွဲကွက်ညှာတာခြင်းကို၊ အကရောန္တော-မပြုမူ၍၊ ဧတ္ထ-ဤကမ္မဋ္ဌာန်းတရားပွားများအေထုတ်ရာ၌၊ မေတပည့်တော်မအား၊ သဏ္ဌနံ-စိရိယကို လျော့လျော့ ပြုခြင်းသည်၊ နေဇ-အတ္ထိမရှိသည်သာတည်း။ ။ မဟာနုဘာဝ-ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ ပဉ္စန္ဒါ-ဗိခြင်းငှါကုန်သော၊ သိက္ခာပဒါနံ-သိက္ခာပုဒ်တို့၏၊ သမ္ပန္နိဘူတော-စင်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ သောဝတ္ထိကော-ကောင်းသော အကျိုးရှိသည်၏ အဖြစ်ရှိသော၊ သိဝေါ-ဘေးမရှိအေးချမ်းသော၊ အကဏ္ဍကော-ရာဂအစရှိသော နူးငြောင့်မရှိသော။

၂၁၁ ဝိမာနဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ။

အဟောနောမိလေသာ တည်းဟူသော ချုံလည်းမရှိသော၊ ဥဇုမ္ဘြောင့်
မတ်သော သဘောရှိသော၊ သန္တိပဝေဒိတော-ဘုရား အစရှိကုန်သော
သုတော်ကောင်းတို့သည်ဟောကြားအပ်သော၊ မဂ္ဂေါ-အရိယမဂ်သည်၊
အတ္တိ-ရှိ၏။ မဟာနုဘာဝကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဘန္တေ-
အရှင်ဘုရား၊ အဟိ-အကျွန်ုပ်သည်၊ ဣတ္ထိကဿလက်နှစ်သစ်မျှသာအထူး
ရှိသော ပညာရှိသောမိန်းမသည်၊ သမာနာဝိ-ဖြစ်ပါလျက်လည်း၊ တံမဂ္ဂံ-
ထိုအရိယမဂ်သို့၊ ယထာယေနာကာရေန-အကြင်သို့လုံ့ လအားထုတ်ခြင်း
တည်းဟူသော အကြောင်းဖြင့်၊ ပါဝုဏ်-ရောက်ပြီ၊ တဿ-ဆိုသို့သဘော
ရှိသော၊ နိက္ကမဿ-လုံ့ လအားထုတ်ခြင်း၏၊ ဣဒံဗလံ-ဤ အကျိုးကို၊ ပဿ-
၊ ရှုပါလော၊ အဟိ-အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝသဝတ္ထိ-နာ-နတ်ပြည်၌၊ ဖြစ်သော၊
သက္ကဿ-သက္က အမည်ရှိသော၊ ရညော-နတ်မင်းကြီး၏၊ အာမန္တနိကာ-
အလ္လှပ သလ္လှပနှင့်ယှဉ်သည်၊ အမိ-ဖြစ်၏၊ အာလဗ္ဗောစ-အာလဗ္ဗရမည်
သောစည်လည်းကောင်း၊ ဂဂ္ဂရောစ-ဂဂ္ဂရမည်သော စည်လည်းကောင်း၊
တိဗ္ဗောစ-တိဗ္ဗမည်သော စည်လည်းကောင်း၊ သာရဝါဒီစ-သာရဝါဒီမည်
သောစည် လည်းကောင်း၊ သံသယောစ-သံသယမည်သော စည်လည်း
ကောင်း၊ ပေါက္ခရောစ-ပါက္ခရမည်သောစည် လည်းကောင်း၊ သုဗ္ဗသော
စ-သုဗ္ဗသ မည်သော စည်လည်းကောင်း၊ ဣတံ-ဤသို့၊ သမ္ပိတုရိယ
သဘာဿာနိ-မြောက်သောင်းကုန်သောစည်တို့သည်၊ မေတပည့်တော်
မ၏၊ ပဋိပေခံ-ပီတိသောမနဿတို့ကိုနိုးခြင်းကို၊ ကရောန္တိ-ပြုကုန်၏။
မဟာနုဘာဝကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဘန္တေ-အရှင်ပင်ဘုရား၊
ဝိဿာမောက္ခဿိလသမောက္ခာ အမည်ရှိကုန်သော၊ နာရိယောစ-နတ်သမီး
တို့သည်လည်းကောင်း၊ နန္ဒာနန္ဒာအမည်ရှိကုန်သော၊ နာရိယောစ-နတ်သမီးတို့
လည်းကောင်း၊ သုနန္ဒာသုနန္ဒာအမည်ရှိကုန်သော၊ နာရိယောစ-နတ်သမီး
တို့လည်းကောင်း၊ သောဏဒိန္နာ-သောဏဒိန္နာ အမည်ရှိကုန်သော၊ နာရိ
ယောစ-နတ်သမီးတို့ လည်းကောင်း၊ သုပိမ္ဘိတာသုပိမ္ဘိတာ အမည်ရှိကုန်
သော၊ နာရိယောစ-နတ်သမီးတို့လည်းကောင်း၊ အလဗ္ဗုဿာ-အလဗ္ဗုဿာ
အမည်ရှိကုန်သော၊ နာရိယောစ-နတ်သမီးတို့လည်းကောင်း၊ မိဿာကော
သိမိဿာကောသိ အမည်ရှိကုန်သော၊ နာရိယောစ-နတ်သမီးတို့လည်း
ကောင်း၊ ဝုဏ္ဏရိကာ-ဝုဏ္ဏရိကာ အမည်ရှိကုန်သော၊ နာရိယောစ-နတ်
သမီးတို့ လည်းကောင်း၊ အဟိဒါရုဏ်-အဟိဒါရုဏ် အမည်ရှိကုန်သော၊
နာရိယောစ-နတ်သမီးတို့ လည်းကောင်း၊ ဇေဏိဗဿာဇေဏိဗဿာအမည်

ရှိကုန်သော၊ နာရိယောစနတ်သမီးတို့လည်းကောင်း၊ သုဗဿာ၊ သုဗဿာ
 အမည်ရှိကုန်သော၊ နာရိယောစနတ်သမီးတို့လည်းကောင်း၊ သံဘဒ္ဒါ၊
 သံဘဒ္ဒါ အမည်ရှိကုန်သော၊ နာရိယောစနတ်သမီးတို့ လည်းကောင်း၊
 မုရုကာဝဒီ၊ နူးညံ့စွာ ဆိုတတ်သော အလေ့ရှိသော နတ်သမီးတို့လည်း
 ကောင်း၊ ဣတိဗျာဓိ၊ တောစင်္ကေတဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နတ်သမီးတို့သည်
 လည်းကောင်း၊ အန္တရာနံသိခြင်းအရာ၌ အထူးသဖြင့် ခြီးမွမ်းအပ်ကုန်
 သောနတ်သမီးတို့တွင်၊ သေယျာသေ၊ အထူးသဖြင့် ခြီးမွမ်းအပ်ကုန်သော၊
 အညာစာပါးကုန်သော နတ်သမီးတို့သည်လည်းကောင်း၊ မေတပည့်
 တော်မ၏၊ ပဗောဓိကာမီတိသောမနဿတို့ကို နိုးသကဲ့သို့ ပြုတတ်ကုန်
 ၏။ ။ မဟာနုဘာဝကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဘန္တေအရှင်
 ဘုရား၊ တာဒေဝတာ၊ ဆိုနတ်သမီးတို့သည်၊ ကာလေန၊ လျောက်ပတ်သော
 အခါ၌၊ မံ၊ စာပည့်တော်မသို့၊ ဥပဂတ္တံ၊ ချဉ်းကပ်လာကုန်၍၊ ဟန္တယု၊
 မသံကျွန်တော်မတို့သည်၊ နစ္စာမ၊ ကာဠုးပါကုန်အံ၊ ဂါယာမ၊ သိခြင်း၊ ဖွဲ့ဆို
 ပါကုန်အံ၊ ဟန္တယု၊ မသံကျွန်တော်မတို့သည်၊ ကံ၊ ရှင်မကို၊ ရမယာမသေ-
 မွေလျော်ပါစေကုန်အံ၊ ဣတိဗျာဓိ၊ အဘိဘာသန္တိ၊ ရှေးရှုဖြစ်၍ ဆိုကုန်
 ၏။ ။ မဟာနုဘာဝကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဘန္တေအရှင်
) ဘုရား၊ ဣဒဋ္ဌာနံ၊ ဤတပည့်တော်မရအပ်သော အရာသည်၊ အကတပုညာ
 နံ၊ ကောင်းမှုကိုပြုလေ့မရှိကုန်သောသူတို့အား၊ နပောတိ၊ မဖြစ်၊ အသော
 ကံ၊ ရိုပ်ခြင်းလည်းမရှိသော၊ နန္ဒနံ၊ ရှစ်သက်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော၊
 ရမ္မေ၊ လျော်ပျော်ဘွယ်ရှိသော၊ တိဒဿနံ၊ တာဝတိံသာနတ်တို့၏၊ ဣမံ
 မဟာဝနံ၊ ဤမြတ်သောဥယျာဉ်သည်၊ ကတပုညာနမေဝ၊ ပြုခဲ့ဘူးသော
) ကောင်းမှုရှိကုန်သောသူတို့အားသာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။ မဟာနုဘာ
 ဝကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော် ရှိသော၊ ဘန္တေအရှင်ဘုရား၊ အကတ
 ပုညာနံ၊ ကောင်းမှုကို ပြုလေ့မရှိကုန်သော သူတို့အား၊ ဣဝေ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်
 ဘဝ၌လည်းကောင်း၊ ပရတ္ထတမလွန်ဘဝ၌လည်းကောင်း၊ သုခံ၊ ချမ်း
 သာသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ကတပုညာနန္တု၊ အပ်ပြီးသောကောင်းမှုရှိကုန်သော
 သူတို့အားသာလျှင်၊ ဣဝေဝေ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ လည်းကောင်း၊ ပရတ္ထတ-
 တမလွန်ဘဝ၌လည်းကောင်း၊ သုခံ၊ ချမ်းသာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ။ မဟာ
 နုဘာဝကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဘန္တေအရှင်ဘုရား၊ တေ
 သံ၊ ဆိုတာဝတိံသာနတ်တို့၏၊ သဟဗျကာမာနံ၊ အပေါင်းအဖော်၏အဖြစ်
 ကိုအလိုရှိကုန်သောသူတို့သည်၊ ဗဟု၊ များစွာ၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကံကို၊

ကတ္တဗ္ဗံပြုအပ်သည်။ ဟောတိဖြစ်၏။ ပရိသစ္စံမှန်၏။ ကတပုညံပြုအပ်
 ပြီးသော ကောင်းမှုရှိကုန်သော သူတို့သည်။ သက္ခေနတ်ပြည်၌၊ ဘေဝ
 သမဂ္ဂိနောစည်းစိမ် ချမ်းသာနှင့် ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မောဒန္တိန္ဒေ
 သျော်စံပျော်ရကုန်၏။ ဣတိဤသို့၊ ဒေဝတာနတ်သမီးသည်။ ဝိဿဇ္ဇေသိ
 ဖြေကြားပေ၏။ ။

၇၇။ ကတ္တဗ္ဗံပြုအပ်သည်။ အဘိသက္ခေပဒေဝိန္ဒေတိဇ္ဇေအဘိသက္ခေ
 ဝဒေဝိန္ဒေဟူသောဤပုဒ်၌၊ အဘိသက္ခေ၊ အဘိသက္ခါကို၊ သန္တာဝနာယံ၊ ပြီး
 ပွမ်းခြင်းအနက်၌၊ ဝတ္ထောဆိုအပ်၏။ ဣဝသက္ခေ၊ ဣဝသက္ခါကို၊ ဣကာရ
 လောပံ၊ ဣအက္ခရာကျေသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဥပမာယံ၊ ဥပမာအနက်၌၊
 ဝတ္ထောဆိုအပ်၏။ တသ္မာထိကြောင့်၊ ယံသာနာမဥပမာမည်သည်ကား၊
 ဒေဝါနမိန္ဒေ၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော၊ သက္ခေသိကြားမင်းသည်၊ အနု
 ပရိယာတိဣဝ၊ ဟုည့်လည်သကဲ့သို့၊ ဣတိအယံဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
 အနက်တည်း။ သက္ခသမတာဝေါ၊ သိကြားမင်းနှင့်တူသော အဖြစ်ကို၊
 ဘေဝသေဝတာယံ၊ ထိုနတ်သမီး၏၊ ပရိဝါရသမ္ပတ္တိဒဿနတ္ထံ၊ အခြံ
 အရံနှင့်ပြည့်စုံခြင်းကိုပြခြင်းငှါ၊ ဝတ္ထောဆိုအပ်၏။ ကေမိအချို့ကုန်သော
 ဆရာတို့သည်၊ အဘိတိဣဒံအဘိဟူသောဤပုဒ်သည်၊ နိပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်မျှ
 သာတည်း။ ဣတိဤသို့၊ ဝဒန္တိဆိုကုန်၏။ ဗိတ္တလတာဝနေတိ၊ ဗိတ္တလတာ
 ဝနေဟူသည်ကား၊ ဗိတ္တာယနာမဓုဗိတ္တာအမည်ရှိသော၊ ဒေဝိတာယ၊
 နတ်သမီး၏၊ ပုညာနုဘာဝေန၊ ကောင်းမှု၏အာနုဘော်ကြောင့်၊ နိဗ္ဗတ္တေဖြစ်
 သော၊ ဝါစာနည်းကား၊ ဝိဗိတ္တပုပ္ဖဗလာဒိဝိသေသယုတ္တာနံ၊ အထူးသဖြင့်
 ဆန်းကြယ်သော အပွင့်အသီးစသောအထူးနှင့် ယှဉ်ကုန်သော၊ သန္တာန
 ကဝလ္လိအာဒိနံ၊ သန္တာနကအမည်ရှိသောနွယ်အစရှိကုန်သော၊ ဗိတ္တာနံ၊
 အထူးသဖြင့် ဆန်းကြယ်သော အပွင့်အသီးစသော အထူးနှင့်ယှဉ်ကုန်
 သော၊ သန္တာနကမည်သော နွယ်အစရှိသည်တို့၏၊ တတ္ထံဆိုဥယျာဉ်၌၊
 ယေဘုယျတာယ၊ များသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗိတ္တလတာဝနန္တိ၊ ဗိတ္တလ
 တာဥယျာဉ်ဟူ၍၊ လန္ဓနာမေရအပ်သော အမည်ရှိသော၊ ဒေဝယျာနေ၊
 နတ်၏ဥယျာဉ်၌။ ပရပေသိယာတိ၊ ပရပေသိယာဟူသည်ကား၊ ပရေ
 သံ၊ သူတပါးတို့၏၊ ကုလေ၊ အိမ်၌၊ တသ္မိံ တသ္မိံ တိစ္ဆေ၊ ထိုထိုပြာတွယ်ကိစ္စ
 ၌၊ ပေသနိယာ၊ စေခိုင်းအပ်သော၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏၊ ဝေယျဝစ္စကာ
 ရိ၊ ပြာတွယ်ကိစ္စဟူသမျှကိုတစမကျွန်ပြုလေ့ရှိသော၊ ဣတိအယံဤသည်
 ကား၊ အတ္ထောအနက်တည်း။ ။ တဿာမေနိက္ကမော အာသိ၊ သာသနေ

တဿတာဒိနောတိတဿာမေနိက္ကမောဓာသိ၊ သာသနေတဿတာဒိ
 နောဟူသညကား၊ တဿာဒါယိယာသထိက္ခန္ဓမသည၊ သမာနာယာယိဖြစ်
 ပါလျက်လည်း၊ ပဉ္စဟိစက္ခုဟိ၊ ဝါးသော ဥာဏ်မျက်စိတို့ဖြင့်၊ စက္ခုမ
 တော၊ ဝါးပါးသောပညာစက္ခုရှိတော်မူထသော၊ ဘဂဝတောသုန်းတော်
 ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဥပါသိကာသ
 ဥပါသိကာမသည၊ ဟုတွသဖြစ်၍၊ သောဠသဝဿာနိ၊ တဆဲ့ခြောက်နှစ်
 တိုင်တိုင်၊ သီလံ၊ သီလကို၊ ရက္ခန္တိယသစောင့်ရှောက်သော၊ ကမ္မဋ္ဌာနဉ္စ
 ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုလည်း၊ မနသိကာရောန္တိယာ၊ နှလုံးသွင်းသော၊ မေမဟံ၊ တပည့်
 တော်မအား၊ မနသိကာရာနုဘာဝေန၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုနှလုံးသွင်းခြင်း၏အာနု
 ဘော်ဖြင့်၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနေမိမိသန္တာနိ၊ နှိပ်နှိပ်ဖြစ်သော၊ ဣဋ္ဌာဒိသု၊ ဣဋ္ဌအစရှိသည်
 တို့၌၊ တာဒိလက္ခဏသမ္ပတ္တိယာ၊ လာဘအလာဘစသည်တို့၌ ရာဂဒေါ
 မနဿမဖြစ်မူ၍ တူမျှသောလက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်၊ တာဒိနေသ
 တာဒိဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ သတ္တ၊ သုရားမြတ်၏၊ သတ္တတိ၊ သဗော
 ဓိပက္ခိယဓမ္မသင်္ခါတေ၊ သုံးဆဲ့ခုနစ်ပါးသော ဗောဓိပက္ခိယတရားဟု ဆို
 အပ်သော၊ သာသနေ၊ အဆုံးအမတော်၌၊ တပ္ပရိယာပန္နောယေဝ၊ ထိုသုံးဆဲ့
 ခုနစ်ပါးသောဗောဓိပက္ခိယတရား၌အကျုံးဝင်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊
 သံကိလေသပက္ခတော၊ ညစ်ညူးပူပန်စေတတ်သောကိလေသာအတို့မှ၊
 နိက္ကမနေနုဿတိ၊ မြောက်ခြင်းကြောင့်၊ နိက္ကမောတိ၊ နိက္ကမဟူ၍၊ လဒ္ဓနာ
 မော၊ ရအပ်သောအမည်ရှိသော၊ သမ္မာဝါယာမော၊ သမ္မာဝါယာမသည၊
 အာသိအဟောသိဥပ္ပဇ္ဇ၊ ဖြစ်ပြီ။ ။

၄။ ။ ဤဗုဒ္ဓဘဂဿအရိယမဂ်ဥာဏ်၏ရှေးအတို့၌ဖြစ်သော၊ တဿပနိက္က
 မဿ၊ -ဆိုသမ္မာဝါယာမ၏၊ ပဝတ္တိတာကာရံ၊ -အားထုတ်သောအားဖြင့်
 ဖြစ်သောအခြင်းအရာကို၊ ဗုဒ္ဓောတံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ ကာမံဘိဇ္ဇတုယံကာယော၊
 နေဝ အတ္ထေတ္ထ သတ္တန္တိ၊ -ကာမံဘိဇ္ဇတုယံ ကာယောနေဝ အတ္ထေတ္ထ
 သတ္တန္တိဟူ၍၊ ဝတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ၊ ဤသော၊ ဆိုပါဠိ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကား၊ မေ-
 ဝါ၏၊ အယံကာယော၊ -ဤခန္ဓာကိုယ်သည်၊ ယဒိဝိဘိဇ္ဇတု ဝိနဿတု၊
 အကယ်၍ ပျက်စီးမူလည်းပျက်စီးပစေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍၊ တတ္ထ၊ ထို
 ကိုယ်၏ပျက်စီးရာ၌၊ ကိဉ္စိမတ္တဗ္ဗိ၊ မိုးစဉ်းမျှသည်၊ အပေက္ခံ၊ ခွဲကွက်စာနာ
 ထောက်ညှာတာခြင်းကို၊ အကရောန္တိ၊ မပြုသည်ဖြစ်၍၊ ဧတ္ထတေသ္မိ၊ ကမ္မ
 ဋ္ဌာနာနုယောဝေ၊ ဤကမ္မဋ္ဌာန်းတရားကိုပွားများအားထုတ်ရာ၌၊ မေတပည့်
 တော်မအား၊ ဝိရိယဿ၊ လုံ့လကို၊ သတ္တန္တံ၊ သိတိ၊ သိကရုဏံ၊ လျော့လျော့

၂၂၂ ဝိမာနဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိဿယ

ပြုခြင်းသည်။ နေဝအတ္ထိမရှိသည်သာတည်း။ (ဣတိ+ဤသို့) ဝိရိယံ+ဝိရိယ
ကို၊ ဩမုတ္တေဇေန္တိ-ထက်စေလျက်၊ ဝိပဿနံ+ဝိပဿနာကို၊ ဥဿုက္ကာပေ-
ထိ၊ မနေမနား-ဤစားအားထုတ်ပြီး၊ ဣတိအယံ-ဤသည်ကား၊ အတ္ထော-
အနက်တည်း။ ။

၁) ဣဒါနံ+ယခုအခါ၌၊ တထာ-ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အခြင်းအရာဖြင့်၊
ဝိပဿနံ+ဝိပဿနာကို၊ ဥဿုက္ကာပေတွာ-မဟုသောဟာဝိရိယဖြင့် နေ့ည
မဟုအားထုတ်မူ၍၊ ပဋိလဒ္ဓဂုဏံ+ရအပ်သောလောကုတ္တရာကျေးဇူးကို
ဒေသန္တိ-ပြုလိုသောနတ်သမီးသည်၊ သိက္ခာပဒါနံ(လ)၊ ပါဝုဏိတ္ထိကာ
တိ+သိက္ခာပဒါနံ(လ)၊ ပါဝုဏိတ္ထိကာဟူ၍၊ အာဟာ-ဆိုပြီး။ ။ တကြ၊ ထိုဂါ
ထာ၌၊ အယံ-ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ သင်္ခေပတ္ထော-အကျဉ်းဖြစ်သော
အနက်တည်း။ နိစ္စသီလဝသေန-အမြဲမပြတ်စောင့်ရှောက်အပ်သောသီလ
၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ သမာဒိန္နာနံ-ကောင်းစွာကျင့်သုံး ဆောက်တည်အပ်
ကုန်သော၊ ပဉ္စန္ဒ-ငါးပါးကုန်သော၊ သိက္ခာပဒါနံ-သိက္ခာကောဠာသမာနံ-
သိက္ခာ အသို့အရတို့၏၊ ဥပနိဿယ ဘာဝေန-ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၏
အဖြစ်ဖြင့်၊ လဒ္ဓတ္တမရအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ တေသံ-
ထိုသိက္ခာပုဒ်တို့၏၊ ပါရိပူရိတတ္တာစ-ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့် လည်း
ကောင်း၊ ပဉ္စန္ဒ-ငါးပါးကုန်သော၊ သိက္ခာပဒါနံ-သိက္ခာပုဒ်တို့၏၊ သမ္ပန္နိဘု
တေသမ္ပန္နိဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ယောမဂ္ဂ-အကြင်မဂ်သည်၊ ယသ္မိ'သန္တာ
နေ-အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၏သန္တာန်၌၊ ဥပ္ပန္နော-ဖြစ်၏၊ တဿမဂ္ဂဿ-ဆိုမဂ်၏၊
သဗ္ဗာ ကာရေန-ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ သောတ္ထိ ဘာဝံ-
ချမ်းသာသော အဖြစ်ကို၊ သမ္ပါဒန တောစ-ပြီးစေတတ်သော ကြောင့်
လည်းကောင်း၊ သုန္ဒရတ္တဘာဝတောစ-ကောင်းမြတ်သော အကျိုးစီးပွား
ဖြစ်သောကြောင့် လည်းကောင်း၊ သောဝတ္ထိကော သောတ္ထိကော-ချမ်း
သာသော အဖြစ်ကို ပြီးစေတတ်သော၊ သံကိလေသ ဓမ္မေဟိ-ညစ်ညူး
စေတတ်ကုန်သော အကုသိုလ် တရားတို့သည်၊ အနုပဒ္ဒုတတ္တာ-မနှိပ်
စက်အပ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဓမ္မပ္ပတ္တိဟောဘုဘူတာယစာတေးမရှိသော
အဖြစ်သို့ ရောက်ကြောင်း၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊ သိဝေါ-တေးကင်းရာ
ဖြစ်သော၊ ရာဂကဏ္ဍကာဒိနံ-ရာဂစသောဆူးပြောင့်တို့၏၊ အဘာဝေန-
မရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ အကဏ္ဍကော-ရာဂစသော ဆူးပြောင့်လည်းမရှိ
သော၊ ကိလေသဒိဋ္ဌိ ဒုစ္စရိတဂဟန သမုစ္ဆေဒနတော-ကိလေသာဒိဋ္ဌိ
ဒုစရိုက်တည်းဟူသော တောချုံကိုအတွင်းမဲ့ဖြတ်ခြင်းကြောင့်၊ အဂဟ

နော-ကိလေသာဒိဋ္ဌိအစရှိသော တောချုံလည်းမရှိသော၊ သဗ္ဗဇိမှဝက်
 ကုမ္ဘိသဘာဝါပဂမပေ-တုတာယ-အလုံးစုံသောနွားသေးကောက် လရေး
 ကောက်ထွန်ကိုင်ကောက် ကဲ့သို့ကောက်သော အပြစ်မှကင်းကြောင်း၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥဇု-မပြောင့်မတ်သော သဘောရှိသော၊ ဗုဒ္ဓါဒိဟိ-ဘုရား
 အစရှိကုန်သော၊ သပ္ပု-ရိသေဟိ-သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ပကာသိတတ္တာ-
 ထင်ရှားပြီအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သန္တိပဝေဒိတော-ဘုရားအစရှိ
 သောသူတော်ကောင်းတို့သည် ဟောကြားအပ်သော၊ အရိယမဂ္ဂေ-အရိ
 ယမဂ်သည်၊ အတ္ထိ-မှီ၏၊ ဣတံအရိယမဂ္ဂံ-ထိုအရိယမဂ်သို့၊ ဥပါပ-ဘူတ
 န-အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ယထာယေနဝိရိယေန-အကြင်သို့သဘော
 ရှိသော ဝိရိယကြောင့်၊ နှုတ်လဗုဒ္ဓိကာ-လက်နှစ်သစ်မျှသာ အထုရှိသော
 ပညာရှိသော၊ ဣတ္ထိကာ-မိန်းမသည်၊ သမာနာဝိ-ဖြစ်ပါလျက်လည်း၊ ပါပ
 ကိ-ရောက်ပြီ၊ ယထာဝုတ္တဝိရိယဿ-အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော
 ဝိရိယဟုဆိုအပ်သော၊ ဩဿနိက္ကမဿ-ဆိုနိက္ကမဟုရအပ်သော အမည်
 ရှိသောသဗ္ဗာဝါယာမ၏၊ ဣဒံဖလံ-ဤအကျိုးကို၊ ပဿ-ရှုပါလော၊ ဣတိဣမိ
 န-ဤသို့ဣဒံဖလံပဿဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ သက္ကံ-သိကြားနတ်မင်းကို၊ အာလ
 ပတိ-ရှေးရှုပြောဆို၏။ ။

✓ အာမန္တနိကာ ရုညောမ္ပိ သက္ကဿ ဝသဝတ္တိနောတိ- အာမန္တနိကာ
 ရုညောမ္ပိ သက္ကဿ ဝသဝတ္တိနောဟူသည်ကား၊ သယံဝသိ ဘာဝေန၊
 မိမိ၏အလိုသို့လိုက်စေသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ပတ္တနုတော-ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊
 ဇွိသုဒေဝ လောကေသု-နတ်ပြည် နှစ်ထပ်တို့၌၊ အတ္တနော-မိမိ၏၊ ဝသံ
 ဣဿရိယံ-အစိုးရသောအဖြစ်ကို၊ ငတ္တေတိ-ဖြစ်စေတတ်၏၊ ဝသဝတ္တိ
 နော-နတ်ပြည်နှစ်ထပ်တို့၌မိမိ၏အစိုးရသောအဖြစ်ကိုဖြစ်စေတတ်သော၊
 ဒေဝရုညော-နတ်တို့၏င်းဖြစ်သော၊ တဿသက္ကဿ-ထိုသိကြားနတ်
 မင်း၏၊ အာမန္တနိကာ အလ္လောပသလ္လောပ ယောဂါ-အလ္လောပ သလ္လောပနှင့်
 ဟူ၍သော၊ ဝါ-စာနည်းကား၊ ကိဇ္ဇာနကာလေ-ဥယျာဉ်ကစားသော ကာ
 လ၌၊ တေနဒေဝရုညော-ထိုသိကြား နတ်မင်းသည်၊ အာမန္တ တဗ္ဗာ-ခေါ်ဆို
 တိုင်ပင်အပ်သောနတ်မိန်းမသည်၊ အဋ္ဌိ-ဖြစ်ပြီ၊ နိက္ကမဿ-ဝိရိယဿ-နိက္ကမ
 ဟုရအပ်သော အမည်ရှိသော သဗ္ဗာဝါယာမဝိရိယ၏၊ ဖလံ-အကျိုးကို၊
 ပဿ-ရှုပါလော၊ ဣတိအယံ-ဤသည်ကား၊ ယောဇနာယောဇနာခြင်း
 တည်း၊ အာတတာဒိတောဒေန-အာတတ အစရှိသော အပြားအားဖြင့်၊
 ပဉ္စတုရိယာနိ ဂါနိ-ငါးပါးသော တုရိယာတို့၏နိဂါတို့ကို၊ ခန္ဓါဒသဟိ-တဆွဲ

၁၂၄

ဝိမာနဝတ္ထုအတ္ထကထာသိသိသျှ။

နှစ်ပါးကုန်သော၊ ပါဏိ ဘာဝုဟိ-တီးခြင်း အတို့တို့ဖြင့်၊ ကောတော၊
 တပေါင်းတည်း၊ ပဝဇ္ဇ မာနာနိ-တီးမှုတ်အပ်ကုန်သည် ရှိသော်၊ သဗ္ဗိ-
 ခြောက်ဆယ်တို့သည်၊ ပောန္တိ+ဖြစ်ကုန်၏၊ ပယိဂ္ဂပါသနဝသေနည်း
 ကပ်စားသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဥပဗ္ဗိတာနိ-မိမိ၏ အနီး၌ တည်ကုန်
 သော၊ တာနိပနသဟဿမတ္တာနိ-ဆိုခြောက်ဆယ်ဖြင့် ခြောက်အပ်ကုန်
 သောတထောင် အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော တုရိယာမျိုးတို့ကို၊ သန္ဓာ
 ယ+ရည်၍၊ သဗ္ဗိတုရိယ သဟဿာနိ၊ ပဋိဗောဓံ ကရောန္တိမေတိ- သဗ္ဗိ
 တုရိယ သဟဿာနိ ပဋိဗောဓံကရောန္တိ မေဟူ၍၊ အာဟ+မိန့်ပြီ၊ တတ္ထ
 ပါဠေးထိုပါဠိ၌၊ ပဋိဗောဓန္တိ+ပဋိဗောဓံဟူသည်ကား၊ ဝီတိသောမနဿာ
 နံ+ဗီတိသောမနဿတို့ကို၊ ပဗောဓနံ+နိုးခြင်းကို၊ ကရောန္တိ+ပြုကုန်၏။ ။

၆။ အာလိမ္မောတိအာဒိ- အာလိမ္မောအစရှိသည်ကား၊ တုရိယဝါဒကောနံ+တုရိ
 ယာမျိုးကို တီးမှုတ် တတ်ကုန်သော၊ ဒေဝပုတ္တာနံ+နတ်သားတို့၏၊ ကော
 ဒေသတော+တပိတ်အားဖြင့်၊ နာမဂဟဏံ+အမည်ကိုယူခြင်းတည်း၊ ဣတိ+
 ဤသို့၊ ဝဒန္တိ+ဆိုကုန်၏၊ ပန+ဆိုသို့ပင်ဆိုသော်လည်း၊ ဇေတံ+ဤအာလိမ္မောအ
 စရှိသောသဒ္ဓါသည်၊ တုရိယာနံ+တုရိယာမျိုးတို့၏၊ နာမဂဟဏံ+အမည်
 ကိုယူကြောင်းဖြစ်သောသဒ္ဓါတည်း၊ ဝိယာမောက္ခဒိကာ+ဝိယာမောက္ခအ
 စရှိသည်တို့ကား၊ ဒေဝဒိတာ+နတ်သမီးတို့တည်း။ ။ သုပိဋိတာတိ+သုပိ
 ဋိတာဟူသည်ကား၊ ဝိသုဒ္ဓါသိတာ+သန့်ရှင်စင်ကြယ်သောနတ်သမီးတို့
 သည်၊ ဝါ+တနည်းကား၊ ဇေသ+ဤသုပိဋိတာဟူသည်ကား၊ နာမမေဝနတ်
 သမီး၏အမည်သာလျှင်တည်း၊ မုဒုကာဝဒိတိ+မုဒုကာဝဒိဟူသည်ကား၊
 မုဒုကံ+နူးညံ့စွာ၊ အဘိဝိယ+အလွန်လျှင်၊ ဝါဒနသီလာ+တီးမှုတ်တတ်သော
 အလေ့ရှိကုန်သော၊ နာရိယော+နတ်သမီးတို့လည်းကောင်း၊ ဝါ+တနည်းကား၊
 ဇေသ+ဤမုဒုကာဝဒိဟူသည်ကား၊ နာမမေဝ+နတ်သမီး၏အမည်သာလျှင်
 တည်း၊ သေယျာသေတိ+သေယျာသေဟူသည်ကား၊ သေယျတရော+အထူး
 သဖြင့်ပြီးမွတ်အပ်ကုန်သော၊ အတ္ထရာနန္တိ+အတ္ထရာနံဟူသည်ကား၊ အတ္ထ
 ရာသု+နတ်သမီးတို့တွင်၊ သင်္ဂီတေ+ငါးပါးသောတုရိယာတို့ဖြင့်ကောင်း
 စွာသီးခြင်းတီးမှုတ်ခြင်း၌၊ ပါသံသတရာ+အထူးသဖြင့် ပြီးမွတ်အပ်ကုန်
 သောနတ်သမီးတို့တည်း၊ ပဗောဓိကာတိ+ပဗောဓိကာဟူသည်ကား၊ ပဗော
 ဓနံဝိယ+ဝီတိသောမနဿကိုနိုး သကဲ့သို့၊ ကရာ+ပြုတတ်ကုန်၏။ ။ ကာ
 လေနာတိ+ကာလေန ဟူသည်ကား၊ ယုတ္တ ပတ္တကာလေန+သင့် တင့်
 လျှောက်ပတ်သောကာလ၌၊ အဘိဘာသန္တိတိ+အဘိဘာသန္တိဟူသည်

ကား၊ အဘိမုခါ၊ ခန္ဓရူပါတနည်းကား၊ အဘိရတာ၊ အလွန်မွေ့လျော်ပျော်
 ပါးကုန်သည်၊ ဟုတွေးဖြစ်ကုန်၍၊ ဘာသန္တိဆိုကုန်၏၊ ယထာစ၊ အကြွင်း
 သို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း၊ ဘာသန္တိဆိုကုန်၏၊ တံ၊ ထိုသို့သော
 အခြင်းအရာကို၊ ဒသေတံ၊ ပြခြင်းငှါ၊ ဟန္တနစ္စာမ ဂါယာမဟန္တတံ၊ ရမယာ
 မသေတံ၊ ဟန္တနစ္စာမ ဂါယာမဟန္တတံ၊ ရမယာမသေဟူ၍၊ ဂုတ္တံဆိုအပ်ပြီ။ ၇။
 ၇။ ဒန္တိ၊ နှစ်ဟူသည်ကား၊ ဣမံ၊ ယာသန္တဌာနံ၊ ဤအကျွန်ုပ်ရအပ်သောအရာ
 သည်၊ အကတပုညာနံ၊ မပြုအပ်မပြုခဲ့ဘူးသော ကောင်းမှုရှိကုန်သောသူ
 တို့အား၊ နသတတိ၊ မရ၊ အသောကန္တိ၊ အသောကံဟူသည်ကား၊ ဣဋ္ဌ
 ကန္တပိယမနာပါနံ၊ ယေ၊ အလိုရှိအပ်နှစ်သက်အပ်မြတ်ခိုးအပ်နှလုံးကိုပွား
 စေတတ်သည်သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ ရူပါဒိနံ၊ ရူပါရုံအစရှိကုန်သောကာ
 မဂုဏ်တို့၏၊ သမ္ဘာဝတော၊ ဖြစ်သင့် ဖြစ်ထိုက်သောသဘောရှိသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိသောကံ၊ မိုးရိပ်ခြင်း၏ကင်းရာဖြစ်သော၊ တတောဝေ၊
 ထိုမိုးရိပ်ခြင်း ကင်းသော ကြောင့်သာလျှင်၊ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊
 ပမောဒသမ္ပန္နတော၊ နှစ်သက်တွယ်နှင့်ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်၊ နန္တံ၊ နှစ်သက်
 ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ တိဒသာနမဟာဝနန္တိ၊ တိဒသာနံမဟာဝနံဟူ
 သည်ကား၊ တာဝတိံ သဒေဝါနံ၊ တာဝတိံ သာနတ်တို့၏၊ မဟန္တံ၊ မဟာနိ
 ယဉ္စ၊ ကြီးကျယ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်တည်း။ ၈။
 ၈။ ဝေရူပါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိနာမ၊ နတ်၏စည်းစိမ်မည်
 သည်ကား၊ ပုညကမ္မ ဝသေနေဝ၊ ကောင်းမှုကံ၏ အစွမ်းအေးဖြင့်သာ
 လျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဩဒိသာကနယေန၊ ရည်ညွှန်းသော
 နည်းဖြင့်၊ ပတွာဆိုပြီး၍၊ ပုန၊ တတန်၊ အနောဒိသာကနယေန၊ မရည်ညွှန်း
 သောနည်းဖြင့်၊ ဒသေန္တိ၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ သုခံ၊ အကတ ပုညာနန္တိ ဂါ
 ထံ၊ သုခံ အကတ ပုညာနံဟူသော ဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆိုပြီ။ ၉။ ပုန၊
 တတန်၊ အတ္တနာမိမိသည်၊ လဒ္ဓဿ၊ ရအပ်သော၊ ဒိဗ္ဗဉာနဿ၊ နတ်ပြည်
 အရပ်ကို၊ ပရေဟိ၊ သူတပါးတို့နှင့်၊ သာခါရဏကမတာဝသေန၊ ဆက်
 ဆံခြင်းကိုအလိုရှိသောအဖြစ်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဝေဠု၊ တရားတော်ကို၊ ကထေန္တိ
 ဟောလိုသည်ဖြစ်၍၊ တေသံသဟဗျ ကာမာနန္တိ၊ တေသံသဟဗျကာမာ
 နံဟူ၍၊ ဩသာနဂါထံ၊ အဆုံးဖြစ်သော ဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆိုပြီ။ ၁၀။ တေ
 သန္တိ၊ တေသံဟူသည်ကား၊ တာဝတိံ သဒေဝါနံ၊ တာဝတိံ သာနတ်တို့
 ၏၊ သဟဗျ ကာမာနန္တိ၊ သဟဗျကာမာနံ ဟူသည်ကား၊ သဟဘာဝံ၊
 တကွဖြစ်ခြင်းကို၊ ဣန္ဒြေန္တိ၊ အလိုရှိကုန်သောသူတို့သည်၊ ဟိသစ္စံ၊

၂၂၆ ဝိမာနဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိဿယ

မှန်၏။ ဤသို့ ဘဗျကာမာနံ ဟူသောပုဒ်သည်။ ကတ္တု၊ အတ္ထေ၊ ကတ္တား၊
 အနက်၌။ သာမိဝစနံ၊ ဆဋ္ဌိဝိဘတ်ရှိသောပုဒ်တည်း။ သဟ၊ အတူတကွ၊
 ဝါဘိပဝတ္တိတိ၊ ဖြစ်တတ်၏။ ဣတိ၊ ဆိုကြောင်း။ သဟဝေါ၊ သဟဝမည်
 ၏။ ထသ၊ ထိုအတူတကွဖြစ်သောသူ၏။ ဘာဝေါ၊ အဖြစ်တည်း။ သဟ
 ဗျ၊ အတူတကွ ဖြစ်သောသူ၏အဖြစ်၊ ယံထာ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း။ ဟူမူ
 ကား။ ဝိရဿဘာဝေါဝိရယန္တိဝိယ၊ ဝိရိဿဘာဝေါဝိရိယံ ဟူသကဲ့သို့
 တည်း။ ဝိရဿ၊ လုံ့လရှိသောသူ၏။ ဘာဝေါ၊ အဖြစ်တည်း။ ဝိရိယံ၊ လုံ့လ
 ရှိသောသူ၏အဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဆိအပ်၏။ ။ ဝေံ၊ ဤသို့။ ထေ
 ရော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည်။ ဧဝံတသ၊ နတ်သမီးသည်။
 အတ္တနာ၊ မိမိ၏။ ပုညကဗ္ဗေ၊ ကောင်းမှုကုသိုလ်ကံကို။ အာဝိကတော၊ ထင်
 စွာပြုအပ်သည်ရှိသော်။ သပရိဝါရာယ၊ အခြံအရံနှင့်တကွသော၊ တဿာ၊
 ထိုနတ်သမီးအား။ ဓမ္မံ၊ စာရားတော်ကို။ ဧသေတွာ၊ ယောတော်မူပြီး၍၊
 ဧဝံလောကတော၊ နတ်ပြည်မှ။ အာဝတ္တံ၊ သာလတ်၍၊ တံပဝတ္တိ၊ ထို
 အကြောင်းကို။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ အာရောစေယိ၊ ကြား
 သျှောက်၏။ ဘဂဝေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တဗ္ဗတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။
 အဋ္ဌပ္ပတ္တိ၊ အကြောင်း ဖြစ်သည်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သမ္ပတ္တပရိသာယာ၊
 ရောက်လာသော ပရိသတ်အား။ ဓမ္မံ၊ စာရားတော်ကို။ ဧသေသိ၊ ဟော
 တော်မူ၏။ သာဧသနာ၊ ထိုဧသနာတော်သည်။ သဧဝကဿ၊ နတ်နှင့်
 တကွသော၊ လောကဿ၊ လူအပေါင်းအား။ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသည်။
 အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤတွင် အပြီးတည်း။ ။ ဒြာသိဝိမာနဝတ္ထုနာ၊ ဒါ
 သိဝိမာနဝတ္ထု၏အတွင်းသည်။ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

[၆] [၂-ဝိတ္ထလတာဝဂ်-၂-လရမာဝိမာနဝတ္ထု]

၁/ အံဘိက္ခုနန္တနဝတ္ထေနာဘိဇ္ဇန္တံ၊ အဘိက္ခုနန္တနဝတ္ထေနဟူသောဤဝိမာ
 နဝတ္ထုသည်လရမာဝိမာနံလရမာဝိမာနဝတ္ထုတည်း။ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်း
 အဋ္ဌပ္ပတ္တိကား။ ကာ၊ အဘယ်နည်း။ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
 ဗာရာဏသီယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌၊ ဝိဟရန္တေ၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်၊
 ဗာရာဏသီ နဝရဿ၊ ဗာရာဏသီပြည်၏၊ ကေဝုဒ္ဓန္တရံနာမ၊ ကေဝုဒ္ဓန္တရ
 အမည်ရှိသော၊ ကေဝုဒ္ဓန္တရံနာမသောတံခါးသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဘာသာန္တရဿ၊
 ထိုတံခါး၏။ အဝိဒ္ဓရေ၊ အနီး၌၊ နိဝိဇ္ဇဂါမောဝိ၊ တည်ထောင်သောရွာသည်

၂-ဝိတ္ထုလတာဝဂ်-၂-လရမာဝိမာနဝတ္ထု

၂၂၇

လည်းကောဝရန္တရန္တဝ၊-ကောဝရန္တရန္တဟူ၍သာလျှင်၊ ပညာယိတ္တထင်ရှားကျော်စောပြီ၊ တတ္ထုထိုရွာ၌၊ လရမာနာမ၊-လရမာအမည် ရှိသော၊ ကောမတယောက်သော၊ ဣတ္ထိမိန်းမသည်၊ သဒ္ဓါပန္န၊-သဒ္ဓါကြည်ညိုခြင်း ရှိသည်၊ ဗုဒ္ဓိသမ္ပန္န၊-သိတတ်သောပညာနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ အဟောသိ၊-ဖြစ်ပြီ၊ ဩာဇ္ဈတ္ထိထိုမိန်းမသည်၊ တေနန္တရေနထိုကောဝရတံခါးဖြင့်၊ ပဝိသန္တေ၊-မြို့တွင်းသို့ဝင်ကုန်သော၊ သိက္ခူ၊-ရဟန်းဘိုးဘို၊ ဝဇ္ဇိတွ၊-ရှိခိုး၍၊ အတ္တနော၊-မိမိ၏၊ ဂေဟံ၊-အိမ်တွင်းသို့၊ နေတွာ၊-ပင့်ဆောင်၍၊ ကဋ္ဌန္တု၊-သိက္ခာတဖွန်းသောဆွမ်းကို၊ ဒတ္တု၊-ပေးလှူ၍၊ တေနဝပရိစယေန၊-ထိုသို့သောအလေ့အလာဖြင့်သာလျှင်၊ သဒ္ဓါယသဒ္ဓါတရားသည်၊ ဝဗ္ဗမာနာယ၊-တိုးပွားလတ်သည်ရှိသော်၊ အသနသလံ၊-ဆွမ်းစားစရပ်ကို၊ ကာရေတွာ၊-ဆောက်လုပ်စေ၍၊ တတ္ထုထိုဆွမ်းစားစရပ်သို့၊ ပဝိဋ္ဌာနံ၊-ဝင်လာကုန်သော၊ သိက္ခူနံ၊-ရဟန်းတို့အား၊ အာသနံ၊-နေရာကို၊ ဥပနေတိ၊-အနီးသို့ဆောင်၏၊ ပါနိယံ၊-သောက်ရေကို လည်းကောင်း၊ ပရိဘောဇနိယံ၊-သုံးဆောင်ရေကို လည်းကောင်း၊ ဥပဋ္ဌပေတိ၊-ဆာည်ထား၏၊ တတြ၊-ထိုဆွမ်းစားစရပ်၌၊ ယဉ္ဇတြေန၊-ကုမ္ဘာသဉ္ဇာကာဒိ၊-အကြင်ထမင်းမယောမုံဟင်းရှက် အစရှိသည်သည်၊ အတ္တနော၊-မိမိ၏၊ ဂေဟေ၊-အိမ်၌၊ ဝိဇ္ဇတိ၊-ရှိ၏၊ တံ၊-ထိုဆွမ်းအစရှိသည်ကို၊ သိက္ခူနံ၊-ရဟန်းတို့အား၊ ခေတိ၊-လှူ၏၊ သာဇ္ဈတ္ထိထိုမိန်းမသည်၊ သိက္ခူနံ၊-ရဟန်းတို့၏၊ သန္တိ၊-ကောဝအထံ၌သာလျှင်၊ ဓမ္မံ၊-စာရားတော်ကို၊ သုပ္ပာ၊-ကြားနာရ၍၊ သရဏေသုစ၊-သရဏဂုံတို့၌ လည်းကောင်း၊ သီလသုစ၊-သီလတို့၌လည်းကောင်း၊ ပတိဋ္ဌာယ၊-တည်၍၊ သမာဟိတာ၊-တည်ကြည်သောသမာဓိရှိသည်၊ ဟံတွာ၊-ဖြစ်၍၊ ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာနံ၊-ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဥပ္ပဟေတွာ၊-ဆင်၍၊ ဝိပဿနံ၊-ဝိပဿနာကို၊ ဥဿုက္ကာပေန္တိ၊-မလျော့မဆုတ်အားထုတ်သည်ရှိသော်၊ ဥပနိဿယသမ္ပန္နဘာယ၊-မဂ်ဖိုလ်ကိုရခြင်း၏ အကြောင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ နမိရုဿေဝ၊-မကြာမြင့်မီပင်လျှင်၊ သောတာပတ္တိပလေ၊-သောတာပတ္တိဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌဟိ၊-တည်လေ၏၊ သာ၊-ဆိုလရမာသည်၊ အပရဘာဂေ၊-နောက်အတို့ဖြစ်သောကာလ၌၊ ကာလံကတွာ၊-ရတေ၍၊ တာဝတိံသတာဝနေ၊-တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌၊ မဟာဝိရိမာနေ၊-ကြီးကျယ်သောဗိမာန်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊-ဖြစ်လေ၏၊ အဿာ၊-ထိုနတ်သမီးအား၊ အစ္စှာ၊-ရာသီသဉ္ဇာနတ်သမီးတထောင်သည်လည်း၊ ပရိဝါရာ၊-အခြွေအရံရှိသည်၊ အဟောသိ၊-ဖြစ်ပြီ၊ ဩာထိုနတ်သမီးသည်၊ တတ္ထုထိုတာဝတိံသာနတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗသမ္ပတ္တိ၊-နတ်၏ စည်းစိမ်

ကို(အနုဘဝန္တိ)ခံစားသည်ဖြစ်၍၊ ပမောဒမာနာ၊ဝမ်းမြောက်လျက်၊(ဝိစရ
 တိ)ဗျဉ်းလည်သွားလာ၏။(တံ)ထိုနတ်သမီးကို၊(အာယသ္မာမဟာမောဂ္ဂလာ
 နော)အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန် မထေရ်သည်၊ ဒေဝစာရိကံ၊နတ်ပြည်ဒေသ
 စာရိကို၊(စရန္တော)ဗျဉ်းလည်သည်ရှိသော်။ အဘိက္ကန္တေန ဝဇ္ဇန္တေနာဘိ
 အာဒိဂါယာဟိ၊-အဘိက္ကန္တေန ဝဇ္ဇန္တေန ဤသို့အစရှိသော ဂါယာတို့ဖြင့်၊
 ဝုတ္တိ၊-မေးတော်မူ၏။ (သဗ္ဗိ)အလုံးစုံသည်၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊-ဆိုအပ်ပြီး
 သောနည်းရှိသည်သာတည်း။ (။

၂ မဟာနုဘာဝေ၊(တြိ)သောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊(ဒေဝ)တေ၊နတ်သမီး၊
 (ဩ)သမိတာရကာ၊-သောက်ရှူးကြွယ်သည်၊ သဗ္ဗဒိသာ၊-စပ်သိမ်းကုန်
 သောအရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ (ဩ)ဘာဝေန္တိ၊ထွန်းလင်းစေလျက်၊ (တိ)ဋ္ဌတိဝိ
 ယ၊(တည်သကဲ့သို့၊(ယာ)တံ၊အကြင်နတ်သမီးသည်၊(အဘိ)က္ကန္တေန၊အလွန်
 နှစ်သက်တွယ်ရှိသော၊(ဝဇ္ဇန္တေန၊အရောင်အဆင်းဖြင့်၊ သဗ္ဗဒိသာ၊-စပ်
 သိမ်းကုန်သောအရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ (ဩ)ဘာဝေန္တိ၊ထွန်းလင်းတောက်ပ
 စေလျက်၊(တိ)ဋ္ဌတိ၊-တည်၏။ (မဟာ)နုဘာဝေ၊(တြိ)သောတန်ခိုးအာနု
 ဘော်ရှိသော၊(ဒေဝ)နတ်သမီး၊(ကော)န၊အဘယံသို့သဘောရှိသော ကုသိုလ်
 ကံကြောင့်၊(တေ)သင်နတ်သမီးအား၊(တော)ဒိသော၊ဤသို့သဘောရှိသော၊
 (ဝဇ္ဇန္တော)အရောင်အဆင်းသည်၊(ဇာ)တော၊ဖြစ်သနည်း၊(ကော)န၊အဘယံ
 ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊(တေ)သင်နတ်သမီးအား၊(ဣ)မ၊ဤအရပ်၌၊(လ) ဗ္ဗမာနံ၊
 ရအပ်သော၊(သု)စရိတဖလံ၊-သုစရိုက်ကုသိုလ်ကံ၏ အကျိုးသည်၊(ဣ)ဣ
 တိ၊မြည့်စုံသနည်း၊(ကော)န၊အဘယံကုသိုလ်ကံကြောင့်၊(တေ)သင်နတ်သမီး
 အား၊(မ)နသောပိယာ၊စိတ်ဖြင့်နှစ်သက် ဖြတ်နိုးအပ်ကုန်သော၊(ယေ)ကော
 စိ၊အလုံးစုံကုန်သော၊(ဘော)ဂါစ၊အသုံးအဆောင်တို့သည်လည်း၊(ဥ)ပ္ပန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်သနည်း၊(မဟာ)နုဘာဝေ၊(တြိ)သောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊
 (ဒေဝ)နတ်သမီး၊(တံ)သင့်ကို၊(ဝု)တ္တံ၊မိ၊ငါမေး၏၊(မ)နုဿဘူတာ၊လူ၏အဖြစ်
 သို့ရောက်သည်ရှိသော်၊(တံ)သင်နတ်သမီးသည်၊(ကိ) ဝုပ္ပံ၊အဘယံသို့
 သဘောရှိသောကုသိုလ်ကံကို၊(အ)ကာဝံ၊ပြခဲ့ဘူးသနည်း၊(ကော)န၊အဘယံ
 ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊(တံ)သင်နတ်သမီးသည်၊(ဇေ)ဇလိတာနုဘာဝါ၊ဤသို့
 ထွန်းတောက်ပသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသည်၊(အ)သိ၊ဖြစ်သနည်း၊(ကော)
 န၊အဘယံကုသိုလ်ကံကြောင့်၊(တေ)သင်နတ်သမီး၏၊(ဝဇ္ဇန္တော)စ၊အရောင်
 အဆင်းသည်လည်း၊(သဗ္ဗ)ဒိသာ၊စပ်သိမ်းကုန်သော အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊
 (ပ)ဘာသတိ၊ထွန်းတောက်ပစေနိုင်သနည်း၊(ဣ)တိ၊ဤသို့၊(ဝု)တ္တိ၊မေး၏။ (။

၆ မောဂ္ဂလာနေန- အရှင်မဟာ မောဂ္ဂလာနိသည်၊ ပုစ္ဆိတာ၊ မေးအပ်
သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တမနာ၊ နှစ်သက်ဝင်းမြောက်သောစိတ်ရှိသော၊ သာဒေဝ
တာ၊ ဆိုနတ်သမီးသည်၊ အနုပလံ၊ ဤအကျိုးသည်၊ ယဿကမ္မဿ၊ အကြင်
ကုသိုလ်ကံ၏၊ ပလံ၊ အကျိုးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဉ္စ၊ ခပ်ခြင်းငှါအလိုရှိ၍
မေးအပ်သော၊ တံကမ္မံ၊ ထိုကံကို၊ ပုဠာပုဠာကာရေနော၊ မေးအပ်သော
အခြင်းအရာ အားဖြင့်သာသျှင်၊ ဝိယာကာသိ၊ ဖြေကြားပြီ၊ ၂။ မဟာနု
ဘာဝ၊ ကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘော် ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရှင်ရဟန်း၊ ပုဗ္ဗေ၊
ရှေ့ဘဝ၌၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ နိဝေသနံ၊ အိပ်သည်၊ ကိဝေဒ္ဒါရာ၊ ကေ
ဝေဒ္ဒါရအမည်ရှိသော ဗာရာဏသီပြည်၏ တံခါးမှ၊ နိက္ခမ္မ၊ ထွက်ရာအရပ်
၌၊ အဟု၊ ဖြစ်ပြီ၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ တတ္ထ၊ ထိုကေဝေဒ္ဒ အမည်ရှိသော
တံခါး၌၊ သံစရမာနာနံ၊ ထွက်ဝင်သွားလာကုန်သော၊ သာဝကာနံ၊ ဟုရူး
ဟပည့် သားတော် ဖြစ်ကုန်သော၊ မဟာသိနံ၊ သီလက္ခန္ဓာ အစရှိသော
ကျေးဇူးတို့ကို ရှာဖွေလေ့ ရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့အား၊ ဩဒနန္တံ၊
ဆွမ်းကိုလည်းကောင်း၊ ကုမ္ဘာသဉ္စ၊ မယောမ္မံကို လည်းကောင်း၊ ခုကမ္ဘာ
ဟင်းရွက်ကျက်ကို လည်းကောင်း၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူခဲ့ဘူး၏၊ ဥဇာဘူတေ
သု၊ ဖြောင့်မတ်သော အဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ သု၊ ရဟန်းတို့
၌၊ ဝိပ္ပသန္ဓေန၊ အထူး သဖြင့် ကြည်ညိုစွာသော၊ စေတသ၊ စိတ်ဖြင့်၊
လောဏသံသဝိရုကမ္မ၊ စပါးတို့၏ အရည်ဖြင့်ပြီးစေအပ်သော တရသော
၊ အပျော်ကိုလည်း၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူခဲ့ဘူး၏၊ ၂။ မဟာနုဘာဝ၊ ကြီးသော
တန်ခိုး အာနုဘော် ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရှင်ရဟန်း၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊
ပက္ခဿ၊ လဆန်းပက္ခလဆုတ်ပက္ခ၏၊ စတုဒ္ဒသိ၊ တဆဲ့လေးရက်မြောက်
သောနေ့ပတ်လုံး လည်းကောင်း၊ ပဉ္စဒ္ဒသိ၊ တဆဲ့ငါးရက်မြောက်သောနေ့
ပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ ပက္ခဿ၊ လဆန်းပက္ခ လဆုတ်ပက္ခ၏၊ ယာစအဗ္ဗ
မိ၊ အကြင်ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့ပတ်လုံး လည်းကောင်း၊ ပါဒိဟာရိယ
ပက္ခဿ၊ စတုဒ္ဒသိ၊ ပဉ္စဒ္ဒသိ၊ အဗ္ဗမိတို့ကိုအကြိုအပိုတို့၏အစွမ်းအားဖြင့်ဥပုသ်
တို့ကိုစောင့်ရှောက်ရာဖြစ်သော နေ့ပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ အဗ္ဗင်္ဂ၊ ရှစ်ပါး
သောအင်္ဂါရှိသော၊ သုသမာဂတံ၊ ကောင်းစွာ ပြည့်စုံသော၊ ဥပေါသထံ၊
ဥပုသ်ကို၊ ဥပဝသိသံ၊ သုံးခဲ့ဘူး၏၊ သဒါ၊ ခပ်သိမ်းသော ဥပုသ်နေ့၌၊ ဝိ
လေသု၊ ခပ်လတ်၍၊ သံဝုတာ၊ ကောင်းစွာစောင့်ရှောက်ခဲ့ဘူးသည်၊ အဟော
သိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏၊ အဟံ၊ အပည့်တော်မသည်၊ သညမာ၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံးကို
စောင့်သုံးသည်ဖြစ်၍ လည်းကောင်း၊ သံဝိဘာဂါ၊ ခွဲခြမ်း ဝေဖန်တတ်

၂၃၀ ဝိမာနဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိဿယ

သည့်ဖြစ်၍ လည်းကောင်း၊ ဝိမာနံဗိမာနံ၊ အာဝဿာမိနေရပါ၏။ ။
 မဟာနုဘာဝ-ကြီးသောတန်ခိုး အာနုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရှင်ရဟန်း၊
 အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပါဏာတိပါတာ၊ သူ၏အသက်ကိုသတ်ခြင်းမှ၊ ဝိရ
 ထာ၊ ကြဉ်ရှောင်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ မုသာဝါဒါစ၊ မဟုတ်
 မမှန်သောစကားကို ပြောဆိုခြင်းမှလည်း၊ သညတာ၊ စောင့်စည်းသည်၊
 အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ ယေယျာစ၊ ခိုးတတ်သောသူ၏ အဖြစ်မှလည်း
 ကောင်း၊ အတိစာရာစ၊ မိမိလင်ကို လွန်ကျူး၍ ယေဘကျားအထူးတို့နှင့်
 မေထုန်အကျင့်ကိုကျင့်ခြင်းမှ လည်းကောင်း၊ မဇ္ဇပါနာသေအရက်ကို
 သောက်စားခြင်းမှ လည်းကောင်း၊ အာရုဏာပေးစွာ ရှောင်ကြဉ်သည်၊
 အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ ။ မဟာနုဘာဝ-ကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘော်
 ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရှင်ရဟန်း၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ စက္ခု၊ မတော၊ ငါးပါး
 သောဥာဏ်မျက်စိရှိတော်မူသော၊ ယသသိနေ၊ ကျေးဇူးသတင်းပြန့်နှံ
 ခြင်းအခြံအရံများခြင်းနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဂေါတမဿ၊ ဂေါတမမြတ်
 စွာဘုရား၏၊ ပဉ္စသိက္ခာပဒေဏါးပါးသောသိက္ခာအတို့၌၊ ရတသမ္ပေသျှော်
 သောနှလုံးရှိသော၊ အရိယသစ္စာနံ၊ လေးပါးကုန်သော အရိယသစ္စာတို့၌၊
 ကောဝိဒ၊ လိမ္မာသော၊ ဥပါသိကာ၊ ဥပါသိကာမသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့
 ဘူး၏။ ။ မဟာနုဘာဝ-ကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊
 ရှင်ရဟန်း၊ တေန၊ ထိုသို့သဘောရှိသောကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်
 အား၊ တောဒိသော၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝဇ္ဇော၊ အရှင်အဆင်း
 သည်၊ ဇာတေ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုသို့သဘောရှိသော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊
 မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ဣ၊ ဤတာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌၊ လတ္တမာနံ၊ ရအပ်
 သော၊ သုစရိတပသံ၊ သုစရိတ်ကုသိုလ်ကံ၏အကျိုးသည်၊ ဣတ္ထိ၊ ပြည့်စုံ
 ၏၊ တေန၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊
 မနုသောပိယာ၊ နှစ်သက် မြတ်နိုးအင်ကုန်သော၊ ယေကေမိ၊ အလုံးစုံကုန်
 သော၊ ဘောဂါ၊ အသုံးအဆောင်တို့သည်လည်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။
 မဟာနုဘာဝ-ကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘော် ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရှင်ရဟန်း၊
 တေ၊ ရှင်ရဟန်းအား၊ အက္ခာမိ၊ အကျွန်ုပ်ဖြေကြားပါ၏။ မနုသသဘူတာ၊
 လူ၏အဖြစ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပပုညံ၊ အကြင်
 ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောကုသိုလ်ကံကို၊ အကာမိ၊ ပြုခဲ့ဘူး၏၊ တေန၊ ထိုသို့သဘော
 ရှိသော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဧဝံ၊ လိတာနုဘာဝါ၊
 ဤသို့ထွန်းတောက်ပသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသည်၊ အမှီ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊

ထိုသို့ သဘောရှိသော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေအက္ခန္ဓ်၏၊ ဝဏ္ဏသဗ္ဗ
 အရောင်အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိဿ၊ ခေတ်သိမ်းကုန်သော အရပ်မျက်နှာ
 တို့ကို၊ ပသာသတိ၊ ထွန်းလင်းတေ့ပေနိုင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဿန္တေတိ၊
 ဖြေ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်မဟာ မောဂ္ဂလာန်၊ တွံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊
 မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသုကံ၊ မိတွာ၊ ဆည်းကပ်၍၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊
 လရမာနာမ၊ လရမာအမည်ရှိသော၊ ဥပါသိကာ၊ ဥပါသိကာမသည်၊ ဘဂဝ
 တော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပါဒေ၊ ခြေထောက်တို့ကို၊ နိရိယာ၊ ဦးဖြင့်၊ ဝဇ္ဇတိ၊ ရှိခိုး
 လိုက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မမယာပညာ၊ တော်မမူ၍၊ ဝစနေနစ၊ လျှော့ထားလိုက်သော
 စကားဖြင့်လည်း၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပါဒေ၊ ခြေထောက်တို့ကို၊
 သိရသာ၊ ဦးဖြင့်၊ ဝဇ္ဇယျာသိ၊ ရှိခိုးပါလေလော၊ ဘန္တေ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂ
 လာန်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ခံ၊ အက္ခန္ဓ်ကို၊ အညတရသို့၊ တရ
 သော၊ သာမညပလေ၊ သာမညဖိုလ်၌၊ ယံဗျာကရေယျ၊ အကြင်ကြောင့်
 ကြားတော်မူရာ၏။ ဧတံ၊ ထိုသို့ကြားတော်မူခြင်းသည်၊ ခေါပန၊ စင်စစ်
 လျှင်၊ အနန္တ၊ ရိယံအနန္တ၊ ရိယံအဖန်တသံလဲအံ့၊ ဩဘွဟံ၊ ရှိပေစွတကား။
 တံ၊ ထိုလရမာကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝကဒါ၊ ဂါမိပလေ၊ သကဒါ
 မိဖိုလ်၌၊ ဗျာကာသိ၊ ကြားတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဇ္ဇဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။ ဝိတိတ္ထံ၊
 ထိုဂါထာ၌၊ ကေဝလ္လီရာနိက္ခမ္ဘာတိ၊ ကေဝလ္လီ ရာနိက္ခမ္ဘဟူသည်ကား၊ ကေ
 ဝလ္လီရာတော၊ ကေဝလ္လီမည်သောတံခါးမှ၊ နိက္ခမနုဋ္ဌာနေ၊ ထွက်ရာအရပ်၌၊
 ဗျာကန္တိ၊ ဗျာကံဟူသည်ကား၊ တဏှာ၊ လေယျကာ၊ ဒိသာကဗျဉ္ဇနံ၊ ဟင်းဆန်
 ကွဲလက်သုတ် ဟင်းလျာကို၊ လောဏသောဝိရကန္တိ၊ လောဏသောဝိရ
 ကံဟူသည်ကား၊ ဧညရသာဒိတိ၊ စပါးရည်အစရှိကုန်သော၊ ဗြဟ္မဟူတိ၊ များ
 စွာကုန်သော၊ သမ္ဘာရေဟိ၊ အဆောက်အဦးတို့ဖြင့်၊ သမ္ဘာဒေတဗ္ဗံ၊ ပြီးစေ
 အပ်သော၊ ဧကံ၊ အရသော၊ ပါနကံ၊ အဖျော်တည်း။ အစာမကန္တိကလော
 ဏုဒကန္တိ၊ ပါလမင်းချိုးပခုံးရည် ဆားငန်ရည်ဟူ၍လည်း၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်
 ၏။ ပုစ္ဆာဝိဿန္တနာဝသာနေ၊ ပုစ္ဆာကိုဖြေဆိုသော အဆုံး၌၊ သာထိ
 နတ်သမီးသည်၊ ထေရဿ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်၏၊ ဓမ္မဒေသနာ
 ယ၊ အရားဒေသနာတော်ဖြင့်၊ သကဒါ၊ ဂါမိပလံ၊ သကဒါ၊ ဂါမိဖိုလ်သို့၊ ပါ
 ပုဏိ၊ ရောက်ပြီ။ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်သည်၊ ဥတ္တရိမာနေ၊ ဥတ္တ
 ရာဇိရိမာနဝတ္ထု၌၊ ဝတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည်သာလျှင်
 တည်း။ လရမာဝိမာနဝတ္ထုနာ၊ လရမာဝိမာနဝတ္ထု၏အတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိ
 တာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၁) တောနဲ့စသမယောန၊ဆိုအခါ၌လည်း၊အာယာသ္မာမဟာကဿပေါ၊အရှင်
မဟာကဿပမထေရ်သည်၊ သတ္တဟံ၊ဇုနစ်ရက်ပတ်လုံး၊ နိရောဓသမာ
ပတ္တိ၊ နိရောဓသမာပတ်ကို၊ သမာပဇ္ဇိတွာ၊ခင်စား၍၊တတော၊ဆိုနိရောဓ
သမာပတ်၌၊ ဝုဋ္ဌိတော၊ထလတ်သော်၊ အဟံ၊ဝေါသည်၊ အဇ္ဈမာနေ၊အာ
ဟာရ ပဋိဂ္ဂဟဏေန၊-အာဟာရကို ခံသဖြင့်၊ ကံ၊အတတ်သူနှင့်၊ အနုဂ္ဂ

၂-စိတ္တလတာဝင်-၃-အာဝဿမဒါယိကဘိမာနဝတ္ထု၊ ၂၃၃

ဤ သာမိနုခေါ်-ပြီးသြောဏ် ရပါအံ့နည်း။ ဒုဂ္ဂတိတောဝါ-ဒုဂ္ဂတိမှလည်း
 ကောင်း၊ ဒုက္ခတောဝါ-ဆင်းရဲငြိုငြင်သော အဖြစ်မှလည်းကောင်း၊ မော
 ဝိ သာမိ-လွတ်စေရအံ့နည်း။ ဣတိ-ဤသို့၊ စိန္တန္တော-ကြံသည်ရှိသော်၊
 အာသန္နမရဏံ-နိဿာသေခြင်းရှိသော၊ အသာယိမိန်းမ၏၊ နိရယသံဝတ္ထ
 နိက္ခမ-ငရဲ၌ဖြစ်စေတတ်သည်လည်း ဖြစ်သောကြောင့်လည်း၊ ကတော
 ကာသံ-ပြုအပ်သော အခွင့်ပေးခြင်းရှိသော၊ တံဇ္ဇတ္ထိ-ထိုမိန်းမကို၊ ဒိသွာ-
 မြင်၍၊ အယံ-ဤမိန်းမသည်၊ ဗယိ-ငါသည်၊ နတေ-သွားသည်ရှိသော်၊ အတ္တ
 နာ-မိမိသည်၊ လန္တရေ-အပ်သော၊ အာဝဿမာယမင်းချိုကို၊ ဒသသတိ-ပေးလှူ
 လတ္တံ၊ တေနေဝ-ထိုပေးလှူသောကောင်းမှု-ကြောင့်သာလျှင်၊ ဒေဝလော
 ကေ-နတ်ပြည်၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇိသတိ-ဖြစ်လတ္တံ၊ ဇေဝံ-ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ နိရယူ
 ပပတ္တိ-ငရဲ၌ဖြစ်ခြင်းကို၊ မောစေတွာ-လွတ်စေ၍၊ ဟန္တမာရ-အဟံ-ငါ
 သည်၊ ဣမိသာ-ဤမိန်းမအား၊ သက္ကသမ္ပတ္တိ-နတ်၌ဖြစ်သောစည်းစိမ်ကို၊
 နိဗ္ဗါနေ သာမိ-ပြီးစေအံ့၊ ဣတိ-ဤသို့လုံးဝိုက်တော်မူ၍၊ ဝုဗ္ဗန္တသမယံ-နံ
 နက်အခါ၌၊ နိဝါသေတွာ-သင်းပိုင်ကို ဖြင်ဝတ်တော်မူ၍၊ ပတ္တစိဝရံ-
 သပိတ်သင်္ကန်းကို၊ အာဒါယ-မတ်ရုံလွှပ်ယူတော်မူ၍၊ တဿာ-ထိုမိန်းမ
 ၏၊ နိဝေသနဌာနာတိမုခေါ်-နေရာအိမ်သို့ရှေးရှု၊ ဂစ္ဆတိ-ကြွတော်မူ၏၊
 အထာ-ထိုအခါ၌၊ ဒေဝါနမိန္ဒာ-နတ်တို့ကိုအစိုးရသော၊ သက္ကော-သိကြား
 မင်းသည်၊ အညာတကဝေသေန-မထင်ရှားသောအသွင်ဖြင့်၊ အနေက
 ရသံ-စာပါးမကများစွာသော၊ အရသာရှိသော၊ အနေကသူပဗျဉ္ဇနံ-တပါးမက
 များစွာသောဟင်းလျှာနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဒိဗ္ဗာဟာရံ-နတ်၌ဖြစ်သောအာဟာ
 ရကို၊ ဥပနေသိ-ထောင်လှူ၏၊ တံ-ထိုသိကြားမင်းကို၊ ထေရော-အရှင်မဟာ
 ကဿပမထေရ်သည်၊ ဥက္ကမာ-သိ၍၊ ကောသိယ-ကောသိယ အနွယ်၌ဖြစ်
 သော သိကြားမင်း၊ တံ-ဆင်သည်၊ ကတကုသလော- ပြုအပ်ပြီးသော
 ကုသိုလ်ကောင်းမှုရှိ၏၊ ကသ္မာ-အဘယ်ကြောင့်၊ ဇေဝံ-ဤသို့၊ ကရောသိ-ပြု
 တိသနည်း၊ ကပဏာနံ-အထိကျန်ကုန်သော၊ ဒုဂ္ဂတာနံ-သူဆင်းရဲတို့၏၊
 သမ္ပတ္တိ-စည်းစိမ်ကို၊ မာရိလုပ္ပသိ-မလုယက်ပါလင့်၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ပဒိုက္ခိ
 ဝိတွာ-မတ်၍၊ တဿာ-ဣတ္ထိယာ-ထိုမိန်းမ၏၊ ဝုရေတော-ရှေးမှ၊ အဋ္ဌာသိ-
 ရပ်၏။ ။

သာဇ္ဇတ္ထိ-ထိုမိန်းမသည်၊ ထေရံ-အရှင်မဟာ ကဿပ မထေရ်ကို၊
 ဒိသွာ-မြင်၍၊ အယံ-ဤမထေရ်သည်၊ ဗဟာနုဘာဝေါ-ကြီးမြတ်သော တန်
 ခိုးအာနုတော်ရှိသော၊ ထေရော-မထေရ်တည်း၊ ဣမာ-ဤမထေရ်မြတ်

၂၃၄ မိမိနဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိဿယ

အား၊ ဣမေဗျံ အရပ်၌၊ ဧတဗ္ဗယုတ္တကံ၊ ပေလ္လသညံနှင့်ယှဉ်သော၊ ခါဒနိ
ယံဝါ၊ ခဲတွယ်သည်လည်းကောင်း၊ ဘောဇနိယံဝါ၊ ဘောဇဉ်သည်လည်း
ကောင်း၊ နတ္ထိမရှိ၊ ကိလိဋ္ဌဘာဇနဂတံ၊ ညစ်နွမ်းသောအိုး၌ထည့်သော၊
တိဏရုဏ္ဏရဇမနုကိဏ္ဏံ၊ မြက်မှန်မြို့တို့နှင့်ရောပြွမ်းသော၊ အလောဏံ၊ ဆား
မရှိသော၊ သိတလံ၊ အေးမြသော၊ အပ္ပရသံ၊ နည်းသော အရသာရှိသော၊
အာစာမကဗ္ဗိကမတ္တံ၊ ထမင်းချိုးပအုံးရည်ချဉ်မျှသာဖြစ်သော၊ ဣဒ္ဓဘော
ဇနံ၊ ဤဘောဇဉ်သည်သာလျှင်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဩဘောဇနံ၊ ထိုဘောဇဉ်ကို၊
ဧဒိသဿ၊ ဤကဲ့သို့သော အရှင်ကောင်းအား၊ ဧတံ၊ ပေလ္လခြင်းငှါ၊ နဉ္ဇဿ
ဟာမိ၊ ခေါမင်္ဂ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္ဒေတိ၊ ကြိုက်၏၊ အတိန္တထာတိ၊ ကန်တော့
ပါသေး၏ဟူ၍၊ အာဘလျောက်သား၏၊ ထေရော၊ အရှင်မဟာ ကဿပ
မထေရ်သည်၊ ဧကပဒနိက္ခိပမတ္တံ၊ တဘဝါ၊ ချရာမျှကို၊ အပသတ္တိတွာ၊
ဘဲ၍၊ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်ပြန်၏၊ ဂေဟဝါသိနေ၊ အိမ်၌နေကုန်သော၊ မနုဿာ၊
လူတို့သည်၊ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို၊ ဥပနေသံ၊ ဆောင်ကုန်၏၊ ထေရော၊ မထေရ်
သည်၊ နသမ္ပုဋ္ဌိန္တတိ၊ မခံသာ၊ ခုဂ္ဂတိတ္ထိ၊ ထိုဆင်းရဲနွမ်းပါးသောမိန်းမသည်၊
မမေဝ၊ မေါကိုသာလျှင်၊ အနုဂ္ဂဟတ္ထာယ၊ ခြီးမြှောက်တော်မူခြင်းငှါ၊ ဣမေဗျံ
အရပ်သို့၊ အာဂတော၊ ကြွတော်မူလာ၏၊ မမသန္တကမေဝ၊ ငါ၏ဥစ္စာဖြစ်
သောလှူဘွယ်ဝတ္ထုကို သာလျှင်၊ ပနိဂ္ဂဟေတုကာမော၊ ခံခြင်းငှါ အလိုရှိ
တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ပသန္နမာနဿ၊ ကြည်ညိုသောမိတ်ရှိ
သည်၊ အာဒရဇာတာ၊ ဖြစ်သောရိုသေခြင်းရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဩဘာ
စာမံ၊ ထိုထမင်းချိုးကို၊ ထေရဿ၊ မထေရ်၏၊ ဩတ္တေ၊ သမိတ်၌၊ အာကိရိ၊
လောင်း၏၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ တဿာ၊ ထိုသူဆင်းရဲမ၏၊ ဝိသိဒ္ဓေ ၂၃၅
နနတ္ထံ၊ ကြည်ညိုခြင်းကိုဖြစ်စိမ့်သောငှါ၊ ဘုဉ္ဇနာကာရံ၊ ဘုဉ်းပေးအံ့သော
အခြင်းအရာကို၊ ဒဿတိ၊ ပြုတော်မူ၏၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ အာသနံ၊
နေရာကို၊ ပညာပေသုံ၊ ဆင်းကုန်၏၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ တတ္ထ၊ ထိုနေရာ၌၊
နိသိဒ္ဓိတွာ၊ ဆိုင်၍၊ ဩဘာစာမံ၊ ထိုထမင်းချိုးကို၊ ဘုဉ္ဇိတွာ၊ ဘုဉ်းပေးတော်
မူ၍၊ ဝိဒိတွာ၊ ရေသောက်ပြီး၍၊ ဩနိတပတ္တပါဏိ၊ သမိတ်မှချပြီးသော
လက်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အနုမောဒိတွာ၊ အနုမောဒနာပြု၍၊ ဩဒုဂ္ဂတိတ္ထိ၊ ထိုသူ
ဆင်းရဲမကို၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဣတေ၊ ဤဘဝမှ၊ တတိယေ၊ သုံးခုတို့၏
ပြည့်ကြောင်း ဖြစ်သော၊ အတ္တဘာဝေ၊ ကိုယ်၏ အဖြစ်၌၊ မမ၊ ငါ၏၊
မာတာ၊ မိခင်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူ
၍၊ ဣတော၊ ကြွလေ၏၊ ဣသံ၊ ထိုမိန်းမသည်၊ တေနဝဝနေန၊ ထိုစကားဖြင့်၊

၂-ပိတ္တလတာဝဂ်-၃-အာစာမဒါယိကာဝိမာနဝတ္ထု။ ၂၃၅

ထေးရ၊-အရှင်မဟာကဿပ မထေရ်၌၊ အတိပဿာဒဉ္စ၊-အလွန်းအကဲ
 ကြည်ညိုခြင်းကိုလည်း၊ ဥပ္ပါဒေတွာ၊-ဖြစ်စေ၍၊ တဿာရတ္ထိယာ၊-ထိုညဉ့်
 ၏၊ ပဌမယာမ၊-ပဌမယာဝ်၌၊ ကာလံကတွာ၊-ရေတွ၍၊ နိဗ္ဗာနရတီနံ၊-နိဗ္ဗာန
 ရတီသံ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝါနံ၊-နတ်တို့၌၊ သဟဗျတံ၊-အပေါင်းအဖော်၏
 အဖြစ်သို့၊ ဥပပဇ္ဇိ၊-ရောက်လေ၏၊ (အသ၊-ထိုအခါ၌၊ သက္ကောဒေဝရာဇာ၊-
 သိကြား၊ နတ်မင်းသည်၊ တဿာ၊-ထိုသူဆင်းရဲ၊ မိန်းမ၏၊ ကာလကံတ
 ဘာဝံ၊-ရတေမနေသေလွန်သောအဖြစ်ကို၊ ဥတွာ၊-ထိုညဉ့်၊ ကတ္ထု၊-အဘယ်အ
 ရပ်၌၊ ဥပ္ပန္နာနုခေါ၊-ဖြစ်လေသနည်း၊ (အတိ၊-ဤသို့၊ အာဝဇ္ဇန္တော၊-ဆင်ခြင်
 သည်ရှိသော်၊ တာဝတိံ၊-သေသု၊-တာဝတိံ၊-သာနတ်ပြည်တို့၌၊ အဒိသု၊-မ
 မြင်သောကြောင့်၊ ရတ္ထိယာ၊-ညဉ့်၏၊ မဇ္ဈိမ၊-ယာမေ၊-မဇ္ဈိမယာဝ်၌၊ အာ
 ယသ္မန္တံ၊-မဟာကဿပ၊-အရှင်မဟာကဿပသို့၊ ဥပသကံ၊-မိတွာ၊-ချဉ်းကပ်
 ၍၊ တဿာ၊-ထိုမိန်းမ၏၊ နိဗ္ဗတ္တဌာနံ၊-ဖြစ်ရာအရပ်ကို၊ ဝုစ္ဆန္တော၊-မေး
 လျှောက်လိုသည်ဖြစ်၍၊ ပိဏ္ဍာယတေစရန္တဿ၊ (လ)ဂတာတိ၊-ပိဏ္ဍာယ
 တေစရန္တဿ (လ)ဂတာဟူ၍၊ ဧဂါထာ၊-နှစ်ဂါထာ တို့ကို၊ အဘာသိ-
 ရှာဘိသိ၏။ ။

(ဘန္တော၊-အရှင်ဘုရား၊ ပိဏ္ဍာယ၊-ဆွမ်းခံခြင်းအကျိုးငှါ၊ စရန္တဿ၊-သွား
 သည်ဖြစ်၍၊ တုဏှိဘူတဿ၊-ဆိတ်ဆိတ်နေချက်၊ တိဋ္ဌတော၊-ရပ်သော၊
 တေ၊-အရှင်ဘုရားအား၊ ဒလိဒ္ဓါ၊-ဆင်းရဲသောသူ၏အဖြစ်သို့ရောက်သော၊
 ကပဏာ၊-အဆွေအမျိုးပြုန်းတီး၍ တယောက်အတီးတီးသာကျန်သော၊
 ပရာဂါရံ၊-သူတပါးတို့၏အိမ်ကို၊ အပဿိတာ၊-မှီ၍နေသော၊ နာရီ၊-မိန်းမ
 သည်၊ အာစာမံ၊-ဆင်းချိုးကို၊ အဒါသိ၊-ပေးလှူ၏၊ ဘန္တော၊-အရှင်ဘုရား၊
 ယာနာရီ၊-အကြင်သူဆင်ရဲမသည်၊ ပသန္နာ၊-ကြည်ညိုခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊
 သေဟိသကေဟိ၊-မိမိ၏ဥစ္စာဖြစ်ကုန်သော၊ ပါဏိတိ၊-လက်တို့ဖြင့်၊ တေ၊-
 အရှင်ဘုရားအား၊ အာစာမံ၊-ဆင်းချိုးကို၊ အဒါသိ၊-ပေးလှူ၏၊ သာနာရီ၊
 ထိုသူဆင်းရဲမသည်၊ မာနုသံ၊-လူ၌ဖြစ်သော၊ ဒေဟံ၊-ထိုယံခန္ဓာကို၊ ဗဟိတွာ၊-
 စွန့်၍၊ ကံဒိသတံ၊-အဘယ်နတ်ပြည်သို့၊ ဂတာနု၊-သွားလေသနည်း၊ (တတ္ထ၊-
 ထိုဂါထာ၌၊ ပိဏ္ဍာယာတိ၊-ပိဏ္ဍာယဟူသည်ကား၊ ပိဏ္ဍာပါတတ္ထာယ၊-ဆွမ်း
 ဟူသောအကျိုးငှါ၊ တုဏှိဘူတဿ၊-တိဋ္ဌတောတိဏှဒံ၊-တုဏှိဘူတဿ၊-တိဋ္ဌ
 တောဟူသောဤဝန်သည်၊ ပိဏ္ဍာယ၊-ဆွမ်းအလိုငှါ၊ စရန္တာကာရဒဿနံ၊-
 သွားသောအခြင်းအရာကိုပြုကြောင်းသဒ္ဓါတည်း၊ ဥဒ္ဓိဿ၊-ဆွမ်းသို့ရည်
 ၍၊ တိဋ္ဌတော၊-ရပ်သော၊ (အတိ၊-ဤသို့သည်ကား၊ အတ္ထော၊-အနက်တည်း၊

ဒလိဒ္ဓါတိ၊ ဒလိဒ္ဓါဟူသည်ကား၊ ရုက္ခတာ၊ စာင်းရဲခြင်းသို့ရောက်သော၊ ကပ
 ဏာတိ၊ ကပဏာဟူသည်ကား၊ ဝရာဏီ၊ အထီးကျန်သော၊ ဒလိဒ္ဓါတိ၊ ဣ
 မိန၊ ဒလိဒ္ဓါဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်၊ တဿာ၊ ထိုမိန်းမ၏၊ ဘောဂပါရိရုညံ၊
 စည်းစိမ်းဥစ္စာ၏ဆုတ်ယုတ်ပျက်စီးခြင်းကို၊ ဒသေတိ၊ ပြု၏၊ ကပဏာတိ
 ဣမိန၊ ကပဏာဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ ဥာတိပါရိရုညံ၊ ဆွေမျိုးတို့၏ဆုတ်
 ယုတ်ပျက်စီးခြင်းကို၊ ဒသေတိ၊ ပြု၏၊ ပရာဂါရံ အပသိတာတိ၊ ပရာဂါရံ
 အပသိတာ ဟူသည်ကား၊ ဗရဂေဟံ၊ သူတပါး တို့၏ အိမ်ကို၊ နိသိ
 တာ၊ မြှီ၍နေသော၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏၊ စာရေးအိမ်၌၊ ဗဟိဝိဗ္ဗိသဒနံ၊
 အပဖြစ်သောနောက်ဖေးအမိုးကို၊ နိဿာယ၊ မြှီ၍၊ ဝသန္တိ၊ နေသော၊
 ကံနုဿ နိသတံဂတာတိ၊ ကံနုဿ နိသတံဂတာ ဟူသည်ကား၊

ဆသူကာမဒေဝလောကေသု၊ ကာမဝစရနတ်ပြည်ခြောက်ထပ်တို့တွင်၊
 ကံနုဿ နိသံ၊ အဘယ်မည်သောနတ်ပြည်သို့၊ ဥပပဇ္ဇနစသေန၊ ဖြစ်သည်၏
 အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဂတာ၊ သွားရောက်လေသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သက္ကော၊
 သိကြားမင်းသည်၊ ထေရေန၊ အရှင်မဟာကဿပမထေရ်သည်၊ တထာ၊
 ထိုသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ကတာနုဂ္ဂဟာ၊ ရှိအပ်ပြီးသောပြီးမြော်
 ခြင်းရှိသော သူဆင်းရဲမသည်၊ ဥဇ္ဇာရာယ၊ ပြန်ပြောကောင်းမြတ်သော၊
 ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိယာ၊ နတ်၌ဖြစ်သောစည်းစိမ်ချမ်းသာ၏၊ ဘာဂိနိ၊ အဘို့ရှိသည်
 ဖြစ်ပါလျက်၊ နစဒိဿတိ၊ မထင်မြင်ပါတကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဟေဋ္ဌာ၊
 အောက်ဖြစ်သော၊ ဧသုဒေဝ လောကေသု၊ နတ်ပြည်နှစ်ထပ်တို့၌၊ အပ
 သန္တော၊ မမြင်သည်ဖြစ်၍၊ သံသယာပန္နော၊ တွေးတောခြင်း သံသယသို့
 ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓတိ၊ မေးလျှောက်၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုသိကြားမင်းအား၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊
 (ဝိဇ္ဇာယ မေစရန္တဿ၊ (လ)၊ ဒေါယိကာတိ) - ဝိဇ္ဇာယမေစရန္တဿ၊ (လ)၊
 ဒေါယိကာဟူ၍၊ ပုစ္ဆိတနိယာမေနော၊ မေးအပ်သောအမှတ်ဖြင့်သာလျှင်၊
 ပဋိဝစနံ၊ စကားတုံ့ကို၊ ဒေန္တော၊ ပေးသည်ဖြစ်၍၊ တဿာ၊ ထိုမိန်းမ၏၊
 နိဗ္ဗတ္တဌာနံ၊ ဖြစ်ရာအရပ်ကို၊ ကထေသိ၊ ဖြေကြားတော်မူ၏။ (သက္က၊
 သိကြားမင်း၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ စေန္တဿ၊ သွားသည်ဖြစ်၍၊ တုဏှိ
 တုတဿ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေလျက်၊ တိဗ္ဗတော၊ ခပ်သော၊ မေ၊ ခါအား၊ ဒလိဒ္ဓါ၊
 သူဆင်းရဲ၏ အဖြစ်သို့ ရောက်သော၊ ကပဏာ၊ ဆွေမျိုးဥာတိ ပြုန်းတီး၍
 ကျန်ရစ်သော၊ ပရာဂါရံ၊ သူတပါး၏အိမ်၌ အပဖြစ်သောနောက်ဖေးအမိုး
 ကို၊ အပသိတာ၊ မြှီ၍နေသော၊ နာရိ၊ မိန်းမသည်၊ အာစာမံ၊ စာမင်းမျိုးကို၊

၂-မိတ္တလတာဝဂ်-၃-အာစာမဒါယိကာဝိမာနဝိတ္ထံ။ ၁၃၇

၇/၉၂

အဒါသိပေးလှူ၏။ သက္က၊ ဆိကြားမင်း၊ ယာနာရီ၊ အကြင်သူဆင်းရဲမသည်၊
 ပဿန္န၊ သဒ္ဓါကြည်ညိုသောမိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သေဟိမိဥစ္စာဖြစ်ဟုန်
 သော၊ ပါဏိဘိ၊ လက်တို့ဖြင့်၊ အာစာမံ၊ ထမင်းမျိုးကို၊ မေ၊ ငါးအား၊ အဒါ
 သိ၊ ပေးလှူ၏။ ယာနာရီ၊ ဆိုသူဆင်းရဲမသည်၊ မနုဿံ၊ လူ၌ဖြစ်သော၊ ဒေဟံ၊
 ကိုယ်ခန္ဓာကို၊ ဟိတွာ၊ စွန့်၍၊ တတော၊ ဆိုဆင်းရဲစွာသော လူ၏အဖြစ်မှာ၊
 ဝိပ္ပမုတ္တာ၊ လင်းလွတ်သည်ဖြစ်၍၊ ဣတော၊ ဤလူ၏အဖြစ်မှာ၊ ဓတ၊ ဓတ
 သည်ရှိသော်၊ မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးမြတ်သော တန်ခိုးရှိကုန်သော၊ နိဗ္ဗာနရတိ
 နောနာမ၊ နိဗ္ဗာနရတိအမည်ရှိကုန်သော၊ ဒေဝါ၊ သာမာဝစရနတ်တို့သည်၊
 သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဗြာတ္ထ၊ ဆိုနိဗ္ဗာနရတိနတ်ပြည်၌၊ အာစာမဒါယိကာ၊ ထမင်း
 မျိုးကိုပေးလှူတတ်သော၊ ယာနာရီ၊ ဆိုမိန်းမသည်၊ သုခိတာ၊ ချမ်းသာခြင်း
 သို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ မောဒိတာ၊ မွေ့လျော်စံပျော်ရသည်၊ အဟောသိ၊
 ဖြစ်ပြီ။ ဘိတ္ထံ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဝိပ္ပမုတ္တာတိ၊ ဝိပ္ပမုတ္တာဟူသည်ကား၊ တတော
 မနုဿဒေါတဂ္ဂိယတော၊ ထိုမတင့်တဝံသောလူ၏အဖြစ်မှာ၊ ပရမကာရ
 ဉဂတ္ထိတော၊ လွန်စွာသနားဘွယ်သော အသက်မွေးခြင်းမှာ၊ ဝိပ္ပမုတ္တာ
 အပဂတာ၊ လင်းလွတ်သည်ဖြစ်၍၊ မောဒိတာစာမဒါယိကာတိ၊ မောဒိ
 တာစာမဒါယိကာဟူသည်ကား၊ အာစာမမတ္တဒါယိကာ၊ ထမင်းမျိုးကိုမျှ
 လှူဒါန်းရသော၊ သာဝိနာမတ္တတ္ထိ၊ ဆိုသူဆင်းရဲမသည်ပင်လျက်လည်း၊ ပဉ္စ
 မေကာမသစ္စေ၊ ငါးထပ်မြောက်သော ကာမာဝစရနတ်ပြည်၌၊ ဗိဗ္ဗသမ္ပတ္တိ
 ယာနုတ်တို့၏စည်းစိမ်ချမ်းသာဖြင့်၊ မောဒတိ၊ မွေ့လျော်ပျော်ပါး၏။ ခေတ္တ
 သမ္ပတ္တိပလံ၊ အလှူခံဝတ္တုလံမြတ် တည်းဟူသောခေတ်နှင့် ပြည့်စုံခြင်း၏
 အကျိုးကို၊ ပဿတာဝ၊ ရှုစမ်းပါလော့၊ ဣတိအတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊
 ဒေသတိ၊ ပြ၏။ ။

✓ ဝုန၊ တဘန်၊ သက္ကော၊ ဆိကြားမင်းသည်၊ တဿာ၊ ဆိုမိန်းမ၏၊ ဒါနဿ၊
 ပေးလှူရသောဒါန၏၊ မဟပ္ပလတဉ္စ၊ အကျိုးကြီးမြတ်သည်၏အဖြစ်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ မဟာနိသံသတဉ္စ၊ ကြီးသောအာနိသင်ရှိသည်၏အဖြစ်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍၊ တံဒါနံ၊ ဆိုအလှူကို၊ ထောမေန္တော၊ ခြီးမွမ်း
 လိုသည်ဖြစ်၍၊ အဟောဒါနန္တိ၊ အာဒိ၊ အဟောဒါနံ၊ ဤသို့အစသောစကား
 ကို၊ အာဟ၊ ဆိုပြီ။ (တော၊ အချင်းတို့၊ ကဿပေ၊ အရှင်မဟာကဿပ၌၊
 သုပ္ပတိဗ္ဗိတံ၊ ကောင်းစွာတည်စေအပ်သော၊ ဝရာကိယာ၊ ဟောလောက်အတီး
 တီးကျန်သော သူဆင်းရဲမ၏၊ ဒါနံ၊ အလှူသည်၊ အဟော၊ ဩဌာန်ဘွယ်
 သရဲရှိစွာကား၊ ပရာတဟေန၊ သူတပါးတို့၏အိမ်မှ ဆောင်အပ်သော၊

၂၃၁ မိမိမာနဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိဿယ

ဒါနေနယျာဘွယ်ဝတ္ထုဖြင့်၊ နက္ခိကာ၊ အာယုသည၊ ဣန္ဒြိယဝတ၊ ပြည့်စုံလေစွ
တကား။ ။ ဘော၊ အိုအချင်းတို့၊ သဗ္ဗင်္ဂကရောဏီ၊ ခပ်သိမ်းသောအင်္ဂါ
ကြီးငယ်တို့ဖြင့် တင့်တယ် ကောင်းမြတ်ခြင်းရှိသော၊ ဘတ္တ၊ စာလင်၏
လည်း၊ အနုမဒသိကာ၊ မယုတ်သောရှာဘွယ်ရှိသော၊ ယာနာရီ၊ အကြင်
မိန်းမသည်၊ စက္ကဝတ္တိဿ၊ စက်ရတနာကိုလည်စေတတ်သော၊ ရာဇိနော၊
လေးကျွန်းသနင်း စကြာမင်း၏၊ မဟေသိတ္တံ၊ မိဘုရားမြတ်၏ အဖြစ်ကို၊
ကရေယျ၊ ပြုရာ၏၊ သောဇ္ဈတ္တိရတနဘာဝေါ၊ ထိုစကြာဝတေးမင်း၏မိဘုရား
ရတနာ၏ အဖြစ်သည်၊ ဇေတဿာစာမဒါနဿ၊ ထိုတမင်းချိုးကို ပေးလှူရ
သောကုသိုလ်ကံ၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးကို၊ သောဇ္ဇဿိ၊ တဆွဲခြောက်မိတ် စိတ်၍
တမိတ်မျှသော၊ ကလံ၊ အမိတ်အတို့ကို၊ နာဗ္ဗန္တိ၊ မထိုက်။ ။ ဘော၊ အို
အချင်းတို့၊ သတံနိက္ခသဟဿာနိ၊ ရွှေစင်နိက္ခ တသိန်းတို့သည် လည်း
ကောင်း၊ သတံအဿာသဟဿာနိ၊ တသိန်းသောခြင်းတို့သည် လည်း
ကောင်း၊ သတံအဿတရိ ရထားသဟဿာနိ၊ အဿရိရခြင်းကသော
ရထားတသိန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ အာမုတ္တမဏိကုဏ္ဍလာ၊ ပတ္တမြား
နားရောင်းကိုဝတ်ဆင်ကုန်သော၊ သတံကညာသဟဿာနိ၊ တသိန်းသော
မင်းသမီးတို့သည် လည်းကောင်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေဝိ၊ ထိုဆိုင်ခွဲပြီး
သောအသုံးအဆောင်တို့သည်လည်း၊ ဇေတဿာစာမဒါနဿ၊ ထိုတမင်း
ချိုးကိုပေးလှူသောဒါနကုသိုလ်ကံ၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးကို၊ သောဇ္ဇဿိ၊ နှစ်ရာ
ငါးဆယ် ခြောက်မိတ်စိတ်၍ တမိတ်မျှသော၊ ကလံ၊ အမိတ်အတို့ကို၊
နာဗ္ဗန္တိ၊ မထိုက်ကုန်။ ။ ဘော၊ အိုအချင်းတို့၊ ဤသာဒန္တော၊ ရထား
ထပ်ပိုးနှင့်တူသောအစွယ်ရှိကုန်သော၊ ဥရုဇ္ဇဝါ၊ ချွင်မြန်ခြင်းလုံ့လတို့ဖြင့်
ကြီးပွားကုန်သော၊ သုဝဏ္ဏကန္တာ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးကုန်သော လည်ပတ်ခါးကြိုး
တန်းဆာအစရှိကုန်သောဆင်၏ကကြိုးနှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဟေမကပ္ပနိဝါ
သဿ၊ ရွှေဖြင့် စိချယ်အပ်ကုန်သော ဆင်၏အပေါ်၌ခင်းအပ်သော ဆန်း
ကြယ်သောကမ္မလာ အစရှိကုန်သော ဆင်၏တန်ဆာတို့ဖြင့် ခွဲအပ်ကုန်
သော၊ မာတင်္ဂါ၊ မာတင်ဆင်မျိုး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ သတံဟေမဝတာနာဂါ
သဟဿာနိ၊ တသိန်းကုန်သောဟိမဝန္တာ၌ဖြစ်သောဆင်ပြောင်တို့သည်၊
သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေဝိ၊ ထိုဆင်းတို့သည်လည်း၊ ဇေတဿာစာမဒါနဿ၊
ထိုတမင်းချိုးကိုပေးလှူကြောင်းဖြစ်သော ဒါနကုသိုလ်ကံ၏၊ ဖလံ၊ အကျိုး
ကို၊ သောဇ္ဇဿိ၊ နှစ်ရာငါးဆယ်ခြောက်မိတ်စိတ်၍ တမိတ်မျှသော၊ ကလံ၊
အမိတ်အတို့ကို၊ နာဗ္ဗန္တိ၊ မထိုက်ကုန်။ ။ ဘော၊ အိုအချင်းတို့၊ ဣမံ၊ ဤ

လောကန္တံ၊ ယောအကြင်ယောကျ်ားသည်၊ စတုန္ဒအင်္ဂုလေးပါးအပြားရှိ
 သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒီပါနံ-ကျွန်းငယ်နှစ်ထောင် အခြံအရံရှိကုန်
 သောကျွန်းကြီးတို့ကို၊ ဣဿရံအစိုးရသောမင်း၏အဖြစ်ကို၊ ကာရယေ-
 ပြုရာ၏၊ သောဝိ၊ ဆိုစကွာပံတေးမင်း၏အဖြစ်သည်လည်း၊ ဧတဿစာ
 မဒါနဿ၊ ထိုထမင်းချိုးကို ပေးလှူကြောင်းဖြစ်သော ကုသိုလ်ကံ၏၊ ပလံ၊
 အကျိုးကို၊ သောဋ္ဌသိ၊ နှစ်ရာ ငါးဆယ်ခြောက်ပိတ်ပိတ်၍တပိတ်မျှသော၊
 ကလံ၊ အပိတ်အတို့ကို၊ နာဂ္ဂတိ၊ မထိုက်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆိုပြီ။ ။

၁။ ။ တတ္ထ၊ ဆိုဂါထာ၌၊ အဟောတိ၊ သောသဒ္ဓေါ၊ အဟောဟူသော၍သဒ္ဓါ
 သည်၊ အတ္ထရိယတ္ထေ၊ မဖြစ်ဘူး၊ မြဲအံ့ဘွယ်ဟူသောအနက်၌၊ နိပါတေ၊
 နိပါတ်ပုဒ်တည်း၊ ဝရာကိယာတံ၊ ဝရာကိယာဟူသည်ကား၊ ကပဏိကာ
 ယ၊-အထီးကျန်သောမိန်းမ၏၊ ဒါနံ၊ အလှူသည်၊ အဟော၊ အံ့ဘွယ်ရှိပေစွ
 တကား၊ ပရာဘတေန္နာတိ၊ ပရာဘတေနဟူသည်ကား၊ ပရတော၊ သူတပါး
 တို့၏အိမ်မှ၊ အာနိတေန၊ ဆောင်အပ်သော၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏၊ စာရ
 တော၊ အိမ်မှ၊ ဥဉ္ဇာစရိယာယ၊ ရှာဖွေသောအကျင့်ဖြင့်၊ လဇ္ဈေန၊ အပ်သော၊
 ဣတိ၊ အယံ-ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဒါနေနာတိ၊-ဒါနေန
 ဟူသည်ကား၊ ဒါတဗ္ဗေန၊ ပေးလှူအပ်သော၊ အာစာမမတ္တေန၊ ထမင်းချိုးမျှ
 ဖြစ်သော၊ ဒေယျဓမ္မေန၊ လှူဘွယ်ဝတ္ထုဖြင့်၊ ဣန္ဒြိယဝတဒက္ခိဏာတိ၊ ဣန္ဒြိယ
 ဝတဒက္ခိဏာဟူသည်ကား၊ ဒက္ခိဏာဒါနံ၊ အလှူသည်၊ အဟောနိပ္ပဇ္ဇိတ္ထံ၊
 ဪဩဇာပြည့်စုံပေစွ တကား၊ အဟော မဟာပဿာ၊ ဪဩဇာကြီးမြတ်သော
 အကျိုးရှိပေစွတကား၊ မဟာဇုတိကာ၊ ကြီးမြတ်သောအာနုဘော်ရှိသည်၊
 မဟာဝိပ္ပာရော၊ ကြီးကျယ်ပြန့်ပွားခြင်းရှိသည်၊ အဟုဝတ္ထံ၊ ဖြစ်ငြိတကား၊
 ဣတိ၊ အယံ-ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊
 ဣတ္ထိရတနာဒိကာဝိ၊ မိဘုရားရတနာအစရှိသည်တို့သည်လည်း၊ တဿဒါ
 နဿ၊ ထိုထမင်းချိုးလှူရသောဒါန၏၊ သတဘာဂစ္ဆိ၊ တရာမြော်သောအတို့
 ကို၎င်း၊ ဩဟဿ ဘာဂစ္ဆိ၊ ထာထောင်မြော်သောအတို့ကို လည်းကောင်း၊
 နဉ္စပေန္တိယဋ္ဌိနိင်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေသေတံ၊ ပြုခြင်း၌၊ ယာမဟေသိတ္တံ
 ကရေယျာတိ၊ အာဒိ-ယာမဟေသိတ္တံကရေယျ ဤသို့အစရှိသော စကား
 ကို၊ ဣတ္ထံဆိုအပ်ပြီ၊ တတ္ထ၊ ဆိုဂါထာ၌၊ သဗ္ဗင်္ဂကလျာဏီတိ၊ သဗ္ဗင်္ဂကလျာ
 ဏီဟူသည်ကား၊ နာတိဒိဃာ၊ မြင့်လည်းမမြင့်လွန်း၊ နာတိရဿာ၊-နိဗ္ဗ
 လည်းမနိဗ္ဗလွန်း၊ နာတိကိသာ၊ မကျလည်း မကျလွန်း၊ နာတိထူလာ၊
 စလည်းမဝလွန်း၊ နာတိကာဠိကာ၊ မည်းလည်းမမည်းလွန်း၊ နိစ္စောဒါတာ-

၂၄၀ ဝိမာနဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ပြုလည်းမပြုလွန်း၊ မနုဿဝတ္ထု၊ ရှေ့တို့၏အဆင်းကို၊ အတိက္ကန္တာ-လွန်၏၊
 ဒိဗ္ဗဝတ္ထုနတ်တို့၏အဆင် သို့၊ အပ္ပတ္တာ-ရောက်တတ်၊ ဣတိဝေ-ဤသို့၊
 ဝုတ္တဟိ၊ ဆိုအပ်ကုန်သော၊ သဗ္ဗေဟိ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ အင်္ဂေဟိ၊ ကာ
 ရဏေဟိ၊ အင်္ဂါ၏ အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ဝါ၊ ဟနည်းကား၊ သဗ္ဗေဟိ၊ အင်္ဂ
 ဗဂ္ဂင်္ဂေဟိ၊ အလုံးစုံသော အင်္ဂါကြီးငယ်တို့ဖြင့်၊ ကလျာဏိသော၊ ကာ
 တင့်တယ်သော၊ သုန္ဓရာ၊ ကောင်းမြတ်သော၊ တတ္ထ၊ စာနုမဒသိတာ၊ တိ၊
 တတ္ထ၊ စာနုမဒသိတာ ဟူသည်ကား၊ သာမိကဿ၊ လင်၏၊ အလာမက
 ဒသနသ၊ မယုတ်သောရှုတွယ်ရှိသော၊ သာတိသယာ၊ အလွန်အကဲ၊ ဒသ
 နိယာ၊ ရှုတွယ်တန်းရှိသော၊ ပါသာဒိကာ၊ ကြည်ညိုတွယ်ကိုဆောင်သော၊
 ဧတဿာစာမဒါနဿ၊ ကလံနာ၊ ရွတ်သောဇ္ဇာတိန္ဒြိယ၊ ဧတဿာစာမဒါနဿ
 ကလံနာ၊ ရွတ်သောဇ္ဇာတိ ဟူသည်ကား၊ ဧတယ၊ ထိုဆင်းရဲစွာသော
 မိန်းမသည်၊ ဒိန္နဿ၊ ယှေ့အပ်သော၊ ဧတသ၊ အာစာမဒါနဿ၊ ထိုထမင်း
 ချိုးအလှူ၏၊ ပလံ၊ အကျိုးကို၊ သောဇ္ဇသဘာဝံ၊ တဆွဲခြောက်မိတ်ကို၊ ကတွာ-
 ပြု၍၊ တတော၊ ဆိုတဆွဲခြောက်မိတ်မှ၊ ဧကဘာဝံ၊ တမိတ်သောအတို့ကို၊
 ဝုန၊ တဘန်၊ သောဇ္ဇသဘာဝံ၊ တဆွဲခြောက်တို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝဟိ၊ တဘာဝ
 သင်္ခါတံ၊ ယူအပ်သော အတို့ဟုဆိုအပ်သော၊ သောဇ္ဇသိ၊ တဆွဲခြောက်
 မိတ် မိတ်၍တမိတ်မျှသော၊ ကလံ၊ အမိတ်အတို့ကို၊ စက္ကဝတ္ထိဿ၊ စကြာ
 ရတနာကိုလည်စေတတ်သော၊ ရညော၊ စကြာဝတေးင်း၏၊ ဣတ္ထိရတန
 ဘာဝေါ၊ ဝိမိတုရားရတနာ၏အဖြစ်သည်လည်း၊ နာ၊ ရွတ်နာနုဘောတိ၊ မဇ္ဈိ
 နိုင်၊ နုပါဝုဏာတိ၊ မရောက်နိုင်၊ သုဗ္ဗဏ္ဏဿ၊ ရွှေ၏၊ ပဉ္စဒသ၊ ခရုဏံ၊ တဆွဲ
 ငါးခရုဏကို၊ နိက္ခန္တိ၊ တနိက္ခဟူ၍၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ သတ၊ ခရုဏံ၊ ခရုဏ
 တရာသည်၊ နိက္ခန္တောနိက္ခမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အပရေ၊ တပါးကုန်သော
 ဆရာတို့သည်၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ။

၂၂၂ ဟေမဝတာတိ၊ ဟေမဝတာ ဟူသည်ကား၊ ဟိမဝတိ၊ ဟိမဝန္တာ၌၊
 ဧတာ၊ ဖြစ်ကုန်သောဆင်တို့တည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဟေမဝတာဧတိ
 ကာ၊ ဟိမဝန္တာတော၌ မွေးဖွားခြင်းရှိကုန်သော ဆင်မျိုးတို့တည်း၊ ဟိ
 သစ္စ၊ မှန်၏၊ တေ၊ ဆိုဆင်တို့သည်၊ မဟန္တာ၊ ကြီးမားကုန်သည် လည်း
 ကောင်း၊ ထာမဇေသမ္ပန္နာစ၊ အားခွန်ဗလ ထွင်မြန်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံကုန်
 သည်လည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဤသာဒန္တာတိ၊ ဤသာဒန္တာ
 ဟူသည်ကား၊ ရုဏဤသာ သဒိသဒန္တာ၊ ရုဏားကော်စွန်းနှင့် တူသော
 အစွယ် ရှိကုန်သော၊ ထောကံယေဝ၊ အနည်းငယ် သာလျှင်၊ အဝနတ

၂-ဝိတ္တလတာဝန်-၃-အာစာမဒါယိကံသိမာနဝတ္ထု။ ၂၄၁

ဒန္တာ၊ ညွတ်သော အစွယ်ရှိကုန်သော၊ ဣတိ အသံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထေ၊ အနက်တည်း။ တေန ဝစနေန၊ ထိုစကားဖြင့်။ ဝိသာယဝိသံကတာဒိ ဘာဝံ၊ ကားကား အစွယ် ကျယ်ပြန့်သည်၏ အဖြစ်အစရှိသော သဘောကို၊ နိဂါရေတိ၊ မြစ်၏။ ဥရုဠဝိတိ၊ ဥရုဠဝါ ဟူသည်ကား၊ ထာမဇဝပက္ကမေဟိ၊ အားအစွမ်းလျှင်မြန်ခြင်း ပြင်းစွာသောလုံ့လတို့ဖြင့်၊ ဖြူဟန္တေ၊ ကြိုးစားလျက်၊ မဟန္တံ၊ ကြီးကျယ်သော၊ ယုဒ္ဓကိစ္စံ၊ စစ်ထိုးခြင်းကိစ္စကို၊ ဝဟိတံ၊ ရွက်ဆောင်ခြင်းငှါ၊ သမတ္တာ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်သော၊ ဣတိ အသံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထေ၊ အနက်တည်း။ ယုဝဏ္ဏကန္တာမာတင်္ဂါ၊ တိ၊ သုဝဏ္ဏကန္တာမာတင်္ဂါ ဟူသည်ကား၊ ဟေမမယဂီဝယုကောဒိယုတ္တာ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးကုန်သော လည်ကြိုးတန်းဆာ ခါးပတ် နောက်သိုင်း အစရှိကုန်သော ဆင်၏တန်းဆာနှင့် ယှဉ်ကုန်သော၊ ဟိ၊ ဆိုသင့်စွာ၊ ကန္တာသီသေန၊ လည်ကြိုးတန်းဆာကို အပြီးပြုသဖြင့်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ဟတ္ထိယုတ္တံ၊ ဆင်နှင့် ယှဉ်သော တန်းဆာကို၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ ဟေမကပ္ပနိဝါသသာတိ၊ ဟေမကပ္ပနိဝါသသာ ဟူသည်ကား၊ သုဝဏ္ဏခမိတဂဇကတ္ထရကကုသဒိဟတ္တာ လင်္ကာရ သမ္ပန္နံ၊ ရွှေတို့ဖြင့်စီချယ်သော ဆင်၏အပေါ်၌ ခင်းအပ်သော ဆန်းကြယ်သော ကော်စောကမ္မလာ အစရှိသောဆင်၏ တန်းဆာတို့နှင့် ပြည့်စုံကုန်သော၊ စိတ္တိန္ဒမပိဒိပါနံ ဣဿရန္တိ၊ စတုန္ဒမပိဒိပါနံ ဣဿရံဟူသည်ကား၊ ဒွိသဟ သပရိတ္တ ဒိပပရိဝါရာနံ - ကျွန်းငယ်နှစ်ထောင် အခြံအရံရှိကုန်သော၊ ဓမ္မုဒိပါဒိနံ၊ ဓမ္မုဒိပါကျွန်းကြီး အစရှိကုန်သော၊ စတုန္ဒမဟာဒိပါနံ၊ ကျွန်းကြီးလေးကျွန်းတို့၏၊ ဣဿရိယံ၊ မင်း၏အဖြစ်ကို၊ တေန ဝစနေန၊ ထိုစကားဖြင့်၊ သတ္တရတန သမုဇ္ဈလံ၊ ရတနာ ခုနစ်ပါးတို့၏ အရောင်ဖြင့် ပြောင်ပြောင်တောက်ထွန်းသော၊ သကလံစက္ကဝတ္ထိသိရိ၊ အလုံးစုံသောစကြာဝတေးမင်း၏အသရေကို၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ ဧတ္ထေ၊ ဤဝတ္ထု၌၊ ယံ ဝနံ၊ ဤဝနံ၊ အကြင်စကားကို၊ အဂုတ္တံ၊ မဆိုအပ်၊ တံ ဝနံ၊ ထိုစကားသည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဂုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဧ၊ ဤသို့၊ ဤအရာ၌၊ သက္ကေန ဒေဝရာဇေန၊ သိကြားနတ်မင်းသည် လည်းကောင်း၊ အတ္တနာစယိမိသည် လည်းကောင်း၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သော၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောစကားကို၊ မဟာကဿပတ္ထေရော၊ အရှင်မဟာကဿပမထေရ်သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အာရောစေသိ၊ ကြားလျှောက်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တံကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ အဗ္ဗုပ္ပတ္တိ၊ အဗ္ဗုပ္ပတ္တိကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ သမ္ပတ္တပရိသာယံ၊

၂၄၂ မိမာနဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိဿယ

ရောက်လာသောပရိသတ်အား၊ ဝိတ္ထာရေနအကျယ်အားဖြင့်၊ မွှေးတရား
တော်ကို၊ ဒေသေတိ၊ ဟောကြားတော်မူ၏။ သာဓေသနာ၊ ထိုဒေသနာ
တော်သည်၊ မဟာဇနဿ၊ လူများအပေါင်းအား၊ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုး
စီးပွားများစွာရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ (ဣတိ၊ ဤတွင်အပြီးတည်း။) ။
(အာစာမဒါယိကာမိမာနဝတ္ထုန၊ အာစာမဒါယိကာမိမာနဝတ္ထု၏ အတွင်
သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။)

[၆၇] ၂-ဝိတ္ထလတာဝဂ်-၄-စဏ္ဍာလိဝိမာနဝတ္ထု]

စဏ္ဍာလိဝိဝန္ဗပါဒါနိတိန္ဒာ၊ စဏ္ဍာလိဝိဝန္ဗပါဒါနိဟူသော ဤဝိမာနဝတ္ထု
သည်၊ စဏ္ဍာလိဝိမာန၊ စဏ္ဍာလိဝိမာန ဝတ္ထုတည်း။ တဿ၊ ထိုဝတ္ထု၏၊
ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်း သည်ကား၊ ကားအဘယ်နည်း။ ဘဂဝါ၊ ထုရား
မြတ်သည်။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူသည်
ရှိသော်၊ ပုစ္ဆ၊ သ ဝေသာယံ၊ နံနက်မိုးစပ်သောကံထအခါ၌၊ ဗုဒ္ဓ၊ ဝိဇ္ဇာ၊ အရား
တို့၏အလေ့အကျင့် တော်ဖြစ်သော၊ မဟာကရုဏာ သမာပတ္တိ၊ မဟာ
ကရုဏာသမာပတ်ကို၊ သမာပဇ္ဇိတွာ၊ ပင်စားတော်မူ၍၊ ဝုဠာသ၊ မဟာ
ကရုဏာသမာပတ်မှ ထတော်မူ၍၊ လောကံ၊ ဆတ္တလောကကို၊ ဝေါလော
ကေန္တော၊ ကြည့်ရှု ဆင်ခြင်တော် မူသည်ရှိသော်၊ တသ္မိံ၊ ယေဝနဂရေ၊
ထိုရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ပင်လျှင်၊ စဏ္ဍာလဂါယေန္တန်း၊ စဏ္ဍာလိဝိမာန၊ ဝသန္တိ
နေသေ၊ အကျော်၊ တယောက်သော၊ ဝိကာယကံ၊ ကုန်သောအသက်အပိုင်း
အခြားရှိသော၊ မဟလ္လိကံ၊ အသက်ကြီးသော၊ စဏ္ဍာလိ၊ နှုန်းစဏ္ဍာလိ၊ မ
ကို၊ အနုသ၊ မြင်တော်မူ၍၊ အဿ၊ ထိုနှုန်းစဏ္ဍာလိ၏၊ နိရယသံဝတ္ထနိကံ၊
ရေ၌ဖြစ်စေတတ်သော၊ ကမ္မဗ္ဗမကောင်းမှုကံသည်သည်၊ ဥပဋ္ဌိတံ၊ ရှေးရှု
တည်သည်ကို၊ အနုသ၊ မြင်တော်မူ၍၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာ ဘုရား
သည်၊ မဟာကရုဏာယ၊ ကြီးစွာသော ကရုဏာတော်ဖြင့်၊ သမုဿာ
ဟိတမာနသော၊ ကောင်းစွာ လိုက်တွန်းအပ်သော ရွှေ့လုံးတော်ရှိသည်
ဖြစ်၍၊ သဂ္ဂ သံဝတ္ထနိကံ၊ ကမ္မဗ္ဗနတ်ရွာသုဂတိ၌ ဖြစ်စေတတ်သောကံကို၊
ကာရေတွာ၊ ပြုစေ၍၊ တေနကမ္မေန၊ ထိုကောင်းမှုကံဖြင့်၊ အဿ၊ ထိုနှုန်း
စဏ္ဍာလိ၏၊ နိရယူပပတ္တိ၊ ရေ၌ဖြစ်စေတတ်သော မကောင်းမှုကံကို၊
နိသေ၊ စေတွာ၊ အားဖြစ်၍၊ သဂ္ဂေနတ်ပြည်၌၊ ပတိဋ္ဌာပေသာမိ၊ တည်စေ
အံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္တော၊ ကြံတော်မူ၍၊ မဟတာ၊ များစွာသော၊ ဘိက္ခု၊

သံသေနရ ဘန်းအပေါင်းနှင့်သဒ္ဓါတက္ကရာဇာဓကတံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့၊
 ဝိဏ္ဍာယသစ္စာသံသုခိန္ဒရိယသုတ္တံ၊ ပရိသတ်၊ စင်တော်မူ၏။ တေနာမသမယော
 န၊ ထိုအခါ၌လည်း၊ သာစဏ္ဍာလီဝိမာနဝတ္ထု၊ အိမကြီးသည်၊ ဧဏ္ဍံ၊
 တောင်ငွေကို၊ ဩလုမ္ဘာထောက်၍၊ နဂရတော၊ မြို့တွင်းမှ၊ နိက္ခမန္တိ-
 ထွက်လတ်သည်ရှိသော်၊ အာဂန္တိန္တံ၊ ကြွတော်မူလာသော၊ ဘဂဝန္တံ၊
 ဘုရားရှင်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ အဘိမုဒ္ဓိ၊ ရှေးရှု၊ ဟုတွေးမြင်၍၊ အဋ္ဌာသိ၊
 ရပ်၏။ ဘဂဝါဝိ၊ ဘုရားမြတ်သည်လည်း၊ တဿာ၊ ထိုနန်းစဏ္ဍာ၊ မကြီး၏။
 ဝမနံ၊ သွားခြင်းကို၊ နိဝါရေန္တော၊ ဝိယတားမြစ် သကဲ့သို့၊ ပုရတော၊
 ရှေးမှ၊ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်တော်မူ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာမဟာမောဂ္ဂ
 လာနာ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည်၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ စိတ္တဉ္စ၊
 စိတ်တော်ကို လည်းကောင်း၊ တဿာ၊ ထိုနန်းစဏ္ဍာ၊ မကြီး၏။ အာယု
 ပရိက္ခယဉ္စ၊ အသက်အပိုင်း အခြား၏ ကုန်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဥတွာ၊
 သိ၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဝန္ဓနာယ၊ နှိမ့်ခြင်း၌၊ တံ၊ ထိုနန်း
 စဏ္ဍာ၊ မကြီးကို၊ နိယောဇေန္တော၊ တိုက်တွန်းလိုသည်ဖြစ်၍၊ စဏ္ဍာလီဝိမာ
 နိ(လ)ပရိတ္တံ၊ တဝဇီဝိတန္တံ၊ စဏ္ဍာလီဝိမာနိ(လ)ပရိတ္တံ၊ တဝဇီဝိတံ၊ ဟူ
 သော၊ ဂါထာနွယံ၊ ဂါထာနှစ်ခုတို့၏အပေါင်းကို၊ အာဟ၊ ဆိုပြီ။ စဏ္ဍာလီ-
 စဏ္ဍာလီဒါယကာမကြီး၊ ယသသိနော၊ အကျော်အစောအခြံအရံရှိတော်
 မူသော၊ ဂေါတမဿ၊ ဂေါတမအမည်တော်ရှိတော်မူသော၊ ဘဂဝတော၊
 မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပါဒါနိ၊ ခြေတော်တို့ကို၊ ဝန္ဓု၊ နှိမ့်လော၊ ဣသိ၊ သတ္တမော၊
 ဝိပဿီ၊ အစရှိကုန်သောဘုရားတို့တွင်ချနစ်ဆူတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော
 ဗုဒ္ဓဣသိဖြစ်တော်မူသော၊ ဘဂဝါ၊ ဘုရားမြတ်သည်၊ တမေဝတံ၊ ဧဝံ၊ သင့်
 ကိုသာလျှင်၊ အနုကမ္မာယ၊ ခြီးမြှောက်တော်မူခြင်းငှါ၊ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်တော်မူ
 ၏။ ။ စဏ္ဍာလီ၊ စဏ္ဍာလီဒါယကာမကြီး၊ တာဒိနေ၊ ဣဋ္ဌအနိဉ္စတံ၊ တံ
 ခြင်းအမျက်ထွက်ခြင်းမရှိသည်၊ ခံတော်မူသော၊ အရဟန္တ၊ မြို့ကံလေသာ
 တို့မှကင်းဝေး စင်ကြယ် သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် အရဟံဂုဏ် ရှိတော်
 မူသော၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရား၌၊ တဝ၊ သင်၏၊ မနံ၊ မိတ်ကို၊ အဘိပ္ပဿ
 ဒေဟိ၊ ကြည်ညိုစေလော့၊ ခိပ္ပံ၊ လျှင်စွာ၊ ပဉ္စလိကာ၊ မြောက်၍အင်သော
 လက်အုပ်ရှိသည်၊ ဟုတွေးမြင်၍၊ ဝန္ဓု၊ နှိမ့်လော၊ တဝ၊ သင်၏၊ ဇီဝိတံ၊
 အသက်သည်၊ ပရိတ္တံ၊ နည်းလှ၏။ ။

၂။ စိတ္တဣဝါယာ၌၊ စဏ္ဍာလီဝိတံ၊ စဏ္ဍာလီဟူသည်ကား၊ ဇာတိအာဂ
 တေန၊ အမျိုးအားဖြင့်လာသော၊ နာမေန၊ အမည်ဖြင့်၊ တံ၊ ထိုစဏ္ဍာလီဒါယ

၂၄၄ ဝိမာနဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိဿယ

ကာမကြီးကို၊ အာလပတိ၊ခေါ်၏၊ ဝန္ဓာတိ၊ဝန္ဓဟူသည်ကား၊ အဘိဝါဒါ
 ဟိ၊ဒါနိုးလေ၊ပါဒါနိတိ၊ပါဒါနိဟူသည်ကား၊သဒေဝကဿ၊နတ်နှင့်တကွ
 သော၊လောကဿ၊ဆတ္တလောက၏၊သရဏာနိ၊ကိုးကွယ်ရာဖြစ်ကုန်သော၊
 ဧရိယာနိ၊ခြေတော်အရံတို့ကို၊ တမေဝအနု ကမ္မာယာတိ၊တမေဝအနု
 ကမ္မာယဟူသည်ကား၊တမေဝ၊ဆင့်ဒါယိကာမကြီးကိုပင်လျှင်၊အနုဂ္ဂဏှ
 နတ္ထံ၊ဦးမြောက်ခြင်းအကျိုးငှါ၊အပါယူပပတ္တိတော၊အပါယ်ဘုံ၌ဖြစ်ခြင်း
 မှ၊နိသေဓေတွာ၊တားမြစ်၍၊သဂ္ဂ၊နတ်ပြည်၌၊နိဗ္ဗတ္တာပနတ္ထံ၊ဖြစ်စေခြင်း
 အကျိုးငှါ၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊အဓိပ္ပါယ်တည်း၊အဋ္ဌာ
 သိတိ၊အဋ္ဌာသိဟူသည်ကား၊ နဂရေ၊မြို့တွင်းသို့လည်း၊ အပဝိသိတွာ၊
 မဝင်ဦးမူ၍၊ဌိတော၊ရပ်တော်မူ၏၊ ဣသိသတ္တမောတိ၊ဣသိသတ္တမော
 ဟူသည်ကား၊ လောကီယသေက္ခာသေက္ခ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဣသိတိ၊လောကီ
 ဣသိသေက္ခဣသိ အသေက္ခဣသိပစ္စေကဗုဒ္ဓဣသိတို့ထက်၊ ဥတ္တမေ၊မြတ်
 တော်မူသော၊ ဥက္ကဋ္ဌတမော၊အထူးသဖြင့်မြတ်သော သဗ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓဖြစ်
 တော်မူသော၊ ဝါ၊စာနည်းကား၊ ဝိပဿိအာဒိနံ၊ဝိပဿိအစရှိကုန်သော၊
 ဗုဒ္ဓဣသိနံ၊သဗ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓ ဣသိတို့တွင်၊ သတ္တမော၊ရန်ဆူတို့၏ ပြည့်
 ကြောင်းတည်း၊ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ဣသိသတ္တမော၊ဣသိသတ္တမမည်
 ၏၊ အဘိပ္ပဿာဒေဟိ တေမနန္တိ၊ အဘိပ္ပဿာဒေဟိတေမနံ ဟူသည်
 ကား၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊သဗ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊သဗ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓမည်တော်
 မူ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ တသ၊သင်၏၊ ဝိတ္ထံ၊စိတ်ကို၊ ပဿာဒေဟိ၊ကြည်ညိုစေ
 လော၊ အရဟန္တမ္ဘိတာဒိနေတိ၊အရဟန္တမ္ဘိတာဒိနေဟူသည်ကား၊ကိလေ
 သာနံ၊ကိလေသာတို့မှ၊ အာရဟတ္တာစ၊ဝေးတော်မူတတ်သည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်လည်းကောင်း၊ တေသံယေဝစအရိနံ၊ထိုတထောင်ငါးရာကိလေ
 သာတည်းဟူသောရန်သူတို့ကိုသာလျှင်၊ဟာတတ္တာစ၊သတ်တော်မူတတ်
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဩသာရစက္ကဿ၊အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရ
 စသောသံသရာစက်၏၊အရာနံ၊အကန်တို့ကို၊ဟာတတ္တာစ၊မျက်ဆီးတော်
 မူသည်၏အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ပစ္စယာနံ၊ပစ္စည်းလေးပါးတို့ကို၊
 အရဟတ္တာစ၊ခံတော်မူသည်၏အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ပါပကရ
 ဏေ၊မကောင်းမှုကိုပြုခြင်း၌၊ ဟောဘာဝါစ၊ဆိတ်ကွယ်ရာ အရပ်မရှိ
 သည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ အရဟန္တေ၊ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူ
 သော၊ ဘဂဝတိ၊မြတ်စွာဘုရား၌၊ ဣဗ္ဗာဒိသုဗ္ဗန္တအစရှိသည်တို့၌၊တာဒိ
 ဘာဝပတ္တိယာ၊တာဒိ၏အဖြစ်သို့ ရောက်ခြင်းကြောင့်၊ တာဒိမ္ဘိတ၊တာဒိ

လည်းဖြစ်တော်မူသော၊ ဒိပ္ပပဉ္စလိကာဝန္ဓာတိ၊ ဒိပ္ပပဉ္စလိကာဝန္ဓာဟူသည်
 ကား၊ သီလံယေဝ၊ ချွင်စွာသာလျှင်၊ ပဂ္ဂဟိတအဉ္စလိကာ၊ မြောက်၍အပ်
 သောလက်အုပ်ရှိသည်၊ ဟုတွေးဖြစ်၍၊ ဝန္ဓာသု၊ ရှိခိုးလော၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်
 ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊ ဣတိစေ၊ ဤသို့ဆိုငြားအံ့၊ တဝ၊ သင်၏၊ ဇီဝိတံ၊
 အသက်သည်၊ ပရိတ္တံ၊ နည်းလှ၏၊ တသ္မာ၊ ဆိုကြောင့်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဒဠဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏၊ ဣဒါနိ၊ မေဝယသု၊ ဆဲဆဲမကြာမြင့်မှီပင်လျှင်၊ ဘိဇ္ဇနသဘာ
 ဝတ္တံ၊ ပျက်စီးခြင်းသဘောရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပရိတ္တံ၊ နည်း၏၊ အတိ
 ဣတ္တရံ၊ အလွန်တို့၏။ ။

ဣတိ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ ထေရော၊ မဟာမောဂ္ဂလာန် မထေရ်သည်၊
 ဂါထာဒွါယေန၊ ဝေါသာနုစိသုတို့၏အပေါင်းဖြင့်၊ ဣဝဝတေ၊ မြတ်စွာဘုရား
 ၏၊ ဣဏ၊ ကျေးဇူးတော်တို့ကို၊ သံကိတ္တေန္တော၊ ကောင်းစွာကြားတော်မူ
 လျက်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ခါနုဘိဝေ၊ အာနုဘောဉ်း၊ ဣတွာ၊ တည်၍၊ တဿာ
 စ၊ ဆိုစဏ္ဍာလ ခါယိကာမကြီးအားလည်း၊ ဝိဏာယုကာဝိဘာဝနေန၊ ကုန်
 သောအသက်အပိုင်းအခြားရှိသည်ကို ထင်စွာပြသဖြင့်၊ သံဝေဇေန္တော၊
 ထိတ်လန့်စေလျက်၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဝန္ဓနာယ၊ ရှိခိုးခြင်း၌၊ နိ
 ယောဇေတိ၊ ဆိုက်တွန်း၏၊ ဩစ၊ ဆိုခါယိကာမကြီးသည်လည်း၊ ဩဝစနံ၊
 ထိုရှင်မောဂ္ဂလာန်တို့ကိုတွန်းသော စကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ သံဝေဇေ
 တေ၊ ဖြစ်သောထိတ်လန့်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၌၊ ပသန္တ
 မာနသာဝ၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်သာလျှင်၊ ဟုတွေးဖြစ်၍၊ ပဉ္စပတိဋ္ဌိ
 တေန၊ ငါးပါးသောတည်ခြင်းရှိသောရှိခိုးခြင်းဖြင့်၊ ဝန္ဓိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ အဉ္စလိ
 လက်အုပ်ရှိခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ နမဿမာနာ၊ ရှိခိုးလျက်၊ ဗုဒ္ဓဂတဿ၊
 မြတ်စွာဘုရား၌အာရုံပြုသောအားဖြင့်ဖြစ်သော၊ ပိတိယာ၊ ပိတိဖြင့်၊ ဧကဂ္ဂ
 စိတ္တာ၊ ထည်ကြည်သောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွေးဖြစ်၍၊ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်၏၊ ဣဝ
 ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော ဘုရားအား
 ရှိခိုးခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ကုသိုလ်ကံသည်၊ ဧတိဿာယ၊ ထိုစဏ္ဍာလ
 တကာမကြီးအား၊ သဂ္ဂသမ္ပတ္တိယာ၊ နတ်ပြည်၌ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ အလံ၊ ဆိုက်
 ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်တော်မူ၍၊ ဘိက္ခုသံဃောန၊ ရဟန်းအပေါင်းနှင့်၊
 သဋ္ဌိံ၊ တကွ၊ နဂရံ၊ မြို့တွင်းသို့၊ ပါဝိသိ၊ ဆွမ်းခံဝင်တော်မူ၏၊ အဿ၊ ထို
 အခါ၌၊ နံ၊ ဆိုစဏ္ဍာလတကာမကြီးကို၊ တရုဏာဝန္တာ၊ သားငယ်ရှိသော၊
 ဧကာ၊ တကောင်သော၊ ဂါဝိန္ဒာ၊ မသည်၊ တတောဧဝ၊ ထိုအရပ်မှသာ
 လျှင်၊ အဘိဓာဝန္တိ၊ ရှေးရှုပြေးလာသည်၊ ဟုတွေးဖြစ်၍၊ သိင်္ဂေန၊ ဦးချိုဖြင့်၊

ပဟရိတွာ-ဓမ္မသတ်၍၊ ဇိဝိတာ-ဇိဝိဘိန္ဒြေမှ၊ ဝေါရောပေသိ-ချစ်၍ ။
 တံသဗ္ဗံ-ထိုအလုံးစုံကို၊ ဒသေတံ-ပြခြင်းငှါ၊ သင်္ကတိကာရာ-သင်္ကတိကာ
 တင်ရဟန္တာ အရှင်မြတ်တို့သည်၊ စောဒိတာ၊ (လ)၊ ပဘကံရန္တိ-ပဘကံ
 တာ၊ (လ)၊ ပဘကံရံဟူသော၊ ဂါထာဒ္ဓယံ၊ ဝါထာဒ္ဓရံဆို၍ အပေါင်းကို၊
 အာဟံသု-ရှုတ်ဆိုတော်မူကုန်ပြီ၊ ဤဘာဝိဘတ္တေန၊ ဝှိုးစေအပ်ပြီးသော
 စိတ်လည်းရှိထသော၊ သရိရန္တိ မောရိနာ၊ အဆုံးစွန်သောကိုလံကံဆောင်
 ထသော၊ မောဂ္ဂသာနေန-အရှင်မောဂ္ဂလာန် မထေရ်သည်၊ စောဒိတာ-
 တိုက်ဘွန်းနှိုးဆော်အပ်သော၊ စတ္တာလီ၊ စတ္တာလီဒါယိကာမကြီးသည်၊
 ယသသိနာ၊ အခြံအရံအကျော်အစောရှိတော်မူသော၊ ဂေါတမဿ၊ ဂေါ
 တမမြတ်စွာဘုရား၏၊ ပါဒါနိ၊ ခြေတော်တို့ကို၊ ဝန္တိ၊ ရှိခိုး၏၊ အန္ဓကာ
 ရေ၊ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသောမှောင်ဖြင့်ရောက်သော၊ လောကေ၊ သတ္တလောက
 ဌ၊ ပဘကံရံ-ဥာဏ်တည်းဟူသော အရောင်အလင်းကို ပြုတော်မူတတ်
 သော၊ သမ္ပန္နံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပဉ္စလိ၊ လက်အုပ်ချီခြင်းကိုပြု၍၊ နမဿ
 မာနံ၊ ရှိခိုးလျက်၊ ဌိတံ၊ စာည်သော၊ တမေခံ၊ စတ္တာလိ၊ ထိုစတ္တာလိတကာ
 မကြီးကို၊ ဂေါတမာ၊ မသည်၊ အဝဓိ၊ ဓမ္မသတ်ဘိ၏။ ။

၈။ တတ္ထံ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ပဉ္စလိ၊ ဌိတံနမဿမာနံ သမ္ပန္နန္တိ-ပဉ္စလိ၊ ဌိတံ
 နမဿမာနံသမ္ပန္နံဟူသည်ကား၊ မဟေသိ-မြတ်ကုန်သောဘိလက္ခနံအစ
 ရှိသောကျေးဇူးအပေါင်းတို့ကို ရှာဖွေတော်မူတတ်သော၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်
 စွာဘုရားကို၊ ဗုဒ္ဓါရမ္မဏာယ၊ ဘုရားလျှင်အာရုံရှိသော၊ ဝိဟိယသမိတိဖြင့်၊
 သမာဟိတအာဇာနည်ကြည်သောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ-ဖြစ်၍၊ သမ္ပ၊ ခါဝိယ-
 မျက်မှောက်၌ကဲ့သို့၊ အဉ္စလိ၊ လက်အုပ်ချီခြင်းကိုပြု၍၊ နမဿမာနံ-ရှိခိုး
 လျက်၊ ဌိတံ၊ စာည်သော၊ အန္ဓကာရေတိ၊ အန္ဓကာရေဟူသည်ကား၊ အဝိဇ္ဇာ
 ကာရေန၊ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသောအရောင်မှောင်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သက
 လေန၊ အလုံးစုံသော၊ ကိလေသန္ဓကာရေန၊ ကိလေသာတည်းဟူသော
 အရောင်မှောင်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အန္ဓကာရေ၊ ရောက်သော၊ လောကေ၊ သတ္တ
 လောက၌၊ ပဘကံရန္တိ-ပဘကံရံဟူသည်ကား၊ ဥာဏော တာသကရံ-
 ဥာဏ်တည်းဟူသော အရောင်အလင်းကို ပြုတော်မူတတ်ထသော၊ ။ ။
 သံဝေ၊ ထိုစတ္တာလိတကာမကြီးသည်လည်း၊ တတော၊ ထိုစတ္တာလိတကာ
 မှ၊ ရတော၊ ရတေသည်ရှိသော်၊ တာဝတိံ၊ သေသု-တာဝတိံ၊ သာနတ်ပြည်
 တို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လေ၏၊ အဿာ၊ ထိုနတ်သမီးအား၊ အတ္တရာနံ၊ နတ်သမီးတို့
 ၏၊ သတသဟဿာနိဝ-စာသိန်းတို့သည်လည်း၊ ပရိဝါရော၊ အခြံအရံ

၈။

သည်၊ အဟောသိဖြစ်ပြီ။ တဒဟောဝစ၊ ထိုနေ့၌ပင်လျှင်၊ သာဒေဝ
တာထိနတ်သမီးသည်၊ ဝိမာနေန၊ ထိုဝိမာန်၌၊ သဟ၊ တကွ၊ အာဂတံ၊ သ-
လာ၍၊ ဝိမာနတော၊ ဗိမာန်မှ၊ ဩတရိတွ၊ ဆင်းသက်၍၊ အာယသ္မန္တံ၊ ရှည်
သောသက်တော်ရှိသော၊ မဟာမောဂ္ဂလာနံ၊ မဟာမောဂ္ဂလာနံမထေရ်သို့၊
ဥပသကံမိတွ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ ဝန္တံ၊ ရှိခိုးပြီ၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအနက်ကို၊ ဒသေ၊ ထုံး-
ပြခြင်းငှါ၊ ခိဏာသဝံ၊ (လ)၊ မဟာနုဘာဝန္တံ၊ ခိဏာသဝံ၊ (လ)၊ မဟာနုဘာ
ဝံပု၍၊ ဒေဝတာ၊ နတ်သမီးသည်၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆို၏၊ ခိဏာသဝံ၊ ကုန်
ပြီးသော အာသဝေါလည်းရှိထသော၊ ဝိဂတရဇံ၊ ကင်းပြီးသော ရာဂစ
သော၊ ရှုအညစ်အကြေးလည်းရှိထသော၊ အနေဇံ၊ ဇေဇာမည်သောတဏှာ
လည်းမရှိထသော၊ အရညမ္ဘိတော၊ အရပ်၌၊ ရဟေ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်၌၊
ကေတယောကံ၊ အထည်းတည်း၊ နိသိန္နံ၊ ထိုင်နေသော၊ အာယသ္မန္တံ၊ မဟာ
မောဂ္ဂလာနံ၊ အရှင်မဟာ မောဂ္ဂလာနံသို့၊ ဒေဝိတ္တပတ္တာ၊ -နတ်၌ဖြစ်သော
ပြည့်စုံခြင်းသို့ရောက်သော၊ သာဒေဝတာ၊ ထိနတ်သမီးသည်၊ ဥပသကံ
မိတွ၊ -ချဉ်းကပ်၍၊ မဟာနုဘာဝ၊ ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘောဇ်ရှိသော၊
ဝိရု၊ ကြီးသောလုံ့လရှိတော်မူသော အရှင်ဘုရား၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားကို၊
အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝန္တံ၊ ရှိခိုးပါ၏။ ။ တံ၊ ထိနတ်သမီးကို၊ ထေရေ၊
အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာနံမထေရ်သည်၊ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏာ၊ (လ)၊ မမန္တိ၊ သုဝဏ္ဏ
ဝဏ္ဏာ၊ (လ)၊ မမဟူသော၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ။ သုဘေ၊ တင့်
တယ်သော ဂုဏ်၌ပြည့်စုံသော၊ ဒေဝတေ၊ နတ်သမီး၊ တံ၊ သင်သည်၊
သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏသမိဂီ၊ ရွှေအဆင်း၌တူသောအရေအဆင်းရှိသည်၊ ဇလိတာ၊
ထွန်းတောက်ပသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ မဟာယသသ၊ များသောအခြွေအရံရှိ
သည်၊ အနေကမိတ္တာ၊ တပါးမကများသောဆန်းကြယ်ခြင်း၌ယှဉ်သည်၊
အသိ၊ ဖြစ်၏၊ အစ္ဆရသင်္ဂဏေန၊ နတ်သမီးအပေါင်းဖြင့်၊ ပရိဝါရိတာ၊ ခြံရံ
အပ်သော၊ ကာတွံ၊ အဘယ်မည်သောသင်သည်၊ ဝိမာနံ၊ -ပျော်ရွယ်သာ
ယာရှိသောတုံဗိမ္မာန်မှ၊ ဩရုပ္ပ၊ သက်ဆင်း၍၊ မမံ၊ ငါ့ကို၊ ဝန္တံ၊ ရှိခိုးလာ
၊ တိသနည်း။ ။ တတ္ထံ၊ ထိုဝါသာ၌၊ ဇလိတာတိ၊ ဇလိတာဟူသည်ကား၊
အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ သရိဗ္ဗဘာယ၊ -ကိုယ်၏အရောင်ဖြင့် လည်းကောင်း၊
ဝတ္ထဘာရဏာဒိနံ၊ မတ်ဆင်အပ်ကုန်သောအဝတ်တန်းဆာစသည်တို့၏၊
ဩဘာသေန၊ အရောင်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဇလန္တိ၊ ဇေတန္တိ၊ ထိန်ထိန်
ထွန်းတောက်ပသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ မဟာယသသတိ၊ မဟာယသဟူသည်
ကား၊ မဟာပရိဝါရာများသောအခြွေအရံရှိသည်၊ ဝိမာနမောရုပ္ပာတိ၊ ဝိမာ

၂၄၁

ဝိမာနဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိဿယ။

နမောရုပ္ပဟူသည်ကား၊ ဝိမာနတော၊ မိမိနေရာထုံ ဝိမာန်မှ (ဩရုပ္ပ) ဆင်း
သက်၍၊ အနေကမိတ္တာတိ၊ အနေကမိတ္တာဟူသည်ကား၊ အနေကမိတ္တ
ယုတ္တသ၊ စာပါးမကများသော ဆန်းကြယ်ခြင်းနှင့်ယှဉ်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏။
သုဘေတိ၊ သုဘေဟူသည်ကား၊ သုဘဂုဏ္ဍတော၊ တင့်တယ်သော ဂုဏ်နှင့်
ပြည့်စုံသော၊ မန္တ၊ မမံဟူသည်ကား၊ မံ၊ ခါးကို။ ။

ဝေံ၊ ဤသို့၊ နိဗ္ဗာန်ရနေမထေရ်သည်၊ ဂန္တိ တသမေ၊ အပ်သောနတ်သို့သည်၊
ပုန၊ စာဘန်၊ (အာ) ဟ၊ လျှော့ဆိုပြီ။ ကိံ၊ အာဟ၊ အာဟင်သို့လျှော့ဆိုသနည်း။
အဟံ၊ ဘဒ္ဒန္တ (လ) မာဂတာတိ၊ အဟံ၊ ဘဒ္ဒန္တ (လ) မာဂတာဟူ၍၊ စတ
သောဂါထာယော၊ လေးဂါထာတို့ကို၊ အာဟ၊ လျှော့ပြီ။ (ဘဒ္ဒန္တ၊ အရှင်
ကောင်း၊ ထေရေ၊ မထေရ်ဖြစ်သော၊ တယ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ပေသိတာ၊
ဘိုက်ဘွန်းနှိုးဆော်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ စန္ဒာလီ၊ နှိုးစန္ဒာအမျိုး၌ဖြစ်သော၊
အဟံ၊ တပည့်တော်မသည်၊ အရဟတော၊ ကိလေသာတို့မှ ကင်းဝေး
တော်မူထသော၊ ယသသိနေ၊ များသောအခြံအရံ အကျော်အစောရှိ
တော်မူထသော၊ ဂေါတမဿ၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏၊ ပါဒေ၊ ခြေတော်
တို့ကို၊ ဝန္တ၊ နှိုးပြီ။ (ဘဒ္ဒန္တ၊ အရှင်ကောင်း၊ သာအဟံ၊ ထိုတပည့်
တော်မသည်၊ တဿ၊ ထိုဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏၊ ပါဒိနိ၊ ခြေတော်တို့ကို၊
ဝန္တ၊ နှိုးခြင်းကြောင့်၊ စန္ဒာလီ၊ ယောနိယ၊ စန္ဒာလီအမျိုးမှ၊ ရတ၊
ရတသည်ရှိသော်၊ နန္ဒ၊ နန္ဒအမည်ရှိသော၊ ဘဝနေ၊ တာဝတိံသာနတ်
ပြည်၌၊ သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဘန္တ၊ ကောင်းမြတ်
တင့်တယ်သော၊ ဝိမာနံ၊ ဝိမာန်၌၊ ဥပပန္န၊ ပပိုသန္ဓေအာ၊ ဖြင့် ဖြစ်သည်၊
အဗ္ဗိ၊ ဖြစ်ပြီ။ (ဘဒ္ဒန္တ၊ အရှင်ကောင်း၊ အတ္တရာနံ၊ နတ်သမီးတို့၏၊ သတ
သဟဿ၊ တသိန်းတို့သည်၊ မတပည့်တော်မကို၊ ပုရက္ခိတ္တ၊ ခြံရံကုန်၍၊
တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏။ အဟံ၊ တပည့်တော်မသည်၊ တာသံ၊ ထိုနတ်သို့
တို့ထက်၊ ဝဇ္ဇေ၊ အရောင်အဆင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယသသ၊ အခြံအရံ
ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အာယုန၊ အသက်ရှည်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဗေရာ၊
မြတ်သည်၊ သေဋ္ဌာ၊ အထူးသဖြင့်ခြံပွင်းအပ်သည်၊ အဗ္ဗိ၊ ဖြစ်ပြီ။ (ဘဒ္ဒန္တ၊
အရှင်ဘုရား၊ ဗုဒ္ဓဟုတကတကလျာကာ၊ ပြုအပ်ပြီးသော များစွာသောကု
သိုလ်ကံရှိသော၊ သဗ္ဗဇာန၊ ပညာအဆင်အခြင်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ပပိုဿ
တာ၊ ဆင်သော သတိရှိသော၊ အဟံ၊ တပည့်တော်မသည်၊ လောကေ၊
သတ္တလောက၌၊ မုနိ၊ မိမိ၏အစီးအပွားသုတ်ပါးတို့၏အစီးအပွားရှိသည်
မရှိသည်ကို သိတတ်သော၊ ကာရုဏိကံ၊ သနားခြင်းကရုဏာရှိတတ်မှု

၀၀၀

သော၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားကို၊ ဝန္တုတံ၊ ရှိခိုးခြင်းငှါ၊ အာဂတာ၊ လာရောက်
ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ သျှောက်ထား၏။ ။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ပေ
သိတာတိ၊ ပေသိတာဟူသည်ကား၊ စန္ဒာလိဝန္တုပါဒါနိတိ၊ အာဒိနာ၊ စန္ဒာ
လိဝန္တုပါဒါနိ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဝန္တုနာယ၊ ရှိခိုးမိသောငှါ၊ ဥပေသျာ
ဇိတာ၊ တိုက်တွန်းအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝန္တုနာမယံ၊ ရှိခိုးခြင်းဖြင့် ပြီးသော၊
တံ၊ ပုညံ၊ ထိုကုသိုလ်ကံသည်၊ ပဝတ္တိက္ခဏာ၊ ဝသေန၊ ဖြစ်ဆဲဓာ၏အစွမ်း
အားဖြင့်၊ ယဒိပရိတ္တံ၊ အကယ်၍ကား၊ နည်းပါး၏၊ ပန၊ ထိုသို့ပင်နည်းပါး
သော်လည်း၊ ခေတ္တမဟန္တတာယ၊ ဘုရားရတနာတည်းဟူသောပူဇော်
ရာခေတ်၏ မြတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဗလမဟန္တတာ
ယ၊ အကျိုး၏ကြီးမြတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ အတိဝိယ၊
အလွန်လျှင်၊ မဟန္တမေဝ၊ များမြတ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ တသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ ဗဟုတကတကလျာဏာတိ၊ ဗဟုတကတကလျာဏာဟူ၍၊
အာဟ၊ ဆိုပြီး၊ ဩယာ၊ ထိုမှတပါး၊ ဣဒ္ဓါ၊ ခုဓာယ၊ မြတ်စွာဘုရားလျှင်အရံ
ရှိသော၊ ဝိဘိယာ၊ မိဘိဖြင့်၊ ပဝတ္တိက္ခဏာ၊ ဖြစ်သောဓာတ်၌၊ ပညာယ၊ စ၊
ပညာ၏လည်းကောင်း၊ သတိယ၊ စ၊ သတိ၏လည်းကောင်း၊ ဝိသဒ္ဓာ၊ ဘာဝနာ
သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သောအဖြစ်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ သမ္ပဇာနာပဒိုဿ၊ တာ
တိ၊ သမ္ပဇာနာပဒိုဿတာဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆိုပြီး၊ ဩဝန၊ တာတနံ၊ ကံတညံ၊
သူတပါးတို့သည်ပြုအပ်သော ကျေးဇူးကို သိတတ်သောအလေ့ရှိသော၊
ကတဝေဒိနိ၊ သူတပါးတို့သည် ပြုအပ်သော ကျေးဇူးကိုထင်စွပြုတတ်
သောသဘောရှိသော၊ စန္ဒာလိဝန္တုလ၊ အမျိုး၌ဖြစ်ဘူးသော၊ သာဒေဝ
တာ၊ ဆိုနတ်သမီးသည်၊ ဣဒံ၊ စနံ၊ ဤစကားကို၊ ဝတ္တာန၊ သျှောက်ဆိုပြီး၍၊
အရဟတော၊ ကိလေသာဘို့မှ ကင်းဝေးတော် မူပြီး ထသော၊ မဟာ
မောဂ္ဂလာနဿ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန၏၊ ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို၊ ဝန္တုတွာ၊
ရှိခိုးပြီး၍၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌ပင်လျှင်၊ အန္တရ၊ ဓာယတိ၊ ကွယ်ပျောက်
သေ၏။ ဣတိ၊ အယံ၊ ဂါထာ၊ ဤဂါထာကို၊ သင်္ဂီတိ၊ ကာရေဟိ၊ သင်္ဂီ၊ ယနံ၊ တင်
ဆရာတို့သည်၊ ဥပိတာယာ၊ အပ်၏။ ။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ စန္ဒာလိဝိ
ဣဒံ၊ စန္ဒာလိဟူသောဤစကားကို၊ စန္ဒာလသဘူတပုဗ္ဗာ၊ နွန်းစန္ဒာ၊ အမျိုး
၌ဖြစ်ဘူး၏။ ဣတိ၊ ကတွာ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍၊ ပုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဝါ၊ တနည်း
ကား၊ မနုဿ၊ လောကေလူ၊ ပြည်၌၊ နိရုဇ္ဈာယ၊ ထင်သော၊ သမညာယ၊
အမည်ဖြင့်၊ ပုဝေါဟာရော၊ အကြင်ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣဒံ၊
ဤခေါ်ဝေါ်ခြင်းသည်၊ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊ အာရိတ္တံ၊ အလေ့အ

၂၅၀ ဝိမာနဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိဿယ

ကျက်တည်း၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်သည်၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်
ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။ အာယသ္မာ၊ ရှည်သောသက်တော်
ရှိသော၊ မဟာဓမ္မာဂ္ဂလာနောပန၊ အရှင်မဟာဓမ္မာဂ္ဂလာနံ မထေရ်သည်၊
ကား၊ ဣမံပဝတ္တိ၊ ဤအကြောင်းကို၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊
အာရောစေသိ၊ ကြားသျှောက်၏၊ ဘဂဝါ၊ ဘုရားမြတ် သည်၊ တမတ္ထံ၊
ထိုအကြောင်း သို့၊ အဋ္ဌပုတ္တိ၊ အဋ္ဌပုတ္တိကို၊ ကတွာ၊ ပြုတော်မူ၍၊ သမ္ပတ္တ
ပရိသာယ၊ ရှေ့တော်မှောက်သို့ ရောက်လာသော ပရိသတ်အား၊ ဓမ္မံ၊
တရားကို၊ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သာဓမ္မဒေသနာ၊ ထိုတရားဒေသ
နာတော်သည်၊ မဟာဓနဿ၊ လူများအပေါင်းအား၊ သတ္တိကာ၊ အကျိုး
စီးပွားများစွာရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။
စဏ္ဍာလီ ဝိမာနဝတ္ထုနာ၊ စဏ္ဍာလီ ဝိမာနဝတ္ထု အတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊
ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

[B] [၂-ဝိတ္တလတာဝဂ်-၅-ဘဒ္ဒိတ္ထိဝိမာနဝတ္ထု]

ဒီလာပိတာစကာဋ္ဌာစာတိ၊ ဤဒီလာပိတာစကာဋ္ဌာစဟူသောဤဝိမာန
ဝတ္ထုသည်၊ ဘဒ္ဒိတ္ထိဝိမာနံ၊ ဘဒ္ဒိတ္ထိဝိမာနဝတ္ထုတည်း၊ တဿ၊ ထိုဝတ္ထု၏၊
ဥပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်ကား၊ ကာ၊ အဘယ်နည်း။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၏အနီး၌၊ ဇေတဝနေ၊ ဇေတမင်း
သား၏ဥယျာဉ်၌၊ ကတေ၊ ဆောက်လုပ်အပ်သော၊ အနာလ ပိဏ္ဍိကဿ၊
အနာတပိဏ္ဍိကသုဌေး၏၊ အာရမေ၊ ကျောင်းတော်၌၊ ပိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏၊
တေနစသမယေန၊ ထိုအခါ၌လည်း၊ ကိမိလနဂဓေ၊ ကိမိလအမည်ရှိသော
မြို့၌၊ ရောဟကောနာမ၊ ရောဟကအမည် ရှိသော၊ ဂဟပတိဝုတ္တေ၊ သူ
ကြွယ်သားသည်၊ သဇ္ဈေ၊ သဇ္ဈိတရားနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ပသန္ဓေ၊ ကြည်ညို
သည်၊ သိသာစာရသမ္ပန္ဓေ၊ စာရိတ္တသိလဝါရိတ္တသိလနှင့် ပြည့်စုံသည်၊
အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ တသ္မိံ၊ ယေဝစနဂဓေ၊ ထိုကိမိလအမည်ရှိသောမြို့၌ပင်
လျှင်၊ တေန၊ ထိုသူကြွယ်သားနှင့်၊ သမာနမဟာဘောဝေ၊ တူသောများ
သောစည်းဝိသုဉ္စာရှိသော၊ ကုလေ၊ အမျိုး၌၊ ကေတယော၊ ကံသော၊ ခါရိ
ကာ၊ သတို့သမီးသည်၊ သန္ဓေ၊ သန္ဓေသန္ဓါကြည်ညိုခြင်းရှိသည်၊ အဟော
သိ၊ ဖြစ်၏၊ ပကတိယာဝိ၊ သဘောအာ၊ ဖြင့်လည်း၊ ဘဒ္ဒတာယ၊ ကောင်း
သည်၊ ဤအဖြစ်ကြောင့်၊ ဘဒ္ဒါနာမဟာဒ္ဓါအမည်ရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။

အသးဆိုအခါ၌ရောဟကသးရောဟကအမည်ရှိသောလူလင်၏မာတာ
 ပိတနာမသိဘာတို့သည်ဘဒ္ဒိအာဒါအမည်ရှိသောကြမာရ်သတို့သမီးကို၊
 ဝါရေတွဲအတောင်းကုန်၍၊ တာဒိသေ၊-ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ကာလ၊
 ထိမ်မြားမင်္ဂလာပြုရာသော ကာသန္ဓိ၊ တံ၊-ထိုဘဒ္ဒိအမည်ရှိသော သတို့
 သမီးကို၊အာနန္ဒာ၊-သောင်ယူ၍၊အာဝါဟာဝိဝါဟံ၊-သွီးယူခြင်းသွီးပေး
 ခြင်းမင်္ဂလာကို၊အကံသု၊-ပြုကုန်၏၊တေဥဘောပိ၊-ထိုနှစ်ယောက်သောသူ
 တို့သည်လည်း၊သမဂ္ဂဝါသံ၊-ညီညွတ်သင့်မြတ်သောနေခြင်းကို၊ဝသန္တိ၊
 နေကုန်၏၊ဩ၊-ထိုဘဒ္ဒိအမည်ရှိသောမိန်းမသည်၊ အတ္တနောမိမိ၏၊အာ
 စာရသမ္ပတ္တိယာ၊-ကောင်းမြတ်သောအကျင့်နှင့်ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်၊ဘဒ္ဒိတ္ထိ
 တိ၊ဘဒ္ဒိတ္ထိ ဟူ၍၊တစ္ဆိံနဂဇေ၊ထိုကိမိလအမည်ရှိသောမြို့၌၊ပါကဇာပညာ
 တာ၊ဆင်ရှားသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်ပြီ။ ။

တေနုစသမယေန၊-ထိုအခါ၌လည်း၊ ဧကဂ္ဂ သာဝကော၊-နှစ်ပါးကုန်
 သော အဂ္ဂသာဝကတို့သည်၊ ပဉ္စသတတိက္ခ၊ပရိဝါရာ၊-ငါးရာအတိုင်း
 အရှည်ရှိကုန်သော ရဟန်းတို့ဖြင့် ခြံရံအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ဇနပဒဝာရိကံ၊
 ဇနပုဒ်၌ဒေသစာရီသွားခြင်းကို၊ စရန္တအသွားကုန်သည်ရှိသော်၊ ကိမိလ
 နဂရံ၊ကိမိလမြို့သို့၊ ပါပုဏိံ သု၊-ရောက်ကုန်၏၊ရောဟကော၊ရောဟက
 အမည်ရှိသောသူကြွယ်သည်၊ တေသံ၊ထိုနှစ်ပါးကုန်သော အဂ္ဂသာဝက
 တို့၏၊ တတ္ထ၊ဆိုမိမိနေရာကိမိလမြို့သို့၊ ဂတဘာဓံ၊-ရောက်လာသည်၏
 အဖြစ်ကို၊ဥဘွာ၊သိ၍၊ သောမနဿဇာတော၊-ဖြစ်သော နှစ်သက်ဝမ်း
 မြောက်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ထေဇေ၊အဂ္ဂသာဝက မထေရ်မြတ်နှစ်ပါးတို့
 သို့၊ ဥပသကံမိတွအချဉ်းကပ်၍၊ ဝဇ္ဇိတွအစိုင်း၍၊ သွာတနာယ၊-နက်ဖန်
 ကောင်းမှု အလို့ငှါ၊နိမန္တောတွ၊ပင့်ဖိတ်၍၊ရုတိယဒိဝသေ၊နှစ်ရက်မြောက်
 သောနေ့၌၊ ပဏီတေန၊-မွန်မြတ်သော၊ ခါဒနိယေန၊-ခဲဘွယ်ဖြင့် လည်း
 ကောင်း၊ ဘောဇနိယေန၊ဘောဇဉ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သပရိဝါဇေ၊အခြံ
 အနံနှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော၊ထေရေ၊ထေရ်တို့ကို၊သန္တပေတွ၊-ကောင်း
 စွာရောင့်ရဲစေပြီး၍၊ တေဟိ၊ထိုအဂ္ဂသာဝကမထေရ်မြတ်နှစ်ပါးတို့သည်၊
 ဒေသိသံ၊ဟောအပ်သော၊ ဓမ္မဒေသနံ၊စာရားဒေသနာကို၊ ဘရိယာယ၊
 မယားဖြစ်သောဘဒ္ဒိတ္ထိနှင့်၊သဘာ၊တကွ၊သုတွာ၊နာခံမှတ်သား၍၊တေသံ၊
 ထိုအဂ္ဂသာဝက မထေရ်မြတ်နှစ်ပါးတို့၏၊ ဩဝါဒေ၊အဆုံးအမ၌၊ပတိဋ္ဌ
 ဟန္တော၊ဆည်းလျက်၊ဩရတာနိ၊သရဏဂုံတို့ကို၊ ဂဏ္ဌိယူ၏၊ပဉ္စသိသာ
 နိ၊ငါးပါးကုန်သော သိလတို့ကို၊ သမာဒိယ၊ကောင်းစွာခံယူ၏၊ အသး-

၂၅၂ ဝိမာနဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိဿယ

ထိုရောဟကသုတ္တဝါ၏၊ ဘာဝိယာပန၊မယားဖြစ်သောဘဒ္ဒိတ္ထိသည်ကား၊
 အဋ္ဌမိစတုဒ္ဒသိပန္နရသိ ပါဒိဟာရိကပက္ခေသု-အဋ္ဌမိစတုဒ္ဒသိ ပန္နရသိ
 ဥပုသ်နေ ပါဒိဟာရိကဥပုသ်နေတို့၌၊ ဥပေါသထံ-ဥပုသ်ကို၊ ဥပဝသိ၊
 သုံးပြုဝိသေသတော၊အထူးအားဖြင့်၊သိလာစာရသမ္ပန္နာ-သိလအကျင့်
 နှင့်ပြည့်စုံသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်ပြီ၊သာထိုဘဒ္ဒိတ္ထိအမည်ရှိသော မိန်းမ
 ကို၊ဒေဝတာဟိစ၊နတ်တို့သည်လည်း၊ အနုကမ္ဘိတာ၊အစဉ်သနား စောင့်
 ရောက်အပ်သည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်ပြီ၊စသစ္စံ၊မှန်၏၊ တာယဒေဝဒေဝတာ
 အနုကမ္ဘာယ၊ထိုသို့နတ်တို့အစဉ်စောင့်ရှောက် သနားအပ်သည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်သာလျှင်၊အတ္တနေ၊မိမိ၏၊ ဥပရိ၊အထက်၌၊ ပတိတံ၊ကျရောက်
 သော၊မိစ္ဆာစာရံ၊မိစ္ဆာစာရကို၊ နိရံကတွာ၊ကင်းသည်ကိုပြု၍၊ သုဝိသုဒ္ဓ
 သိလာစာရတာယ၊-အလွန်အကျူး အထူးစင်ကြယ်သော သိလအကျင့်
 နှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အတိဝိယ၊အလွန်လျှင်၊လောကေ၊လော
 က၌၊ပုတ္တဗ္ဗယသမ၊-ပြန်နွဲ့ကျော်စောခြင်းရှိသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊
 ဟိ၊ထိုစကားကို အကျယ်ချဉ်းအံ၊ သာထိုဘဒ္ဒိတ္ထိ အမည်ရှိသော မိန်းမ
 သည်၊သယံ၊မိမိသည်၊ ကိမိလနဂရေ၊-ကိမိလမြို့၌၊ ဌိတာ၊တည်သည်
 ဖြစ်လျက်၊အတ္တနေ၊မိမိ၏၊ သာမိကဿ၊-လင်ဖြစ်သော ရောဟကသု
 တ္တဝါ၏၊ ဝါဏိဇ္ဇာဝသေန၊ကုန်သွယ်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊တက္ကသိ
 လာယံ၊တက္ကသိုလ်ပြည်၌၊ ဝသန္တဿ၊နေစဉ်၊ဥဿဝဒီဝသေ၊ပွဲသဘင်
 ခံသောနေ့၌၊ သဟာယေဟိ၊အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်၊ ဥဿာဟိတဿ၊
 တိုက်တွန်းအပ်သည်ဖြစ်၍၊ နက္ခတ္တ ကိဇ္ဇမိတ္တေ၊-နက္ခတ်သဘင်ကစားလို
 သောစိတ်သည်၊ ဥပ္ပန္နေ၊ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ စာရဒေဝတာယ၊အိမ်စောင့်
 နတ်သည်၊ အတ္တနေ၊မိမိ၏၊ဒိဗ္ဗာနုဘာဝေန၊နတ်တို့၏ တန်ခိုးအာနုဘော်
 ဖြင့်၊ဉာတ္တထိုတက္ကသိုလ်ပြည်၌၊ နေတွာ၊ဆောင်၍၊သာမိကေန၊လင်နှင့်၊
 သဟာ၊တကွ၊ ယောဇိတသပေါင်းယှဉ်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ တေနေဝ သမာ
 ဂမေန၊ထိုသို့ ပေါင်းယှဉ်ခြင်းကြောင့် သာလျှင်၊ ပတိဋ္ဌိတဂန္တာ၊-တည်
 သောကိုယ်ဝန်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ဒေဝတာယ၊အိမ်စောင့်နတ်သည်၊
 နံ၊ထိုဘဒ္ဒိတ္ထိကို၊ ကိမိလနဂရံ၊-ကိမိလမြို့သို့၊ ပဒိုနိတာ၊-တဘန်ဆောင်ခဲ့
 အပ်၏၊အနုတ္တမေန၊အစဉ်သဖြင့်၊ ဂတ္တိနိဘာဝေ၊ကိုယ်ဝန် ရှိသည်၏
 အဖြစ်သည်၊ ပါကဇေ၊ထင်ရှားသည်၊ ဇာတေ၊ဖြစ်လတ်သော်၊ သဿု
 အာဒိဟိ၊-ယောက္ခမမိန်းမသူ အစရှိကုန်သောသူတို့သည်၊ နာတိစာရိနိတိ၊
 လင်ကိုလွန်ကျူး၍ ကျင့်သောမိန်းမဟူ၍၊ အာသကိတာ၊တွေးတောယုံ

မှားအပ်သည်ရှိသော်၊ တာယဇေဝ ဇေဝတာယ၊—ထိုနတ်သည် သာလျှင်၊
 အတ္တနောမိမိ၏၊ အာနုဘာဝေန၊ တန်ခိုးအာနုဘော၊ ဖြင့်၊ ဂင်္ဂါမဟောစော၊—
 ဂင်္ဂါ၏ကြီးစွာသောရေအယဉ်၌၊ ကိမိလနဂရံ၊ ကိမိလမြို့ကို၊ ဩတ္တရန္တေ
 ဝိသုလ္လမ်းရိုးအပ်သကဲ့သို့၊ ဥပဋ္ဌိတေ၊ ငှားရှု တည်စေအပ်သည်ရှိသော်၊
 အတ္တနောမိမိ၏၊ ပတိဗ္ဗတာဘာဝသံသုစကေန၊ မိမိ၏လင်အား ကျင့်ရာ
 သောဝတ်အကျင့်နှင့်ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကိုပြတတ်သော၊ သစ္စာမိဋ္ဌာန
 ဝုဗ္ဗကေန၊ သစ္စာမိဋ္ဌာန်ပြဋ္ဌာန်းခြင်းရှိသော၊ သပတေန၊ ကြိမ်ဆိုခြင်းဖြင့်၊ ဝါ-
 တဝေဂေန၊ လေအဟုန်ကြောင့်၊ သမုဋ္ဌိတင်္ဂိစိလံ၊ ပြင်းစွာထသောလှိုင်း
 တံပိုးတည်းဟူသော ရေအယဉ်ရှိသော၊ ဂင်္ဂါမဟောစံ၊—ဂင်္ဂါ၏ကြီးစွာ
 သောရေအယဉ်ကို၊ အတ္တနောမိမိ၏၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ အာပတိတံ၊ ငှားရှု
 ကျရောက်သော၊ အာယသ၊ ကျဉ္ဇအကျော် အစော မရှိသော အဖြစ်ကို
 လည်း၊ နိဝတ္တေတွ၊ နှစ်စေ့၍၊ သာမိကေန၊ လင်နှင့်၊ သမာဂတာပိ၊ အညီ
 အညွတ် ပေါင်းမိပြန်သည် ရှိသော်လည်း၊ တေန၊ ထိုခင်ပွန်း ဖြစ်သော
 သူကြွယ်သည်၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ငှား၌၊ သသုအာဒိဟိ၊ ယောက္ခမမိန်းမသူအစရှိကုန်
 သောသူတို့သည်၊ အာသကီတာဝိယ၊ တွေးတောရုံရှာအပ်ကုန်သကဲ့သို့၊
 အာသကီတာ၊ တွေးတောရုံရှာအပ်သည်ရှိသော်၊ တတ္ထသိလာယံ၊ တတ္ထ
 သိလ်ပြည်၌၊ တေန၊ ထိုခင်ပွန်းဖြစ်သော ဘောဟက သူကြွယ်သည်၊ ဒိန္နံ၊
 ပေးလိုက်အပ်သော၊ နာမမုဋ္ဌိကံ၊ အမည်ထင်ရှားရှိသောလက်စွပ်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ သညာနဉ္စ၊ အမှတ်အသားကို လည်းကောင်း၊ အပ္ပေန္တိ၊ ပြီးစေ
 လျက်၊ တံအာသကံ၊ ထိုသို့တွေးတော ရုံရှာခြင်းကို၊ နိရံကတွ၊ တင်း
 သည်ကိုပြု၍၊ ဘတ္တ၊ နှောစ၊ မိမိခင်ပွန်း၏ လည်းကောင်း၊ အတ္တနောမိမိ၏၊
 ဘတ္တိ၊ နှောသစ၊ ဆွေမျိုးဖြစ်သော လူများအပေါင်း၏လည်းကောင်း၊ မဟာ
 ဇနသံစ၊ များစွာသော လူအပေါင်း၏ လည်းကောင်း၊ ဩန္တဝနိယ၊ မြီး
 မွင်းခြင်းငှါထိုက်သောမိန်းမသည်၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်ပြီ၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊
 သုဝိသုဉ္စ သီလာစာရတာယ အတိဝိယ လောကေ ပတ္တုယသ၊ အဟော
 သိဘိ၊—သုဝိသုဉ္စ သီလာစာရတာယ အတိဝိယလောကေ ပတ္တုယသ၊
 အဟောသိဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ၊ သော၊ ဆိုတန္တိတ္ထိအမည်ရှိသော မိန်းမ
 သည်၊ အပရေနသမယေန၊ တပါးသောအခါ၌၊ ကာလံကတွ၊ ရတေ၍၊
 တာဝတိံ သဘာဝေန၊ တာဝတိံ သာနတ်ပြည်၌၊ ဥပပန္နသ၊ ခိုသနွေအားဖြင့်
 ဖြစ်လေ၏၊ အထပန္န၊ ဆိုနောက်၌၊ ဘာဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာ
 ဝတ္ထိ၊ တာသ၊ ဝတ္ထိပြည်၌၊ တာဝတိံ သဘာဝေန၊ တာဝတိံ သာနတ်ပြည်

ထို့ကြောင့်-ကြွေတော်မူ၍၊ ပါရိစ္ဆတ္တကမူလေ-ပင်လယ်ကသစ်ပင်၏အနီး
 နှို၊ပဏ္ဍုကမ္ပလ သိလာယံ-ပဏ္ဍုကမ္ပလအမည်ရှိသော ကျောက်ဖျာ၌၊
 နိသိန္ဒေ၊ထိုင်နေတော် မူသည်ရှိသော်၊ ဒေဝပရိသာယစ-နတ်ပရိသတ်
 သည်လည်း၊ ဘဂဝန္တံ-မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသက်မိတွင်ချဉ်းကပ်၍၊
 ဝန္တိဘွာ၊ရှိခိုး၍၊ ဧကမန္တံ-တင့်အပ်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ နိသိန္ဒာ
 ယနေသည်ရှိသော်၊ ဘန္တိတ္ထိဝိ-ဘန္တိတ္ထိနတ်သမီးသည်လည်း၊ ဥပသက်
 မိတွင်ချဉ်းကပ်၍၊ ဝန္တိဘွာ၊ရှိခိုး၍၊ ဧကမန္တံ-တင့်အပ်လျောက်ပတ်သော
 အရပ်၌၊ အဋ္ဌာသိ၊ရုပ်၏အထ၊ဆိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 နိလာပိတာစ(လ)ဖသန္တိ-နိလာပိတာစ(လ)ဖလံဟူ၍၊ တာယ-ထိုနတ်
 သမီးသည်၊ ကတကမ္ပန္တေ-ဘဝ၌ ပြုဘူးသော ကုသိုလ်ကံကို၊ ပုစ္ဆိ-မေး
 တော်မူ၏။ ပြုဒေဝတေ-နတ်သမီး၊ နိလာစ၊ညှိသော အဆင်းတို့လည်း
 ကောင်း၊ပီတာစ၊ရွှေသောအဆင်းတို့လည်းကောင်း၊ ကဋ္ဌာစ၊မည်းသော
 အဆင်းတို့လည်းကောင်း၊ မဇ္ဈိဋ္ဌာစ၊မောင်းသောအဆင်းတို့လည်းကောင်း၊
 လောဟိတာစ၊နီသောအဆင်းတို့လည်းကောင်း၊ အထ၊ထိုမှတပါး၊(ဩဒါ
 တာစ၊မြူသောအဆင်းတို့ လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဥဋ္ဌာဝစာနံ-ဝတ္ထာ
 နံ-အထူးထူးအပြားပြား အဆင်းရှိကုန်သော၊ကိဉ္ဇကွပရိဝါရိတာ၊မတ်ဆံ
 ဝတ်မှ၊တို့ဖြင့်ခြံရံအပ်ကုန်သော၊ မန္ဓာရဝါနံ-မန္ဓာရဝ အမည်ရှိကုန်သော၊
 ပုပ္ဖါနံ-ပန်းတို့၏၊မာလံ၊ပန်းကုံးကို၊ တွံ-သင်နတ်သမီးသည်၊မုဒ္ဒနိ-ထိပ်၌၊
 စာရေသိ-ဆောင်၏။ သု-မခသေ၊-ကောင်းသောပညာရှိသောနတ် သို့၊ဣ
 မေရုက္ခာ-ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အဆင်းသဏ္ဌာန် စသည်နှင့်ယှဉ်ကုန်
 သောပန်းရှိကုန်သောသစ်ပင်တို့သည်၊အညေသု-တပါးကုန်သော၊/ကာ
 ယေသုနတ်ပြည်တို့၌၊ နသန္တိ-မရှိကုန်၊/ဧကန၊အတယ်သို့သဘောရှိသော
 ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တွံ-သင်နတ်သမီးသည်၊/တာဝတိံ-သံ၊-တာဝတိံ
 သာအမည်ရှိသော၊/ကာယံ၊နတ်ပြည်၌၊ဥပပန္နာ၊ယဇိုသန္ဓေအားဖြင့်ဖြစ်၍၊
 ယသသိနိ-များသော အခြံအရံနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ အသိ-ဖြစ်သနည်း။ ဒေ
 ဝတေ-နတ်သမီး၊ ဣဒံ-ဤအကျိုးသည်၊/ကိဿကမ္ပဿ၊-အတယ်သို့
 သော ကုသိုလ်ကံ၏၊/ဖလံ၊အကျိုးနည်း။ ပုစ္ဆိ-တာ-ငါမေးတော် မူအပ်
 သော၊/တွံ-သင်သည်၊/မေ၊မိအား၊ အာစိက္ခ၊-ဖြေကြားဘိသော။ ။

၇- ရှုတတ္ထထိုဂါထာတို့တွင်၊ နိလာပိတာစကာဋ္ဌာစ၊မဇ္ဈိဋ္ဌာ အထလောဟိ
 တာတိတ္ထေ၊နိလာပိတာစကာဋ္ဌာစ၊မဇ္ဈိဋ္ဌာအထလောဟိတာဟူသောဤပါဌ
 ၌၊စသန္ဓေ၊စသန္ဒါသည်၊ ပုတ္တတ္ထသမုပ္ပယော၊ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အနက်

တို့ကိုပေါင်းစည်းခြင်းရှိ၏။ သောသေဝိတောစာတိအာဒိ
နာနိလာစပိတာစဉ်သို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ပစ္စေကံအသိးအသိး၊ နယာဇေ
တဗ္ဗော၊ ယှဉ်အပ်၏။ အထာတိဇေသာသဒ္ဓေါ၊ အထဟူသော ဤသဒ္ဓါ
သည်၊ အညဏ္ဏေ၊ စာပါးသောအနက်၌၊ နိပါတေ၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း။ တေန၊
ထိုအထဟူသောနိပါတ်ဖြင့်၊ ဩဒါတာဒိကေ၊ ဖြူသောအဆင်းအစရှိကုန်
သော၊ အဝတ္ထဝဏ္ဏေ၊ မဆိုအပ်သောအဆင်းတို့ကို၊ သင်္ဂဏ္ဌာတိ၊ သင်္ဂြိုဟ်
၏။ ဣတိသဒ္ဓေါ၊ ဣတိသဒ္ဓါသည်၊ လုတ္တနိဒ္ဓိဋ္ဌော၊ လုတ္တနိဒ္ဓိဋ္ဌတည်း။ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ဆိုအပ်၏။ ဝါ၊ ဆနည်းကား၊ စသဒ္ဓေါ၊ စသဒ္ဓါသည်၊
အဝတ္ထတ္ထသမုပ္ပယော၊ မဆိုအပ်သောအနက်တို့ကိုပေါင်းစည်းခြင်းရှိ၏။
အထာတိဇေသာသဒ္ဓေါ၊ အထဟူသောဤသဒ္ဓါသည်၊ ဣတိသဒ္ဓိတ္ထေ၊ ဣတိ
သဒ္ဓါ၏အနက်၌၊ ပဝတ္ထော၊ ဖြစ်သော၊ နိပါတေ၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း။ ဥစ္စာ
ဝစာနံဝဏ္ဏာနန္တိတ္ထေ၊ ဥစ္စာဝစာနံဝဏ္ဏာနံဟူသောဤပါဌ်၌၊ ဝိဘတ္တိယာ၊
ဝိဘတ်၏၊ နာလောပေါ၊ မကျေခြင်းကို၊ ဗြဟ္မဗ္ဗေ၊ မှတ်အပ်၏။ ဥစ္စာဝစာဝဏ္ဏာ
နံနာနာဝိဝဏ္ဏာနံ၊ အထူးထူးအပြားပြား အဆင်းရှိကုန်သော၊ ဣတိအယံ၊
ဤသည်ကား၊ ဣတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဝါ၊ ဆနည်းကား၊ ဝဏ္ဏာနန္တိ၊ ဝဏ္ဏာ
နံဟူသည်ကား၊ ဝဏ္ဏဝန္တာနံ၊ အဆင်းရှိကုန်သော၊ ကိဉ္ဇကွပရိဝါရိတာ
တိ၊ ကိဉ္ဇကွပရိဝါရိတာဟူသည်ကား၊ ကိဉ္ဇကွဟိ၊ ပွင့်ချပ်တို့ဖြင့်၊ ပရိဝါရိ
တာနံ၊ ခြံရံအပ်ကုန်သော၊ ဟိယုတ္တံ၊ သင့်၏။ ဧတံ၊ ဤပုဒ်သည်၊ သာမိ
အတ္ထေ၊ သာမိအနက်၌၊ ပစ္စတ္တဝစနံ၊ ယဋ္ဌမာဝိဘတ်ရှိသောပုဒ်တည်း။ ဣဒံ၊
ဤသို့သောအမိပ္ပါယ်ကို၊ ဝတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နိလာစ၊ ဤ
သော အဆင်းတို့ လည်းကောင်း၊ ပီတာစ၊ ရွှေသောအဆင်းတို့ လည်း
ကောင်း၊ ကာဠာစ၊ မည်းသောအဆင်းတို့လည်းကောင်း၊ မပ္ပိဋ္ဌာစ၊ မောင်း
သောအဆင်းတို့လည်းကောင်း၊ လောဟိတာစ၊ နီသောအဆင်းတို့လည်း
ကောင်း၊ အထအညေ၊ ထိုမှတပါး၊ ဩဒါတာဒယောစ၊ ဖြူသောအဆင်း
စသောအဆင်းတို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမေသံ၊ ဤအဆင်းတို့၏၊ ဝ
သေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဥစ္စာဝစာဝဏ္ဏာနံ၊ အထူးထူးအပြားပြားသောအဆင်း
ရှိကုန်သော၊ တထာဘူတေဟိယေဝ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာတို့ဖြင့်ဖြစ်
သည်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော၊ ကိဉ္ဇကွဟိကေသရေဟိ၊ ဝတ်ဆံဝတ်မျှ
တို့ဖြင့်၊ ပရိဝါရိတာနံ၊ ခြံရံအပ်ကုန်သော၊ ဝိဝိတ္တသဏ္ဌာနာဒိတာယ၊ ဆန်း
ကြယ်သောသဏ္ဌာန်ရှိသည်အစရှိသောအဖြစ်ကြောင့်၊ ဥစ္စာဝစာနံယထာ
ဝတ္ထဝဏ္ဏဝန္တာနံ၊ အကြင်ကြင် ဆိုအပ်ပြီးသော အဆင်းသဏ္ဌာန်ရှိကုန်

သော၊ မန္ဒာရဝရက္ခသန္တတတယ၊ မန္ဒာရဝမည်သောပန်းပင်မှ ကောင်း
 စွာဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ မန္ဒာရဝါနံ-မန္ဒာရဝ အမည်ရှိကုန်သော၊
 ပုပ္ဖါနံ၊ ပန်းတို့၏၊ မာသံ၊ မန်းကုံးကို၊ ဒေဝတေ၊ နတ်သမီး၊ တံ၊ သင်သည်၊
 တေဟိ၊ ဝုဠေဟိ၊ ထိုထင်ရှားပန်းတို့ဖြင့်၊ ကတံ၊ လုံးသီအပ်ကုန်သော၊ မာလာ
 ဂုဠံ၊ မန်းကုံးကို၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သိရသိ၊ ခွေကွင်း၌၊ ဓာရေသိ၊ ပိဋုနွေသိ၊
 ပန်ဆင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂတ္တံ၊ ဂတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိတံ၊
 ရက္ခတော၊ အကြင်ပန်းပင်မှ၊ တာနိ၊ ပုပ္ဖါနံ၊ ထိုပန်းပွင့်တို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏၊ တေသံ၊ ဆိုပန်းပင်တို့၏၊ ဝိသေသ၊ ဝတ္ထုတယ၊ ထူးသော
 အဆင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အနညသ၊ ဓာရဏတံ၊ စာပါးသော နတ်
 ပြည်တို့နှင့် မဆက်ဆံသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဒေသတံ၊ ဖြခြင်းငှါ၊ နယိမေ
 အညေသုကာယေသုရက္ခသန္တိ သုမေခသေတိ၊ နယိမေအညေသုကာယေ
 သုရက္ခသန္တိ သုမေခသေဟူ၍၊ ဂတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ၊ ကတ္တပါဠေ၊ ထိုပါဠ်၌၊
 ဣမေတိ၊ ဣမေဟူသည်ကား၊ ယထာ၊ ဂတ္တဝတ္ထုသန္တာနာဒိယုတ္တံ၊ အကြင်
 အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အဆင်းသန္တာန် အစရှိသည်တို့နှင့် ယှဉ်ကုန်
 သော၊ ပုပ္ဖဝန္တော၊ မန်းပွင့်ရှိကုန်သော၊ ရက္ခာ၊ မန်းပင်တို့သည်၊ နသန္တိ၊
 မရှိကုန်၊ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း၊ ကာ
 ယေသုတိ၊ ကာယေသုဟူသည်ကား၊ ဒေဝနိကာယေသု၊ နတ်ပြည်တို့၌၊
 သုမေခသေတိ၊ သုမေခသေဟူသည်ကား၊ သုန္ဒရပညေ၊ ကောင်းသော
 ပညာရှိသောနတ်သမီး၊ ။

တတ္ထံ၊ ထိုပဌမဂါထာ၌၊ နိလာတိ၊ နိလာဟူသည်ကား၊ ဣန္ဒနိလမဟာ
 နိလာဒိ၊ မဏိရတနာနံ၊ ဣန္ဒနိလာပတ္တမြားမဟာနိလာပတ္တမြားရတနာတို့၏၊
 ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ နိလာတာသ၊ ညှိသောအရောင်အဆင်းရှိကုန်
 ၏၊ ဝိတာတိ၊ ဝိတာဟူသည်ကား၊ ဖု၊ ယရာဂ ကဏ္ဍတနုပုဇ္ဇကာဒိမဏိ
 ရတနာနန္တ၊ ဖုဿရာဂပတ္တမြား ကဏ္ဍတနုပတ္တမြားပုဇ္ဇကပတ္တမြားအစရှိ
 ကုန်သော ပတ္တမြားရတနာတို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊
 သိဝိသုဝတ္ထုဿ၊ သိဝိရွှေစင်၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊
 ဝိတော ဘာသာ၊ ရှေ့သော အရောင် ရှိကုန်၏၊ ကာဠာတိ၊ ကာဠာ ဟူ
 သည်ကား၊ အမတဗ္ဗာ ကဝိမလယကာဒိ မဏိရတနာနံ၊ အမတဗ္ဗာက
 ပတ္တမြားဝိမလယကပတ္တမြားအစရှိကုန်သောပတ္တမြားရတနာတို့၏၊ ဝသေ
 န၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ကဏ္ဍာဘာသာ၊ မည်းသောအဆင်းအရောင်ရှိကုန်၏၊
 မပ္ပိဋ္ဌာတိ၊ မပ္ပိဋ္ဌာဟူသည်ကား၊ ဇောတိရသဂေါရုတ္တက ဂေါဓေဒကာဒိ

မဏိရတနာနံ-ဇောတိရသပတ္တမြားဂေါမုတ္တကပတ္တမြားဂေါမေဒကပတ္တ
 မြားအစရှိကုန်သော ပတ္တမြားရကနာတို့၏၊ ဝသေနအစွမ်းအားဖြင့်၊ မဉ္ဇ
 ဌောဘာသာ၊-မောင်းသော အဆင်းအရောင် ရှိကုန်၏၊ လောဟိတာတိ၊-
 လောဟိတာဟူသည်ကား၊ ပဒုမရက်လောဟိတာကံပဝါဠရတနာဒီနံ-ပဒုမ
 ရက်ပတ္တမြားနီ လောဟိတာကံပတ္တမြားနီ သန္တာရတနာအစရှိသည်တို့၏၊
 ဝသေနအစွမ်းအားဖြင့်၊ လောဟိတောဘာသာ၊-နီသောအဆင်းအရောင်
 ရှိကုန်၏၊ ကေဝိပန၊-အချိုကုန်သော ဆရာတို့သည်ကား၊ နိလာဒိပဒါနီ၊-နီလ
 အစရှိကုန်သောပုဒ်တို့ကို၊ ရုက္ခာတိဇ္ဈမိနာ၊-ရုက္ခာဟူသောဤပုဒ်နှင့်၊ နိလာ-
 ညီကုန်သော၊ ရုက္ခာသစ်ပင်တို့လည်းကောင်း၊ ဣတိအာဒိနာ၊-ဤသို့အစရှိ
 သည်ဖြင့်၊ ယောဇေတွာ၊-ဗျဉ်၍၊ ဝဒန္တိ၊-ဆိုကုန်၏၊ ပြိသစ္စံ၊-မှန်၏၊ ရုက္ခာဝိ၊-
 သစ်ပင်တို့သည်လည်း၊ နိလာဒိဝဇ္ဇေဟိ၊-အညီအစရှိသော အဆင်းရှိ
 ကုန်သော၊ ပုဗ္ဗဟိ၊-ပုဒ်တို့ဖြင့်၊ သန္တန္တု၊-ကောင်းစွာပုံ၊ လွှမ်းအပ်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ နိလာဒိယောဂတော၊-ညီသောအဆင်းအစရှိသည်နှင့်ယှဉ်
 သော အားဖြင့်၊ နိလာဒိဝေါဟာရံ၊-နီလအစရှိသော ခေါ်ပေါ်ခြင်းကို၊
 လဘန္တိ၊-ရကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊-ဆိုကြောင့်၊ တော၊-ဆိုသစ်ပင်တို့သည်၊ နိလာ-
 ညီသောအဆင်းရှိကုန်သော၊ ရုက္ခာ၊-သစ်ပင်တို့လည်းကောင်း၊ (ပ)၊ လော
 ဟိတာ၊-နီသောအဆင်းရှိကုန်သော၊ ရုက္ခာ၊-သစ်ပင်တို့လည်းကောင်း၊ (ပ)၊
 ဣမေ၊-ဤသို့သဘောရှိကုန်သော၊ ရုက္ခာ၊-ပုဒ်တို့သည်၊ အညေသု၊-တပါး
 ကုန်သော၊ ကာယသု၊-နတ်ပြည်တို့၌၊ နိသန္တိ၊-မရှိကုန်၊ (သုမေခသေ၊-ကောင်း
 သောပညာရှိသောနတ်သမီး၊ တံ၊-ဆင်နတ်သမီးသည်၊ ယတော၊-အကြင်
 ပန်းပင်မှ၊ ဥစ္စာဝစာနံဝဏ္ဏာနံ၊-အထူးထူးအပြားပြားသော အဆင်းရှိကုန်
 သော၊ ကိဉ္ဇကုပရိဝါရိတာနံ၊-ဝတ်ဆံဝတ်မှတို့ဖြင့် ခြံရံအပ်ကုန်သော၊
 မန္ဒာရဝါနံ၊-မန္ဒရဝအမည်ရှိကုန်သော၊ ပုပ္ဖာနံ၊-မန်းတို့၏၊ မာလံ၊-ပန်းကုံးကို၊
 ဓာရေသိ၊-မန်ဆင်၏၊ ဣတိ၊-ဤသို့၊ ယောဇနာ၊-ယောဇနာခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗာ၊-
 ပြုအပ်၏၊ တတ္ထ၊-ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ ယထာဒိဋ္ဌေ၊-ဆင်မြင်တိုင်း ဖြစ်ကုန်
 သော၊ ဝဏ္ဏဝိသေသယုတ္တေ၊-ထူးသောအဆင်းနှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ပုဗ္ဗ-
 ပန်းတို့ကို၊ ကိဉ္ဇေတွာ၊-ကြား၍၊ တေသံ၊-ဆိုပန်းတို့၏၊ အသာဓာရဏဘာဝ
 ဒဿနတ္ထံ၊-သူတပါးတို့နှင့် မဆက်ဆံသည်၏အဖြစ်ကို ပြခြင်းအကျိုးငှါ၊
 ရုက္ခာနံ၊-မန်းပင်တို့၏၊ အာဝေဏိကာဘာဝဒဿနံ၊-အသီးအခြားတပါးနတ်
 ပြည်တို့၌မရှိသော အဖြစ်ကိုပြခြင်းသည်၊ ပဌမနယော၊-ပဌမနည်းတည်း၊
 ရုက္ခာနံ၊-မန်းပင်တို့၏၊ အသာဓာရဏဘာဝဒဿနနု၊-တပါးသောနတ်ပြည်

၂၅၀

ဝိမာနဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိဿယ

တို့နှင့် မဆက်ဆံသည်၏အဖြစ်ကိုပြသဖြင့်၊ ဝုတ္တိနည်းတို့၏၊ အာဝေဏိ
 ကာဘာဝဒယနံ၊-အသီးအခြား တပါးနတ်သမီးတို့နှင့် မရှိခြင်းကိုပြခြင်း
 သည်၊ နတ်ယနယော၊ နတ်ယနည်းတည်း၊ ပဌမနယော၊ မဌမနည်း၌၊ ဝဏ္ဏာ
 ဒယော၊-နီလဝီတအစရှိကုန်သော အဆင်းတို့ကို၊ သရူပေန၊ သရုပ်အား
 ဖြင့်၊ ဂဟိတာ၊ မူအပ်ကုန်၏၊ နတ်ယနယော၊ နတ်ယနည်း၌၊ နိဿယမရေန၊
 မှီရာပန်းပင်ကို အဦးပြသဖြင့်၊ ဝဏ္ဏာဒယော၊-နီလဝီတစသော အဆင်း
 စသည်တို့ကို၊ ဂဟိတာ၊ မူအပ်ကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ ဧတေ
 သံ၊-ဆိုနည်းနှစ်ပါးတို့၏၊ ဝိသေသော၊ အထူးတည်း၊ ကေနာတိ၊ ကေန
 ဟူသည်ကား၊ ကေန၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသော၊ ဝုညကမ္ပေန၊ ကောင်းမှု
 ကံကြောင့်၊ ကာယံတာဝတိံ သံ၊-တာဝတိံ သာ နတ်ပြည်၌၊ ဣတိအယံ၊
 ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း၊ ဝုတ္တိတာဝိက္ခာတိ၊ ဝုတ္တိ
 တာဝိက္ခာဟူသည်ကား၊ ဝုတ္တိတာဝိ၊ ငါတို့ရားမေးတော်မူအပ်သော၊ တံ၊
 သင်နတ်သမီးသည်၊ အာဝိက္ခကထေဟိ၊ ဖြေကြားဘိလော။ ။

ဝေ၊ ဤသို့၊ ဩဝတေ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တိတာဝိမေးတော်မူအပ်
 သော၊ သာဒေဝတာ၊ ဆိုနတ်သမီးသည်၊ ဣမာဟိဂါထာဟိ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊
 သောဂါထာတို့ဖြင့်၊ ဗျာကာသိ၊ ဖြေကြား၏။ ဩဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဝုဠေ၊
 ရှေးဘဝ၌၊ ကိမိလသယံ၊ ကိမိလပြည်တော်၌၊ ဘဒ္ဒိတ္ထိယာ၊ ဘဒ္ဒိတ္ထိအမည်ရှိ
 သော၊ ဥပါသိကာတိ၊-ဥပါသိကာမဟူ၍၊ ဓာတုပညာတော်မကို၊ မနုဿာ၊
 လူတို့သည်၊ အညံ့သု၊ သိကုန်၏၊ အဟံ၊ ဓာတုပညာတော်မသည်၊ သဒ္ဓါဝီလေ
 န၊ သဒ္ဓါဝီသန္တံ၊ သမ္ပန္နာ၊ မြည့်စုံသည်၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ သံဝိဘာဂ
 ရတာ၊-စားရာတို့က-တချို့ခွဲခြမ်းလွှဲဒါနိးပေးဝေခြင်း၌ မွေ့လျော်ပျော်ပါး
 သောန္တလုံးရှိသည်၊ အဟောသိ၊-ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ ။ ဩဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊
 အဟံ၊-ဓာတုပညာတော်မသည်၊ ဥဇ္ဇဘူတသု၊-ဖြောင့်မတ်သော အဖြစ်သို့
 ရောက်ကုန်သော၊ ဩက္ခယ၊ သု၊ ရဟန်းတို့၌၊ ဝိပ္ပသန္ဓေန၊ အထူးသဖြင့်ကြည်ညို
 စွာသော၊ စေတသ၊ မိတ်ဖြင့်၊ အတ္ထာဒနဉ္စ၊ အဝတ်သင်္ကန်းအခြုံအရုံကို
 လည်းကောင်း၊ ဩတ္တုဉ္စ၊ ဆွမ်းကိုလည်းကောင်း၊ သေနာသနဉ္စ၊ အိပ်ရာနေရာ
 ကိုလည်းကောင်း၊ ပဒီဝိယဉ္စ၊ ဆီမီးခွက်ကို လည်းကောင်း၊ အဒါသိ၊ ပေး
 လှူခဲ့ဘူး၏။ ။ ဩက္ခယ၊-လဆန်းပက္ခ၏၊ စတုဒ္ဓသိ၊-တဆဲ့လေးရက်တို့၏
 ပြည့်စုံကြောင်းဖြစ်သောနေ့ပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ ပဉ္စဒ္ဓသိ၊-တဆဲ့ငါးရက်
 တို့၏ပြည့်စုံကြောင်းဖြစ်သောနေ့ပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ ပက္ခသ၊-လဆန်း
 လဆုတ်ပက္ခ၏၊ ပာဝစာဋ္ဌမိ၊ အကြင်ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့သည်၊ အတ္ထိ၊

၂၅၁

ရှိ၏။ တံအဋ္ဌမိစ၊ဆိုရှင်ချက်မြောက်သော၊ နေ့ပတ်လုံး၎င်း၊ ပါမိုဟာရိယ
 ပက္ခန္ဓ၊-စတုဒ္ဓသိပဉ္စမိအဋ္ဌမိနေတို့၌ အတ္ထိ အဝိတို့၏အစွမ်းအားဖြင့် ဖြစ်
 သောနေ့ပတ်လုံး၎င်း၊ အဋ္ဌဂံ သုဿမာဂတံ၊-အင်္ဂါရှစ်ပါးတို့နှင့် သာယျင်
 ကောင်းစွာပြည့်စုံသော၊ ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ်သီလကို၊ ဥပဝသိသံသုံးခု
 တူး၏၊ ဩဒါနဝိသိမ်းကုန်သောပက္ခတို့၌၊ ဝိလေသုယသီလတို့၌၊ သံဝုတာ၊
 -စောင့်စည်းသည်၊ အဟောသိ၊-ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏၊ ဖါတာဘိမိတာ၊ ဆူ၏အသက်
 ကိုသတ်ခြင် မှ၊ ဝိရတ၊-ကြည်ရှောင်သည်၊ အဟောသိ၊-ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏၊ ဩသ၊
 ဝါဒါစ၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားကိုပြောဆိုခြင်းမှလည်း၊ ဩညတ၊-စောင့်
 စည်းဝိတ်မင်သည်၊ အဟောသိ၊-ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏၊ ဝေယျာဝ၊-ခိုးတတ်သောသူ
 ၏အဖြစ်မှလည်း၊ ကောင်း၊-အတိစာရာစ၊-လင်ကိုကျူးလွန်၍ ယောက်ျား
 တပါးတို့၌ မေရန်အကျင့်ကို ကျင့်ခြင်းမှလည်း၊ ကောင်း၊-မဇ္ဇပါနာစ၊-သေ
 အရက်ကိုသော ကံစားခြင်းမှလည်း၊ ကောင်း၊-အာရုကာစ၊-ဝေးစွာရှောင်
 ကြဉ်ခြင်းသည်လည်း၊ အဟောသိ၊-ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏၊ ပဉ္စသိက္ခာပဒေ၊-ငါး
 ပါးသောသိက္ခာပုဒ်၌၊ ရုတ၊-မွေ့လျော်သောနှလုံးရှိသည်၊ အရိယသစ္စာနံ၊
 အရိယသစ္စာတို့၌၊ ကောဝိဒါ၊-မိမ္မာသည်လည်း၊ အဟောသိ၊-ဖြစ်ခဲ့ဘူး
 ၏။ ဘန္တေ၊-အရှင်ဘုရား၊ အဟံ၊-အကျွန်ုပ်သည်၊ စက္ခု၊-မတော၊-ငါးပါး
 သောပညာစက္ခုရှိတော်မူသော၊ ဣဝ၊-ဝတော၊-မြတ်စွာဘုရား၏၊ အပ္ပမာဒ
 ဝိဟာရိနိ၊-ဣသိုလ်တရားတို့ကိုဖြည့်ကျင့်ခြင်း၌သတိမကင်းရှိသည်ဖြစ်၍
 နေလေ့ရှိသော၊ ဥပါသိကာ၊-ရတနာသုံးပါးကိုဆည်းကပ်တတ်သော ဒါသိ
 ကာမသည်၊ အဟောသိ၊-ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ အဟံ၊-တပည့်တော်မသည်၊
 ကတာဝကာသ၊-မြှူအပ်သော ကုသိုလ်ကံတည်းဟူသောအခွင့်ရှိသည်၊
 ကတကုသလ၊-ပြုအပ်ပြီးသောကုသိုလ်ကံရှိသည်၊ ဟုတွာ၊-ဖြစ်၍၊ သယံ
 ပာာ၊-မိမိအလိုလိုထွန်းတောက်ပလျက်၊ နန္ဒနံ၊-နန္ဒအမည်ရှိသောတာဝတိ
 သာနတ်ပြည်၌၊ အနုဝိစ၊-ရာမိသွားလာကျင်သည်၏၊ ဩန္တေ၊-အရှင်ဘုရား၊
 အဟံ၊-တပည့်တော်မသည်၊ ပရမဟိတ၊-နန္ဒကမ္မကော၊-အလွန်လျှင်ပစ္စုပ္ပန်
 မျက်မှောက်၌ ဖြစ်သော အကျိုးစီးပွားဖြင့် ခြီးမြှောက်တတ် ကုန်သော၊
 ဘိက္ခု၊-စ၊-ရဟန်းတို့ကိုလည်း၊ ကောင်း၊-တပသိယုဂံ၊-ဗိလေသာတို့ကိုပူဇော်
 စေတတ်သော အကျင့်ရှိသောသာဝကတို့၏ အစုံဖြစ်သော၊ မဟာမုနိဉ္စ၊
 မြတ်သောရဟန်းမြတ်နှစ်ပါးကိုလည်း၊ ကောင်း၊-အတောဇယိ၊-လုပ်ကျွေးခဲ့
 ဘူး၏၊ အဟံ၊-တပည့်တော်မသည်၊ ကတာဝကာသ၊-ပြီးစေအပ်သော
 ကုသိုလ်ကံတည်းဟူသောအခွင့်ရှိသည်၊ ကတကုသလ၊-ပြုအပ်ပြီးသော

ကုသိုလ်ကံရှိသည်၊ ဟုတွေးဖြစ်၍၊ သယံပဏာမိမိ၏အရောင်ဖြင့်တွန်းပ
 လျက်၊ နန္ဒနံ၊ နန္ဒမည်သောတာဝတိံ သာနတ်ပြည်၌၊ အနုဝိစရာမီးသွားလာ
 ကျင်လည်ရ၏။ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ အပ္ပရိမိ
 တံ၊ မနှိုင်းယှဉ်နိုင်သော၊ သုခါဝဟံ၊ မီးပွားချင်းသာကို ပြီးစေတတ်သော၊
 အဋ္ဌကိကံ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးတို့နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ်ကို၊ သတတံ၊
 အခါခပ်သိမ်း၊ ဥပဝသိ၊ ဆုံးခဲ့ဘူး၏။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ကတာဝကာ
 သာ၊ ပြီးစေအပ်သော ကုသိုလ်ကံတည်းဟူသောအခွင့်ရှိသည်၊ ကတကု
 သလာ၊ ပြုအပ်ပြီးသောကုသိုလ်ကံရှိသည်၊ ဟုတွေးဖြစ်၍၊ သယံပဏာမိမိ
 အရောင်ဖြင့် တွန်းတောက်ပလျက်၊ နန္ဒနံ၊ နန္ဒမည်သော တာဝတိံ သာ
 နတ်ပြည်၌၊ အနုဝိစရာမီးသွားလာကျင်လည်ရ၏။ ဤတို့၏အကြောင်း
 ဖြေကြား၏။ ။

၂၁၄ ဘဒ္ဒိတ္ထိယာတိမံ အညံသု၊ ကိမိလယံ ဥပါသိ
 ကာတိ၊ ဘဒ္ဒိတ္ထိယာတိမံ အညံသု ကိမိလယံ ဥပါသိကာဟု သည်ကား၊ အာ
 စာရသမ္ပတ္တိယာ၊ ကောင်းမြတ်သော အကျင့်နှင့်ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်၊ သစ္စ
 ကိရိယာယ၊ သစ္စာဓိဋ္ဌာန်ခြင်းလျှင် ပြဋ္ဌာန်းခြင်းရှိသော ကျိန်ဆိုခြင်းဖြင့်၊
 ဥပ္ပတ္တမာနမဟောစာနိဝတ္တနေန၊ လွှမ်း၍တက်သကဲ့သို့ဖြစ်သောကြီးသော
 ဂင်္ဂါမြစ်ရေအယဉ်ကို ဆုတ်နစ်စေသဖြင့်၊ အာဇ္ဈာသိလာတိ၊ မကျိုးမပြတ်
 သောသိလရှိသော မိန်းမဟူ၍၊ သဉ္ဇာတနိစ္ဆယာ၊ ကောင်းစွာဖြစ်သော
 ဆုံးဖြတ်ခြင်းရှိသော၊ အယံဇ္ဈတ္တိ၊ ဤမိန်းမသည်၊ ဗာဒ္ဒါသုန္နရာ၊ ကောင်းမြတ်
 သောမိန်းမတည်း။ တသ္မာ၊ ဆိုကြောင့်၊ ဘဒ္ဒိတ္ထိကာ၊ ဘဒ္ဒိတ္ထိကာအမည်ရှိ
 သော၊ ဥပါသိကာ၊ ဥပါသိကာမတည်း။ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်း။ မံ၊ တပည့်
 တော်မကို၊ ကိမိလနဂရဝါသိနော၊ ကိမိလအမည်ရှိသောပြည်၌ နေကုန်
 သောလူအပေါင်းတို့သည်၊ ဇာနိံ သု၊ ဆိပါကုန်၏။ သဒ္ဓါသိလေနသမ္ပန္နာတိ
 အာဒိ၊ သဒ္ဓါသိလေနသမ္ပန္နာ ဤသို့အစရှိသော စကားသည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊
 အောက်၌။ ဂုတ္တနယတ္တာ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
 ဥတ္တာနတ္ထမေဝ၊ ပေါ်သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ နိဝိစ၊ တနည်း
 သော်ကား၊ သဒ္ဓါတိဇ္ဈမိနာ၊ သဒ္ဓါဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ သဒ္ဓါနံ၊ သဒ္ဓါတည်း
 ဟူသောသူတော်ဥစ္စာကို၊ ဒသိတံ၊ ပြုအပ်၏။ သံဝိဘာဂရတာ၊ အတ္ထာဒနုဉ္စ
 ဘတ္တဉ္စ၊ သေနာသနံ ပဒီရိယံ၊ အဒါသိံ ဥဇုဘူတေသု၊ ဝိပ္ပသန္ဓေနစေတသာ
 တိစဇ္ဈမိနာ၊ သံဝိဘာဂရတာ၊ အတ္ထာဒနုဉ္စဘတ္တဉ္စ၊ သေနာသနံ ပဒီရိယံ၊
) အဒါသိံ ဥဇုဘူတေသု၊ ဝိပ္ပသန္ဓေနစေတသာဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ ဝိသင်္ဂဓံ။

စာဂတည်းဟူသောသုတော်ဥစ္စာကို၊ ဒသိတံ၊ ပြအပ်၏၊ ဝိလေနသမ္ပန္နာ
စတုဒ္ဓသိ၊ ပဉ္စဒ္ဓသိ၊ ပဉ္စသိက္ခာပဒရတာတိစက္ကမိနာ၊ သိလေနသမ္ပန္နာစတုဒ္ဓ
သိ၊ ပဉ္စဒ္ဓသိ၊ ပဉ္စသိက္ခာပဒရတာဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်လည်း၊ သိလေနံ၊ သိလ
တည်းဟူသောသုတော်ဥစ္စာကိုလည်းကောင်း၊ ဟိရိနံ၊ မိရိတည်းဟူသော
သုတော်ဥစ္စာကိုလည်းကောင်း၊ ဩတ္တပ္ပနန္ဒ၊ ဩတ္တပ္ပတည်းဟူသော သု
တော်ဥစ္စာကိုလည်းကောင်း၊ ဒသိတံ၊ ပြအပ်၏၊ အရိယသစ္စာနကောဝိဒါတိ
ဣမိနာ၊ အရိယသစ္စာန ကောဝိဒါဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်၊ သုတမနံ၊ သုတ
တည်းဟူသောသုတော်ဥစ္စာကိုလည်းကောင်း၊ ပညာနန္ဒ၊ မညာတည်းဟူ
သော သုတော်ဥစ္စာကိုလည်းကောင်း၊ ဒသိတံ၊ ပြအပ်၏၊ ဣတိတသ္မစ၊ ထို
ကြောင့်၊ သာ၊ ထိုဘဒ္ဒိတ္ထိအမည်ရှိသော နတ်သမီးသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ
အား၊ သတ္တဝိဓံ၊ ခုနစ်ပါးအပြားရှိသော၊ အရိယနပဋိလာဘံ၊ မြတ်သော
အရိယာ သုတော်ကောင်းတို့၏ ဥစ္စာကိုရခြင်းကို၊ ဒေသတိ၊ ပြ၏၊ ဗြဟ္မသိ
ကာစက္ခုမတော၊ (ပ)၊ အနုဝိစရာမိနန္ဒနံ ဣမိနာ၊ ဥပါသိကာစက္ခုမတော
(ပ)၊ အနုဝိစရာမိနန္ဒနံ ဟူသောဤဝါကျဖြင့်၊ တဿ၊ ထိုသုတော်ကောင်း
တို့၏ဥစ္စာခုနစ်ပါး၏၊ ဗိဇ္ဇေဓိကဉ္စ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌ခံစား
အပ်သည်လည်းဖြစ်ထသော၊ သမ္ပရာယိကဉ္စ၊ တမလွန်လောက၌ ခံစား
အပ်သည်လည်းဖြစ်ထသော၊ အာနိသံသံ၊ အကျိုးကို၊ ဝိဘာဝေတိ၊ ထင်စွာ
ပြ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ကတာဝကာသာတိ၊ ကတာဝကာသာဟူ
သည်ကား၊ နိပ္ပာဒိတာ၊ ပြီးစေအပ်သော၊ သုစရိတာဝကာသာ၊ သုစရိက်
ကုသိုလ်ကံတည်းဟူသော အခွင့်ရှိသည်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သုစရိတကမ္မံ၊
သုစရိက် ကုသိုလ်ကံသည်၊ တဒတ္ထေစ၊ ထိုမျက်မှောက်၌ ရအပ်သော
အကျိုး၌လည်းကောင်း၊ အာယတိဉ္စ၊ နောင်တမလွန်ဘဝ၌လည်းကောင်း၊
သုခါဂါသဟေတုတာယ၊ ချမ်းသာစွာနေရခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သည်၏
အဖြစ်ကြောင့်၊ သုခဝိဟာရဿ၊ ချမ်းသာစွာနေရခြင်း၏၊ အာဝါသောတိ၊
အခွင့်ဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ကတကုသလာတိ၊ ကတ
ကုသလာဟူ၍၊ အာဟာ၊ မိန့်ဆိုပြီ၊ ဝုဇ္ဇေ၊ ရှေး၌၊ အနာသေတ၊ ခေတ္တဝိသေသံ၊
မသုံးသပ်အပ်သော ခေတ်အထူးရှိသော၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဒါနမယံ၊ ဒါန
ဖြင့်ပြီးသော၊ ဝုညံ၊ ကောင်းမှုကံကို၊ ဝတု၊ ဆိုပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊
တဿ၊ ထိုဒါနကုသိုလ်ကံ၏၊ အာယတနဂတံ၊ ကြီးပွားခြင်းသို့ ရောက်
သည်ကို၊ ဒေသတံ၊ ပြခြင်းငှါ၊ ဘိက္ခု၊ စာတိအာဒိ၊ ဘိက္ခု၊ စဉ်သို့အစရှိ
သောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ၊ ထတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဘိက္ခု၊ တိ၊ ဘိက္ခု၊ ဟူ

၂၆၂

မိမိနဝတ္ထုအတ္ထကထာနိဿယ

သည့်ကား၊ အနဝသေသဘိန္ဒကိလေသတာယ၊ အကြွင်းအကျန်မရှိ ဖျက်
ဆီးအပ်သော ကိလေသာရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခုမည်၏၊
ပရမဟိတာနု ကမ္မကေတိ၊ ပရမဟိတာနုကမ္မကေတိ ဟူသည်ကား၊ ပရမံ
အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကာဒိနာ၊ ပစ္စုပ္ပန်မျက်မှောက်၌ဖြစ်သော
အစီးအပွားစသော၊ ဟိတေန၊ အကျိုးစီးပွားဖြင့်၊ ဒေနုပ္ပဟကေ၊ မြီးမြှောက်
အပ်ကုန်သော၊ အဘောဇယိန္တိ၊ အဘောဇယိ ဟူသည်ကား၊ ပဏီတေန၊
မြတ်သော၊ ဘောဇနေန၊ ဘောဇဉ်ဖြင့်၊ ဘောဇဇယိ၊ ကျွေးမွေးလှူဒါန်းပြီး၊
တပဿိယုဂန္တိ၊ တပဿိယုဂံ ဟူသည်ကား၊ ဥတ္တနေ၊ မြတ်သော၊ တပ
သာ၊ အကျင့်ဖြင့်၊ သဗ္ဗကိလေသပက္ခံ၊ အလုံးစုံသော ကိလေသာအစမ်း
ကို၊ တပေတွာ၊ မူပန်စေ၍၊ သမုန္တိန္ဒိတွာ၊ အကြွင်းမဲ့ဖြစ်၍၊ ဌိတတ္တံ၊
တည်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တပဿိဘူတံ၊ အလုံးစုံသော ကိလေသာတို့
ကိုအကြွင်းမဲ့ ဖြတ်တတ်သည် ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ယုဂံ၊ သာဝကအရံဖြစ်
သော၊ မဟာမုနိန္ဒိ၊ မဟာမုနိ ဟူသည်ကား၊ တတောဝေ၊ ထိုကြောင့်
သာလျှင်၊ မဟာဇ္ဈသိဘူတံ၊ မြတ်သောဇ္ဈသိဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဝါ၊ စာနည်း
ကား၊ မဟာတော၊ ကြီးကျယ်များမြတ်သော၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ ဝိသယသ၊
အာရုံကို၊ မဟာဇ္ဈနေဝ၊ ကြီးကျယ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဥာဏေန၊
ဥာဏ်ဖြင့်၊ မုနုနတောမရိန္တိန္ဒိနတော၊ မိုင်းခြား၍ သိတတ်သောကြောင့်၊
မဟာမုနိ၊ ရဟန်းမြတ်ကို၊ ဇေတံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသော စကားကို၊ ဧ
အဂ္ဂသာဝက၊ နှစ်ပါးကုန်သော အဂ္ဂသာဝကတို့ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊
ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ အပရိမိတံသုခါဝဟန္တိ၊ အပရိမိတံ သုခါဝဟံ
ဟူသောဤဝုဒ်ကို၊ အနုနာသိကလောပံ၊ နိဂ္ဂဟိတံ၏ကျေခြင်းကို၊ အကတွာ၊
မပြုမူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဝိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယာဝယတ္တကမ၊ အကြင်မျှ
လောက်ကုန်သော၊ သဂ္ဂါနတ်ပြည်တို့သည်၊ သုခါချမ်းသာကုန်၏၊ ဣဒံ၊
ဤနတ်ပြည် ချမ်းသာကို၊ အက္ခာ နေန၊ ဟောကြား သဖြင့်၊ ပါပုဏိတံ၊
ရောက်မိသောငှါ၊ ယာဝနသုကရံ၊ မပြုလွှတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒနတော၊
ဟောတော်မူသောကြောင့်၊ သဂ္ဂဝေတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝေဒနံ၊ စကား
တော်ကို၊ သဒ္ဓဟိတတာယ၊ သံကြည်ခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧ ပရိ
မာဏံ၊ အဆုံးမရှိသော၊ ဟိတာသုခနိဗ္ဗတ္တကံ၊ စီးပွားချမ်းသာကံ၊ ပြီးစေတတ်
သော၊ ဝါ၊ စာနည်းကား၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ အနုဘာဝေနေ၊ တန်ခိုးအခန့်
ဘော်ဖြင့်၊ အပရိမိတံ၊ မနှိုင်းယှဉ်နိုင်သော၊ သုခါဝဟံသုခသ၊ အာဝဟာန
ကံ၊ ချမ်းသာကို ရွက်ဆောင်တတ်သော၊ သတတန္တိ၊ သတတံဟူသည်

ကား၊ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ တံတံဥပေါသထ ကျေနဒိသံ၊ ထိုထို ဥပုသ်စောင့်ရာသော ရက်ကို၊ အဟာပေတွာ၊ မယုတ်မလျော့စေမူ၍၊ ဝါ-
 တနည်းကား၊ ထံတံဥပေါသထကျေနဒိသံ၊ ထိုထိုဥပုသ်စောင့်ရာသော
 နေ့ရက်ကို၊ အဓဏ္ဍံ၊ မပြတ်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဗုဒ္ဓိပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်စုံသည်ကို၊
 ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝါ၊ စာနည်းကား၊ သတတံသဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ သုခါဝ
 ဟံ၊ ချမ်းသာကိုဆောင်ပေးတတ်သော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇ
 နာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း၊ သေသံ၊ ကြွင်းသော၊ ကားသည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အော
 ဌ်၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ အထပစ္ဆာ၊
 ထိုင်နောင်မှ၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မနုဿလောကံ၊ လူ့ပြည်သို့၊
 အာဂန္တ၊ ကြွတော်မူခဲ့၍၊ ဘဒ္ဒိတ္ထိဝိမာနံ၊ ဘဒ္ဒိတ္ထိဝိမာနဝတ္ထုကို၊ ဝိက္ခုနံ၊
 ရဟန်းတို့အား၊ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူပေ၏၊ သာဒေသနာ၊ ထိုဒေသနာ
 တော်သည်၊ ဩမ္မတ္တပရိသာယ၊ ရေံလာသောပရိသတ်အား၊ ဩာတ္ထိကာ၊
 အကျိုးရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤတူင်အပြီးတည်း၊ (ဘဒ္ဒိတ္ထိ
 ဝိမာနဝတ္ထုနာ၊ ဘဒ္ဒိတ္ထိဝိမာန ဝတ္ထု၏ အတွင်း သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့
 ရောက်ပြီ။ ။)

၂၆၂ ၂-စိတ္တလတာဝဂ်-၆-သောဏ ဗိန္နာဝိမာနဝတ္ထု၊ ၇

မ/၁၀၃ အဘိတ္တန္တနဝဏ္ဏေနာတိဣဒံ၊ အဘိတ္တန္တန္တနဝဏ္ဏေနဟူသောဤဝိမာန
 ဝတ္ထုသည်၊ သောဏဗိန္နာဝိမာနံ၊ သောဏဗိန္နာဝိမာနဝတ္ထုတည်း၊ တဿ၊
 ထိုဝတ္ထု၏၊ ဥပုတ္တံ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်ကား၊ ကာ၊ အတယ်နည်း၊ ဝာဂ
 ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဩာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၏အနီး၌၊ ဇေတဝနေ၊
 ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏၊ တေနသမယေန၊ ထိုအ
 ခါ၌၊ နာဠန္ဒာယံ၊ နာဠန္ဒမြို့၌၊ သောဏဗိန္နာနာမ၊ သောဏဗိန္နာအမည်ရှိသော၊
 ကော၊ အယောက်သော၊ ဥပါသိကာ၊ ဥပါသိကာမသည်၊ သဒ္ဓါ၊ သမ္မန္တာ၊
 သဒ္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဟတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ စတူ
 ဟိပစ္စယေဟိ၊ ယစည်းလေးပါးတို့ဖြင့်၊ သက္ကစ္စံ၊ ရှိသေစွာ၊ ဥပဗ္ဗဟတိ၊ လုပ်
 ကျွေး၏၊ ဩပိသုန္ဓု၊ အလွန်စင်ကြယ်သော၊ နိစ္စသီလံ၊ နိစ္စသီလကို လည်း
 ကောင်း၊ အဋ္ဌင်္ဂသမ္ပန္နာဂတံ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော၊ ဥပေါသထံ၊
 ဥပုသ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဥပဝသတိ၊ ဆုံး၏၊ ဩ၊ ထိုဥပါသိကာ မသည်၊
 ဓမ္မသုဓနသပ္ပာယ်၊ တရားတော်ကို နာခြင်း၌လျောက်ပတ်သည်၏အဖြစ်

ကိုပဋိလဘိက္ခဝေသောကြောင့်၊ ဥပနိဿယသမ္ပန္နတာယ၊ ဥပနိဿယ
 နှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တေသစ္စကမ္မဋ္ဌာနံ၊ သစ္စာလေးပါးနှင့်စပ်
 သောကမ္မဋ္ဌာနံကို၊ ပရိဖြူဟန္တိ၊ မွှားများသည်ဖြစ်၍၊ သေတာပန္နာ၊ သေ
 တာပန်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ အထပစ္ဆာ၊ ဆိုမှနောက်၌၊ အညတရေန၊
 အမှတ်မရှိတပါးပါးသော၊ ရောဂေန၊ အနာသည်၊ ဖုဋ္ဌာ၊ နှိပ်စက်အပ်သည်
 ဖြစ်၍၊ ကာလံကတွာ၊ ဟုတေ၍၊ တာဝတိံ၊ သေသု၊ အာဝတိံ၊ သာနတ်ပြည်တို့
 ၌၊ ပုပ္ဖိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟံ၊ ထိုနတ်သမီးကို၊ အာယသ္မာ၊ မဟာမောဂ္ဂလာနော၊ အရှင်
 မဟာမောဂ္ဂလာန်သည်၊ အဘိက္ကန္တေနဝဇ္ဇေန(ပ)၊ သဗ္ဗဒိဿ၊ ပဘာသတိ
 တိ၊ အဘိက္ကန္တေနဝဇ္ဇေန(ပ)၊ သဗ္ဗဒိဿ၊ ပဘာသတိဟူ၍၊ ဣမာဟိဂါထာ
 ဟိ၊ ဤဂါထာတို့ဖြင့်၊ ပနိပုစ္ဆံ၊ မေးတော်မူ၏၊ ဩယာဝံ၊ အကြင်သင်
 သည်၊ အဘိက္ကန္တေန၊ အလွန်နှစ်သက် သွယ်ရှိသော၊ ဝဇ္ဇေန၊ အရောင်အ
 ဆင်းဖြင့်၊ သဗ္ဗဒိဿ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပဘာသတိ၊
 ထွန်းတောက် မစေနိုင် သနည်း။ ။ မောဂ္ဂလာ နေန၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန်
 သည်၊ ပုစ္ဆိ၊ တေးမေးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တမနာ၊ နှစ်သက် ဝမ်းမြော်သော
 စိတ်ရှိသော၊ သာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သမီးသည်၊ ဣဒံ၊ ဤအကျိုးသည်၊
 ယသကမ္မဿ၊ အကြင်ကုသိုလ်ကံ၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ပဉ္စ၊ ဆိုခြင်းငှါအလိုရှိ၍ မေးအပ်သော၊ တံကမ္မံ၊ ထိုကံကို၊ ပုဋ္ဌာပုဋ္ဌာကာ
 ရေနော၊ မေးအပ်သော အခြင်းအရာဖြင့်သာလျှင်၊ ဝိယာကာသိ၊ ဖြေကြား
 ၍၊ သာဏဒိန္နာတိ၊ သောဏဒိန္နာဟူ၍၊ ဖံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ အညံ၊ ဆိုကြပါ
 ကုန်၏၊ ယသသိနော၊ အချွေအရံပရိသတ်များခြင်း လည်းရှိတော် မူထ
 သော၊ ဧဝါတမဿ၊ ဧဝါတမမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဥပါသိကာ၊ ဥပါသိကာမ
 သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏၊ တေန၊ ဆိုသို့သဘောရှိသောကုသိုလ်ကံ
 ကြောင့်၊ မေ၊ အပည့်တော်မ၏၊ တေဒိသော၊ ဤသဘောရှိသော၊ ဝဇ္ဇော၊
 အရောင်အဆင်းသည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ ပ၊ မေ၊ အပည့်တော်မ၏၊ ဝဇ္ဇော
 စ၊ အရောင်အဆင်း သည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိဿ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော အရပ်
 မျက်နှာတို့ ကို၊ ပဘာသတိ၊ ထွန်းလင်းစေနိုင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေဝတာ၊ နတ်
 သမီးသည်၊ ဗျာကာသိ၊ ဖြေကြား၏၊ တံသဗ္ဗံ၊ ဆိုအလုံးစုံသည်၊ ဟောဗ္ဗာ၊
 အောက်၌၊ ဗုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ။
 သောဏဒိန္နာ ဝိမာနဝတ္ထုနာ၊ သောဏဒိန္နာဝိမာနဝတ္ထု၏ အတွင်သည်၊
 နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၂-စိတ္တလတာဝဂ်-၆-ဥပေါသထဝိမာနဝတ္ထု

၂၆၅

[၁၆] ၂-စိတ္တလတာဝဂ်-၆-ဥပေါသထဝိမာနဝတ္ထု

အဘိက္ကန္တနဝဇ္ဇောနာတိဣဒံ၊ အဘိက္ကန္တနဝဇ္ဇောနဟူသောဤဝိမာ
 နဝတ္ထုသည်၊ ဥပေါသထဝိမာနံ-ဥပေါသထဝိမာနဝတ္ထုတည်း၊ ဣဒံ၊ ဤ
 ဝတ္ထု၌၊ အဋ္ဌပ္ပတ္တိယံ၊ အကြောင်းအဋ္ဌပ္ပတ္တိ၌၊ သာကေတေ၊ သာကေတ
 ပြည်၌၊ ဥပေါသထာနာမ၊ ဥပေါသထ အမည်ရှိသော၊ ကော၊ စာလောက်
 သော၊ ဥပါသိကာ၊ ဥပါသိကာမသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အယမေဝ၊ ဤစကား
 သည်သာလျှင်၊ ဝိသေသော၊ ဆူး၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်သည်၊
 အနန္တဝိမာန သုဒ္ဓိသံ၊ အခြားမဲ့ဖြစ်သော ဝိမာနဝတ္ထုနှင့်တူ၏၊ တေန၊
 ထိုကြောင့်၊ အဘိက္ကန္တနဝဇ္ဇောန(ပ)သဗ္ဗဒိသာပဘာသတိတိ၊ အဘိက္ကန္တ
 နဝဇ္ဇောန(ပ)သဗ္ဗဒိသာပဘာသတိဟူ၍၊ ဝတ္ထုဆိုအပ်ပြီ၊ အဘိက္ကန္တ
 န၊ အလွန်နှစ်လိုဘွယ်ရှိသော၊ ဝဇ္ဇောန၊ အဆင်းဖြင့်၊ ပ၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်း
 သော၊ အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပဘာသတိ၊ ထွန်းပစေနိုင်သနည်း၊ အတ္ထမနာ၊
 နှစ်သက် ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသော၊ သာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သမီး
 သည်၊ (ပ)ဣဒံ၊ ဤအကျိုးသည်၊ ယဿကမ္မဿ၊ အကြင်ကုသိုလ်ကံ
 ၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးသည်၊ ဘောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သာကေတာယံ၊ သာကေတ
 မြို့၌၊ ဥပေါသထာ၊ ဥပေါသထအမည်ရှိသော၊ ဥပါသိကာတိ၊ ဥပါသိကာမ
 ဟူ၍၊ မံ၊ အပည့်တော်မကို၊ အညံသု၊ ဆီကြပါကုန်၏၊ (ပ)ယသသိနာ၊
 များသော အခြံအရံရှိသော၊ စက္ခုမတေသစက္ခုငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်
 မူသော၊ ဂေါတမဿ၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဥပါသိကာ၊ ဥပါသိကာ
 မသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏၊ တေန၊ ထိုသို့သဘောရှိသောကုသိုလ်
 ကံကြောင့်၊ မေ၊ အပည့်တော်မအား၊ တောဒိသော၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊
 ဝဇ္ဇော၊ အရောင်အဆင်းသည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ (ပ)မေ၊ အပည့်တော်မ
 ၏၊ ဝဇ္ဇော၊ အရောင်အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော
 အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပဘာသတိ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပစေနိုင်၏၊ ဣတိဣမာ
 ဟိဂါထာဟိ၊ ဤဂါထာတို့ဖြင့်၊ သာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သမီးသည်၊ ဗျာ
 ကာသိ၊ ဖြေကြား၏၊ ပုန၊ ထပ်၍၊ အတ္တနောမိမိ၏၊ ကော၊ စာလောက်သော၊ ဒေါသံ၊
 အပြစ်ကို၊ ဒေသန္တိ၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ အဘိက္ခဏံ(လ)ပစ္ဆာနုတခ
 ဝိနိတိ၊ အဘိက္ခဏံ(လ)ပစ္ဆာနုတခဝိနိဟူ၍၊ ဧဂါထာ၊ နှစ်ဂါထာတို့ကို၊
 အဘာသိ၊ သိပ္ပာန်ဆို၏၊ မဟာနုဘာဝ၊ ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်
 ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရှင်ရဟန်း၊ နန္ဒနံ၊ နန္ဒဝန်ဥယျာဉ်ကို၊ အဘိက္ခဏံ၊ မပြတ်၊

၂၆၆

ဝိမာနဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ

သုတ္တံ၊ ကြားခြင်းကြောင့်၊ မေ၊-တပည့်တော်မအား၊ ဆန္ဒာ၊ ဆန္ဒသည်၊
 ဥပပဇ္ဇထာ၊-ဖြစ်လတ်ပြီ။ အဟံ၊-တပည့်တော် မသည်၊ တတ္ထ၊-ထိုနန္ဒဝန်
 ဥယျာဉ်ဖြင့်ညွှန်ပြအပ်သော တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌၊ မိတ္တံ၊ မိတ်ကို၊ ပဏိ
 ဓာယ၊-သောင့်တ၍၊ နန္ဒနံ၊-နန္ဒဝန်ဥယျာဉ်ဖြင့် ညွှန်ပြအပ်သော တာဝတိံ
 သာနတ်ပြည်၌၊ ဥပပဇ္ဇာ၊-မရှိသန္ဓေအားဖြင့် ဖြစ်သည်၊ အမှီ၊-ဖြစ်ပြီ။ ။
 မဟာသုဘာဝ၊-ကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဝိက္ခု၊-ရှင်ရဟန်း၊
 ဗုဒ္ဓဿ၊-ဝပ်သိမ်းသော တရားတို့ကို သိတော်မူတတ်သော၊ အာရိတ္တဗုဒ္ဓ၊
 နော၊-နေမင်းနှင့်တူသော အနုသ်ရှိတော်မူလှသော၊ သတ္ထု၊-မြတ်စွာဘုရား
 ၏၊ ဝစနံ၊-ကောင်းတော်ကို၊ နာကာတိ၊-နကမိ၊-မလိုက်နာမိပါလေ။ ။ သာ
 အဟံ၊-ထိုတပည့်တော် မသည်၊ (ဟိ၊-နေ၊-ယုတ်သောဘဝ၏ ပြည့်စုံခြင်း၌၊
 မိတ္တံ၊ မိတ်ကို၊ ပဏိဓာယ၊-သောင့်တ၍၊ ပတ္တသုဘာဝနိ၊-နောက်ကာလ၌
 အာနုတလဲလဲပူပန်ခြင်းရှိသည်၊ အမှီ၊-ဖြစ်ပြီ။ ။

၃။ တတ္ထ၊-ထိုဂါထာတို့၌၊ ဥပေါသထာတိ၊-ဥပေါသထာတိ
 ဝံအညံသုဟူသည်ကား၊ ဥပေါသထာတိ ဣမိနာနာမေန၊-ဤဥပေါသထာ
 ဟူသောအမည်ဖြင့်၊ ဝံ၊-တပည့်တော်မကို၊ မနုဿာ၊-သောကတပြည်သူ
 လူအများတို့သည်၊ ဇောနိ၊-သု၊-သိပါကုန်၏။ သာကေတာယန္တိ၊-သာကေတာ
 ယံဟူသည်ကား၊ သာကေတာ နဂဇေ၊-သာကေတာမြို့၌၊ အဘိက္ခဏန္တိ၊-
 အဘိက္ခဏံ ဟူသည်ကား၊ အဘိဏ္ဍာ၊-မပြတ်၊ နန္ဒနံသုဘာဝတိ၊-နန္ဒနံသုတွာ
 ဟူသည်ကား၊ တာဝတိံသာဘဝနေ၊-တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌၊ နန္ဒနဝနံ
 နာမ၊-နန္ဒဝန်ဥယျာဉ်မည်သည်ကား၊ ဇေသဉ္စဇေသဉ္စ၊-ဤသို့သဘောရှိသည်
 ဤသို့သဘော ရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊-ဖြစ်၍၊ ဣတိ၊-ဤသို့၊ အတ္တနု၊-မိမိ
 သည်၊ နာနာဝိမံ၊-အထူးထူးအပြားပြားရှိသော၊ ဗိဗ္ဗသမ္ပတ္တိ၊-နတ်၌ဖြစ်သော
 စည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ သုတ္တံ၊-ကြား၍၊ ဆန္ဒတိ၊-ဆန္ဒဟူသည်ကား၊ တနိဗ္ဗတ္တ
 ကတဗုည ကမ္မဿ၊-ထိုနန္ဒဝန်ဥယျာဉ်၌ဖြစ်စိမ့်သောငှါ ပြုအပ်သောကု
 သိုသ်ကံ၏၊ ကာရဏာဘူတသမ္ပာဒေကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ကုသလန္တန္ဒော၊-
 ကုသိုလ်ဆန္ဒသည်၊ ဝ၊-၊ အနည်းကား၊ တတ္ထ၊-ပပတ္တိဿ၊-ထိုနန္ဒဝန်ဥယျာဉ်
 ဖြင့်ညွှန်အပ်သောတာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ပတ္တနာဘူတော၊-
 တောင့်တတတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ တဏှာဆန္ဒော၊-တဏှာတည်းဟူ
 သောဆန္ဒသည်၊ ဥပပဇ္ဇထာ၊-ဖြစ်လတ်ပြီ၊ (ဥပပဇ္ဇထာတိ၊-ဥပပဇ္ဇထာဟူသည်
 ကား၊ ဥပပဇ္ဇထာ၊-ဖြစ်ပြီ၊ တတ္ထာတိ၊-ဓာတ္တဟူသည်ကား၊ တာဝတိံသာဘဝ
 နေ၊-တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌၊ နန္ဒနာပဓေသနဝိ၊-နန္ဒဝန်ဥယျာဉ်ကိုညွှန်ပြ

သဖြင့်လည်း၊ တံဒေဝလောကံ-ထိုတာဝတိံသာ နတ်ပြည်ကို၊ ဝဒေတိ-
ဆို၏၊ ဥပပန္နာဒိတိ၊ ဥပပန္နာဒိဟူသည့်ကား၊ ဥပပန္နာဒိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်သည်၊
အမှီဖြစ်၏၊ နိကာယသိ သတ္တဝါဝစနန္တိ-နာကာသိ သတ္တဝါဝစနဟူသည်
ကား၊ နာဟံဘိက္ခဝေ အပ္ပမတ္တကန္တိဘဝံဝဇ္ဈေမိတိအာဒိနာ-နာဟံဘိက္ခ
ဝေအပ္ပမတ္တကန္တိ ဘဝံဝဇ္ဈေမိ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ သတ္တာရာ-မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ဂုတ္တဝစနံဟောတော်မူအပ်သောစကားတော်ကို၊ နကရိ-
မလိုက်နာမိ၊ ဩဝေသု၊ သာဝတိန္ဒြိယံ၊ သန္တရာဂံ-တပ်နှံသက် တတ်သော
ရာဝကို၊ နပဇဟိ-မပယ်နိုင်၊ ဣတိအယံ-ဤသည်ကား၊ အတ္တေသအနက်
တည်း၊ အာဒိစ္စေသနေနတ်သားသည်၊ ဂေါတမဂေါတ္တောမဂေါတမအနွယ်
၌ဖြစ်၏၊ ဩဝဝါမိ-မြတ်စွာ ဘုရားသည်လည်း၊ ဂေါတမ ဂေါတ္တောမဂေါ
တမအနွယ်၌ဖြစ်တော်မူ၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ သဂေါတ္တတာယယသောအနွယ်
ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓဿာ ဒိစ္စဗန္ဓုနောတိ-ဗုဒ္ဓဿာ ဒိစ္စဗန္ဓုနော
ဟူ၍၊ ဂုတ္တံဆိုအပ်ပြီ၊ အထဝါ-အနည်းကား၊ အာဒိစ္စဿာနေမင်း၏၊ ဗန္ဓု-
အဆွေတည်း၊ ဣတိတသ္မာဆိုကြောင့်၊ အာဒိစ္စဗန္ဓု၊ အာဒိစ္စဗန္ဓုမည်၏၊
ဘဂဝါ-မြတ်စွာဘုရားကို၊ လတ္တတိ၊ အနုအပ်၏၊ ကသ္မာ-အဘယ်ကြောင့်၊
ဗန္ဓု-အဆွေဖြစ်သနည်း၊ တံဘဂဝန္တံ-ထိုမြတ်စွာဘုရား ကို၊ ပရိစ္စုမ္ဘေ၍၊
တဿ-ဆိုနေနတ်သား၏၊ အရိယာယဇာတိယာ-အရိယာဇာတ်ဖြင့်၊ ဇာ
တတ္တာ-ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ဝါ-တနည်းကား၊ ဩဒသပုတ္တ
ဘာဝတော-ရင်၌ဖြစ်သောဒေသနာခမ္မကြောင့် အရိယာအဖြစ်သို့ရောက်
သည်ဖြစ်၍ရင်၌ဖြစ်သော သားတော်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တေဿ-ဆိုမြတ်
စွာဘုရားအား၊ အာဒိစ္စေသနေမင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ဗန္ဓု- အဆွေအမျိုး
သည်၊ အတ္တိ-ရှိ၏၊ ဣတိဆိုကြောင့်၊ အာဒိစ္စဗန္ဓု၊ အာဒိစ္စဗန္ဓုမည်၏၊ ဘဂ
ဝါ-မြတ်စွာဘုရားကို၊ လတ္တတိ၊ အနုအပ်၏၊ ဣထာဟိတတောဝေ-ဆိုကြောင့်
သာလျှင်၊ ယောအနွ ကာရေ(လ)ပရုဇ္ဈသုရိယန္တိ-ယောအနွကာရေ(လ)
ပရုဇ္ဈသုရိယံဟူ၍၊ ဂုတ္တံဟောတော်မူအပ်ပြီ၊ ယောသုရိယော-အကြင်နေ
နတ်သားသည်၊ အနွကာရေဆိုသည်၏အဖြစ်ကို ပြတတ်သော၊ တမ
တိ-အခဲနက်သော အရိုက်တိုက်၌၊ ပဘာဂံရော-အရောင်အလင်းကိုပြ
တတ်၏၊ ဝေရောစနေော-အထောင်မကသောရောင်ခြည်တို့ဖြင့်ထွန်းတောက်
ပ၏၊ မဏ္ဍလိယနံ-သောသဗ္ဗာန်ရှိ၏၊ ဥဂ္ဂတေဇော-ဆက်မြက် ပြင်းထန်
သောတန်ခိုး အာနုဘော်ရှိ၏၊ ရာဟုရာဟုသုရိနံ၊ အနွလိက္ခေ-အကောင်း
ကင်၌၊ စရိတ္တညံလည်သွားလာသော၊ မမံ-မိဘုရား၏၊ ပမံ-အသားဝေခပ်

၂၆၈ ဝိမာနဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိဿယ

ဖြစ်သော သူရိယံ၊ နေနတ်သားကို မာဂိဇိမေမျှိလဝ္ဗိ၊ ပရုဇ္ဈ-တ္ထတ်ဘိလောဟံ၊
ဟိနေတိ၊-ဟိနေ ဟူသည်ကား၊ လာမကော၊-ဇုတ်မာသော၊ အတ္တနော၊
မိမိ၏၊ ဘဝါဘိရတိ၊ ဘဝ၌ လွန်စွာမွေ့လျော်ခြင်းကို၊ သန္ဓာယ၊ ချည်၍၊
ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ သာဗ္ဗိတိ၊ ပဒဿ၊ သာဗ္ဗိဟူသောပုဒ်ကို၊ သာအာဗ္ဗိတိ၊ သာအာဗ္ဗိ
ဟူ၍၊ ပဒေန္တ၊ ဒေါ၊ မုနိဖြစ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊ သာအာဟံ၊ ထို
အကျွန်ုပ်သည်၊ အာဗ္ဗိဖြစ်၏။ ။

ဝေ၊ ဤသို့၊ တာယဒေဝတာယ၊-ထိုနတ်သမီးသည်၊ ဘဝါဘိရတိနိ
မိတ္တေ၊ ဆုဂတိဘဝ၌ လွန်စွာမွေ့လျော်ခြင်းလျှင် အကြောင်းရှိသော၊ ဥပ္ပန္နေ၊
မိမိ၌ ဖြစ်သော၊ ဝိပ္ပဒိသာ၊ ရေးနှလုံး မသာယာခြင်းကို၊ ပဝေဒိတေ၊ ကြား
လျှောက်အပ်သည် ရှိသော်၊ လေရော၊-မထေရ်သည်၊ ဘဝဿ၊ ဘဝ၏၊
ပရိတ္တိန္ဒာယုဘာဝဝိဘာဝနမုခေန၊ အပိုင်းအခြားရှိသော အသက်ဘဘော
ကို ထင်စွာပြုခြင်းကို အရင်းပြုသဖြင့်၊ အာယတိ၊ နောင်အခါ၌၊ မနုဿတ္ထံ
ဘာဝေ၊ ရှေ့၏အဖြစ်၌၊ ဌတွာ၊ ချည်၍၊ ဝနုရက္ခဿ၊-ဝန်ဆင်းရဲကို၊ သမ
တိတ္တမော၊ ဆွန်မြောက်ခြင်းကို၊ ကာဝံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ သုကာရော၊ ပြုလွယ်၏၊
သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊ ဝိကာသဝဘာဝေါနာမ၊-ကုန်ပြီးသော အာ
သဝေါရှိသော၊ အဖြစ်မည်သည်ကား၊ မဟာနိ သံသော၊-ကြီးမြတ်သော
အကျိုးအာနိသင်ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့လည်း၊ သမဿာသေတံ၊-နှစ်သိမ့်စေ
ခြင်းငှါ၊ ကိံ ဝစိရံ(ပ) အာယုနောတိ၊-ကိံ ဝစိရံ(ဗ) အာယုနောဟူ၍၊ ဂါထံ၊
ဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆိုပြီ။ ဥပေါသထေ၊-ဥပေါသထ အမည်ရှိသော၊
နတ်သမီး၊ တွံ၊ ဆင်နတ်သမီးသည်၊ ဣဝိမာနုဗ္ဗိ၊ ဤသုံမိမာနုဗ္ဗိ၊ ကိံ ဝစိရံ၊
အာဟံ၊ ရလောက်သော ကာလပတ်လုံး ကြာမြင့်စွာ၊ ဝသိဿံ၊ နေရလတ္တံ၊
နည်း၊ ဒေဝတေ၊ နတ်သမီး၊ တွံ၊ ဆင်နတ်သမီးသည်၊ အာယုနော၊ အသက်
၏၊ ဝိရဘာဝံ၊ ကြာမြင့်စွာ တည်လတ္တံ့သည်၏ အဖြစ်ကို၊ ယဒိ၊ အနာတိ၊
အကယ်၍ သိသည်ဖြစ်အံ့၊ ဝေ၊ ဤသို့သိသည်ရှိသော်၊ ဝုတ္တိတံ၊-ငါသည်
မေးအပ်သော၊ တွံ၊ ဆင်သည်၊ မေ၊ ခါအား၊ အာဝိက္ခ၊ ကြားဘိလော၊ ။ ။ ဝုနု၊
တဘနံ၊ သားထိုနတ်သမီးသည်၊ သဗ္ဗိဝဿ သဟဿာနိ(လ) သဟဗျာ
တန္တိ၊ သဗ္ဗိဝဿ သဟဿာနိ(လ) သဟဗျာတံဟူ၍၊ အာဟံ၊ ဆိုပြီ။ ။
မဟာမုနိ၊ ရဟန်းမြတ်၊ အဟံ၊ အာပညတော် မသည်၊ သဗ္ဗိဝဿ သတ
သဟဿာနိ၊ အနှစ်မြောက်သန်းတို့ ပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ ဝိသေသစ
ဝဿကောနိဗ္ဗော၊ အနှစ်သုံးကုဋေတို့ ပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ နတ်
ပြည်၌၊ ဌတွာ၊ ချည်၍၊ ဣတေ၊ ဤတာဝတိံ သာ နတ်၏အဖြစ်မှ၊ စုတာ၊

သေလွန်သည်ရှိသော်၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏၊ သဟဗျတံ၊ အပေါင်းအဖော်၏၊
 အဖြစ်သို့၊ ဝိဿာမိ၊ ရောက်ရအံ့။ ။ ဝုန၊ တဘန်၊ ထေရော၊ အရှင်မဟာ
 မောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည်၊ မာတုဥပေါသထေဘာယိ(လ)၊ ဒုဂ္ဂတိတိ၊ မာတု
 ဥပေါသထေ ဘာယိ(လ)၊ ဒုဂ္ဂတိဟူ၍၊ ဣမာယဂါထာယ၊-ဤဂါထာဖြင့်၊
 သမုတ္တေဇေသိ၊ ဆက်စေ၏။ ဥပေါသထေ၊ ဥပေါသထမည်သောနတ်သို့၊
 တံ၊ ဆင် နတ်သမီးသည်၊ မာဘာယိ၊ မကြောက်လင့်၊ သောတာပန္နံ၊
 သောတာပန်သည်၊ ဝိသေသယိ၊ အထူးသို့ရောက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သမ္ဗုဒ္ဓ
 နာမိ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်လည်း၊ ဗျာကတာ၊ ကြားတော် မူအပ်သည်၊
 အသိ၊ ဖြစ်၏။ တဝ၊-ဆင်နတ်သမီးသည်၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ အပါယ် ပဋိသန္ဓေကို၊
 ပဟိန္ဒ၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့်ပယ်အပ်ပြီ။ ။

ဤစိတ္တလတာဝဂ်၊ ကိံ ဝိဇ္ဇန္တိ၊ ကိံ ဝိဇ္ဇံ ဟူသည်ကား၊ ကိတ္တကံ
 အဒ္ဓါနံ၊ အဘယ်မျှလောက် အတိုင်းအရှည်ရှိသော ကာလပတ်လုံး၊ ဣဓာ
 တိ၊ ဣဓဟူသည်ကား၊ ဣမသ္မိံ ဒေဝလောကေ၊ ဤတာဝတိံ သာနတ်ပြည်၌၊
 ဝါ၊ အနည်းကား၊ ဣဝိမာနသ္မိံ၊ ဤဗိမာန်၌၊ အာယုနောတိ၊-အာယုနောဟူ
 သည်ကား၊ အာယုအသက်ကို၊ နောတိ၊ ဣဒံ၊ နောဟူသော ဤပုဒ်သည်၊
 နိပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်မျှ သာတည်း။ ဝါ၊ အနည်းသော်ကား၊ အာယုနော၊
 အသက်၏၊ ဗိရတာဝံ၊ ရှည်ကြာသောအဖြစ်ကို၊ ယဒိဇာနာတိ၊ အကယ်၍
 သိသည်ဖြစ်အံ့၊ အာယုနောအသက်၏၊ ဣတိအပံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော-
 အနက်တည်း။ ။ မဟာမုနိတိ၊ ဣမိနာမိ၊ မဟာမုနိ ဟူသော ဤပုဒ်ဖြင့်
 လည်း၊ ထေရံ၊ ထေရ်ကို၊ အာလပတိ၊ ရှေးရှုခေါ်၏။ ။ မာတုဥပေါသထေ
 ဘာယိတိ၊ မာတု ဥပေါသထေဘာယိဟူသည်ကား၊ ဘဒ္ဒဥပေါသထေ-
 တင့်တယ်ခြင်းရှိသော ဥပေါသထာနတ်သမီး၊ တံ၊ ဆင် နတ်သမီးသည်၊
 မာဘာယိ၊ မကြောက်လင့်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ် ကြောင့်နည်း ဟူမူကား၊
 ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သမ္ဗုဒ္ဓနု၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ ဗျာက
 တာ၊ ကြားတော် မူအပ်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မာ
 ဘာယိ၊ မကြောက်လင့်၊ ကိံ-အဘယ်သို့၊ ဗျာကတာ၊ ကြားတော်မူအပ်
 သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေးဘွယ်ရှိ၏၊ သောတာပန္နံ၊ ဝိသေသယိတိ၊-သော
 တာပန္နာဝိသေသယိဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂဖလသည်တံ၊ မဂ်ဖိုလ်ဟုဆိုအပ်
 သော၊ ဝိသေသံ၊ သရားအထူးကို၊ ယာတာ၊ အဓိဂတာ၊-ရအပ်သိအပ်၏။
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တဝ၊ ဆင်သည်၊ သဗ္ဗာမိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်သော၊
 ဒုဂ္ဂတိ၊ ဒုဂ္ဂတိပဋိသန္ဓေကို၊ ပဟိန္ဒ၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့်ပယ်အပ်ပြီ၊ ဣတိ၊

ဤသို့-ဣမံဝိဝိသေသံ-ဤသို့သောအထူးသို့လည်း၊ ယာတာ၊ရောက်၏၊
ဣတိ၊ဆိုကြောင့်၊ ဝိသေသယိ၊-ဝိသေသယိမည်၏။ သေသံ၊ကြွင်းသော
စကားရပ်သည်၊ ဝုတ္တနယ မေဝ-ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည်သာလျှင်
တည်း။ (ဥပေါသထာဝိမာနဝတ္ထုနာ-ဥပေါသထာဝိမာနဝတ္ထု အတွင်း
သည်၊နိဗ္ဗိတသ-ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။)

[၂] [၂-ဝိတ္တာလတာဝဂ်-နိဗ္ဗိတဝိမာနဝတ္ထု]

အဋ္ဌမနဝမ ဝိမာနာနိ-အဋ္ဌမဝိမာနဝတ္ထု နဝမဝိမာနဝတ္ထု တို့သည်၊
ရာဇဂဟနိဒါနာနိ-ရာဇဂြိုဟ်ပြည်လျှင် နိဒါနိ-ရှိကုန်၏၊ အဋ္ဌပုတ္တိယံ၊အ
ကြောင်းဖြစ်ခြင်း၌၊ ယထာဏ္ဏဓံ-အစဉ်အတိုင်း၊ နိဗ္ဗိတနာမ-နိဗ္ဗိတအမည်ရှိ
သော၊ ဥပါသိကာ-ဥပါသိကာမသည်၊ ပယသသိနော-များသောအခြေ
အခံရှိတော်မူသော၊ ဂေါတမဿ-ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏၊ တေန-
ထိုသို့သဘောရှိသောကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေ၊အပည့်တော်မအား၊ တော
ဒိသော-ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝဇ္ဇော၊အရောင်အဆင်းသည်၊ ဇာတော၊
ဖြစ်၏၊ ပသုနိဗ္ဗိတနာမ-သုနိဗ္ဗိတအမည်ရှိသော၊ ဥပါသိကာ-ဥပါသိကာမသည်၊
ဣတိ-ဤသို့၊ ဝတ္တဗ္ဗံ-ဝတ္ထု အစဉ်၌ဆိုအပ်၏၊ သေသံ၊ကြွင်းသောစကား
ရပ်သည်၊ ဝုတ္တနယမေဝ-ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။
ဂါထာသုပိ၊ဂါထာတို့၌လည်း၊ အဝုပ္ပံ၊အသစ်သည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ဣယံပိ
တထာဝေ-ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ကေစ္စေသု၊အချို့ကုန်သော၊ ပေါတ္တကေ
သု၊ပေတို့၌၊ ပါဠိ၊ဂါထာပါဠိကို၊ ပေယျာလဝသေန-ပေယျာလ၏အစွမ်း
အားဖြင့်၊ ဣဝိတာ-ထားအပ်၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဧဋ္ဌဗ္ဗံ၊မှတ်အပ်၏၊ တေန-
ထိုကြောင့်၊ အဘိက္ကဋ္ဌေနဝဇ္ဇောန(ပ)သဗ္ဗဒိသာ ပဘာသတိတိ၊အဘိက္က
ဋ္ဌေနဝဇ္ဇောန(ပ)သဗ္ဗဒိသာ ပဘာသတိဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်ပြီး၊ အဘိက္က
ဋ္ဌေန-အလွန်နှစ်သက် ဘွယ်ရှိသော၊ ဝဇ္ဇော၊အရောင် အဆင်းဖြင့်၊
ပ၊တော၊ဆင်၏၊ ဝဇ္ဇော၊အရောင်အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာ၊စပ်
သိမ်းကုန်သော အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပဘာသတိ-စွန်းလင်း တောက်ပ
စေနိုင်၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ပုတ္တိ-မေးတော်မူ၏၊ အတ္တမနာ၊နှစ်သက် ဝမ်း
မြောက်သောစိတ်ရှိသော၊ သာဓေဝတာ-ထိုနတ်သမီးသည်၊ ပ၊ဣဒံပလံ-
ဤအကျိုးသည်၊ ယသကမ္မဿ၊အကြင်ကောင်းမှုကံ၏၊ ပလံ၊အကျိုးသည်၊
ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ရာဇဂဟသို့-ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗိတနိဗ္ဗိတအမည်ရှိသော၊

ဥပါသိကာတိ၊ ဥပါသိကာမဟူ၍၊ မမံ၊ တပည့်တော်မကို၊ မနုဿာ၊ လူတို့
 သည်၊ အညံသု၊ သိကုန်၏(ပ)။ ယသသိနော၊ အခြံအရံရှိတော်မူထသော၊
 ဂေါတမဿ၊ ဂေါတမဘုရား၏၊ ဥပါသိကာ၊ ဥပါသိကာမသည်၊ အဟော
 သိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏၊ တေန၊ ထိုသို့သဘောရှိသော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေ
 တပည့်တော်မအား၊ တာဒိသော၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဝဇ္ဇော၊ အရောင်
 အဆင်းသည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ (ပ)မေ၊ တပည့်တော်မ၏၊ ဝဇ္ဇောစ၊
 အရောင်အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောအရပ်မျက်
 နှာတို့ကို၊ ပဘာသတိ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပစေနိုင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗျာကာ
 သိ၊ ဖြေကြား၏၊ (နိဒ္ဒါဝိမာနဝတ္ထုနု၊ နိဒ္ဒါဝိမာနဝတ္ထု အတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတ၊
 ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။)

[၃] [၂-စိတ္တလတာဝဂ်-၈-သုနိဒ္ဒါဝိမာနဝတ္ထု]

၇။ အဘိက္ကဋ္ဌေန၊ အလွန်နှစ်လိုဘွယ်ရှိသော၊ ဝဇ္ဇေန၊ အရောင်အဆင်း
 ဖြင့်၊ (ပ)သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောအရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပဘာသတိ၊
 ထွန်းလင်း စေနိုင်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တိ၊ မေးတော်မူ၏၊ (အတ္တမနု၊
 နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်သောစိတ်ရှိသော၊ သိဝိဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သမီးသည်၊
 (ပ)ရာဇဂဟသိ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ သုနိဒ္ဒါ၊ သုနိဒ္ဒါအမည်ရှိသော၊ ဥပါသိ
 ကာတိ၊ ဥပါသိကာမဟူ၍၊ မမံ၊ တပည့်တော်မကို၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ အညံ
 သု၊ သိပါကုန်၏(ပ)ယသသိနော၊ များသောအခြံအရံ ရှိတော်မူထသော၊
 ဂေါတမဿ၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဥပါသိကာ၊ ဥပါသိကာမသည်၊
 အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏၊ တေန၊ ထိုသို့သဘောရှိသောကုသိုလ်ကံကြောင့်၊
 မေ၊ တပည့်တော်မအား၊ တာဒိသော၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝဇ္ဇော၊
 အရောင် အဆင်း သည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ (ပ)မေ၊ တပည့်တော် မ၏၊
 ဝဇ္ဇောစ၊ အရောင်အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောအ
 ရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပဘာသတိ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပစေနိုင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဗျာကာသိ၊ ဖြေကြား၏၊ (သုနိဒ္ဒါဝိမာနဝတ္ထုနု၊ သုနိဒ္ဒါဝိမာနဝတ္ထု၊ ဇန၊ တွင်
 သည်၊ နိဗ္ဗိတ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။)

၂၃၂ ဝိမာနဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိသျှ၊

[၆] [၂-ဝိတ္တလတာဝဂ်-၉-ဘိက္ခာဒါယိကာဝိမာနဝတ္ထု]

အဘိက္ကဋ္ဌနန္ဒဝဏ္ဏနာတိဗ္ဗဒံ၊ အဘိက္ကဋ္ဌနန္ဒဝဏ္ဏနဟူသောဤဝိမာ
 နဝတ္ထုသည်ဘိက္ခာဒါယိကာဝိမာနံ၊ ဘိက္ခာဒါယိကာ ဝိမာနဝတ္ထုတည်း။
 တဿ၊ ထိုဝတ္ထု၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်း၊ သည်ကား၊ ကာ၊ အဘယ်နည်း။
 ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဝိဟရတိ၊
 နေတော်မူ၏၊ တေနဝဿမယေန၊ ထိုအခါ၌လည်း၊ ဥတ္တရေ၊ မရရာယံ၊ ဥတ္တရမ
 ရရာအမည်ရှိသောမြို့၌၊ အညတရာ၊ စာယောက်သော၊ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမသည်၊
 ခီကာယုကာ၊ ကုန်သောအသက်အပိုင်းအခြားရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။
 အပါယေ၊ အပါယ်တံ၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇနာရဟံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါထိုက်သောအကုသိုလ်ကံ
 သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပစ္စ၊ သဝေလာယံ၊
 မိဗန်းသောက်တအခါ၌၊ မဟာကရုဏာသမာပတ္တိတော၊ မဟာကရုဏာ
 သမာပတ်မှ၊ ဝုဋ္ဌာယ၊ ထွေတော်မူ၍၊ လောကံ၊ သတ္တလောကကို၊ ဝေါလော
 ကေန္တော၊ ကြည့်တော်မူသည်ရှိသော်၊ အပါယေ၊ အပါယ်တံ၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇနာရ
 ဟံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါထိုက်သော အကုသိုလ်ကံရှိသော၊ တံဣတ္ထိ၊ ထိုမိန်းမကို၊
 ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူ၍၊ မဟာကရုဏာယ၊ မဟာကရုဏာတော်သည်၊ သဇ္ဇော
 ဒိတမာနသော၊ ကောင်းစွာတိုက်တွန်းအပ်သော စိတ်နှလုံးရှိတော်မူသည်
 ဖြစ်၍၊ တံဣတ္ထိ၊ ထိုမိန်းမကို၊ သုဂတိယံ၊ သုဂတိတံ၌၊ ပတိဋ္ဌာ၊ ပတုကာမော-
 တည်စေလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဧကော၊ ယိုယ်တော်အထည်းတည်း၊ အဒုတိယော၊
 နောက်တော်ပါအပေါင်းအဖော်မရှိမူ၍၊ မရရံ၊ မရရာပြည်သို့၊ အဂမာသိ၊
 ကြွေတော်မူလေ၏။ ဝတ္ထော၊ ကြွေတော်မူပြီး၍၊ ဝုဋ္ဌနသမယံ၊ နံနက်အခါ၌၊ နိဝါ
 သေတွာ၊ သင်းဝိုင်းကို ပြင်ဝတ်တော်မူ၍၊ ပတ္တဝီဝရံ၊ သဝိတ်သက်နိုးကို၊
 အာဒါယ၊ မတ်ရုံလွယ်ယူ၍၊ ဗဟိနဝရံ၊ မရရာမြို့၏အပသို့၊ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်း
 အလို့ငှါ၊ ပါဝိသိ၊ စင်တော်မူ၏။ တေနဝဿမယေန၊ ထိုအခါ၌လည်း၊ သာ
 ဣတ္ထိ၊ ထိုမိန်းမသည်၊ ဂေဟေ၊ အိမ်၌၊ အာဟာရံ၊ အာဟာရကို၊ သမ္ပာဒေ
 တွာ၊ ပြီးစေ၍၊ ဧကမန္တော၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ ပဒိုသာမေ
 တွာ၊ ဆိုဖိုး၍၊ စာဠု၊ ရေအိုးကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဥဒကတိတ္ထံ၊ ရေခင်းစိတ်
 သို့၊ ဝတ္ထံ၊ သွား၍၊ နှာယိတွာ၊ ရေချိုး၍၊ စာဠေ၊ ရေအိုးဖြင့်၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊
 ဂဟေတွာ၊ ဆောင်ယူခဲ့၍၊ အတ္တနာယမိမိ၏၊ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့၊ အာဂန္တုန္တိ၊
 လာသည်ရှိသော်၊ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ စီးအကြား၌၊ ဘဂဝန္တံ၊ ဘုရားရှင်ကို၊
 ပုသိတွာ၊ မြင်၍၊ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ပိဏ္ဍေ၊ ဆွမ်းကို၊ အဝိလေ္ဓေါ၊

၂-စိတ္တလတာဝဂ်-၉-ဘိက္ခုဒါယိကာဝိမာနဝတ္ထု။ ၂၂၃

ရတော်မူအပ်ပါ၏လော။ ဣတိဗျသိ၊ ဝတ္ထုသေသျှံသိန္နိ၊ လဘိဿာမိ၊ ရေ
လတ္တံ၊ ဣတိဗျသိသည်း၊ ဘာဝတ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝတ္ထုသေသျှံသိန္နိ
မူအပ်သည်ရှိသော်၊ အလဒ္ဓဘာဝံ၊ ဗုဒ္ဓသေသျှံသိန္နိ၊ အမြတ်ကိုဉာဏ်သိသိ၊
ဗုဒ္ဓသေသျှံသိန္နိ၊ ဝတ္ထုသေသျှံသိန္နိ၊ ဘာဝတ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝတ္ထုသေသျှံသိန္နိ
မိတ္တသျှံသိန္နိ၊ ဝတ္ထုသေသျှံသိန္နိ၊ ဘာဝတ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝတ္ထုသေသျှံသိန္နိ
မသည်၊ ဝတ္ထုသေသျှံသိန္နိ၊ ဘာဝတ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝတ္ထုသေသျှံသိန္နိ
ခံတော်မူပါလော၊ ဣတိဗျသိ၊ ဝတ္ထုသေသျှံသိန္နိ၊ ဘာဝတ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ဝတ္ထုသေသျှံသိန္နိ၊ ဘာဝတ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝတ္ထုသေသျှံသိန္နိ
မူ၏၊ ဝတ္ထုသေသျှံသိန္နိ၊ မသည်၊ ဘာဝတ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝတ္ထုသေသျှံသိန္နိ
သည်၊ ဝတ္ထုသေသျှံသိန္နိ၊ ဝတ္ထုသေသျှံသိန္နိ၊ ဝတ္ထုသေသျှံသိန္နိ၊ ဝတ္ထုသေသျှံသိန္နိ
လတ်သိ၊ ဝတ္ထုသေသျှံသိန္နိ၊ ဝတ္ထုသေသျှံသိန္နိ၊ ဝတ္ထုသေသျှံသိန္နိ၊ ဝတ္ထုသေသျှံသိန္နိ
ပဗ္ဗေသေ၊ အရပ်၌၊ အာသနံ၊ နေရာကို၊ ပညာပေတွင်၊ ဝတ္ထုသေသျှံသိန္နိ၊ ဝတ္ထုသေသျှံသိန္နိ
မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပပေသနံ၊ မိမိအိပ်သို့ဝင်တော်မူခြင်းကို၊ ဝတ္ထုသေသျှံသိန္နိ၊ ဝတ္ထုသေသျှံသိန္နိ
ကြည့်ရှုသောလျက်၊ အဋ္ဌာသိ၊ နေရာကို၊ ဘာဝတ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝတ္ထုသေသျှံသိန္နိ
သို့၊ ပပေသနံ၊ မိမိအိပ်သို့ဝင်တော်မူခြင်းကို၊ ဝတ္ထုသေသျှံသိန္နိ၊ ဝတ္ထုသေသျှံသိန္နိ
နေရာ၌၊ ဝတ္ထုသေသျှံသိန္နိ၊ မသည်၊ ဘာဝတ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝတ္ထုသေသျှံသိန္နိ
ဘာဝတ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝတ္ထုသေသျှံသိန္နိ၊ ဝတ္ထုသေသျှံသိန္နိ၊ ဝတ္ထုသေသျှံသိန္နိ
နေ၏၊ ဘာဝတ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝတ္ထုသေသျှံသိန္နိ၊ ဝတ္ထုသေသျှံသိန္နိ
ဆွမ်းဘုဉ်းပေးခြင်းကိုစွဲရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝတ္ထုသေသျှံသိန္နိ၊ ဝတ္ထုသေသျှံသိန္နိ
မှလက်တော်ကို ဖဲပြီးသည်ရှိသော်၊ ဝတ္ထုသေသျှံသိန္နိ၊ ဝတ္ထုသေသျှံသိန္နိ
အနုမောဒနာကို၊ ကတွာ၊ ပြောဟော၍၊ ပတ္တမိ၊ ပထမကြိမ်တော်မူလေ၏၊ ဝတ္ထုသေသျှံသိန္နိ
ဣတ္ထိ၊ ထိုသို့မသည်၊ အနုမောဒနာ၊ အနုမောဒနာတရားစကားကို၊ ဝတ္ထုသေသျှံသိန္နိ
ကြားနာရသောကြောင့်၊ အနုပုဂံ၊ အနည်းငယ်မဟုတ်သော၊ ဝတ္ထုသေသျှံသိန္နိ
သံ၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို၊ ပဋိသံ၊ ဝတ္ထုသေသျှံသိန္နိ၊ ဝတ္ထုသေသျှံသိန္နိ
စက္ခု၊ ပထမတိက္ကမာ၊ မျက်စိဖြင့်မြင်ကောင်းသောအရပ်ကို၊ လွန်သည်
တိုင်အောင်၊ ဝတ္ထုသေသျှံသိန္နိ၊ ဝတ္ထုသေသျှံသိန္နိ၊ ဝတ္ထုသေသျှံသိန္နိ
ဟန္တ၊ မွန်တဲ၊ ဝတ္ထုသေသျှံသိန္နိ၊ ဝတ္ထုသေသျှံသိန္နိ
သည်၊ ကာတိပယဒိဝသတိက္ကမ၊ နေရာမှရှုရက်သုံးရက်လွန်သဖြင့်ပင်လျှင်
ကာလံ၊ ရတော်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြော၍၊ ဝတ္ထုသေသျှံသိန္နိ၊ ဝတ္ထုသေသျှံသိန္နိ
နတ်ပြည်၌၊ ဝတ္ထုသေသျှံသိန္နိ၊ ဝတ္ထုသေသျှံသိန္နိ
သုဗ္ဗ၊ နတ်သမီး၊ တုလောင်သည်လည်း၊ ဝတ္ထုသေသျှံသိန္နိ၊ ဝတ္ထုသေသျှံသိန္နိ

၂၂၃

အဟောသိဖြစ်၏။ တံ၊ ခေါ်နတ်သမီးကို၊ အာယသ္မာမဟာမောဂ္ဂလာနေ၊
 အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာနံသည်၊ အဘိက္ကဋ္ဌနံ(လ)၊ ပတာသတိတိ၊ အဘိ
 က္ကဋ္ဌနံ(လ)၊ ပတာသတိဟူ၍၊ ဂါထာဟိ၊ ဂါထာတို့ဖြင့်၊ ပဋိပုစ္ဆိမေး
 တော်မူ၏။ မဟာနုဘာဝေ၊ ကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဧဝ
 တေ၊ နတ်သမီး၊ ဩသမိတာ၊ ရကအသောက်ရှု၊ ကြယ်သည်၊ သဗ္ဗဒိသာ၊
 ခပ်သိမ်းသော အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ဩဘာဝေန္တိ၊ ထွန်းလင်းစေလျက်၊
 တိဋ္ဌတိဝိယ၊ တည်သကဲ့သို့၊ ယာတွံ၊ အကြင်သင်သည်၊ အဘိက္ကဋ္ဌနံ၊
 အလွန်နှစ်သက်တွယ်ရှိသော၊ ဝဇ္ဈောနု၊ အရောင်အဆင်းဖြင့်၊ သဗ္ဗဒိသာ၊
 ခပ်သိမ်း ကုန်သော အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ဩဘာဝေန္တိ၊ ထွန်းလင်းစေ
 လျက်၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ မဟာနုဘာဝေ၊ ကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘော်
 ရှိသော၊ ဧဝိ၊ နတ်သမီး၊ ကေန၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသော ကုသိုလ်ကံ
 ကြောင့်၊ ဧတ၊ သင်အား၊ တောဒိသော၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝဇ္ဈော၊
 အရောင်အဆင်းသည်၊ ဧတော၊ ဖြစ်သနည်း၊ (ပ)၊ တေ၊ သင်၏၊ ဝဇ္ဈော၊
 အရောင်အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော အရပ်မျက်
 နှာတို့ကို၊ ပတာသတိ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပစေနိုင်သနည်း။ အတ္တမနာ၊
 နှစ်သက် သိမ်းမြှောက်သောစိတ်ရှိသော၊ သာဓေဝတာ၊ ခေါ်နတ်သမီးသည်၊
 (ပ)၊ ဣဒံ၊ ဗလံ၊ ဤအကျိုးသည်၊ ယသကမ္မဿ၊ အကြင်ကုသိုလ်ကံ၏၊ ဗလံ၊
 အကျိုးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မဟာနုဘာဝေ၊ ကြီးသော တန်ခိုးအာနု
 ဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရှင်ရဟန်း၊ အဟံ၊ တပည့်တော်မသည်၊ မနုဿသု၊
 လူဘိုး၌၊ မနုဿဘူတာ၊ လူ၏အဖြစ်သို့ ရောက်သည်ရှိသော၊ ဝုရိမာယ၊
 ရှေး၌ဖြစ်သော၊ ဇာတိယာ၊ ကိုယ်၏အဖြစ်၌၊ မနုဿလောကေ၊ လူ့ပြည်၌၊
 ဝိရဇံ၊ ရာဂအာရှိသော အညစ်အကြေးတို့မှကင်းဝေစင်ကြယ်တော်မူထ
 သော၊ ဝိပ္ပသန္တံ၊ အထူးသဖြင့် သန့်ရှင်းကြည်လင်သော၊ နုယံ၊ ရှိတော်မူထ
 သော၊ အနာဝိလံ၊ ကာမစိတက်စသော မိစ္ဆာစိတက် မရှိခြင်းကြောင့်
 မနောက်ကျ၊ သောစိတ်ရှိတော်မူထသော၊ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဒ္ဓသံ၊
 ဖူးမြင်ခဲ့ဘူး၏၊ အဟံ၊ တပည့်တော်မသည်၊ ပသန္နံ၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိ
 သည်ဖြစ်၍၊ သဟိ၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်ကုန်သော၊ ပါဏိတိ၊ လက်တို့ဖြင့်၊ တဿ၊
 ၌ထိုမြတ်စွာဘုရားအား၊ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို၊ အဒါသိ၊ လေးလွှဲခဲ့ဘူး၏။ မဟာ
 နုဘာဝေ၊ ကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရှင်ရဟန်း၊ တေန၊
 ထိုသို့သဘောရှိသောကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေ၊ အတည်တော်မအား၊ တော
 ဒိသော၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝဇ္ဈော၊ အရောင်အဆင်းသည်၊ ဧတော၊

၂-စိတ္တလတာဝဂ်-၉-ဘိက္ခာဒါယိကာဝိမာနဝတ္ထု ၂၁၅

ဖြစ်၏(ပ)၊ တေနထိသိသဘောရှိသော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေတ္တပည့်
 တော်မ၏၊ ၂၀ ဧဏ္ဍာဝအရောင်အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ နေသိမ်း
 ကုန်သော အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပတာသတိ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပနိုင်၏၊ ဤ
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေဝတာ၊ နတ်သမီးသည်၊ ဗျာကာသိ၊ ပြုကြား၏၊ သေသံ၊
 ကြွင်းသော၊ သဗ္ဗအလုံးစုံသောစကား၊ ချပ်သည်၊ ဟေဗ္ဗာ၊ အောက်၌၊ ဝတ္ထ
 နယတ္ထာ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ၊
 ပေါ်သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဤဘိက္ခာဒါယိကာဝိမာနဝတ္ထု
 နာ၊ ဘိက္ခာဒါယိကာ ဝိမာနဝတ္ထု၏ အတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့
 ရောက်ပြီ။ ၂၂)

[၂] ၂-စိတ္တလတာဝဂ်-၁၀-ဘိက္ခာဒါယိကာဝိမာနဝတ္ထု

အဘိက္ကန္တန ဝဏ္ဏနာတိဣဒံ၊ အဘိက္ကန္တန ဝဏ္ဏနဟူသော ဘိမာန
 ဝတ္ထုသည်၊ ဣတိ၊ ဤဘိက္ခာဒါယိကာဝိမာနနာ၊ ဣတိ၊ ဤဘိက္ခာဒါယိကာဝိမာန
 ဝတ္ထုတည်း၊ ဣမဿ၊ ဤဝတ္ထု၏၊ အဋ္ဌ၊ ပုတ္တိယံ၊ အကြောင်းဖြစ်ခြင်း၌၊ ဘဂ
 ဝ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်
 မူ၏၊ တတ္ထထိရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ အညတရေ၊ တယောက်သော၊ ဣတ္ထိ၊
 မိန်းမသည်၊ သဒ္ဓါ၊ ပန္န၊ ယံ၊ ကြည်ခြင်းသဒ္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဟုတွင်
 ဖြစ်၍၊ အညဘရံ၊ တပါးသော၊ ဝိကာသဝဏ္ဏရံ၊ ရေဟန္တာမထေရ်၊ မြတ်ကို၊
 ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်းခံခြင်း၌၊ စရန္တံ၊ ကြွလာသည်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ အတ္တနော၊
 မိမိ၏၊ ဂေဟံ၊ အိမ်တွင်းသို့၊ ပဝေသေတွာ၊ ဆွမ်း၍၊ ဘောဇနံ၊ ဆွမ်းစသော
 ဘောဇဉ်ကို၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူ၏၊ သာဣတ္ထိ၊ ထိုမိန်းမသည်၊ အပရေန၊
 တပါးသော၊ သမယနအခါ၌၊ ကာလံ၊ ရတေခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ တာဝ
 တိ၊ သဘဝနေ၊ တာဝတိ၊ သာနတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လေ၏၊ သေသံ၊ ကြွင်း
 သော စကားချပ်သည်၊ အနန္တ၊ မဝိမာန သဒ္ဓိသမေဝ၊ အခြားမဖြစ်သော
 ဘိက္ခာဒါယိကာဝိမာနဝတ္ထုနှင့် တူသည်သာလျှင်တည်း။ အဘိက္ကန္တန၊
 အလွန် နှစ်သက်ဘွယ်ရှိသော၊ ဝဏ္ဏန၊ အရောင်အဆင်းဖြင့်၊ (ပ)၊ သဗ္ဗဒိ
 သာ၊ နေသိမ်းကုန်သော အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပတာသတိ၊ ထွန်းလင်း
 တောက်ပစေနိုင်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တိ၊ မေးတော်မူ၏။ ၂၂ အတ္တမနာ၊
 နှစ်သက် ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသော၊ သာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သမီး
 သည်၊ (ပ)၊ ဣဒံ၊ ဤအကျိုးသည်၊ ယဿကမ္မဿ၊ အကြင်ကုသိုလ်ကံ

၏။ ယလံ အကျိုးသည် (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) အဟံ ဟောပည့်တော်မသည်၊ မနုဿ သု၊ လူတို့၌၊ မနုဿဘူတာ၊ လူ၏အဖြစ်သို့ ရောက်သည်ရှိသော် (ပ)။ ဟောပည့်တော်မ၏၊ ဝဇ္ဇောစ၊ အရောင်အဆင်း သည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိဿ၊ ခပ်သိမ်းသော အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပတာသတိ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပစေနိုင်၏။ ဣတိ ဤသို့ ဗျာကာသိ၊ ဖြေကြား၏။ (ဗုတိယတိ ကွာဒါယိကာဝိမာနဝတ္ထုန၊ ဒုတိယတိ ကွာဒါယိက ဝိမာနဝတ္ထု၏ အတွင်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။) ဒုတိယဝဂ္ဂဝတ္ထုန၊ ဒုတိယဝဂ်၏အတွင်သည်၊ နိဗ္ဗိတာစနိဗ္ဗိတာဝေ၊ အပြီးသို့ရောက်သည်သာလျှင်တည်း။ ။

[၁၃] ပါရိစ္ဆတ္တကဝဂ်-၁-ဥဇ္ဇာရဝိမာနဝတ္ထု]

ပါရိစ္ဆတ္တကဝဂ္ဂ၊ ပါရိစ္ဆတ္တကဝဂ်၌၊ ဥဇ္ဇာရောတေယသောဝဇ္ဇောတိ ဣဒံ၊ ဥဇ္ဇာရောတေယသောဝဇ္ဇောဟူသော ဤဝိမာနဝတ္ထုသည်၊ ဥဇ္ဇာရဝိမာနံ၊ ဥဇ္ဇာရဝိမာနဝတ္ထုတည်း။ တဿ၊ ထိုဝတ္ထု၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်ကား၊ ကာအာဘယံနည်း။ ဘဝဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ရာဇဝဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ကလန္ဒကနိဝါပေ၊ ရှဉ့်နက်တို့အား အစာပေး၍မွေးရာဖြစ်သော၊ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေထိုင်မှု၏။ တေနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ ရာဇဝဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ အေယသ္မတောမဟာမောဂ္ဂလာနဿ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာနမထေရ်၏၊ ဥပဋ္ဌာကကုလေ၊ အလုပ်အကျွေးဖြစ်သောအမျိုးအိမ်၌၊ ကော၊ တယေဝံသော၊ ဒါရိကာ၊ သတို့သမီးသည်၊ ဒါနဇ္ဈာသယာ၊ ပေးလှူခြင်း၌ အလိုအဇ္ဈာသယရှိသည်၊ ဝိယဒါနသံဝိဘာဝါ၊ ချစ်မြတ် နိုးအပ်သော လှူတွယ်ဝတ္ထုကို ပေးလှူခြင်းရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သာ၊ ထိုသတို့သမီးသည်၊ တသ္မိံ၊ ဝေဟေ၊ ထိုအိမ်၌၊ ပုရောတ္တံ၊ နံနက်အခါ၌၊ ယံခါဒနိယဘောဇနိယံ၊ အကြင်ခဲတွယ်ဘောဇဉ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထထိုအိမ်၌၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ဣဒ္ဓပဋိဝိသတော၊ အကပ်သောအတို့မှ၊ ဥပဗ္ဗာထကံ၊ ဝက်သော၊ တံခါဒနိယဘောဇနိယံ၊ ထိုခဲတွယ်ဘောဇဉ်ကို၊ ဒေတိ၊ လှူ၏။ ဥပဗ္ဗာထကံ၊ ဝက်ကို၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ပရိဘုဉ္ဇတိ၊ သုံးဆောင်၏။ အဒတွာပန၊ မစေးမလှူဘဲမူကား၊ နဘုဉ္ဇတိ၊ မစား၊ ဒက္ခိဏေယျ၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ အပဿန္တိ၊ မမြင်သည်ရှိသော်လည်း၊ ဌပေတွာ၊ ချန်ထား၍၊ ဒိဋ္ဌကာလေ၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်ကို မြင်သောကာလ၌၊ ဒေတိ၊ ပေးလှူ၏။ ယာစကာနံ၊ ဝိ၊ တောင်းလာသောသူတို့

အားလည်း၊ ဧတိယေဝယေလ္လသညသလ္လင်တည်း။ အထ၊ ဆိုအခါ၌၊
 အသာ၊ ဆိုသတို့သွီး၏၊ မာတာ၊ မိခင်သည်၊ မမ၊ မိမိ၏၊ မိတာ၊ သမီးသည်၊
 ဒါနဇ္ဈာသယာပေးလှူခြင်း၌ အလိုရှိသည်၊ ဝိယဒါနသံပိဘာဂ၊ ချစ်မြတ် နိုး
 အပ်သော လှူငွယ်ဝတ္ထုကို ခွဲဝေ၍ပေးလှူခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဟဋ္ဌတုဋ္ဌာအလွန်နှစ်သက်သောနှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍၊ တဿာ၊
 ထိုသတို့သမီးအား၊ ဒိဂုဏံ၊ နှစ်ဆတက်သော၊ ဘဝံ၊ အတို့ကို၊ ဧတိ၊
 ပေး၏၊ ဧန္တိ၊ စ၊ ပေးသည်ရှိသော်လည်း၊ ဧကသ္မိံ၊ ဘာငေးတခုသောအတို့
 ကို၊ တာယ၊ ထိုသတို့သမီးသည်၊ သံပိဘာဂေ၊ ခွဲဝေခြင်းကို၊ ကတေ၊ ပြု
 အပ်သည်ရှိသော်၊ ပုန၊ တဖန်၊ အပရံ၊ အပါးသောအတို့ကို၊ ဧတိ၊ ပေး၏။
 သာ၊ ဆိုသတို့သမီးသည်၊ တတောပိ၊ ထိုအတို့မှလည်း၊ သံပိဘာဂံ၊ ခွဲဝေ
 ခြင်းကို၊ ကရောတိယေ၊ ပြုသည်သာလျှင်တည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့သောနည်း
 ဖြင့်၊ ကာလေ၊ ကြာမြင့်သောကာလသို့၊ ဂစ္ဆန္တေ၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊
 ဝယပတ္တိ၊ အချိန်အခွယ်သို့ရောက်သော၊ တံ၊ ဆိုသတို့သမီးကို၊ မာတာပိ
 တရော၊ မိဘတို့သည်၊ တသ္မိံ၊ ယေဝနဝရေ၊ ထိုရာဇဂြိုဟ်မြို့၌ သာလျှင်၊
 အညတရသ္မိံ၊ ကုလေ၊ တဦးသောအမျိုး၌၊ ကုမာရဿ၊ သတို့သားအား၊
 အဒဿ၊ ပေးကုန်၏၊ ဣပနကုလံ၊ ထိုအမျိုးသည်ကား၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကံ၊ မှား
 သောအယူရှိသည်၊ အသန္တံ၊ ရတနာသုံးပါးကိုမယုံကြည်သည်၊ အပသန္တံ၊
 မကြည်ညိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အထ၊ ဆိုအခါ၌၊ အာယသ္မာမဟာမောဂ္ဂ
 လာနေသအရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည်၊ ရ၊ ဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ဝိသိ
 ဒါနံ၊ အိမ်စဉ်အတိုင်း၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်းခံခြင်း၌၊ စရမာနော၊ ကြွတော်မူ
 သည်ရှိသော်၊ တဿာဒါရိကာယ၊ ထိုသတို့သွီး၏၊ သဿုရဿ၊ ယောက္ခမ
 ယောကျ်ားသူ၏၊ ဂေဟန္တိ၊ အိမ်တံခါး၌၊ ဧဋ္ဌာသိ၊ ရပ်၏၊ တံ၊ ထိုရှင်မဟာ
 မောဂ္ဂလာန် မထေရ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ သာဒါရိကာ၊ ထိုသတို့သွီးသည်၊
 ပသန္တမိစ္ဆာ၊ ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရားပရိ
 သသအိမ်တွင်းသို့ ဝင်တော်မူပါကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဝေသတွာ၊ အိမ်
 တွင်းသို့သွင်း၍၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ သဿုယာ၊ ယောက္ခမမိန်းမသူသည်၊ ဌပိ
 တံ၊ ဆားအပ်သော၊ ပူဝံ၊ မှိုကို၊ တံသသံ၊ ထိုယောက္ခမမိန်းမသူကို၊ အ
 ပဿန္တိ၊ မမြင်စဉ်၊ တဿာ၊ ထိုယောက္ခမ မိန်းမသူအား၊ ကထေတွာ၊
 နောက်မှ ပြောကြား၍၊ အနုမောဒါ၊ ပေသာမိ၊ ဝမ်းမြောက်စေအံ့၊ ဣတိ၊
 ဤသို့ကြံ၍၊ ဝိဿာသေန၊ အကျုံးဝင်သောအားဖြင့်၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊
 ထေရဿ၊ ထေရ်အား၊ အဒါသိ၊ လှူ၏၊ ထေရော၊ ထေရ်သည်၊ အနုမော

နန်းအနုမောဒနာတရားကိုကတွာပြောဟောတော်မူ၍၊ ပတ္တမိတြတော်
 မူလ၏၊ ဒါရိကာသတို့သမီးသည်၊ တုမေဟိ၊ အရှင်မတို့သည်၊ ဌဝိတံ၊
 ထားအပ်သော၊ ပူဝံ၊ မှို၊ ကို၊ မဟာ မောဂ္ဂလာ နတ္ထေရဿ၊ အရှင်မဟာ
 မောဂ္ဂလာနံမထေရ်အား၊ အဒါသိ၊ ယူလိုက်ပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဿယာ၊
 ဟောကွဲမမိန်းမသူအား၊ ကထေသိ၊ ပြောကြား၏၊ သာယိယောကွဲမမိန်းမ
 သူသည်၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတွသ၊ ကြား၍၊ ဣဒံ၊ ဤအမှုသည်၊
 ကိန္နာမ၊ အဘယ်သို့ ပြုသော အမှုမည်သနည်း၊ ပါဂဗ္ဗိယံ၊ ယုတ်မာလှ၏
 တကား၊ အယံ၊ ဤသတို့သမီးသည်၊ မမသန္တကံ၊ ငါ၏ဥစ္စာဖြစ်သောမို့
 ကို၊ အနာပုစ္ဆိတွာဝ၊ ငါ့ကိုမပန်မကြားဘဲသာလျှင်၊ သမဏဿ၊ ရဟန်း
 အား၊ အဒါသိ၊ ယူလိုက်ဘိ၏တကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တံ၊ ထိုသတို့သမီးကို၊
 ကမ္မကဋ္ဌာယ၊ မာနသကဋ်ကဋ်ဟူသောအသံကိုပြုလျက်၊ ကောဓာဘိဘူ
 တာ၊ အမျက်ဒေါသသည် နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ယုတ္တာယုတ္တံ၊ သင့်
 သည်မသင့်သည်အဖြစ်ကို၊ အဓိန္ဒြိယ၊ မကြံစည်ဘဲ၊ ဝရတော၊ ရှေး၌၊ ဌိတံ၊
 တည်သော၊ မသလခဏ္ဍံ၊ ကျည်ပွေ့တုံးကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ နံသကူ
 ဝေ၊ မခုံးစွန်း၌၊ ပဟရိ၊ ဖုတ်ခတ်လိုက်၏၊ သာ၊ ဆိုသတို့သမီးသည်၊ သုသု
 မာလတာယ၊ သိမ်မွေ့ နူးညံ့သည်၏အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဝရိက္ခိ
 ကာယုကတာယ၊ စင်တူနံသောအသက် အပိုင်းအခြား ရှိသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်လည်းကောင်း၊ တေနောပဟာရေန၊ ထိုသို့သော ဖုတ်ခတ်ခြင်းဖြင့်
 သာလျှင်၊ ဗလဝ နုက္ခာဘိဘူတာ၊ ပြင်းစွာသောဆင်းရဲခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်
 အပ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ကတိပါဟေနေဝ၊ ရောက်နှစ်ရောက်ဖြင့်သာလျှင်၊
 ကာလံကတွာ၊ စေတ၍၊ တာဝတိံသေသု၊ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်တို့၌၊
 နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လေ၏၊ ဟာသာယိ၊ သတို့သမီးအား၊ အညသ္မံ၊ မှိုလှသည်မှ
 တပါးသော၊ သုစရိတကဗ္ဗေသုစရိတကုသိုလ်ကံသည်၊ သတိဝိ၊ ရှိလျှင်း
 မူလည်း၊ ထေရဿ၊ ထေရ်အား၊ ကာတဒါနမေဝ၊ ပြုအပ်သောဒါနကုသိုလ်
 ကံသည်သာလျှင်၊ သာယိသယံ၊ လွန်ကဲသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဥပဋ္ဌာသိ၊
 ထင်၏၊ ဟံ၊ ထိုနတ်သမီးကို၊ အာယသ္မာမဟာမောဂ္ဂလာနော၊ အရှင်မဟာ
 မောဂ္ဂလာနံ မထေရ်သည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဝတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီး
 သောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဂစ္ဆာ၊ ကြွတော်မူ၍၊ ဥဋ္ဌာရောတေ(လ)ကမ္မသိဒ္ဓံ
 ဗလန္တိ၊ ဥဋ္ဌာရောတေ(လ)ကမ္မသိဒ္ဓံ ဗလံဟူ၍၊ တိဟိဂါထာဟိ၊ သုံးဂါ
 ထာတို့ဖြင့်၊ ဝုစ္ဆိမေ၊ တော်မူ၏၊ ဩသုဗ္ဗဿနေ၊ ရွာတွယ်တနန်း ရှိသော၊
 ဒေဝတေ၊ နတ်သမီး၊ တေ၊ လသင်နတ်သမီး၏၊ ယသော၊ အခြံအရံသည်။

ဥဇ္ဇာရောမျှားမြတ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ဝဇ္ဇော၊အရောင်အဆင်းသည်၊
 ဥဇ္ဇာရော၊ပြန့်ပြောကြီးကျယ်သည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။သဗ္ဗအခပ်သိမ်းကုန်
 သော၊ဒိသာ၊အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ဩဘာသယတေဝိ၊ဇောတယတိ၊တွေန်း
 လင်းတောက်၊ပစေနိုင်၏။အလင်္ကာတာ၊စာန်းဆာဆင်အပ်သော ကိုယ်
 ရှိကုန်သော၊နာရိ၊ယာစ၊နတ်သမီးတို့လည်းကောင်း၊အလင်္ကာတာ၊စာန်း
 ဆာဆင်အပ်သော ကိုယ်ရှိကုန်သော၊ဒေဝဂုတ္တ၊စုနတ်သားတို့ သည်
 လည်းကောင်း၊တဝ၊သင်နတ်သမီးအား၊ပူဇာယ၊မူဇော်ခြင်း၊ဌ၊နိစ္စန္တ
 က၊မြူးကုန်၏။ဂါယန္တိ၊ခေါ်ချင်းကိုသိကုန်၏။မောဒေန္တိ၊သင့်ကိုဝမ်းမြော်
 စေကုန်၏။ပရိဝါရေန္တိ၊သင့်ကိုခြံရံကုန်၏။။သုဒဿနေ၊ကောင်းသော
 ရှာဘွယ်ရှိသော၊ဒေဝတေ၊နတ်သမီး၊တဝ၊သင်နတ်သမီး၏၊ဣမာနိဝိမာ
 နာနိ၊ဤမိမာန်တို့သည်၊သောဝဏ္ဏာနိ၊ရွှေစင်အတိသာဖြစ်ကုန်၏။သဗ္ဗ
 ကာမသမိဒ္ဓိနိ၊အလုံးစုံသော ကာမဂုဏ်တို့နှင့် ပြည့်စုံသော၊တဝ၊သင်
 နတ်သမီးသည်၊တေသံ၊ဆိုနတ်သား နတ်သမီးတို့ကို၊ဣဿရာ၊အစိုးရ
 သည်၊အသိ၊ဖြစ်၏။အဘိဇောတာ၊ကောင်းစွာဖြစ်သည်၊မဟန္တ၊သကြီး
 မြတ်သည်၊အသိ၊ဖြစ်ပြီ။တံ၊သင်နတ်သမီးသည်၊ဒေဝကာယေ၊တာဝ
 တိ၊သာ နတ်များအပေါင်း၌၊ပမောဒသိ၊မြတ်သော ဝမ်းမြောက်ခြင်းဖြင့်
 ဝမ်းမြောက်၏။သုဒဿနေ၊ကောင်းသောရှာဘွယ် အဆင်းရှိသော၊ဒေဝ
 တေ၊နတ်သမီး၊ဣဒံပလံ၊ဤအကျိုးသည်၊ကိဿကမ္မဿ၊အဘယ်သို့
 ပြုခဲ့ဘူးသောကုသိုလ်ကံ၏၊ပလံ၊အကျိုးနည်း၊ဝုန္တိ၊တာ၊ငါမေးအပ်သော၊
 တံ၊သင်နတ်သမီးသည်၊မေ၊ငါ့အား၊အာစိက္ခ၊မြေကြားဘိလော၊။။

တတ္ထ၊ဆိုဂါထာ၌၊ယသောတိ၊ယသောဟူသည်ကား၊ပရိဝါရော၊
 အခြံအရံတည်း၊ဝဇ္ဇောတိ၊ဝဇ္ဇောဟူသည်ကား၊ဝဇ္ဇာနိသာ၊အဆင်း
 အရောင်တည်း၊သရိရောတာ၊သော၊ကိုယ်မှထွက်သောအရောင်တည်း၊
 ပန၊အထူးကိုဆိုပြီးအိုး၊ဥဇ္ဇာရောတိ၊ဥဇ္ဇာရောဟူ၍၊ဝိသေသေတွာ၊အထူး
 ပြု၍၊ဝုတ္တတ္ထာ၊ဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊တဿ၊ဒေဝတာယ၊ဆို
 နတ်သမီး၏၊ပရိဝါရေ၊သမ္ပတ္တိစ၊အခြံအရံ၏ပြည့်စုံခြင်းကို လည်းကောင်း၊
 ဝဇ္ဇာသမ္ပတ္တိစ၊အဆင်း၏ပြည့်စုံခြင်းကို လည်းကောင်း၊ဝုတ္တာ၊ဆိုအပ်
 သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။တာသု၊ဆိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ဥဇ္ဇာရော၊တဝဇ္ဇောတိ
 ဇော၊ဥဇ္ဇာရော၊တဝဇ္ဇောဟူသောဤပုဒ်၌၊သင်္ခေပ၊တာ၊အကျဉ်းအား
 ဖြင့်၊ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်သော၊ဝဇ္ဇာသမ္ပတ္တိ၊အဆင်း၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ဝိသယ
 ဝသေန၊တွေန်းပရာအာရုံ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ဝိတ္ထာရေ၊တော၊အကျယ်အား

ဖြင့်၊ ဒေသန္တေ၊ ပြုတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗာဩဘာသတေဒိသာတိ၊
သဗ္ဗာဩဘာသတေဒိသာဟူ၍၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုပြီး၍၊ ဩဠာရောတေယသော
တိ၊ ဩဠာရောတေယသောဟူ၍၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုအပ်ပြီ။ ပရိဝါရသမ္ပတ္တိံ၊ အခြံ
အရံ၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဝတ္ထု၊ ဝသေန၊ ဝတ္ထု၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝိဇ္ဇာရ
တော၊ အကျယ်အားဖြင့်၊ ဒေသတုံ၊ ပြခြင်းငှါ၊ နာရိယောနုစ္ဆန္တိတိ၊ အာဒိ၊
နာရိယောနုစ္ဆန္တိ ဤသို့အစရှိသည်ကို၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုအပ်ပြီ။ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိ၌၊
သဗ္ဗာဩဘာသတေဒိသာတိ၊ သဗ္ဗာဩဘာသတေဒိသာဟူသည်ကား၊
သဗ္ဗာသု၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဒိသာသု၊ အရပ်မျက်နှာတို့၌၊ ပိဇ္ဇောတတေ၊
ထွန်းလင်းတောက်ပ၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သဗ္ဗာသု၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဒိသာ၊
အရပ်မျက်နှာတို့ ကို၊ ဩဘာသယတေဝိ၊ ဇာတယတိ၊ ထွန်းလင်းတော်
ပစေနိုင်၏၊ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဩဘာ
သတေတိပဒဿ၊ ဩဘာသတေ ဟူသောပုဒ်၏၊ ဩဘာသန္တေတိ၊ ဩ
ဘာသန္တေဟူ၍၊ ကေဝိ၊ အချို့ကုန်သောဆရာတို့သည်၊ ဝစနိပုလ္လာသေ
န၊ ဝတ်ပြန်သောအားဖြင့်၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဟိသမ္ပံ၊ မှန်
၏၊ တေ၊ ထိုကေဝိ ဆရာတို့သည်၊ ဝဏ္ဏေနာတိ၊ ဝဏ္ဏေနဟူ၍၊ ဝိဘတ္တိ၊ ဝိ
ဘတ်ကို၊ ပရိဏာမေတဗ္ဗာ၊ ပြန်စေအပ်၏၊ ဝဏ္ဏေနာတိ၊ ဝဏ္ဏေနဟူသည်
လည်း၊ ဟေတုမ္ပိ၊ ဟိတ်အနက်၌၊ ကရုဏာဝစနံ၊ ကရိုဏ်း ဝိတတ်တည်း။
ဟေတုတူတေန၊ အကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ ဝဏ္ဏေန၊ အဆင်းကြောင့်၊
ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ သဗ္ဗာဒိသာတိ၊ သဗ္ဗာ
ဒိသာဟူ၍လည်း၊ သဗ္ဗာဒိသေသန၊ အရှေ့မျက်နှာအစရှိသည်တို့၏အစွမ်း
အားဖြင့်၊ ဒိသာသာမညေ၊ အရပ်မျက်နှာသာမညကို၊ အပေက္ခိတေ၊ ငဲ့သည်
ရှိသော်၊ ဝစနိပုလ္လာသေနာပိ၊ ဧကဝုဗဟုဝတ်ပြန်သဖြင့်လည်း၊ ပယော
ဇနံ၊ အကျိုးသည်၊ နုတ္တိ၊ မရှိ။ နာရိယောတိ၊ ဣဝါ၊ နာရိယော ဟူသော
ဤပုဒ်၌လည်း၊ အလင်္ကာတာတိပဒံ၊ အလင်္ကာတာဟူသောပုဒ်ကို၊ အာနေ
တွာ၊ ဆောင်၍၊ သမ္ပန္နိတဗ္ဗံ၊ စပ်အပ်၏။ ဒေဝုတ္တာတိ၊ ဣဒေဝုတ္တာဟူ
သောဤပုဒ်၌၊ စသဒ္ဓေါ၊ စသဒ္ဓါသည်၊ လုတ္တန်နိဋ္ဌော၊ လုတ္တန်နိဋ္ဌတည်း။
တေန၊ ဆိုစသဒ္ဓါဖြင့်၊ နာရိယောစနတ်သဒ္ဓါတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဒေဝ
ပုတ္တာစ၊ နတ်သားတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သမုစ္စယော၊
ပေါင်းစည်းခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ မောဒေန္တိတိ၊ မောဒေန္တိ
ဟူသည်ကား၊ ပမောဒယန္တိ၊ နှစ်သက်စေကုန်၏၊ ပူဇာယာတိ၊ ပူဇာယ
ဟူသည်ကား၊ ပူဇနုတ္တံ၊ ပူဇော်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပူဇာနိမိတ္တံ၊

ပူဇော်လိုသောကြောင့်၊ နန္ဒန္တိ+ဇာကုန်၏၊ ဝါယန္တိ+သိကုန်၏။ ဣတိအယံ+
 ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း။ တဝိမာနိတိတ္ထေ+တဝိ
 မာနိဟူသောဤဝုဒ္ဓိ၊ တပဏ္ဍမာနိတိ၊ ဓာဝဏ္ဏမာနိဟူ၍၊ ပဒေစ္ဆဒေါ+မုဒ်ဖြတ်
 ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗေ+ပြုအပ်၏။ ၁။ သဗ္ဗကာမသမိဒ္ဓိနိတိ၊ သဗ္ဗကာမသမိဒ္ဓိ
 နိဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗဟိအလုံးစုံကုန်သော၊ ပဉ္စဟိကာမဂုဏေဟိ+ငါး
 ပါးသောကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်၊ ဝါ+ဓာနည်းကား၊ တယသဆင်နုတ်သမီးသည်၊
 ကဇ္ဇိတေဟိ ဣတ္ထိတေဟိ+အလိုရှိအပ်ကုန်သော၊ သဗ္ဗဟိအလုံးစုံကုန်
 သော၊ ဝတ္ထု+ဟိ+တ္ထု+တို့နှင့်၊ သမိဒ္ဓါ+ပြည့်စုံကုန်၏။ အဘိဇာတာတိ+အဘိ
 ဇာတာဟူသည်ကား၊ သုဇာတာ+ကောင်းစွာဖြစ်သည်၊ မဟန္တာသိတိ+
 မဟန္တာသိဟူသည်ကား၊ မဟတိ+ကြီးသောတန်ခိုး အာနုဘော်ရှိသည်၊
 မဟာနုဘာဝါ+ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသည်၊ အာသိ+ဖြစ်ပြီ၊ ဒေဝ
 ကာယေ ပမောဒသိတိ+ဒေဝကာယေ ပမောဒသိဟူသည်ကား၊ ဣမတ္ထိ
 ဒေဝနိကာယေ+ဤတာဝတိံသာနုတ်တို့၏အပေါင်း၌၊ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိဟေတု
 ကေန+နုတ်တို့၏ စည်းစိမ်ချင်းသာလျှင် အကြောင်းရှိသော၊ ပရမေန+လွန်
 ဖြတ်စွာသော၊ ပမောဒနေန+နှစ်သက် ဝမ်းမြောက်ခြင်းဖြင့်၊ ပမောဒသိ+
 နှစ်သက် ဝမ်းမြောက်၏။ ၂။ ဧဝံ+ဤသို့၊ ထေရေန+မထေရ်သည်၊ ပုစ္ဆိ
 တာ+မေးအပ်သော၊ ဒေဝတာ+နတ်သမီးသည်၊ တမတ္ထံ+ထိုအနက်ကို၊
 ဝိသန္ဓေသိ+ဖြေကြား၏။ မဟာနုဘာဝ+ကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိ
 သော၊ ဘိက္ခု+ရှင်ရဟန်း၊ အဟံ+တပည့်တော်မသည်၊ မနုဿေ+သူလူတို့
 ၌၊ မနုဿတုတာ+လူ၏အဖြစ်သို့ ရောက်သည်ရှိသော်၊ ပုရိမာယ+ရှေ့၌
 ဖြစ်သော၊ ဇာတိယသဇာတ်အားဖြင့်၊ မနုဿလောကေ+လူ့ပြည်၌၊ ဒုသိလ
 ကုလေ+သိလမရှိသောအမျိုး၌၊ အသန္ဓေသုယံ+ကြည်ခြင်း မရှိကုန်သော၊
 ကဒရိယေ+သုကြမ်းတန်းသော မန္တရရှိကုန်သောသူတို့၌၊ သုဏိသာ+
 ဈေးမသည်၊ အဟောသိ+ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏၊ အဟံ+တပည့်တော်မသည်၊ သဒ္ဓါ
 သီလေန+သဒ္ဓါယုံကြည်ခြင်းနှင့်၊ သမ္ပန္နာ+ပြည့်စုံသည်၊ သဒါ+အခါခပ်
 သိမ်း၊ သံဝိဘာဂရတာ+ခွဲခြမ်းဝေတန်ခြင်း၌ ဓမ္မေလျော်သည်။ အဟော
 သိ+ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏၊ အဟံ+တပည့်တော်မသည်၊ ဝိဇ္ဇာယ+ဆွမ်းခံခြင်းအကျိုး
 ဌာ+ရမာနသာ+ကြွသွားသော၊ တေ+အရှင်ဘုရားအား၊ အပူဝံ+အိုးကင်း၌
 ကြော်သောမုံကို၊ အဒါသိ+ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။ ၃။ မဟာနုဘာဝ+ကြီးသော
 တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု+ရှင်ရဟန်း၊ အဟံ+တပည့်တော်မသည်၊
 တဒါ+ထိုအခါ၌၊ အယျေ+အရှင်မ၊ သမဏော+ရဟန်းသည်၊ ဣဝ+ဤရှင်မ

၂၀၂ ဝိမာနဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိဿယ။

တို့၏နေရာအိမ်သို့၊ အာဂတောယောဂေကရ်၏၊ အဟံ-အက္ခန္တိပံသည်၊
 ပဿန္တသုတ္တံသည်ဖြစ်၍၊ သေဟိသကေဟိ၊ မိမိ၏ဥစ္စာဖြစ်ကုန်သော၊
 ပါဏိဘိလကံတို့ဖြင့်၊ ပူဇော်ရုံကို၊ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ အဒေါသိ၊ ပေးလှူ
 လိုက်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဿယောယောက္ခမ မိန်းမသူအား၊ အာရိက္ခိ၊
 ကြား၏။ မဟာနုဘာဝ၊ ကြီးသောတန်ခိုး အာနုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရှင်
 ရဟန်း၊ သဿယောက္ခမ မိန်းမသူသည်၊ ဝဇ္ဇ၊ ချွေးမ၊ တံ၊ ဆင်သည်၊
 အရိနိတာ၊ မဆုံးမအပ်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏။ မံ၊ ခေါ်ကုသံ၊ ဝုတ္တံ၊ တုံ့ပန်ကြား
 အံသောဌ၊ နန္ဒ၊ အလိုမရှိ၊ သယံ၊ မိမိကိုယ်တိုင်၊ သမဏဿ၊ ရဟန်း
)အား၊ အဒေါဒေါသိ၊ ပေးလှူဘိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပရိဘာသိ၊ ဆိုမည်ရေးရှုတ်
 ၍။ မဟာနုဘာဝ၊ ကြီးသောတန်ခိုး အာနုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရှင်
 ရဟန်း၊ တတော၊ ဆိုနောက်မှ၊ မေ၊ စာပည့်တော်မ၏၊ သဿယောက္ခမ
 သည်၊ ကုရိတာ၊ အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်၍၊ ရသလေ၊ ကျည်ပွေ့ဖြင့်၊
 မံ၊ စာပည့်တော်မကို၊ ပဟာသိ၊ ပုတ်ခတ်၏၊ မေ၊ အက္ခန္တိပံ၏၊ ကုဇ္ဇင်္ဂ၊
 ပခန်းစွန်းကိုဖြတ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ မံ၊ စာပည့်တော်မကို၊ အဝဓိ၊ သတ်
 ၍၊ အဟံ၊ စာပည့်တော်မသည်၊ ဗရံ၊ ကြာမြင့်စွာသော ကာလ ပတ်လုံး၊
 ဖိစိတံ၊ အသက်ရှင်ခြင်း၌၊ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်ပြီ။ သာဟံ၊ ထိုစာပည့်
 တော်မသည်၊ ကာယဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏၊ ဘေဒါယ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊
 တတော၊ ဆိုသို့သောဆင်းရဲခြင်းမှ၊ ဝိမုတ္တာ၊ လွတ်ကင်းသည်ဖြစ်၍၊ စုတာ-
 ရတေ၊ သည်ရှိသော်၊ တာဝတိံ၊ သာနံ၊ တာဝတိံ၊ သာသံ၌ ဖြစ်ကုန်သော၊
 ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏၊ သဟဗျာ၊ အပေါင်းအဖော်၏အဖြစ်သို့၊ ဥပပန္နသ၊ ဖြစ်
 ၍။ မဟာနုဘာဝ၊ ကြီးသောတန်ခိုး အာနုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရှင်
 ရဟန်း၊ တေန၊ ထိုသို့သဘောရှိသော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေ၊ စာပည့်
 တော်မအား၊ တောဒိသော၊ ဤသို့ သဘောရှိသော၊ ဝဇ္ဇော၊ အရောင်
 အဆင်းသည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ (ပ)မေ၊ စာပည့်တော်မ၏၊ ဝဇ္ဇော၊
 အရောင်အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းတို့သောအရပ်မျက်
 ရှာတို့ကို၊ ပဟာသတိ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပစေနိုင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗျာကာ
 သိ၊ ဖြေကြား၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ အသန္ဓေသုတိ၊ အသန္ဓေသုဟူသည်
 ကား၊ ရတနတ္ထယသဒ္ဓါယစ၊ ရတနာသုံးပါး၌ယုံကြည်ခြင်းတည်းဟူသော
 သဒ္ဓါတရား၏ လည်းကောင်း၊ ကမ္မဗလသဒ္ဓါယစ၊ ကံကံ၏အကျိုးကိုယုံ
 ကြည်ခြင်း တည်းဟူသော သဒ္ဓါတရား၏ လည်းကောင်း၊ အတာဝေန၊
 မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အသန္ဓေသုယုံကြည်ခြင်းသဒ္ဓါတရားမရှိကုန်

သော၊ တန္တမန္တရိယတာသ၊ ကြမ်းထင်းခက်ထန်သောဝန်တိုခြင်းရှိသည်
 ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကဒရိယေသု၊ ခက်ထန်သော မန္တရိယ ရှိကုန်သော၊
 သသုအာဒိသု၊ ယောက္ခမအစရှိကုန်သောအမျိုးတို့၌၊ အဟံ၊ ဓာပည့်တော်
 မသည်၊ သဒ္ဓါသီလနုယံ၊ ကြည်ခြင်းသဒ္ဓါသီလနှင့်၊ သံဗုဒ္ဓံ၊ ပြည့်စုံသည်၊
 အဟာသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဣတိအဟံ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်း
 တည်း၊ အပ္ပာန္တိ၊ အပ္ပံဟူသည်ကား၊ ကပလ္လပူဝံ၊ အိုးကင်း၌ကြော်
 သောရ်၊ ကို၊ တေတိ၊ တေဟူသည်ကား၊ နိပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်မျှသာတည်း၊
 ဂဟိတာဘာဝညာပနတ္တန္တု၊ ပူအပ်သောအဖြစ်ကိုသိခြင်းအကျိုးငှါလည်း
 ကောင်း၊ အနုမောဒနတ္တန္တု၊ မင်းမြောက်ဝင်းသာစေခြင်း အကျိုးငှါလည်း
 ကောင်း၊ သသုယော၊ ယောက္ခမအား၊ အာရိက္ခံ၊ ကြားပြီ၊ ဣတိအဟံ၊ ဤ
 သည်ကား၊ အဓိပ္ပါယေ၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ဣတိသာာတိတ္ထေ၊ ဣတိသာာ
 ဟူသောဤပါဌ၌၊ အသာဘိ၊ အသာဟူသည်ကား၊ နိပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်
 ပုဒ်မျှသာတည်း၊ သမဏဿဒဒါမဟာန္တိ၊ သမဏဿ ဒဒါမဟံဟူသည်
 ကား၊ အဘံ၊ ငါသည်၊ သမဏဿ၊ ရဟန်းအား၊ ပူဝံ၊ ရ်၊ ကို၊ ဒဒါမိ၊ ပေးလှူ
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ သံဝုတ္တိတုံ၊ ယန်ကြားအံ့သောငှါ၊ ယသ္မာ၊ အကြင်
 ကြောင့်၊ နန္တု၊ အလိုမရှိ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝရ၊ ချွေးမ၊ တွံ၊ ဆင်သည်၊
 အဝိနိတာ၊ မဆုံးမအပ်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သသု၊ ယောက္ခမ
 သည်၊ ပရိဘာသိ၊ ဆိုမည်ရေးရှာ၏၊ ဣတိအဟံ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊
 ယောဇနာ ခြင်းတည်း၊ ပဟာသိတိ၊ မဟာသိဟူသည်ကား၊ ပဟာရ်၊
 ပုဂံခတ်ပြီ၊ ကုဋုရ်န္တိ၊ အဝဓိမန္တိတ္ထေ၊ ကုဋုရ်န္တိ အဝဓိမံဟူသောဤပါဌ
 ၌၊ ပုရိမပဒလောပေန၊ အံသဟူသော ရှေ့ပုဒ်ကျသောအားဖြင့်၊ အံသ
 ကုဋု၊ မချုံးစွန်းကို၊ ကုဋုန္တိ၊ ကုဋုဟူ၍၊ ပုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ကုဋု၊ မေဇပချုံးစွန်း
 သည်ပင်လျှင်၊ အင်္ဂံ၊ အင်္ဂါတည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကုဋုရ်၊ ကု
 ဋုရ်မည်၏၊ တံ၊ ထိုပချုံးစွန်းကို၊ ဘိန္ဒုတိ၊ ဖြတ်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ ကုဋုရ်န္တိ၊ ကုဋုရ်န္တိမည်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ကောဓာဘိဘူတာ၊ အမျက်
 ထွက်ခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်အပ်သည်၊ ဟုတွင်ဖြစ်၍၊ မံ၊ ထေပည့်တော်မကို၊
 အဝဓိ၊ ဆတ်ပြီ၊ မမ၊ ထေပည့်တော်မ၏၊ အံသကုဋု၊ ပချုံးစွန်းကို၊ ဆိန္ဒု၊ ဖြတ်၏၊
 တေနေဝဥပက္ကမေန၊ ထိုသို့သောလုံ့လဖြင့်သာလျှင်၊ မတတ္တာ၊ သေသည်
 ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မံ၊ ထေပည့်တော်မကို၊ မံ၊ ရေတိ၊ သတ်၏၊ ဣတိအဟံ၊
 ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ နာသက္ခိဇိပိတုံ၊
 ဝိဒန္တိ၊ နာသက္ခိဇိပိတုံမိရံဟူ၍၊ အာဟာ၊ ဆိုပြီ၊ ပိပ္ပမုတ္တာတိ၊ ပိပ္ပမုတ္တာဟူ

၂၀၄ ဝိမာနဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိဿယ

သညကား၊ တတောဒုက္ခတော၊ ထိုသို့သော ဆင်းရဲခြင်းမှ၊ သမ္ပမုတ္တံ၊
ကောင်းစွာလွတ်ငြိမ်းသောကြောင့်သောစကားရပ်သည်၊ ဝတ္ထုနယမေဝ၊
ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည်သာ လျှင်တည်း။ (ဥဋ္ဌာရ ဝိမာနဝတ္ထုနာ၊
ဥဋ္ဌာရ ဝိမာနဝတ္ထု၏ အတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ။)

[B] [၃-ပါရိစ္ဆတ္တကဝဂ်-၂-ဥစ္ဆုဒ္ဓါယိကာဝိမာနဝတ္ထု]

၁၁၃
ဩဘာသယိတွာပထဝီ သဒေဝကန္တိန္နန္တံ၊ ဩဘာသယိတွာပထဝီ
သဒေဝကံဟူသောဤဝိမာနဝတ္ထုသည်၊ ဥစ္ဆုဒ္ဓါယိကာဝိမာနံ၊ ဥစ္ဆုဒ္ဓါယိ
ကာဝိမာန ဝတ္ထုတည်း။ တဿ၊ ထိုဝတ္ထု၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်
ကား၊ ကာ၊ အတယ်နည်း။ တကဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ရာဇဂဟေ၊
ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ ဣတိ၊ အဘိဓာန်၊ ဤသို့အစရှိသော၊
သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောစကားရပ်သည်၊ အနန္တ၊ မရှိမသု၊ အခြားမဲ့သောဝိမာန
ဝတ္ထု၌၊ ဝတ္ထုသဒိသံ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောစကားနှင့်တူ၏။ အယံပန၊ ဤဆို
လတ္တံ့၊ သညကား၊ ဝိသေသော၊ အထူးတည်း။ ဣမေ၊ ဤဝတ္ထု၌၊ ဥစ္ဆုဒ္ဓါယိကာ၊
နိဗ္ဗာန်ပေးလှူအပ်၏။ သဿုယာဝ၊ ယောက္ခမသည်သာလျှင်၊ ဝိဇ္ဇကေန၊
အင်းပျဉ်ငယ်ဖြင့်၊ ပဟတာ၊ ရိုက်နှက်အပ်၏။ တင်္ဂဏညေဝ၊ ထိုရိုက်နှက်
သောဓာတ်၌ပင်လျှင်၊ မတာ၊ သေသည်ရှိသော်၊ တာဝတိံ၊ သေသု၊ တာဝ
တိံ သာနတ်ပြည်တို့၌၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်၏။ တဿာယေဝ၊ ရတ္တိယာ၊ ထိုသေသော
ညဉ့်၌ပင်လျှင်၊ ထေရဿ၊ ထေရ်အား၊ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ဆည်းကပ်ခြင်း၌၊ အာဂ
တာ၊ လာသည်ရှိသော်၊ ကေဝလကပ္ပံ၊ အကြွင်းအကျန်မရှိ အလုံးစုံသော၊
ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာတော်ကို၊ စန္ဒေရိယ၊ စာလက္ခဏာသို့လည်းကောင်း၊ သုရိ
ယောဂိယ၊ စာလက္ခဏာသို့လည်းကောင်း၊ ဩဘာသေန္တိ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပ
စေလျက်၊ ထေရံ၊ ထေရ်ကို၊ ဝိဇ္ဇိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ပုဉ္ဇလိကာ၊ လက်အုပ်ချီလျက်၊
နမဿမာနာ၊ ရှိခိုးပူဇော်သည်ဖြစ်၍၊ ကေမန္တံ၊ တင့်အပ်လျှောက်ငုတ်သော
နေရာ၌၊ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ နံ၊ ခေါ်နတ်သမီးကို၊ ထေရော၊
အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည်၊ ဩဘာသယိတွာ၊ (လ)ပလန္တိ၊ ဩဘာ
သယိတွာ၊ (လ)၊ ပသံဟူ၍၊ ဣမာဟိဂါယာဟိ၊ ဤဂါယာတို့ဖြင့်၊ ဝုန္တိ၊ မေး
တော်မူ၏။ ဤသုဘော၊ စာဉ်တယ်သော၊ ဒေဝတေ၊ နတ်သမီး၊ စန္ဒိမသုရိ
ယာ၊ စာလက္ခဏာတို့သည်၊ သဒေဝကံ၊ ကောင်းကင်နှင့်တကွသော၊ ပထဝီ၊ မြေ
ကို၊ ဩဘာသယိတွာ၊ ထွန်းလင်း တောက်ပစေ၍၊ အတိရော၊ ဇန္တိဝိယ၊

၃-ပါရိစ္ဆတ္တကဝဂ်-၂-ဥစ္ဆုဒ္ဓါယိကာဝိမာနဝတ္ထု ၂၀၅

တင့်တယ်ကုန်သကဲ့သို့၊ တွံ၊ သင်နတ်သမီးသည်၊ သဒေဝကံ၊ ကောင်းကင်
 နှင့်တကွသော၊ ပထဝီ၊ မြေကို၊ ဩဘာသယိတွာ၊ တွန်းလင်းတောက်ပ
 စေ၍၊ အတိရောစသိ၊ အလွန်တင့်တယ်၏၊ ဗြာဟ္မာ၊ သဟံပတိအစရှိသော
 ဗြဟ္မာသည်၊ တိဒေသ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌နေကုန်သော၊ သဟိန္ဒကေ၊
 သိကြားမင်းနှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝေနတ်တို့ကို၊ (အတိရောစတိ၊ ဣဝ၊
 သာလွန်၍အင့်တယ်သကဲ့သို့၊ တွံ၊ သင်နတ်သမီးသည်၊ သိရိယာစ၊ အသ
 ရေဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဝဏ္ဏေန၊ အရောင်အဆင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊
 ယသေန၊ အခြံအရံဖြင့်လည်းကောင်း၊ တေဇသာဝတ၊ တန်ခိုးဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ အတိရောစသိ၊ သာလွန်၍တင့်တယ်၏။ ၁၂ ဥပ္ပလမာလခာရိနိ၊
 နတ်၌ဖြစ်သောကြာပန်းတို့ကို ပန်ဆင်ခြင်းရှိသော၊ အာဝေဠိနိ၊ ရတနာဖြင့်
 ပြီးသော နားသွယ်ပန်းလည်းရှိသော၊ ကဗ္ဗနသန္နိတတ္ထံ၊ ရွှေစင်ရောင်ကဲ့
 သို့ပြောင်ပြောင်တွန်းပသော အသားအရေလည်းရှိသော၊ အလင်္ကာတေ၊
 တန်းဆာဆင်အပ်သောကိုယ်ရှိသော၊ ဥတ္တမဝတ္ထခာရိနိ၊ ဖြတ်သောအဝတ်
 ကိုဝတ်ရုံထသော၊ သုဘောဇာင့်တယ်ခြင်းရှိသော၊ ဒေဝတေ၊ နတ်သမီး၊
 တံ၊ ဆင့်ကို၊ ဝုစ္ဆာမိ၊ မေး၏၊ ကာတွံ၊ အဘယ်အမည်ရှိသောသင်သည်၊
 မမံ၊ ကို၊ ဝန္တသေ၊ မှိုခိုးသနည်း၊ သုဘောဇာင့်တယ်ခြင်းရှိသော၊ ဒေဝ
 တေ၊ နတ်သမီး၊ တွံ၊ သင်နတ်သမီးသည်၊ ဝုရေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ အတ္တနာ၊ မိမိ
 သည်၊ ကိံ၊ ကမ္ဘာ၊ အဘယ်မည်သော ကုသိုလ်ကံကို၊ အကာသိ၊ ပြုခဲ့ဘူး
 သနည်း၊ ဝုရိမာယ၊ ရှေး၌ဖြစ်သော၊ ဇာတိယာ၊ ဇာဝဋ်၊ မနုဿဘူတာ၊ လူ
 ဖြစ်၍ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဒါနံ၊ ပေးကမ်းလှူဒါန်းခြင်းကို၊ သုစိတ္တံ၊ ကောင်းစွာ
 လေ့ကျက်ခဲ့ဘူးသသော၊ အထာထိ၊ ဖွတ်ပါး၊ တွံ၊ သင်နတ်သမီးသည်၊ သိလ
 သံ၊ သမံ၊ သိလစောင့်စည်းခြင်း တည်းဟူသော ကုသိုလ်ကို၊ အကာသိ၊
 ပြုခဲ့ဘူးသလော၊ ဧကေန၊ အဘယ်ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ ယသသိနိ၊ များသော
 အခြံအရံရှိသော၊ တွံ၊ သင်နတ်သမီးသည်၊ သုဂတိံ၊ ကောင်းသောနတ်ပြည်
 ၌၊ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်သာရသနည်း။ ဣဒံ၊ ဗလံ၊ ဤအကျိုးသည်၊ ကဿ၊ ကမ္မဿ၊
 အဘယ်ကုသိုလ်ကံ၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးနည်း၊ ဝုစ္ဆိတ၊ ငါးမေးအပ်သော၊ တွံ၊
 သင်နတ်သမီးသည်၊ မေ၊ ငါးအား၊ အာစိက္ခ၊ ကြားလျှောက်သိလော၊ ပြီ၊
 ၇၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဩဘာသယိတွာ၊ ပထဝီ သဒေဝကန္တိ၊ ဩဘာသ
 ယိတွာ၊ ပထဝီ သဒေဝကံဟူသည့်ကား၊ စန္ဒိမသုရိယ၊ ရတိသမ္ပိသေဟိ၊
 လနေတို့၏အရောင်ဖြင့် ရောရှက်ခြင်းရှိကုန်သော၊ သိနေရဿ၊ မြင့်မိုရ်
 တောင်မင်းမှ၊ ဝိနိဂ္ဂတေဟိ၊ ပြီးပြီးပြန်ထွက်လတ်ကုန်သော၊ ပဘာဝိသ

၂၀၆ မိမိမာနဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ဒေဟိယသန္တရင်းသော အရောင်တို့ဖြင့်၊ ဝိဇ္ဇောတယမာနတာယယထိန်ထိန်
 တောက်သည့်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒေဝနအာကာသေန- ထွန်းလင်းသော
 ကောင်းကင်နှင့်၊ သဟတက္ခ- ဝတ္ထုတိ- ဖြစ်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ- ထို
 ကြောင့်၊ သဒေဝကံကောင်းကင်နှင့်တကွသော၊ ဥပဂတဘူမိဘာဂဘူတ-
 ဘည်းကပ်ရာ မြေမျက်နှာအတို့ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဣဝံပထဝီ- ဤမြေအပြင်
 ကို၊ ဝိဇ္ဇောတေတွာ- ထွန်းလင်းစေ၍၊ ကောဘာသံ- တပြိုင်နက် သော
 အရောင် အလင်းကို၊ ကေပဇ္ဇောတံ- တခဲနက်သော တောက်ပခြင်းကို၊
 ကတွာ- ပြု၍၊ ဣတိအယံ- ဤသည်ကား၊ အတ္ထောအနက်တည်း၊ စန္ဒိမသုရိ
 ယာယနေတို့သည်၊ ဩဘာသယံ- တွာ၊ ထွန်းလင်း၍၊ အတိရောစန္ဒိ- ဝိယ-
 တင့်တယ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဣတိအယံ- ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ- ယောဇနာ
 ခြင်းတည်း၊ အတိ ရောစသိတိ- အတိရောစသိ ဟူသည်ကား၊ အတိတ္ထ
 မိဘွာ- လွန်၍၊ ရောစသိ- တင့်တယ်၏၊ တံပနအတိရောစနံ- ထိုသို့သလွန်၍
 တင့်တယ်ခြင်း သည်ကား၊ ကေနအာဘယံ- ကြောင့်၊ ရောစနံ- တင့်တယ်
 သနည်း၊ ကိ- ဝိယအာဘယံကဲ့သို့၊ ရောစနံ- တင့်တယ်ခြင်းနည်း၊ ကေဝါ-
 အဘယ်သူတို့သည်မူလည်း၊ ရောစန္ဒိ- တင့်တယ်ကုန်သနည်း၊ ဣတိ- ဤသို့
 မေးဘွယ်ရှိသောကြောင့်၊ သိရိယာတိအာဒိ- သိရိယာ- ဤသို့ အစရှိသော
 စကားကို၊ အာဟံ- ဟန်ပြီ။ တတ္ထ- ထိုဂါထာ၌၊ သိရိယာတိ- သိရိယာဟူ
 သည်ကား၊ သောဘဂ္ဂ- ဒေသဘာဝိသေသေန- အသေချေ၏တင့်တယ်ခြင်း
 အထူးဖြင့်၊ တဇာသတိ- တဇာသဟူသည်ကား၊ အတ္ထနေ- မိမိ၏အာနု
 ဘာဝေန- တန်ခိုးအာနုဘော်ဖြင့်၊ အာဝေဠိနီတိ- အာဝေဠိနီဟူသည်ကား၊
 ရာနမယပုပ္ဖဝေဠဝတိ- ရတနာတို့ဖြင့်ပြီးသောနားသွယ်ပန်းရှိသော။

ဝေ- ဤသို့၊ လေနေမထေရ်သည်၊ ပုစ္ဆိတသမေ- အပ်သော၊ ဒေဝတာ-
 နတ်သမီးသည်၊ ဣမာဟိ ဂါထာဟိ- ဤဆိုလတ္တံ့သော ဂါထာတို့ဖြင့်၊
 သိသာဇ္ဇသိ- မြေကြား၏။ ဩဘဇ္ဇော- အရှင်ဘုရား၊ ဣဒါနိ- ယခုအခါ၌၊ ဣမ
 မေဝဂါမံ- ဤရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ပင်လျှင်၊ တံ- အရှင်ဘုရားသည်၊ ဝိဇ္ဇာယ-
 ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ အဓာကံ- အကျွန်ုပ်တို့၏၊ စာရံ- အိပ်သို့၊ ဥပါဂမိ- ကြွရောက်
 လာ၏၊ ဣတေ- ထိုသို့ကြွရောက်လာခြင်းကြောင့်၊ အဟံ- အကျွန်ုပ်သည်၊
 ပသန္တမိတ္တာ- ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အတုလာယ- အတိုင်း
 အရှည်မရှိသော၊ ပီတိယာ- နှစ်သက်ခြင်းဖြင့်၊ ဥစ္ဆာ- သာ- ကြံချောင်း၏၊ ခဏ္ဍိ
 ကံ- အပိုင်းကို၊ တေ- အရှင်ဘုရားအား၊ အဒါသိ- ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။ ဩဘဇ္ဇော-
 အရှင်ဘုရား၊ သဿုစ- ယောက္ခမမိန်းမသူသည်လည်း၊ ပစ္ဆာ- ပေးလှူပြီး

၃-ပါရိစ္ဆတ္တကဝဂ်-၁-ဥစ္ဆုဒ္ဓါယိကာဝိမာနဝတ္ထု ၂၀၇

သော နောက်ကာလ၌၊ ဝဇ္ဇ၊ ချေးမ၊ ဥစ္ဆုဒ္ဓါ၊ ကြံသည်၊ ကဟံနု၊ အဘယ်မှာ
နည်း၊ ကေအဘယ်အရပ်၌၊ အဝါကိရိ၊ ရွှေ့ပစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေ၊
အကျွန်ုပ် ကို၊ အနုယုတ္တတေ၊ မေးမြန်းစိစစ်၏၊ ဣဒါ၊ ယိုအခါ၌၊ အယေ၊ အရှင်
မ၊ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဣဒိ၊ ဤကြံကို၊ နုစာ၊ ဦးတံ၊ ရွှေ့လည်းမရွှေ့၊ နေစပန
ခါဒိတံ၊ မုတ်လည်းမရတ်အပ်၊ သန္တဿ၊ ပြင်းပြီးသောကိလေသ၊ ဤသော၊
ဘိက္ခု၊ သမ၊ မဟာနိ၊ အား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ သဟံ၊ မဂ္ဂိယံတိုင်၊ အဒါ၊ သိ၊
ပေးလှူလိုက်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဿုယာ၊ ယောက္ခမမိန်းမသူအား၊ အာစိက္ခန္တု၊
ကြား၏။ ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ သဿုယောက္ခမမိန်းမသူသည်၊ ဝဇ္ဇ၊
ချေးမ၊ ဣဒိ၊ သမိယံ၊ ဤအိမ်၌ အစိုးရသည်၏အဖြစ်သည်၊ ဘုယံ၊ သင်
အား၊ ဟောတိနု၊ ဖြစ်သလော၊ အယော၊ ယိုသို့မဟုတ်မူကား၊ မမံ၊ ငါ့အား၊
ဟောတိနု၊ ဖြစ်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မမံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ ပရိတာသတေ၊
ဆိုမည်ရေးရွတ်၏၊ သာ၊ ယိုယောက္ခမ မိန်းမသူသည်၊ ဝိဋ္ဌံ၊ အင်းပျဉ်ကို၊
ဂဟေတွာယုတ္တိ၊ မေအကျွန်ုပ်အား၊ ဟောရံ၊ မုတ်ခတ်ခြင်းကို၊ အဒါ၊ သိ၊
ပေး၏၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ တတော၊ ယိုလူပြည်မှာ၊ ရတ၊ နေ့လျော
သည်ဖြစ်၍၊ ကာလကံတံ၊ စုတမနေသေလွန်ခဲ့သည်ရှိသော်၊ ဒဝတာ၊
နတ်သမီးသည်၊ အပ္ပိ၊ ဖြစ်၏။ ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ မယာ၊ အကျွန်ုပ်
သည်၊ ကုသလံ၊ အပြစ်မရှိသော အကျိုးကိုပေးခြင်းလက္ခဏာသဘောရှိ
သော၊ ဣဒေဝကမ္မံ၊ ထိုကြံကိုလှူရသောကြောင့် ဖြစ်သောကံကိုသာလျှင်၊
ကတံ၊ ပြုအပ်၏၊ သုခံ၊ ချမ်းသာခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ ကမ္မဉ္စာ၊ ကုသိုလ်
ကံ၏အကျိုးကိုလည်း၊ အတ္တနု၊ မိမိသည်၊ အနုဘောမိ၊ သုံးဆောင်ခံစား
ရ၏၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဒေဝေဟိ၊ နတ်တို့နှင့်၊ သမ္ဘိ၊ တကွ၊ အတ္တနု၊
မိမိကိုယ်ကို၊ ပရိစာရယာမိ၊ မွေ့လျော်စွာလုပ်ရ၏၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊
ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကာမဂုဏေဟိ၊ ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်၊ မောဒါမိ၊ ဝမ်း
မြောက်ရ၏။ ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ကုသလံ၊
အပြစ်မရှိကောင်းသော အကျိုးပေးခြင်းလက္ခဏာရှိသော၊ တဒေဝကမ္မံ၊
ထိုကြံလှူသောကြောင့် ဖြစ်သောကံကိုသာလျှင်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏၊ သုခံ၊
ချမ်းသာခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ ကမ္မဉ္စာ၊ ကံ၏အကျိုးကိုလည်း၊ အတ္တ
နု၊ မိမိသည်၊ အနုဘောမိ၊ သုံးဆောင်ခံစားရ၏၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊
ဒေဝိန္ဒုတ္တာ၊ သိကြားမင်းသည် လုံခြုံစေအပ်သည်ဖြစ်၍၊ တိဒေဝဟိ၊
တာဝတိံသာသနံ၊ ဖြစ်ကုန်သောနတ်တို့သည်၊ ရက္ခိတာ၊ စောင့်ရှောက်
အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကာမဂုဏေဟိ၊ ကာမဂုဏ်တို့နှင့်၊

၂၀၀ ဝိမာနဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိဿယ

သမပ္ပိတာ၊ ပြည့်စုံသည်၊ အမှီဖြစ်၏။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား။ တောဒိ
သံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝုညပလံ၊ ကောင်းမှု၏အကျိုးသည်၊ အနုပ္ပကံ၊
အတိုင်းမသိများမြတ်၏။ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဥစ္ဆန္တု၊ ဒက္ခိဏာ၊ ကြံစည်ဟူ
သောအလှူသည်၊ မဟာဝိပါကာ၊ ပြန့်ပြောကြီးကျယ်သောအကျိုးရှိသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဒေဝေဟိ၊ နတ်တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ ဟက္ခ၊
အတ္တနံ၊ မိမိကိုယ်ကိုယ်၊ ပရိဝါရယ၊ မိမိလွှဲလျော်စွာ၊ ယံ၊ ဤအဟံ၊ အကျွန်ုပ်
သည်၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကာမဂုဏေဟိ၊ ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်၊ မောဒ၊
မိမိခမ်းမြောက်ရ၏။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ တောဒိသံ၊ ဤသို့သဘောရှိ
သော၊ ဝုညပလံ၊ ကောင်းမှု၏အကျိုးသည်၊ အနုပ္ပကံ၊ အတိုင်းမသိများမြတ်
၏။ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဥစ္ဆန္တု၊ ဒက္ခိဏာ၊ ကြံစိုင်းလိုပေးလှူသောစေတနာသည်၊
မဟာဇုတိကာ၊ ကြီးမြတ်သောအာနုဘော်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘန္တေ-
အရှင်ဘုရား၊ သဟဿနေတ္တာ၊ မျက်စိတလောင်အမြင်ရှိသော၊ သက္ကော၊
သိကြားမင်းသည်၊ နန္ဒနေ၊ နန္ဒဝန်အမည်ရှိသော၊ ဝနေ၊ ဥယျာဉ်၌၊ မောဒတိ
ဣဝ၊ မွေ့လျော်စံပျော်သကဲ့သို့။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဒေဝိန္ဒုဂ္ဂတ္တာ၊ သိ
ကြားမင်းသည်၊ စောင့်ရှောက်လုံခြုံစေအပ်သည်ဖြစ်၍၊ တိဒေသဟိ၊ တဝ
တိ၊ သာနတ်ပြည်၌ ဖြစ်ကုန်သော နတ်တို့သည်၊ ရက္ခိတာ၊ စောင့်ရှောက်
အပ်သည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ မောဒ၊ မိမိလွှဲလျော်စံပျော်ရ၏။ ဘန္တေ-
အရှင်ဘုရား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ အနုကမ္မကံ၊ သနားခြင်းကရုဏာရှိ
တော်မူသော၊ ဝိနံ၊ သာဝကပါရမီဥာဏ်၏အထွဋ်အထိပ်သို့ရောက်ပြီးထ
သော၊ ဗျာဝဉ္ဇ၊ အရှင်ဘုရားကိုလည်း၊ ဥပေစ္စ၊ ဆီးကင်၍၊ ဝန္တံ၊ ရှိခိုးပြီးတော
အရှင်ဘုရား၏၊ ကုသလဉ္ဇ၊ အနာမရှိသည်၏အဖြစ်ကိုလည်း၊ ဝုစ္ဆိသံ၊
မေးရပြီးတော့၊ ဆိုမှတပါး၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပသန္နဝိတ္တာ၊ ကြည်
ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အတုလာယ၊ မနှိုင်းယှဉ်နိုင်သော၊ ပီတိယ၊
နှစ်သက်ခြင်းဖြင့်၊ တေ၊ အရှင်ဘုရားအား၊ ဥစ္ဆန္တု၊ သမ၊ ကြံချောင်း၏၊ ခဏ္ဍိ
ကံ၊ အပိုင်းကို၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။

ဗျာဝဉ္ဇ၊ ဆိုဝါသာ၌၊ ဣဒါနိတိဣဒံ၊ ဣဒါနိဟူသော ဤစကားကို၊ အနန္တရာ
တိတဒိဝသတ္တာ၊ အခြားမရှိမူ၍လွန်ပြီးသောနေ့ဖြစ်သောကြောင့်၊ အာဟ၊
ဆိုပြီး၊ အရနာယ၊ ရအခါ၌၊ ဣတိအဟံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း၊ ဣမမေဝဂါမန္တိ၊ ဣမမေဝဂါမံဟူသည်ကား၊ ဣမတ္ထိ၊ ယေဝဂါမေ၊
ဤရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌သာလျှင်၊ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်
၍၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ ဖိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဂါမောပိ(လ)၊ ဝုပ္ပတိတိ၊ ဂါမောပိ(လ)၊ ဝုပ္ပတိ

၃-ပါရိစ္ဆတ္တကဝဂ်-၂-ဥစ္ဆုဒ္ဓါယိကာဝိမာနဝတ္ထု။ ၂၀၉

ဟူ၍၊ ဣတ္ထံ-ဆိုအပ်ပြီ၊ ဂါမောဝိ-ရွာကိုလည်းကောင်း၊ နိဂါမောဝိ-နဂုံးကိုလည်းကောင်း၊ နဂရံ-မြို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဂါမောဏ္ဍုလ-မဟူ၍သာလျှင်၊ ဝုပ္ပတိ-ဆိုအပ်၏၊ ဇေတံ-ဤဣမမေဝဂါမံဟူသောပုဒ်သည်၊ ဘုမ္မဗ္ဗေ-သတ္တမိအနက်၌၊ ဥပယောဂဝစနံ-ဒုတိယာဝိဘတ်ရှိသောပုဒ်တည်း၊ ဥပဂမိတိ-ဥပဂမိဟူသည်ကား၊ ဥပဂတေ-ကပ်လာသည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်ပြီ။ အတုလာယာဝိ-အတုလာယဟူသည်ကား၊ အနုပမာယ-နှိုင်းယှဉ်စရာ ဥပမာမရှိသော၊ ဝါ-ဓာနည်းကား၊ အပ္ပမာဏာယ-အတိုင်းအရှည်ပမာဏမရှိသော။ အဝါကိရိတိ-အဝါကိရိဟူသည်ကား၊ အပနေသိဆနေသိ-စွန့်ပြစ်သနည်း၊ ဝါ-ဓာနည်းကား၊ ဝိနာသေသိ-မျက်ဆီးသနည်း၊ သန္တဿာတိ-သန္တဿဟူသည်ကား၊ သာဓုရူပဿ-ကောင်းသောသဘောရှိသော၊ သန္တကိလေသဿ-ငြိမ်းငြိမ်းသောကိလေသရှိသော၊ ဝါ-ဓာနည်းကား၊ ပရိဿမပ္ပတ္တဿ-ကိလေသတည်းဟူသော ပူပန်းခြင်း၊ ငြိမ်းခြင်းသို့ရောက်ပြီးသော။ တုယံနုတိတ္ထေ-ရာယံနုဟူသော ဤပုဒ်၌၊ နုသဒ္ဓေါ-နုသဒ္ဓါသည်၊ အနတ္တမနတာသုစနေ-မနှစ်သက်သည်အဖြစ်ကိုထင်စွာပြခြင်း၌၊ နိပါတေ-နိပါတ်ပုဒ်တည်း၊ သော-ထိုနုသဒ္ဓါကို၊ မမန္တိတ္ထေဝိ-မမံဟူသောဤပုဒ်၌လည်း၊ အာနေတွာ-ဆောင်၍၊ မမံနုတိ-မမံနုဟူ၍၊ ယောဇေတဗ္ဗေ-မဉ္ဇရ်အပ်၏။ မမံ-ငါ့အား၊ ဟောတိနု-ဖြစ်သလော။ ဣဒံဣဿရိယန္တိဝစနံ-ဣဒံဣဿရိယံဟူသော ဤပုဒ်ကို၊ ဂေဟေ-အိပ်၌၊ အာဝိပစ္စံ-အပိုးရသောသူ၏အဖြစ်ကို၊ သန္ဓာယ-ရည်၍၊ အာဟ-ဆို၏၊ ဤတောရတာတိ-တောရတာဟူသည်ကား၊ တတောမနုဿ-လောကတော-ထိုလူ့ပြည်မှ၊ ရတာ-ရှေ့၊ ယောသည်ရှိသော်၊ ယသ္မာ-အကြင်ကြောင့်၊ ဋီတဋ္ဌာနတော-ဓာတ်ရာအရပ်မှ၊ အပဂတာဝိ-တောင်းသည်ကိုလည်း၊ ရတာတိ-ရတာဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ-ဆိုအပ်၏။ တသ္မာယိ-ကြောင့်၊ ရတံ-ရတိကို၊ ဝိသေသေတံ-အထူးပြုခြင်းငှါ၊ ကာလကံတမ္ဘိတိ-ကာလကံတမ္ဘိဟူ၍၊ ဝုပ္ပံ-ဆိုအပ်ပြီ။ (စ)ဆက်၍ပြပြီးအံ၊ ကာလကံတဝိ-သေသေလည်း၊ ယတ္ထကတ္တမိ-အငှတ်မရှိသောအရပ်၌၊ နနိဗ္ဗတ္တာ-မဖြစ်၊ အဝိစခေါ-ဆင်စပ်သော်ကား၊ ဧဝတ္ထံ-နတ်၏အဖြစ်သို့၊ ဥပဂတာ-ရောက်၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဒေသန္တိ-ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ အပ္ပိဧဝတာတိ-အပ္ပိဧဝတာဟူ၍၊ အာဟ-ဆိုပြီ။ တဒေဝကမ္ဘံ ကုသလံကတံမယာတိ-တဒေဝကမ္ဘံ ကုသလံကတံမယာဟူသည်ကား၊ တဒေဝဥစ္ဆုဒ္ဓါဓဇ္ဈာဒါနမတ္တံ-သိကြီးပိုင်းကိုလွှဲခြင်းမျှသာဖြစ်သော၊ ကုသလကမ္ဘံ-ရာသိုလ်ကံကို၊ မယာ-အကွပ်သည်၊ ကတံ-ပြုအပ်၏၊ အညေ-တပါး

၂၆၀ ဝိမာနဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိဿယ

သောကံတို့ကိုနာသိမေသိ။ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း။ သုခဉ္စကမ္မန္တိ၊ သုခဉ္စကမ္မံ ဟူသည်ကား။ သုခံ၊ ချမ်းသာခြင်း၏
 အကြောင်းဖြစ်သော၊ ကမ္မဗလဉ္စကံ၏အကျိုးကိုလည်း။ အနုဘော၊ မိမိစား
 ခဲ့၏။ ဖိတိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ကမ္မဗလံ၊ ကံ၏အကျိုးကို။ ဥတ္တရပဒလောပေနဝါ၊ ဗလံ
 ဟူသောနောက်ပုဒ်ကျသောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကာရုဏောပစာရေ
 နဝါ၊ အကြောင်းဖြစ်သောကံ၏အမည်ကိုအကျိုး၌တင်စားသောအားဖြင့်
 လည်းကောင်း။ ဣမေ၊ ဤအရာ၌၊ ကမ္မန္တံ၊ ကမ္မံဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ကေသု
 ဝိယ၊ အဘယ်ပါဠိ၌ကဲ့သို့ နည်းဟူမူကား။ ကုသလာနံ၊ (လ)၊ ပုညန္တိစ
 အာဒိသုဝိယ၊ ကုသလာနံ၊ (လ) ပုညံဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌ကဲ့သို့တည်း။
) တိက္ခဝေ၊ ခဟန်းတို့။ ကုသလာနံ၊ အပြစ်မရှိကောင်းသော အကျိုးကိုပေး
 ခြင်းသဘောရှိကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ စာရားတို့ကို။ သမာဒါနပေတု၊ ကောင်း
 စွာသောကံတည်း။ ကျင့်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဇေ၊
 ဤသို့။ ဣဒံပုညံ၊ ဤကောင်းမှု၏ အကျိုးသည်။ ပဝဇုတံ၊ ကြီးကျယ်ပြန့်ပွား
 များမြတ်၏။ သကံ၊ မိမိ၏ဥစ္စာဖြစ်သော။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကံ၏အကျိုးကို။
 အနုဘော၊ မိမိစားရ၏။ ဩ၊ ဆနည်းကား။ ကမ္မန္တိ၊ ဣဒံ၊ ကမ္မံဟူသောဤပုဒ်
 သည်။ ကရုဏတ္ထေ၊ ကရုဏ်းအနက်၌။ ဥပယောဂဝစနံ၊ ဒုတိယဝိဘတ်
 ရှိသော ပုဒ်တည်း။ ကမ္မေန၊ ကုသိုလ်ကံဖြင့်။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဝါ၊ ဆနည်းကား။ ကမ္မေ၊ ကံ၌။ ဘဝံ၊ ဖြစ်သည်
 တည်း။ ကမ္မံ၊ ကံ၌ဖြစ်သည်။ တံ၊ ထိုဥဒါဟရုဏ်သည်။ ယထာ၊ အဘယ်ကဲ့သို့
 နည်းဟူမူကား။ ကမ္မန္တိ၊ ကမ္မံဟူသကဲ့သို့တည်း။ ကမ္မံ၊ ပညာရှိကံသုခမိနိ၌
 ဖြစ်သည်။ အထဝ၊ ဆနည်းသော်ကား။ ကာမေတဗ္ဗတာယ၊ အလိုရှိအပ်
 တောင့်တအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ကမ္မံ၊ ကမ္မမည်၏။ ဟိ၊ သင့်၏။ ရဇနိ
 ယဘာဝတော၊ စာပေနှစ်သက်သူပင်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ကာမူပသံဟိ
 တံ၊ ကာမရုဏ်နှင့်ပေသော။ တံသုခံ၊ ထိုချမ်းသာကို။ ကာမေတဗ္ဗံ၊ အလိုရှိ
 အပ်၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ ကာမနိယံ၊ ကာမနိယမည်၏။ အတ္တနာတိ၊ အတ္တ
 နာဟူသည်ကား။ အတ္တနာဝေ၊ မိမိသည်သာလျှင်။ သယံဝသိတာယ၊ မိမိ
 ၏အလိုအားလျော်စွာ နေရခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သေဝိဘာဝေန၊
 အစိုးရသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ သယမေဝမ၊ မိမိသည်သာလျှင်။ ဣတိအယံ၊
 ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ပုရိစာရယာမဟံ၊ အတ္တာနန္တံ၊ ပရိစာ
 ရယာမဟံ၊ အတ္တာနံဟူသော၊ ပုရိမာယဂါထာယ၊ ရှေးဂါထာ၌။ အတ္တနာတိ၊
 အတ္တနာဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သော၊ ပဒံ၊ ပုဒ်ကို။ ဝိဘတ္တိပိပရိတာ၊ မေန၊ ဒုတိ

ယာဝိဘတ်ပြန်သောအားဖြင့်၊ အတ္တာနန္တိ+အတ္တာနံဟူ၍၊ ယောဇေတဗ္ဗံ+
ယုဉ်အပ်၏။ ။

၅။ ဒေဝိန္ဒရတ္တာတိ၊ ဒေဝိန္ဒရတ္တာဟူသည်ကား၊ ဒေဝိန္ဒနသက္ကေန+သိကြား
နတ်မင်းသည်၊ ရုတ္တာ၊ စောင့်ရှောက်လုံခြုံစေအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝါ၊ တနည်း
ကား၊ ဒေဝိန္ဒ၊ ဝိဿသိကြားနတ်မင်းကဲ့သို့၊ မဟာပရိဝါရတာယ၊ များ
သောအခြံအရံ ရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ရုတ္တာ၊ စောင့်ရှောက် လုံခြုံစေအပ်
သည်ဖြစ်၍၊ သမပ္ပိတာတိ၊ သမပ္ပိတာဟူသည်ကား၊ သုဠ၊ ကောင်းစွာ၊
အပ္ပိတာ သမ္ပန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံ၏။ မဟာဝိပါကာတိ၊ မဟာဝိပါကာ
ဟူသည်ကား၊ ဝိပုလဗလ၊ ပြန့်ပြော ကြီးကျယ်သော အကျိုးရှိ၏။ ။
မဟာဇုတိကာတိ၊ မဟာဇုတိကာဟူသည်ကား၊ မဟာဘေဇာ၊ ကြီးသော
တန်ခိုးရှိ၏။ မဟာနုဘာဝါ၊ ကြီးသောအာနုဘောင်ရှိ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
ကား၊ အတ္ထောအနက်တည်း။ ဣဝန္တိ၊ ရပ်ဟူသည်ကား၊ တံ၊ အရှင်
ဘုရားကို၊ အနုကမ္ပကန္တိ၊ အနုကမ္ပကံဟူသည်ကား၊ ကာရုဏိကံ+သနား
ခြင်းကာရဏာရှိသော၊ ဝိဒုန္တိ၊ မိန့်ဟူသည်ကား၊ သပ္ပညံ+သာဝကပါရမီ
ဥာဏ်ရှိတော်မူသော၊ သာဝကပါရမီယာ၊ သာဝကပါရမီ ဥာဏ်၏၊
မတ္ထကံ+အထွဋ်အထိပ်သို့၊ ပတ္တံ၊ ရောက်တော်မူသော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
ကား၊ အတ္ထောအနက်တည်း၊ ဥပပစ္စာတိ၊ ဥပပစ္စဟူသည်ကား၊ ဥပဂစ္ဆာ၊
ကပ်၍၊ ဝန္တိ၊ မိန့် ဟူသည်ကား၊ ပဉ္စပတိဋ္ဌိတေန+ပါးသောတည်ခြင်း
ရှိသော၊ ခါနိုးခြင်းဖြင့်၊ အဘိဝါဒလိ၊ ခါနိုးပြီး၊ ဣသလဉ္စအာရေဂျံ၊ အနာမရှိ
သည်၏အဖြစ်ကိုလည်း၊ အဝုန္တိ၊ သံအဝုန္တိ +မေးလျှောက်ပြီး၊ အတုသာယာ၊
မနှိုင်းယှဉ် နိုင်သော၊ ပီတိယာ၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းဖြင့်၊ ဣဒဉ္စကုသ
လံ၊ ဤကုသိုလ်ကံကိုလည်း၊ အနုသရောမိ၊ အောက်မေ့ပြီး၊ ဣတိအယံ၊ ဤ
သည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်
သည်၊ ဟေဠာ၊ အောက်၌၊ ရုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာ
လျှင်တည်း။ ဥဇ္ဈာရိမာနဝတ္ထနာ၊ ဥဇ္ဈာရိမာနဝတ္ထု အတွင်းသည်၊ နိဋ္ဌိ
တာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး။ ။

[၉] [၃-ပါရိစ္ဆတ္တကဝဂ်-၃-ပလ္လင်္ဂရိမာနဝတ္ထု]

ပလ္လင်္ဂသေဠေမဏိသောဝဏ္ဏမိတ္တေတိဣန္ဒြေပလ္လင်္ဂသေဠေမဏိသော
ဝဏ္ဏမိတ္တေဟူသော ဤရိမာနဝတ္ထုသည်၊ ပလ္လင်္ဂရိမာနံ+ပလ္လင်္ဂရိမာန

၂၆၂ ဝိမာနဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိဿယ

ဝတ္ထုတည်း၊ တဿ၊ ဟိ ဝတ္ထု၊ ဤ၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်ကား၊ ကာ၊
အာယံနည်း၊ တာဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိ
ပြည်၏အနီးဖြစ်သော၊ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရတိ၊
နေတော်မူ၏၊ တေနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊
အညတရဿ၊ ဓာယောက်သော၊ ဥပါသကဿ၊ ဥပါသကာ၏၊ ဝိတာ၊
သမီးသည်၊ ကုလပဒေသာဒိနာ၊ အမျိုးအရပ်အစရှိသည်ဖြင့်၊ သဒိသဿ၊
တူသော၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုသာဝတ္ထိပြည်၌သာလျှင်၊ အညတရဿ၊ ဓာယောက်
သော၊ ကုလပုတ္တဿ၊ အမျိုးသားအား၊ ဒိန္နာပေ၊ အပ်၏၊ သာဝတိသတို့
သမီးသည်လည်း၊ အကောဓနာ၊ အမျက်ဒေါသနည်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
၏၊ ဝိလိလာစရသမ္ပန္နာ၊ ဘိလအကျင့်နှင့်ပြည့်စုံ၏၊ ပတိဒေဝတာ၊ လင်ကို
နတ်ကဲ့သို့ရိုသေလေးမြတ်၏၊ သမာဒိန္နပဉ္စသီလာ၊ ဆောက်တည်၍ ကျင့်
အပ်သော ငါးပါးသီလရှိ၏၊ ဥပါသထေ၊ ဥပုသ်နေ့၌၊ သက္ကန္တံ၊ ရှိသောစွာ၊
ဥပါသထသီလာနိစ၊ ဥပုသ်သီလတို့ကိုလည်း၊ ရက္ခတိ၊ စောင့်ရှောက်၏၊
သ၊ ထိုမိန်းမငယ်သည်၊ အပရတာဝေ၊ နောက်အတို့ဖြစ်သော ကာလ၌၊
ကာလံကတွာ၊ နေ့တစ်ရက်၊ တာဝတိ၊ သေသုတာဝတိ၊ သာ နတ်ပြည်တို့၌၊
ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်လေ၏၊ တံ၊ ထိုနတ်သမီးကို၊ အာယသ္မာမဟာမောဂ္ဂလာနက္ခေ
ရာ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဝတ္ထုနယေ
နေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ကတ္တာ၊ ကြွတော်မူ၍၊ ပလ္လင်္ကသေ
ဋ္ဌေ၊ (လ)၊ ပတာသတိတိ၊ ပလ္လင်္ကသေဋ္ဌေ၊ (လ)၊ ပတာသတိဟူ၍၊ ဂါထာ
ဟိ၊ ဂါထာတို့ဖြင့်၊ ပုတ္တိ၊ မေးတော်မူ၏၊ ဤမိတ်နိကာယဝေ၊ ကြီးသော
တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဒေဝိ၊ နတ်သမီး၊ မဏိသောဝတ္ထု၊ ဝိတ္ထေ၊ အထူး
ထူးသောရတနာတို့၏ အရောင်တည်းဟူသော ကွန်ယက်တို့ဖြင့် ပြောင်
ပြောင်တောက်ပသောပတ္တမြားရွှေစင်တို့ဖြင့်ဆန်းကြယ်ခြင်းရှိသော၊ ပုပ္ဖာ
ဘိကိဋ္ဌေ၊ ပန်းတို့ဖြင့်လည်းလွှမ်းမိုးသော၊ သယနေ၊ အိမ်ရာဖြစ်သော၊ ဥဋ္ဌာ
ရေ၊ မြို့ပြောကြီးကျယ်သော၊ တတ္ထပလ္လင်္ကသေဋ္ဌေ၊ ထိုမြတ်သောပလ္လင်၌၊
တံ၊ သင်သည်၊ ဥစ္စာဝစာ၊ အမြတ်အယုတ်ဖြစ်သော၊ ဣန္ဒြိယကုဗ္ဗမာနာ၊ တန်
ခိုးဘန်ဆင်းသက်၊ အတ္တသိ၊ နေ၏၊ တေ၊ သင်နတ်သမီး၏၊ ဣမာစအတ္တ
ရာယော၊ ဤအကြွေအရံဖြစ်ကုန်သော နတ်သမီးတို့သည်လည်း၊ သမန္တ
တေ၊ ဆက်ဝန်းကျင်မှ၊ နစ္ဆိ၊ စ၊ တလည်းကကုန်၏၊ ဂါယန္တိ၊ စ၊ သီလည်း
သီကုန်၏၊ ပမောဒယန္တိ၊ စ၊ ဆင်၏ဝမ်းမြောက်ခြင်းကိုလည်း ဖြစ်စေကုန်
၏၊ မဟာနုတာဝေ၊ ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဒေဝိ၊ နတ်သမီး၊

၁၁၇

တံ၊-သင်နတ်သမီးသည်၊ ဒေဝိဒ္ဓိပတ္တာ၊-နတ်၌ဖြစ်သော၊ ပြည့်စုံခြင်းသို့
 ရောက်သည်၊ အသိ၊-ဖြစ်၏၊ မနုဿဘူတာ၊-လူ၏အဖြစ်သို့ ရောက်သည်
 ရှိသော်၊-တံ၊-သင်နတ်သမီးသည်၊ ကိံ၊-ပုညံ၊-အဘယ်သို့သော ကုသိုလ်ကံ
 ကို၊ အကာသိ၊-ပြုခဲ့ဘူးသနည်း၊ ကေန၊-အဘယ်ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တံ၊-
 သင်နတ်သမီးသည်၊ ဧဝံဇလိတာ နုဘာဝါ၊-ဤသို့ထွန်းတောက်ပသော
 တန်ခိုး အာနုဘော်ရှိသည်၊ အသိ၊-ဖြစ်သနည်း၊ ကေန၊-အဘယ်သို့သော
 ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တေ၊-သင်နတ်သမီး၏၊ ဝဇ္ဇောစ၊-အရောင်အဆင်း
 သည်သည်၊ သဗ္ဗဒိသာ၊-စပ်သိမ်းသောအရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပတာသတိ၊
 ထွန်းလင်းတောက်ပစေနိုင်သနည်း၊ ။ သာဝိ၊-ဆိုနတ်သမီးသည်လည်း၊
 အဿ၊-ထိုရှင်မဟာ မောဂ္ဂလာန်မထေရ်အား၊ ဣမာဟိဂါထာဟိ၊-ဤဆို
 လတ္တံသော ဂါထာတို့ဖြင့်၊ ဗျာကာသိ၊-ဖြေကြား၏၊ ။ ဘဒ္ဒန္တ၊-အရှင်
 ကောင်း၊ အဟံ၊-စာပည့်တော်မသည်၊ မနုဿသုဗျူဟိန္ဒု၊-မနုဿဘူတာ၊
 လူ၏အဖြစ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ အဗျေ၊-ဤဝံသော၊ ကုလေ၊-အမျိုး
 ၌၊ သုဏိသာ၊-ဈေးမသည်၊ အဟောသိ၊-ဖြစ်ခဲ့ဘူ ၏၊ အကောဓနာ၊-အမျက်
 ဒေါသနည်းသည်၊ ဘတ္တ၊-ဝသာနု ဝတ္တနိ၊-လင်၏အလိုအားလျော်စွာ ကျင့်
 လေ့ရှိသည်၊ ဥပေါသထေ၊-ဥပုသ်သီတင်းစောင့်ခြင်း၌၊ အပ္ပမတ္တာ၊-မမေ့
 မလျော့သော နှလုံးရှိသည်၊ အဟောသိ၊-ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏၊ ဘဒ္ဒန္တ၊-အရှင်
 ကောင်း၊ မနုဿဘူတာ၊-လူ၏အဖြစ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ အဟံ၊-စာပည့်
 တော်မသည်၊ ဧဟရာမိ၊-ယေရွယ်သောသူ ဖြစ်သော်လည်း၊ အပါဝိကာ၊
 ယုတ်မာခြင်းမရှိ၊ အဟံ၊-စာပည့်တော်မသည်၊ ပဿန္တိတ္တာ၊-ကြည်ညိုသော
 စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပတိံ၊-လင်ကို၊ အဘိရာဓယိ၊-နှစ်သက်စေပြီ၊ အဟံ၊-
 တကာတော်မသည်၊ ဒိဝါစ၊-နေ့၌လည်းကောင်း၊ ခုတ္တောစ၊-ည၌လည်း
 ကောင်း၊ မနာပစာမိနိ၊-လင်၏ နှစ်သက်တွယ်သော အကျင့်ကိုသာကျင့်
 လေ့ရှိသည်၊ အဟောသိ၊-ဖြစ်ပြီ၊ ဘဒ္ဒန္တ၊-အရှင်ကောင်း၊ အဟံ၊-စာကာ
 တော်မသည်၊ ပုရေ၊-ရှေးဘဝ၌၊ ဝတိလဝတိ၊-ခေါလနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ အဟော
 သိ၊-ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏၊ ။ ပါဏာတိပါတာ၊-သူ၏အသက်ကိုသတ်ခြင်းမှ၊ ဝိရ
 တာ၊-ကြဉ်ရှောင်သည်၊ အစောရိကာ၊-သူ၏ဥစ္စာကိုခိုးယူခြင်းမှကင်းလွတ်
 သည်၊ နာသုဒ္ဓကာယာ၊-ကောင်းစွာစင်ကြယ်သော ကာယကံရှိသည်၊ သုစိ
 ဖြဟ္မစာရိနိ၊-မြူစင်သောလင်ကိုလွန်ကျူး၍ကျင့်ခြင်းမှကင်းခြင်းတည်းဟူ
 သောမြတ်သောအကျင့်ရှိသည်၊ အမိစ္ဆပါနာ၊-သေအရက်ကိုသောက်စား
 ခြင်းမရှိသည်၊ အဟောသိ၊-ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏၊ မုသာစ၊-မဟုတ်မမှန်သောစကား

ကိုလည်း၊ အဘာဏိ၊ မဆိုး၊ သိက္ခာပဒေသုသိက္ခာပုဒ်တို့၌၊ ပရိပူရကာရိ
 နိ၊ ဖြည့်ကျင့်လေ့ရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ ။ ဘဒ္ဒန္တ၊ အရှင်
 ကောင်း၊ အဟံ၊ စာကာတော်မသည်၊ အတိပသန္နမာနသာ၊ အလွန်သဒ္ဓါ
 ယုံကြည်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အနုဓမ္မစာရိနိ၊ အရိယာတို့၏တရားအား
 လျော်စွာတရားကို ဖြည့်ကျင့်လေ့ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပီတိမနာ၊ နှစ်
 သက်ဝမ်းမြောက်သောနှလုံးရှိသည်၊ ဟုတွေးဖြစ်၍၊ ပက္ခဿ၊ လစား၊ ပက္ခ
 လဆုတ်ပက္ခ၏၊ စာတုဒ္ဓသိ၊ တဆဲ့လေးရက်တို့၏ ဖြည့်ကြောင်းဖြစ်သော
 နေ့ပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ ပဉ္စဒ္ဓသိ၊ တဆဲ့ငါးရက်တို့၏ ဖြည့်ကြောင်းဖြစ်
 သောနေ့ပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ ပက္ခဿ၊ နှစ်ပါးသောပက္ခ၏၊ ယသအဋ္ဌ
 မီး၊ အကြင်ရှစ်ရက်တို့၏ ဖြည့်ကြောင်းဖြစ်သော နေ့တို့ပတ်လုံးလည်း
 ကောင်း၊ ပါဠိဟာရိယပက္ခဋ္ဌ၊ အကြိုအပိုတို့၏အစွမ်းအားဖြင့် ဆောက်
 တည်၍ကျင့်ရာဖြစ်သောနေ့တို့ပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ အဋ္ဌင်္ဂပေတံ၊ ရှစ်ပါး
 သောအင်္ဂါနှင့် ဖြည့်စုံသော၊ ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ်ကို၊ ဥပါဝသိ၊ သုံးခဲ့ဘူး
 ၏။ ။ ဘဒ္ဒန္တ၊ အရှင်ကောင်း၊ ကုသလံ၊ အဖြစ်မရှိသော၊ ဩရဒြိယံ၊ ချမ်း
 သာသော အကျိုးအာနိသင်ရှိသော၊ အရိယံ၊ အဖြစ်ဒေါသ မရှိသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့် ဖြစ်သောသဘောရှိသော၊ အဋ္ဌင်္ဂဝရေဟိ၊ မြတ်သော
 အင်္ဂါရှစ်ပါးတို့နှင့်၊ ဥပေတံ၊ ဖြည့်စုံသော၊ ဣမဉ္စဥပေါသထံ၊ ဤပုသ်ကို
 လည်း၊ သမာဒိယိတွာ၊ ကောင်းစွာဆောက်တည်၍၊ ဥပါဝသိ၊ သုံးခဲ့ဘူး၏။
 အဟံ၊ စာကာတော်မသည်၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ပတိမ္ဘိ၊ မိမိလင်၌၊ ကလျာဏီ၊
 ကလျာဏနှင့်ဖြည့်စုံသော၊ ဝဿနဝတ္ထုနိ၊ လင်၏အလိုသို့လိုက်၍ ကျင့်
 လေ့ရှိသော၊ သုဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သု၊ ပိကာ၊ တပည့်မသည်၊
 အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ ။ ဘဒ္ဒန္တ၊ အရှင်ကောင်း၊ အဟံ၊ စာကာတော်
 မသည်၊ ဇီဝလောကေ၊ သတ္တလောက၌၊ ကုသလံ၊ အဖြစ်မရှိကောင်းသော
 အကျိုးကိုပေးခြင်း လက္ခဏာရှိသော၊ ဇောဒိသံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊
 ကမ္မံ၊ ကုသိုလ်ကံကို၊ ကရိတွာနု၊ မြဲခြင်းကြောင့်၊ ပိသေသကော၊ နိ၊ ထူးသော
 နတ်၌ဖြစ်သောစည်းစိမ်ကိုခြင်းအတို့ရှိသည်၊ ဟုတွေးဖြစ်၍၊ ကာယဿ၊
 ကိုယ်ခန္ဓာ၏၊ ဘောဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေလွန်သည်မှ၊ ပရံ၊
 နောက်၌၊ အဘိသမ္ဘရာယံ၊ တမလွန်လောက၌၊ ဒေဝိဒ္ဓိပတ္တာ၊ နတ်၌ဖြစ်
 သောဖြည့်စုံခြင်းရှိသောသူ၏ အဖြစ်သို့ရောက်၍၊ သုဂတိမ္ဘိ၊ သုဂတိသို့၊
 အာဂတော၊ လာရောက်၏။ ။ ဘဒ္ဒန္တ၊ အရှင်ကောင်း၊ အဟံ၊ စာကာတော်
 မသည်၊ မနောရမေ၊ နှစ်လုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ရှိသော၊ ဝိမာနပါသာဒဝရေ၊

ဗိမာန်တို့တွင် မြတ်သော ပြာသာဒ်၌၊ အတ္တရာ သင်္ကဏေ၊-နတ်သမီးအပေါင်းဖြင့်၊ ပရိဝါရိတာ၊ ငြိရံအပ်သည်ဖြစ်၍၊ သယမ္ဘာ၊ သမိမိ၏အရောင်ဖြင့် ထွန်းတောက်ပလျက်၊ ပမောဒယိ၊-မွေ့လျော်စံပျော်ရ၏။ ဒဝံဝိမာနမာဂတံ၊ နတ်တို့၏ဗိမာန်သို့ ရောက်သော၊ ဒိဿယုကံ၊-ရှည်သောအသက်ရှိသော၊ မံ၊-ဓာတာတော်မကို၊ ဒေဝဂဏာ၊ နတ်အပေါင်းတို့သည်၊ ရေမန္တိ၊-မွေ့လျော်စေကုန်၏။ ၂။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်၊ ပလ္လင်္ကဝေဠေတိ၊-ပလ္လင်္ကဝေဠေဟူသည် ကား၊ ပလ္လင်္ကဝေဠေ၊ မြတ်သောပလ္လင်၌၊ ဥတ္တမပလ္လင်္ကေ၊ မြတ်သောပလ္လင်၌၊ အဿပလ္လင်္ကဿ၊ ထိုပလ္လင်၏၊ တံယေဝေဠေတံ၊ ထိုမြတ်သည်၏အဖြစ်ကိုသာသျှင်၊ ဒသေတံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ မဏိသောဝဏ္ဏဝိတ္ထေတိ၊-မဏိသောဝဏ္ဏဝိတ္ထေဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊-ဆိုအပ်ပြီ၊ ဝိဝိရေတံ၊ နရံ၊ သံသမုဇ္ဈလေဟိ၊-အထူးထူးသော ရတနာရောင် ခြည်ကွန်ယက် တို့ဖြင့် ပြောင်ပြောင် ထွန်းတောက်ပကုန်သော၊ မဏိယိဝေဝပတ္တမြားရောင်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သုဝဏ္ဏေန၊ ရွှေဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိဝိတ္ထေ၊ ဆန်းကြယ်သော၊ တတ္ထာတိ၊-တတ္ထဟူသည်ကား၊ သယနေတိစ၊-သယနေဟူ၍လည်း၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သော၊ သရိတဗ္ဗဋ္ဌာနာတု၊ အိပ်အပ်သောနေရာဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ပလ္လင်္ကဝေဠေ၊ မြတ်သောပလ္လင်၌၊ တေတိ၊-တေဟူသည်ကား၊ တုယံ၊ သင်အား၊ သမန္တတောပမောဒယန္တိတိ၊ သမန္တတောပမောဒယန္တိဟူသော၊ ပရပဒံ၊ နောက်ပုဒ်ကို၊ အပေက္ခိတွာ၊ ခဲ့၍၊ တန္တိ၊-တံဟူ၍၊ ဝိဘတ္တိယာ၊-ဒုတ်ယာဝိဘတ်ကို၊ ပရိတာမေတဗ္ဗာ၊ ပြန်အပ်၏၊ ဝါ၊-ဓာနည်းကား၊ ပမောဒယန္တိတိ၊ ပမောဒယန္တိ ဟူသည်ကား၊ ပမောဒံ၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက် ခြင်းကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ တုယံ၊ သင်အား၊ ပမောဒနံ၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို၊ ဥပ္ပါဒေန္တိ၊ ဖြစ်စေကုန်၏၊ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဗဟရာ၊ အပါဝိကာတံ၊-ဗဟရာအပါဝိကာဟူသည်ကား၊ ဗဟရာဝံ၊-ငယ်ရွယ်သူပင် ဖြစ်သော်လည်း၊ အပါဝိကာ၊-ယုတ်မာခြင်းမရှိ၊ ဗဟရာယုဝါ၊ မျှိုမြစ်နုနယ်ငယ်ရွယ်၏၊ အထဝါ၊ တနည်းသော်ကား၊ ဗဟရာဝိပါဝိကာတိဝါ၊-ဗဟရာဝိပါဝိကာဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ မါဉ္ဇိရှိ၏၊ သောဝေ၊ အတ္ထော၊ ထိုအနက်ကိုပင်သျှင်၊ ဒဗ္ဗဗ္ဗေ၊ မှတ်အပ်၏၊ ဒဟ၊ ရသယာပါဝိကာတိဝိ၊-ဒဟရသယာပါဝိကာဟူ၍လည်း၊ ပဋ္ဌန္တိ၊ ရွတ်ကုန်၏၊ ဒဟရသယာမိကဿ၊ သမိမိလင်အား၊ အပါဝိကာ၊-ယုတ်မာခြင်း မရှိသည် ဖြစ်၍၊ သက္ကန္တံ၊ ရှိသောစွာ၊ ဥပဋ္ဌာနေ၊ စုတလုပ်ကျွေးပြုရသဖြင့်လည်းကောင်း၊ အနု

တိစရိယာယဝ+ မိမိလင်ကို လွန်ကျူး၍မကျင့်သဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဘဒ္ဒိ
 ကားကောင်းမြတ်၏။ ဣတိအယံ+ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော+ အနက်တည်း။
 တေန+ ထိုကြောင့်၊ ပဿန္တိတ္တာတိအာဒိ+ ပဿန္တိတ္တာဤသို့အစရှိသည်ကို၊
 ဝတ္ထံ+ ထိုအပ်ပြီ၊ အဘိရာဓယိန္တိ+ အဘိရာဓယံ ဟူသည်ကား၊ အဘိရာဓေ
 သိ+ နှစ်သက်စေပြီ၊ နုတ္တောတိ+ ရုက္ခောဟူသည်ကား၊ ရုက္ခိယံ+ ညဉ့်၌။
 အစောရိကာတိ+ အစောရိကာဟူသည်ကား၊ စောရိယရဟိတာ+ ခိုးတတ်
 သောသူ၏ အဖြစ်တည်းဟူသော အဒိန္နဒါနမှတစ်ဆင့်လွတ်၏၊ အဒိန္နဒါန+
 အရှင်မပေးသောသူ၏ဥစ္စာကိုခိုးယူခြင်းမှ၊ ပဋိပိတေ+ တားကြဉ်ရှောင်၏၊ ဣတိ
 အယံ+ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော+ အနက်တည်း၊ ပိတေ+ စောရိယာတိပိပိရ
 တာစစောရိယာ ဟူ၍လည်း၊ ပါဠော+ ပါဠိရှိ၏၊ လေယုတောစ+ ခိုးတတ်
 သောသူ၏အဖြစ်မှလည်း၊ ပိတေ+ တားကြဉ်ရှောင်၏၊ ဣတိအယံ+ ဤသည်ကား၊
 အသိတ္တာ+ အနက်တည်း၊ သံသုဒ္ဓကာယာတိ+ သံသုဒ္ဓကာယာဟူသည်ကား၊
 ပရိသုဒ္ဓကာယကပ္ပန္တတာယ+ စင်ကြယ်သောကာယကံရှိသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ သမ္ပဒေဝ+ ကောင်းစွာသာလျှင်၊ သုဒ္ဓကာယ+ စင်ကြယ်သောကာ
 ယကံရှိ၏၊ ဣတောဝေ+ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ သုစိဗြဟ္မစာရိနိ+ ဖြူစင်သော
 လင်ကိုလွန်ကျူး၍ ကျင့်ခြင်းမှ ကြဉ်ခြင်းတည်း ဟူသော ဖြတ်သောအ
 ကျင့်ရှိ၏၊ ကာသ္မာ+ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ သာမိကတော+ လင်မှ၊
 အညတ္တ+ စာပါးသောသုန္ဒါ၊ အဗြဟ္မစရိယာသမ္ပ+ ဝတော+ မဖြစ်သောအ
 ကျင့်၏၊ မဖြစ်သင့်သောကြောင့်တည်း၊ တထာဟိ+ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊
 မယဉ္ဇဘရိယာနာတိတ္တမာမ(လ)နမိယျ+ ရေတိ+ မယဉ္ဇဘရိယာနာတိတ္တမာမ
 (လ)နမိယျ+ ရဟူ၍၊ ဝတ္ထံ+ ထိုအပ်ပြီ၊ မယဉ္ဇ+ ငါတို့သည်လည်း၊ ဝရိ
 ယာ+ မိမိမယားမှ၊ နာတိတ္တမာမ+ မလွန်ကျူးကုန်၊ အဓေဝိ+ ငါတို့ကိုလည်း၊
 ဘရိယာ+ မယားတို့သည်၊ နာတိတ္တမန္တိ+ မလွန်ကျူးကုန်၊ တာယိ+ ထိုအ
 ချင်းချင်းလွန်ကျူး၍ကျင့်ခြင်းမှ၊ အညတြ+ ကြဉ်၍၊ ဗြဟ္မစရိယံ+ ဖြတ်သော
 အကျင့်ကို၊ စရာမထျှင့်ကုန်၏၊ ဘာသ္မာဟိ+ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ အဗ္ဗံ+ ငါတို့
 ၏၊ ကုလေအမျိုး၌၊ ဗဟရာ+ အဝတ်ဖြစ်ကုန်သော သူတို့သည်၊ နမိယျ+ ရေ+
 မသေကုန်၊ အာယဝါ+ အနည်းသောကား၊ သုစိဗြဟ္မစာရိနိတိ+ သုစိဗြဟ္မ
 စာရိနိဟူသည်ကား၊ သုစိနောသုဒ္ဓဿ+ စင်ကြယ်သော၊ ဗြဟ္မဿ+ သေဋ္ဌ
 သာ+ ဖြတ်သော၊ ဥပေါသထဝိလဿ+ ဥပုသ်သီတင်းသုံးခြင်းတည်းဟူ
 သောသီလ၏၊ ဝသေနေဝ+ အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင်၊ သုစိဗြဟ္မစာရိနိ+ စင်
 ကြယ်သောဖြစ်သောဥပုသ်သုံးခြင်းတည်းဟူသောအကျင့်၏၊ ဝါ+ တနည်း

၃-ပါရိစ္ဆတ္တကဝဂ်-၂-ဥစ္ဆုဒါယိကာဝိမာနဝတ္ထု။ ၂၆၇

ကား၊ သုခိနောသုဒ္ဓဿ၊ စင်ကြယ်သော၊ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယဿ၊ အရိယမဂ်
တည်းဟူသောမြတ်သောအကျင့်အား၊ အနုဉ္စပဿ၊ လျောက်ပတ်သော၊
ပုဗ္ဗတာဝဗြဟ္မစရိယဿ၊ မဂ်၏ရှေးအဘို့၌ဖြစ်သောမြတ်သောအကျင့်၏၊
ဝသေနေဝ၊ အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင်၊ သုစိဗြဟ္မစာရိနိ၊ စင်ကြယ်သော
မဂ်၏ရှေးအဘို့၌ဖြစ်သော မြတ်သောအကျင့်ရှိသည်။ ။

။ အနုဓမ္မစာရိနိတိ၊ အနုဓမ္မစာရိနိ ဟူသည်ကား၊ အရိယာနံ၊ အရိယာ
ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ဓမ္မဿ၊ စာရားအား၊ အနုဓမ္မံ၊ လျော်သောတရားကို၊ စရုဏာ
သိသာ၊ ကျင့်လေ့ရှိ ၏၊ အနုန္တရံ၊ အခြားမဲ့၌၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော၊ နိဒ္ဒေါ
သ္မတာယံ၊ အပြစ်မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အရိယံ၊ အပြစ်ကင်းသော၊
ဣမဉ္ဇဥပေါသထံ၊ ဤဥပုသ်သီလကိုလည်း၊ သမာဒိယိတွာ၊ ကောင်းစွာ
ဆောက်တည်၍၊ ဥပါဝသိ၊ သုံးခဲ့ဘူး၏၊ အဗ္ဗင်္ဂဝရေဟိ၊ အဗ္ဗဟိဥတ္တမင်္ဂ
ဟိ၊ ရှစ်ပါးကုန်သောမြတ်သောအင်္ဂါတို့နှင့်၊ ဝါ၊ စာနည်းကား၊ အရိယတ္တာ
ဝေ၊ အပြစ်မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ အရိယံ၊ အပြစ်မရှိ၊ အဗ္ဗင်္ဂ
ဝရေဟိ၊ မြတ်သော အင်္ဂါရှစ်ပါးတို့နှင့်၊ ဥပေတံ၊ ပြည့်စုံသော၊ အာရော
ဂျဓဋ္ဌနစ၊ အနာမရှိသောအနက်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ အနဝဇ္ဇဓဋ္ဌနစ၊
အပြစ်မရှိသောအနက်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ကြာသလံ၊ အပြစ်မရှိသော၊
သုခဝိပါကတာယစ၊ ချမ်းသာသောအကျိုးရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း
ကောင်း၊ ဟုခါနိသံ၊ သတာယစ၊ ချမ်းသာသောအခါနှင့် ရှိသည်၏အဖြစ်
ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သုချုဒ္ဓိယံ၊ ချမ်းသာသောအကျိုး ချမ်းသာသော
အခါနှင့်ရှိသော၊ ဣမဉ္ဇဥပေါသထံ၊ ဤဥပုသ်ကိုလည်း၊ ဥပါဝသိ၊ သုံးခဲ့
ဘူး၏၊ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း။ ။
ဝိသေသ ဘာဂိနိတိ၊ ဝိသေသ ဘာဂိနိဟူသည်ကား၊ ဝိသေသဿ၊ ထူး
မြတ်လွန်ကဲသော၊ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိဘာဝဿ၊ နတ်၌ဖြစ်သောစည်းစိမ်ချမ်းသာ
အဖြစ်၏၊ ဘာဂိနိ၊ အဘို့ရှိသည်၊ သုဂတိမိ အာဂတာတိ၊ သုဂတိမိအာဂ
တာဟူသည်ကား၊ သုဂတိ၊ သုဂတိဘဝသို့၊ အာဂတာ၊ ရောက်၏၊ ဥပါ
ဝတာ၊ အပ်ရောက်၏၊ ဝါ၊ စာနည်းကား၊ သုဂတိမိသုဂတိယံ၊ သုဂတိတုံ၌၊
ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိယံ၊ နတ်တို့၏ စည်းစိမ်ချမ်းသာ၌၊ အာဂတာ၊ လာရောက်၏၊
သုဂတိ ဟိ၊ အာဂတာတိဝိ၊ သုဂတိ ဟိ အာဂတာဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဠိ
ရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိ၌၊ ဟိတိ၊ ဣဒံ၊ ဟိဟူသော ဤပုဒ်သည်၊ နိပါတမတ္တံ၊
နိပါတ်မျှသာတည်း။ ဝါ၊ စာနည်းကား၊ ဟေတု၊ အတ္ထော၊ ဟိတိ၊ အနက်ရှိ၏၊
ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သုဂတိ၊ သုဂတိဘဝသို့၊ အာဂတာ၊ လာရောက်

၏၊ တသွားဆိုကြောင့်၊ ဝိသေသတာဂီနိ-ထူးမြတ်သောအဘို့ရှိ၏၊ ဣတိ
 အယံ-ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ-ယောဇနာခြင်းတည်း၊ ဝိမာနပါသာဒ
ဝရေတိ ဝိမာန ပါသာဒဝရေ ဟူသည်ကား၊ ဝိမာနေသု-ဝိမာနတို့တွင်၊
 ဥတ္တပေါသာဒေ-မြတ်သောပြာသာဒ်၌၊ ဝါ-ထနည်းကား၊ ဝိမာနသင်္ခါ-ဝေ-
 ဝိမာနဟုဆိုအပ်သော၊ အဂ္ဂပါသာဒေ-မြတ်သောပြာသာဒ်၌၊ ဝါ-ဓာနည်း
 ကား၊ ဝိမာနေဝိဂတမာနေ-ယင်းသောနှိုင်းယှဉ်ခြင်း ပမာဏရှိသော၊ အပ္ပ
 မာဏ-မမာဏမရှိသော၊ မဟန္တ-ကြီးကျယ်သော၊ ဝပေါသာဒေ-မြတ်
 သောပြာသာဒ်၌၊ ပရိဝါရိတာ-အခြံအရံဖြစ်သော၊ အစ္ဆရာသင်္ကဏေန-
 နတ်သမီးတို့၏အပေါင်းဖြင့်၊ သယံပတာ-မိမိအရောင်ဖြင့် ထွန်းပလျက်၊
 ပမောဒါမိ-မွေ့ချော်စံပျော်ရ၏၊ ဝါ-ဓာနည်းကား၊ အဓိတိပဒံ-အဓိဟူသော
 ပုဒ်ကို၊ အာနေတွသဆောင်၍၊ ယောဇေတဗ္ဗံ-ယှဉ်အပ်၏၊ ဒိဃာယုကိန္တိ-
 ဒိဃာယုကိန္တိ ဟူသည်ကား၊ ဟေဋ္ဌဗေဟိ-အောက်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝေ
 ဟိ-နတ်တို့ထက်၊ ဒိဃာတရာယုကတာယစ-ရှည်သောအသက် အပိုင်း
 အခြားရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ တတြုပပန္နေဟိ-ထိုတာ
 ဝတိ-သာနတ်ပြည်၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝေဟိ-နတ်တို့အောက်၊ အနပ္ပါ
 ယုကတာယစ-မနည်းသော အသက် အပိုင်းအခြား ရှိသည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဒိဃာယုကိန္တိ-ရှည်သော အသက်အပိုင်းအခြား
 ရှိသော၊ ယထာဝုတ္တဒေဝဝိမာနံ-အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောဆန်း
 ကြယ်သောသံဃိမာန်သို့၊ အာဂတံဥပါဂတံ-ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်ကပ်ရောက်
 သော၊ မံ-အကျွန်ုပ်ကို၊ ဒေဝဏာ-မြွေရံပရိသတ် နတ်အပေါင်းတို့သည်၊
 ဤန္တိ-မွေ့ချော်စေကုန်၏၊ ဣတိအယံ-ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ-ယော
 ဇနာခြင်းတည်း၊ သေသံ-ကြွင်းသော စကားရပ်သည်၊ ဝုတ္တနယမေဝ-
 ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည်သာ လျှင်တည်း၊ ပလ္လက္ခိဝိမာနဝတ္ထုနာ-
 ပလ္လက္ခိ ဝိမာနဝတ္ထု၏ အတွင်းသည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။

[၁၃] [၃-ပါရိစ္ဆတ္တကဝဂ်-၄-လတာဝိမာနဝတ္ထု]

လတာဝ သန္ဓာပဝရာစဒေဝတာတိဗ္ဗံ-လတာဝသန္ဓာပဝရာစဒေဝ
 တာဟူသော ဤဝိမာန ဝတ္ထုသည်၊ လတာဝိမာနံ-လတာဝိမာန ဝတ္ထု
 တည်း၊ တဿ-ထိုဝတ္ထု၏၊ ဥပ္ပတ္တိ-ဖြစ်ကြောင်းသည်ကား၊ ကာ-အတယ်
 နည်း၊ ဘဂဝါ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာဝတ္ထိယံ-သာဝတ္ထိပြည်၏

အနီးဖြစ်သော၊ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်
မူ၏။ တေနဝသမယေန၊ ထိုအခါ၌လည်း၊ သာသတ္ထိဝါသိနေအံ၊ သာသတ္ထိ
ပြည်၌နေသော၊ အညတရဿ၊ တယောက်သော၊ ဥပါသကဿ၊ ဥပါ
သကာ၏၊ ဝိတာ၊ အသီးသည်၊ လတာနာမ၊ လတာအမည်ရှိ၍၊ ပဏ္ဍိတ၊
ပညာရှိ၏။ ဗျတ္တာယိန္တိ၊ မေခဝိနိ၊ ထိုးထွင်းသောဥပဇာတိရှိ၏။ ပတိ
ကုသံ၊ လင်၏အိမ်သို့၊ ဂတာ၊ လိုက်သွားရသည်ရှိသော်၊ ဘတ္တ၊ စလင်အား
လည်းကောင်း၊ သဿ၊ သဿရာနဉ္စ၊ ပောက္ခမ၊ မိန်းမသူ၊ ယောက္ခမ
ယောကျ်ားသူတို့အား လည်းကောင်း၊ မနာပစာရိနိ၊ နှစ်သက်ဘွယ်သော
အကျွန်ုပ်ကိုကျင့်လေ့ရှိသည်၊ ဝိယဝါဒိနိ၊ ချစ်မြတ်နိုးဘွယ်သော စကားကို
ပြောဆိုလေ့ရှိသည်၊ ပရိဇနဿ၊ အစေအပါး အခြွေအရံဖြစ်သော လူအ
ပေါင်းအား၊ သင်္ဂဟကုသလ၊ သင်္ဂြိုဟ် ခြီးမြှောက်ခြင်း၌ လိမ္မာသည်၊
ကုလဂေဟ၊ အမျိုးအိမ်၌၊ ကုဗုဗ္ဗဘာရဿ၊ ဥစ္စာတည်းဟူသောငန်
ကို၊ နိဗ္ဗရဏသမ္ပတ္တ၊ ထုတ်ဆောင်ခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်
၏။ အကောဓနာ၊ အမျက်ဒေါသ နည်းသည်၊ သိသာစာရသမ္ပန္န၊ သိလ
အကျင့်နှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဒါနသံဝိဘာဝရတာ၊ ပေးကမ်းစွန့်ကြဲခြင်း၌ မွေ
လျော်သည်၊ အစဏ္ဍပဉ္စသီလ၊ မကျိုးမပေါက်သောငါးပါးသီလရှိသည်၊
ဥပါသသ၊ ရက္ခဏေစင်္ဃုဝသီတင်း သုံးခြင်း၌လည်း၊ အပ္ပမတ္တ၊ မမေ့
မလျော်သော သတိရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ သာယိ၊ လတာသည်၊
အပရဘာဂေ၊ နောက်အဘို့၌၊ ဝေဿဝဏဿ၊ ဝေဿဝဏ်အမည်ရှိသော၊
မဟာရာဇဿ၊ နတ်မင်းကြီး၏၊ ဝိဘာဝိတာယံ၊ သမီး၏၊ ဟုတွာဘာဝေ
န၊ အဖြစ်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လေ၏။ အညဒေတာဘာဝေန၊ တပါးသောနတ်
တို့၏အဖြစ်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ မဖြစ်၊ လတာတွေဝေ၊ လတာဟူ၍သာလျှင်၊ နာမံ၊
အမည်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ တဿ၊ ထိုလတာအား၊ အညာဝိ၊ တပါး
လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သဇ္ဇာ၊ သဇ္ဇာလည်းကောင်း၊ ဗဝရာ၊ ဗဝရာလည်း
ကောင်း၊ အတ္ထိမတိ၊ အတ္ထိမတိ လည်းကောင်း၊ သုတာ၊ သုတာလည်း
ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတသော၊ လေးယောက်ကုန်သော၊ ဘဂိနိယော၊
ညီမတို့သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ ပဉ္စပိ၊ ငါးယောက်လည်း ဖြစ်ကုန်
သော၊ တာ၊ ထိုနတ်သမီးတို့သည်၊ သက္ကေန၊ ဧရာဇေန၊ သိကြားနတ်
မင်းသည်၊ အာနေတွာ၊ ဆောင်၍၊ နာတကိတ္တိဘာဝေန၊ ကျေသည်မောင်း
မ၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ပရိစာရိကဌာနေ၊ အလုပ်အကျွေး အရာ၌၊ ဌာတိ၊ ထား
အပ်ကုန်၏။ လတာပန၊ လတာသည်ကား၊ နတ္ထိ၊ တာဒိ၊ ကခြင်းသိခြင်း

ဝသညတို့၌၊ သေက တာယ၊-လိမ္မာသည၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သက္ကေန-
သိကြား နတ်မင်းသည်၊ ဣဗ္ဗတရာ၊-အလွန်နှစ်သက် မြတ်နိုးအပ်သည်၊
/အဿအဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ကေတော၊-စာပေါင်းတည်း၊ သမာဂတိ၊-စည်း
ဝေးကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သုခ နိသဇ္ဇာယ၊-ချမ်းသာသော ထိုင်နေခြင်းဖြင့်၊
နိသိန္နာနံ၊-ထိုင်နေကုန်သော၊ တာသံ၊-ဆိုငါးယောက်ကုန်သော နတ်သမီး
တို့အား၊ ဣဝိတေနော၊-ပေါင်းရုံး၍ ကခြင်းသိခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ ပဉ္စ၊-အမေး
ကို၊ ပဋိစ္စ၊-စွဲ၍၊ ဝိဝါဒေါ၊-အငြင်းအခုံစကားသည်၊ ဥဗ္ဗေသ၊-ဖြစ်လတ်ပြီ။
သဗ္ဗာရိ၊-အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တား၊-ဆိုနတ်သမီးတို့သည်၊ ဝေဿ
ဝဏသမဟာရာဇဿ၊-အဘဖြစ်သောဝေဿ ဇော်နတ်မင်းကြီး၏၊ သန္တိ
ကံ၊-အထံသို့၊ ဂတိ၊-သွား၍၊ တာတ၊-ခမည်းတော်၊ အဗ္ဗာကံ၊-ငါတို့ငါး
ယောက်တို့တွင်၊ ကတမာ၊-အဘယ့်သူသည်၊ နစ္စာဒိသု၊-ကခြင်းသည်
တို့၌၊ ကုသလာ၊-လိမ္မာသနည်း၊ ဣတိ၊-ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊-သမေးကုန်၏၊ သေသ
ထိဝေဿဝဏံ နတ်မင်းကြီးသည်၊ ဧဝံ၊-ဤသို့၊ အာဟ၊-ဆို၏၊ ကိံ၊-အဟာ-
အဘယ့်သို့ဆိုသနည်း၊ ဝိတရော၊-သမီးတို့၊ ဣတ္ထ၊-သွားလေကုန်၊ အနော
တတ္တဒဟတိရေ၊-အနဝတတ်ဆိုင်၏ကမ်းနား၌၊ ဒေဝသမာ ဂမေ၊-နတ်
တို့၏အစည်းအဝေး၌၊ သံဂိတံ၊-ပေါင်းစု၍ ကခြင်းသိခြင်းကို၊ ပဝတ္ထေယ၊-
ဖြစ်စေကုန်လော့၊ တတ္ထ၊-ဆိုအစည်းအဝေး၌၊ ဝေါ၊-သင်တို့အား၊ ဝိသေ
သော၊-ရေးသောအဖြစ်သည်၊ ပါကဇော၊-ဆင်ရှားသည်၊ ဘဝိသုတိ၊-ဖြစ်
လတ္တံ၊-ဣတိ၊-ဤသို့၊ အာဟ၊-ဆို၏၊ ဣတိ၊-ဆိုနတ်သမီးတို့သည်၊ တထာ၊-ထို
နတ်မင်းကြီးဆိုတိုင်း၊ အကံသု၊-ပြုကုန်၏၊ ဗာတ္ထ၊-ဆိုအစည်းအဝေး၌၊ ဒေဝ
ပုတ္တာ၊-နတ်သားတို့သည်၊ လတာယ၊-လတာနတ်သမီးသည်၊ နစ္စမာနာ
ယ၊-ဆသည်ရှိသော်၊ အတ္တနော၊-မိမိ၏၊ သဘာဝေန၊-မြကတေသဘောအား
ဖြင့်၊ ဌာတုံ၊-တည်တန့်ခြင်းငှါ၊ နာသက္ခိံသု၊-မတတ်နိုင်ကုန်၊ သဇ္ဇာတ
မဟာဟဿ၊-ကြီးစွာသောရော် ရွှင်မြူးထူးခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္ထ၊-ရိ
ယတ္ထ၊-တမိတ္တဇာတာ၊-အံ့ဘွယ်သရေမဖြစ်ဘူးဖြစ်သော စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်
၍၊ နိရုန္တရံ၊-အခါမပြတ်၊ သာဓုကာရံ၊-ကောင်းချီးကို၊ ဒေန္တ၊-ပေးကုန်လျက်၊
ဥတ္တုဗ္ဗိသဒ္ဓေစ၊-ကြွေးကြော်သောအသံတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဧဝေလုက္ခေပေ
စ၊-မုဆိုးဦးရှစ် ပစ်မြှောက်သည်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပဝတ္ထေန္တာ၊-ဖြစ်စေ
ကုန်လျက်၊ ဟိမဝန္တ၊-ဟိမဝန္တာတောသုံးထောင်ကို၊ ကမ္မယမာနာရိယ၊-
တုန်လှုပ်စေသကဲ့သို့၊ မဟန္တ၊-ကြီးစွာသော၊ ကောလာဟလံ၊-အုတ်အုတ်
ကျက်ကျက်တို့၊ အကံသု၊-ပြုကုန်၏၊ ဣတရာသု၊-လတာမှတပါးကုန်သော

နတ်သမီးဘို့သည်၊ နန္ဒနီသုပန၊ ကကုန်သည်ရှိသော်ကား၊ သိသိရကာ
လေးဆီသိရဥတုကာလ၌၊ ကောကိလသုဉ္ဇေသြာဌက်တို့သည်၊ တုဏ္ဏိဘူ
တသိတ်သိတ်ဖြစ်ကုန်၍၊ နိသိဒ္ဓိ သုပိယနေကုန်သကဲ့သို့၊ ဇေတုအတူ၊
တတ္ထသံဂိတေ၊ ထိုသို့ပေါင်းရ၍ကုန်ရာ၌၊ လတာယ၊ လတာနတ်သမီး
အား၊ ဝိသေသော၊ ထူးသော အဖြစ်သည်၊ ပါကဇော၊ ထင်ရှားသည်၊
အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ အံ၊ ထိုအခါ၌၊ သုတာယ၊ သုတာအမည်ရှိသော၊ ဒေ
ဝဝိတာယ၊ နတ်သမီးအား၊ ဇေတုသောပရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံ
သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိံ၊ အဟောသိအဘယ်သို့ ဖြစ်သနည်း၊ ကိံ
အတ္ထံ၊ အဘယ်သို့သောကုသိုလ်ကံကို၊ ကာတွ၊ ပြုခဲ့ဘူးသောကြောင့်၊ အယံ
လတာ၊ ဤငါတို့၏ အစ်မကြီးဖြစ်သော လတာနတ်သမီးသည်၊ အမေ၊ ငါ
တို့လေးယောက်တို့ကို၊ ဝတ္ထေ၊ နှစ်ဝ၊ အဆင်းအရောင်ဖြင့်လည်းကောင်း၊
ယသ၊ သာဝံ၊ အခြံအရံဖြင့်လည်းကောင်း၊ အဘိဘုယျ၊ ဖွမ်းမိုးနိုင်စက်၍၊
တိဋ္ဌတိနု၊ ခေါ်စာည်လေသနည်း၊ ယံ၊ နုယဒိပန၊ အကယ်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
လတာယ၊ အစ်မဖြစ်သောလတာ၏၊ ကတကမ္မံ၊ ရှေးဘဝ၌ ပြုခဲ့ဘူးသော
ကုသိုလ်ကံကို၊ ပုစ္ဆေ၊ ယျ၊ မေးအံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟော
သိ၊ ဖြစ်၏၊ ယာ၊ ထိုသုတာ နတ်သမီးသည်၊ တံ၊ ထိုအစ်မလတာနတ်သမီး
ကို၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ ဣတရာဝိ၊ လတာ နတ်သမီးသည်လည်း၊ တဿ၊ ထို
ညီမသုတာအား၊ ဇေတမတ္ထံ၊ ထိုအနက်ကို၊ ဝိသေသော၊ ဖြစ်သော၊ တယံ
ဒတံ၊ နှစ် သဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသော စကားရပ်ကို၊ ဝေဿဝဏမဟာရာဇာ၊
ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းကြီးသည်၊ ဒေဝစာရိကဝေသန၊ နတ်ပြည်ဒေသစာရိ
ကြံ့၍ ဖြန့်ဖြန့်တော်မူသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဥပဂတဿ၊ ကပ်ရောက်
လာသော၊ အာယသ္မတောမဟာမောဂ္ဂလာနဿ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန
မထေရ်အား၊ အာဝိက္ခိ၊ ကြားလျှောက်၏၊ ဝေရော၊ မထေရ်မြတ်သည်၊
တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ပုစ္ဆေ၊ ယ၊ မုစ္ဆေ၊ မူလကာရဏတော၊ အေ
ကြောင်းရင်းမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အာရော
စေန္ဒော၊ ကြားလျှောက်လိုသည်ဖြစ်၍၊ လတာစသဇ္ဇာ(လ)ဝိသေဇ္ဇန္တိတိ၊
လတာစသဇ္ဇာ(လ)ဝိသေဇ္ဇန္တိ ဟူ၍၊ အာဟ၊ လျှောက်၏၊ ✓

ဘေဇ္ဇန္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဝေဿဝဏဿ၊ ဝေဿဝဏ်အမည်ရှိသော၊
ရညော၊ နတ်မင်းကြီး၏၊ ဝိတာ၊ သမီးဖြစ်ကုန်သော၊ သိရိမတော၊ တုန်း
ပညာရှိသော၊ နာဇဝရဿ၊ နတ်မင်းကြီးလေးယောက်တို့ထံကံမြတ်သော၊
သက္ကဿ၊ အကြားနတ်မင်း၏၊ ပရိစာရိကာ၊ အလုပ်အကျွေးဖြစ်ကုန်သော၊

၃၀၂ ဝိမာနဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိဿယ

လတာ၊-လတာ အမည်ရှိသော၊ ဒေဝတာစ၊-နတ်သမီး လည်းကောင်း၊ သန္တာ၊-သန္တာအမည်ရှိသော၊ ဒေဝတာစ၊-နတ်သမီးလည်းကောင်း၊ ပဝရာ၊-ပဝရာအမည်ရှိသော၊ ဒေဝတာစ၊-နတ်သမီး လည်းကောင်း၊ အန္တိမတိ၊-အန္တိမတိအမည်ရှိသော၊ ဒေဝတာစ၊-နတ်သမီးလည်းကောင်း၊ သုတာ၊-သုတာအမည်ရှိသော၊ ဒေဝတာစ၊-နတ်သမီး လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊-ဤသို့၊ ရာဇိ၊-ဓွန်းတောက်ပသောတန်ခိုး အာနုဘော်လည်းရှိကုန်သော၊ မတိ၊-ကြီးကျယ်သောပညာလည်းရှိကုန်သော၊ ဒေဝတာစ၊-နတ်သမီးတို့သည်၊ ဓမ္မ ဂုဏေဟိ၊-တရားနှင့် လျော်ကန်သော ကျေးဇူးတို့ဖြင့်၊ သောဘဏ၊-တင့်တယ်ကုန်၏။ ။ တန္တ၊-မြတ်စွာဘုရား၊ ပဉ္စ၊-ငါးယောက်ကုန်သော၊ နာရိယော၊-နတ်သမီးတို့သည်၊ ဣတ္ထ၊-ဤဟိမဝန္တာ တောအရပ်၌၊ သီတော၊-ဒကံ၊-ချင်းအေးသောရေရှိသော၊ ဥပ္ပလိနိ၊-ကြာညိုကြာဖြူစသောပန်းရှိသော၊ သိဝံ၊-ဘေးဥပဒ္ဒဝေါမရှိသော၊ နဒိ၊-အနဝတတ်အိုင်မှ ထွက်သော မြစ်သို့၊ နှာယိတံ၊-ရေချိုးခြင်းငှါ၊ အာဂမိံ၊-သု၊-လာရောက်ကုန်၏။ တာဒေဝတာ၊-ထိုနတ်မိန်းမတို့သည်၊ တတ္ထ၊-ထိုမြစ်၌၊ နှာယိတွာ၊-ရေချိုးကုန်၍၊ ရေမိတွာ၊-မွေ့လျော်ပျော်ပါးကုန်၍၊ နုတ္တိတွာ၊-ကူးမြူးကုန်၍၊ ဂါယိတွာ၊-သီချင်းသီကုန်၍၊ ဝိဟရိံ၊-သု၊-နေကုန်၏။ တာသု၊-ထိုငါးယောက်သော နတ်သမီးတို့တွင်၊ သုတာ၊-သုတာအမည်ရှိသောနတ်သမီးသည်၊ လတံ၊-လတာနတ်သမီးကို၊ ဖြိ၊-ဆို၏။ ။ ဥပ္ပလမာလခရိနိ၊-ကြာပန်းဘုံပန်ဆင်ခြင်းရှိသော၊ အာဝေဠိနိ၊-နာ၊-သွယ်ပန်းလည်း ရှိသော၊ ကဉ္စနသန္တိတတ္ထစေ၊-သိဝိန္ဒေ၊-စင်အဆင်းကဲ့သို့ ပြောင်ပြောင်တောက်ပသော အရေအဆင်းလည်း ရှိသော၊ တိမိရတမ္ပက္ခိ၊-မိတုန်းရောင်နှင့်တူသောမျက်လုံးအဆင်းရှိသောမျက်ရေးတို့နှင့် ပြည့်စုံသော မျက်စိလည်း ရှိသော၊ နဘေဝသောဘဏေ၊-ကောင်းကင်ကဲ့သို့ စင်ကြယ်သန့်ရှင်းသောအင်္ဂါကြီးငယ်တို့ဖြင့် ထွန်းပခြင်းလည်းရှိသော၊ ဒိဿာယုကီ၊-ရှည်သောအသက်ရှိသော၊ ဘဂိနိ၊-အင်မလတာ၊-အင်မလတာသို့ကို၊ ဝုတ္ထာမိ၊-ကျွန်တော်မလျှောက်မေးပါ၏။ ကေန၊-အဘယ်သို့သဘောရှိသော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တာ၊-ဆင်အား၊-ယသော၊-အခြံအရံ၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ကတော၊-ပြုအပ်လေသနည်း။ ။ တန္ဒေ၊-ကောင်းမြတ်ခြင်းရှိသော၊ ဘဂိနိ၊-အင်မကြီးလတာ၊ ကေန၊-အဘယ်ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တံ၊-ဆင်သည်၊ ပတိ၊-နာ၊-လင်၏၊ ဝိယတရာ၊-ချစ်မြတ်နိုးအပ်သောမိန်းမသည်၊ အံသိ၊-ဖြစ်သနည်း၊ ဂူပတော၊-အဆင်းသဏ္ဌာန်၏ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်၊ ဝိသိဋ္ဌကသျှာဏီတရာ၊-အထူးသဖြင့်ကောင်းမြတ်သော တင့်တယ်

ခြင်းရှိသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ နစ္စနန္တော၊ ခြင်း၌လည်းကောင်း၊ ဖြစ်တဝါဒိ
 တေ၊ ခေါ်ခြင်းတီး၊ မှတ်ခြင်း၌လည်းကောင်း၊ ပဒက္ခိဏာ၊ အထူးသဖြင့်၊ ဩဝ္ဇး
 ကြင်လိမ္မာသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ နုရနာရိပုစ္ဆိ၊ တသနတ်သားနတ်သမီး
 တို့သည် အဘယ်မှာ လတာဝိသနည်းဟုမေးအပ်ကုန်သည်၊ အသု၊ ဖြစ်
 ကုန်၏၊ တံ၊ သင်သည်၊ နော၊ ကျွန်တော်မတို့အား၊ အာစိက္ခ၊ မြေကြားလော၊ ။
 သုတာယ၊ သုတာ အမည်ရှိသော နတ်သမီးသည်၊ ပုစ္ဆိ၊ တား-မေးအပ်
 သော၊ လတာ၊ လတာနတ်သမီးသည်၊ အဟံမနုဿေသု၊ (လ)၊ ဓမ္မစာရိတံ၊
 အဟံမနုဿေသု၊ (လ)၊ ဓမ္မစာရိဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ။

ဘဂိနိ၊ ညီမသုတာ၊ အဟံ၊ ခေါသည်၊ မနုဿေသု၊ လူတို့၌၊ မနုဿဘူတာ၊
 လူ၏အဖြစ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဥဇ္ဇာရဘောဂေ၊ များမြတ်သောစည်း
 စိမ်ဥစ္စာရှိသော၊ ကုလေ၊ အမျိုး၌၊ ဩဇာ၊ သာ၊ ချွေးမသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်
 ခဲ့ဘူး၏၊ အကော၊ နာ၊ အမျက်ဒေါသနည်းသည်၊ ဩတ္တ၊ ဝသာနိဝတ္တနိ၊ လင်
 ၏အလိုအားလျော်စွာကုန်လေ့ရှိသည်၊ ဥပေါ၊ သထေ၊ ဥပုသ်ဆောက်တည်
 ခြင်း၌၊ အပ္ပမတ္တာ၊ မေမေလျော့သောနှလုံးရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး
 ၏၊ ။ ဘဂိနိ၊ ညီမသုတာ၊ မနုဿဘူတာ၊ လူ၏အဖြစ်သို့ရောက်သည်ရှိ
 သော်၊ အဟံ၊ ခေါသည်၊ ဒဟရာ၊ ငယ်ရွယ်သူပင် ဖြစ်သော်လည်း၊ အပါဝိ
 ကာ၊ မုတ်မာခြင်းမရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ အဟံ၊ ခေါသည်၊ ပသန္န
 စိတ္တ၊ ပြည်ညီသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သဒေဝရံ၊ မတ်နှင့်တကွသော၊
 သသ၊ သုသ၊ သရံ၊ ယောက္ခမမိန်းမသူ ယောက္ခမယောကျ်ားသူနှင့် တကွ
 သော၊ ပုဒါသကံ၊ ကျွန်ယောကျ်ားကျွန်းမိန်းမနှင့်တကွသော၊ ပတိ၊ လင်
 ကို၊ အဘိရာ၊ ငယ်လွန်စွာနှစ်သက်စေပြီ၊ တဌ၊ ဆိုချွေးမဖြစ်သောကာလ
 ၌၊ မမ၊ ခေါသည်၊ တံနိဗ္ဗတ္တကံ၊ ထိုနတ်ပြည်၌ အခြံအရံများခြင်းကို ဖြစ်စေ
 တတ်သော၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို၊ နိဗ္ဗတ္တနေန၊ ဖြစ်စေသောအားဖြင့်၊ ယသော၊
 အခြံအရံ၏ ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ကတော၊ ပြုအပ်၏၊ ။ ဘဂိနိ၊ ညီမသုတာ၊
 သာဟံ၊ ဆိုပါသည်၊ ကုသလေန၊ အပြစ်မရှိကောင်းသော အကျိုးကိုပေး
 ခြင်းလက္ခဏာရှိသော၊ တေနကမ္မုနာ၊ ဆိုကံကြောင့်၊ စတုတ္ထိဌာနေဟိ၊
 လေးပါးကုန်သောအကြောင်းတို့ဖြင့်၊ အညာဟိ၊ တပါးကုန်သောနတ်သမီး
 တို့ထက်၊ ဝိသေသံ၊ ထူးမြတ်လွန်ကဲသော၊ အာယုဉ္စ၊ အသက်ရှည်ခြင်းကို
 လည်းကောင်း၊ ဝဏ္ဏဉ္စ၊ အဆင်းသဏ္ဌာန်ကိုလည်းကောင်း၊ သုခဉ္စ၊ ချမ်းသာ
 ကိုလည်းကောင်း၊ ဗလဉ္စ၊ ခွန်အားကိုလည်းကောင်း၊ အတ္တဂါယု၏၊ အနုပ္ပ
 ကံများသော၊ ဝိဒ္ဓာစ၊ မြူးထူးခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ဣတိ စ၊ မြေလျော်ခြင်း

ကိလပ်းကောင်းပြုစုစောအံ့ဆုံးဆောင်ခံစားရ၏။ ဘာဂိနိယောအော်
 မတို့အမှကံဆွေတော်မတို့၏ဇေဋ္ဌဘာဂိနိအော်မကြီးဖြစ်သော အယံ
 လတာမျှလတာသည်။ ယံဝစနံအကြင်စကားကိုလောသတိဆို၏။ တံ
 ထိုစကားကိုတုမေဟိယသင်တို့သည်။ ယုတံနုကြားအပ်ကုန်ပြီလော။ နော
 ကျွန်တော်မတို့သည်။ ယံပဉ္စံအကြင်သိခြင်း၌ အလိုရှိ၍ မေးအင်သော
 အနက်ကိုအပုဏ္ဏိယမေးပါကုန်၏။ တံဆိုသိခြင်း၌ အလိုရှိ၍မေးအင်သော
 အနက်ကိုနောကျွန်တော်မတို့အား။ အကိတ္တယိယဖြူကြားပြီ။ နောကျွန်
 တော်မတို့၏ ပတိကိယလင်မည်သည်ကား။ နာရီနံမိန်းမဖြစ်ကုန်သော။
 အမှကံဆွေတော်မတို့၏။ ဝိသိဋ္ဌာယုးသော။ ဂတိစံးကိုးကွယ်လည်း
 လျောင်းရာသည်လည်း။ ဟောဘိဖြစ်၏။ တာသံထိုကျွန်တော်တို့၏
 ပဝရာမြတ်သော။ ဒဝတာစနတ်သည်လည်း။ ဟောဘိဖြစ်၏။ ဘာဂိ
 နိယောအော်မတို့ယတ္ထအကြင်လင်တို့အားကျင့်ရာသောဝတ်ကိုစရိယ
 မာနေကျင့်သည်ရှိသော်။ ဣတ္ထိယောမိန်းမတို့သည်။ ပတိဗ္ဗတာပတိဗ္ဗ
 တာအမည်ရှိကုန်သည်။ ဘဝန္တိဖြစ်ကုန်၏။ သဗ္ဗာမဝသိမ်ကုန်သော။
 မယံကျွန်တော်မတို့သည်။ ပတိသုလင်တို့၌။ ဓမ္မံကျင့်အပ်သောတရား
 ကိုပစရာမှကျင့်ကုန်အံ့။ ပတိသုလင်တို့၌။ ဓမ္မံကျင့်အပ်သောတရားကို
 ပစရိတွာကျင့်ခြင်းကြောင့်။ အယံလတာမျှလတာသည်။ ဇေတရဟိယရ
 အခါ၌။ သဗ္ဗတ္ထိလည်းစိမ်ချမ်းသာကို။ သဘာမိဘိရ၏ဟူ၍။ ယံဝစနံ
 အကြင်စကားကိုလောသတိဆို၏။ တံဆိုစကားကိုသဗ္ဗာမဝသိမ်ကုန်
 သော။ မယံကျွန်တော်မတို့သည်။ လတ္ထမသေရကုန်လတ္တံ။ ဘာဂိနိ
 ယောအော်မတို့ပဗ္ဗတာသန္တဂေါစရောတောချုံတောအုပ်တို့၌ကျက်စား
 လေ့ရှိသော။ မံသဘာဇနောသားဟင်းမျိုးသာလျှင် အစာရှိသော။ သိ
 ဟော။ ကေသရာဇာအမည်ရှိသော ခြင်္သေ့သည်။ မဟိန္ဒရံမြေကိုဆောင်
 တတ်သော။ ပဗ္ဗတံတောင်၌။ အာဝသိတွာဝသန္တသနေလျက်။ ဣတရေ
 မိမိမှတပါးကုန်သော။ စတုပ္ပဒေအခြေလေးချောင်း ရှိကုန်သော။ ခုဒ္ဒေ
 အားနည်းကုန်သော။ မိဂေသားတို့ကို။ ပသယုအဘိဘဝိတွာ။ ဖွမ်းမိုးနှိပ်
 နင်း၍။ ဟန္တာသတ်၍။ ခါဒတိယထာဝရားသက္ကံသို့။ တထေဝထိုအတူ
 သာလျှင်။ ဣဓေ၍လောက၌။ သဗ္ဗ။ ယံကြည်ခြင်းရှိသော။ အရိယသမာဓိကား
 တရားအစရှိသော အရိယာတို့၏ အဆုံးအမကိုနာခံ၍ ကျင့်လေ့ရှိသော။
 နာရီနံမိန်းမသည်။ ဘတ္တိရံကျွေးမွေးတတ်သော။ ပတိသမိကံလင်ကို။
 နိဿယာယု၍။ ဝိသန္တိနေလျက်။ အနုဗ္ဗတာလင်အားလျော်သောအကျင့်

၁၁

ရှိသည်။ ဟုတွင်ဖြစ်၍၊ ကောသံအမျက်ဒေါသကို၊ ဝိတောသမျက်ဆီး၍၊
 မစ္ဆေရုံဆိမ်းဆည်းအပ်သောဝတ္ထုတို့၌ဖြစ်ထိုက်သောမစ္ဆေရုံကိုအဘိ
 ဘုသျှနှိပ်နင်း၍၊ ဓမ္မစာရိနိတရားကို ကျင့်လေ့ရှိသည်။ ဟောတီးဖြစ်၍၊
 သာယောဓိနိမ္မိတသည်၊ သဂ္ဂမ္ဘိနတ်ပြည်၌၊ မောဒတိ၊ မွေလျော်စံပျော်ရ၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ လတာ၊ လတာသည်၊ သုဘာယ၊ မသုဘာအား၊ ဝိသန္ဓေတိ၊
 ဖြေဆိုသည်ဖြစ်၍၊ အာဟာသိပြီ။ ။

✓ တတ္ထုထိုဂါထာတို့၌၊ လတာစသန္ဓာပဝရာ အတ္ထိမတိ သုဘာတိ၊
 လတာစ သန္ဓာပဝရာ အတ္ထိမတိသုဘာ ဟူသည်ကား၊ တာသံ၊ တိုင်း
 ယောက်သောနတ်သမီးတို့၏၊ နာမံ၊ အမည်တည်း၊ စသန္ဓေ၊ စသန္ဓေသည်၊
 သမုပ္ပယုတ္တော၊ ပေါင်းဆည်းခြင်း အနက်ရှိ၏။ ရာဇဝရဿာတိ၊ ရာဇ
 ဝရဿဟူသည်ကား၊ ရာဇုနံစတုနံမဟာရာဇာနံနတ်မင်းကြီးလေးယောက်
 တို့သက်၊ ဝရဿ၊ သန္ဓာသန္ဓေဖြစ်သော၊ ဒေဝရာဇဿနတ်တကာတို့၏
 မင်းဖြစ်သော၊ ဩက္ကဿ၊ သိကြားမင်း၏၊ ပရိဝာရိကာ၊ အလုပ်အကျွေးဖြစ်
 ကုန်သော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ဩညော
 တိ၊ ဩညောဟူသည်ကား၊ မဟာရာဇသံ၊ ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းကြီး၏၊ တေ
 နံ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝေဿဝဏသမိတာတိ၊ ဝေဿဝဏသမိတာဟူ၍၊ အာ
 ဟာမိနံ၊ ပြုစုပံ့ပိုး၍မိတာဟူသောပုဒ်ကို၊ ဝေဿဝဏ်အသီးအသီး၊ ယောဇေ
 တဗ္ဗံ၊ မှာ၍ အပ်၏။ ဝါ၊ စာနည်းကား၊ ဝေဿဝဏ်ပလ္လာသော၊ ဝေဿဝဏ်ပလ္လာသ
 တည်း၊ မိတရော၊ သမီးဖြစ်ကုန်သော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
 အနက်တည်း၊ ရာဇတိဝိဇ္ဇောတတိ၊ ထွန်းတောက်ပတတ်၏၊ ဣတိတသ္မသ
 ထိုကြောင့်၊ ရာဇိ၊ ရာဇိမည်၏၊ မတိတိ၊ မတိဟူသည်ကား၊ မဟာပညာဝ
 တာ၊ ကြီးကျယ်သော ပညာရှိကုန်သော၊ ဒေဝတာ၊ နတ်သမီးတို့သည်၊
 ရာဇိမတိတိ၊ ရာဇိမတိဟူသော၊ ဣဒံ၊ ဤပုဒ်သည်၊ သဗ္ဗာသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်
 သော၊ တာသံ၊ ထိုနတ်သမီးတို့အား၊ ဝိသေသနံ၊ အထူးပြု၏၊ ဧဝံ၊ ဤရာဇိ
 မတိဟူသောသဒ္ဒါသည်၊ ဧကိဿာ၊ တယောက်သော၊ ဒေဝတာယ၊ နတ်
 သမီး၏၊ နာမမေဝ၊ အမည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကေဝိ၊ အချို့သော
 ဆရာတို့သည်၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုကေဝိဆရာတို့၏၊ မတေန၊
 အလိုအားဖြင့်၊ ပဝရာတိ၊ ဣဒံ၊ ဤပုဒ်သည်၊ သဗ္ဗာသံ၊ ခပ်သိမ်း
 ကုန်သော နတ်သမီးတို့၏၊ ဝိသေသနမေဝ၊ ဝိသေသနသာလျှင်တည်း၊
 ဓမ္မဂုဏေဟိတိ၊ ဓမ္မဂုဏေဟိ ဟူသည်ကား၊ ဓမ္မယောဟိတရားနှင့်လျော်
 ကုန်သော၊ ဓမ္မတော၊ တရားမှ၊ အနုပေတေဟိ၊ မကင်းမလွတ်ကုန်သော၊

ဂုဏေဟိယထာတုတ္တဂုဏေဟိယဘောဟိမပြန်ဟုတ်မှန်သောဂုဏ်တို့ဖြင့်၊
 ဣတိအယံဤသည်ကား၊ အတ္ထောအနက်တည်း၊ သောဘာထာတိသော
 ဘာထဟူသည်ကား၊ ဝိရာဇဝေယာတိတဟ်ကုန်၏၊ ပဉ္စတ္ထနာရိယော
 တိ၊ ပဉ္စတ္ထနာရိယောဟူသည်ကား၊ ယထာဂုတ္တနာမာ၊ အကြင်အကြင်
 ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အမည်ရှိကုန်သော၊ ပဉ္စ၊ ငါးယောဂ်ကုန်သော၊ ဒေဝ
 မိတာရောနတ်သမီးတို့သည်၊ ဣတ္ထဏုမသ္မိံ ဟိမဝန္တပဒေသ၊ ဤဟိမဝန္တာ
 အရပ်၌၊ သီတောဒကံဥပ္ပလိနိံ သီဝံနိန္ဒိန္နုဒ္ဓံ၊ သီတောဒကံဥပ္ပလိနိံ သီဝံနိ
 နိဟူသော ဤပုဒ်ကို၊ အနောတတ္ထဒဟတေသ၊ အနဝတတ်အိုင်မှ၊ နိက္ခန္တိ
 နိဗ္ဗာန်၊ စီးထွက်သောဖြစ်ဝံကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဝုဒ္ဓတိ၊ ဆင့်၏၊ နန္ဒိတွာဂ၊
 ယိတွာတိဣဒံစနံ၊ နန္ဒိတွာဂ၊ ယိတွာဟူသော ဤစကားကို၊ ပိတု-အဘ
 ဖြစ်သော၊ ဝိသေဝဏသ၊ ဝေသဝဏ်နတ်မင်းကြီး၏၊ အာဏာယ၊ အာ
 ဏာဖြင့်၊ ဒေဝသမာဂမေ၊ နတ်တို့၏အစည်းအဝေး၌၊ တာယံ၊ ထိုနတ်ဆွီး
 တို့သည်၊ ကာတဿ၊ ပြုအပ်သော၊ နစ္စဂိတဿ၊ ကာခြင်းသီခြင်း၏၊ ဝသေန၊
 အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ သုတာလတံဗြဟ္မိတိ၊ သုတာလတံဗြဟ္မိ
 ဟူသည်ကား၊ သုတာဒေဝမိတာ၊ သုတာအမည်ရှိသော နတ်သမီးသည်၊
 အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဘဂိနိ၊ အစ်မကြီးဖြစ်သော၊ လတံ၊ လတာအမည်ရှိသော
 နတ်သမီးကို၊ ကထေသိ၊ ဆို၏၊ သုတာလတံဗြဟ္မိ ဝါ၊ သုတာလတံဗြဟ္မိ
 ဟူ၍လည်း၊ ပဉ္စန္ဒိ၊ ရွတ်ကုန်၏၊ ဝေသဝဏမဟာရာဇဿ၊ ဝေသဝဏ်
 နတ်မင်းကြီး၏၊ သုတာမိတာရော၊ သမီးတို့သည်၊ လတံ၊ လတာအမည်ရှိ
 သော အစ်မကြီးကို၊ ကထေသိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဣတိအယံဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တိမိရတမ္ပက္ခိတိ၊ တိမိရတမ္ပက္ခိ ဟူသည်
 ကား၊ နိစ္စလကေသရတာသဿဒိသေဟိ၊ ကျည်းပွင့်၏ ဝတ်ဆံအရောင်
 အဆင်းနှင့်တူကုန်သော၊ တမ္ပရာဇိဟိ၊ နိသောမျက်ရေးတို့နှင့်၊ သမ္ပန္နာ
 ဂတက္ခိ၊ ပြည့်စုံသောမျက်စိရှိသော၊ နဘောဝသောဘဏေတိ၊ နဘောဝသော
 ဘဏေဟူသည်ကား၊ နဘိရိယ၊ ကောင်းကင်ကဲ့သို့၊ သောဘာမာနေ၊ တင့်
 တယ်ခြင်ရှိသော၊ သရဒသမယ၊ မာန်ဆောင်မုန်းလအခါ၌၊ အတ္တမဟိ
 ကာဒိဥပတ္တိလေသဝိမုတ္တံ၊ ဟိင်တိုက်ဆီးနှင်းငသော၊ အညစ်အကြေးမှလွတ်
 သော၊ နဘိရိယ၊ ကောင်းကင်ကဲ့သို့၊ သုဝိသုဒ္ဓင်္ဂပဋ္ဌင်္ဂတိယ၊ အလွန်စင်ကြယ်
 သောအင်္ဂါကြီးငယ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိရာဇမာနာ၊ တင့်တယ်
 ထွန်းပခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဣတိအယံဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
 အထဝါ၊ ဟနည်းသော်ကား၊ နဘောဝတိ၊ နဘောဝ ဟူသည်ကား၊ နဘော

ဝေပကောင်းကင်၌တည်သော ဗိမာန်၌လည်းကောင်း၊ ဇေဝသဒ္ဓေါ၊ ဇေဝသဒ္ဓါ
 လည်း၊ ဩမုစ္စယတ္ထော၊ ပေါင်းစည်းခြင်းအနက်ရှိ၏။ အာကာသဋ္ဌာဝိမာနေ
 သုခကောင်းကင်၌တည်သော ဗိမာန်တို့၌ လည်းကောင်း၊ ဟိမဝန္တာယုဂဇ္ဇ
 ချာဒိဘူမိပဋိဗန္ဓဋ္ဌာနေသုခ၊ ဟိမဝန္တာယုဂဇ္ဇိုရ်တောင်အစရှိသော မြေနှင့်
 စပ်သော အရပ်တို့၌လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဩဗ္ဗုဒ္ဓတ္ထဝ၊ ရပ်သိမ်းသော
 အရပ်မျက်နှာတို့၌သာလျှင်၊ သောဘမာနေ၊ တင့်တယ်ခြင်းရှိသော၊ ဣတိ
 အသံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ကေနကတောတိ၊ ကေနက
 တောဟူသည်ကား၊ ကေနကိဒိသေန၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသော၊ ဝုဓညန၊
 ကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဗုဓတ္ထော၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဩသောကိ၊ ယသောဟူသည်
 ကား၊ ပရိဝါရသမ္ပတ္တိစာခြေအံ့၏၊ ပြည့်စုံခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ကိတ္တိ
 သဒ္ဓေါ၊ ကျော်စောသော အသံသည် လည်းကောင်း၊ ယသော၊ ယသ
 မည်၏၊ ကိတ္တိသဒ္ဓုဂဟဏေန၊ ကိတ္တိသဒ္ဓါကိုယူသဖြင့်လည်း၊ ကိတ္တိသဒ္ဓ
 ဟေတုဘူတသကိတ္တိသဒ္ဓါ၏အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝုဏာ၊ ဝုဏ်
 ကျေးဇူးတို့ကို၊ ဝေဗ္ဗန္တိ၊ မူအပ်ကုန်၏။ ။

။ ပုတိနောဝိယတရာတိ၊ ပုတိနောဝိယတရာဟူသည်ကား၊ သာမိနော၊
 လင်၏၊ ဗိယတရာ၊ အထူးသဖြင့် ချစ်မြတ်နိုး အပ်သော၊ သာမိဝလ္လဘာ၊
 လင်နှင့်အကျွမ်း ဝင်သော မိန်းမသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ တေနဝစနေန၊ ထို
 စကားဖြင့်၊ အသံ၊ ထိုလတာနတ်သမီး၏၊ သုဘဂတံ၊ တင့်တယ်ခြင်းရှိ
 သည် ။ အဖြစ်ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြ၏၊ ဝိသိဋ္ဌကလျာဏိတရသုရူပတောတိ၊
 ဝိသိဋ္ဌကလျာဏိတရသုရူပတောဟူသည်ကား၊ ရူပသမ္ပတ္တိယာ၊ အဆင်း
 သဏ္ဌာန်၏ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်၊ ဝိသိဋ္ဌာဥတ္တမာ၊ အထူးသဖြင့်မြတ်သော၊ က
 လျာဏိတရာသုနရတရာ၊ အလွန်ကောင်းမြတ် တင့်တယ်ခြင်း ရှိသည်၊
 အသိ၊ ဖြစ်၏။ အသုဘိဇ္ဈန္တံ၊ အသုဟူသော ဤဝုန်သည်၊ နိပါတမတ္တံ၊
 နိပါတ်ဝုန်မျှသာတည်း၊ ဝိသိဋ္ဌကလျာဏိတရာဘိရူပတောတိ၊ ဝိသိဋ္ဌက
 လျာဏိတရာဘိရူပတောဟူ၍ လည်း၊ ပဋ္ဌန္တံ၊ ရွတ်ကုန်၏။ ပဒက္ခိဏာတိ၊
 ပဒက္ခိဏာဟူသည်ကား၊ ပကာရေဟိ၊ အပြားတို့ဖြင့်၊ ဝါ၊ ဓာနည်းကား၊
 ဝိသေသေန၊ အထူးသဖြင့်၊ နက္ခိဏာကုသလာ၊ ခေါ်မွှာ၏၊ နန္ဒဂ္ဂိတဝါဒိတေ
 တိတ္ထေနန္ဒဂ္ဂိတ ဝါဒိတေဟူသော ဤဝုန်တွင်၊ နန္ဒဂ္ဂတိတ္ထေနန္ဒဟူသော ဤ
 ဝုန်၌၊ ဝိဘတ္တိလောပေါ၊ သတ္တဝိဝိဘတ်၏ကျေခြင်းကို၊ ကတော၊ ပြအပ်၏။
 နန္ဒေ၊ ကခြင်း၌လည်းကောင်း၊ ဂိတဝါဒိတေ၊ သိခြင်းတီးမှုတ်ခြင်း၌
 လည်းကောင်း၊ ဣတိအသံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ နုရနာရိ

ပုစ္ဆိတာဘိနုရနာရိပုစ္ဆိတာဟူသည်ကား၊ နေဝပုတ္တေဟိစနတ်သားတို့
သည်လည်းကောင်း၊ နေဝမိတာဟိစနတ်သားတို့သည် လည်းကောင်း၊
လတာ၊လတာနတ်သမီးသည်၊ ကဟံ၊အဘယံ၊အဘယံ၊အဘယံ၊အဘယံ၊အဘယံ၊
သမီးသည်၊ ကဟံ၊အဘယံ၊အဘယံ၊အဘယံ၊အဘယံ၊အဘယံ၊
ရူပဒဿနတ္ထုဉ္ဇေဝ၊အဆင်းသဏ္ဌာန်တင့်တယ်ဟန်ကို ရှုကြည့်လိုသော
ဌာလည်းကောင်း၊ သိပ္ပဒဿနတ္ထုဉ္ဇေဝ၊အခြင်း သိခြင်း စသောအတတ်ကိုရှု
ကြည့်နာလိုသောဌာလည်းကောင်း၊ ပုစ္ဆိတာ၊မေးမြန်းအပ်၏၊နိစ္စ၊အခါခပ်
သိမ်း၊ကောယေန၊အိုယံ၊ဖြင့်၊ အသံသဋ္ဌတာယ၊နှိုးနှောရော၊ပြင်းခြင်းမရှိ
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နေဝေါဝိယ၊နတ်ကဲ့သို့၊ရမေတိ၊မွေလျော်စေတတ်
၏၊ဣတိ၊ထိုကြောင့်၊ နေဝရော၊နေဝရမည်၏၊ဝါ၊စာနည်းကား၊ဒုတိယော၊
နှစ်ယောက်မြောက်သော၊ ဝရော၊တောင့်တအပ်သော သူတည်း၊ဣတိ
တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ နေဝရော၊နေဝရမည်၏၊ဥတ္တု၊ဆင်၏၊ကနိဋ္ဌတာ၊တာ-
ညီအငယ်တည်း၊ယောပတိ၊အကြင်လင်သည်၊ နေဝရေန၊မတ်နှင့်၊သဟ၊
တကွ၊ဥတ္တတိ၊ဖြစ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ သေပတိ၊ထိုလင်သည်၊
သဒေဝရော၊သဒေဝရမည်၏၊သသုစ၊ယောက္ခမမိန်းမသူလည်း၊သသု
ရောစ၊ယောက္ခမယောကျ်ားသူလည်း၊ သသုသသုရာ၊ယောက္ခမမိန်းမ
သူယောက္ခမ ယောကျ်ားသူတို့၊ သသုသသုရေတိ၊ယောက္ခမမိန်းမသူ
ယောက္ခမယောကျ်ားသူတို့နှင့်၊ သဟ၊တကွ၊ဥတ္တတိ၊ဖြစ်၏၊ဣတိတသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ သသသုသသုရံ၊သသသုသသုရမည်၏၊ဒြာသေပတိ၊ကျွန်
ယောကျ်ားတို့နှင့်လည်းကောင်း၊ ဒြာသိတိ၊ကျွန်မိန်းမတို့နှင့်လည်းကောင်း၊
သဟ၊တကွ၊ဥတ္တတိ၊ဖြစ်၏၊ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ သဒြာသကံ၊ကျွန်
ယောကျ်ားကျွန်မိန်းမနှင့်တကွ၊ပတိ၊လင်ကို၊အဘိရာဇပတိ၊နှစ်သက်စေ
ပြီ၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ယောဇနာခြင်းတည်း၊ဥတ္တက
တောတိ၊တောတောဟူသည်ကား၊တမိကုလေ၊ထိုပြည့်စုံကြွယ်ဝသော
အမျိုး၌၊ဝါ၊စာနည်းကား၊ တမိကုလေ သုဏိသာကာလေ၊ထိုချွေးမဖြစ်
သောကာလ၌၊ တနိဗ္ဗတ္တကံ၊ထိုပြည့်စုံခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ ပုညံ၊
ကောင်းမှုကို၊နိဗ္ဗတ္တနေန၊ဖြစ်စေသဖြင့်၊ယသော၊အခြံအရံပြည့်စုံခြင်း၏အ
ကြောင်းကို၊ကတော၊ပြုအပ်ပြီ၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပိယော၊အ
ဓိပ္ပိယံတည်း၊မမာတိ၊မမဟူသောဤပုဒ်ကို၊ကတောတိပဒံ၊ကတော
ဟူသောကံပော၊ကြံသာပုဒ်ကို၊ အပေက္ခိတွင်၌၊မယာတိ၊မယာဟူ၍၊
ပရိတာမေတဗ္ဗံ၊အတိယာဝိဘတ်ပြန်အပ်၏။ ။

စတုတ္ထိဋ္ဌာနေဟိဘိ-စတုတ္ထိဋ္ဌာနေဟိ ဟူသည်ကား၊ စတုဟိကာရ
 လောဟိလေးပါးကုန်သော အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ဟိ၊ စာနည်းကား၊ နိမိတ္တဘူ
 တေသု၊ အကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော၊ စတုသုဋ္ဌာနေသု၊ လေးပါးကုန်
 သောအကြောင်းတို့ကြောင့်၊ ဝိသေသမဇ္ဈဂါတိ၊ ဝိသေသမဇ္ဈဂါ ဟူသည်
 ကား၊ အညာဟိ၊ စာပါးကုန်သော နတ်သွီးတို့ထက်၊ အတိသယံ၊ လွန်ကဲ
 ထူးမြတ်သောအဖြစ်ကို၊ အဓိဂတ၊ ချစ်၊ အာယုဉ္ဇဝဏ္ဏဉ္ဇသုခံ၊ လဉ္ဇာတိ
 ဣဒံ၊ အာယုဉ္ဇဝဏ္ဏဉ္ဇ သုခံလဉ္ဇဟူသော ဤသဒ္ဓါသည်၊ စတုဟိဋ္ဌာနေဟိ
 တိ၊ စတုဟိဋ္ဌာနေဟိဟူ၍၊ ဝုတ္တာနံ၊ ဆိုအပ်ကုန်သော အကြောင်းတို့ကို၊
 သရူပတေသု၊ သရုပ်အာဖြင့်၊ ဒဿနံ၊ ပြကြောင်းဖြစ်သောသဒ္ဓါတည်း၊
 ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ အာယုအာဒယောဇေ၊ အသက်ရှည်ခြင်းအစရှိသည်တို့
 သည်သာလျှင်၊ အဿာထိလတာနတ်သမီး၏၊ အညေဟိ၊ စာပါးကုန်သော
 နတ်သမီးတို့ထက်၊ ဝိသိဋ္ဌသဘာဝတာယ၊ ထူးမြတ်လွန်ကဲသောသဘော
 ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိသေသ၊ ထူးကုန်၏၊ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊
 တဿာ၊ ထိုနတ်သမီးအား၊ သမ္ဘာဝနဝသေန၊ ခြီးမွမ်းခြင်း၏ အစွမ်း
 အားဖြင့်၊ ဂဟေတဗ္ဗတာယ၊ ယူအပ်သောအဖြစ်၏၊ ဟေတုဘာဝတော၊
 အကြောင်း၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဌာနန္တိ စ၊ ဌာနဟူ၍လည်း၊ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်
 ၏၊ ဝိသေသံ၊ လွန်ကဲ ထူးမြတ်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ အဇ္ဈဂါအဓိဂတာ၊
 ရ၏၊ ကြံဒိသံ၊ အဘယ်သို့ သဘောရှိသော၊ ဝိသေသံ၊ အထူးကို၊ အဓိဂ
 တ၊ သနည်း၊ အာယုဉ္ဇ၊ အသက်ရှည်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ဝဏ္ဏဉ္ဇ၊
 အဆင်း ထွခြင်းကို လည်းကောင်း၊ သုခဉ္ဇ၊ ချမ်းသာ ခြင်းကို လည်း
 ကောင်း၊ ဗလဉ္ဇ၊ ခွန်အားကြီးခြင်းကို လည်းကောင်း၊ အဇ္ဈဂါ၊ ရ၏၊ ဣတိ
 အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာ ခြင်းတည်း၊ သုတံနုတံ
 ဘာသတိယံ အယံလတာတိ၊ သုတံနုတံ ဘာသတိယံ အယံ လတာဟူ
 သည်ကား၊ အဓ္မာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့၏၊ ဇေဋ္ဌဘဂိနိ၊ အပ်မကြီးဖြစ်သော၊
 အယံလတာ၊ ဤလတာ နတ်သမီးသည်၊ ယံဝစနံ၊ အကြင် စကားကို၊
 ဘာသတိ၊ ဆို၏၊ ဣဝံစနံ၊ ထိုစကားကို၊ တုဗ္ဗေဟိ၊ ဆင်တို့သည်၊ သုတံ
 နု၊ ကြားကုန်ပြီဟုတ်လော၊ ကိ၊ အသို့နည်း၊ အသုတံ၊ မကြားသလော၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣဘရာ၊ မိမိမှတပါးကုန်သော၊ တိသော၊ သုံးယောက်ကုန်
 သော၊ ဩဂိနိယော၊ ဩမတို့ကို၊ ဝုတ္တိ၊ မေး၏၊ ယံနောတိ၊ ယံနောဟူသည်
 ကား၊ အဓ္မာကံ၊ ဤတို့၏၊ ယံသံသယိတံ၊ အကြင်တွေးတောရှုံရှာသက်ာ
 မကင်းသောအရာကို၊ အဝုတ္တိ၊ မေးရကုန်ပြီ၊ ဝါ၊ စာနည်းကား၊ နောတိ၊

နေဟူသည်ကား၊ နိပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်မျှသာတည်း။ ပုန၊ တတန်၊ နေတိ။
 နေဟူသည်ကား၊ အဋ္ဌကထာ၊ ငါတို့အား၊ ဝါ၊ စာနည်းကား၊ နနောသမံ အတ္တိ
 တိအာဒိ သုဝိယာ၊ နနောသမံ အတ္တိဤသို့အစရှိသည်တို့၌ကဲ့သို့။ အဝဓာရ
 ဏော၊ အဝဓာရဏအနက်၌၊ နိပါတော၊ နိပါတ်မျှသာတည်း။ တေန၊ ထိုဘုရား
 ရတနာ၌။ သမံ၊ ချေးသာရတနာသည်။ နနောအတ္တိ၊ မရှိသည်သာလျှင်
 တည်း။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ အကိတ္တယိယေဝ၊ ဖြေကြားပေသည်သာလျှင်
 တည်း။ အဝိပရိတံ၊ မဘောက်မပြန်ဟုတ်မှန်စွာ၊ ဗျာကာသိယေဝ၊ ဖြေကြား
 ပေသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း။ ပတိနောကိရဋ္ဌာကံ ဝိသိဋ္ဌနာရိနံ ဝတိနေသံ ပဝရာစဒေဝတာတိ၊
 ပတိနောကိရဋ္ဌာကံ ဝိသိဋ္ဌနာရိနံ ဝတိဉ္စနေသံ ပဝရာစဒေဝတာ ဟူသည်
 ကား။ အနတ္တတော၊ အကျိုးစီးပွား မရှိခြင်းမှ၊ ပါလနတော၊ စောင့်ရှောက်
 တားမြစ်တတ်သောကြောင့်။ ပတိနော သာမိကောနာမ၊ လင်မည်သည်
 ကား။ နာရိနံ၊ အတ္တိနံ၊ မိန်းမဖြစ်ကုန်သော၊ အဋ္ဌကထာ၊ အကျွန်ုပ်တို့၏၊ ဝိသိဋ္ဌာ၊
 ထူးသော၊ ဝတိ၊ လားရာလည်းမည်၏။ နေသံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်တို့၏၊ ပဋိသေ
 ဏဉ္စ၊ ကိုးကွယ်ရာလည်းမည်၏။ မာတုဂါမာနံ၊ မာတုဂါမဖြစ်ကုန်သော၊
 နေသံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်တို့၏၊ သရဏတော၊ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်သောကြောင့်။
 ပဝရာဥတ္တမ၊ မြတ်သော၊ ဒေဝတာစ၊ နတ်မည်သည်လည်း။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ သမ္ပတိစ၊ ယခုပစ္စုပ္ပန်လောက၌ လည်းကောင်း၊ အာယတိဉ္စ၊ တမ
 လွန်လောက၌ လည်းကောင်း၊ ဟိတသုခ၊ ဝဟတ္တ၊ စီးပွားချမ်းသာကို
 ဆောင်တတ် သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သမ္ပဒေဝ၊ ကောင်းစွာ သာလျှင်။
 အာရာမိကာ၊ နှစ်သက်စေတတ်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊
 အနက်တည်း။ ပတိသုခဓမ္မပဝရာမသဗ္ဗာတိ၊ ပတိသုခဓမ္မပဝရာမသဗ္ဗာ
 ဟူသည်ကား။ သဗ္ဗာဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်
 တို့သည်၊ ပတိသုခတ္တနော သာမိကေသု၊ မိမိလင်တို့၌၊ ပုဗ္ဗုဋ္ဌာနာဗ္ဗကံ၊
 လင်မထမီးရှေးအတို့၌ ထ၍ပြုအပ်သော ကိစ္စကိုပြုခြင်းစသော၊ စရိတဗ္ဗ
 ဓမ္မံ၊ မယားတို့သည်ကုန်ရာသောဝတ်ကို၊ ပဝရာမအရိအသေကုန်ကုန်
 အံ၊ သတ္တဝာတိ၊ သတ္တဟူသည်ကား။ ယနိမိတ္တံ၊ အကြင်လင်တို့၏ ဝတ်နှင့်
 ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်။ ဝါ၊ စာနည်းကား။ ယေသုပတိသု၊ အကြင်လင်တို့၌၊
 စရိတဗ္ဗဓမ္မေ၊ ကျင့်အပ်သောတရားတို့ကို၊ စရိယမာနေ၊ ကျင့်သည်ရှိသော်၊
 ဣတ္ထိယော၊ မိန်းမတို့သည်။ ပတိဗ္ဗတာနာမ၊ ပတိဗ္ဗတာ မည်ကုန်သည်။
 ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သန္တာမသေဘာသတိယံ အယံလတာတိ၊ လန္တာမ

သေတာသတိယံအယံလတာ ဟူသည်ကား၊ အယံလတာ၊ဤကျွန်တော်
 မတို့၏ အမဖြစ်သော လတာသည်၊ တေရုဟိ၊ယခုအခါ၌၊ယံသမ္ဘတ္တံ-
 အကြင်စည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊လတာတိ၊ရ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဘာသတိ၊ဆို၏။
 တံသမ္ဘတ္တံ၊ထိုစည်းစိမ် ချမ်းသာကို၊ပတိ၊သူလင်တို့၌၊ဓမ္မံ၊ကျင့်ဝတ်
 တရားငါးပါးကို၊ပရိတ္တံ၊ရိုသေစွာ ကြံသောကြောင့်၊လတာသမ၊
 ရကုန်အံ။ ။ ✓

၅။ ပဗ္ဗတသာနဂေါစ၊ရာတိ၊ပဗ္ဗတသာနဂေါစရောဟူသည်ကား၊ပဗ္ဗတ
 ဝနသဏ္ဍာစရိ၊-တောချို၊ တောအုပ်တို့၌ကျက်စားလေ့ရှိသော၊ မဟိန္ဒရံ
 ပဗ္ဗတ မာဝသိတွာတိ၊ဧတ္ထမဟိန္ဒရံပဗ္ဗတ မာဝသိတွာဟူသော ဤပုဒ်၌၊
 မဟိ+မြေကြီးကို၊ ဓာရေတိ၊-ဆောင်တတ်၏။ ဣတိ၊ဆိုကြောင့်၊မဟိန္ဒရ
 နာမကံ၊-မဟိန္ဒရအမည်ရှိသော၊ ပဗ္ဗတံအစလံ၊တောင်၌၊ အာဝသိတွာ
 တိ၊-အာဝသိတွာ ဟူသည်ကား၊ အမိဝသိတွာ၊နေလျက်၊ တတ္ထ၊ထို
 မဟိန္ဒရ အမည်ရှိသော တောင်၌၊ ပသန္တော၊-နေလျက်၊ ဣတိအယံ၊ဤ
 သည်ကား၊ အတ္ထော၊-အနက်တည်း၊ ဟိယုတ္တံ၊ဆင့်စွ၊ အာဝသိတွာတံ
 ပဒံ၊အာဝသိတွာ ဟူသောပုဒ်ကို၊ အပေက္ခိတွာ၊ခွဲ၍၊ ဧတံ၊ဤပဗ္ဗတဟူ
 သောပုဒ်သည်၊ ဘုမ္မတ္ထေ၊-သတ္တဝီ အနက်၌၊ ဥပယောဂငစနံ၊- ဒုတိယာ
 ဝိဘတ်ရှိသော ပုဒ်တည်း။ ပသယာတိ၊-ပသယ ဟူသည်ကား၊ အဘိ
 ဘဝိတွာ၊-လွှမ်းမိုးဘိစီး၍၊ ခုဒ္ဒေတိ၊ခုဒ္ဒေဟူသည်ကား၊ ဗလဝသေန၊-ခွန်
 အေး၏အစွမ်းဖြင့်၊ နိဟိနယုတ်နိုင်ကုန်သော၊ ပမာဏတောပန၊အလုံး
 အရပ်ပမာဏအားဖြင့် သော်ကား၊ မဟန္တေ၊ကြီးကုန်သော၊ ဟတ္ထိအာဗ
 ကေ၊-ဆင်အစရှိကုန်သော၊ မိဂေ၊သားတို့ကို၊ သော၊-ထိုကေသရာဇာ
 အမည်ရှိသောခြင်္သေ့သည်၊ဟန္တိယေဝ၊သတ်ဖြတ်နိုင်သည် သာလျှင်
 တည်း။ ၆။ တံလေဝါတိဂါထာယ၊-တေတဝဟူသောဂါထာ၌၊ အယံ၊ဤ
 ဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ ဥပမာသံသန္ဓနေန၊-ဥပမာဥပမေယျကို ဦးနှောခြင်း
 နှင့်၊သဒ္ဓိံ၊တကွ၊ အတ္ထယောဇန၊အနက်ယောဇနာခြင်းတည်း၊ သိဟော၊
 ကေသရာဇာအမည်ရှိသောခြင်္သေ့သည်၊ အတ္တနေ၊မိမိ၏၊ နိဝါသဂေါစရ
 ဌာနံ၊နေရာကျက်စားရာဌာနဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ပဗ္ဗတံ၊တောင်ကို၊ နိဿာယ၊
 မှီ၍၊ ပသန္တော၊-နေလျက်၊ အတ္တနေ၊မိမိ၏၊ ယထိန္တိတံ၊အကြင်အလိုရှိ
 အပ်သော၊ အတ္တံ၊အကျိုးကို၊ သာဓေတိယထာ၊ပြီးစေသကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝ၊
 ဤအတူသာလျှင်၊ သဒ္ဓါပသန္န၊သဒ္ဓါယုံကြည်ခြင်းရှိသော၊ အရိယသာဝိ
 ကာ၊အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ တပည့်မဖြစ်သော၊ သာဇ္ဈတ္ထိ၊-ထိုမိန်းမသည်။

ဃာသန္တာဒနာဒိတိ၊ အစားအဝတ်အစရှိသည်တို့ဖြင့် ဩဇာတောတောပေါသနတော၊ လုပ်ကျွေးမှု မြူပေတတ်သောကြောင့် ဩတ္တရာရံပတိ သာမိကံ၊ လင်ကို၊ နိဿာယ၊ မြီ၍၊ ဝသန္တိ၊ နေလျက်၊ သဗ္ဗတ္ထာဝရံ၊ ခပ်သိမ်းသော အရာဌာန၌လည်း၊ ပတိ၊ လင်အလိုသို့၊ အနုကူယသင်္ခါ၊ ဟေန-လျော်သည် ဟုဆိုအပ်သော၊ ဝတေန၊ အကျင့်ဖြင့်၊ အတ္ထံ၊ အကျိုးစီးပွားကို၊ ပတိ၊ အနုတ္တတော၊ လင်အားလျော်သော အကျင့်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဗရိဇနဒိသု၊ အခြံအရံ ပရိသတ်အစရှိသည်တို့၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇနကကောဓံ၊ ဖြစ်ထိုက်သော အမျက်ဒေါသကို၊ ဝမိတွာပဇာတိတွာ၊ မယ်၍၊ ပဋိဂ္ဂဟဝတ္ထု၊ သုသိမ်းဆည်းအပ်သော ဝတ္ထုတို့၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇနကံ၊ ဖြစ်လတ္တံ့သော၊ ဇေစ္ဆရံ၊ ခန့်တို့ခြင်းကို၊ အဘိဘုယျ၊ အဘိဘိတွာ၊ လွှမ်းမိုး၍၊ အနုပ္ပါဒေတွာ၊ မဖြစ်စေမူ၍၊ ပတိဗ္ဗတ၊ ဓမ္မဿစ၊ လင်အား လျော်သော ကျင့်ဝတ် တရားကို လည်းကောင်း၊ ဥပါသိကာ ဓမ္မဿစ၊ ဥပါသိကာမတို့ကျင့်အပ်သော တရားကိုလည်းကောင်း၊ သဗ္ဗဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်၊ ဗုရုဏတော၊ ကျင့်တတ်သောကြောင့်၊ ဓမ္မစာရိန္ဒါ၊ ဥပါသိကာမတို့ ကျင့်အပ်သောတရားကို ကျင့်လေ့ရှိသည်၊ ဟောဝိ၊ ဖြစ်၏၊ သာဇ္ဇတ္ထိ၊ ဆိုမိန်းမသည်၊ သုတ္တံ၊ နေလောကေနတ်ပြည်၌၊ မောဒတိ၊ မွေ့လျော်ရ၏၊ ပမောဒံ၊ မွေ့လျော်ပျော်ပါးဝမ်းမြောက်ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထယောဇနာ၊ အနက်ယောဇနာ ခြင်းတည်း၊ သေသံ၊ ကြွင်းသော စကားရပ်သည်၊ သဗ္ဗတ္ထံ၊ အလုံးစုံတို့၌၊ ဂုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ လောဘိမာနဝတ္ထုနာ၊ ဓာတာနတ်သမီး၏ ဝိမာနဝတ္ထု အတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

[B] [၃-ပါရိစ္ဆတ္တကဝဂ်-၅-ဂုတ္တိလဝိမာနဝတ္ထု]

သတ္တတန္တိ သုမရုန္တိဗ္ဗန္တံ၊ သတ္တတန္တိ သုမရရံဟူသော ဤဝိမာနဝတ္ထုသည်၊ ဂုတ္တိလဝိမာနံ၊ ဂုတ္တိလဝိမာနဝတ္ထုတည်း၊ တဿ၊ ထိုဝတ္ထု၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်ကား၊ ကာ၊ အဘယ်နည်း။ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ဝိဟရေန္တ၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်၊ နာယသ္မာ၊ မဟာမောဂ္ဂလာနော၊ အရှင်မဟာ မောဂ္ဂလာန်သည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဂုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဒေဝစာရိကံ၊ နတ်ပြည်ဒေသစာရိကို၊ စရန္တော၊ ကြွသွားတော် မူသည်ရှိ

အတိစတေးဗွန်လေပြီးသောအခါ၌၊ ဗျာရာဏသိယံ၊ ဗျာရာဏသိပြည်၌၊
ဗြဟ္မဒတ္တ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်၊ ဇန္တုမင်း၏အဖြစ်ကို၊ ကာရေဇန္တုပြုသည်

ရှိသော်၊ မဟာသတ္တေသုတရားလောင်းသည်၊ ဝန္တဗ္ဗကုလေးစောင်းသမား
အမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွင်ဖြစ်၍၊ ဝန္တဗ္ဗသိဗ္ဗေစောင်းအတတ်၌၊ ပရိယောဒါတ
သိပ္ပတာယ၊ ဖြူစင်သောအတတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ (တိဗ္ဗရုနသတိဗ္ဗ
ရုနတ်မင်း၌၊ သဒိဒသသတုသော၊ သဗ္ဗဒိသသုခတ်သိမ်းသော အရပ်
မျက်နှာတို့၌၊ ပါကဇ္ဇေသံ၊ ထင်ရှားသော၊ ပညာတော၊ ကျော်စောသော၊ နိဗ္ဗာန်၊
မေဏအမည်အားဖြင့်၊ ဂုတ္တိလောနာမ၊ ဂုတ္တိလမည်သော၊ အာစရိယော၊
ဆရာသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ သော၊ ထိုဂုတ္တိလဆရာ၊ ကြီးသည်၊ အန္ဓေ၊
မျက်စိကွယ်ကုန်သော၊ ဖြူစင်၍၊ အိုမင်းကြီးရင့်ကုန်သော၊ မာတာဝိတရော၊
မိခင်ဘခင်တို့ကို၊ ပေါသေတံ၊ လုပ်ကျွေးမွေးမြူ၍၊ တဿထံ၊ ဂုတ္တိလဆရာ
ကြီး၏၊ သိပ္ပနိဗ္ဗတ္တိ၊ စောင်းအတတ်၌ အပြီးတိုင်အောင် တတ်လိမ္မာသည်
၏အဖြစ် ကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ဥဇ္ဇေနိဝ၊ သိဗ္ဗဇ္ဇေနိပြည်၌နေသော၊ မုသိလော
နာမ၊ မုသိလအမည်ရှိသော၊ ဝန္တဗ္ဗေစောင်းသမားသည်၊ ဥပဂစ္ဆိမကင်
လာ၍၊ ဟံ၊ ထိုဂုတ္တိလဆရာကို၊ ဥဗ္ဗိတွသုဂါရိ၊ ကေမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်
ပတ်သောအရပ်၌၊ ဌိတေ၊ တည်သည်ရှိသော်၊ ကဿ၊ အဘယ်ကြောင့်၊
အာဂတေ၊ လာသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့လည်း၊ ဝုတ္တေ၊
ဆိုသည်ရှိသော်၊ တုဗ္ဗကံ၊ ဆင်တို့၏၊ သန္တိ၊ ကေ၊ အထံ၌၊ သိပ္ပံ၊ အတတ်
ကို၊ ဥဂ္ဂဟေတု၊ ဆင်အံ့သောငှါ၊ အာဂတေ၊ လာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊
ဆို၏၊ ဂုတ္တိလ၊ စရိယော၊ ရတ္တိလဆရာသည်၊ ဟံ၊ ထိုမုသိလကို၊ သြလော
ကေတွာ၊ ကြည့်၍၊ လက္ခဏကုသလတာယ၊ လက္ခဏာ၌ လိမ္မာသည်၏
အဖြစ်ကြောင့်၊ အယံဝရိယော၊ ဤယောကျ်ားသည်၊ ဝိသမဇ္ဈာသယော၊
မညီမညွတ်သောအဇ္ဈာသယရှိသည်၊ ကက္ခဋ္ဌေ၊ ခက်ထန်သည်၊ ဗရသော၊
ကြမ်းကြုတ်သည်၊ အကတညူ၊ သူတပါးတို့၏ ကျေးဇူးကို မသိသည်၊
ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ နုသင်္ဂဟတဗ္ဗေ၊ မပြီးမြောက်အပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့
နှလုံးပိုက်၍၊ သိပ္ပုပ္ပဟဏတ္ထံ၊ အတတ်ပညာကိုသင်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ သြကာ
သံ၊ အခွင့်ကို၊ နာကာသိနအကာသိ၊ မပြု၊ သော၊ ထိုမုသိလသည်၊ တဿ၊
ထိုဂုတ္တိလ၏၊ မာတာဝိတရော၊ အမိအဘတို့ကို၊ ပယိရူပါသိတွာ၊ ဆည်း
ကပ်စား၍၊ တေဟိ၊ ထိုအမိအဘတို့ကို၊ ယာစာ၊ ပသိ၊ တောင်းပန်စေ၏၊
ဂုတ္တိလ၊ စရိယော၊ ရတ္တိလဆရာသည်၊ မာတာဝိတုဟိ၊ အမိအဘတို့သည်၊
နိဗ္ဗိဇ္ဇယမာနော၊ နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဂရုဝစနံ၊ အလေးအမြတ်ပြုအပ်
သောမိဘတို့၏စကားကို၊ အလဗ်နိယန္တိ၊ မလွန်ကျူးအပ်ဟူ၍၊ တဿ၊
ထိုမုသိလအမည်ရှိသောစောင်းသမားအား၊ ဝိပ္ပံ၊ အတတ်ကို၊ ပဋ္ဌပေတွာ၊

ဖြစ်စေ၍၊ ပိဂတမန္တရိယတာယစကင်းသော မန္တေရိသည်၏အဖြစ်
ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ကာရုဏိကတာယစသနားခြင်းကာရတာရှိသည်
၏အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ အာစရိယမုဋ္ဌိဆရာ၏ လက်ဆုပ်ကို၊
အကတွာမပြုမူ၍၊ အနဝသေသတောအကြွင်းအကျန်မရှိသောအားဖြင့်၊
သိပ္ပံစောင်းအတတ်ကို၊ သိက္ခာပေသိဆင်စေ၏။ ။

သောဝိဆိုမုသိလစောင်းသမားသည်လည်း၊ မေခာဝိတာယစပညာ
ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ပုဗ္ဗေဒှေန္တ၊ ကတပရိစိတတာယ
စပြုအပ်သော အလေ့အကျက်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊
အကုသိတာယစပျင်းရိခြင်းမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊
နစ်ရသောဝ-မကြာမြင့်မီ ပင်လျှင်၊ ပရိပဟာဒါတသိပ္ပေါ- ဖြစ်စင်သော
အတတ်ရှိသည်၊ ဟုတွေးမြင်၍၊ ဗိန္တေသိ-ကြံ၏၊ ကိ-ဗိန္တေသိ-အဘယ်သို့
ကြံသနည်း၊ အသံဗာရာဏသီဤဗာရာဏသီပြည်သည်၊ ဓမ္မဒီပေဓမ္မဒီပ
ကျွန်း၌၊ အဂ္ဂနဂရံမြတ်သောပြည်တည်း။ အဟံ-ငါသည်၊ ဣမဤဗာရာ
ဏသီပြည်၌၊ သရာဇိကာယမင်းနှင့်တကွသော၊ ပရိသာယ-မရိသတ်၌၊
သိပ္ပံ-အတတ်ကို၊ ဒသေယျံ-ပြုရမူကား၊ ယံနန္ဒကောင်းစွတကား၊ ဇဝံ-
ဤသို့ပြုသည်ရှိသော်၊ အဟံ-ငါသည်၊ အာစရိယတောဝိ-ဆရာဂုတ္တိလ
ထက်လည်း၊ ဓမ္မဒီပေဓမ္မဒီပါကျွန်း၌၊ ပါကဇောဆင်ရှားသည်၊ ပညာ
တောဆင်ပေါ်ကျော်စောသည်၊ ဘဝိဿာမိ-ဖြစ်အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဗိန္တေသိ-
ကြံ၏၊ ဗိန္တေသိ-တွေးကြံပြီး၍၊ သောဝိဆိုမုသိလသည်၊ အာစရိယသမာ-ဆရာ
အား၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ ရညေဿမင်း၏၊ ပုရ-ဟောရှေတော်၌၊ ဗိပ္ပံ-
အတတ်ကို၊ ဒသေတုကာမော-ပြုခြင်းငှါအလိုရှိပါ၏၊ မံ-အကျွန်ုပ်ကို၊
ရာဇာနံ-မင်းကြီးကို၊ ဒသေထ-ပြပါကုန်လော့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ အေရာဇေသိ-
ကြားပေ၏၊ မဘာသတ္တောဿရားလောင်းသည်၊ အယံ-ဤမုသိလသည်၊
မမ-ငါ၏၊ ဩန္တိကေ-အထံ၌၊ ဥဂ္ဂဟိတသိပ္ပေါ-ဆင်အပ်ပြီးသောအတတ်ရှိ
၏၊ ပတိဋ္ဌံ-ဓာတ်ပြေရာကို၊ လဘာတု-ရပါလေစေ၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ကရုဏာ
ယမာနေဿသနားသည်ဖြစ်၍၊ တံ-ဆိုမုသိလကို၊ ရညေဿမင်းကြီး၏၊ သန္တိ
ကံ-အထံသို့၊ နေတွာ-ဆောင်၍၊ မဟာရာဇ-မင်းကြီး၊ မေ-အကျွန်ုပ်၏၊
အန္တေဝါသိကဿ-တပည့်ဖြစ်သော၊ ဣမဿ-ဤမုသိလ၏၊ ဝိကာယ-
စောင်း၌၊ ပရုဏာဘံ-လေ့လာသည်၏အဖြစ်ကို၊ ပဿ-ရှေတော်မူလော့၊ ဣတိ-
ဤသို့၊ အာဟ-ဩဇာကံဆို၏၊ ရာဇာမင်းကြီးသည်၊ သာဓုတိ-ကောင်းပြီး
ဟူ၍၊ ပဗ္ဗိသုဏိတွာ-ဝန်ခံ၍၊ တဿ-ထိုမုသိလ၏၊ ဝိကာဝါဒိတသန္တံ-

စောင်းတီးသောအသံကို၊ သုတူသကြား၍၊ ပရိတုဋ္ဌောနှစ်သက်သည်ဖြစ်
 ၍၊ နန္ဒြိယကမ္မ-အရပ်ဘဝသို့သွားလိုသော၊ တံ၊ ဆိုမုသိလကို၊ နိဝါရေ
 တွာတားမြစ်၍၊ မမေ့မငါ၏သာလျှင်၊ သန္တိကောအထံ၌၊ ဝဿဟံ၊ နေ
 လော၊ အာစရိယဿ၊ ဆရာအား၊ ဗိန္နဝရတော၊ ဇဗ္ဗံ၊ အပ်သောဆရာတို့မှ၊
 ဥပနံ၊ ဆက်ဝက်သောအတို့ကို၊ ဒဿာမိ၊ ပေးအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံ၊ ဆို၏။
 မုသိလော၊ မုသိလသည်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ အာစရိယတော၊ ဆရာမှ၊
 နဟာယာမိ၊ မပုတ်မလျော့ပါ၊ သမမေဝ၊ ဆရာနှင့်ထတ်တူမျှသောအခ
 ကိုသာလျှင်၊ ဒေဝေ၊ ပေးတော်မူပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထုသျှောက်တင်
 ၍၊ ရညာ၊ မင်းကြီးသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မာဘဏိ၊ မဆိုလင့်၊ အာစရိယောနံ၊ မ
 ဆရာမည်သည်ကား၊ မဟန္တေ၊ ကြံ မြတ်၏၊ ဥပနုမေဝ၊ ထက်ဝက်သော
 အတို့ကိုသာလျှင်၊ တုယံ၊ သင်အား၊ ဒဿာမိ၊ ပေးအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထု
 ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ မမေအကျွန်ုပ်၏လည်းကောင်း၊ အာစရိယဿ၊ ဆရာ
 ဂုတ္တိလ၏လည်းကောင်း၊ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို၊ ပဿထ၊ ရှုတော်မူစဉ်း
 ပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထုဆို၍၊ ရာဇဂေဟတော၊ မင်း၏ရွာနန်းတော်မှ၊
 နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်ခဲ့၍၊ ဣတော၊ ဤနေ့မှ၊ သတ္တမေ၊ ဒီဝသေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်
 သောနေ့၌၊ မမေအကျွန်ုပ်၏လည်းကောင်း၊ ဂုတ္တိလ၊ အာစရိယဿ၊ ဂုတ္တိလ
 ဆရာ၏လည်းကောင်း၊ ရာဇဂေဟတော၊ မင်းရင်ပြင်၌၊ သိပ္ပဗုဒ္ဓဿ၊ အတတ်
 ပြုခြင်းသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ တံ၊ ဆိုအတတ်ပြုခြင်းကို၊ ပဿတု
 ကာမာ၊ ကြည့်လိုကုန်သောသူတို့သည်၊ ပဿန္တု၊ ကြည့်ရှုကြကုန်လော၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုအရပ်သို့၊ အာဟံ၊ ဣန္ဒြေ၊ ထုည့်လည်
 လျက်၊ ဥဋ္ဌေသေသိ၊ ကြွေးကြော်၏။ ။

မဟာသတ္တော၊ ဆရာလောင်းသည်၊ တံ၊ ထိုကြွေးကြော်သော အသံ
 ကို၊ သုတူသကြား၍၊ မဟံ၊ ငါ၏၊ သိသော၊ တပည့်ဖြစ်သော၊ အဟံ၊ မုသိ
 လော၊ ဤမုသိလသည်၊ တရုဏော၊ ပျိုမျစ်၏၊ ထာမဝါ၊ အားခွန်ဗလနှင့်
 ပြည့်စုံ၏၊ အဟံ၊ ပန၊ ငါမူကား၊ ဇိဏ္ဌော၊ အိုမင်းထိုင်းခြင်း၊ ဗြူ၊ ဗုဒ္ဓလော၊
 အားခွန်ဗလနည်းပါးပြီ၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ မေ၊ ငါအား၊ ပရာဇယော၊
 ရှုံးခြင်းသည်၊ ယဒိ၊ ဘဝေယျ၊ အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ရှုံးခဲ့သည်
 ရှိသော်၊ မေ၊ ငါအား၊ ဇိဝိတာ၊ အသက်ရှင်သောထက်၊ မတံ၊ သေခြင်း
 သည်၊ သေယျံ၊ မြတ်စွာ၏၊ တံ၊ သိသောကြောင့်၊ အရညံ၊ တောသို့၊ ပဝိ
 သိတွာ၊ ခင်၍၊ ဂိဝံ၊ လည်ကို၊ ဥဗ္ဗန္တိတွာ၊ ကြိုးဖြင့်ဖွဲ့၍၊ မရိယာမိ၊ သေတော
 အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍၊ အရညံ၊ တောသို့၊ ဝတော၊ သွားသည်ရှိသော်၊

မရဏဘယတဇ္ဇိတော-သေတေးမှကြောက်သောကြောင့်၊ ပဋိနိဝတ္တိပြန်
 နှစ်ခဲ့၏။ ပုနးတဘန် မရိတုကာမောသေခြင်းငှါ အလိုရှိသည်၊ ဟုတွေးဖြစ်၍၊
 ဂတ္တိယသွားပြန်၍၊ ပုနရိတဘန်လည်း၊ မရဏဘယန-သေရအံ့သည်မှ
 ကြောက်သဖြင့်၊ ပဋိနိဝတ္တိပြန်နှစ်ခဲ့၏။ ဇေဒ္ဓါဗျူသိ၊ ဂမနာဂမနံ-သွားခြင်း
 ပြန်ခြင်းကို၊ ကရောန္တဿ-ပြုသောဘုရားလောင်းဂုတ္တိသ၏။ တံဌာနံ-ထို
 သွားရာ အရပ်သည်၊ ဝိဂတတိဏံ-ကင်းသော မြက်ရှိသည်၊ အဟော
 သိ-ဖြစ်၏။ အထ-ထိုအခါ၌၊ ဒေဝရာဇာ-သိကြားနတ်မင်းသည်၊ မဟာ
 သတ္တိ-ဘုရားလောင်းသို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ-ချဉ်းကပ်၍၊ ဒိဿမာနရူပေါ-
 ထင်မြင်သော အရပ်အသွင်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာကာသေ-ကောင်းကင်၌၊
 ဌာတွာ-ရပ်၍၊ အာစရိယသေရာ-ကံ၊ အဘဟံအမှုကို၊ ကရောသိ-ပြုသံနည်း၊
 ဣတိဇေဒ္ဓါဗျူသိ၊ အာဟ-ဆို၏။ မဟာသတ္တော-ဘုရားလောင်းသည်၊ သတ္တ
 တန္တိသုမရရံ-(လ)၊ ကောသိယသတိ-သတ္တတန္တိသုမရရံ-(လ)၊ ကောသိယ
 ဟူ၍၊ အတ္တနောမိပိ၏။ စိတ္တဒုက္ခံ-စိတ်၏ဆင်းရဲခြင်းကို၊ ပဝေဒေသိ-ပြော
 ကြား၍၊ ကောသိယ-ကောသိယအနွယ်ဖြစ်သော၊ ဒေဝရာဇာ-သိကြားမင်း၊
 အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ မုသိလံနာမ-မုသိလအမည်ရှိသော၊ အန္တေဝါသိ
 ကံ-တပည့်ကို၊ သတ္တတန္တိ-ညှိချနစ်ချောင်းရှိသော၊ သုမရရံ-နှစ်ဆဲ့နှစ်ပါး
 ကုန်သောသုတိအပြားတို့ကို၊ မယုတ်စေသဖြင့်အလွန်သာယာသောအသံ
 ရှိသော၊ ရာမဏေယျံ-အမျှင်းဆယ်သောတီးခြင်းတို့၏ထင်သည်၏အဖြစ်
 ကြောင့် နှလုံးမွေ့လျော်ပျော်ဘွယ်ရှိသော၊ ဝိဏံ-စောင်းကို၊ အဝါစယိ-
 သင့်စေပြီ၊ ကောသိယ-ကောသိယအနွယ်ဖြစ်သော၊ ဒေဝရာဇာ-သိကြား
 မင်း၊ သော-ထိုအကျွန်ုပ်၏ တပည့်မုသိလသည်၊ အာစရိယံ-ဆရာဖြစ်
 သော၊ မံ-အကျွန်ုပ်ကို၊ ရက်၌၊ ဓာရာဏာသိပြည်ကြီးသခင် မင်းရင်ပြင်၌၊
 အဂ္ဂေကိ-လောနဲ့အတတ်ကိုပြုလှည့်ဟုခေါ်၏။ တွံ-သင်သိကြားမင်းသည်၊
 မေ၊ အကျွန်ုပ်၏ သရဏံ-ကိုးကွယ်ရာသည်၊ ဧဟာဟိ-ဖြစ်ပါလော၊ ၂။

တဿ-ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော-အနက်ကား၊ ဒေဝရာဇာ-သိကြားနတ်
 မင်း၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ မုသိလံနာမ-မုသိလအမည်ရှိသော၊ အန္တေဝါ
 သိကံ-တပည့်ကို၊ သတ္တန္တိ-ညှိချနစ်ချောင်းကုန်သောစောင်းညှို့တို့ကို၊
 အာဝါဒိဘာသစ-တီးခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ သေဇ္ဇာ
 ဒိသတ္တဝိသေရဒိပနတောစ-သေဇ္ဇာအစရှိသောချနစ်ပါးအပြားရှိသောအသံ
 ကိုပြဘက်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ သတ္တတန္တိ-ချနစ်ချောင်းသော

စောင်းညှို့တို့ ကို တီးခြင်းရှိသော၊ တံဝိသယံ-ထိုအသံချစ်ပါးလျှင်အရာ
 ရှိသည်ကို၊ ကတွာ+ပြု၍၊ ယထာရဟံ၊ ထိုက်သည်အားလျော်စွာ၊ နှိုဝိသယံ
 ယာ၊ နှစ်ဆဲနှစ်ပါးအတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ သုတိတောဒါနံ၊ သုတိအပြားတို့
 ၏၊ အဟာပနတော၊ မယုတ်ခြင်းကြောင့်၊ သုဠု၊ အလွန်၊ မရရံ၊ သာယာ
 သည်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုဓရရံ၊ အလွန်သာယာသည်၊ ယထာဓိဂတာ
 နံ၊ ရထိုက်ကုန်သော၊ သမပညာသာယာ၊ အမျှင်းဆယ် အတိုင်းအရှည်ရှိ
 သော၊ မုတ္တနာနံ၊ တီးခြင်းတို့၏၊ ပရိဗုတ္တတာယ၊ ထင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
 သရဿစ၊ သိခြင်းသံ၏ လည်းကောင်း၊ ဝိဏာယ၊ စောင်း၏၊ သရဿ စ၊
 ညှို့မှထွက်သောအသံ၏ လည်းကောင်း၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ သံသန္တ
 နေန၊ မယုတ်မလွန် ခြီးနှောသဖြင့်၊ ဩဏန္တာနံ၊ ကုန်သောသူတို့၏၊ အတံ
 ဝိသ၊ အလွန်လျှင်၊ မနောရမဟာဝတော၊ နှစ်လုံးမွေ့လျော်တွယ်ရှိသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ ရာမဏေယျံ၊ နှလုံးမွေ့လျော်နာပျော်တွယ်ရှိသော၊ သရဂ
 တာဒိဝိဘာဂတော၊ သရဂတအစရှိသောအပြားအားဖြင့်လေးပါးအပြား
 ရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဂန္ဓဗ္ဗံ၊ စောင်းတီးခြင်းကို၊ အဟာပေတွာ၊ မယုတ်
 စေမူ၍၊ ဂန္ဓဗ္ဗသိပ္ပံ၊ စောင်းအတတ်ကို၊ အဝါစယိန္တံ၊ အဝါစယိ ဟူသည်
 ကား၊ ဝါစေသိ၊ ဆင်စေပြီး၊ ဥဂ္ဂဗျာပေသိ၊ သိက္ခာပေသိ၊ ဆင်စေပြီးသော
 မသိသော၊ ထိုမသိလသည်၊ အန္တေဝါသိသမာနေ၊ တပည့်ဖြစ်ပါလျက်၊
 အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ အာစရိယံ၊ ဆရာဖြစ်သော၊ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ နုဂ်၊ မြင့်မီ
 လေ၊ မွဲးသဘင် အရအဝေး၌၊ အဂ္ဂတိတိ၊ အဂ္ဂတိ ဟူသည်ကား၊ သာ
 ရက္ခဝသေန၊ ချုတ်ချယ်သည်၏၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ ဝိသေ
 သံ၊ အထူးကို၊ ဒဿတံ၊ ပြခြင်းငှါ၊ သံစာနုယတိ၊ ထိပ်တို့ကိုခိုက်၍ပြော
 ဆို၏၊ ဧဟိ၊ လာဟုည့်၊ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို၊ ဒဿဟိ၊ ပြလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မံ၊
 အကျွန်ုပ်ကို၊ အာစရိယံ၊ ပြာကြား၏၊ ကေါသိယ၊ ကောသိယအနွယ်ဖြစ်သော၊
 ဒေဝရာဇာသိကြားမင်း၊ တံ၊ ဆင်သိကြားမင်းသည်၊ ဩဏန္တာ၊ ထိုအကျွန်ုပ်
 ၏၊ အဝသံ၊ ယော၊ ကိုးကွယ်ဖို့ရာသည်၊ ဟောဟိ၊ ဖြစ်တော်မူပါလော၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာသိ၏။ ။

တံဝစနံထိုစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ သက္ကောဒေဝရာဇာသိကြား
 နတ်မင်းသည်၊ အာစရိယံ၊ ဆရာဂုတ္တိလပောင်းသမား၊ မာဘာယိ၊ မကြောံ
 လင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တေ၊ ဆင်၏၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာသည်၊ ပရာ
 ယဏံ၊ လည်းလျောင်းရာသည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဿန္တော၊
 ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ အဟံ တောသရဏံ ဟောမိ(လ)ဇေသတိတိ၊ အဟံ

တေသဒုဏံ ဟောမိ(လ)ဇေသတိဟူ၍(အာဟ+ဆိုပြီ။ ။ အာစရိယ+
ဆရာ ဂုတ္တိလ၊ အဟံ+ငါသည်၊ တောဆင်၏၊ သရဏံ+ကိုးကွယ်ရာသည်၊
ဟောမိ+ဖြစ်အံ့၊ နပတံ+ငါသည်၊ အာစရိယ ပူဇကော+ဆရာသမားတို့အား
ပူဇော် တတ်သော သူတည်း။ အာစရိယဆရာဂုတ္တိလ၊ တံ+သင့်ကို၊ သိ
သော၊ အာပညံ+ဖြစ်သောမုသိလသည်၊ နဇယိသတိ+မနိုင်လတ္တံ့၊ သိသံ+
တပညံ+ဖြစ်သောမုသိလကို၊ တံ+သင်သည်သာလျှင်၊ ဇေသတိ+နိုင်
လတ္တံ့၊ ဒေဝရညော+နတ်တို့၏မင်းဖြစ်သော၊ သက္ကဿ+သိကြားမင်း၏၊ ပုရိ
မတ္တဘာဝေ+ရှေးသောကိုယ်၏အဖြစ်၌၊ မဟာသက္ကော+ဘုရားလောင်း
သည်၊ အာစရိယော+ဆရာသည်၊ အဟောသိကိရ+ဖြစ်သတတ်၊ တေန+
ထိုကြောင့်၊ အဟမာစရိယ ပူဇကောတိ+အဟမာစရိယ ပူဇကောဟူ၍၊
အာဟ+ဆို၏၊ အဟံ+ငါသည်၊ အာစရိယာနံ+ဆရာသမားတို့အား၊ ပူဇကော+
ပူဇော်တတ်သည်တည်း၊ မုသိလောဝိယ+မုသိလကဲ့သို့၊ ယုဂစ္ဆါကိ+ကိုယ်
နှင့်အင်ဘုပြိုင်ဘက်မူတတ်သောသူသည်၊ နမဟုတ်၊ မာဒိသေသု+ငါတို့
ကဲ့သို့သောသဘောရှိကုန်သော၊ အန္တေဝါသိကေသု+တပည့်တို့သည်၊
ဌိတေသု+ဆင်ရှားတည်ကုန်သည်ရှိသော်၊ တာဒိသဿ+သင်တို့ကဲ့သို့သော
သဘောရှိသော၊ အာစရိကဿ+ဆရာအား၊ ဗုရာဇယော+ရှုံးခြင်းသည်၊
ကထံ+အဘယ်ကြောင့်၊ သိယာ+ဖြစ်ရာအံ့နည်း၊ တသ္မာ+ထိုကြောင့်၊ သိ
သော၊ အာပညံ+မုသိလသည်၊ တံ+သင်ကို၊ နဇယိသတိ+မနိုင်လတ္တံ့၊ အာစ
ရိယ+ဆရာ၊ အညဒတ္ထ+စင်စစ်၊ သိသံ+တပည့်ဖြစ်သော၊ မုသိလံ+မုသိလ
ကို၊ တွမေဝ+သင်သည်သာလျှင်၊ ဇယိသသိ+နိုင်လတ္တံ့၊ သိသောပန+
တပည့်မုသိလသည်ကား၊ ပရာဇယဘူတောဝိ+ရှုံသည်ဖြစ်၍သည်၊ ဝိနာ
သံ+မျက်စိခြင်းသို့၊ ပါဝုဏိသတိ+ရောက်လတ္တံ့၊ ဣတိအယံ+ဤသည်ကား၊
အဓိပ္ပါယော+အဓိပ္ပါယ်တည်း။ ဝေဉ္စပန+ဤသို့သောစကားကိုလည်း၊
ဝတွာ+ဆိုပြီး၍၊ အဟံ+ငါသည်၊ သက္ကမေဒိဝသေ+ချစ်ရက်မြောက်သော
နေ၌၊ သာကန္တာမဏ္ဍလံ+တကွပြောဆိုကြရာဖြစ်သော သဘင်အစည်း
အဝေးသို့၊ အာဂမိဿာမိ+လာခဲ့အံ့၊ ဗုရေမ္မာ+သင်တို့သည်၊ ဝိဿဗ္ဗာလွတ်
လွတ်၊ ဝါဒေယတိ+ကုန်လော့၊ ဣတိ+ဤသို့၊ သမဿာသေတွာ+နှစ်သိမ့်စေ
၍၊ ကတော+ခွားလေ၏၊ သက္ကမေပနဒိဝသေ+ချစ်ရက်မြောက်သောနေ၌
ကား၊ ရာဇာမင်းကြီးသည်၊ သပရိဝါရော+အခြံအရံနှင့်တကွ၊ ရာဇသဘာ
ယံ+မင်းပွဲသဘင်၌၊ နိသိဒိ+ထိုင်နေ၏၊ ဂုတ္တိလာစရိယော+ဂုတ္တိလဆရာ
သည်လည်းကောင်း၊ မုသိလောစ+မုသိလသည်လည်းကောင်း၊ သိပ္ပဒဿ

နသန္တာအတတ်ကိုပြအံ့သောအစီအရင်ရှိကုန်သည်။ ဟုတွေးမြင်ကုန်၍၊
 ဥပသင်္ကမိတွေး-ကပ်ကုန်၍၊ ရာဇာနံ-မင်းကြီးကို၊ ဝန္တိတွေး-ရှိခိုးကုန်၍၊
 အတ္တနောအတ္တနော-မိမိမိမိ၏၊ လဒ္ဓါသနော-ရသောနေရာ၌၊ နိသိဒ္ဓိတွေး-
 ထိုင်နေကုန်၍၊ ဝိဇာသ-စောင်းတို့ကို၊ ဝါဒယိ-သုံး-တီးကုန်၏။ သက္ကောဓ-
 သိကြားမင်းသည်လည်း၊ အာဂတိံ-လာလတ်၍၊ အန္တလိက္ခေ-ကောင်း-
 ကင်၌၊ အဋ္ဌာသိ-တည်၏၊ တံ-ဆိုသိကြားမင်းကို၊ မဟာသက္ကောဓ-တရား-
 လောင်းသည်သာလျှင်၊ ပဿတိ-မြင်ရ၏၊ ဣတရေပန-တရားလောင်းမှ
 တပါးကုန်သောသူတို့သည်ကား၊ နပဿန္တိ-မြင်ကုန်၊ ပရိသာ-ပရိသတ်
 တို့သည်၊ နိန္ဒိတိ-နှစ်ယောက်ကုန်သော ဆရာတပည့်တို့၏လည်း၊ ဝါဒနော-
 တီးခြင်း၌၊ သမိတ္တာ-ထပ်တူထပ်မျှသောစိတ်ရှိသည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်၏၊
 သက္ကောဓ-သိကြားမင်းသည်၊ ဂုတ္တိလံ-ဂုတ္တိလဆရာကို၊ ကေတန္တိ-တ-
 ချောင်းသောညို့ကို၊ ဆိန္ဒု-ဖြတ်လော၊ ဣတိ-ဤသို့၊ အာဟ-ဆို၏၊ ဝိဇာယ-
 စောင်း၏၊ တန္တိ-ယသတချောင်းသောညို့ကို၊ ဆိန္ဒုယဝိ-ဖြတ်သော်လည်း၊
 တထေဝ-ထိုမဖြတ်သေးသောညို့၊ ရှိသောစောင်း၏အတူသာလျှင်၊ ခရ-
 နိဋ္ဌောသော-မျှသာသောအသံရှိသည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်၏၊ ဧဝံ-ဤအတူ၊
 ဒုတိယံ-နှစ်ခုမြောက်သော စောင်းညို့ကို၊ တတိယံ-သုံးခုမြောက်သော
 စောင်းညို့ကို၊ စတုတ္ထံ-လေးခုမြောက်သော စောင်းညို့ကို၊ ပဉ္စမံ-ငါးခု
 မြောက်သော စောင်းညို့ကို၊ ဆဋ္ဌံ-ခြောက်ခုမြောက်သော စောင်းညို့
 ကို၊ သတ္တမံ-ခုနစ်ခုမြောက်သော စောင်းညို့ကို၊ ဆိန္ဒု-ဖြတ်လော၊ ဣတိ-
 ဤသို့၊ အာဟ-ဆို၏၊ တာသု-ဆိုစောင်းညို့တို့ကို၊ ဆိန္ဒုယဝိ-ဖြတ်ကုန်
 သော်လည်း၊ ဝိဇာသ-စောင်းသည်၊ သုမရနိဋ္ဌောသောဝ-အလွန်သာယာ
 နာပျော်ဘွယ်ရှိသော အသံရှိသည်သာလျှင်၊ အဟောသိ-ဖြစ်၏၊ တံသဒ္ဓံ-
 ထိုစောင်းသံကို၊ သုတွေး-ကြား၍၊ မုသိလော-မုသိလသည်၊ ပရာဇယ-
 တူတစ်ပါး-ရှုံးခြင်းသို့ ရောက်သော သဘော ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပတ္တက္ခ-
 နွေး-လည်ငိုက်ဆိုက်၊ အဟောသိ-ဖြစ်၏၊ ပရိသာ-ပရိသတ်တို့သည်၊
 ဟဋ္ဌတုဋ္ဌာ-ရှင်လမ်း နှစ်သက်သော စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ စေဠက္ခေ-
 ပေးမုဆိုးဦးရစ်မြောက်ဖြစ်သည်တို့ကို၊ ကရောန္တိ-ပြုကုန်၏၊ ဂုတ္တိလသ-
 ဂုတ္တိလဆရာအား၊ သာဓုကာရံ-ကောင်းခြင်းကို၊ အဒါသိ-ပေး၏၊ ရာဇေ-
 မင်းကြီးသည်၊ မုသိလံ-မုသိလကို၊ သဘာယ-မွဲသဘင်၌၊ နိတရာပေ-
 သိ၊ နှင်ထုတ်စေ၏၊ မဟာဇနော-လူများအပေါင်းသည်၊ လေဒ္ဓုဒဏ္ဍာဒိတိ-
 အုတ်ခဲနှင်တံစသည်တို့ဖြင့်၊ ပဟရန္တော-ပုတ်ခတ်သည်ဖြစ်၍၊ မုသိလံ-

မုသိလံကို၊ တက္ကောဿထိအရပ်၌ပင်လျှင်၊ ဇိဝိတက္ခယံ၊ အသက်၏ကုန်
ခြင်းသို့၊ ပါပေသိ၊ ရောက်စေ၏။ ။

သက္ကောဒေဝါနမိဇ္ဇော၊ ဆိကြားနတ်မင်းသည်၊ မဟာဝုရိသေန၊ ချား
လောင်းနှင့်၊ သန္တိ၊ တက္က၊ သမ္မာဒနံ၊ မင်းမြှောက်ကြောင်းဖြစ်သောစကား
ကို၊ ကာတွသ၊ ပြောဆို၍၊ ဒေဝလောကမေဝ၊ မိမိနေရာ တာဝတိံသာ နတ်
ပြည်သို့သာလျှင်၊ ဂတော၊ ပြန်သွားလေ၏။ တံ၊ ဆိုသိကြားမင်းကို၊ ဒေဝ
တာ၊ နတ်တို့သည်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ကုဟိ၊ အဘယ်အရင်သို့၊ ဂတော၊
ကြွသွားကုန်သည်၊ အတ္ထ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တိတွမ၊ မေး
သောကြောင့်၊ ဟံ၊ ဝတ္ထိ၊ ထိုလူ၊ ပြည်သို့သွား ခြင်း၏အကြောင်းကို၊ ဝတွာ-
ပြောဆို၍၊ သုတွာ၊ ကြားသောကြောင့်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်
တို့သည်၊ ဂုတ္တိလသမာန၊ ရိယံ၊ ရုတ္တိလသရာကို၊ ပုသိသာမ၊ မျှော်မြင်ပါလိုကုန်၏။
သာဓု၊ တောင်းပန်ပါကုန်၏။ တံ၊ ဆိုဂုတ္တိလသရာကို၊ ဣတိ၊ ဤတာဝတိံသာ
နတ်ပြည်သို့၊ နေတွမ၊ ဆောင်၍၊ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့အား၊ ဒေသေဟိ၊ ပြတော်
မူပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ သက္ကော၊ ဆိကြားမင်းသည်၊
ဒေဝတာနံ၊ နတ်တို့၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ မာတလိ၊ မာတလိ
နတ်သားကို၊ ဝတ္ထိ၊ သွားချေ၊ ဝေဇယန္တရထေန၊ ဝေဇယန္တရထာ၊ ဖြင့်၊
အဋ္ဌာကံ၊ ငါ့ကို၊ ဂုတ္တိလသမာန၊ ရုတ္တိလသရာကြီးကို၊ အာ၊ နဟိ၊ ဆောင်
ပါချေ၊ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်၊ တံ၊ ဆိုဂုတ္တိလသရာကို၊ ဒဿနကာမာ၊
မြင်ခြင်းငှါအလိုရှိကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဏာပေသိ၊ စေလိုက်၏၊ နဿ၊
ထိုမာတလိနတ်သားသည်၊ တထာ၊ ဆိုသိကြားမင်းဆိုတိုင်း၊ အကာသိ၊
ပြုပေ၏။ သက္ကော၊ ဆိကြားမင်းသည်၊ မဟာသက္ကေန၊ ချားလောင်းနှင့်၊
သန္တိ၊ တက္က၊ သမ္မာဒနိယံ၊ မင်းမြှောက်ဝမ်းသာ ပြောဟောအပ်သော
စကားကို၊ ကာတွသ၊ ပြောဟော၍၊ အာစရိယ၊ ဆရာဂုတ္တိလ၊ ဝိဇ္ဇာ၊ စောင်းကို၊
ဝါဒယ၊ တီးလော၊ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်၊ သောတုကာမာ၊ နာခြင်းငှါ
အလိုရှိကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံ၊ ဆို၏၊ ဖယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်ကား၊
သိပ္ပ၊ ပဇိဝိနော၊ အတတ်ပညာကို၌ အသက်မွေးရကုန်၏၊ ဝေတနေန၊
အခွင့်၊ ဝိနာ၊ ကောင်း၍၊ ဝိပ္ပ၊ အတတ်ကို၊ နဒေသမ၊ မပြကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝုတ္တိ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ကိ၊ ဒိသံ၊ အဘယ်သို့ သဘောရှိသော၊ ဝေ
တာနံ၊ အခကို၊ ဣတ္ထိ၊ သိပန၊ အလိုရှိပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တိ၊ မေး၏၊ ဖယံ၊
အကျွန်ုပ်အား၊ အညေန၊ တပါးသော၊ ဝေတနေန၊ အခဖြင့်၊ ကိစ္စံ၊ ပြုတွယ်
ကိစ္စသည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပန၊ မင်စင်သောစကား၊ ဣမာသံ၊ ဒေဝတာနံ၊ ဤ

၃၂၂

ဝိမာနဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိဿယ

နတ်သမီးတို့၏ အတ္တနာ အတ္တနာ မိမိမိမိသည်၊ ပုဗ္ဗေဒ္ဒေသော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌၊ ကတကုသလကထာနမေဝ- ပြုခဲ့ဘူးသော ကုသိုလ်ကံကို ပြောဟောခြင်းသည် ပင်လျှင်၊ ဝေတနံ အာသနံ၊ ဟောတု ဖြစ်ပါစေလော။

ဣတိ ဤသို့၊ အာဟာသို၏၊ တာ၊ ဆိုနတ်သမီးတို့သည်၊ သာဓူတိ၊ ကောင်းပါပြီဟူ၍၊ သမ္ပုဋ္ဌိန္ဒြိယ၊ ဝန်ခံကုန်၏၊ အထ၊ ဆိုသို့ ဝန်ခံသော အခါ၌၊ မဟာသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်၊ ပါရေက္ခိယသမီးအသီးအသီး၊ တာဟိ ဒေဝတာဟိ၊ ဆိုနတ်သမီးတို့သည်၊ တဒါ၊ ဆိုအခါ၌၊ ပဋိလဒ္ဓသမ္ပတ္တိကိတ္တနမုခေန၊ ရအပ်သော စည်းစိမ်ချမ်းသာကို ကြားခြင်းကို အရင်းမူသဖြင့်၊ တဿာ သမ္ပတ္တိယာ၊ ဆိုစည်းစိမ်ချမ်းသာ၏၊ ဟေတု ဘုတ်၊ အကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ ပုရိမတ္တဘာဝေ၊ ရှေးသော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌၊ ကတံ ပြုခဲ့ဘူးသော၊ သုစရိတံ၊ သုစရိတ်ကုသိုလ်ကံ ကို၊ အာယသ္မာ၊ မဟာမောဂ္ဂလာနော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာနံ မထေရ်သည်၊ ပုစ္ဆန္တောဝိယ၊ မေးတော်မူ သကဲ့သို့၊ အဘိက္ခန္တေန ဝဇ္ဇန္တနာတိ အာဒိဂါယာဟိ၊ အဘိက္ခန္တေန ဝဇ္ဇန္တေန ဤသို့ အစရှိကုန်သော ဂါယာတို့ဖြင့်၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ တာပိ၊ ဆိုနတ်သမီးတို့သည်

လည်း၊ ဝိတ္ထုတ္တမဒါယိကာနာရိတိ အာဒိနာ၊ ဝတ္ထုတ္တမဒါယိကာနာရိတိ သို့ အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဧတရဿ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာနံ မထေရ်အား၊ ဗျာကရိံ၊ သုယထာ၊ ဖြေကြား ကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ အဿ၊ ဆိုဂုတ္တိလဆရာအား၊ ဗျာကရိံ၊ သု၊ ဖြေကြားကုန် ပြီ၊ ဧတန၊ ဆိုကြောင့်၊ မောဂ္ဂလာန(လ)ဗျာကရိံ၊ သူတိ၊ မောဂ္ဂလာန(လ)ဗျာကရိံ၊ သုဟူ၍၊ ပုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊ မောဂ္ဂလာန၊ မောဂ္ဂလာနံ၊ တာဒေဝတာ၊ ဆိုနတ်သမီးတို့သည်၊ ဧကဝလံ၊ သက်သက်၊ တယာ၊ ဧဝံ၊ သင်သည်သာလျှင်၊ ပုစ္ဆိ၊ တသမေးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ နဗျာကရိံ၊ သု၊ ဖြေကြားသည်မဟုတ်ကုန်၊ အထခေါ၊ ခင်စစ်သော်ကား၊ ပုဗ္ဗေဒ္ဒေသော အခါဝါဂုတ္တိသ ဆရာကြီးဖြစ်စင်ကာလ၌၊ မယာဝိ၊ ခါသည်လည်း၊ ပုစ္ဆိ တာ၊ မေးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဗျာကရိံ၊ သု၊ ဖြေကြားဘူးလေ ကုန်၏။

၂

ကိရု၊ အသင့်စကား ကြားဘူးသည်ကို ဆိုဦးအံ့၊ တာဣတ္ထိယော၊ ထိုမိန်းမတို့သည်၊ ကဿပသမ္ဗာသမ္ပုဋ္ဌကံလော၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏ လက်ထက်တတ်ကာလ၌၊ မနုဿဘာဝေ၊ လူ၏အဖြစ်၌၊ ဗြိတာ၊ စည်းကုန်သည်ရှိသော်၊ တံတံပုညံ၊ ထိုထိုသို့သော ကောင်းမှုကံကို၊ အကံ၊ သုပြု

ကုန်၏။ တတ္ထမိသုံးကျိပ်ခြောက်ယောက်ကုန်သော နတ်သမီးတို့တွင်၊
 ၆ ကာဇ္ဇတ္တိ-တယောက်သော နတ်သမီးသည်၊ ဝတ္ထုအဝတ်သင်္ကန်းကို၊
 အဒါသိ-လှူခဲ့ဘူး၏။ ၇ ကော-တယောက်သော နတ်သမီးသည်၊ သုမနမာလံ-
 မြတ်လေးပန်းကို၊ အဒါသိ-လှူခဲ့ဘူး၏။ ၈ ကော-တယောက်သော နတ်သမီး
 သည်၊ ဝန္ဓု-နံ့သာကို၊ အဒါသိ-ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။ ၉ ကော-တယောက်သော
 နတ်သမီးသည်၊ ဥဠာရာနိ-ပြန်ပြောကောင်းမြတ်ကုန်သော၊ ဖလာနိ-သစ်
 သီးကို၊ အဒါသိ-ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။ ၁၀ ကော-တယောက်သော နတ်သမီးသည်၊
 ဥစ္ဆု-ရသံ-ကြံရည်ကို၊ အဒါသိ-ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။ ၁၁ ကော-တယောက်သော
 နတ်သမီးသည်၊ ဘဂဝတော-ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏၊ စေတိယေ-စေ
 တိ-တံ-၁၂ ဝန္ဓုပဉ္စဂုံလိကံ-နံ့သာဖြင့်လက်ငါးချောင်းရာ ထင်အောင်လိမ်း
 ကျခြင်းကို၊ အဒါသိ-ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။ ၁၃ ကော-တယောက်သော နတ်သမီး
 သည်၊ ဥပပါသထံ-ဥပုသ်ကို၊ ဥပပါသိ-ဆောက်တည်ခဲ့ဘူး၏။ ၁၄ ကော-
 တယောက်သော နတ်သမီးသည်၊ ဝေယျယမ္ပန်းတည့်သော အခါသည်၊
 ဥပကဋ္ဌာယ-နီးလတ်သည်ရှိသော်၊ ဘုဉ္ဇန္တဿ-ဆွမ်းစားသော၊ ဘိက္ခု
 နေ-အရဟန်းအား၊ ဥဒကံ-ရေကို၊ အဒါသိ-ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။ ၁၅ ကော-တယောက်
 သော နတ်သမီးသည်၊ ကောဓနာနံ- အမျက် မာန်စောင် ကြီးကုန်သော၊
 သဿုသဿု-၇၃-ယောက်ကွပ်မိန်းမသူ ယောက်ျားသုတို့အား၊
 အကောဓနာ-အမျက်ဒေါသမရှိသဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌာနံ-ဆုပ်ကျွေးခြင်းကို၊ အကာ
 သိ-မြှူခဲ့ဘူး၏။ ၁၆ ကော-တယောက်သော နတ်သမီးသည်၊ ဒါသိ-ကျွန်မသည်၊
 ဟုတွင်ဖြစ်၍၊ အတန္တိ-တစ်ရာ-မပျင်းမရိကောင်းမြတ်သော အကျင့်
 ရှိသည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ ၁၇ ကော-တယောက်သော နတ်သမီးသည်၊
 ဝိဇ္ဇာစာရိကဿ-ဆွမ်းခံသွားသော၊ ဘိက္ခုနေ-အရဟန်းအား၊ ခီရဘတ္တံ-
 နို့ကောဆွမ်းကို၊ အဒါသိ-ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။ ၁၈ ကော-တယောက်သော နတ်
 သမီးသည်၊ ဗာဏိတံ-ဆင်လဲခဲ့ကို၊ အဒါသိ-ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။ ၁၉ ကော-တ
 ယောက်သော နတ်သမီးသည်၊ ဥစ္ဆု-ခဏ္ဍ-ကြံပိုင်းကို၊ အဒါသိ-ပေးလှူခဲ့
 ဘူး၏။ ၂၀ ကော-တယောက်သော နတ်သမီးသည်၊ တိဗ္ဗရသကံ-တည်သီး
 ကို၊ အဒါသိ-ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။ ၂၁ ကော-တယောက်သော နတ်သမီးသည်၊
 ကဏ္ဍာ ရုကံ-သခွါး ငဆစ်သီးကို၊ အဒါသိ-ပေးလှူ ခဲ့ဘူး၏။ ၂၂ ကော-
 တယောက်သော နတ်သမီးသည်၊ ဇ္ဇောလုကံ-သခွါး ငကြောင်သီးကို၊
 အဒါသိ-ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။ ၂၃ ကော-တယောက်သော နတ်သမီးသည်၊ ဝလ္လိ
 ဖလံ-ဖရုံသီးကို၊ အဒါသိ-ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။ ၂၄ ကော-တယောက်သော နတ်သမီး

သည်။ ဗာရသက်-ဖက်သက်တရော်သီးကို၊ အဒါသိ-ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။
 ကော-တယောက်သော နတ်သမီးသည်၊ အင်္ဂါရကပလ္လ-သီးမယ်ပြုအိုး
 ကင်းကို၊ အဒါသိ-ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။ ကော-တယောက်သော နတ်သမီးသည်၊
 သာကံ-ဟင်းရွက်ကျက်ကို၊ အဒါသိ-ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။ ကော-တယောက်
 သော နတ်သမီးသည်၊ ပုဂ္ဂိုလ်မုဗ္ဗိ-ပန်းတဆုပ်ကို၊ အဒါသိ-ပေးလှူခဲ့ဘူး
 ၏။ ကော-တယောက်သော နတ်သမီးသည်၊ မူလကလဝပ်-ကြာရင်းတ
 စည်းကို၊ အဒါသိ-ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။ ကော-တယောက်သော နတ်သမီးသည်၊
 နိဗ္ဗမုဗ္ဗိ-တမာရွက်တဆုပ်ကို၊ အဒါသိ-ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။ ကော-တယောက်
 သော နတ်သမီးသည်၊ ကမ္ဘိကံ-ပဒန်းရည်ကို၊ အဒါသိ-ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။ ကော-
 တယောက်သော နတ်သမီးသည်၊ ဟိလဝိညာကံ-ဆီနှင့်တကွသော နှင်း
 ပျစ်နို့ကို၊ အဒါသိ-ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။ ကော-တယောက်သော နတ်သမီးသည်၊
 ကာယဗန္ဓနံ-ခါးပန်းကို၊ အဒါသိ-ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။ ကော-တယောက်သော
 နတ်သမီးသည်၊ အံသဗန္ဓနံ-အံသကိုက်ကို၊ အဒါသိ-ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။ ကော-
 တယောက်သော နတ်သမီးသည်၊ အာယောဂပတ္တံ-အာယောဂပတ်ကို၊
 အဒါသိ-ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။ ကော-တယောက်သော နတ်သမီးသည်၊ ငိုဝှေ့ပန်းလေး
 ထောင့်ယပ်ကို၊ အဒါသိ-ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။ ကော-တယောက်သော နတ်သမီး
 သည်၊ တာလပဏ္ဍိ-ထမ်းရွက်ယပ်ကို၊ အဒါသိ-ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။ ကော-
 တယောက်သော နတ်သမီးသည်၊ မောရပာတ္တံ-ဥဒေါင်းခြံဖြင့်ပြုအပ်သော
 ယဉ်နှင့်ယပ်ကို၊ အဒါသိ-ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။ ကော-တယောက်သော နတ်
 သမီးသည်၊ ဆတ္တံ-စီးကို၊ အဒါသိ-ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။ ကော-တယောက်
 သော နတ်သမီးသည်၊ ဥပါဟနံ-ဆီနပ်ကို၊ အဒါသိ-ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။ ကော-
 တယောက်သော နတ်သမီးသည်၊ ပူဝံ-မျှကို၊ အဒါသိ-ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။
 ကော-တယောက်သော နတ်သမီးသည်၊ မောဒကံ-ကတွန်မျှကို၊ အဒါ
 သိ-ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။ ကော-တယောက်သော နတ်သမီးသည်၊ သက္ကလိကံ-
 သကာမျှကို၊ အဒါသိ-ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။ ကော-တယောက် တယောက်
 ကုန်သော၊ တာ၊ ဆို နတ်သမီးတို့သည်၊ အတ္တရာသဟဿပရိဝါရာ-နတ်
 သမီးတထောင်စီ အခြံအရံရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တာဝတိံသာဝနေ၊ တာ
 ဝတိံသာ နတ်ပြည်၌၊ သက္ကဿ ဒေဝရာဇဿ-သိကြားနတ်မင်း၏၊ ပရိ
 စာရိကာ-အလုပ်အကျွေးနတ်သမီးတို့သည်၊ ဟုတွာ-ဖြစ်ကုန်၍၊ နိဗ္ဗတ္တာ-
 ဖြစ်ကုန်၏။ ဗုတ္တိလာစရိယေန-ဂုတ္တိလဆရာသည်၊ ပုစ္ဆိတာ-မေးအပ်သော
 နတ်သမီးတို့သည်၊ ဝတ္ထုတ္တမဒါယိကာနာရိတိ အာဒိန-ဝတ္ထုတ္တမဒါယိ

ကာနာရိဤသို့ အစရှိသည်ဖြင့်၊ အတ္တနာအတ္တနာမိမိမိသည်၊ ကတကု
သလုံ၊ ပြုခဲ့ဘူးသော ကုသိုလ်ကံကို၊ ဗျာကရိံ သု၊ ကြားကုန်၏။ ။

မဟာနုဘာဝေ၊ ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဒေဝတောနတ်
သမီး၊ ဩသမိတာရကော၊ သောက်ရှူ၊ ကြယ်သည်၊ သဗ္ဗဒိသ၊ ခပ်သိမ်း
သောအရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ဩဘာသေန္တိ၊ ထွန်းလင်းစေချက်၊ တိဋ္ဌတိ
ဝိယ၊ စာည်သကဲ့သို့၊ ယာတုံ၊ အကြင်သင်နတ်သမီးသည်၊ အဘိက္ကန္တနု၊
အလွန်နှစ်သက်ဘွယ်ရှိသော၊ ဝဇ္ဇေန္တနု၊ အရောင်အဆင်းဖြင့်၊ သဗ္ဗဒိသ၊
ခပ်သိမ်းကုန်သောအရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ဩဘာသေန္တိ၊ ထွန်းလင်းစေချက်၊
တိဋ္ဌတိ၊ စာည်၏။ ။ မဟာနုဘာဝေ၊ ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊
ဒေဝိနတ်သမီး၊ ကေနအဘယံသို့ သဘောရှိသော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊
တေ၊ သင်အား၊ တေ၊ သင်သော၊ ဤသဘောရှိသော၊ ဝဇ္ဇေန္တ၊ အရောင်
အဆင်းလှပခြင်းသည်၊ ဇာတေ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ကေနအဘယံသို့သဘော
ရှိသောကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တေ၊ သင်အား၊ ဣ၊ ဤတာဝတိံ သာနတ်ပြည်
၌၊ လတ္တ မာနံ၊ ရအပ်သော၊ သုစရိတဖလံ၊ သုစရိုက်ကံ၏ အကျိုးသည်၊
ဣတ္ထိ၊ ပြည့်စုံသနည်း၊ ကေနအဘယံသို့သဘောရှိသော ကုသိုလ်ကံ
ကြောင့်၊ တေ၊ သင်အား၊ မနု၊ သောဝိယာ၊ နှစ်သက်မြတ်နိုးအပ်ကုန်သော၊
ယေကေဝိ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဘောဂါဝ၊ အသုံးအဆောင်တို့သည်လည်း၊
ဥပ္ပန္နန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ ။ မဟာနုဘာဝေ၊ ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်
ရှိသော၊ ဒေဝိနတ်သမီး၊ တံ၊ ဆင့်ကို၊ ဝုတ္တ၊ ဝမ်းငါမေး၏၊ မနု၊ သာတူတာ၊
လူ၏အဖြစ်သို့ ရောက်သည်ရှိသော်၊ တံ၊ ဆင်သည်၊ ကိံ၊ ဝုညံ၊ အဘယံသို့
သောကုသိုလ်ကံကို၊ အကာသိ၊ ပြုခဲ့ဘူးသနည်း၊ ကေနအဘယံသို့သဘော
ရှိသော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဇလိတာနုဘာဝါ၊ ဤသို့ထွန်းတောက်ပ
သောအာနုဘော်ရှိသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ကေနအဘယံသို့သဘောရှိ
သောကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တေ၊ သင်၏၊ ဝဇ္ဇေန္တ၊ အရောင်အဆင်းသည်
လည်း၊ သဗ္ဗဒိသ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပဘာသတိ၊
ထွန်းပစေနိုင်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တိ၊ မေး၏၊ ။ မောဂ္ဂလာနေန၊ အရှင်
မောဂ္ဂလာန်သည်၊ ပုတ္တိတာ၊ မေးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တမနာ၊ နှစ်သက်ဝမ်း
မြောက်ခြင်းရှိသော၊ သာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သမီးသည်၊ ဣဒံ၊ ဖလံ၊ ဤအကျိုး
သည်၊ ယဿ၊ ကမ္မဿ၊ အကြင်ကုသိုလ်ကံ၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးသည်၊ ပော
တိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဉ္စ၊ ခပ်ခြင်းငှါအလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ မေးအပ်သော၊ တံ၊ ကမ္မံ၊ ထိုကံ
ကို၊ ဝုဋ္ဌာဝုဋ္ဌာကာရေနော၊ မေးအပ်သောအခြင်းအရာအားဖြင့် သာလျှင်၊

(ဝိယာကာသိ-ဖြေကြားပြီ။ ။မဟာနူဘာဝ-ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်
 ရှိသော၊ ဘိက္ခု+ရှင်ရဟန်း၊ ဝတ္ထုတ္ထမဒါယိကာ-အဝတ်ပုဆိုးတကာတို့
 တက်မြတ်သောအဝတ်ပုဆိုးကိုပေးလှူတတ်သော၊ နာရီ၊ မိန်းမသည်၊ နရ
 သု-ပေးကျားတို့၌လည်းကောင်း၊ နာရီသု၊ မိန်းမတို့၌လည်းကောင်း၊ ပဝ
 ရာ+မြတ်သည်၊ ဟောတိ+ဖြစ်၏၊ ဇေဝံ+ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဝိယ
 ရူပဒါယိကာ၊ ချစ်မြတ်နိုးအပ်သော သဘောရှိသောဝတ္ထုကိုပေးလှူတတ်
 သော၊ သာနာရီ၊ ဆိုမိန်းမသည်၊ မနာဝံ+နှလုံးကိုပွားစေတတ်သော၊ ဒိဗ္ဗံ+
 နတ်၌ဖြစ်သောစည်းစိမ်ချမ်းသာသို့၊ ဥပေဋ္ဌာရောက်၍၊ ဌာနံ+မိမာန်စသော
 နေရာကို၊ လဘဇတေရ၏။ ။မဟာနူဘာဝ-ကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘော်
 ရှိသော၊ ဘိက္ခု+ရှင်ရဟန်း၊ တဿာမေ+ထိုအကျွန်ုပ်၏၊ ဝိမာနံ+ဝိမာန်ကို၊
 ပဿ+ရှုတော်မူပါလော၊ အဟံ+အကျွန်ုပ်သည်၊ ကာမဝတ္ထုနိ+အလိုရှိအပ်
 သော အဆင်းအရောင်ရှိသော၊ အတ္တရာ+နတ်သမီးသည်၊ အသ္မိ+ဖြစ်၏၊
 အဟံ+အကျွန်ုပ်သည်၊ အတ္တရာသဟဿဿ+အခြံအရံနတ်သမီးတထောင်
 ထက်၊ ပဝရားမြတ်သည်၊ အသ္မိ+ဖြစ်၏၊ မမ-အကျွန်ုပ်၏၊ ပုညာနံ+ကောင်းမှု
 တို့၏၊ ဝိပါကံ+အကျိုးကို၊ ပဿ+ရှုတော်မူပါလော။ ။မဟာနူဘာဝ-ကြီး
 သောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု+ရှင်ရဟန်း၊ တေန+ထိုသို့သဘော
 ရှိသောကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေ+အကျွန်ုပ်အား၊ တောဒိသေ+ဤသို့သဘော
 ရှိသော၊ ဝဇ္ဇောသ+အရောင်အဆင်းသည်၊ ဇာတေ+ဖြစ်၏၊ တေန+ထိုသို့
 သဘောရှိသောကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေ+အကျွန်ုပ်အား၊ ဣမေ+ဤတာဝတိ
 သာနတ်ပြည်၌၊ လတ္တ မာနံ+ရအပ်သော၊ သုစရိတဖလံ+ သုစရိတ်ကုသိုလ်
 ကံ၏အကျိုးသည်၊ ဣဇ္ဈတိ+ပြည့်စုံ၏၊ တေန+ထိုသို့သဘောရှိသောကုသိုလ်
 ကံကြောင့်၊ မေ+အကျွန်ုပ်အား၊ မနသောဝိယံ+နှစ်သက်မြတ်နိုးအပ်ကုန်
 သော၊ ယေကေဗိ+အလုံးစုံကုန်သော၊ ဘောဂါဝ+အသုံးအဆောင်တို့သည်
 လည်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ+ဖြစ်ကုန်၏။ ။မဟာနူဘာဝ-ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်
 ရှိသော၊ ဘိက္ခု+ရှင်ရဟန်း၊ တေ+အရှင်တရားအား၊ အက္ခာမိ+အကျွန်ုပ်ဖြေ
 ကြားပါ၏၊ မနုဿဘူတာ+လူ၏အဖြစ်သို့ ရောက်သည်ရှိသော်၊ အဟံ+
 အကျွန်ုပ်သည်၊ ပုညံ+အကြွေကောင်းမှုကို၊ ဒေကာသိ+ပြုခဲ့ဘူး၏၊ တေန+
 ထိုသို့သဘောရှိသောကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ အဟံ+အကျွန်ုပ်သည်၊ ဇေဝံ+လိ
 တာနူဘာဝါ+ဤသို့ထွန်းတောက်ပသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသည်၊ အဓ္မိ+
 ဖြစ်၏၊ တေန+ထိုသို့သဘောရှိသော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေ+အကျွန်ုပ်၏၊
 ဝဇ္ဇောစ+အရောင်အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာ+စပ်သိမ်းကုန်သော

အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပတာသတိ၊ တွန်းလင်းတောက်ပ စေနိုင်၏။ (၂) (၃)။
 သက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထေ၊ ဝတ္ထုတ္တမဒါယိကာဝိမာနဝတ္ထုန္တိ၊ ဝိတ္တာရိတော-
 ယထာ၊ အကျယ်ချဲ့အပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူညွှတ်ရန်၊ ထက်၌၊
 သဗ္ဗဝိမာနသု-အလုံးစုံသောဝိမာနဝတ္ထုတို့၌(ဝိတ္တာရေတဗ္ဗံချဲ့အပ်၏။) ၁။
 မဟာနုဘာဝ-ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု-ရှင်ရဟန်း၊
 ဂုဗ္ဗုတ္တမဒါယိကာ၊ မန်းတကာတို့ထက်မြတ်သော မြတ်လေးပန်းကိုလှူဒါန်း
 ပူဇော်လေ့ရှိသော၊ နာရီ၊ မိန်းမသည်၊ နေသျှောင်ကျားတို့၌လည်းကောင်း၊
 နာရီသု၊ မိန်းမတို့၌လည်းကောင်း၊ ပဝရာ၊ မြတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ၂။
 မဟာနုဘာဝ-ကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘော် ရှိသော၊ ဘိက္ခု-ရှင်ရဟန်း၊
 ဂုဗ္ဗုတ္တမဒါယိကာ၊ အနံ့သာတကာတို့ထက်မြတ်သောစန္ဒကူးနံ့သာကိုပေးလှူ
 တတ်သော၊ နာရီ၊ မိန်းမသည်၊ နေသျှောင်ကျားတို့တွင်လည်းကောင်း၊
 နာရီသု၊ မိန်းမတို့တွင် လည်းကောင်း၊ ပဝရာ၊ မြတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏။ (၃)။ ၃။ ဖလုတ္တမဒါယိကာ၊ သစ်သီးတကာတို့ထက်မြတ်သောပိန္နသီး
 အစရှိသောသစ်သီးကို ပေးလှူတတ်သော၊ နာရီ၊ မိန်းမသည်၊ (၃)။ ၄။
 နေသျှောင်ကျားမဒါယိကာ၊ ကောင်းမြတ်သောအရသာကိုပေးလှူတတ်သော၊ နာရီ-
 မိန်းမသည်၊ (၃)။ ၅။ မိဟိန္ဒိသာဝ-ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊
 ဘိက္ခု-ရှင်ရဟန်း၊ ပုရေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ကဿပသံ၊ ကဿပအမည်တော်ရှိ
 သော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ထူပတ္တိ၊ တယူဇနာအတိုင်းအရှည်
 ရှိသောရွှေစေတီ၌၊ ဂန္ဓပဗ္ဗဂိုဏ်းနံ့သာဖြင့် လက်ငါးချောင်းရက်၊ ပေး
 ခြင်းကို၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။ (၃)။ ၆။ မဟာနုဘာဝ-ကြီးသောတန်ခိုး
 အာနုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု-ရှင်ရဟန်း၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပုရေ၊ ရှေး
 ဘဝ၌၊ ပန္နပဗ္ဗိပန္နမရီးသွားတုန်သော၊ ဘိက္ခု-ရဟန်း၊ လင်ကျားတို့ကို
 လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခု၊ နိယောစ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့ကိုလည်းကောင်း၊ အဒ္ဓဿ
 သိ၊ မြင်ခဲ့ဘူး၏။ ဘဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ တေသံ၊ ထိုရဟန်း
 တို့၏၊ ခမ္မ၊ အရားကို၊ သုတ္တာနု၊ ကြားနာရ၍၊ ကေပေါသထံ၊ တနေ့ပတ်လုံး
 ဥပသံသုံးခြင်းကို၊ ဥပါဝသိသံ၊ ဆုံးခဲ့ဘူး၏။ တဿာမေ၊ ထိုအကျွန်ုပ်၏၊
 ဝိမာနံ၊ မိမိ၏ကို၊ ပဿ၊ ရှုပါလော၊ (၃)။ ၇။ ဤဒကေ၊ ရေခဲပိဋိဋ္ဌိတံ၊ စာည်
 သော၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝိပ္ပသန္ဓေန၊ အထူးသဖြင့်ကြည်ညိုစွာသော၊
 ဝိတ္တေန၊ မိတ်ဖြင့်၊ ဘိက္ခု၊ နာရီ၊ ရဟန်းအား၊ ဥဒကံ၊ သောက်ရေကို၊ အဒါသိ၊
 ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။ (၃)။ ၈။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပုရေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ဝဏ္ဏိကေ၊
 ကြမ်းကြုတ်သောအမျက်ဒေါသရှိကုန်သော၊ ကောဓနေစ၊ အမျက်ဒေါသ

ကြီးသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဗရသေစ၊ ကြမ်းကြိုက်သောစကားရှိသည်
လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သဿုဇ္ဈ၊ ယောက္ခမမိန်းမသူကိုလည်းကောင်း၊ သဿု
ရုဇ္ဈ၊ ယောက္ခမ ယောက္ခားသူကို လည်းကောင်း၊ အနုဿုပျိုကား၊ ငြူရူ
စောင် မြောင်းမကောင်းသော အကျင့်မှကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဥပဋ္ဌာသိ၊ လုပ်
ကျွေးခဲ့ဘူး၏၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ သကေန၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်သော၊ သီလေန၊
သီလဖြင့်၊ အပ္ပမတ္တမ၊ မမေ့မလျော့သည်၊ အဟောသိ၊ မြစ်ခဲ့ဘူး၏၊ (ပ)။ ။
အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပုရေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ အပရေကမ္မက၊ ရန်သူတပါးတို့၏
အမှုကြီးငယ်ကိုရှက်ဆောင်ရသော၊ အတ္တေန၊ အမှုကိုစွဲဖြင့်၊ အတန္တိတသ၊
ပျင်းမိခြင်းမရှိသော၊ ဒါသိ၊ ကျွန်ုပ်သည်၊ အာသိ၊ မြစ်ခဲ့ဘူး၏၊ အကောဓေန၊
အမျက်ထွက်ခြင်းနည်းသည်၊ အနတ်မာနိနိ၊ ထောင်လွှားတတ်သောမာန်
မာန်မရှိသည်၊ အာသိ၊ မြစ်ခဲ့ဘူး၏၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ သကေန၊ မိမိ
ဥစ္စာဖြစ်သော၊ ဘာဂဿ၊ အဘွဲ့ကို၊ အတ္ထိကာနံ၊ အလိုရှိကုန်သော သူတို့
အား၊ သံဝိဘာဂိနိ၊ ခွဲပေးပေးကမ်းတတ်သော အလေ့ရှိသည်၊ အာသိ၊
မြစ်ခဲ့ဘူး၏၊ (ပ)။ ။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပုရေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ဝိဇ္ဇာယ၊
ဆွမ်းခံခြင်းငှါ၊ စရန္တဿ၊ သွားလာသော၊ သိက္ခ၊ နေထိုင်ရန်အား၊ ခိ၊ ရာ
ခန့်နှင့် ရည်နှင့်ရာသောဆွမ်းကို၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူခဲ့ဘူး၏၊ ဝေ၊ ချီးမြှင့်၊
ကောင်းမှုကုသိုလ်ကံကို၊ ကရိတွာ၊ ပြုသောကြောင့်၊ သုဂတိ၊ ကောင်းမှု
ကိုပြုသောသူတို့၏ လားရာဖြစ်သော တာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့၊ ဥပပဇ္ဇ၊
ရောက်၍၊ မောဒါမိ၊ ဝမ်းမြောက်ချ၏၊ (ပ)။ ။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဟ
ဏိတံ၊ ဆင်လဲကို၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူခဲ့ဘူး၏၊ (ပ)။ ။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊
ဥစ္ဆ၊ ခဏ္ဍိကံ၊ ကြံပိုင်းကို၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူခဲ့ဘူး၏၊ (ပ)။ ။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်
သည်၊ တိမ္မရသကံ၊ ယာဉ်သီးကို၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူခဲ့ဘူး၏၊ (ပ)။ ။ အဟံ၊
အကျွန်ုပ်သည်၊ ကက္ကာရကံ၊ သခွားဆစ်သီးကို၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူခဲ့ဘူး
၏၊ (ပ)။ ။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဇေလကံ၊ သခွားကြောင်သီးကို၊ အဒါ
သိ၊ ပေးလှူခဲ့ဘူး၏၊ (ပ)။ ။ အဟံ၊ ဤကျွန်ုပ်သည်၊ ဝလ္လိဖကံ၊ ဖရုံသီးကို၊
အဒါသိ၊ ပေးလှူခဲ့ဘူး၏၊ (ပ)။ ။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဟရသကံ၊ ဖက်
ရတချောင်းကို၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူခဲ့ဘူး၏၊ (ပ)။ ။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊
ဟတ္ထပတာပကံ၊ မီးမယ်ဖြူဟုဆိုအပ်သောမီးအိုးကင်းကို၊ အဒါသိ၊ ပေး
လှူခဲ့ဘူး၏၊ (ပ)။ ။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ သကမုဋ္ဌိ၊ ဟင်းရွက်တဆုပ်
ကို၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူခဲ့ဘူး၏၊ (ပ)။ ။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပုပ္ဖကမုဋ္ဌိ၊
ပန်းလက်တဆုပ်ကို၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူခဲ့ဘူး၏၊ (ပ)။ ။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်

သည့်မူလကံ၊ ကြာစွယ်ကြာရင်းကို၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူခဲ့ဘူး၏(ပ)။ ။
 အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ နိဗ္ဗမုဋ္ဌိ၊ တမာရုက်တဆုတ်ကို၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူခဲ့
 ဘူး၏(ပ)။ ။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ အဗ္ဗကဗ္ဗိကံ၊ ချဉ်သောပဒန်းရည်ကို၊
 အဒါသိ၊ ပေးလှူခဲ့ဘူး၏(ပ)။ ။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဒေါဏိနိဗ္ဗန္ဓနံ၊
 ဆီနှင့်တကွသော နှမ်းပျစ်မုံကို၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူခဲ့ဘူး၏(ပ)။ ။ အဟံ၊
 အကျွန်ုပ်သည်၊ ကာယဗန္ဓနံ၊ ခါးပန်းကြိုးတို့၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူခဲ့ဘူး၏(ပ)။ ။
 အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ အံသဗန္ဓနံ၊ အံ့ရေခိုက်ကို၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူခဲ့ဘူး
 ၏(ပ)။ ။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ အဘ္ဘယာဂပတ္တံ၊ အာယောဂပတ်ကို၊
 အဒါသိ၊ ပေးလှူခဲ့ဘူး၏(ပ)။ ။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝိဂူပနံ၊ လေး
 ထောင်ဆယ်ကို၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူခဲ့ဘူး၏(ပ)။ ။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊
 တာသပဏ္ဏံ၊ ထန်းရွက်ယပ်ကို၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူခဲ့ဘူး၏(ပ)။ ။ အဟံ၊
 အကျွန်ုပ်သည်၊ မောရဟတ္ထံ၊ ဥဒေါင်းမီးဖြင့်ပြုအပ်သောယပ်ကို၊ အဒါသိ၊
 ပေးလှူခဲ့ဘူး၏(ပ)။ ။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ခတ္တံ၊ ထီးကို၊ အဒါသိ၊ ပေး
 လှူခဲ့ဘူး၏(ပ)။ ။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဥပါဟနံ၊ ဘိနပ်ကို၊ အဒါသိ၊
 ပေးလှူခဲ့ဘူး၏(ပ)။ ။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပူဝံ၊ မုံကို၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူ
 ခဲ့ဘူး၏(ပ)။ ။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ မောဒကံ၊ ကေတွတ်မုံကို၊ အဒါသိ၊
 ပေးလှူခဲ့ဘူး၏(ပ)။ ။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝိဏ္ဏာယံ၊ ဆွမ်းခံခြင်းငှါ၊
 စရန္တံ၊ သံသွားသော၊ ဘိက္ခု၊ နော၊ ရဟန်းအား၊ သက္ခလိ၊ သကာခဲကို၊
 အဒါသိ၊ ပေးလှူခဲ့ဘူး၏(ပ)။ ။ မဟာနုဘာဝ၊ ကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘောဝိ
 ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရှင်ရဟန်း၊ တဿာ၊ မထိုအကျွန်ုပ်၏၊ ဝိမာနံ၊ ဗိမာန်ကို၊
 ပဿ၊ ရှုတော်မူပါလော့၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ကာမဝဏ္ဏိနိ၊ အလိုရှိအပ်
 သော အဆင်းအရောင်ရှိသော၊ အတ္တရာ၊ နတ်သမီးသည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏၊
 အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ အတ္တရာ၊ သဟဿဿ၊ အခြံအရံနတ်သမီးတထောင်
 ထက်၊ ပဝရ၊ မြတ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏၊ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ပုညာနံ၊ ကောင်းမှု
 တို့၏၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို၊ ပဿ၊ ရှုတော်မူပါလော့၊ ။ တေန၊ ထိုသို့သဘော
 ရှိသော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ တောဒိသော၊ ဤသို့သ
 ဘောရှိသော၊ ဝဏ္ဏော၊ အရောင်အဆင်းသည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏(ပ)။ ။
 တေန၊ ထိုသို့သဘောရှိသောကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဝဏ္ဏော
 စ၊ အရောင်အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော အရပ်
 ချက်နှာတို့ကို၊ ပတာသတိ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပစေနိုင်၏၊ ။ မဟာဝိရာဇ၊
 မြတ်သောသိကြားမင်း၊ ယံ၊ သွားအကြင်ကြောင့်၊ ကာမဝဏ္ဏိယော၊ အလို

၃၃၀

ဝိမာနဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိသျှံ

ရှိအပ်သော အရောင်အဆင်း ရှိကုန်သော အတ္ထရုဏ်သမီး ဖြစ်ကုန်
သော နေဝတာယောနတ်တို့ကို အဒ္ဓဿာမိ ဖြစ်ရ၏။ ပာဿာထိ ကြောင့်၊
ဣဓေဗျိတာဝတိ သာနတ်ပြည်သို့၊ မေအက္ခန္တိပဏ္ဍိ၊ အာဂမနံ၊ လာရေ ကံ
ခြင်းသည် သွာဂတံဝတေကောင်းသော လာရောက်ခြင်းဖြစ်ပေ၏တကား။
အတ္ထယနေ၊ မေအက္ခန္တိပဏ္ဍိ၊ ရတ္တိယသညဉ္စ၊ ဝိဘာသယံ၊ မိဗင်းသောကံ
လင်းခြင်းသည်၊ သုပ္ပဘာတံဝတေကောင်းသော မိဗင်းသောကံ ခြင်းဖြစ်ပေ
၏တကား။ အတ္ထယနေ၊ မေအက္ခန္တိပဏ္ဍိ၊ သယနတော၊ အိပ်ရာမှ၊ ဝုဋ္ဌာနတ္တိ၊
ထရခြင်းသည်လည်း၊ သုဟုဋ္ဌိတံကောင်းစွာထခြင်းဖြစ်ပေ၏တကား။
မဟာရာဇ၊ မြတ်သော သိကြားမင်း၊ အဟံအက္ခန္တိသည်၊ ဣမာသံ၊ ဤ
သုံးကျိပ်ခြောက်ယောက်သော နတ်သမီးတို့၏၊ ဓမ္မံ၊ ဓာရားကို၊ သုတွာန၊
ကြားနာရ၍၊ ဒါနေနစ၊ အလ္လပေးခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ သမစရိယာယစ၊
ကိုယ်ဖြင့် ညီညွတ်စွာကျင့်ခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ သံယမေနစ၊ သီလ
သီတင်းကိုစောင့်စည်းခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒမေနစ၊ ဣန္ဒြေကိုသုံးခြင်း
ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဗဟံ၊ များစွာ၊ ကုသလံ၊ ခါနစသောကုသိုလ်ကံကို၊ ကာ
ဟာမိ၊ ပြုအံ့၊ ကတွာ၊ ပြုပြီး၍၊ သွာဟံသောအဟံ၊ ဆိုငါသည်၊ ပာတ္ထ၊ အကြင်
နိဗ္ဗာန်အရပ်သို့၊ ဝတ္ထံ၊ သွား၍၊ နသောစရေ၊ မစိုးရိမ်ရေ၊ တတ္ထေ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်
အရပ်သို့သာလျှင်၊ ဝတ္ထံ၊ သွားအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ ဆို၏။

၃၃၁ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဝတ္ထုတ္တမဒါယိကာတိ၊ - ဝတ္ထုတ္တမဒါယိကဟူ
သည်ကား၊ ဝတ္ထာနံ၊ အဝတ်တို့ထက်၊ ဥတ္တမံသေဋ္ဌံ၊ မြတ်သော၊ ဝတ္ထံ၊ အဝတ်
သည်၊ ဝါ၊ ဓာနည်းကား၊ ဗဟုသု၊ များစွာကုန်သော၊ ဝတ္ထော၊ အဝတ်တို့၌၊
ဥတ္တိနိတွာ၊ ရွေးကောက်၍၊ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်သော၊ ဥက္ကံသဂတဝရေကောဋီ
ဘူတံ၊ - လွန်ကဲသော အဖြစ်သို့ ရောက်သော အမြတ်အထွတ်ဖြစ်၍ ဖြစ်
သော၊ ဝတ္ထံ၊ အဝတ်သည်၊ ဝတ္ထုတ္တမံ - ဝတ္ထုတ္တမည်၏၊ ပာဿာထိ အဝတ်
တကာတို့ထက်မြတ်သောအဝတ်ကို၊ ဒါယိကာ၊ ပေးလှူတတ်သောမိန်းမ
သည်၊ ပုပ္ဖုတ္တမဒါယိကာတိ၊ အာဒိသုဝိ၊ မုပ္ဖုတ္တမဒါယိကာဤသို့အစရှိသော
ပုဒ်တို့၌လည်း၊ နေသဝနယော၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းကိုသာလျှင်၊ ဝုဋ္ဌ
ဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ ဝိယရူပဒါယိကာတိ၊ ဗိယရူပဒါယိကာဟူသည်ကား၊ ဝိယ
သဘာဝသမ္ပုဏ္ဏံ၊ နှစ်သက်အပ်သောသဘောရှိသော၊ ဝိယစေတိကသမ္ပု
ဏ္ဏံ၊ မြတ်နိုးအပ်သောသဘောရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဝတ္ထု၊ နေ၊ ဝတ္ထုကို၊
ဒါယိကာ၊ - ပေးလှူတတ်သောမိန်းမတည်း၊ မနာပန္နံ၊ မနာပံဟူသည်ကား၊
မနဝစနကံ၊ မိတ်နသုံးကို ပွားစေတတ်၏၊ ဗုဒ္ဓန္တိ၊ ဗုဒ္ဓဟူသည်ကား၊ ဒိဝိ၊ နတ်

ပြည်၌ ဘဝတ္ထာဖြစ်သည် ။ အဖြစ်ကြောင့် ဗြဟ္မဒိဗ္ဗမည်၏ ဥပစာတိဗ္ဗပ
 စွဟူသည် ကား ဥပဝတိဗ္ဗာရောဓိ၍ ဝါးဓာနည်းကား နေတောတွားစေသော်
 ၍ ဇေဒိသံဃဉာဏ်သဘောရှိသောစည်းစိမ်ချမ်းသာကို လောယျံ-ရလို၏။
 ဣတ္ထိသို့ ပြုကားပွားကြ၍ ဣတ္ထိအယံဉာဏ်သည် ကား အတ္ထောအနက်
 တည်း။ ဥဒ္ဓါနန္တိ-ဥဒ္ဓါနဟူသည် ကား ပြိခါနာဒိကံဗိမာနအစရှိသော ဥဒ္ဓါနံနေ
 ခာဋ္ဌာန ကို ဝါးဓာနည်းကား ဣတ္ထိသိယံအစိုးရသည်၏ အဖြစ်တည်းဟူ
 သောအရာကို နာပါတိဝိမာနာပါဟူ၍လည်း ပါဠိဌာပေဌာသည် အတ္တိရှိ၏။
 အညေသံသောကပါးတို့၏ နာနာနာသောလုံးကို ပွားစေတတ်သည် ဟုတွား
 ဖြစ်၍ ဣတ္ထိအယံဉာဏ်သည် ကား အတ္ထောအနက်တည်း။ ပဿပညာနံဝိပါ
ကန္တိ-ပဿပညာနံဝိပါကံ ဟူသည် ကား ဝတ္ထုတ္တမဒါနံသမာအဝတ်တကာ
 တို့ထက်မြတ်သောအဝတ်ကို ပေးလှူရသောဒါန၏။ ဤဒိသံဃဉာဏ်သဘော
 ရှိသော ဣဒံနာမပလံဉာဏ်သည် အကျိုးကို ပဿာတိဇ္ဈမိနာပဿဟူ
 သောဉာဏ်ပုဒ်ဖြင့် အတ္တနာမိမိသည်။ လန္တသမ္ပတ္တိ-ရအပ်သောနတ်၌ဖြစ်
 သောစည်းစိမ်ချမ်းသာကို သံဝိဘာဝေန္တိ-ကောင်းစွာပြုသည်ဖြစ်၍ ဝဇ
 တိ-ဆို၏။ ပုပ္ဖုတ္တမဒါယိကတိ-ရပ္ဖုတ္တမဒါယိက ဟူသည် ကား
 ရတနတ္ထသပူဇာဝသေနရတနာသုံးပါးတို့အား ပူဇော်ခြင်း၏ အစွမ်းအား
 ဖြင့် ပုပ္ဖုတ္တမဒါယိကာယနံတကာတို့ထက်မြတ်သောပန်းကို ပေးလှူတတ်
 သော ဝဇ္ဇုတ္တမဒါယိကာဝိနံ သာတကာတို့ထက်မြတ်သောနံ သာကိုပေး
 လှူကတ်သည်ကိုလည်း တထာယိ အတု၊ ဗုဒ္ဓဗ္ဗာမှတ်အပ်၏။ တတ္ထယိ
 ဝတ္ထုတို့တွင် ဩဒ္ဓါနပုပ္ဖာဒိ-မြတ်လေးပန်းအစရှိသည်သည် ပုပ္ဖုတ္တမဒါယိနံ
 တကာတို့ထက်မြတ်သော ပန်မည်၏။ စန္ဒနဝန္တာဒိ-စန္ဒကုန် သာ အစရှိ
 သည်သည် ဝဇ္ဇုတ္တမဒါယိ သာတကာတို့ထက်မြတ်သော နံ သာမည်၏။
 ပနသပလောဒိ-မိနွံးသီး အစရှိသည်သည် ဗလုတ္တမံ-သစ်သီးတကာတို့
 ထက်မြတ်သောသစ်သီးမည်၏။ ဂေါရသသပ္ပိနာဒိနွံးနို့ အရသာထော
 ပတ်အရသာ အစရှိသည်ကို ရသုတ္တမံ-အရသာတကာ တို့ထက်မြတ်
 သောအရသာမည်၏ဟူ၍ ဝေဒိတဗ္ဗံသိအပ်၏။ ဝန္တပဉ္စဂ်လိကန္တိ
ဝန္တပဉ္စဂ်လိကံ ဟူသည် ကား ဝန္တနုနံ သာဖြင့် ပဉ္စဂ်လိကဒါနံလက်ငါး
 ချောင်းဖြင့်လိမ်းကျ ခြင်းကိုပေးခြင်းတည်း။ ကဿပဿာဘဝတောထူ
ပေတိ-ကဿပဿ တပဝတော ထူပေ ဟူသည် ကား ကဿပဿဗ္ဗာ
 သဗ္ဗုဒ္ဓဿ-ကဿပအမည်တော်ရှိသောမြတ်စွာဘုရား၏ ယောဇနိကေ
 တယူဇနာအဘိုင်းညှိညှိရှိသော ကနကထူပေးရွှေစေတီ၌။ ပန္နပဉ္စ

၃၃၂

ဝိမာနဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိဿယ

ပန္နတိ၊ မန္တပဋိပန္နဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂံ၊ ခရီးသို့၊ ဂန္တန္တေ၊ သွားကုန်သော၊
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ကျေပေါသထန္တိ၊ ကျေပေါသထံဟူသည်ကား၊ ကော
 ဒိဝသံ၊ စာနေပတ်လုံး၊ ဥပေါသထဝါသံ၊ ဥပုသ်သုံးခြင်းကို၊ ဥဒကမဒါ
 သိန္တိ၊ ဥဒကမဒါသိဟူသည်ကား၊ မုခံ၊ ခံတွင်းကို၊ ဝိက္ခာလနတ္ထံ၊ လုပ်ဆေး
 ခြင်းအကျိုးငှါလည်းကောင်း၊ ဝိဝနတ္ထုဉ္ဇသောကံ၊ ခြင်း အကျိုးငှါလည်း
 ကောင်း၊ ဥဒကံပါနိယံ၊ သောကံ၊ ရေကို၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူခဲ့ဘူး၏၊ စဏ္ဍိ
 ကေတိ၊ စဏ္ဍိကေဟူသည်ကား၊ စဏ္ဍေ၊ ကြမ်းတန်းကုန်သော၊ အနုဿုယိ
 ကာတိ၊ အနုဿုယိကာဟူသည်ကား၊ ဥဿုယသဋ္ဌ၊ စုစောင်းခြင်းခြင်း
 ဖြစ်၊ ရဟိတာ၊ ကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ပရကမ္မကာရိတိ၊ ပရကမ္မကာရိဟူသည်
 ကား၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏၊ ဝေယျာဝစ္စကာရိနိ၊ အမှုကြီးငယ်ကို ပြုလေ့ရှိ
 သော၊ အတ္ထေနာတိ၊ အတ္ထေနဟူသည်ကား၊ အတ္ထေနကိစ္စေန၊ ပြာတွယ်ကိစ္စ
 ဖြင့်၊ ဝံဝိဘာဂိနိ၊ စသကဿဘာဂဿာတိ၊ ဝံဝိဘာဂိနိ၊ စသကဿဘာဂ
 သဟူသည်ကား၊ အတ္ထိကာနံ၊ အလိုရှိကုန်သောသူတို့အား၊ အတ္ထနံ၊ မိမိ
 သည်၊ ပုဂ္ဂိုလ်ခွာဘာဂဿ၊ ရအပ်သောအတို့ကို၊ ဝိဘဇနသီလသမ္ဘွေ၊ ဝေတတ်
 သောအလေ့ရှိ၏၊ ဝိရောဒနန္တိ၊ ဝိရောဒနံဟူသည်ကား၊ ဝိရသမ္ဘိသံ၊
 နို့၊ ရည်နှင့်ရောသော၊ ဩဒနံ၊ ဆွမ်းကို၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဝိနေနန္တိ၊ ရည်နှင့်၊
 သမ္ဘိ၊ တကွ၊ ဩဒနံ၊ ဆွမ်းကို၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူခဲ့ဘူး၏၊ တိဗ္ဗရသ
 ကန္တိ၊ တိဗ္ဗရသကံဟူသည်ကား၊ တိဗ္ဗ၊ ကပလံ၊ တည်သီးကို၊ တိဝုသသဒိ
 သသသွါး၊ ငပြတ်သီးနှင့်တူသော၊ ကော၊ တာရသော၊ ဝလ္လိ၊ ဇာတိ၊ နွယ်ချို
 အမျိုးမှဖြစ်သော အသီးကို၊ တိဗ္ဗရသကန္တိ၊ တိဗ္ဗရသ ကံဟူ၍လည်း၊
 ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ကတ္တာရကန္တိ၊ ကတ္တာရကံဟူသည်ကား၊ ခုဒ္ဒကဇ္ဇောလု
 ကံ၊ သွါး၊ အော်သီးကို၊ တိဝုသန္တိ၊ ဝါ၊ သွါး၊ ငပြတ်သီးဟူ၍လည်း၊ ဝဒန္တိ၊
 ဆိုကုန်၏၊ ပာတ္ထပတာပကန္တိ၊ ပာတ္ထပတာပကံဟူသည်ကား၊ မန္ဒာရခါး
 မိ၊ မယ်ပြု အိုးကင်းကို၊ အမ္မကပ္ပိကန္တိ၊ အမ္မကပ္ပိကံ ဟူသည်ကား၊
 အမ္မိလကပ္ပိကံ၊ ချဉ်သောပခုံးရည်ကို၊ ဒေါဏိနိဗ္ဗန္တိ၊ ဒေါဏိနိဗ္ဗန္တိ
 နိဟူသည်ကား၊ သတေလံ၊ ဆီနှင့်တကွသော၊ တိလဝိညာကံ၊ မှမ်းပျစ်မုံ
 ကို၊ ဝိဝုပနန္တိ၊ ဝိဝုပနံဟူသည်ကား၊ စတုရသသီဇနိ၊ လေးတောင့်ယပ်
 ကို၊ တာလဝဏ္ဏန္တိ၊ တာလဝဏ္ဏံ၊ ဟူသည်ကား၊ တာလပဏ္ဍဟိ၊ ထန်း
 ရွက်တို့ဖြင့်၊ ဟာတမဏ္ဍလသီဇနိ၊ ပြုအပ်သောယပ်ဝန်းကို၊ မောရဟတ္ထန္တိ၊
 မောရဟတ္ထံဟူသည်ကား၊ မယုရဝိဇ္ဇေဟိ၊ ဥဒေါင်းမြီးစည်းတို့ဖြင့်၊ ကတံ၊
 ပြုအပ်သော၊ မကသသီဇနိ၊ ယဉ်နှင့်ယပ်ကို။

၀၀၀

ဇောဉ္ဇနိသ္မိ၊ မဟာသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်၊ တာယိဒေဝတာယိ၊
 ထိနတ်သမီး တို့သည်၊ ကတသုစရိတော၊ ပြုအပ်ခဲ့ပြီးသော ကုသိုလ်ကံ
 ကို၊ ဗျာကတေ၊ ဖြေကြားအပ်သည်ရှိသော်၊ တုဋ္ဌမာနသော၊ မှတ်သက်သော
 စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမ္မောဒနံ၊ မင်းမြှောက်ဝမ်းသာ ပြောဟောခြင်းကို၊ က
 ချောန္တော၊ မြူလျက်၊ အတ္တနောစ၊ မိမိ၏လည်း၊ သုစရိတစရဏေ၊ သုစရိတ်
 ကုသိုလ်ကံကိုပြုခြင်း၌၊ ယုတ္တပယုတ္တတံ၊ ပြင်းစွာအားထုတ်ခြင်းရှိသည်၏
 အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဝရဏ္ဏာသယ တဉ္စမဂ္ဂိမ္မကင်းရာ၌ အဇ္ဈာသယ
 ရှိသည်၏အဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ ပဝေဒေန္တော၊ ကြားသိုသည်ဖြစ်၍၊
 သွာဂတန္တိအာဒိ၊ သွာဂတံဤသို့အစ ရှိသည်ကို၊ အာဟာမိနံ၊ တတ္ထ၊
 ထို ဝါထာ၌၊ သွာဂတံဝတမေတိ၊ သွာဂတံဝတမေဟူသည်ကား၊ မယံ၊
 အက္ခန္တိ၏၊ ဣမဤတာဝတိံ သာနတ်ပြည်သို့၊ အာဂမနံ၊ လာရောက်ရခြင်း
 သည်၊ ဣသာဘာဏံဝတ၊ တတံတယ်ကောင်းမြတ် ပေစွတကား၊ အဟေ ဝ
 သုန္ဒရံ၊ ခြေသြင်ကောင်းပေစွတကား၊ အဇ္ဈသုပ္ပဘာတံသုဟုဋ္ဌိတန္တိ၊ အဇ္ဈသုပ္ပ
 ဘာတံသုဟုဋ္ဌိတံဟူသည်ကား၊ အဇ္ဈယနေ၊ မယံ၊ အက္ခန္တိ၏၊ ဂုတ္တိယာ၊
 ညဉ့်၏၊ သုဋ္ဌုပဘာတံ၊ ကောင်းစွာ လင်းသော အဖြစ်သည်၊ သမ္မဒေဝ၊
 ကောင်းစွာသိလျှင်၊ ဝိဘာယနံ၊ လင်းခြင်းသည်၊ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏၊ သယနတေ၊
 ဒိပ်ရာမှ၊ ဥဋ္ဌာနဓိယခြင်းသည်လည်း၊ သုဟုဋ္ဌိတံသုဋ္ဌုဉ္ဇိတံ၊ ကောင်းစွာ
 ထခြင်းသည်၊ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏၊ ကိံ ကာရဏာ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်
 နည်း၊ ဣတိစေဉ္ဇနိသ္မိမေဌာဒနံ၊ ယံအဒ္ဓသာမိဒေဝ တာယောဘိ အာဒိ၊
 ယံအဒ္ဓသာမိဒေဝတာယောဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟာမိနံ၊
 ၈ ခမ္မံသုတွာနာတိ၊ ခမ္မံသုတွာန ဟူသည်ကား၊ ကမ္မဗလသယကံ၏အ
 ကျိုးကို၊ ဥပက္ခက္ခကရဏဝသေန၊ မျက်မှောင်ပြုသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ တုမှေ
 တိ၊ သင်နတ်သမီးတို့သည်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီးသော၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်
 သော၊ ခမ္မံ၊ ထရားကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာသောကြောင့်၊ ကာဟာမိတိ၊ ကာ
 ဟာမိဟူသည်ကား၊ ကာရိဿာမိ၊ မြူအံ့၊ သမစရိယာယာတိ၊ သမစရိယာယ
 ဟူသည်ကား၊ ကာယသမာစာရိကဿ၊ ကိုယ်ဖြင့်ကောင်း စွာကျင့်အပ်
 သော၊ သုစရိတဿ၊ သုစရိတ်ကို၊ စရဏေန၊ ကျင့်ခြင်းဖြင့်၊ သံယမေနာတိ၊
 သံယမေနဟူသည်ကား၊ သီလသံဝရေန၊ သီလကိုစောင့်စည်းခြင်းဖြင့်၊
 ဒမေနာတိ၊ ဒမေနဟူသည်ကား၊ မနန္တဋ္ဌာနံ၊ မနိန္ဒြေလျှင်ခြောက်ခုမြောက်ရှိ
 ကုန်သော၊ ဣန္ဒြိယာနံ၊ စက္ခု အစရှိကုန်သောဣန္ဒြိယကို၊ ဒမေနာတိ၊ မသ
 ဖြင့်၊ ဣဒါနိ၊ လေချအခါ၌၊ တဿကုသလဿံ၊ ထိုကုသိုလ်၏၊ အတ္တနောစ၊

၃၃၄ ဗိမာနဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိဿယ

ခိမိ၏၎င်း၊ နှလောကဿဝါ၊ နှလောက၏၎င်း၊ ဝိဝေဒနာ၊ ပနိဿယ၊ တံ၊ ဝနိ၏
 ကင်းရာနိဗ္ဗာန်ကို၎င်းသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဒေသဝံ၊ ပြခြင်းငှါ၊ သွာဟံ၊ တတ္ထေ
 ဝဂ္ဂန္တဝါ၊ ယတ္ထဂန္တဝါ၊ နသောစရေတိ၊ သွာဟံ၊ တတ္ထေဝဂ္ဂန္တဝါ၊ ယတ္ထဂန္တဝါ
 နသောစရေဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီး၊ ဇိဝံ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထု၊ ဣမဒါယိကာ၊ ဝိမာနာဒိ
 ဝသေန၊ ဝတ္ထု၊ ဣမဒါယိကာ၊ ဝိမာန ဝတ္ထု၊ စသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊
 ဆတ္တိံ၊ သဝိမာနသင်္ဂဟာ၊ သုံးဆွဲခြောက်ခုသောဝိမာနဝတ္ထုတို့ကိုပေါင်း၍
 ယူရာယူကြောင်းဖြစ်သော၊ (အပံ၊ ဒေသန၊ ဤဒေသနာတော်သည်၊ အာ
 ယသ္မတော၊ မဟာမောဂ္ဂလာ နဿ၊ အရှင်မဟာ မောဂ္ဂလာနမထေရ်အား၊
 ဝိဘာဝနဝသေန၊ -ထင်ရှားပြသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ (ပဝတ္ထာ၊ ဝိယ၊ ဖြစ်
 သကဲ့သို့၊ ဂုတ္တိ၊ လာစရိယဿ၊ သာဝိ၊ ဂုတ္တိလဆရာအားလည်း၊ ဝိဘာဝနဝသေ
 န၊ ထင်ရှားပြသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ (ပဝတ္ထာ၊ ဖြစ်လတ်ပြီး၊ ဣတိ၊ တသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ (ဂုတ္တိ၊ သ ဝိမာနန္တေဝ၊ -ဂုတ္တိလဝိမာန ဝတ္ထုဟူ၍ သာလျှင်၊
 သင်္ဂဟံ၊ -သင်္ဂဟနာသို့၊ ယဒိ၊ ပိအာရုဋ္ဌာ၊ -အကယ်၍ကား တင်အပ်၏၊
 ပန၊ ဆိုသို့ပင်တင်အပ်သော်လည်း၊ ဝိမာနာနိ၊ ဗိမာနတို့သည်၊ ဣတ္ထိ၊ ပဗ္ဗိဗန္ဓာ
 နိ၊ နတ်မိန်းမတို့နှင့် စပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ တသ္မာ၊ -ထိုကြောင့်၊ ဣတ္ထိ၊ ဝိမာနေယေ
 ဝ၊ ဣတ္ထိ၊ ဝိမာနဝတ္ထု၌သာလျှင်၊ တာနိ၊ ထိုဗိမာနတို့ကို၊ သင်္ဂဟိ၊ တာနိ၊ သင်္ဂ
 ယနာတင်အပ်ကုန်၏၊ တာပန္နန္တိ၊ ဤသို့၊ ထိုမိန်းမတို့သည်ကား၊ ဒသဗလ
 သာ၊ ဆိုဟ်တော်အားဝေဟ်ပါ၊ ဉာဏ်တော်အါ၊ ဆယ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူ
 သော၊ ကဿပဿ၊ နာဿ၊ ပမြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်
 ၌၊ ဖာယာ၊ ဂုတ္တမ္မေ၊ နေ၊ နေ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောကုသိုလ်တရားတို့ကိုဖြည့်ကုန်
 ခြင်းဖြင့်၊ အပရာပရုပ္ပန္နစေတနာဝသေန၊ အဆင့်အဆင့်ဖြစ်သောစေတနာ
 ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဒုတိယတ္ထ ဘာဝတော၊ နှစ်ခုမြောက်သော ကိုယ်၏
 အဖြစ်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ကေဗုဒ္ဓန္တရံ၊ နှစ်ဆူသောဘုရားရှင်တို့၏ အကြား
 ဖြစ်သော တခုသောကာလပတ်လုံး၊ ဒေဝလောကေဝ၊ နတ်ပြည်၌သာ
 လျှင်၊ သံသရန္တိ၊ ယော၊ ကျင်လည်ကုန်လျက်၊ အဋ္ဌကံ၊ ဝိ၊ ငါတို့၏လည်နှာ
 ဘာဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ တာဝတိံ၊ သ
 ဘာဝနေယေဝ၊ တာဝတိံ၊ သာ နတ်ပြည်၌သာလျှင်၊ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်သည်ရှိ
 သော်၊ အာယသ္မတာ၊ မဟာမောဂ္ဂလာနေန၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာနမထေရ်
 သည်၊ ဂုတ္တိ၊ တာ၊ မေးအပ်ကုန်သောနတ်သမီးတို့သည်၊ ကမ္မသရိက္ခတာယ၊
 ရှေး၌ပြုခဲ့ဘူးသော ကုသိုလ်ကံနှင့်တူသော အဖြစ်ဖြင့်၊ ဂုတ္တိ၊ လာစရိယေန၊
 ဂုတ္တိလဆရာသည်၊ ဂုတ္တိ၊ တကာလေဝိယ၊ မေးသောကာလ၌ကဲ့သို့၊ ဗျာက

ရိသုဗြဟ္မာပေကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗာမှတ်အပ်ကုန်၏။ (ဂုတ္တိလ
ဝိမာနဝတ္ထုနာ၊ ဂုတ္တိလဝိမာနဝတ္ထု၏ အတွင်းသည် နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့
ရောက်ပြီ။ ✓။)

[၁၂] [၃-ပါရိစ္ဆတ္တကဝဂ်-၄-ဒုဒ္ဓိဋ္ဌိမာနအတွင်း]

ဒုဒ္ဓိဋ္ဌိမာနဝတ္ထုနာတိ၊ ဒုဒ္ဓိဋ္ဌိမာနဝတ္ထုနဟူသော ဤဝိမာနဝတ္ထု
သည်၊ ဒုဒ္ဓိဋ္ဌိမာန၊ ဒုဒ္ဓိဋ္ဌိမာနဝတ္ထုတည်း၊ ဩဿ၊ ယေ ဝတ္ထု၏ ဥပ္ပတ္တိဖြစ်
ကြောင်းသည်ကား၊ ကာ၊ အဘယ်နည်း။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟ
ရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တေနဝသမယေန၊ ထိုအခါ၌လည်း၊ နာဠကဂါမကေ၊
နာဠကအမည်ရှိသော ရွာငယ်၌၊ အာယသ္မတောရေဝဟဉ္ဇရဿ၊ အရှင်
ရေဝတမထေရ်၏၊ ဥပဋ္ဌာကဿ၊ အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော၊ အညတရဿ၊
တယောက်သော၊ ကုတမ္ဘိကဿ၊ ဆူကြွယ်အား၊ နွေနှစ်ယောက်ကုန်သော၊
မိတဗျော၊ သမီးတို့သည်၊ အဘောသုံ၊ ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏။ တာသုယိ၊ နှစ်
ယောက်တို့တွင်၊ ကော၊ စာယောက်သောသမီးအကြီးသည်၊ ဘဒ္ဒါနာမ၊
ဘဒ္ဒါအမည်ရှိ၏။ ဣတရာ၊ စာယောက်သော သမီးအငယ်သည်၊ သုဘဒ္ဒါ
နာမ၊ သုဘဒ္ဒါအမည်ရှိ၏။ တာသုယိ၊ နှစ်ယောက်တို့တွင်၊ ဘဒ္ဒါ၊ သဒ္ဒါသည်၊
ပတိကုလံ၊ ခင်ပွန်းအိမ်သို့၊ ဂတာ၊ လိုက်သွား၏။ သဒ္ဒါ၊ ယံကံ၏အကျိုးကို
ယုံကြည်၏။ ယသန္နာ၊ ရတနာသုံးပါး၌ကြည်ညို၏။ ဗုဒ္ဓသမ္ပန္နာ၊ ယညာနှင့်ပြည့်
စုံ၏။ ဝဇ္ဇာစ၊ သားသမီးမမွေးသည်ဖြစ်၍ မြုံသည်လည်း၊ ဟောဝိ၊ ဖြစ်၏။
သ၊ ထိုဘဒ္ဒါသည်၊ သာမိကံ၊ လင်ကို၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ကိံ၊ အာဟ၊ အဘယ်
သို့ဆိုသနည်းဟူမူကား၊ မမ၊ ဤ။ ကနိဋ္ဌာ၊ နှစ်မငယ်ဖြစ်သော၊ သုဘဒ္ဒါနာ
မ၊ သုဘဒ္ဒါအမည်ရှိသောမိန်းမသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဩ၊ ထိုသုဘဒ္ဒါကို၊ အာနေ
ဟိ၊ ဆောင်ယူသော၊ အဿာ၊ ထိုသုဘဒ္ဒါအား၊ ပုတ္တော၊ သားသည်၊ သစေ
တဝေယျ၊ အကယ်၍ ရှိသည်ဖြစ်ငြားအံ့၊ သော၊ ထိုသားသည်၊ မမဝိ၊
အကျွန်ုပ်၏လည်း၊ ပုတ္တော၊ သားသည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်၏။ အာယဉ္ဇကုလဝံ
သော၊ ဤအမျိုးအနွယ်သည်လည်း၊ နနသေယျ၊ မပျက်ဘူး။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အာဟ၊ ပြောဆို၏။ သော၊ ထိုခင်ပွန်းဖြစ်သောသူသည်၊ သာဝုတိ၊ ကောင်းပြီ
ဟူ၍၊ သမ္ပုဋိန္တိ၊ တွာမန်ခံ၍၊ ဩဿ၊ ထိုဘဒ္ဒါမိန်းမဆိုတိုင်း၊ အကာသိ၊ ပြု၏။
အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဒ္ဒါ၊ အစ်မကြီးဖြစ်သောဘဒ္ဒါသည်၊ သုဘဒ္ဒိ၊ သုဘဒ္ဒါ

၃၃၆

ဝိမာနဝတ္ထု အတ္ထကထာနိသျှ၊

ကို၊ ဩဝဇ္ဇိအဆုံးမသွန်သင်၏။ ကိ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဩဝဇ္ဇိအဆုံးမသွန်သင်
သနည်း။ သုဘဒ္ဒေသုဘဒ္ဒါ၊ ဒါနသံဝိဘာဝရတော၊ လေးကမ်းစွန့်ကြဲခြင်း၌
မွေ့လျော်သည်။ ဓမ္မစရိယာယ၊ တရားကိုကျင့်ခြင်း၌၊ အပ္ပမတ္တမ၊ မေ့မ
ရော့သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်လေ၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့ပြုသည်ရှိသော်၊ တေ၊ သင်အား၊
ဒိဋ္ဌဓမ္မိကော၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏ အဖြစ်၌ဖြစ်သော၊ အတ္ထော၊
အကျိုးစီးပွားသည် လည်းကောင်း၊ သမ္မရာယိကော၊ တလွန်ဘဝ၌ဖြစ်
လတ္တံ့သော၊ အတ္ထော၊ အကျိုးစီးပွားသည်လည်းကောင်း၊ ဟတ္ထဝတော
ဝေ၊ ဆက်သို့ ရောက်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဩဝဇ္ဇိ၊
ဆုံးမ၏၊ ဣသ၊ ထိုသုဘဒ္ဒါသည်၊ ဩဝဇ္ဇိ၊ ထိုအစိမာဒ္ဒါ၏၊ ဩဝါဒေ၊ အဆုံး
အခွံ၊ ဗြဟ္မာ၊ စာည်၍၊ ဂတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ပဋိပစ္ဆမာ
နာ၊ ရှောင်သည်ရှိသော်၊ ဧကဒိဝသံ၊ စာနေသ၌၊ အာယသ္မန္တံ၊ ရေဝတတ္ထေရံ၊
အရှင်ရေဝတမထေရ်ကို၊ အတ္တဋ္ဌမံ၊ ယိုယ်တော်လျှင်ရှစ်ယောက်မြောက်
ရှိသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ နိမန္တသိ၊ ပင့်ဖိတ်၏၊ ယေ၊ ရော၊ အရှင်ရေဝတ
မထေရ်သည်၊ သုဘဒ္ဒါယ၊ သုဘဒ္ဒါ၏၊ ဝုညောပဝယံ၊ ကောင်းမှု၏ပွားများ
ခြင်းကို၊ အာကင်န္တာ၊ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ သံဃုဒ္ဓေသဝသေန၊ သင်္ဃာဓမ္မ
ညွှန်းသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ သတ္တဘိက္ခု၊ ခုနစ်ပါးသော ရဟန်းတို့ကို၊
ဂဟတော၊ ခေါ်၍၊ ဩဝဇ္ဇိ၊ ထိုသုဘဒ္ဒါ၏၊ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့၊ အဂမာယိ၊ ကြွ
သွားတော်မူ၏၊ ဣသ၊ ထိုသုဘဒ္ဒါသည်၊ ပဿန္တိတ္တာ၊ ကြည်ညိုသောစိတ်
ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာယသ္မန္တံ၊ ရေဝတံ၊ အရှင်ရေဝတမထေရ်ကို၊ တေ၊
ဘိက္ခု၊ ထိုသင်္ဃာဓမ္မညွှန်းသော ရဟန်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပဏီတေန၊
မွန်မြတ်သော၊ ခါဒနီယေန၊ ခဲတွယ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ နာတာဇနီယေန၊ တော
ဇဉ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သဟတ္ထာ၊ မိမိလက်ဖြင့်၊ သန္တုပ္ပေသိ၊ ကောင်းစွာ
ရောင့်ရဲစေ၏၊ ယေ၊ ရော၊ မထေရ်သည်၊ အနုမောဒနံ၊ အနုမော ဒနာကို၊
ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပက္ခမိ၊ ဗြဟ္မာတော်မူလေ၏၊ ဣသ၊ ထိုသုဘဒ္ဒါသည်၊ အပရဘ
ဂေ၊ နောက်အတို့ ဖြစ်သောကာလ၌၊ ကာလံကတွာ၊ သေလွန်၍၊ နိဗ္ဗာနရ
တိနံ၊ နိဗ္ဗာနရတိသံ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏၊ ဣဟ၊ ဗျတ်အပေါင်း
အဖော်၏အဖြစ်သို့၊ ဥပပဇ္ဇိ၊ ရောက်လေ၏၊ ဘဒ္ဒါပန၊ ဘဒ္ဒါသည်ကား၊ ဝုဂ္ဂ
လေသု၊ မဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ ဒါနာနိ၊ အလှူတို့ကို၊ ဒတွာ၊ ပေးလှူသောကြောင့်၊
သက္ကဿ၊ ဒေဝါနမိန္ဒဿ၊ ထိကြားနတ်မင်း၏၊ ပရိစာရိကာ၊ ပရိစာရိကာယ၊
အလုပ်အကျွေး အကြွေအရံ၏၊ ဟုတွာဘာဝေန၊ အဖြစ်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်
လေ၏။

အထံဓိအခါ၌၊ သုဘဒ္ဒါသုဘဒ္ဒါသည်၊ အတ္တနေအမိမိ၏၊ သမ္ပတ္တိ၊
 စည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ ပစ္စဝေက္ခိတွင်၊ ဆင်ခြင်၍၊ အဟံဓိသည်၊ ကေန၊
 အဘယံသို့ သဘောရှိသော၊ ပုညေနကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဣဇ္ဈာနိဗ္ဗာ
 နံရုတိသံ၌၊ ဥပပန္နာနုခေါ်ဖြစ်လာသနည်း၊ ဣတိဤသို့၊ အာဝဇ္ဇန္တိဆင်
 ခြင်သည်ရှိသော်၊ ဘဒ္ဒါယသဒ္ဒါ၏၊ ဩဝါဒေအဆုံးအမ၌၊ ဥပ္ပတ္တာတည်
 ၍၊ ဝံဗဂတာယသံဃာတော်၌ဖြစ်သော၊ ဗြဟ္မဏာယ၊ အလ္လဒါနကြောင့်၊
 ဣမံသမ္ပတ္တိ၊ ဤသို့သောစည်းစိမ်ချမ်းသာသို့၊ သမ္ပတ္တိ၊ ရောက်ချဉ်၊ ဘဒ္ဒါ၊
 ငါ၏အစ်မကြီးဘဒ္ဒါသည်၊ ကဟံနုခေါ်အဘယံမှ၊ ရှိလေသနည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဩလောကေန္တိ၊ ကြည့်လတ်သည်ရှိသော်၊ သက္ကဿ၊ ဆီကြားမင်း
 ၏၊ ပုရိစာရိကာဘာဝေန၊ အလုပ်အကျွေး အခြွေအရံ၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗတ္တံ၊
 ဖြစ်သော၊ ဟံ၊ ဆိုဘဒ္ဒါကို၊ ဗြဟ္မာ၊ ဖြင်၍၊ အနုကမ္မမာနသ၊ အစဉ်သနားခြင်းရှိ
 သည်ဖြစ်၍၊ ထဿ၊ ထိုဘဒ္ဒါ နတ်သမီး၏၊ ဝိမာနံ၊ ဗိမာန်သို့၊ ပါဝိယံ၊
 ဝင်ပြီ။ အထံဓိအခါ၌၊ နံ၊ ထိုသုဘဒ္ဒါကို၊ ဘဒ္ဒါ၊ ဘဒ္ဒါသည်၊ ဒဒ္ဒဋ္ဌမာ
 နာ(လ)မမန္တိ၊ ဒဒ္ဒဋ္ဌမာနာ(လ)မခံဟူ၍၊ ဧတိဂါထာဟိ၊ နှစ်ဂါထာတို့ဖြင့်၊
 ပုစ္ဆိမေး၏၊ ဤမဟာနုဘာဝေ၊ ကြီးသောထန်ခိုး အာနုဘော် ရှိသော၊
 ဒေဝိ၊ နတ်သမီးတို့၊ သင်သည်၊ ဝဇ္ဈေန၊ အရောင်အဆင်းဖြင့်၊ ဒဒ္ဒဋ္ဌမာနာ၊
 အလွန်ထွန်းလင်း တောက်ပလျက်၊ ယသ သာဝ၊ အခြွေအရံဖြင့်လည်း၊
 ယသသိနိ၊ များသောအခြွေအရံရှိသည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗေအလုံးစုံကုန်သော၊
 တာဝတိံသေဒေဝေ၊ တာဝတိံ သာနတ်တို့ကို၊ ဝဇ္ဈေန၊ အရောင်အဆင်း
 ဖြင့်၊ နာတိရောဂတိ၊ သာလွန်၍ တင့်တယ်၏၊ မဟာနုဘာဝေ၊ ကြီးသော
 ထန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဒေဝိ၊ နတ်သမီး၊ ဣတေသဤနေမှ၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေ့ကာ
 လ၌၊ တဝ၊ သင်အား၊ ဒဿနံ၊ ဖြင်ခြင်းကို၊ နာတိဇာနိ၊ မသိစဖူး၊ ဣဒံဤ
 ယခုမြင်ခြင်းသည်၊ ပဌမဒဿနံ၊ ရှေးဦးစွာသောမြင်ခြင်းတည်း၊ ထံ၊ ဆင်
 သည်၊ ကသ္မာကာယာ၊ အဘယံမည်သောနတ်ပြည်မှ၊ နာဂဗ္ဗလ၊ လတ်၍၊
 မမံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ နာမေန၊ သဒ္ဒါဟူသောအမည်ဖြင့်၊ ဘာသသေ၊ နုခေါ်ဆို
 ပေသနည်း၊ ဣတိဤသို့၊ ပုစ္ဆိမေး၏၊ သာဝိ၊ ထိုသုဘဒ္ဒါ သည်လည်း၊
 တသံ၊ ထိုဘဒ္ဒါ နတ်သမီးအား၊ အဟံဘဒ္ဒေ(လ) သဟဗျတန္တိ၊ အဟံ
 ဘဒ္ဒေ(လ)သဟဗျတံဟူ၍၊ ဧတိဂါထာဟိ၊ နှစ်ဂါထာတို့ဖြင့်၊ ဗျာကာသိ၊ ဖြေ
 ကြား၏၊ ဘဒ္ဒေ၊ ရှင်မာတု၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ မာနသ
 ကောဘဝေလျှံ၊ သံ၌၊ သုဘဒ္ဒါ၊ သုဘဒ္ဒါအမည်ရှိသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏၊
 တေ၊ သင်နှင့်၊ သဟဘတိ၊ ယာဝ၊ တူသောလင်ရှိသောမယားသည်လည်း။

၃၃၀ ဝိမာနဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိဿယ

အာသိး+ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏၊ တော-သင်၏၊ ကနိဋ္ဌိကာ- အငယ်ဖြစ်သော အာသိးနိဿယ
ညီမသည် သည်း၊ အာသိး+ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏၊ သာယာ- ထိုအကျွန်ုပ်သည် ကံသယ
သား၊ ခုန့်လှည့်၍ ဘေးဒါယမ္မကံခြင်းကြောင့်၊ နာတေသထိုလူ၏ အဖြစ်မှ၊
ဝိဗ္ဗုမ္မတ္တဘလွတ်ကင်းသည် ဖြစ်၍၊ ရတနာ- သေလွန်ခဲ့သည်ရှိသော နိဗ္ဗာန်ရ
တိန်၊ နိဗ္ဗာန်ရတိတုံ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝါနံ- နတ်တို့၏၊ သဟ- ယုတံ၊ အပေါင်း
အဖော်၊ ။ အဖြစ်၌၊ ဥပပန္နာ- မမှီသနွေအားဖြင့် ဖြစ်၏၊ ။

၂၀ တတ္ထ- ထိုဂါထာ၌၊ ဝဇ္ဇန္တုနာတိ- ဝဇ္ဇန္တုဟူသည် ကား၊ ဝဇ္ဇန္တုဒိသမ္ပတ္တိ
ယာ- အဆင်းအရောင်အစရှိသည်တို့၏ ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်၊ ဒဿနံ နာဘိဇာနာ
ဘိဘိ- ဒဿနံ နာဘိဇာနာမိဟူသည် ကား၊ ဣတော- ဤနေ့မှ၊ ပုဗ္ဗေ- ရှေးကာလ
၌၊ တဝ- ဆင်အား၊ ဒဿနံ- မြင်ခြင်းကို၊ နာဘိဇာနာမိ- မသိစဖူး၊ တံ- သင့်
ကို၊ မယာ- ငါသည်၊ နိဗ္ဗုဗ္ဗုဗ္ဗာ- မမြင်စဖူး၊ ။ ဣတိ အယံ- ဤသည်ကား၊
အတ္ထော- အနက်တည်း၊ တေန- ထိုကြောင့်၊ ဣဒံ ပဉ္စမဒဿနန္တိ- ဣဒံ ပဉ္စမဒေ
ဿနံ ဟူ၍၊ အာဟ- ဆိုပြီး၊ ကသ္မာကယာနု အာဂမ္မနာ မေနဘာသသေမမန္တိ-
ကသ္မာကယာနု အာဂမ္မနာ မေနဘာသသေမမိဟူသည် ကား၊ ကတရဒေဝ
နိကာယတော- အဘယ်နတ်ပြည်မှ၊ အာဂတိ- လာလတ်၍၊ ဉာဒ္ဒေတိ- ဘဒ္ဒါ
ဟူ၍၊ နာမေန- အမည်အားဖြင့်၊ မှံ- ခေါ်ကို၊ အာလပသိ- ခေါ်ဆိုသနည်း၊ ။
အဟံ ဘဒ္ဒေတိတ္ထေ- အဟံ ဘဒ္ဒေဟူသော ဤပါဠိ၌၊ ဉာဒ္ဒေတိ- ဣဒံ- ဘဒ္ဒေဟူ
သော ဤပုဒ်သည်၊ အာလပနံ- ရှေးရှုခေါ်ဝေါ် ခြင်းတည်း၊ ။ သုဘဒ္ဒါသိန္တိ-
သုဘဒ္ဒါသိ' ဟူသည် ကား၊ အဟံ- ငါသည်၊ သုဘဒ္ဒါနာမ- သုဘဒ္ဒါ အမည်ရှိ
သော၊ ဉာဝ- သင်၏၊ တဂိနိကနိဋ္ဌိကာ- ခြိမအငယ်သည်၊ အာသိ- အဟော
သိး+ဖြစ်ပြီး၊ တတ္ထ- ထိုဂါထာ၌၊ ပုဗ္ဗေ- ရှေးဖြစ်သော၊ မနုဿလောကေ-
လူပြည်ဘုရားအားသော၊ ဉာဝ- သင့်၊ တေတယာ- သင်နှင့်၊ သဟဘရိယာ
သမာနဘရိယာ- ဟူသော သင်ရှိသော မယားသည်၊ ဧကသေဝ- စာယေဝံ
ထည်းသော လင်၏သာလျှင်၊ တရိယာ- မယားသည်၊ တဝပတိနေဝေ-
သင့်လင်၏သာလျှင်၊ တရိယာ- တူသောမယားသည်၊ အာသိး+ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏၊
ဣတိ အယံ- ဤသည်ကား၊ အတ္ထော- အနက်တည်း၊ ။

ပုန- တစ်ကြိမ်၊ ဉာဒ္ဒါ- ဘဒ္ဒါနတ်သမီးသည်၊ ဗဟုတ္တကတကလျာဏာ(လ)
ဖလန္တိ- ဗဟုတ္တကတကလျာဏာ(လ) ဖလံ ဟူသော၊ တိတိဂါထာဟိ- သုံးဂါ
ထာတို့ဖြင့်၊ ပုတ္တိ- မေး၏၊ ဉာဒ္ဒေ- ရှင်မသုဘဒ္ဒါ၊ ယေသံ ဒေဝါနံ- အကြင်နိဗ္ဗာ
န်ရတိနတ်တို့၏၊ အန္တရေ- အလမာ်၌၊ တံ- သင်သည်၊ အတ္တနော- မိမိ၏၊
ဇေတိ- အဖြစ်ကို၊ နော- အကျွန်ုပ်တို့အား၊ ကိတ္တယိဿသိ ကံသသိ-

ကြားပြီးဗဟုတ္တကတကလျာဏာများစွာပြုအပ်သော ကုသိုလ်ကံရှိကုန်
သော၊ ပါဏိနောသတ္တဝါတို့သည်၊ တေဒေဝေထိနိဗ္ဗာနရုတိနတ်တို့သို့၊
ယန္တိမဋ္ဌိသန္ဓေ၏အစွမ်းအားဖြင့် ရောက်ရကုန်၏။ ။ အထူးဆိုသို့ဖြစ်
လျက်၊ တုံ့ဆင်သည်၊ ကေနဝဇ္ဇောနအဘယံသို့အကြောင်းကြောင့်၊ ကေန
ဝါအဘယံ သူသည်မူလည်း၊ အနုသာသိတာသုံးမအပ်သည် ဖြစ်၍၊
ကိဒိသေနေဝ၊ အဘယံသို့သဘော ရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဒါနေန၊
အလှူပေးခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ သုဗ္ဗတေန၊ ကောင်းသော အကျင့်ဖြင့်
လည်းကောင်း၊ ယသသိနိ၊ အခြံအရံနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ အသိဖြစ်သနည်း။
သုဘဒ္ဓ၊ သုဘဒ္ဓါ အမည်ရှိသော၊ ဒေဝတေ၊ နတ်သမီး၊ တုံ့ဆင်သည်၊
^{၆၁} နိဗ္ဗာန်အကြင်နိဗ္ဗာနရုတိနတ်တို့၏၊ အန္တရေ၊ အလယ်၌၊ တောဒိသံ၊ ဤသို့
သဘောရှိသော စည်းစိမ်ချမ်းသာသို့၊ ပတ္တာ၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိသေ
သံ၊ ရေးသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဝိပုလံ၊ ပြန့်ပြောသည်၏ အဖြစ်ကို၊ အဇ္ဈဂါ၊
ရပေ၏။ ဣဒံ၊ ဤအကျိုးသည်၊ ကိဿကမ္မဿ၊ အဘယံသို့သဘော
ရှိသော ကုသိုလ်ကံ၏၊ ဗလံ၊ အကျိုးနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိတာ၊ အကျွန်ုပ်
သည်မေးအပ်သော၊ တုံ့ဆင်သည်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ အာရိက္ခ၊ ကြား
ဘိသော။ ။ ပုနတဘန်၊ သုဘဒ္ဓါ၊ သုဘဒ္ဓါသည်၊ အဠေဝ(လ)ပဘာသတိ
တိ၊ အဠေဝ(လ)ပဘာသတိဟူ၍၊ ဗျာကာသိ၊ ဖြေကြားပေ၏။ မဟာနုဘာ
ဝ၊ ကြီးသောတန်ခိုး အာနုဘော်ရှိသော၊ ဒေဝိ၊ နတ်သမီး၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်
သည်၊ ပုရေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ပသန္နာ၊ ဆန္ဒာယုံကြည်သော နှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍၊
သေဟိသကေဟိ၊ မိမိ၏ဥစ္စာဖြစ်ကုန်သော၊ ပါဏိတိ၊ လက်တို့ဖြင့်၊ ဒက္ခိ
ဏေယျဿ၊ မြတ်သောအလှူကို ခံခြင်းငှါထိုက်သော၊ သံဃဿ၊ သံဃာ
တော်မြတ်အား၊ အဠေဝပိဏ္ဏပါတာနိ၊ ရှစ်ပါးသော ဆွမ်းဟုဆိုအပ်ကုန်
သော၊ ဒါနံ၊ အလှူဝတ္ထုကို၊ ယံအဒံ ယံအဒါသိ၊ အကြင်ပေးလှူ ခဲ့ဘူး၏။
မဟာနုဘာဝ၊ ကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘော် ရှိသော၊ ဒေဝိ၊ နတ်သမီး၊
တေန၊ ဆိုသို့သဘောရှိသော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ တော
ဒိသော၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝဇ္ဇော၊ အရောင်အဆင်းသည်၊ ဇာတော၊
ဖြစ်၏။ (ပ)တေန၊ ဆိုသို့သဘောရှိသော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်
၏၊ ဝဇ္ဇော၊ အရောင် အဆင်း သည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်
သော အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပဘာသတိ၊ ထွန်းပစေနိုင်၏။ ၇။

ဗဟုတ္တကတ ကလျာဏာ တေဒေဝေယန္တိဟူသည်ကား၊ ဗဟုတ္တကတ

ကလျာဏာ-များစွာပြုအပ်ပြီးသော ကုသိုလ်ကံရှိကုန်သော၊ မဟာပုည၊
 ကြီးကျယ်သော ဘုန်းကံရှိကုန်သော၊ ပါဏိနော-သတ္တဝါတို့သည်၊ တ
 နိဗ္ဗာနရတိဒေဝေ-ထိုနိဗ္ဗာနရတိနတ်တို့သို့၊ ဥပ္ပဇ္ဇဝသေန-ပဋိသန္ဓေအား
 ဖြင့်ဖြစ်ခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ယန္တိဝန္တန္တိ-ရောက်ကုန်၏။ ပါဏိနော
 သတ္တဝါသတ္တဝါတို့သည်၊ ယေသံနိဗ္ဗာနရတိနံ ဧဝါနံ၊ အကြင်နိဗ္ဗာနရတိ
 နတ်တို့၏၊ အန္တရေ၊ အလယ်၌၊ တံ၊ ဆင်သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဇာတိ-
 အဖြစ်ကို၊ ကိတ္တယိဿသိ ကထေသိ၊ ဆိုပြီး၊ ဣတိအယံ-ဤသည်ကား၊
 ၇ ယောဇနာ-ယောဇနာခြင်းတည်း။ ၈ ကေန ဝဇ္ဈေနာတိ-ကေနဝဇ္ဈေန
 ဟူသည်ကား၊ ကေနကာရဏေန-အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ ကိဒိသေ
 နေဝါတိတ္ထေ၊ ကိဒိသေနောဟူသောဤပါဌ၌၊ ဧဝသဒ္ဓေါ၊ ဧဝသဒ္ဓါသည်၊
 သမုစ္စယတ္ထော-သမုစ္စည်းအနက်ရှိ၏။ ကိဒိသေန၊ အဘယ်သို့သဘောရှိ
 သော၊ ခါနေနဝါ-အလှူဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဣတိအယံ-ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ၉၊ ဓာနည်ကား၊ အယမေဝ၊ ဤကိဒိသေနဟူသော
 ပါဌသည်သာလျှင်၊ ပါဌော-ပါဌရင်းတည်း။ သုဗ္ဗတေနာတိ-သုဗ္ဗတေန
 ဟူသည်ကား၊ သုန္ဓရေန-ကောင်းမြတ်သော၊ ဝတေန-အကျင့်ဖြင့်၊ သုဝိ
 သုဒ္ဓေန၊ အလွန်သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော၊ သိလေန၊ သိလဖြင့်၊ ဣတိအယံ-
 ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ၁၀၊ အဋ္ဌေဝ ပိဏ္ဍပါတာနီတိဣမိ
 နာ၊ အဋ္ဌေဝ ပိဏ္ဍပါတာနိ ဟူသောဤပါဌဖြင့်၊ အဋ္ဌန္တံ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊
 ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ဒိန္တပိဏ္ဍပါတေ-ပေးလှူအပ်သော ဆွမ်းတို့ကို၊
 သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ အဒဒန္တိ-အဒံဟူသည်ကား၊ အဒါဝိ-
 ပေးလှူပြီး၊ ဧ-ဤသို့၊ သုဘဒ္ဓါယ၊ သုဘဒ္ဓါသည်၊ ကထိတေ၊ ဖြေကြားလတ်
 သော်၊ ပုန၊ တတန်၊ ဘဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါနတ်သမီးသည်၊ အဟံတယာ(လ)ဖလန္တိ-
 ၂ အဟံတယာ(လ)ဖလံဟူ၍၊ ဝုန္တိ၊ မေးပြီး၊ ၂ သုဘဒ္ဓေ၊ သုဘဒ္ဓါ အမည်ရှိ
 သော၊ ဒေဝတေနတ်သမီး၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝုရေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ပသန္နာ-
 သဒ္ဓါကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွေးဖြစ်၍၊ သေဟိသကေဟိ-မိမိ
 ဥစ္စာဖြစ်ကုန်သော၊ ပါဏိတိ၊ လက်တို့ဖြင့်၊ တယာ၊ သင်ထက်၊ ဗဟုတရေ၊
 အထူးသဖြင့် များမြတ်ကုန်သော၊ သညတေ၊ ဣယံ နှုတ်နှလုံး သုံးပါးလုံး
 တို့ကို စောင့်ရှောက်တတ်ကုန်သော၊ ဗြဟ္မစရိယေ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို
 ကျင့်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ အန္ဓပါနေန၊ ဆွမ်းအပျော်ဖြင့်၊ တဗ္ဗ
 ဝေထိ၊ ရောင့်ရဲစေခဲ့ဘူး၏။ ၂၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ တယာ၊ သင်ထက်၊
 ဗဟုတရံ၊ အထူးသဖြင့်များမြတ်စွာ၊ ဒတွာ၊ ပေးလှူပူဇော်ပါလျက်၊ ဟိန

ကာယူပဂါ-မုတ်ညံ့သောတာဝတိံသာ၌ဖြစ်လာရ၏။ ကထံ၊ အဘယံသို့
 သော အကြောင်းကြောင့်၊ တံ၊ သင်သည်။ အပ္ပတရံ၊ အကျွန်ုပ်အောက်
 နည်းစွာ၊ ဒတွာ၊ ပေးလှူသည် ဖြစ်ပါလျက်၊ ဝိသေသံ၊ ထူးမြတ် သည်၏
 အဖြစ်ကို၊ ဝိပုလံ၊ ပြန့်ပြောသည်၏ အဖြစ်ကို၊ အဇ္ဈဂါ၊ ရပေသနည်း၊ သု
 ဘဒ္ဒေ၊ သုဘဒ္ဒါအမည်ရှိသော၊ ဒေဝတေ၊ နတ်သမီး၊ ဣဒံပလံ၊ ဤအကျိုး
 သည်၊ ဣဿကမ္မဿ၊ အဘယံသို့သောကုသိုလ်ကံ၏၊ ပလံ၊ အကျိုးနည်း။
 ဝုတ္တိတမ၊ ငါးမေးအပ်သော၊ တံ၊ သင်သည်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ အာရိက္ခ၊
 ဖြေကြားသော။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ တယာတိ၊ ဣဒံ-တယာဟူသော
 ဤသဒ္ဒါသည်၊ နိဿဂ္ဂေ၊ ပစ္စမိအနက်၌၊ ကရထဝစနံ၊ ကရိုဏ်းဝိဘတ်ရှိ
 သောသဒ္ဒါတည်း။ ။ ✓

ဝုနံ၊ စာဘန်၊ သုဘဒ္ဒါ၊ သုဘဒ္ဒါအမည်ရှိသော နတ်သမီးသည်၊ မနောဘာ
 ဝနိယော(လ)၊ ဗလန္တိ၊ မနောဘာဝနိယော (လ)၊ ဗလံဟူ၍၊ အတ္တနာ၊ မိမိ
 သည်၊ ကတကမ္မံ၊ မြဲခဲ့ဘူးသော ကုသိုလ်ကံကို၊ ကထေသိ၊ ဖြေဆို၏။ ။
 ဩ၊ နန္ဒ၊ ရှင်မတဒ္ဒါ၊ ဝုရေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ မနောဘာဝနိယော၊ နှလုံးကိုပွားစေ
 တတ်သော၊ ရေဝတော၊ ရေဝတ အမည်တော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
 သည်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဩန္တိဇ္ဈော၊ မြင်ဘူးသော အဆွေခင်ပွန်းသည်၊ အဟု၊
 ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ ဩ၊ နန္ဒ၊ ရှင်မတဒ္ဒါ၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ အတ္တနာ၊ ကိုယ်
 တော်နှင့်၊ အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ယောက်မြောက်သော၊ ရေဝတံ၊ ရေဝတအမည်တော်
 ရှိသော၊ တံ၊ ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းကို၊ ဩ၊ နန္ဒ၊ ရှင်မတဒ္ဒါ၊ မန္တသိ၊ ပင့်တိတ်
 ခဲ့ဘူး၏။ ။ ဩ၊ နန္ဒ၊ ရှင်မတဒ္ဒါ၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ အတ္တ ဝုရေ၊ ကျွေး
 အကျိုးစီးပွားကိုရှေးရှုသော၊ သောရေဝတော၊ ထိုရှင်ရေဝတမထေရ်
 သည်၊ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ အနုကမ္မိယ၊ အစဉ်သနားသဖြင့်၊ သုဘဒ္ဒေ၊ သုဘဒ္ဒါ၊
 တံ၊ သင်သည်၊ သံဇောသံဃဿ၊ သံဃာတော်အား၊ ဒေဟိ၊ ပေးလှူလော့၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်ဆို၏။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊
 တဿ၊ ထိုရေဝတမထေရ်၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ အကရိ၊ လိုက်နာ၏။ ။
 ဩ၊ နန္ဒ၊ ရှင်မတဒ္ဒါ၊ အပ္ပမေယျ၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်သောကုဏ်ရှိသောသံဃာ
 တော်၌၊ ပတိဗ္ဗိတာ၊ တည်စေအပ်သော၊ သံဃဂတာ၊ သံဃာတော်သို့
 ရောက်သော၊ သဒ္ဒကိဏာ၊ ထိုအလှူဒါနဝတ္ထုသည်၊ မဟပ္ပလ္လာ၊ အကျိုး
 ကြီးမြတ်သည်၊ နဟာတိ၊ ဖြစ်၏။ တယာ၊ သင်သည်၊ ပုဂ္ဂလေသုပုဂ္ဂလာနံ၊
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဒိန္နံ၊ ပေးလှူအပ်၏၊ တဝ၊ သင်၏၊ တံဒါနံ၊ ထိုအလှူသည်၊
 မဟပ္ပလံ၊ အကျိုးကြီးမြတ်သည်၊ နဟာတိ၊ မဖြစ်။ ။

၂၁ တတ္ထံဆိုဂါထာ၌၊ မနောဘာဝနိယောတိ၊ မနောဘာဝနိယောဟူသည် ကား၊ မနဝဗ္ဗနကော၊ စိတ်နှလုံးကို ပွားစေတတ်သော၊ ဥဠာရဂုဏတာယ၊ ကြီးကျယ်ပြန့်ပြောသော ဂုဏ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သမ္ဘာဝနိယော၊ သူခပ်သိမ်းတို့သည် ခြီးမွမ်းအပ်သော၊ သန္တိဋ္ဌောတိ၊ သန္တိဋ္ဌောဟူသည် ကား၊ နိမန္တနဝသေနယင့်တိတ်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဗောဓိတော၊ သိ စေအပ်၏၊ ကာလိတော၊ လျှောက်ထားပြောကြားအပ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တာဟံဘဒ္ဒေနိမန္တေသိ၊ ရေဝတံအတ္တနုဋ္ဌမန္တိ၊ တာဟံဘဒ္ဒေနိမန္တေသိ၊ ရေဝတံအတ္တနုဋ္ဌမဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်ပြီ။ မနောဘာဝနိယံ၊ စိတ်နှလုံးကို ပွားစေတတ်သော၊ တံအယံရေဝတံ၊ ထိုအရှင်ရေဝတမထေရ်ကို၊ အတ္တ နာ၊ မိမိနှင့်၊ အဋ္ဌမံ၊ မှတ်ယောက်မြောက်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဘတ္တေန၊ ဆွမ်းဖြင့်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ နိမန္တေသိ၊ ယင့်တိတ်၏။ သောမေအတ္တ ပုရေက္ခာရောတိ၊ သောမေအတ္တပုရေက္ခာရောဟူသည်ကား၊ သော၊ အယော ရေဝတော၊ ထိုအရှင်ရေဝတမထေရ်သည်၊ ဒါနဿ၊ အလှူဒါန၏၊ မဟပ္ပလ ဘာဝက၊ ရုဏေန၊ အကျိုးကြီးမြတ်သည်၏အဖြစ်ကို ပြုတော်မူပေသဖြင့်၊ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ အတ္တပုရေက္ခာရော၊ အကျိုးစီးပွားကို ရှေးရှုသည်ဖြစ်၍၊ ဟိ တေသိ၊ အကျိုးစီးပွားကိုအလိုတော်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သံစောဒေဟိတိမံအဝေါ စာတိ၊ ခံစောဒေဟိတိမံအဝေါဟူသည်ကား၊ သုဘဒ္ဒေ၊ သုဘဒ္ဒါ၊ တံ၊ သင် သည်၊ အဋ္ဌန္တံ၊ ဘိက္ခုနံ၊ ပါးကုန်သောရဟန်းတို့အား၊ ယဒိဒါတုကံ၊ မာ၊ အကယ်၍လျှင်၊ ဤ အလိုရှိသည်ဖြစ်ပါမူကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ပုဂ္ဂလဂတာယ၊ မုတ္တိ၊ လံသို့ရသော၊ ဒက္ခိဏာယ၊ အလှူထက်၊ သံဃဂတာ၊ သံဃာတော်သို့ရောက်သော၊ ဒက္ခိဏာဝေ၊ အလှူသည်သာလျှင်၊ မဟပ္ပ လတရော၊ အကျိုးကြီးမြတ်၏၊ ဣသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သံဃာသမာ၊ သံဃာ တော်အား၊ ဒေဟိ၊ လှူလော၊ သံဃံ၊ သံဃာတော်ကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒေဟိ၊ ပေးလှူလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ အဘာသိ၊ ဆိုပြီ။ တန္တိ၊ တံဟူသည်ကား၊ တံဒါနံ၊ ထိုအလှူသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သုဘဒ္ဒါယ၊ သုဘဒ္ဒါနတ်၊ သမီးသည်၊ ပုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဘဒ္ဒါ၊ ဘဒ္ဒါနတ်သမီးသည်၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ သမ္ပန္နိန္ဒြိယန္တိ၊ ပန်ခံလို သည်ဖြစ်၍၊ ဥက္ကရိတ၊ အတိုင်းထက်အလွန်လည်း၊ တထာ၊ ထိုသုဘဒ္ဒါနတ် သမီးပြောဆိုတိုင်း၊ ပဋိပဋိတုကာမာ၊ ကျင့်လိုသည်ဖြစ်၍၊ ဣဒါနေဝါဟံ ဇာနာမိ(လ)ပုနပုနန္တိ၊ ဣဒါနေဝါဟံဇာနာမိ(လ)ပုနပုနံဟူသော၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်ပြီ။ သုဘဒ္ဒါ၊ အရှင်မသုဘဒ္ဒါ၊ သံဃောသံဃာဿ၊

သံဃာတော်အား၊ ဒါနံပေးလှူကြောင်းဖြစ်သော ဒါနကုသိုလ်ကံသည်၊
 မဟာဗုဒ္ဓအကျိုးကြီးမြတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣဒါနေဝယသုအခါ၌သာလျှင်၊
 အဟံအကျွန်ုပ်သည်၊ ဇာနသိသိရ၏၊ သုဘဒ္ဒေအရှင်မသုဘဒ္ဒါ၊ သာဟံ
 သာအဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ မနုဿတ္တံလူ၏အဖြစ်သို့၊ တံတရောကံ
 သည်ရှိသော်၊ ဗညူအလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အခြင်းအရာကိုသိသည်၊ ဝိတ
 မစ္ဆရာမောင်းသောမစ္ဆရရှိသည်၊ ဗြဟ္မမတ္တဿမေမေလောသသည်၊ ဟုတွင်
 ဖြစ်၍၊ သံဃောသံဃဿ၊ သံဃာတော်အား၊ ဒါနာနိလ္လဘယဝတ္ထုတို့ကို၊
 ဝုနပ္ပနံအဘန်တလဲလဲ၊ ဒဿာမိပေးလှူအံ့၊ သုဘဒ္ဒါပနသုဘဒ္ဒါသည်
 ကား၊ အတ္တနောမိမိ၏၊ ဒေဝလောကမေဝနိဗ္ဗာနရတိနတ်ပြည်သို့သာလျှင်၊
 ဂတာသွားလေ၏။

အထ၊ ဆိုအခါ၌၊ သက္ကောဒေနမိန္ဒော၊ ဆိုကြားနတ်မင်းသည်၊ သဗ္ဗေ
 အလုံးစုံကုန်သော၊ တာဝတိံသေဒေဝေ၊ တာဝတိံသာနတ်တို့ကို၊ အတ္တ
 နောမိမိ၏၊ သရိရောဘာသေန၊ ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါဖြင့်၊ အဘိဘုယျ၊
 လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်၍၊ ဝိရောစမာနံ၊ တင့်တယ်သော၊ သုဘဒ္ဒ၊ သုဘဒ္ဒါအမည်
 ရှိသော၊ ဒေဝဓိတရံ၊ နတ်သမီးကို၊ ခြံသွားမြင်၍၊ တာသံ၊ ထိုနှစ်ယောက်
 သောနတ်သမီးတို့၏၊ တဉ္စကထာသလ္လာပံ၊ ဆိုသို့အချင်းချင်းပြောဆိုကြ
 သောစကားကိုလည်း၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ တာဝဒေဝေ၊ ထိုခဏ၌သာလျှင်၊
 သုဘဒ္ဒါယသုဘဒ္ဒါနတ်သမီးသည်၊ အန္တရဟိတာယ၊ ကွယ်ပျောက်ခဲ့
 သည်ရှိသော်၊ တံ၊ ထိုနတ်သမီးကို၊ အယံနာမာတိ၊ ဤအမည်ရှိသောနတ်
 သမီးဟူ၍၊ အဇာနန္တော၊ မသိရကား၊ ကာသော(လ)၊ အတိရောစသီတိ၊
 ကာသော(လ)အတိရောစသီဟူ၍၊ ဘဒ္ဒိယာဒ္ဒါနတ်သမီးကို၊ ဝုန္တိမေး၏။
 ဤသို့ဆို၍၊ ယာဒေဝတာ၊ အကြင်နတ်သမီးသည်၊ ဣယံ၊ ဆင်နွှဲ၊ သဟ-
 တကွ၊ မန္တိယတေ၊ ပြောဆို၏၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တာဝတိံသေ
 ဒေဝေ၊ တာဝတိံသာနတ်တို့ကို၊ ဝတ္ထေန၊ အရောင်အဆင်းဖြင့်၊ အတိရော
 စသီ၊ သာလွန်၍ တင့်တယ်၏၊ သောဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သမီးသည်၊ ကာ၊
 အဘယ်အမည်ရှိသောနတ်သမီးနည်း၊ သာဝိ၊ ဆိုဘဒ္ဒါနတ်သမီးသည်
 လည်း၊ အဿ၊ ထိုသိကြားမင်းအား၊ မနုဿဘူတာ(လ)၊ ဝိရောစသီတိ၊
 မနုဿဘူတာ(လ)ဝိရောစသီဟူ၍၊ ကထေသိ၊ ပြောဆို၏၊ ဤဒေဝိန္ဒုနတ်
 တို့ကိုအစိုးရသောသိကြားမင်း၊ သာဒေဝတာ၊ ဆိုနတ်သမီးသည်၊ ဝုဗ္ဗေ၊
 ရှေးဘဝ၌၊ မနုဿကေတာဝေ၊ ဆုံးပြည်၌၊ မနုဿဘူတာ၊ လူ၏အဖြစ်သို့
 ရောက်သည်ရှိသော်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်နှင့်၊ သဟဘရိယာစ၊ တူသောလင်ရှိ

၂၃

၃၄၄

ဝိမာနဝတ္ထုအတ္ထကထာနိသျှ၊

သောမယသံသညလည်း၊ အာသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏၊ ကနိဋ္ဌိကာ၊ အငယ်ဖြစ်သော
 တဂိနိဋ္ဌိမသညလည်း၊ အာသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏၊ ဧဝိန္ဒနတ်တို့၏ ဧရှင်ဖြစ်
 သောသိကြားမင်း၊ သံစောသံစာသမ္ဘာသံစာတော်အား၊ ဒါနာနိ၊ လှူဘွယ်
 ဝတ္ထုတို့ကို၊ ဒတ္တာနုပေးလှူခြင်းကြောင့်၊ ကတပုညာ၊ ပြုအပ်ပြီးသော
 ကုသိုလ်ရှိသော၊ သာ၊ ဆိုနတ်သမီးသည်၊ ဝိရောစသိ၊ ဓာတ်တယ်၏။
 အထ၊ ထိုအခါ၌၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊ တဿာ၊ ထိုဘုရားနတ်သမီး
 အား၊ သံစာဂကာယ၊ သံစာတော်သို့ရောက်သော၊ ဒက္ခိတာယ၊ အလှူ
 ဝတ္ထု၏၊ မဟပ္ပလဘာဝံ၊ အကျိုးကြီးမြတ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒေသန္တော၊
 ပြုလျက်၊ ဓမ္မဿရာ၊ စကားကို၊ ကထေသိ၊ ပြောဟော၏၊ တေန၊ ထို
 ကြောင့်၊ ဓမ္မေန(လ)၊ မပေန္တိဌာနန္တိ၊ ဓမ္မေန(လ)၊ မပေန္တိဌာနံဟူ၍၊ ဝတ္တံ၊
 မိန့်အပ်ပြီး၊ ဩဘန္ဒေ၊ အခွါနတ်သမီး၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ တေ၊ သင်၏၊ တဂိ
 နိ၊ ခြံမသည်၊ အပ္ပမေယျ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးအာနုဘော်၏ အစွမ်းအားဖြင့်
 နှိုင်းယှဉ်ခြင်းငှါ မတတ်နိုင်သော၊ သံစာမိ၊ သံစာတော်၌၊ ဒက္ခိတာ၊ အလှူ
 ကို၊ ယံသသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ပတိဋ္ဌပေသိ၊ တည်ငြိမ်၏၊ တသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ ဓမ္မေန၊ အသင့်အားဖြင့်၊ တယာ၊ သင့်ထက်၊ ဝိရောစသိ၊ ဓာတ်တယ်
 ၏၊ ဟိ၊ ဆိုစကားသင့်စွ၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဒိန္နံ၊ ပေးလှူ
 ကြောင်းဖြစ်သော ကုသိုလ်ကံသည်၊ မဟပ္ပလံ၊ ကြီးမြတ်သောအကျိုးရှိ
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သံဝိဘာဂဿ၊ ဝေဘန်ပေးကမ်းခြင်း ကုသိုလ်၏၊
 ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို၊ ဂိဇ္ဈကုဋ္ဌမိ၊ ဂိဇ္ဈကုဋ္ဌိ အမည်ရှိသော၊ ပဗ္ဗ၊ တ၊ တောင်၌၊
 ဝသန္တော၊ ဆီတင်းသုံးနေတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ မယာ၊
 ဝေါသည်၊ ပုစ္ဆိတော၊ မေးအပ်ပြီး၊ ဩဘန္တော၊ အရှင်ဘုရား၊ ယဇမာနာနံ၊
 ပေးလှူပူဇော်ကုန်သော၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏၊ ဩပမိကံ၊ ခန္ဓာအစရှိသော
 ဥပမိကိုပြုတတ်သော အလှူရှိသော၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို၊ ကရောန္တာနံ၊
 ပြုကုန်သော၊ ပုညပေက္ခာနံ၊ ကောင်းမှု၏အကျိုးကို အလိုရှိကုန်သော၊ ပါဏိ
 နံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ ကတ္ထု၊ အဘယ်သို့သော အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဒိန္နံ၊ ပေးလှူ
 ကြောင်းဖြစ်သောဒါနကုသိုလ်ကံသည်၊ မဟပ္ပလံ၊ ကြီးမြတ်သော အကျိုးရှိသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မယာ၊ ဝေါသည်၊ ပုစ္ဆိတော၊ မေးအပ်ပြီး၊
 ဩဘန္တော၊ အရှင်ဘုရား၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အလှူခံ ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဒိန္နံ၊ ပေးလှူကြောင်းဖြစ်
 သောဒါန ကုသိုလ်ကံသည်၊ မဟပ္ပလံ၊ ကြီးမြတ်သော အကျိုးရှိသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သံဝိဘာဂဿ၊ ပေးကမ်းဝေဘန်ခြင်း တည်းဟူသောဒါန
 ကုသိုလ်ကံ၏၊ တံဝိပါကံ၊ ထိုအကျိုးကို၊ သကံ၊ သတ္တဝါတို့၏ကိုယ်ဥစ္စာ

ဖြစ်သော၊ ကမ္မဗလံကံကံ၏အကျိုးနှစ်ပါးကို၊ ဇာနိဇာနိန္ဒြေသိတေဝိမု
သော၊ ဗုဒ္ဓေါ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မေ၊ ခေါ်အား၊ ဝိယာကာသိ-ဖြေကြား
^၁တော်မူပြီ။ ။ မဟာရာဇ-မင်းမြတ်၊ ပဋိပန္နာ၊ မဂ်၌တည်ကုန်သော၊ စတ္တာ
ရောစ၊ -လေးယောက်ကုန်သော ဂုတ္တိလ်တို့လည်းကောင်း၊ ဗလေ၊ ဗိုလ်၌၊
ဌိကာ၊ -တည်ကုန်သော၊ စတ္တာရောစ၊ -လေးယောက်ကုန်သော ဂုတ္တိလ်
တို့လည်းကောင်း၊ ဇေသဇေသသံဃော၊ ဤရှစ်ယောက်သောဂုတ္တိလ်တို့၏
အပေါင်းဖြစ်သော သံဃာတော်သည်၊ ဥဇ ဘူတော၊ -ပြောင့်မတ်သော
အဖြစ်သို့ရောက်တော်မူ၏၊ ပညာသီလသမာဟိတော၊ မညာသီလနှင့်ပြည့်
^၂စုံတော်မူ၏။ ။ မဟာရာဇ-မင်းမြတ်၊ ယဇမာနာနံ၊ -ပေးလှူကုန်သော၊
မနုဿာနံ၊ လူတို့၏၊ ဩပဓိကံ၊ -ခန္ဓာအစရှိသော ဥပဓိကို ပြုတတ်သော
သဘောရှိသော၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို၊ ကရေန္တာနံ၊ ပြုကုန်သော၊ ပုညပေက္ခာ
နံ၊ ကောင်းမှု၏အကျိုးကိုအလိုရှိကုန်သော၊ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ သံဃော
သံဃဿ၊ သံဃာတော်အား၊ ဗိန္နံ၊ ပေးလှူကြောင်းဖြစ်သောဒါနကုသိုလ်ကံ
သည်၊ မဟပ္ပလံ၊ ကြီးမြတ်သောအကျိုးရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝိယာကာသိ-ဖြေကြားတော်မူပြီ။ ဘဒ္ဒေ၊ ဘဒ္ဒါ၊ ဇေသ-ဟိ ဇေသဝေဝသံ
ဃော၊ ဧဝံသံဃာတော် သည်သာလျှင်၊ ဝိပုလော-ပြန့်ပြောကြီးကျယ်ခြင်း
၏အကြောင်းဖြစ်၏၊ မဟဂ္ဂတော၊ ရုဏ်ကျေးဇူးတို့ဖြင့် ဖြစ်သည်၏အဖြစ်
သို့ရောက်၏။ ဇေသဇေသ သံဃော၊ -ထိုသံဃာတော်သည်၊ ဥဒမ္မ၊ ရေ၏
တည်ရာဖြစ်သော၊ သာဂရော၊ သမုဒ္ဒရာသည်၊ ဥဒကတော၊ ရေအားဖြင့်၊
အပ္ပမေယျောဇ္ဇဝ၊ -ရေတွက်ခြင်းငှါ မတတ်နိုင်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထို
အတူ၊ ဂုဏတေ၊ ရုဏ်အားဖြင့်၊ အပ္ပမေယျော၊ ရေတွက်ခြင်းငှါ မတတ်
နိုင်၊ ဇေတဟိဇေတဝေ၊ -ထိုရှစ်ယောက်သောအရိယာ သံဃာတော်မြတ်တို့
သည်သာလျှင်၊ သေဋ္ဌာ၊ မြတ်ကုန်၏။ နရဝိရသဝဂ္ဂာ၊ -ဗီရိယနှင့်ပြည့်စုံ
တော်မူသောဘုရားမြတ်၏တပည့်သားဖြစ်ကုန်သော၊ ပဏိကရာ၊ အရောင်
အဆင်းကို ပြုတတ်သော ဂုတ္တိလ်တို့သည်၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဓမ္မံ၊
တရားကို၊ ဥဒိသန္တိ၊ ဟောတော်မူကုန်၏။ ဘိန္ဒေ၊ ဘိန္ဒါ၊ ယေ၊ အကြင်သူ
တို့သည်၊ သံဃံ၊ သံဃာတော်ကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်မှတ်၍၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒေန္တိ၊
ပေးလှူကုန်၏၊ နတသံ၊ ထိုသူတို့ အား၊ ဣဒိန္နံ၊ ကောင်းသောပေးလှူခြင်းသည်၊
သုဟုတံ၊ ကောင်းသောဆောင်ပို့ခြင်းသည်၊ သုယိဋ္ဌံ၊ -ကောင်းသောပူဇော်
ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သံဃဂတော၊ -သံဃာတော်သို့ ရောက်သော၊
ပတိဋ္ဌိတာ၊ -သံဃာတော်၌ တည်သော၊ သာဒက္ခိတာ၊ -ထိုအလှူသည်၊

၁၂

မ ဘဗ္ဗလော-အကျိုးကြီးမြတ်သည်၊ လောကဝိဒုတိ-ဘုရားမြတ်တို့သည်၊
 ၅ ဝဏ္ဏိတံ-ပြီးမွမ်းတော်မူအပ်သည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ ဘဒ္ဒေယာဒ္ဓါ၊
 လောကေ-သတ္တလောက၌၊ ယေအကြင်သူတို့သည်၊ ဝေဒဇာတာ-ဖြစ်
 သောငှါ-မြောက်ခြင်း ရှိကုန် သည်ဖြစ်၍၊ ဝေဒဒိသံ-ဤသို့ သဘောရှိ
 သော၊ ပုညံ-ကုသိုလ်ကံကို၊ အနုသာရန္တာ-အတန်တလဲလဲ-အောက်မေ့
 ကုန်သူကံ၊ ပိဝရန္တံ-သွားလာကျင်လည်ကုန်၏၊ တေ-ဆိုသူတို့သည်၊ သမူ
 လံ-အဝိဇ္ဇာအစရှိသောမူလတို့နှင့် တကွဖြစ်သော၊ မစ္ဆေရမလံ-မစ္ဆေရ
 တည်းဟူသော အညစ်အကြေးကို၊ ဝိနေယျ-ပယ်ပျောက်၍၊ အနိန္ဒိတသ-
 ပညာရှိသူတော်ကောင်းတို့သည်မကွဲရဲအပ်ကုန်သည်၊ ဟုတွင်ဖြစ်ကုန်၍၊
 သတ္တံ-နတ်ပြည်ဖြစ်သော၊ ဌာနံ-အရပ်သို့၊ ဥပေန္တိ-ကပ်ရကုန်၏။ ။

၂ တတ္ထ-ဆိုဝါထာ၌၊ ဓမ္မေနာတိ-ဓမ္မေန ဟူသည်ကား၊ ကာရဏေန-
 အကြောင်းအားဖြင့်၊ ဝါ-စာနည်းကား၊ ဥာယေန-အသင်အားဖြင့်၊ တယာတိ
 ဣဒံ-ဓာယာဟူသောဤသဒ္ဓါသည်၊ နိဿယောပဗ္ဗမိအနက်၌၊ ကရဏဝစနံ-
 ကရိုဏ်ဝိဘတ်တည်း၊ ဣဒါနိ-ယခုအခါ၌၊ ဓမ္မေနာတိ-ဓမ္မေနဟူ၍၊ ဝတ္တံ-
 ဆိုအပ်သော၊ တံကာရဏံ-ဆိုအကြောင်းကို၊ ဒေသတု-ပြခြင်းငှါ၊ ယံသံ
 စာမိအပ္ပမေယျ ပတိဋ္ဌပေသိဒက္ခိဏန္တံ-ယံသံစာမိအပ္ပမေယျပတိဋ္ဌပေ
 သိဒက္ခိဏံဟူ၍၊ ဝတ္တံ-ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊ အပ္ပမေယျတိ-အပ္ပမေယျဟူ
 သည်ကား၊ ဂုဏာနုဘာဝသစ၊ သုဏ်ကျေးဇူးအာနုဘော်၏လည်းကောင်း၊
 အတ္တနိမိတ္တိ-ကတိနံ-ပြုအပ်ကုန်သော၊ ကာရာနံ-ကောင်းမှုကံတို့၏၊ ဗလ
 ဝိသေသသမာဓိ-အကျိုးအထူး၏လည်းကောင်း၊ ဝသေန-အစွမ်းအားဖြင့်၊
 ပမိနိတု-နိုင်ယှဉ်ခြင်းငှါ၊ အသတ္တ-ဏေယျ-မတတ်ကောင်းမတတ်နိုင်
 သော၊ ။ အယဉ္ဇအတ္ထော-ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတော- မြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ သဗ္ဗုခါ-မျက်မှောက်တော်၌၊ သုတော-ကြားနာခဲ့ရ၏၊ သဗ္ဗုခါ-
 မျက်မှောက် တော်၌၊ ပဋိဂ္ဂဟိတော-နာခံမှတ် ယူအပ်၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊
 ဒေသန္တန္တာ-မြလိုသောသိကြားမင်းသည်၊ ပုစ္ဆိတောတိ-အာဒိ-ပုစ္ဆိတော
 ဤသို့အစရှိသည်ကို၊ အာဟာ-ဆိုပြီ။ တတ္ထ-ဆိုဝါထာ၌၊ ယဇမာနာနန္တိ-
 ယဇမာနာနံ ဟူသည်ကား၊ ဒန္တာနံ-ပေးလှူပူဇော်ကုန်သော၊ ပုညဇေ-ကွာနု
 ပါဏိနန္တိ-ပုညပေကွာနု ပါဏိနံဟူ၍၊ အနုနာသိကလောပံ-နိဂ္ဂဟိတံ၏
 ကျေခြင်းကို၊ ကတွံ-ပြု၍၊ နိဒ္ဒေသေ-ညွှန်ခြင်းကို၊ ကတေ-ပြုတော်မူအပ်
 ၍၊ ပုညဗလံ-ကောင်းမှု၏အကျိုးကို၊ အာကန္တိန္တာနံ-အလိုရှိကုန် သော၊
 သတ္တာနံ-သတ္တဝါတို့၏၊ ဩပမိကန္တိ-ဧဝံ-ဤကံဟူသောဤပါဌ၌၊ ဥပမိ

နာမဉ္စပဒိတို့မည်သည်ကား၊ ခန္ဓာ-ခန္ဓာဘို့တည်း၊ ဥပဓိဿ၊ ခန္ဓာဟူသော
 ဥပဓိကို၊ ကာရအသိလံ၊ မြှောက်တတ်သော အလေ့သည်၊ အတ္ထိ၊ ဤ၊ ဣတိတသ္မာ-
 ထိုကြောင့်၊ ဩပဓိကံ၊ ဩပဓိကမည်၏၊ ဝါ၊ စာနည်းကား၊ ဥပဓိပယောဇ-
 နံ-ခန္ဓာဟူသော ဥပဓိသျှင်အကျိုး ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိတသ္မာ-
 ထိုကြောင့်၊ ဩပဓိကံ၊ ဩပဓိကမည်၏၊ အတ္တတာဝ ဇနကံ၊ ခန္ဓာကိုယ်
 အတ္တတာဝကို ဖြစ်စေတတ်သော၊ ပဋိသန္တိပဝတ္တိဝိပါကဒါယကံ၊ ပဋိသန္ဓေ
 အကျိုးပပတ္တိအကျိုးကိုပေးတတ်သော၊ ဝုညံ၊ ကောင်းမှုကို၊ ဇာနိကဗ္ဗ
ဖလံသကန္တိ၊ ဇာနိကဗ္ဗဖလံသကံဟူ၍၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ သကံ
 သကံသထာသကံ၊ အကြင်အကြင် မိမိဥစ္စာဖြစ်သော၊ ဝုညံ၊ ဝုညဖလဉ္စ၊
 ကောင်းမှုကံ ထိုကံ၏အကျိုးကိုလည်း၊ ဟတ္ထတလေ၊ လက်ဝါးအပြင်၌၊
 အာမသကံဝိယသျှင်ရှားသီးကဲ့သို့၊ ဇာနိကဗ္ဗသမိတေဝံဟူသော၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဖြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ ဝါ၊ စာနည်းကား၊ သကန္တိဇ္ဇဒံ၊ သကံဟူသောဤပုဒ်ကို၊
 ယကာရဿယအက္ခရာ၏၊ ကကာရံ၊ ကအက္ခရာကို၊ ကဘွာပြု၍၊ ဝုတ္တသ-
 ဆို နပ်၏၊ ယသံအတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ဣတိအသံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထေသ-
 အနက် ဘည်း၊ ပဋိပန္နာတိ၊ ပဋိပန္နာဟူသည်ကား၊ ပဋိပန္နမာနာ၊ ဒိုလ်ကို
 ရခြင်းငှါကျင့်ဆဲ ဖြစ်ကုန်သော၊ မဂ္ဂဋ္ဌာမဂ်၌ တည်ကုန်သော ဝုတ္တိလ်တို့
 လည်းကောင်း၊ ဣဘိအသံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထေသအနက်တည်း၊ ဥဇ္ဈာ-
တောတိ၊ ဥဇ္ဈာတောဟူသည်ကား၊ ဥဇ္ဈာပုပ္ဖိပတ္တိယသဖြောင့်မတ်သောအ-
 ကျင့်ကိုကျင့်သဖြင့်၊ ဥဇ္ဈာဘာဝံ၊ ဖြောင့်မတ်သောအဖြစ်သို့၊ ပဇ္ဈာသရောက်
 ၍၊ နက္ခိဏေယျာ၊ မြတ်သောအလှူကိုခံခြင်းငှါထိုက်သည်၊ ဇာတေသဖြစ်
 ၍၊ ပညာသီလသမာဟိတောတိ၊ ပညာသီလသမာဟိတောဟူသည်ကား၊
 ပညာယစ၊ ပညာနှင့်လည်းကောင်း၊ သီလေနစ၊ သီလနှင့် လည်းကောင်း၊
 သမာဟိတော၊ မြည့်စုံတော်မူ၏၊ ဒိဋ္ဌိသီလသမ္ပန္နာ၊ ပညာသီလနှင့်ပြည့်စုံ
 တော်မူ၏၊ အရိယာယ၊ အရိယာတို့၏ဥစ္စာဖြစ်သော၊ ဒိဋ္ဌိယာစ၊ မဂ်ဉာဏ်နှင့်
 လည်းကောင်း၊ အရိယေန၊ အရိယာတို့၏ဥစ္စာဖြစ်သော၊ သီလေနစ၊ သီလ
 နှင့်လည်းကောင်း၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံတော်မူ၏၊ တေနပိ၊ ထိုပုဒ်ဖြင့်
 လည်း၊ အသသံစာသ၊ ဆိုသံစာတော်မူ၏၊ ပရမတ္ထသံစာဘာဝမေဝ၊
 ပရမတ္ထသံစာတော်မူ၏အဖြစ်ကိုသာလျှင်၊ ဝိဘာဝေတိ၊ ဆင်ရှာပြတော်မူ
 ၍၊ ပြိသန္တံ၊ မှန်၊ ဒိဋ္ဌိသီလသာမညေန၊ ပညာသီလတူ သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊
 သံစာပုတ္တတ္ထသပေါင်းအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သံစာသံစာမည်၏၊
 အသဝါ၊ တနည်းသော်ကား၊ သမာဟိတံ၊ ကောင်းစွာအာရုံ၌ထားတတ်

သောဘရားသည်၊ သမာဓိ၊ သမာဓိတည်း၊ အသမ္ဘာသမ္ဘာ၊ ထိုသံဃာ
 တော်အား၊ ပညာသီလ၊ သမာဟိတဉ္စ၊ ပညာသီလသမာဓိ သည်လည်း၊
 အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပညာသီလသမာဟိတော၊ ပညာသီလ
 သမာဟိတမည်၏၊ နေတနပဒေန၊ ထိုပညာသီလသမာဟိတောဟူသောဝုဒ္ဓိ
 ဖြင့်၊ အသမ္ဘာသမ္ဘာ၊ ထိုသံဃာတော်၏၊ သီလသီလဝိဇ္ဇာကုဉ္စတ္တယသမ္ပန္နတာ
 ယ၊ ခဏိလက္ခဏသမာဓိကုဉ္စပညကုဉ္စသုံးခုတို့၏ အပေါင်းတို့နှင့်ပြည့်စုံသည်
 ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အဂ္ဂဒက္ခိဏယျာဘသံ၊ မြတ်သောအလှူကိုခံယိုက်သည်
 ၏အဖြစ်ကို၊ ဝိဘာဝေတိ၊ ဆင်ရှားပြတော်မူ၏။ ။

ဝိပုလောမဟဂ္ဂတောတိ၊ ဝိပုလောမဟဂ္ဂတောဟူသည်ကား၊ ဂုဏဟိ၊
 ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ဖြင့်၊ မဟတ္တံ၊ မြတ်သည်၏အဖြစ်သို့၊ ဂတော၊ ရောက်၏၊
 ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မဟဂ္ဂတော၊ မဟဂ္ဂတမည်၏၊ တတောဝေ၊ ထို
 ကြောင့်သာလျှင်၊ အတ္တနိမိမိန္ဒ၊ ကတာနံ၊ ပြုအပ် ကုန်သော၊ ကာရာနံ၊
 ကောင်းမှုတို့၏၊ ဖလဝိပုလဟေတုတာယ၊ အဘျိုး၏ပြန်ပြောကြီးမြတ်ခြင်း
 ၏အကြောင်း ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိပုလောမိပုလမည်၏၊ ဥဒဓိဝ
 သာဂရောတိ၊ ဥဒဓိဝသာဂရောဟူသည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤမဟာသမုဒ္ဒရာ၌၊
 ဥဒကံ၊ ရေသည်၊ ဝိယတိ၊ စည်တတ်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဥဒဓိမ္ဗုဒ္ဓဓိမည်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိသုဒ္ဓနာမေသ၊ ရအပ်သော အမည်ရှိသော၊ သာဂရောယထာ၊
 သမုဒ္ဒရာကဲ့သို့၊ ဥဒကအာဠကနိ၊ ရေကွင်းစားတို့သည်၊ ဧတ္ထကနိ၊ ဤမျှ
 အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်၏၊ ဣတိအာဒိန၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဥဒကတော၊
 ရေအားဖြင့်၊ အပ္ပမေယျာယထာ၊ မရေတွက်နိုင်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊
 ထိုအတူ၊ ဧသေသောသံဃော၊ ထိုသံဃာတော်သည်၊ ဂုဏတော၊ ဂုဏ်
 အားဖြင့်၊ အပ္ပမေယျာမရေတွက်နိုင်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
 အနက်တည်း၊ ဧတေဟိတိတ္ထေ၊ ဧတေဟိဟူသော ဤပါဌ၌၊ ဤသဒ္ဓေါ၊
 ဟိသဒ္ဓါသည်၊ အဝဓာရဏ၊ အဝဓာရဏအနက်၌၊ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧတေ
 ဝေ၊ ထိုသံဃာတော်တို့သည်သာလျှင်၊ သေဋ္ဌာ၊ အထူးသဖြင့်မြတ်ကုန်၏၊
 ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဟိသဒ္ဓံ၊ ယှဉ်၏၊ ယာဝ
 တာဘိက္ခဝေ(လ)မက္ခာယတိတိ၊ ယာဝတာဘိက္ခဝေ(လ)မက္ခာယတိဟူ
 ၍၊ ဧတံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ ဂတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
 တို့၊ ယာဝတာ ယတ္တကား၊ အကြင်မျှလောက်ကုန်သော၊ သံဃာဝါ၊ သံ
 ဃာတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဂဏာဝါ၊ ဂိုဏ်းတို့သည် လည်းကောင်း၊
 သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုသံဃာဂိုဏ်းတို့တွင်၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာ

၇၄ လှေသံစာမရှိသော ဒေသန္တိဒါနန္တိလှေသံစာမရှိသော ဒေသန္တိဒါနံဟူသည်
ကား၊ လှေသတ္တုအကြွင်းသတ္တဝါတို့သည်၊ အရိယသံဃံ၊ အရိယာသံ
တော်ကို၊ ဥဒ္ဓန္တိယ၊ နေ့မှတစ်ချိန်၊ သမ္ပုတိသံဃော၊ သမ္ပုတိသံဃာ၌၊ အန္တိ
မသော၊ အယုတ်သဖြင့်၊ ဂေါတြာ၊ ဂုဏ်သေသုပိ၊ ဂေါတြာ၊ ဂုဏ်တို့၌
လည်း၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒေသန္တိ၊ လှူကုန်၏။ သံဝိတာ၊ ဂဝသေန၊ ခွဲခြင်းဝေခံ
ခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဒိန္နံ၊ လှူအပ်သော၊ တံဒါနံ၊ ထိုအလှူသည်၊ သုဒိန္နံ၊
ကောင်းစွာလှူအပ်သော အလှူမည်၏။ အာဟု၊ နပါဟု၊ နဝသေန၊ ပြုပြင်၍ပေး
လှူအပ်သော အလှူ ဝတ္ထု၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဟုတမ္ပိ၊ ပူဇော်ခြင်းသည်လည်း၊
သုဟုတံ၊ ကောင်းစွာပူဇော်ခြင်းမည်၏။ မဟာယာ၊ ဂဝသေန၊ ကြီးစွာပူဇော်
အပ်သော အလှူ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ယိဇ္ဇမ္ပိ၊ ပူဇော်ခြင်းသည်လည်း၊ သု
ယိဇ္ဇမေဝ၊ ကြီးစွာသော ပူဇော်ခြင်း မည်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗုဒ္ဓဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။ ကသ္မာ၊ အတတ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား၊
ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နာမံ၊ နာမံ၊ နာမံ၊ နာမံ၊ နာမံ၊ နာမံ၊ နာမံ၊ နာမံ၊ နာမံ၊ နာမံ၊
တသံဃာတော်၌တည်သော၊ သာဒကန္တိ၊ ထိုအလှူသည်၊ မဟာပူလတာ၊
များသော အကျိုးရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ လောကဝိဒ္ဓဟိ၊ ဝဏ္ဏိတာတိ၊
လောကဝိဒ္ဓဟိ ဝဏ္ဏိတာဟူသည်ကား၊ လောကဝိဒ္ဓဟိ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဟိ၊
မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ နက္ခေဝါဟံ၊ (လ)လောကဿာတိ၊ အာဒိနာ၊ နက္ခေ
ဝါဟံ၊ (လ)လောကဿာတိသို့အစရှိသည်ဖြင့်လည်း၊ မဟာပူလတာ၊ များသော
အကျိုးရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဝဏ္ဏိတာပသဇ္ဇာ၊ ခြီးမွမ်းတော် မူအပ်၏။
ထောမိတ၊ ထောမနာအပ်၏။ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း၊ နိဂါတမိ၊ နိဂါတမိ၊ နိဂါတမိ၊ နိဂါတမိ၊ နိဂါတမိ၊ နိဂါတမိ၊ နိဂါတမိ၊ နိဂါတမိ၊

၃၅၀ ပီမာနဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ဖြင့်၊ နှစ်စဉ်ကတော့ယသံဃာတော်သို့ရောက်သော၊ ဒက္ခိဏာယ၊ အလှူထက်၊
 ပုဂ္ဂလကတံ၊ မုတ္တုလံသို့ရောက်သော၊ ဒက္ခိဏံ၊ အလှူကို၊ မဟာဗုလတရံ၊ အကျိုး
 ကြီးမြတ်၏ဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါ့ဘုရားသည်၊ နုတွေဝဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ
 သည်သာတည်း။ ပုညကောင်းမှုကို၊ အာကင်္ခမာနာနံ၊ အလိုရှိကုန်သည်
 ဖြစ်၍၊ ယဇတံယဇန္တာနံ၊ ပူဇော်ကုန်သော သူတို့အား၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ သံ
 ဃော၊ သံဃာတော်သည်၊ မရံ၊ အပြီးတည်း၊ နုလောကဿ၊ သတ္တလောက
 ၏၊ အနုတ္တရံ၊ အနုတ္တရော၊ အတုမရှိသော၊ ပုညက္ခေတ္တံ၊ ပုညက္ခေတ္တော၊
 ကောင်းမှု တည်းဟူသောမျိုးစေ့တို့၏စိုက်ပျိုးရာ လယ်တာမြေကောင်း
 သာသွယ် ဖြစ်တော်မူ၏။ ဧတောဒိသံပုည မနုဿရန္တာတိဧတောဒိသံ
 ပုညမနုဿရန္တာဟု သည်ကား၊ ဧတောဒိသံ၊ ဆိုသို့သဘောရှိသော၊ သံဃံ၊
 အရိယာ သံဃာတော်ကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ နည်း၍၊ အတ္တနာမိမိသည်၊ ကတံ၊ ပြု
 အပ်သော၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ အနုဿရန္တာ၊ အတန်တလဲလဲ အောက်မေ့ကုန်
 လျက်၊ ဝိစရန္တိ၊ သွားလာကျင်လည်ကုန်၏။ ဝေဒဇာတာတိဝေဒဇာတာ
 ဟူသည်ကား၊ ဇာတာသောမနုဿာ၊ ဖြစ်သော ဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိကုန်
 သည်ဖြစ်၍၊ ဝိနေယျမိန္ဒိန္ဒိ မလံသမ္ပလန္တိ၊ ဝိနေယျမစ္ဆေရ မလံသမ္ပ
 လံဟူသည်ကား၊ မစ္ဆေရမေဝ၊ မစ္ဆေရသည်သာလျှင်၊ ဝိတ္တဿ၊ စိတ်၏၊
 မလီနဘာဝ ကရုဏာတော၊ ညစ်နွမ်း သည်၏ အဖြစ်ကို ပြုတတ်သော
 ကြောင့်၊ မစ္ဆေရမလံ၊ မစ္ဆေရမလမည်၏၊ ဧဝဝါ၊ တနည်းကား၊ မစ္ဆေရမ္မ
 မစ္ဆေရသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အညဉ္စ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော၊
 ဣဿာလောဘဒေါသဒိမ္မလဉ္စ၊ ခူတပါးတို့၏စည်းစိမ်ကို၊ ငြိ၊ ရှုခြင်းလိုချင်
 တပ်မက်၊ မာခြင်း အမျှက်ထွက်ခြင်းအစရှိသော အညစ်အကြေးသည်
 လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ မစ္ဆေရမလံ၊ မစ္ဆေရမလမည်၏၊
 တဉ္စ၊ ဆိုမစ္ဆေရသည်လည်း၊ အဝိဇ္ဇာဝိစိကိစ္ဆာဝိလ္လာသာဒိဟိ၊ အဝိဇ္ဇာဝိ
 စိကိစ္ဆာဝိလ္လာသာ အစရှိကုန်သော၊ မူလေဟိ၊ အကြောင်းရင်းမူလတို့နှင့်၊
 သဟ၊ တကွ၊ ဣတိ၊ ဖြစ်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မ၊ ထိုကြောင့်၊ သမူလံ၊ သမူ
 လမည်၏၊ ဝိနယိတွာ၊ ဖျောက်၍၊ ဝိက္ခန္တိတွာ၊ ခွါ၍၊ အနိန္ဒိတသ၊ သူတော်
 ကောင်းတို့မကဲ့ရဲ့အပ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သိဂ္ဂံ၊ နတ်ပြည်၌ ဖြစ်သော၊
 ဌာနံ၊ အရပ်သို့၊ ဥပေန္တိ၊ ကပ်ရကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊
 ယောဇနာခြင်းတည်း၊ နသသံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်သည်၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊
 ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ဣဝံပ
 နပဝတ္တိ၊ ဤအကြောင်းအဋ္ဌပ္ပတ္တိကို၊ သက္ကောဒေဝါနမိန္ဒော၊ သိကြားနတ်

[B] [၃-ပါရိစ္ဆတ္တကဝဂ်-၃၅-ပေသဝတိပိမာနဝတ္ထု]

ပထမကဏ္ဍတပဟမ ဇာသဆန္ဒန္တိန္ဒါ-ပထမကဏ္ဍတပဟမဇာသဆန္ဒန္တိ
ဟူသောဤဝိမာနဝတ္ထုသည်၊ ပေသဝတီဝိမာန-ပေသဝတီဝိမာနဝတ္ထု
တည်း၊ ကဿ၊ ထိုဝတ္ထု၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်ကား၊ ကားအားလုံး
နည်း၊ ကာဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဇေတဝ
နေး၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏၊ တေနခေါပနသမ
ယေန၊ ခိုအခါ၌၊ မဂဓေသု၊ မဂဓရေဇ်တိုင်းတို့၌၊ နာဠကဂါမေ၊ နာဠက
အမည်ရှိသောရွာ၌၊ ကေတ္တိ၊ ဂဟပတိကုလေ၊ တဦးသော သူကြွယ်၏အိမ်
၌၊ ပေသဝတီနာမ၊ ပေသဝတီအမည်ရှိသော၊ ကုလသုဏ္ဍာ၊ အမျိုးချွေးမ
သည်၊ အဟောသိ၊ ရှိသည်ဖြစ်၏၊ ကိရိတ္တိ၊ ရေမိ၊ အကျယ်ပြ ဆိုဦးအံ့။
သား၊ ထိုအမျိုးချွေးမသည်၊ ကဿပဿ၊ ကဿပအမည် တော်ရှိသော၊
ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ယောဇနိကေ၊ တယူဇနာအတိုင်းအရှည်ရှိ
သော၊ ကနကထူပေ၊ ရွှေစေတီကို၊ ကယိရမာနေ၊ တည်ထား ပြုရသည်ရှိ
သော်၊ နိရိကာ၊ သူငယ်မသည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ မာတရာ၊ အမိနှင့်၊ သဒ္ဓိ၊
တကွ၊ စေတီယဌာန၊ စေတီတည်ရာအရပ်သို့၊ ဂစ္ဆံ၊ ရောက်၍၊ မာတရံ၊
အမိကို၊ အမ္မ၊ မိခင်၊ ဣမေ၊ ဤသူတို့သည်၊ ကိ၊ ကမ္ဘာ၊ အားလုံးသို့သောအမှု
ကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တိ၊ မေး၍၊ စေတီယံ၊ စေတီကို၊
ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ သုဝဏ္ဏိဋ္ဌကာ၊ ရွှေအုတ်တို့ကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။

ဣတိဤသို့၊ ဝတ္ထုဆိုသည်ရှိသော်၊ တံဝစနံဆိုမကားကို၊ သုတွာကြား၍၊
 ဒါရိကားသတို့သမီးငယ်သည်၊ ပသန္နမာနသာ၊ ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိ
 သည်ဖြစ်၍၊ နာတရံ၊ အမိကို၊ အမ္မအိုအမိ၊ မမအကုန္တိ၊ ဂိဝါယလည်၍၊
 သုဝဏ္ဏမယံ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသော၊ မေဇိ၊ ဆွေခံ၊ ခုဒ္ဒကဝိဇ္ဇန္တံ၊ ဤငယ်သောတန်း
 ဆာသည်၊ အတ္ထိ၊ ဤ၊ ဆွေခံ၊ ခုဒ္ဒကဝိဇ္ဇန္တံ၊ ဤငယ်သောတန်းဆာကို၊ အဟံ၊
 အကုန္တိသည်၊ စတိယတ္ထာယ၊ စေတီ၏အကျိုး၌၊ ဒေဝိ၊ ရွှေတော့ခံ၊ ဣတိ-
 ဤသို့၊ နာတရံ၊ အမိကို၊ အာဟံ၊ ဆို၏၊ မာတာ၊ အမိသည်၊ သာရမကင်၊ ငြိ၊
 ဒေဟိ၊ ရွှေလော့၊ ဣတိဤသို့၊ ဝတ္ထုဆို၍၊ တံဝိဇ္ဇန္တံ၊ ဆိုလည်၍၊ တန်းဆာ
 ကို၊ ဂိဝတောယလည်၍၊ သြမ္မိတွာ၊ ချွတ်၍၊ သုဝဏ္ဏကာရဿ၊ ရွှေပန်းထိပ်
 ၏၊ ဘတ္ထယလက်၌၊ အဒါသိပေး၏၊ ဆွေခံ၊ ဝိဇ္ဇန္တံ၊ ဤလည်၍၊ တန်းဆာကို၊
 ဆာယဒါရိကယ၊ ဤသတို့သမီးငယ်သည်၊ ပရိစ္စိတံ၊ စွန့်လွှတ်၏၊
 ဣမိ၊ ဤတန်းဆာ ကိုလည်း၊ ပက္ခိဝိတွာ၊ ထည့်၍၊ ဣဋ္ဌကံ၊ ရွှေအုတ်ကို၊
 ကရောဟိ၊ ပြုပါလော့၊ ဣတိဤသို့ဆို၍၊ အဒါသိပေး၏၊ သုဝဏ္ဏကာရော-
 ရွှေပန်းထိပ်သည်သည်၊ တထာ၊ ဆိုသို့ဆိုတိုင်း၊ အကသိ၊ ပြု၏၊ သာဒါရိ
 ကာ၊ ဆိုသတို့သမီးငယ်သည်၊ အပရတာဂေ၊ တပါးသောနောက်အပို၌၊
 ကာလံကတွာ၊ သလွန်၍၊ တေနဂေညကမ္ပေ၊ ဆိုလည်၍၊ တန်းဆာကိုပေး
 လှူသောကုသိုလ်ကံကြောင့်သာလျှင်၊ ဒေဝလောကေ၊ တာဝတိံသာနတ်
 ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သုဂတိယမေဝ၊ သုဂတိဘဝ၌သာလျှင်၊ အပရာ
 ပရံ၊ အဆက်ဆက်၊ နာသရန္တိ၊ ကျင်လည်သည်ရှိသော်၊ အဋ္ဌကံ၊ ငါတို့၏၊
 သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓကာလေ၊ မြတ်စွာဘုရား၏လက်ထက်တော်၌၊ နာဠကဂါမေ၊
 နာဠကရွာ၌၊ နိဗ္ဗတ္တိဖြစ်လာ၏၊ အနုက္ကမေန၊ အစဉ်အားဖြင့်၊ ဗြာဒသဝသိ
 ကာ၊ တဆဲနှစ်နှစ်အရွယ်ရှိသည်၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏။ ။

သာ-ဆိုသတို့ သမီးသည်၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သောနေ့၌၊ မာတာရော၊
 အမိသည်၊ ပပသိတာ၊ စေခိုင်းအပ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ မူလံ၊ အတိုးကို၊
 ဂဟေတွာ၊ မူ၍၊ တေလတ္ထာယ၊ ဆီကိုဝယ်ခြင်း၌၊ အညတရံ၊ အာပဏံ၊
 အိပ်ဈေးတခုသို့၊ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏၊ ဘသ္မိ၊ စအာပဏေ၊ ဆိုအိပ်ဈေး
 ၌လည်း၊ အညတရော၊ တယောက်သော၊ ကုဋ္ဌမ္ပိကဝုတ္တောယု၊ ကြွယ်သား
 သည်၊ ပိတံ၊ အဘသည်၊ နိဒဟိတွာ၊ သိုမှီး၍၊ ဝိတံ၊ ထားအပ်သော၊
 ဗာရံ၊ များစွာသော၊ ဟိရညဉ္ဇ၊ ခုတ်လုပ်ပြီး သောရွှေကို လည်းကောင်း၊
 သုဝဏ္ဏမုတ္တမဏိရတနာနိဝ၊ မခုတ်လုပ်သေးသောရွှေပလံပတ္တမြား၊ ရတနာ
 တို့ ကိုလည်းကောင်း၊ ဂဟေတံ၊ ယူအံ့သော၌၊ ဥဒ္ဓရန္တော၊ တူးတော်ထုတ်

၁၄၃

သေသင်သည်ရှိသော်၊ အာပဏိကော၊ အိမ်ဈေးသည် ယောက်ျားသည်၊
 ကမ္မဗလေနုဏ်၏ အကျိုးကြောင့်၊ ကထာလပါသာဏသက္ခရ ရူပေနုအစိုး
 ခြင်းခွဲး ကျောက်ခဲ ကျောက်စရစ်တို့၏ အသွင်ဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌဟန္တာနိ-ထင်
 သည်တို့ကို၊ ဒိသွာမြင်၍၊ ဘတော၊ ဆိုမြင်ပြီးသော အတို့ရမှ၊ ကေဓေ
 သံ၊ တစ်တစ်ကို၊ ပုညဝန္တာနံ၊-တုန့်ကံ ရှိကုန်သော သူတို့၏၊ ဝသေန၊
 အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဟိရညသုဝဏ္ဏာဒိ-ရွှေငွေအစရှိသည်သည်၊ ဘဝိဿ
 တိ-ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဝိမံသိတုံ၊-စူးစမ်းခြင်းငှါ၊ ရေသိ+ အရကို၊
 ကတွာ-ပြု၍၊ ဌပေသိ-ထား၏၊ အထာထိအခါ၌၊ နံ-ထိုအရပြု၍ ထား
 သောဥစ္စာကို၊ သာဒါရိကာ-ထိုသတို့သမီးသည်၊ ဒိသွာ-မြင်၍၊ ကသ္မာ-
 အဘယ်ကြောင့်၊ ကဟာပဟရတနာနိ-အသြာရွှေငွေ ရတနာတို့ကို၊
 ဇေံ-ဤသို့၊ ဌဝိတာနိ-ထားအပ်ကုန်သနည်း၊ သဗ္ဗဒေဝ-ကောင်းစွာသာလျှင်၊
 ပရိသာမေတဗ္ဗာနိနာမနုဇ္ဈသိမ်းခံည်းသိုဦးအပ်သည် မည်သည်မဟုတ်
 ပါတုံလော၊ ဣတိ-ဤသို့၊ အာဟ-ဆို၏၊ အာပဏိကော၊-အိမ်ဈေးသည်သူ
 ကြွယ်သားသည်၊ တံကထံ-ဆိုစကားကို၊ သုတွာ-ကြား၍၊ အယံဒါရိကာ-
 ဤသတို့သမီးသည်၊ မဟာပုညာ-ကြီးသောဘုန်းကံရှိ၏၊ ဣမိသာ-ဤသတို့
 သမီးငယ်၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဣဒံသဗ္ဗံ-ဤအလုံးစုံသည်၊ ဟိရညာ
 ဒိဝေ-ရွှေငွေအစရှိသည်သာလျှင်၊ ဟုတွာ-ဖြစ်၍၊ အဗ္ဗာကံ-ငါတို့အား၊ ဝိနိ
 ယောဂံ-သုံးဆောင်ကောင်းသည်၊ ဘဝိဿတိ-ဖြစ်လတ္တံ့၊ နံ-ထိုမိန်းမငယ်
 ကို၊ ဉာဏိဿာဝိဿာယိ-ဟိန်းမြောက်အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့လုံးပိုက်၍၊ တဿာ-
 ထိုသတို့သမီး၏၊ မဟာပုညာ-အမိ၏၊ သန္တိကံ-အထံသို့၊ ဉာဏိသွား၍၊ ဣမံဒါရိ
 ကံ-ဤသတို့သမီးငယ်ကို၊ မဟံပုတ္တဿ- ငါသား၏၊ အတ္တယ-အကျိုးငှါ၊
 ဒေဟိ-ပေးပါလော့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဝါရေတွာ-တောင်ရမ်း၍၊ ဗဟု-စုံများစွာ
 သောဥစ္စာကို၊ ဒတွာ-ပေး၍၊ အာဝါဟဝါဟံ-သမီးယုခြင်းသမီးပေးခြင်း
 မင်္ဂလာကို၊ ကတွာ-ပြု၍၊ တံ-ထိုသတို့သမီးကို၊ အတ္တနော-မိမိ၏၊ ဧကဗ္ဗံ-
 အိမ်သို့၊ အာနေသိ-ဆောင်၏၊ အထာထိအခါ၌၊ အဿာထိသတို့သမီး၏၊
 သိလာစာရံ-သိလအကျင့်ကို၊ ဉတွာ-သိ၍၊ ဘဏ္ဍာဝါရံ-ဘဏ္ဍာတိုက်ကို၊
 ဝိဝရိတွာ-မွှင်၍၊ ဧတ္ထ-ဤဘဏ္ဍာတိုက်၌၊ ကိ+အဘယ်ဥစ္စာကို၊ ပဿသိ-
 မြင်သနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဝတွာ-ဆို၍၊ ရာသိကတံ-အရပြုအပ်သော၊ ဟိရ
 ဉသုဝဏ္ဏမဏိ-ရွှေငွေပတ္တမြားရတနာတို့ကိုသာလျှင်၊ ပဿသိ-မြင်
 ပါ၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဩယထိသတို့သမီးငယ်သည်၊ ဝတ္ထု-ဆိုအပ်သည်ရှိ
 သော်၊ ဩတာနိ-ထိုရွှေငွေရတနာတို့သည်၊ အဗ္ဗာကံ-ငါတို့၏၊ ကမ္မဗလေနု-

ကံ၏အစွမ်းကြောင့်၊ အန္တရေသယန္တိ၊ ကွယ်ပျောက်ကုန်၏၊ တဝသင်၏၊
 ပုညဝိသေသနပနကောင်းမှုကံအထူးကြောင့်၊ ပုနတပန၊ ပြိသေသာနံ၊
 အထူးတို့သည်၊ ဇာတာနိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣတော၊ ဤနေ့မှ၊
 ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ဣမသ္မိံ၊ ဂေဟေ၊ ဤအိပ်၌၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောဥစ္စာကို၊ တံ၊ ယေ
 ဝ၊ ဆင်သည်သလျှင်၊ ငြိစာရေဟိ၊ မိရင်လော၊ တယာ၊ သင်သည်၊ ဒိန္နမေဝ
 ပေးအပ်သောဥစ္စာကိုသာလျှင်၊ မယံ၊ ဂေါတမီသည်၊ ပရိဘုဉ္ဇိဿာမ၊ ဆုံးဆောင်
 ပါကုန်အံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ တတောပဘုတံ၊ ထိုနေ့မှစ၍၊ တံ၊ ထို
 သဘို့သမီးကို၊ ပေသဝတိတိ၊ ပေသဝတိဟူ၍၊ ဝေါဟရိံ၊ သု၊ ခေါ်ဝေါ်
 ကုန်၏။ ။

တေနဝသမယန၊ ထိုအခါ၌လည်း၊ အယသ္မာ၊ ဓမ္မသေနာပတိ၊ တရား
 စစ်သူကြီးဖြစ်သော အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊
 အာယုသင်္ခါရာနံ၊ အာယုသင်္ခါရတို့၏၊ ပရိက္ခိ၊ အဘာဝံ၊ ကုန်သည်၏အ
 ဖြစ်ကို၊ ဥတွာ၊ ဆို၍၊ မယံ၊ ဂေါတမီ၊ မာတုယာ၊ အမိဖြစ်သော၊ ရူပသာရိ၊ ဗြဟ္မ
 ကိသာ၊ ရူပသာရိအမည်ရှိသောပုဏ္ဏားမ၏၊ ပေါသာဝနိကမူလံ၊ မွေးသော
 ကျေးဇူးအဘိုးအမကို၊ ဒတွာ၊ ပေးဆတ်၍၊ ပရိနိဗ္ဗာယိဿာမိတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်
 ပြုအံ့ဟူ၍၊ ဝိန္တေတွာ၊ ကြံအောက်မေ့၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပ
 သကံမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ ပရိနိဗ္ဗာနံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းကို၊ အနုဇာနာပေတွာ၊
 ခွင့်ပြုစေ၍၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ အာဏာယ၊ အာဏာ တော်ဖြင့်၊
 မဟန္တံ၊ များမြတ်သော၊ ပါဒိဟာရိယံ၊ တန်ခိုးဗျာဒိဟာကို၊ ဒသေတွာ၊ ပြ
 တော်မူ၍၊ အနေကဟိ၊ တပါးမကများစွာကုန်သော၊ ထုတိသဟဿဟိ၊
 အထောင်သော ခြံ့မွမ်းခြင်းတို့ဖြင့်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ထော
 မေတွာ၊ ခြီးမွမ်း၍၊ ယာဝဒဿနဝိသယာတိက္ကမာ၊ မြင်တော်မူရာအရပ်ကို
 လွန်သည်တိုင်အောင်၊ အဘိမုခေါ၊ သျှက်နှာရှေးရှု၍သာလျှင်၊ အပတ္တမိ၊
 ဖဲတော်မူ၏၊ အပတ္တမိအားဖဲပြီး၍၊ ပုနတဘနိ၊ ဝဋ္ဋတွာ၊ ရှိသေး၍၊ ဘိက္ခုသံ
 ဗာပရိဝေတာ၊ ရဟန်းအပေါင်း ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟာရာ၊ ကျောင်း
 တော်မှ၊ နိက္ခမ္မံ၊ ထွက်၍၊ ဘိက္ခုသံဗာဿ၊ ရဟန်းအပေါင်းအား၊ ဩဒါဒံ၊
 အဆုံးအမကို၊ ဒတွာ၊ ပေးတော်မူ၍၊ အာယသ္မန္တံ၊ အာနန္တံ၊ အရှင်အာနန္ဒာ
 မထေရ်ကို၊ ဩမဿာသေတွာ၊ နှစ်သိမ့်စေ၍၊ စတသေသဝိပရိသာ၊ လေးပါး
 ကုန်သောပရိသတ်တို့ကိုလည်း၊ နိဝတ္ထာပေတွာ၊ ပြန်နစ်စေ၍၊ အနုတ္တမေန၊
 အစဉ်သဖြင့်၊ နာဠကကိမံ၊ နာဠကရွာသို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ မာတရံ၊ မယ်
 တော်ဖြစ်သောရူပသာရိပုဏ္ဏားမကို၊ ဩသာတာပတ္တိဖလေ၊ သာတာပတ္တိ

ဒိုလံ၌ပတိဋ္ဌာပေတွာတည်စေ၍၊ ဟတ္ထသဿမယေ၊ ခိဗ္ဗံသောကံထအခါ
 ၌၊ ဇာတောဝရကော၊-ဇွားတော်မူရာခန်းတိုက်၌၊ ပရိနိဗ္ဗာယိ၊-ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု
 ဘော်မူ၏၊ ပရိနိဗ္ဗုတဿပရိနိဗ္ဗာန်စံလွန်တော်မူသည်လည်းဖြစ်သော၊
 အဿာယေရဿ၊-ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်၏၊ သရိရသက္ကာရကရ
 ကာသေ၊-အလောင်းတော်ကိုပူဇော် သကာပြုခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်၊
 ဒေဝါစေဝဇနတ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ မနုဿာစလူတို့သည်လည်း
 ကောင်း၊ ဩတ္တဟံဇနတ်ရက် ကို၊ ဝိတိနာမေသံလွန်စေကုန်၏၊ အဂရစန္ဒ
 န၊ ဒီဟိ၊-အကျော်စဉ်ကူးအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဩတ္တသတုဗ္ဗေမံ၊-အတောင်
 တရာအမြင့်အစောက်ရှိသော၊ ဗိတကံ၊-ဆင်းပုံကို၊ အကံသု၊-ပြုကုန်၏။

၂၂

ပေသဝတီ၊-ပေသဝတီသည်လည်း၊ ထေရဿ၊-အရှင်သာရိပုတ္တရာ
 မထေရ်၏၊ ပရိနိဗ္ဗာနံ၊-ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းကို၊ သုတွာ၊-ကြား၍၊ ဂစ္ဆာ၊-ကိုယ်တိုင်
 သွား၍၊ ပုဇိဿာမိ၊-ပူဇော်အံ့၊ ဣတိ၊-ဤသို့၊ ဩဝဏ္ဏပုဗ္ဗဟိစ၊-ရွှေပန်းတို့ဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ ဥန္တဇာတေဟိစ၊-သမီးတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပုရိတာနိ၊
 ပြည့်ကုန်သော၊ စင်္ကာရကောနိ၊-ပန်းပုံတောင်းတို့ကို၊ ဂါဟာပေတွာ၊-ယူစေ
 ၍၊ ဝိန္ဒု၊-ကြံသော၊-သွားခြင်းငှါ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ သဿရံ၊-ယောက္ခမ
 ယောက်ျားသူ ကို၊ အာပုစ္ဆိတွာ၊-ပန်ကြား၍၊ တေန၊-ထိုယောက္ခမယောက်ျား
 သူသည်၊ တံ၊-ဆင်ကား၊ ဂရုဘာရာလေ၊-လံသော ကိုယ်ဝန်ရှိ၏၊ တတ္ထစ၊-
 ထိုအချပ်၌လည်း၊ မဟာစနသမ္ဘဒ္ဒါ၊-များစွာသော လူအပေါင်းဖြင့်ကုဉ်း
 မြောင်း၏၊ ပုပ္ဖဂန္ဓာနိ၊-ပန်းနံ၊-သာတို့ကို၊ ပေသတွာ၊-ပို့သစေ၍၊ ဣဇေဝ၊-
 ဤအရပ်၌သာလျှင်၊ ဟောဟိ၊-ဖြစ်သော၊ ဣတိ၊-ဤသို့၊ ဝုတ္တာဝိ၊-ဆိုအပ်ပါ
 သော်လည်း၊ ဩဒ္ဓါဇာတာ၊-ဖြစ်သောသဒ္ဓါခြင်းရှိသောသတို့သမီးသည်၊
 ယဒိဝိ၊-အကယ်၍လည်း၊ မေ၊-မေး၊-အား၊ တတ္ထ၊-ထိုအရပ်၌၊ ဇိဝိတန္တရာယေ၊-
 အသက်၏အန္တရာယ်သည်၊ ဝိယာ၊-ဖြစ်ငြားအံ့၊ ဖနတဿာဝိ၊-ထိုသို့ပင်ဖြစ်
 သော်လည်း၊ ဂစ္ဆာ၊-သွား၍သာလျှင်၊ ပူဇာသက္ကာရံ၊-ပူဇော်သက္ကာရကို၊
 ကရိဿာမိ၊-ပြုအံ့၊ ဣတိ၊-ဤသို့၊ တံဝစနံ၊-ထိုယောက္ခမ ယောက်ျားသူ၏
 စကား ကို၊ အဂဟေတွာ၊-မယူမူ၍၊ သပရိဝါရာဝ၊-အခြံအရံနှင့်တကွသာ
 လျှင်၊ တတ္ထ၊-ထိုအရပ်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊-သွား၍၊ ဝုပ္ပာဒိဟိနံ၊-သာပန်းအစရှိသည်
 တို့ဖြင့်၊ ပူဇာတွာ၊-ပူဇော်၍၊ ကတဉ္ဇလီ၊-ချီအပ်သော လက်အုပ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊
 အဋ္ဌာသိ၊-ရပ်၏၊ တသ္မိံ၊-စသမယေ၊-ထိုအခါ၌လည်း၊ ထေရံ၊-မထေရ်ကို၊
 ပူဇတု၊-ပူဇော်ခြင်းငှါ၊ အဂတာနံ၊-လာကုန်သော၊ ရာဇပရိသာနံ၊-မင်း
 ပရိသတ်တို့၏၊ ဩတ္တိ၊-ဆင်သည်၊ မုတ္တော၊-အမုန်ရစ်သည်၊ ဟုတွာ၊-ဖြစ်၍။

၃၅၆

ဝိမာနဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိဿယ

တံပဒေသံ၊ ခဏိအရပ်သို့၊ ဥပဂဋ္ဌိ၊ ကပ်လာ၏။ တံဟတ္ထိ၊ ထိုဆင်ကို၊ ဒိသွာ၊
 မြင်၍၊ မရတာဘယတိ၊ တသု၊ -သေရအံ့သောတေးမှ၊ ကြောက်ကုန်သော၊
 မနုဿသု၊ -လူတို့သည်၊ ပလော၊ ယန္တေသု၊ -ပြေးကုန်သည်ရှိသော်၊ ဇန၊
 သမ္ပန္နနု၊ သူအပေါင်းဖြင့်ကျဉ်းမြောင်းခြင်းဖြင့်၊ ပတိတံ၊ မြေ၌လည်းသော၊
 ပေသဝတိ၊ -ပေသဝတိ အမည်ရှိသောမိန်းမကို၊ မဟာဇနော၊ -လူများ
 အပေါင်းသည်၊ အက္ကမိတွာ၊ နင်း၍၊ မာရေသိ၊ -သေစေ၏။ သာ၊ ဆိုမိန်းမ
 သည်၊ ပူဇာသက္ကာရံ၊ ပူဇော်သက္ကာရကို၊ ကတွသပြု၍၊ ထေရဂုတဘယ၊
 အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်မြတ်၌ဖြစ်သော၊ သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါခြင်းဖြင့်၊ ပသန္တ၊
 စိတ္တာဝေ၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ကာလံကတွာ၊ သေ
 လွန်၍၊ တာဝတိ၊ သေသု၊ တာဝတိ၊ သာ နတ်ပြည်တို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တ၊ ဖြစ်လေ
 ၏။ အဿာ၊ ထိုပေသဝတိ နတ်သမီးအား၊ အတ္တရာသဟဿန္တု၊ နတ်သမီး
 တထောင်သည်လည်း၊ ပရိဝါရော၊ အခြံအရံရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။
 သာ၊ ထိုနတ်သမီးသည်၊ တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏ၌ပင်လျှင်၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊
 သမ္ပတ္တံ၊ စည်းစိမ် ချမ်းသာကို၊ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်၍၊ ကိဒိသေန၊
 အဘယ်သို့ သဘောရှိသော၊ ပုညေန၊ ကောင်းမှုကြောင့်၊ မယာ၊ ငါသည်၊
 လဒ္ဓါ၊ နှုခေါ၊ အပ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဿာ၊ ထိုစည်းစိမ် ချမ်းသာ၏၊
 ဟောတု၊ အကြောင်းဖြစ်သောကုသိုလ်ကံကို၊ ဥပဓာရေန္တိ၊ ဆင်ခြင်သည်
 ရှိသော်၊ ထေရံ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်ကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍၊ ကတံ၊ ပြု
 အပ်သော၊ ပူဇာသက္ကာရံ၊ ပူဇော်သက္ကာရကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ရတနတ္ထယေ၊
 ရတနာသုံးပါးတို့၏အပေါင်း၌၊ အဘိပသန္တမာနသာ၊ အလွန်သဒ္ဓါကြည်
 ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝဒ္ဓိတု၊ မှီခိုခြင်း
 ဌာ၊ အတ္တရာသဟဿ ပရိဂုတဘယ နတ်သမီးတထောင် အခြံအရံရှိသော၊
 သမ္ဗိသကဋ္ဌဘာရာလင်္ကာ၊ ခုပုဒ်မဏ္ဍိတတ္ထဘာဝါ၊ -တွင်းအစည်းခြောက်
 ဘယ် ဝန်ရှိသော တန်းသောတို့ဖြင့် ဆင်မြန်းအပ်သော ကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်
 လျက်၊ သုမဟတိယာ၊ အလွန်ကြီးကျယ် များပြားထွသော၊ ဒေဝိဒ္ဓိယာ၊
 နတ်တို့၏ တန်ခိုးဖြင့်၊ စန္ဒာ၊ ဝိယစ၊ လမင်းကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ သူရိ
 ယောဝိယစ၊ -နေမင်းကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ဒသ၊ ဒိသာ၊ -ဆယ်ပါးသော
 အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ဩဘာသယမာနာ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပ စေသည်
 ဖြစ်၍၊ ဝိမာနေနု၊ မိမိနှင့်၊ သဟတက္ခ၊ အာဂတိန္ဒာ၊ -လာလတ်၍၊ ဝိမာန
 တော၊ -မိမိနေရာ သုံဗိမာန်မှ၊ ဩရုပ္ပ၊ -ဆင်းသက်လတ်၍၊ ဘဂဝန္တံ၊
 မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝဒ္ဓိတွာ၊ မှီခို၍၊ အဗ္ဗလိ၊ လက်အုပ်ကို၊ ပဂ္ဂယျ၊ ဤ၍။

အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်၏။ မတနစသမယေန၊ ဆိုအခါ၌လည်း၊ အာယသ္မာဝံဂိသော၊
 အရှင်ဝံဂိသမထေရ်သည်၊ ဩဝတော-မြတ်စွာဘုရား၏၊ သမိပေ၊ အနီး
 ၌၊ နိသိန္န၊ ထိုင်နေလျက်၊ ဩဝတ္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပဋိဘာတိမံ၊ ဘဝဝါ
 ဣမိဿ၊ ဒေဝတာယ၊ ကတကမ္ပပုစ္ဆိတုန္တိ၊ ပဋိဘာတိမံ ဘဝဝါ ဣမိဿ၊
 ဒေဝတာယ ကတကမ္ပပုစ္ဆိတုဟူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆိုပြီး၊
 ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဣမိဿ၊ ဒေဝတာယ၊ ဤနတ်သမီး၏၊ ကတကမ္ပ-
 ရှေးဘဝ၌သည်းဘူးအပ်သော ကုသိုလ်ကံကို၊ ပုစ္ဆိတု၊ မေးခြင်းငှါ၊ မိမမ၊
 အကျွန်ုပ်အား၊ ပဋိဘာတိ၊ ထင်၏၊ ဩဝတ္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝံဂိသ၊
 ဝံဂိသ၊ တံ၊ ဆင်အား၊ ပဋိဘာတု၊ ထင်စေလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်
 တော်မူ၏၊ အဿထိ၊ အခါ၌၊ အာယသ္မာဝံဂိသော၊ အရှင်ဝံဂိသမထေရ်
 သည်၊ ဩဝတော၊ တာယ၊ ထိုနတ်သမီးသည်၊ ကတကမ္ပ၊ ရှေးဘဝ၌သည်း
 ဘူးအပ်သော ကုသိုလ်ကံကို၊ ပုစ္ဆိတု၊ ကမော၊ မေးခြင်းငှါ အလိုရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ ပဋ္ဌမံ၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ အဿ၊ ထိုနတ်သမီး၏၊ ဝိမာနံ၊ ဘုံဗိမာန်ကို၊
 သံဝဏ္ဏန္တေ၊ နိဗ္ဗာန်၊ ပွမ်းလို့သည် ဖြစ်၍၊ ဗလိက၊ ရတ(လ)အဝစာသိဋ္ဌာရ
 ပဓမ္မ၊ ဗလိက၊ ရတ(လ)အဝစာသိဋ္ဌာရပဓမ္မဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆို၏။
 ဤသို့သိသိနိယျားသော အခြံအရံရှိသော၊ ဒေဝိ၊ နတ်သမီး၊ အဟံ၊ ငါ
 သည်၊ ဗလိက၊ ရတ၊ ဟမစာလ၊ ဆန္ဒ၊ ဗလိက၊ သက်တို့ဖြင့် ပြုအပ်သော
 နံရံ၊ ရွှေငွေတို့ဖြင့် ပြီးသော ကွန်ယက်တို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်ထားသော၊ ဝိဝိဓ
 ဝိဝိဓ၊ တလံ၊ ဆန်းကြယ်သော အပြင်နှင့်ပြည့်စုံထားသော၊ သုဗ္ဗံ၊ အလွန်
 နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ရှိထားသော၊ ဗျဗ္ဗံ၊ နတ်လူတို့၏ နေရာဖြစ်ထားသော၊ သု
 နိဗ္ဗိတံ၊ ကုသိုလ်သည်ကောင်းစွာ တန်ဆင်းအပ်ထားသော၊ တော၊ ကုပပန္နံ၊
 ရတနာတို့ဖြင့် ပြီးသောဆန်းကြယ်သောတူရိင်တိုင်နှင့် ပြည့်စုံထားသော၊
 ရုစကုပကိဏ္ဏံ၊ ရွှေသဲဘုံဖြင့်ပြွင်းသော၊ သုဘံ၊ ဓာတ်တယ်သော၊ တဝ၊ ဆင်
 ၏၊ ဣဒံ၊ ဝိမာနံ၊ ဤဗိမာန် ဘုံ၊ အဒ္ဓသံ၊ မြင်ရ၏။ ဤသို့သိသိနိယျားသော အခြံ
 အရံရှိသော၊ ဒေဝိ၊ နတ်သမီး၊ ဩဝတ္တံ၊ သင်၏၊ ဣဒံ၊ ဝိမာနံ၊ ဤဗိမာန်သည်၊ နိတော၊
 ကောင်းကင်၌၊ သူရိယော၊ ဣသု၊ နေလှလင်ကဲ့သို့၊ ဒသဒိသ၊ အရပ်ဆယ်မျက်
 နှာတို့ကို၊ ဩဝတ္တံ၊ တိစ၊ ထွန်းလင်းခြင်းကိုလည်းဖြစ်စေ၏၊ သရ၊ ဒေသရ၊ ဒ
 ဥတု၊ ကာလ၌၊ တမောနုဒေါ၊ အဓိကံ၊ မှောင်ကို ပယ်ဖျောက် တတ်သော၊
 သာသ၊ သရံ၊ ထိ ဣဝ၊ နေမင်းကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ တပတိစ၊ ထွန်း
 လည်းထွန်းပ၏၊ ဗလံ၊ ဗလန္တော၊ ပြောင်ပြောင်တောက်သော၊ ဝုမသိ၊ ခေါ
 ဣဝ၊ မီးပုံကဲ့သို့၊ နာဂေ၊ ကောင်းကင်ပြင် တည်းပူသောအတို့၌၊ နိသေ

နုသကာဝ-နတ်ပြည်၌ရောက်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဗိဗ္ဗဒ္ဓိ-ထွန်းကတံ
 ပသောအာနုဘော် ရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗဗျာဓိ-သိမ်းကုန်သော၊ တေရုက္ခာ-
 ထိုသစ်ပင်တို့သည်၊ ဟု-သံသင်၏၊ နိဝေသနဗြိ-နေရာဘုံဗိမာန်၏အနီး၌၊
 ၂ စာတာ-ဖြစ်ကုန်၏။ အဝစာသိဇ္ဇာရပဓမ္မန္တာ-၏မျက်တောင်ကဲ့သို့တင့်
 တယ်သောမျက်တောင်ရှိသော၊ ဒေဝိ-နတ်သမီး၊ အယံဝိပါကော-ဤအကျိုး
 သည်၊ ကိဿ-အဘယ်သို့သဘောရှိသော၊ သံယမဒမဿ-ဣန္ဒြေကိုဆုံးမ
 ခြင်း၏၊ ဝိပါကော-အကျိုးနည်း၊ ကေနကမ္မပလေန-အဘယ်သို့သောကံ၏
 အကျိုးဖြင့်၊ တွံ-သင်သည်၊ ဣမ-ဤတာဝတိံ-သာနတ်ပြည်၌၊ ဥပန္နဒယေန-
 သန္ဓေအားဖြင့်ဖြစ်လာသည်၊ အသိ-ဖြစ်သနည်း၊ ယထာစ၊ အကြင်သို့
 သောကံကြောင့်လည်း၊ ဟေ-သင်သည်၊ ဣဒံဗိမာနံ-ဤဗိမာန်ကို၊ အဓိဂတံ-
 ရအပ်၏၊ ဣဒံကမ္မံ-ထိုကံကို၊ အနုပဒံ-အနုပပဒံ-ငါသည်မေးအပ်သောပုစ္ဆာ
 ပဒအားလျော်သည်၊ ဟိ-ကတွမပြု၍၊ အဝစာသိ-ဖြေဆိုသိလော့။ ၂။

၃။ တတ္ထတာသုဂါထာသု-ထိုဂါထာ တို့၌၊ ဖလိကရုဇတဟေမစာလ
ဆန္တန္တိ၊ ဖလိကရုဇတဟေ မစာလဆန္တိ ဟူသည်ကား၊ ဖလိကမဏိဟိ-
 ဖလ်ကျောက်တို့ဖြင့်ပြီးကုန်သော၊ ဘိတ္တိဟိ-နံရံတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ရုဇ-
 တဟေမ စာလေဟိ-ဣန္ဒြေဖြင့်ပြီးသော ကွန်ယက်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊
 ဆာဒိတံ-မိုးအပ်ထသော၊ ဖလိကမဏိမယာဟိ-ဖလ်ကျောက်တို့ဖြင့်ပြီး
 ကုန်သော၊ ဘိတ္တိဟိ-နံရံတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ရုဇတဟေမမယေဟိ-
 ဣန္ဒြေတို့ဖြင့်ပြီးကုန်သော၊ စာလေဟိ-ကွန်ယက်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊
 သမန္တတောစ-ထက်ဝန်းကျင်မှလည်းကောင်း၊ ဟေဋ္ဌာစ-အောက်၌လည်း
 ကောင်း၊ ဥပရိစ-အထက်၌လည်းကောင်း၊ ဆာဒိတံ-မိုးအပ်၏၊ ဝိဝိဓဝဏ္ဏာ-
 နံ-အထူးထူးအပြားပြားများစွာသော အဆင်းရှိကုန်သော၊ ဝိဝိတ္တာနံ-သန္ဓိ
 ဝေသာနံ-ဆန်းကြယ်သော နေရာရှိကုန်သော၊ တလာနဉ္စ-အပြင်တို့၏
 လည်းကောင်း၊ ဣမိနဉ္စ-ဤတို့၏လည်းကောင်း၊ ဝသေန-အစွမ်းအားဖြင့်၊
 ဝိဝိဓမိတြာသံ-အထူးထူးအပြားပြား ဆန်းကြယ်သော အပြင်ရှိသော၊
 ဝိမာနံ-ဗိမာန်ကို၊ ဣဒ္ဓသံပသိ-မြင်ပြီ၊ ဣရုဗန္တိ-အရမ္မဟူသည်ကား၊ သုဇ္ဈ-
 ရမဏိယံ-အလွန်နှလုံးမွေ့လျော် လျော်ဘွယ်ရာ ရှိသော၊ ဧတ္ထ-ဤဗိမာန်၌၊
 ဝိဟရိတုကာမာ-နေခြင်းငှါအလိုရှိကုန်သောနတ်သားနတ်သမီးတို့သည်၊
 ဝသန္တိ-နေတတ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ-ထိုသို့နေရာဖြစ်သောသတ္တိကြောင့်၊
 တံ-ထိုဗိမာန်သည်၊ ဗျဗ္ဗ-ဗျဗ္ဗမည်၏၊ ဣဝနံ-နေရာဗိမာန်ကို၊ လတ္တ-တံ-ရအပ်
 ၍၊ တောရဏုပပန္တိ-တောရဏုပပန္တိဟူသည်ကား၊ ဝိဝိဓမာလာကမ္မာဒိဝိ-

ဝိမတ္တနာအထူးထူးအပြားပြားရှိသော ခြူးပန်းခြူးနွယ်အစရှိသည်တို့ဖြင့်
ဆန်းကြယ်သော၊ ဩတ္တရတနမယေန၊ ရတနာချစ်ပါးဖြင့်ပြီးသော၊ တောရ
ဇောန၊ တူရိုင်းတိုင်နှင့်၊ ဥပေတံ၊ ပြည့်စုံသော၊ ဝါစာနည်းကား၊ တော
ရကန္တ၊ တောရဇာတ် ဟူသော အမည်သည်၊ ခွဲ၍ကောဋ္ဌကပါသဒဿ +
တံခါးမုတ်ပြာသာန်၏၊ နာမ်အမည်တည်း။ အိန္ဒြေတူမိတာဝေ န၊ များ ၀
စွာသောတုံဆင့်အဘို့ဖြင့်၊ ဝိမတ္တကာရေန၊ ဆန်းကြယ်သောအခြင်းအရာ
ရှိသော၊ တေနပါသာဒေန၊ ဆိုတခါးမုတ်ပြာသာန်နှင့်လည်း၊ တံဝိဇနံ၊ ထို
ဝိမာန်သည်၊ ဥပေတံ၊ ပြည့်စုံ၏၊ ရူကူပကိဏ္ဍန္တ၊ ရူကူပကိဏ္ဍန္တဟူသည်
ကား၊ သုဝဏ္ဏဝါလိကာဟံသုးနှင့်တူသောရွှေမျှန်တို့ဖြင့်၊ ဩကိဏ္ဍိကံ၊
ဖြမ်းသောအပြင်လည်း ရှိသော၊ ဟိယုတ္တံ၊ ဆိုသင့်၏၊ ဝါလိကသဒိသာ၊
သဲမျှန်နှင့်တူသော၊ သုဝဏ္ဏဓဏ္ဍာ၊ ရွှေခဲရွှေမျှန်သည်၊ ရုစာနာမ၊ ရုစာမည်၏၊
ရုစာမေဝ၊ သဲနှင့်တူသော ရွှေခဲရွှေမျှန်ကိုသာလျှင်၊ ရုစကန္တ၊ ရုစက ဟူ၍၊
ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ သုဘန္တံ၊ သုဘံဟူသည်ကား၊ သောတတိ၊ တင့်တယ်
တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သုဘံသုဘမည်၏၊ ဝါစာနည်းကား၊
သုဇ္ဈကောင်းစွာ၊ ဘာတိ၊ ထွန်းပတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သုဘံ၊
သုဘမည်၏၊ ဝိမာနန္တံ၊ ဝိမာန်ဟူသည်ကား၊ ဝိသိဋ္ဌမာနံ၊ အထူးသဖြင့်နှိုင်း
ယှဉ်အပ်သော၊ ပမာဏတေသပမာဏအားဖြင့်၊ မဟန္တံ၊ ကြီးကျယ်သော၊
ဣတိအသံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဘာတိတိ၊ ဘာတိဟူ
သည်ကား၊ ဧဝတတိပဇ္ဇသတိ၊ တွန်းတောက်ပ၏၊ နဘောဝသုရိယေတိ၊
နဘောဝသုရိယောဟူသည်ကား၊ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊ အာဒိစ္စောဝိ
ယ၊ နေမင်းကဲ့သို့၊ သရဇေတိ၊ သရဇေဟူသည်ကား၊ သရဇသမယေ၊ တန်
သောင်းမုန်းလအခါ၌၊ တမောနုဇေတိ၊ တမောနုဇေဟူသည်ကား၊ အန္တ
ကာရဝိဇ္ဇသနော၊ အဓိကအမှောင်ကိုပယ်ပျောက်တတ်သော၊ တထာတပ
တိဝိဒန္တံ၊ တထာတပတိဝိဒံဟူသည်ကား၊ သရဇကာလေ၊ သရဇဥတုအခါ
၌၊ သဟဿရံ၊ သိရောင်ခြည်တထောင်ကိုဆောင်သော၊ သုရိယသနေမင်း
သည်၊ ကာပတိယထာ၊ ထွန်းတောက်ပသကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ကာဝ၊
သင်၏၊ ဣဒံဝိမာနံ၊ ဤဝိမာန်သည်၊ တပတိဝိဗ္ဗတိ၊ ထိန်ထိန်ထွန်းတောက်ပ
၏၊ မကာရောမအက္ခရာသည်၊ ငဒသန္တိကရော၊ ရှေးပုန်နောက်ပုန်တို့၏စပ်
ခြင်းကိုပြုတတ်၏၊ ဇလမိဝရူမသိခေါတိ၊ ဇလမိဝရူမသိခေါဟူသည်ကား၊
ဇလန္တော၊ ထိန်ထိန်တောက်ပသော၊ အဂ္ဂိဝိယမီးကဲ့သို့၊ ဟံသုဗ္ဗံ၊ မှန်၏၊
တာဝသထိုမီး၏၊ အဂ္ဂတော၊ အပျားမှ၊ ရူမာ၊ အခိုးသည်၊ ပညာယတိ၊

လင်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ဆိုကြောင့်၊ အတ္တိမိဒ်ကို၊ ရှုမသိခေါ်၊ ရှုမသိမဟူ၍လည်း
ကောင်း၊ ရှုမကောတုတိ၊ ရှုမကောတုဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။
နိဿတိ၊ နိဿဟူသည်ကား၊ နိသတိ၊ ညဉ့်၌၊ ရုတ္တိယံ၊ ညဉ့်၌၊ ဣတိအယံ၊
ဤသည် ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ နဘဂ္ဂေတိ၊ နဘဂ္ဂေဟူသည်ကား၊
နဘကောဋ္ဌာသေ၊ ကောင်းကင်ဟုဆိုအပ်သောအတို့၌၊ အကာသပဒေသေ၊
ကောင်းကင်အရပ်၌၊ ဣတိဤသို့၊ ဝုတ္တရတ္ထော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောဘိ၊ ဖြစ်၏။
ဝါ၊ တနည်းကား၊ နဘဂ္ဂေတိ၊ နဘဂ္ဂေဟူ၍၊ ပါဠော၊ ပါဠိအချို့ရှိ၏။ ပဗ္ဗတ
သိခေ၊ တောင်ထွန်၊ တောင်ဖျား၌၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
အနက်တည်း။ တဝ၊ သင်၏၊ ဣဒ်ဝိမာနံ၊ ဤဝိမာနံသည်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း။ မုသတိဝနယနန္တိ၊ မုသတိ
ဝနယနံဟူသည်ကား၊ ဣတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ ပဘဿ၊ မ
တာယ၊ ပြီးပြီးပြန် ထွက်လတ်သော အရောင်ရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ပဋိ
ဟနန္တံ၊ စက္ခုပဿဒအား ပြင်းစွာ ပုတ်ခတ်လျက်၊ ဒဿနကိစ္စံ၊ မြင်ခြင်း
ကိစ္စကို၊ ကာတု၊ ပြုခြင်းငှါ၊ အဒေန္တံ၊ မပေးမူ၍၊ ဩလောကေန္တာနံ၊ ကြည့်
ကုန်သောသူတို့၏၊ စက္ခု၊ မျက်စိကို၊ မုသတိဝိယ၊ မေ့စေသကဲ့သို့၊ တေန၊
ထိုကြောင့်၊ သတေရိတာဝါတိ၊ သတေရိတာဝဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်ပြီ၊ ဝိဇ္ဇ၊
လတာဝိယ၊ လျှပ်စစ်နွယ်ကဲ့သို့၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း။ ဝိဇ္ဇာမုရုဓသမ္ပတာဇ္ဇသံဃုဋ္ဌန္တိ၊ ဝိဇ္ဇာမုရုဓသမ္ပတာဇ္ဇသံဃုဋ္ဌ
ဟူသည်ကား၊ မဟတိအာဒိဝိဇ္ဇာနံ၊ မဟတိအစရှိကုန်သောစောင်းတို့၏
လည်းကောင်း၊ ဘေရိအာဒိပဟတာနံ၊ စည်ကြီးအစရှိကုန်သောတီးခတ်
ကုန်သောတူရိယာတို့၏ လည်းကောင်း၊ ဟတ္ထတာလ ကံသတာလ၊ နန္ဒ၊
လက်ချပ် မောင်းကြေးနင်းတို့၏ လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓဟိ၊ အသံတို့ဖြင့်၊
ဗောသိတံ၊ စာပြိုင်နက် ဝဲတင်ထပ်သောအသံရှိ၍၊ ဧကနိန္ဒာအံ၊ တခဲနက်
ဝဲတင်ရိုက်၏၊ ဣန္ဒြိယန္တိ၊ ဣန္ဒြိယဟူသည်ကား၊ ဒေဝဝုတ္တေဟိ၊ နတ်သားတို့ဖြင့်
လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မာတိ၊ နတ်သမီးတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိ
ယာစ၊ နတ်၌ဖြစ်သော စည်းစိမ်ချမ်းသာဖြင့်လည်းကောင်း၊ သမိန္ဒံ၊ ပြည့်
စုံ၏၊ ဣန္ဒြိယပုရိယထာတိ၊ ဣန္ဒြိယပုရိယထာဟူသည်ကား၊ သုဒဿနနဂရိယ၊
သိကြားမင်း၏ သုဒဿန နတ်မြို့ကဲ့သို့တည်း။ ပဒုမာနိစ၊ ကြာပဒုမာ
တို့လည်း၊ ကုမဒါနိစ၊ ကုမဒါနိစကြာတို့လည်း၊ ဥပ္ပလာနိစ၊ ကြာနိစကြာတို့
လည်း၊ ကုဝလယာနိစ၊ ကြာချည်း တို့သာလည်း၊ ပဒုမကုမဒုပ္ပသ ကုဝ
လယံ၊ ပဒုမာကြာ ကြာပုဏ္ဏရိက်ကုမဒါနိစ၊ ကြာနိစ၊ ဤသို့၊ ဣတိဤသို့၊

၃၆၂ ဝိမာနဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ

ကောတ္တဝသေနအပေါင်းကိုဝဲ့၍ကောဝရ်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဝုတ္တံဆိုအပ်၏။ အတ္တိ
 တိဝစနံအတ္တိဟူသောဤသဒ္ဒါကို၊ ပရိဟာမေတွာနေဘိဝုဒ္ဓိပြန်၍၊ ယောဇေ
 တဗ္ဗံယှဉ်အပ်၏။ တတ္ထံထိုဝုဒ္ဓိတွင်၊ ပရမဂဟဏေနပရမသဒ္ဒါကို ယူ
 သဖြင့်၊ ပုဏ္ဏရိကမ္မိတြာပုဏ္ဏရိကံကိုလည်း၊ ဝိဟိတံယူအပ်၏။ ကုမုဒဂဟ
 ဏေနကုမုဒသဒ္ဒါကိုယူသဖြင့်၊ သေတရတ္တဘောဒါနိအပြုအနိအပြာရှိကုန်
 သော၊ သဗ္ဗာနိအလုံးစုံကုန်သော၊ ကုမုဒါနိကုမုဒြာတြာတို့ကို၊ ဝိဟိတာ
 နိယူအပ်ကုန်၏။ ဥပ္ပလဂဟဏေနဥပ္ပလသဒ္ဒါကိုယူသဖြင့်၊ ရတ္တုဗ္ဗလံ
 ကြာနိကို၊ ဝိဟိတံယူအပ်၏။ ဝါတနည်းကား၊ သဗ္ဗာအလုံးစုံသော၊ ဥပ္ပလ
 ဇာတိ၊ ကြာမျိုးကို၊ ဝိဟိတာယူအပ်၏။ ကုဝလယဂဟဏေနကုဝလယ
 သဒ္ဒါကိုယူသဖြင့်၊ နိလုပ္ပလမေဓ၊ ကြာညှိကိုသာလျှင်၊ ဝိဟိတံယူအပ်၏။
 ဣတိဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံထိအပ်၏။ ယောမိကဗန္ဓုက နောဇကောစသန္တိတိ
 ဧတ္ထယောမိကဗန္ဓုကနောဇကော စသန္တိဟူသော ဤဝုဒ္ဓိ၌၊ စကောရော
 စသဒ္ဒါသည်၊ နိပါတမတ္တံနိပါတ်မျှသာတည်း။ ယောမိကောကြက်တက်
 ပင်တို့သည်၎င်း၊ ဗန္ဓုဇီဝကောလယ်ခေါင်နန်းပင်တို့သည်လည်းကောင်း၊
 အနောဇကောရုက္ခာစအနော်ဇာပန်းပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ သန္တိ
 ရှိကုန်၏။ ဣတိအယံဤသည်ကား၊ အတ္ထေယအနက်တည်း။ ကေဝိအချို့
 ကုန်သော ဆရာတို့သည်၊ အနောဇကဝိသန္တိတိအနောဇကဝိသန္တိ
 ဟူ၍၊ ပါဠိပါဠိကို၊ ဝတွာရှုတ်၍၊ အနောဇကဝိအနော်ဇာ ပန်းတို့သည်
 လည်း၊ သန္တိရှိကုန်၏။ ဣတိဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တံဆိုလိုသည်၊ ယောတိ
 ဖြစ်၏။ ဣတိအတ္ထံဤသို့သောအနက်ကို၊ ဝဒန္တိဆိုကုန်၏။ သာလကုသုမိ
 တပုပ္ဖိတာ အသောကာတိဧတ္ထယောလကုသုမိတ ပုပ္ဖိတာအသောကာ
 ဟူသောဤဝုဒ္ဓိ၌၊ ကုသုမိတာပုပ္ဖိတာမွင့်သောပန်းပွင့် ရှိကုန်သော၊ သာ
 လာစအင်ကြင်းပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ပုပ္ဖိတာပွင့်ကုန်သော၊
 အသောကာစပန်းသုံးပင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ သန္တိရှိကုန်၏။ ဣတိ
) ဤသို့၊ ယောဇေတဗ္ဗံယှဉ်အပ်၏။ ဝိဝိဓေမဂ္ဂသုဂန္ဓ သေဝိတမိဒန္တိဝိဝိဓ
 ဓမ္မဂ္ဂသုဂန္ဓသေဝိတမိဒဟူ သည်ကား၊ နာနာဝိဓခန်းအထူးထူးအပြားပြား
 ရှိကုန်သော၊ ဥတ္တမရုက္ခာနံထူးမြတ်သောသစ်ပင်တို့၏၊ သောဘဏေဟိ
 တဝံတယ်ကုန်သော၊ ဝုဇ္ဇယံအနံတို့ဖြင့်၊ တေသင်၏၊ ဣဒံဝိမာနံဤဝိမာနံ
 ကို၊ သေဝိတံပရိဘာဝိတံမွေးမွေးကြိုင်ကြိုင်ထုံမွန်းအပ်၏။ ဣတိအယံ
) ဤသည်ကား၊ အတ္ထေယအနက်တည်း။ သုပ္ပလလဗုဓဘုဓကသံယုတ္တာ
 တိသုပ္ပလလဗုဓဘုဓကသံယုတ္တာဟူသည်ကား၊ ဝိဝိဓေကမ်းနား၌၊ ဦးတ

ဟိ။-ဓာညကုန်သော၊ သဗ္ဗလဟိစ၊-ထင်းရှူးပင်တို့နှင့် လည်းကောင်း၊
လဗုဒ္ဓဟိစ-တောင်ဝိန်းနံပင်တို့နှင့် လည်းကောင်း၊ ဘုဇကရက္ခဟိစ-
ဘုဇကမည်သောနတ်သစ်ပင်တို့နှင့် လည်းကောင်း၊ သဟိတာ-တကွဖြစ်
ကုန်သော၊-ဘုဇကောနာမ-ဘုဇကအမည်ရှိသော၊ ကော-တရသော၊
သုဂန္ဓရက္ခော-ကောင်းသောအနံ့ရှိသော သစ်ပင်သည်၊ ဒေဝလောက-
နတ်ပြည်၌လည်းကောင်း၊ ဣန္ဒြိယဒေဝဒေဝတောင်
၌သည် ကောင်း၊ အတ္ထိ-ရှိ၏။ အညတ္တ-တပါးသော အရပ်၌၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ဣတိ-
ဤသို့၊ ဣဒန္တိ-ဆိုကုန်၏။ ကုသက သုဗုဒ္ဓိတသတာဝလမ္ဗိနိဟိတိ-ကုသက
သုဗုဒ္ဓိ ဘလ ဘာဝလမ္ဗိနိဟိ ဟူသည်ကား၊ တာလနာဠိကေရာဒိဟိ-ထန်း
အုန်းအစရှိကုန်သော၊ ကုသကေဟိတိဇာတိဟိ-မြက်မျိုးတို့နှင့်လည်း
ကောင်း၊ ဩလမ္ဗမာနာဟိ-တွဲရဲတွဲကုန်သော၊ သန္တာနကလ္လိအာဒိဟိ-
သန္တာနကန္တယံအစရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗကုသမိတလတာဟိစ-ကားကား
စွင့်စွင့် ကောင်းစွာပွင့်သော နွယ်မျိုးတို့နှင့် လည်းကောင်း၊ သံယုတ္တာ-
ယဉ်ကုန်သော၊ ဣတိအယံ-ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ-ယောဇနာ ခြင်း
တည်း။ မဏိဇာသသဒိသာတိ-မဏိဇာလသဒိသာဟူသည်ကား၊ မဏိ
ဇာလသဒိသာနာဠာမြင့်ပြီးသော ကွန်ယက်ရိုးနှင့်တူသောစိမ်းညိုသော
ရောင်ခြည်ကွန်ယက်ရှိသော၊ မဏိဇာလသဒိသာဝိဝိ-မဏိဇာလသဒိသာ
ဟူ၍လည်း၊ ဂါပိဋ္ဌိ-မိဋ္ဌိသည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏။ မဏိသဒိသဇာလ-စိမ်းညိုသော
ပတ္တမြားအရောင် အဆင်းနှင့်တူသောရေရှိ၏။ ဣတိအယံ-ဤသည်ကား၊
အက္ခော-အနက်တည်း။ ယသသိနိတိ-ယသသိနိဟူသည်ကား၊ ဒေဝ
တာယနတ်သမီးကို၊ အာလပနံ-ခေါ်ဝေါ်ခြင်းတည်း။ ဥပဗ္ဗိတာတေတိ-
ဥပဗ္ဗိတာတေဟူသည်ကား၊ ယထာဂုတ္တဂုဏာရမဏိယာ-အကြင်အကြင်
ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ဖြင့် နှလုံးမွေ့လျော် ပျော်ဘွယ်ရာ ရှိ
သော၊ ဥပါက္ခရဏိ-ရေကန်သည်၊ တဝ-ဆင်နတ်သမီး၏၊ ဝိမာနသမီးပ-
ဘုံမိမာန၏အနိ-၌ဗ္ဗိတာ-တည်း၏။ ။

၁၁၂ ဥဒကရဟာတိ ဣမိနာ၊ ဥဒကရဟာဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ ယထာဝရတ္ထေ၊
အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ခဲ့ကုန်ပြီးသော၊ ပဒုမာဒိကော၊ ပဒုမာကြောအစရှိကုန်
သောပန်းတို့ကို၊ သန္ဓာယာရည်၍၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ ယေတ္ထိတိတ္ထေ၊ ယေတ္ထိ
ဟူသောဤပါဌ်၌၊ ယေအတ္ထိတိ၊ ယေအတ္ထိဟူ၍၊ ဆေဒေ၊ ပုန်ဖြတ်အပ်
၏၊ ဣဝလဇာတိ၊ ဣဝလဇာဟူသည့်ကား၊ ယေမိကာဒိကာ၊ ကြက်တက်ငင်

အစရှိသောကြည်ကုန်း၌ ရောက်ကုန်းသော သစ်ပင်မျိုးတို့တည်း။ ယေစ
သန္တိတိ၊ ယေစသန္တိ ဟူသည်ကား၊ ပုဗ္ဗပဂါစ၊ မွင့်ခြင်းသို့ ရောက်သည်
လည်းဖြစ်ကုန်လေသော၊ မလူပဂါစ၊ သီးခြင်းသို့ရောက်သည်လည်း ဖြစ်
ကုန်လေသော၊ အညေဝိတပလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ယေရက္ခ ဇာတာ၊
အကြင်သစ်ပင်မျိုးတို့သည်။ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေဝိရက္ခာ၊ ထိုသစ်
ပင်မျိုးတို့သည်လည်း၊ တဝ၊ သင်နတ်သမီး၏၊ ဝိမာနသမိပေယျံ၊ ဝိမာန်၏
အနီး၌၊ သန္တိယေဝ၊ ရှိကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ကိဿသံယမဒမသ
ယံဝိပါကောတိ၊ ကိဿသံယမဒမသယံ ဝိပါကောဟူသည်ကား၊ ကာယ
သံယမဒံသု၊ နဂိုယံဖြင့်စောင်းစည်းခြင်း အစရှိသည်တို့တွင်၊ ကိဒိသဿ၊
အဘယ်သို့သဘောရှိသော၊ ဩယမသမ္ပစောင့်စည်းခြင်း၏လည်းကောင်း၊
ဣန္ဒြိယဒမနာဒိသု၊ ဣန္ဒြေကို ဆုံးမခြင်း အစရှိသည်တို့တွင်၊ ကိဒိသဿ၊
အဘယ်သို့သဘောရှိသော၊ ဒမန ယ၊ ဆုံးမခြင်း၏ လည်းကောင်း၊ အယံ
ဝိပါကော၊ ဤအကျိုးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ကေနာသိတိ၊ ကေနာသိ
ဟူသည်ကား၊ ဥပပတ္တိနိဗ္ဗတ္တကံ၊ တာဝတိံ သာနတ်ရွာသံသုမိမာနံ၌ပဋိသန္ဓေ
ကိုဖြစ်စေဘတ်သောကုသိုလ်ကံသည်၊ အညမေဝ၊ တပါးသည်သာလျှင်
တည်း။ ဥပဘောဂ သုခနိဗ္ဗတ္တကံ၊ နတ်၌ဖြစ်သော ဘုံမိမာနံစသောအသုံး
အဆောင်ကိုခံစားရသည်ကိုဖြစ်စေတတ်သော ကုသိုလ်ကံသည်၊ အညံ၊
တပါးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိတဿ၊ ထိုကြောင့်၊ ကေနာသိကမ္မ
ပလေနိရူပပန္နာတိ၊ ကေနာသိကမ္မပလေ နိရူပပန္နာဟူ၍၊ ဝတ္ထုအဆိုပြီး၍၊
ပုန၊ တတနိ၊ ယထာစတေအဓိဂတမိဒံဝိမာနန္တိ၊ ယထာစတေ အဓိဂတ
မိဒံဝိမာနံဟူ၍၊ အာဘဏ္ဍိ၊ တတ္ထပါဠေ၊ ထိုပါဌ၌၊ ကမ္မ ပလေနာတိ၊
ကမ္မပလေနဟူသည်ကား၊ ဝိပဗ္ဗိဘုံ၊ အကျိုးပေးခြင်း၌၊ အာရဇ္ဈေန၊ အေး
ထုတ်အပ်သော၊ ကမ္မပလေနံ၏အကျိုးဖြင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝစနသေသော၊
ပါဠိအကြွင်းကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဖွတ်အပ်၏။ တေ၊ ဤအာရဇ္ဈေနဟူသော သဒ္ဓါ
သည်၊ ဣတ္ထမ္မ၊ တလက္ခဏေ၊ ဣတ္ထမ္မ၊ တ လက္ခဏ အနက်၌၊ ကရဏ
ဝစနံ၊ နာဂိုဏ်းဝိဘတ်တည်း။ တဒနုပပဒံ၊ အဝစာသိတိ၊ တဒနုပပဒံအဝ
စာသိဟူသည်ကား၊ တံကမ္မံ၊ ထိုကံကို၊ မယယ၊ ခေါ်သည်၊ ဝတ္ထုသု၊ ဆိုအပ်
သော၊ ပဒဿ၊ မေးအပ်သောပုဒ်အား၊ အနုပဒံအနုရူပပဒံ၊ လျော်သော
ပုဒ်ရှိသည် ဟို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ကထေယျာသိ၊ ဖြေဆိုဘိလော၊ အာဠာရပ
ဋ္ဌေတိ၊ အာဠာရပဋ္ဌေဟူသည်ကား၊ ဗပာလသံဃာတပရမေ၊ ထူထူထဲထဲ
တခဲနက်ပေါင်းစုအပ်သောမျက်မွေးမျက်တောင်ရှိသော၊ ဒေဝိ၊ နတ်သမီး၊

ဂေါပရမေန္ဒာသုဇယံဇာတိ ဗျက်ပွေးနှင့် တုသော ဗျက်ပွေးရှိသော၊ ဣတိ အယံဇာတိသညကော၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း။ ။

အဝေယျိသိမေးသောအခါ၌၊ ဒေဝတာသနတ်သမီးသည်၊ ယထာစ၊ လ၊ ဌာနန္တိယ ဘာစ၊ လ၊ ဌာနံ ဟံ၍၊ အာဟာ၊ ဖြေဆိုလျှင်ထား၏၊ ဝာဇန္တိ၊ အရှင် ဘုရားတို့၊ ယထာစ၊ အကြင်သို့သဘောရှိသောကုသိုလ်ကံကြောင့်လည်း၊ ကောဗ္ဗမယုရစကောရသံဃာစရိတံ၊ မိလေဝဟုဆိုအပ်သောအမည်ရှိကုန် သောရေ၌ကျက်စားသောဌာနမျိုး၊ ကြိုးကြာဥဒေါင်းစင်ယောင်စသောဌာန အပေါင်းတို့၏သွားလာရာဖြစ်သော၊ ဗိဗ္ဗုဓိလဝဟံသရာဇဝိဇ္ဇန္တိ၊ နတ်ပြည်၌ ဖြစ်သောရေ၌ပေါ်၍သွားတတ်သောဟင်းသားမင်းတို့၏ ကျင်လည်ကျက် စားရာဖြစ်သော၊ ဗိဇကောရဏ္ဍဝကောကိလသာဘိနာဒိတံ၊ ဝမ်းဘဲတီးတုတ် ဥဩဌာန်ထိုဌာန်တို့မှတစ်ပါးကုန်သော ဌာနတို့၏တွန့်မြူးရာဖြစ်သော၊ ဣဒံ ဝိမာနံ၊ ဇာတိမာနံကို၊ မေအက္ခန္တိပံသည်၊ အဓိဂတံ၊ ရအပ်၏။ ယထာစ၊ အကြင်သို့သောကုသိုလ်ကံကြောင့်လည်း၊ နာနာသန္တာနကပုပ္ဖရက္ခဝိဝိဓ၊ အထူးထူးအပြားပြားသော ခက်ခက်သေးသေးရှိကုန်သောသန္တာနကမည် သောနွယ်အထူးထူးအပြားပြားသောပန်းပင်တို့ဖြင့်ဆန်းကြယ်သောအရ အဝေးရှိသော၊ ပါဠိလိဇမ္ဗု၊ အသေကရက္ခဝန္တံ၊ ဆွတ်သပြေပန်းသုံးစသေ၊ သစ်ပင်ရှိသော၊ ဣဒံဝိမာနံ၊ ဇာတိမာနံကို၊ မေအက္ခန္တိပံသည်၊ အဓိဂတံ၊ ရ အပ်၏၊ ဣတံကမ္မံ၊ ဧကံကို၊ တေ၊ အရှင်ဘုရားအား၊ ပဝေဒယာမိ၊ ကြားပါအံ့၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ သုဇဏာဟိ၊ နာတော်မူပါလော့။ ဘန္တေ၊ အရှင် ဘုရား၊ မဂ္ဂဝေရပုရတ္ထိဗေနံ၊ မြတ်သောမဂ္ဂဝေရိုင်းတို့၏အရှေ့မျက်နှာအဘို့ ဖြင့်၊ နာဠကဂါမောနာမ၊ နာဠကအမည်ရှိသောရွာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဘတ္ထိ ထိုနာဠကရွာ၌၊ မုဓမ္မေ၊ ရှေးသေ၊ ကိုယ်၏အဖြစ်၌၊ အဟံ၊ ခာပည့်တော်မသည်၊ ကေတ္ထိ၊ ဂဟပတိကုသလ၊ တဦးသောသူကြွယ်အမျိုး၌၊ သုဏိသ၊ ချေးမ သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏၊ ဘတ္ထိ၊ ထိုနာဠကရွာ၌၊ မမံ၊ အက္ခန္တိပံကို၊ မနုဿ၊ ရှေ့တို့သည်၊ ပေသဝတီကိ၊ ပေသဝတီဟူ၍၊ ဇေနိံ၊ သုခိကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ သာဟံသာ၊ အဟံ၊ ထိုအက္ခန္တိပံသည်၊ အပဝိတတ္ထဓမ္မ ကုသလံ၊ အလွန်အကဲအကျိုး အကြောင်း၌ လိမ္မာတော်မူသော မြတ်စွာ ဘုရားဘို့အရိအသေပြုတတ်ထသော၊ ဒေဝမနုဿပူဇိတံ၊ နတ်လူအပေါင်း တို့သည်ပူဇော်အပ်ထသော၊ မဟန္တံ၊ များမြတ်သောကျေးဇူးတို့နှင့်ပြည့်စုံ တော်မူထသော၊ နိဗ္ဗုတံ၊ ပြီးပြီးသော ကိလေသာလည်း ရှိတော်မူထ သော၊ အပ္ပမေယျံ၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော ဂုဏ်ကျေးဇူးလည်း ရှိတော်မူ

ထသော၊ ဥပတိသံ၊ ဥပတိသံ အမည်တော်ရသော အရှင်သဒ္ဓိပုတ္တရာ
 မထေရ်ကို၊ မုဒိတမနာ၊ နှစ်သက် ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊
 ကုသုဓမ္မဟိ၊ ရတနာတို့ဖြင့်ပြီးသောပန်းတို့ဖြင့်၊ အတ္တ၊ ကိရိ၊ ကြံဖြန့်ပူဇော်
 ခဲ့ဘူး၏။ ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ပရမဂတိဂတံ၊ အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာန
 ဓာတ်သို့ ရောက်တော်မူပြီးထသော၊ အတ္တ၊ မဒေဟဓရံ၊ အဆုံးစွန်သော ကံယ်
 ခန္ဓာကို ဆောင်တော်မူထသော၊ ဥဠာရံ၊ ပြန့်ပြော ကောင်းမြတ်ထသော၊
 ဣသိ၊ အရှင်ရဟန်းကို၊ ပူဇယိတွာ၊ ပူဇော်၍၊ အဟံ၊ တပည့်တော်မသည်၊
 မာနုသကံ၊ လူ၌ဖြစ်သော၊ သမုဿယံ၊ ကိုယ်ခန္ဓာကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ တံ၊
 သဂတာ၊ မာဂတိ၊ သာနတ်ပြည်သို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဣမေ၊ ဤတာဝတ်
 သာနတ်ပြည်၌၊ ဌာနံ၊ နေရာ၊ ဗိမာန်ကို၊ အာဝသာမိ၊ ပိုင်သနပ်စီးလွမ်းမိုး
 နေထိုင်ရ၏။ ။

၃။ တတ္ထတာသုဂါထာသု၊ ထိုဂါထာတို့တွင်၊ ကောဉ္စမယူရစကောရသံဃာ
 စရိတန္တိ၊ ကောဉ္စမယူရစကောရ သံဃာစရိတ် ဟူသည်ကား၊ သာရသ
 သိခဏ္ဍိကုတ္တကာရ ကုတ္တုရဂဏေဟိ၊ ကြိုးကြာဥဒေါင်းစင်ယောင်ကြက်
 အပေါင်းတို့သည်၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုအရပ်၌၊ ဝိစရိတံ၊ လှည့်ပတ်သွားလာ
 အပ်၏။ ဒိဗျဝိလဝဟံသရာဇစိဏ္ဍန္တိ၊ ဒိဗျဝိလဝဟံသရာဇ စိဏ္ဍန္တဟူသည်
 ကား၊ ဥဒကေ၊ ရေ၌၊ ဝိလဝိတွယ၊ ပေါ်၍၊ ဝိစရဏတော၊ သွားလာတတ်သော
 ကြောင့်၊ ဝိလဝါတိ၊ ဝိလဝဟူ၍၊ လွန်နာမေဟိ၊ ရအောင်သော အမည်ရှိကုန်
 သော၊ ဥဒကသကုဏေဟိ၊ ရေ၌ကျက်စားသော ဌာနတို့သည်၎င်း၊ ဟံသ
 ရာဇေဟိ၊ ယောင်းသာမင်းတို့သည်၎င်း၊ တဟံ၊ တဟံ၊ ထိုထိုအရပ်၌၊ ဝိစရိ
 တံ၊ သွားလာအပ်၏။ ဒိဇ္ဇကာရဏ္ဍဝကောကိလသဘိနာဒိတန္တိ၊ ဒိဇ္ဇကာရဏ္ဍ
 ဝကောကိလသဘိနာဒိတံဟူသည်ကား၊ ကာရဏ္ဍဝေဟိ၊ ဝမ်းဘဲဌာနတို့
 သည်လည်းကောင်း၊ ကာဒမ္ပေဟိ၊ နီးတတ်ဌာနတို့ သည်လည်းကောင်း၊
 ကောကိလေဟိ၊ ဥဩဌာနတို့သည် လည်းကောင်း၊ အညေဟိ၊ ထိုမှတစ်ပါး
 ကုန်သော၊ ဒိဇ္ဇေဟိ၊ ဌာနတို့သည်လည်းကောင်း၊ အဘိနာဒိတံ၊ လွန်စွာ
 မည်တွန်အပ်၏။ ။

၄။ နာနာသန္တာနကပုပ္ဖရုက္ခဝိဝိဓတိ၊ နာနာသန္တာနကပုပ္ဖရုက္ခဝိဝိဓဟူ
 သည်ကား၊ နာနာဝိသေသခါပသာဝေ နာ၊ အထူးထူးအပြားပြားသောခက်
 မခက်သေးရှိကုန်သော သန္တာနက နွယ်တို့လည်း၊ နာနာပုပ္ဖရုက္ခာစ၊ အ
 ထူးထူးသောပန်းပင်တို့လည်း၊ နာနာသန္တာနကပုပ္ဖရုက္ခာ၊ အထူးထူးအ
 ပြားပြားသော ခက်မခက်သေး ရှိကုန်သော သန္တာနကနွယ် အထူးထူး

သောပန်းပင်တို့၊ တေဟိသန္တာနကပုပ္ဖရက္ခဟိ၊ ဆိုအထူးထူးအပြားပြား
သောခက်မခက်သေးရှိကုန်သောသန္တာနကန္တယံအထူးထူးသောပန်းပင်
တို့ဖြင့်၊ ဝိဝိဓံပိတ္တာကာရံ၊ ဆန်းကြယ်သော အခြင်းအရာရှိသည်တည်း။
ဝိပိတ္တသန္တိဝေသံဆန်းကြယ်သောရဝေရာရှိသည်တည်း။ နာနာသန္တာန
ကပုပ္ဖရက္ခဝိဝိဓာအထူးထူးအပြားပြားသော ခက်မခက်သေးရှိကုန်သော
သန္တာနကန္တယံအထူးထူးသော ပန်းပင်တို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်သော အခြင်း
အရာအရအဝေးရှိသည်။ ဟိယုတ္တံ၊ ထိုကားသည်သင့်၏၊ ဝိဝိဓန္တိ၊ ဝိဝိဓံ
ဟူ၍၊ ဝတ္ထုဗ္ဗေ၊ ဆိုအပ်လျက်၊ ဝိဝိဓာတိ၊ ဝိဝိဓဟူ၍၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုအပ်၏၊ ဟိ၊
ဆက်၍ပြဦးအံ့။ သန္တာနကာတိ၊ သန္တာနကာဟူသည်ကား။ ဘာမဝလ္လိ
ယော၊ နတ်သားနတ်သမီးတို့သည် တောင့်တအပ်သောန္တယံတို့တည်း။
တ္ထေ၊ ဤမိမိသန္တိ၊ ဝိဝိဓာအထူးထူးအပြားပြား ရှိကုန်သော၊ တာ၊ ထိုနတ်
သားနတ်သမီးတို့သည် တောင့်တအပ်သော သန္တာနကန္တယံတို့သည်
လည်းကောင်း၊ နာနာဝိပုပ္ဖရက္ခာစ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိသောပန်းပင်
တို့သည်လည်းကောင်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ဆိုကြောင့်၊ နာနာ
သန္တာနက ပုပ္ဖရက္ခဝိဝိဓာ၊ နာနာသန္တာနက ပုပ္ဖရက္ခဝိဝိဓ မည်၏။ ဝါ၊
တနည်းကား။ တေဟိ၊ ဆိုနတ်သားနတ်သမီးတို့ တောင့်တအပ်သောပန်း
ပင်တို့ဖြင့်၊ ဝိဝိဓံအထူးထူးအပြားရှိသည်တည်း။ ဣတိတသ္မာ၊ ဆိုကြောင့်၊
နာနာသန္တာနက ပုပ္ဖရက္ခဝိဝိဓာ၊ နာနာသန္တာနက ပုပ္ဖရက္ခဝိဝိဓ မည်၏။
နာနာသန္တာနကပုပ္ဖရက္ခဝိဝိဓံပါဝုလိဗ္ဗေ၊ အသောကရက္ခဝန္တန္တိ၊ စ၊ နာနာ
သန္တာနက ပုပ္ဖရက္ခ ဝိဝိဓံပါဝုလိဗ္ဗေ၊ အသောကရက္ခ ဝန္တိဟူ၍လည်း။
ကေဝိ၊ အချို့ကုန်သော ဆရာတို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ တေဟိပဒေဟိ၊
ထိုပုဒ်တို့နှင့်၊ ပုပ္ဖရက္ခာသန္တိတိပဒံ၊ ပုပ္ဖရက္ခာသန္တိ ဟူသောပုဒ်ကို။ အာနေ
တွာ၊ ဆောင်၍၊ သမ္ပန္နိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ နာနာသန္တာနက ပုပ္ဖဝိဝိဓာအထူး
ထူးအပြားပြားသော ခက်မခက်သေးရှိကုန်သော သန္တာနကန္တယံအထူး
ထူးသောပန်းပင်တို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်သောအခြင်းအရာ အရအဝေးရှိကုန်
သော၊ ပါဝုလိဗ္ဗေ၊ အသောက ရက္ခဝန္တာ၊ ဆွတ်သပြေ ပန်းသုံးစသော
သစ်ပင်မျိုးရှိကုန်သော၊ ပုပ္ဖရက္ခာယံ၊ ပန်းပင်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဝါ၊
တနည်းကား။ ပုပ္ဖရက္ခာတိသောသန္တေ၊ ပုပ္ဖရက္ခာဟူသောဤသဒ္ဒါသည်။
အဝိဘတ္တိကနိဇ္ဈေသော၊ အဝိဘတ္တိကနိဇ္ဈေသတည်း။ ပုပ္ဖရက္ခန္တိ၊ ပုပ္ဖရက္ခ
ဟူ၍၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

၃၆၀

ဝိမာနဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိသျှ၊

✓ မဂ္ဂဝေရ ပုရုတ္တိမေနာတိ။-မဂ္ဂဝေရ ပုရုတ္တိမေန ဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂ
ဝေရသု၊ မြတ်သော မဂ္ဂတိုင်းတို့၌၊ ပုရုတ္တိမေန၊ အရှေ့မျက်နှာအဘို့ဖြင့်၊
အထဝါ၊ စာနည်း၊ သော်ကား၊ အဘိသမ္ဘောဓိဋ္ဌာနတာယ၊ သစ္စာလေးပါး
မြတ်တရားကိုထူးသောဥာဏ်ဖြင့် သိတော်မူရာ ဌာနဖြစ်သည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်၊ ဥတ္တမ၊ မြတ်သော၊ မဂ္ဂဝေရမဂ္ဂတိုင်း၌၊ ပုရုတ္တိမဒိသာယ၊
အရှေ့မျက်နှာအရပ်၌၊ တတ္ထအဟောသိ၊ ပုရသုဏိသာဝိ၊ တတ္ထအဟော
သိ၊ ပုရသုဏိသာဟူသည်ကား၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးသော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌၊ အဟံ၊
အကျွန်ုပ်သည်၊ တသ္မိံ၊ နာဠက ဂါမေ၊ ထိုနာဠကရွာ၌၊ ဧကသ္မိံ၊ ဂဟပတိ
ကုလေ၊ စာဦးသော သူကြွယ်မျိုး၌၊ သုဏိသာသုဏ္ဍာ၊ ရွေးမသည်၊ အဟော
သိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏၊ ဝိယောဘဂဝါ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာတိသ
ယံ၊ အလွန်အကဲနှင့်တကွ၊ အတ္ထေသုစ၊ အကျိုးတို့၌လည်းကောင်း၊ ဓမ္မ
သုစ၊ အကြောင်းတို့၌ လည်းကောင်း၊ ကုသလော၊ ဆိမ္ဗာတော်မူ၏၊ ဣတိ
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထဓမ္မကုသ
လော၊ အတ္ထဓမ္မကုသလမည်တော်မူ၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ လတ္တတိ၊
ရအပ်၏၊ ဧတေန၊ ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်၊ အတ္ထဓမ္မကုသ
လော၊ အကျိုးအကြောင်းတို့၌ အလွန်လိမ္မာတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား
ကို၊ အပစိကော၊ အရိအသေပြုအပ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သေသ၊ ထို
မထေရ်သည်၊ အပစိတတ္ထဓမ္မကုသလော၊ အပစိတတ္ထ ဓမ္မကုသလမည်၏၊
ဓမ္မသနာပတိ၊ တရားစစ်သူကြီးဖြစ်သော အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်
ကို၊ လတ္တတိ၊ ရအပ်၏၊ တံ၊ အပစိတတ္ထဓမ္မကုသလံ၊ ထိုအကျိုးအကြောင်း
တို့၌ အလွန်လိမ္မာတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို၊ အရိအသေပြုတတ်သော
အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်မြတ်ကို၊ ဝါ၊ စာနည်းကား၊ အပစိတံ၊ ဗဟိပဋိ
သန္ဓေကို ဖျက်ဆီးခြင်း၊ အပစယော၊ ယုတိပဋိသန္ဓေကို ဖျက် ဆီးခြင်း၊ နိဗ္ဗာ
နံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ လတ္တတိ၊ ရအပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်မှ၊ အဝသိဋ္ဌအတ္ထဓမ္မေ၊
ကြွင်းသောအကျိုးအကြောင်းတရား၌၊ ကုသလံ၊ လိမ္မာတော်မူထသော၊
ဝါ၊ စာနည်းကား၊ အပစိတေ ပူဇနီယေ၊ ပူဇော်ထိုက်သော၊ အတ္ထဓမ္မ
နိရောဓမဂ္ဂေ၊ နိရောဓသစ္စာမဂ္ဂသစ္စာ၌ လည်းကောင်း၊ ကုသလံ၊ လိမ္မာ
တော်မူထသော၊ မဟန္တေ၊ မြတ်ကုန်သော၊ ဥဠာရေဟိ၊ ပြန့်ပြောကြီး
ကျယ်ကုန်သော၊ ဝိလက္ခန္ဓာဒိ၊ ဘိလက္ခန္ဓာ၊ အစရှိသည်တို့နှင့်၊ သမ္ပန္နာ
ဂတတ္ထာ၊ ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ မဟန္တေ၊ မြတ် ကြီးကျယ်
သော၊ ကုသုဗေဟိတိ၊ ကုသုဗေဟိ ဟူသည်ကား၊ ရတနာမယေဟိ၊ ရတနာ

တို့ဖြင့်ပြီးကုန်သောတို့ကုသုမေဟိစယန်းတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဣတယေဟိ
 စယေနာတို့မှတစ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ကုသုမေဟိစယန်းတို့ဖြင့်လည်း
 ကောင်း။ ပရမဂတိဂတန္တိ၊ ပရမဂတိဂတံ ဟူသည်ကား၊ အနုပါဒိ
 သေသနိဗ္ဗာနပတ္တံ၊ ဝိပါကံနာမက္ခန္ဓာ ကမ္မဇရုပ် အကြွင်းမရှိသောနိဗ္ဗာန
 ဓာတ်သို့ရောက်သော၊ သမုဿယန္တိ၊ သမုဿယံဟူသည်ကား၊ သရီရံ၊
 ခန္ဓာကိုယ်ကို၊ တိဒသဂတာတိ၊ တိဒသဂတာဟူသည်ကား၊ တိဒသဂတ
 နံ၊ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်သို့၊ ဂတာရောက်သည်ဖြစ်၍၊ တာဝတိံသ
 ဒေဝနိကာယံ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌၊ ဥပပန္နာယေဒိသန္ဓေအားဖြင့် ဖြစ်
 သည်ရှိသော်၊ ဣဓာတိ၊ ဣဓဟူသည်ကား၊ ဣမသို့ဒေဝလောကေ၊ ဤတာ
 ဝတိံသာနတ်ပြည်၌၊ အာဝသာမိဋ္ဌာနန္တိ၊ အာဝသာမိဋ္ဌာနံဟူသည်ကား၊
 ဣမံဝိမာနံ၊ ဤဝိမာနံကို၊ အဝိဝသာမိလ္လမ်းရိုး၍နေရ၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းသော
 စကားရပ်သည်၊ ဝတ္ထနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည် သာလျှင်
 တည်း။ ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ အာယသ္မတာ ဝဂီသေနဝ၊ အရှင်ဝဂီသမေယရ်
 သည်လည်းကောင်း၊ ဒေဝတာယစ၊ နတ်သမီးသည်၎င်း၊ ကထိတကထာ
 မဂ္ဂံ၊ ပြောဆိုမေးမြန်းကြသော စကားအစဉ်ကို၊ အဗ္ဗုပ္ပတ္တိံ၊ အကြောင်း
 ဖြစ်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြုတော်မူ၍၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သမ္ပတ္တ
 ပရိသာယ၊ ရှေ့တော်ဇွောက်သို့ရောက်လာသောပရိသတ်အား၊ ဝိတ္ထာရေန၊
 အကျယ်အားဖြင့်၊ ဓမ္မံ၊ ထာရားတော်ကို၊ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ယာ
 ဒေသနာ၊ ထိုဒေသနာတော်သည်၊ မဟာဇနဿ၊ လူများ အပေါင်းအား၊
 သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးစီးပွားရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်
 အပြီးတည်း။ ပေသဝတီ ဝိမာန ဝတ္ထုနာ၊ ပေသဝတီ ဝိမာနဝတ္ထု၏
 အတွင်သည်၊ နိဗ္ဗိတသပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

[B] [၃-ပါရိစ္ဆတ္တကဝဂ်-၈-မလ္လိကာဝိမာနဝတ္ထု။]

^{၁၂၁၅၀}
 ပီတဝတ္ထေပီတဓဇေတိဣဒံ၊ ပီတဝတ္ထေပီတဓဇေဟူသောဤဝိမာနဝတ္ထု၊
 သည်၊ မလ္လိကာဝိမာနံ၊ မလ္လိကာဝိမာနဝတ္ထုတည်း။ တဿ၊ ထိုဝတ္ထု၏။
 ဥပ္ပတ္တိံ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်ကား၊ ကာ၊ အဘယ်နည်း။ ဓမ္မစက္ကပဝတ္တနံ၊ ဓမ္မ
 စကြာတရားကို ဟောတော်မူခြင်းကို၊ အာဒိ၊ ကတွာ၊ အစပြု၍၊ ယာဝ
 သုဘဒ္ဒပရိဗ္ဗာဓက ဝိနယနာ၊ သုဘဒ္ဒပရိဗိုဇ်ရဟန်းကိုဆုံးမတော် မူသည်
 တိုင်အောင်၊ ကတဗုဒ္ဓကိစ္စေပြုအပ်ပြီးသောဘုရားကိစ္စပြီးပြီးသော်၊ ကုသိ

နာရာယံ၊ ကုသိန္နာရုံပြည်၏၊ ဥပဝတ္ထနေ၊ ဥပဝတ္ထနမည်သောလင်းဒေက္ခန္တိ၊ မလ္လရာဇုနံ၊ မလ္လာမင်းတို့၏၊ သာလဝနေ၊ အင်ကြင်း ဥယျာဉ်တော၌၊ ယမကာသာလာနံ၊ အစုံသော အင်ကြင်းပင်မျိုးတို့၏၊ အန္တရေ၊ အကြား၌၊ ဝိသာခဝုတ္တမာယံ၊ ကာရာနိလပြည့်နေ၌၊ ဗစ္စ၊ သဝေလာယံ၊ မြိစမ်းသောကံသောအခါ၌၊ အနုပါဒိသေသာယာ၊ ဝိပါကံနာဝေဋ္ဌန္တာကမ္မရုပ်အကြွင်းမရှိသော၊ နိဗ္ဗာနဝေတုယာ၊ နိဗ္ဗာနဝေတုဖြင့်၊ လောကနာထေ၊ လူသုံးဦးတို့၏ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်သော၊ ဘဂဝတိ၊ ဘုရားမြတ်သည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံလွန်တော်မူသည်ရှိသော်၊ ဒေဝမနုဿဟိ၊ နတ်လူတို့သည်၊ တဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ သရိရပူဇာယ၊ အလောင်းတော်ကို ပူဇော်ခြင်းကို၊ ကရိယမာနာယ၊ ပြုလတ်သည်ရှိသော်၊ တဒါ၊ ထိုပရိနိဗ္ဗာန်စံလွန်တော်မူသောအခါ၌၊ ကုသိန္နာရာယံ၊ ကုသိန္နာရုံပြည်၌၊ ဝသမာနာ၊ နေသော၊ ဗန္ဓုလဿ၊ ဗန္ဓုလစစ်သူကြီး၏၊ ဘရိယာ၊ မယားဖြစ်သော၊ မလ္လရာဇုမ္ဘိ၊ မလ္လာမင်း၏၊ သမီးဖြစ်သော၊ မလ္လိကာနာမ၊ မလ္လိကာအမည်ရှိသော၊ ဥပါသိကာ၊ ဥပါသိကာမသည်၊ သဒ္ဓါပသန္နာ၊ သဒ္ဓါကြည်ညိုခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ဝိသာခါယ၊ - ဝိသာခါအမည်ရှိသော၊ မဟာဥပါသိကာယ၊ ဥပါသိကာမကြီးသည်၊ ပသာဓနသဒိသံ၊ သင်ယင်သောတန်းဆင့်တူသော၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ မဟလ္လတာပသာဓနံ၊ မဟလ္လတာတန်းဆင့်ကို၊ ဂန္ဓောဒကေန၊ နံသာရေဖြင့်၊ ဝေဝိတွာ၊ ဆေး၍၊ ဒုကူလဓုဗ္ဗုဇုကေန၊ ဘွဲ့ဖြူပုဆိုးဖြင့်၊ မဇ္ဇိတွာ၊ ပွတ်တိုက်၍၊ အညဉ္ဇေ၊ ယိုမှတပါးလည်းဖြစ်သော၊ ဗဟု၊ များစွာသော၊ ဂန္ဓမာလာဒိ၊ နံသာပန်းအစရှိသည်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သရိရဝေတု၊ သရိရဝေတော်ကို၊ ပူဇေသိ၊ ပူဇော်၏၊ အယံ၊ ဤဆိုခဲ့ပြီးသော စကားသည်၊ ဇေတ္ထု၊ ဤအဋ္ဌကထာ၌၊ သင်္ခေါပေါ၊ အကျဉ်းဟည်း၊ ဝိတ္ထာရဘောပန၊ အကျယ်အားဖြင့်ကာ၊ မလ္လိကဝတ္ထု၊ မလ္လိကာ၏ဝတ္ထုသည်၊ ဓမ္မပဒဝတ္ထုနာယံ၊ ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ၌၊ အာဂတာမေ၊ လာသည်သာလျှင်တည်း။ ။

သာ၊ ထိုမလ္လိကာသည်၊ အပရဘာဂေ၊ နောက်အတို၌၊ ကာလံကတွာ၊ ရုတေ၍၊ တာဝတိံသေ၊ သုတာဝတိံသာနတ်ပြည်တို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လေ၏၊ တေနရတန ပူဇာနုဘာဝေန၊ ထိုရတနာတို့ဖြင့် ပူဇော်ကြောင်းဖြစ်သော စေတနာ၏ အာနုဘော်ကြောင့်၊ တဿ၊ ထိုနတ်သမီးအား၊ အညေဟိ၊ တပါးကုန်သော နတ်သမီးတို့နှင့်၊ အသာဓရဏယ မဆက်ဆံသော၊ ဥဇ္ဇာရာ၊ ပြန်ပြောကောင်းမြတ်သော၊ နိဗ္ဗသမ္ပတ္တိ၊ နတ်၏စည်းဝိမ်းချမ်းသာသည်၊

အဟောသိဖြစ်ပြီ။ ဝတ္ထာလင်္ကာရ ဝိမာနာနိ၊ အဝတ်တန်းဆာ ဘုံဗိမာန်
 တို့သည်၊ သတ္တရတန သမုဇ္ဇလာနိ၊ ရတနာချစ်ပါးတို့၏ အရောင်ဖြင့်
 ပြောင်ပြောင်တွန်းတောက်ကုန်၏။ ဝိသေသတေမ အထူးအားဖြင့်၊ သဗ္ဗ
 ဒိဿာမဝ်သိမ်းကုန်သော အရပ်မျက်နှာတို့သည်၊ သိင်္ဂီသုဝဏ္ဏဘာသာ
 နိ၊ သိင်္ဂီရွှေစင်အရောင်ဖြင့် တောက်ပသော အရောင်ရှိကုန်သည်။ ဟုတွင်
 ဖြစ်ကုန်၍၊ အတိဝိယအလွန်လျှင်၊ ပဘဿရာနိ၊ ပြုံးပြုံးပြက်ထိန်ထိန်တော်
 ပကုန်၏။ အာသိဉ္စမာနာဝ၊ သွန်းလောင်းအပ်ကုန်သကဲ့သို့၊ သုဇဏ္ဏရသ
 ဓာရာဝိဇ္ဇာရာဇာရည်အယဉ်ကဲ့သို့ ရွှေအဆင်းရှိကုန်သော ရောင်ခြည်တို့
 ကို၊ ကာရာဇ္ဇိ၊ ပြကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အယသ္မာနာရဒေါ၊ အရှင်နာရ
 ဒေထေရ်သည်၊ ဒေဝစာရိကံနက်ပြည်ဒေသစာရိကို၊ စရန္တောယုညံလည်
 ကြသွားသည်ရှိသော်၊ တံ၊ ထိုမဇ္ဈိကာနတ်သမီးကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဥပဂန္တိ၊
 အနီးသို့ချဉ်းကပ်၏။ သာယေနိနတ်သမီးသည်၊ တံ၊ ထိုအရှင်နာရဒေထေရ်
 ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဝဗ္ဗတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ အဗ္ဗလိ၊ လက်ဆုပ် ကို၊ ပဂ္ဂယ၊ ချီ၍၊ အဗ္ဗာ
 သိ၊ ရပ်၏။ သောယေနာရဒေထေရ်သည်၊ တံ၊ ထိုနတ်သမီးကို၊ ဝိတဝတ္ထ
 ဟိ၊ အာဒိနာ၊ ဝိတဝတ္ထဤသို့အစရှိသော ဂါထာစကားဖြင့်၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ။
 ဝိတဝတ္ထ၊ ရှေ့သောအရောင်ရှိသောအဝတ်ကိုဝတ်ဆင်သော၊ ဝိတဝဇ္ဇေ၊
 ရှေ့သောအဆင်းရှိသောတံခွန်ရှိသော၊ ဝိတာလင်္ကာရတူသိ၊ တေ၊ ရှေ့သော
 အရောင်ရှိသောတန်းဆာတို့ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော ကိုယ်ရှိသော၊
 တံ၊ ဆင်နတ်သမီးသည်၊ ဝဂ္ဂ၊ ဟိ၊ တင့်တယ် ကုန်သော၊ ဝိတန္တရာဟိ၊
 ရှေ့သောအဆင်းရှိကုန်သော အဝတ်တို့ဖြင့်၊ အပိဋ္ဌန္တာဝ၊ တန်းဆာမဆင်
 တဲ၊ ယျက်သာလျှင်၊ ရူပသမ္ပတ္တိယာ၊ အဆင်း၏ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်၊ သော
 ဟာသိ၊ တင့်တယ်၏။ ။ ကာကမ္မု၊ ကာယုရခရေ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသော လက်
 ကောက်ဝတ်ဆင်သော၊ ကဗ္ဗနာဝဇ္ဇတူသိ၊ တေ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသောနားသွယ်
 ပန်းကိုပန်ဆင်ခြင်းရှိသော၊ ဟေမဇာလကသဉ္စန္ဓေ၊ ရတနာချည်ဖြင့်ချုပ်
 သိအပ်သောရွှေဖြင့်ပြီးသော ကွန်ယက်ငယ်ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းအပ်သော ကိုယ်
 ရှိသော၊ နာနာရတနမာလိနိ၊ ဦးခေါင်း၌ စွပ်အပ်သောအထူးထူးအပြား
 ပြားရှိကုန်သောရတနာပန်းသွယ်ရတနာပန်းကုံးတို့ဖြင့်ပန်ဆင်ခြင်းလည်း
 ရှိသော၊ ဒေဝတေ၊ နတ်သမီး၊ တံ၊ ဆင်သည်၊ ကာ၊ အဘယ်မည်သော
 နတ်သမီးနည်း၊ ဒေဝတေ၊ နတ်သမီး၊ တံ၊ ဆင်၏၊ သမိ၊ ချေကိုယ်၌၊ ရတနာမာ
 လ၊ ရတနာပန်းကုံးတို့သည်၊ သောဝဏ္ဏမယာစ၊ သိင်္ဂီရွှေစင်ဖြင့်လည်းပြီး
 ကုန်၍၊ လောဟိတာဂ်မယာစ၊ ပဒုမရက်စသောပတ္တမြားနီဖြင့်လည်းပြီးကုန်

၃၇၂

ဝိမာနဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိဿယ

၏၊ မရတ္တမယာစ၊ မလဲဖြင့်လည်း ပြီးကုန်၏၊ ဝေဠုရိယမယာစ၊ ကျော်မျက်
 ရွှံးဖြင့်လည်းပြီးကုန်၏၊ သဟလောဟိတင်္ဂါ၊ ပတ္တမြားနှင့်တကွဖြစ်ကုန်
 သော၊ မသာရဂလ္လ၊ ပတ္တမြားပြေဘို့ဖြင့်လည်းပြီးကုန်၏၊ ပါရေဝတက္ခိ
 ဟိ၊ ခို၏မျက်စိနှင့်တူကုန်သော ပတ္တမြားတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ မဏိဟိစ၊
 ဆိုအပ်ခဲ့ ပြီးသောပတ္တမြား တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ စိတ္တတာ၊ ဆန်းကြယ်
 သောအဖြစ်ရှိကုန်သော၊ ဧတ္ထိန္ဒြိယနိဂုံးတို့တွင်၊ ကောစိကောမိ၊ အချို့ချို့
 သောပန်းကုံးသည်၊ မယုရသုဿရော၊ ဥဒေါင်း၏ အသံကဲ့သို့ ကောင်း
 သောအသံရှိ၏၊ အညောတပါးသောပန်းကုံးသည်၊ ဟံသသရောယ၊ သံသ
 ၏အသံနှင့်တူသောအသံရှိ၏၊ ကော၊ အချို့သောပန်းကုံးသည်၊ ကရိက
 သုဿရော၊ ကရိတ်ငှက်၏အသံကဲ့သို့ကောင်းသောအသံရှိ၏၊ သုပ္ပဝါဒိ
 တံ၊ ကောင်းစွာတီးမှုတ် အပ်သော၊ ပဉ္စဂီတံ၊ ငါးပါးသော အင်္ဂါရှိသော၊
 တူရိယံ၊ စည်မျိုး၌သရော၊ အသံကို၊ သုဿတိ၊ အကြားအပ်သကဲ့သို့၊
 တေသံ၊ ဆိုပန်းကုံးတို့၏၊ ဝဂ္ဂ၊ ချပေါ်၍သာသောသဘောရှိသော၊ သရော၊
 အသံကို၊ သုဿတိ၊ အကြားအပ်၏၊ သုပ္ပဝါဒိတံ၊ ကောင်းစွာတီးမှုတ်အပ်၏။
 ကဉ္စနိဗ္ဗဇ္ဇေ၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော အရောင်အဆင်းရှိသော၊ ဒေဝ
 တေနတ်သမီး၊ တေ၊ သင်၏၊ ရဇောစ၊ စည်းသည်လည်း၊ သဘော၊ ကောင်း
 ဖြစ်တင့်တယ်သည်၊ ဝဂ္ဂ၊ မှတ်သက်ဖြတ်နှိုးဘွယ်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 နာနာရတနစိတ္တိတော၊ အထူးထူးသောရတနာတို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်၏၊ ရုစိ
 ချော၊ ပြုံးပြုံးပြောင်ပြောင်တောက်သော အရောင်ရှိ၏၊ နာနာဝဏ္ဏ၊ ဟိ၊ အ
 ထူးထူးသောသဏ္ဌာန်ရှိကုန်သော၊ ဓာတုဟိ၊ ဓာတ်တို့ဖြင့်၊ သုဝိဘတ္တော၊
 ကောင်းစွာဝေဖန်အပ် သည်သာလျှင်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သောဘာဏိ၊ တင့်
 တယ်၏၊ ကဉ္စနိဗ္ဗဇ္ဇေ၊ ရွှေဆင်းတူနှင့်တူသော အဆင်းရှိသော၊ ဒေဝ
 တေနတ်သမီး၊ တသ္မိ၊ ရထေ၊ ထိုရထား၌၊ ဌိတာ၊ တည်သော၊ ယာတွံ၊ အ
 ကြင်သင်သည်၊ ဣမံပဒေသံ၊ ဤအရပ်ကို၊ ဘာသသိ၊ ထွန်းပစေ၏၊ ဣဒံ
 ပလံ၊ ဤအကျိုးသည်၊ ကိဿကမ္မဿ၊ အဘယ်သို့သော ကုသိုလ်ကံ၏၊
 ပလံ၊ အကျိုးနည်း၊ ဝုတ္တိတာ၊ ငါသည်မေးအပ်သော၊ တွံ၊ သင်နတ်သမီး
 သည်၊ မေ၊ ခေါ်အား၊ အာစိက္ခ၊ ဖြေကြားတိလော။ ၇။

၈။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ဝိတဝတ္ထေတိ၊ ဝိတဝတ္ထေဟူသည်ကား၊ ပရိ
 သုဒ္ဓစာမိကရပဘဿရတာယ၊ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သောစာမိကရရွှေကဲ့သို့
 ပြုံးပြုံးပြက်ထွက်သောအရောင်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိတောဘာသနိ
 ဝါသိနိ၊ ရွှေသောအဝတ်ကိုဝတ်သော၊ ဝိတဝေဇေတိ၊ ဝိတဝေဇေဟူသည်

ကား၊ ဝိမာနစွါရေဝ၊ ဝိမာနတခါး၌လည်ကောင်း၊ ရထေဝ၊ ရထား၌လည်း
ကောင်း၊ ဩမုသယိတဟေမမယဝိပုလကေတုတာဝတော၊ ပိုက်ထောင်အင်
သောန္တုဖြင့်ပြီးသောပြန့်ပြောသောတံခွန်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပီတော
တာသခဓမ္မေသောအဆင်းရှိသော တံခွန်ရှိသော၊ ပီတာလင်္ကာရဘူသိ
တေဘိ၊ ပီတာလင်္ကာရဘူသိတေ ဟူသည်ကား၊ ပီတောတာသေပဿန္တ
သောအရောင်ရှိကုန်သော၊ အာဘရဏဟိ၊ တန်းဆာတို့ဖြင့်၊ အလင်္ကာ
တေဟန်းဆာဆင်အပ်သောကိုယ်ရှိသော၊ အလင်္ကာရာနံ၊ တန်းဆာတို့၏၊
နာနာဝိခရံသိဇာလဝိဝိဓတနာပိဝိတ္တတာဝေ၊ အထူးထူးသောရောင်ခြည်
ကွန်ယက်တို့ဖြင့် တောက်ပသော အထူးထူးသော ရတနာတို့ဖြစ် ဆန်း
ကြယ်သည်၏ အဖြစ်သည်၊ သတိဝိရှိသော်လည်း၊ တာဒိသ သုစရိတ
ဝိသေသ နိဗ္ဗတ္တတာယပန၊ ထိုသို့သဘောရှိသော သုစရိတ် ကုသိုလ်ကံ
အထူ သဖြင့် ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်ကား၊ သုပရိသုဒ္ဓစာမိကရမရိမိဇာလ
ဝိဇ္ဇာတိတတ္ထ၊ အလွန်သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သောစာမိကရေန္တမ္ပတလျှပ်လျှပ်
ထွက်သောရောင်ခြည် ကွန်ယက်တို့ဖြင့် ထွန်းပသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
ဝိသေသတေ၊ အထူးအားဖြင့်၊ ဩသော၊ ထိုနတ်သမီး၏၊ ပီတနိဘာသာနိ
စ္ဆေသောအရောင်အဆင်းရှိကုန်သော၊ အာဘရဏာနိ၊ တန်းဆာတို့သည်၊
အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ ပီတာန္တရဟိတိ၊ ပီတာန္တရဟိဟူသည်ကား၊ ပီတ
ဝဇ္ဇေဟိ၊ ရွှေသောအဆင်းရှိကုန်သော၊ ဥတ္တရိယေဟိ၊ နိဗ္ဗာန်တို့ဖြင့်၊
တေနဘိက္ခုနာ၊ ထိုရဟန်းသည်၊ တတော၊ ထိုသုံးထည်သောသင်္ကန်း၊
သန္တရုတ္တရပရမံ၊ သင်းပိုင်နှင့်တကွသော ကိုယ်ဝတ်အတိုင်း အရှည်ရှိ
သော၊ ဝိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို၊ သာဒိတဗ္ဗံ၊ သာယာအပ်၏၊ ဣတိအာဒိသု၊ ဤသို့
အစရှိကုန်သောပါဌ်တို့၌၊ နိဝါသနေ၊ သင်းပိုင်ဟူသောအနက်၌၊ အန္တရ
သန္ဒါ၊ အန္တရသန္ဒါသည်၊ အာဂတောယဝံ၊ ဣပေန၊ ဤအရာ၌ကား၊
အန္တရသုကုကာအပေါ်တင်ပုဆိုး၊ ဣတိအာဒိသုဝိယ၊ ဤသို့အစရှိသော
ပါဌ်တို့၌ကဲ့သို့ဥတ္တရိယေ၊ နိဗ္ဗာန်တို့ဟူသောအနက်၌၊ ဗုဒ္ဓဗ္ဗေသန္တတံ၊
၏၊ အန္တရ၊ အန္တရသန္ဒါ၊ ဥတ္တရိယံ၊ ဥတ္တရိယသန္ဒါ၊ ဥတ္တရသင်္ကံ၊ ဥတ္တ
ရသင်္ကံသန္ဒါ၊ ဥပသံဗျာနံ၊ ဥပသံဗျာနသန္ဒါ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတေ၊ ထိုသန္ဒါတို့
သည်၊ ပုရိယာယသန္ဒါ၊ နိဗ္ဗာန်တို့ဟူသောအနက်၌၊ နိဗ္ဗာနသန္ဒါတို့တည်း၊
ဝတ္ထု၊ ဤတို့၊ ဝတ္ထု၊ ဤဟူသည်ကား၊ သောဘဏေဟိ၊ ကောင်းစွာတင့်တယ်
ကုန်သော၊ ဩဗျာမဗ္ဗေဟိ၊ သိမ်မွေ့ပြေပြစ်ကုန်သော၊ အဝိဇ္ဇန္တာဝသောတ
သိတိ၊ အဝိဇ္ဇန္တာဝသောတသိဟူသည်ကား၊ တွံ၊ သင်နတ်သမီးသည်၊ ဣမေ

ဟိအလင်္ကာရေဟိ-ဤသို့သောတန်းဆာတို့ဖြင့်၊ အနုလင်္ကာတဝါ-တန်းဆာမဆင်ဘဲလျက်လည်း၊ အတ္တနောမိမိ၏၊ ရူပသမ္ပတ္တိယာဝအဆင်းအရောင်၏ပြည့်စုံခြင်းဖြင့် သာလျှင်၊ သောတသိ-တင့်တယ်၏၊ တေပနအလင်္ကာရာ၊ ဆိုတန်းဆာတို့သည်ကား၊ ဩဝသင်နတ်သွီး၏၊ သရိရံ-ကိုယ်သို့၊ ပတွာ-ရာက်၍၊ သဘာန္တိ-တင့်တယ်ကုန်၏၊ တသ္မာယံ-ကြောင့်၊ အနုလင်္ကာတဝါ-တန်းဆာမဆင်ဘဲလျက်လည်း၊ တွံ-ဆင်သည်၊ အလင်္ကာရသဒိသိ-တန်းဆာဆင်အပ်သည်နှင့် တူသောကိုယ်ရှိ၏၊ ဣတိအယံ-ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော-အဓိပ္ပါယ်သည်။ ။

၂။ ကာကမ္မ၊ ကာယုရဓရေတိတ္ထေ၊ ကာကမ္မ၊ ကာယုရဓရေဟူသောဤပါဌ၌၊ တွံ-ဆင်နတ်သမီးသည်၊ ကာကတရဒေဝနိကာယပရိသာယ-အတယ်နတ်အပေါင်း၏ပရိသတ်၌၊ ပရိယာပန္န-အကျုံးဝင်သနည်း၊ ဩဝဏ္ဏမဟပရိဟာရကဓရေ-ရွှေဖြင့်ပြီးသောတန်းဆာကိုလည်း ဆောင်တတ်ထသော၊ ဝါ-တနည်းကား၊ သုဝဏ္ဏမယ-ကာယုရဓရေ-ရွှေဖြင့်ပြီးသော လက်ကြပ်တန်းဆာ အထူးကိုလည်း ဆောင်တတ်ထသော၊ စ-ဆက်ဦးအံ့၊ ဟတ္ထာလင်္ကာရဝိသေသော-လက်၌ဆင်သောတန်းဆာအထူးကို၊ ကမ္မ၊ ပရိဟာရကန္တိ-ကမ္မ၊ ပရိဟာရကံဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-ဆိုအပ်၏၊ စာလင်္ကာရဝိသေသော-လက်ရုံး၌ဆင်သောတန်းဆာအထူးကို၊ ကာယုရန္တိ-ကာယုရဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-ဆိုအပ်၏၊ အသဝါ-တနည်းသော်ကား၊ ကမ္မ၊ တိ-ကမ္မ၊ ဟူသည်ကား၊ သုဝဏ္ဏံ-ရွှေတည်း၊ တသ္မာယံ-ကြောင့်၊ ကမ္မ၊ ကာယုရဓရေ-သုဝဏ္ဏမယဗာဟာရကဓရေ-ရွှေဖြင့်ပြီးသောလက်ရုံး တန်းဆာကိုလည်း ဝတ်ဆင်ထသော၊ ဣတိအယံ-ဤသည်ကား၊ အတ္ထော-အနက်တည်း၊ ဩဝဏ္ဏာဝေဠာဘူသိ-တတိ-ကဉ္စနာဝေဠာဘူသိ-တဟူသည်ကား၊ ကဉ္စနမယာဝေဠာဝိဇ္ဇန္တိနာဘူတေ-ရွှေဖြင့်ပြီးသောနားသွယ်ပန်းတန်းဆာကိုလည်း ပန်ဆင်ခြင်းရှိထသော၊ ဟောမဇာလကသဉ္စန္ဒေတိ-ဟောမဇာလက သဉ္စန္ဒဟူသည်ကား၊ ရတနပရိသိဗ္ဗိတေန-ရတနာရွှေချည်ဖြင့် ချုပ်အပ်သော၊ ဟောမ မယေန-ရွှေဖြင့်ပြီးသော၊ ဇာလကေန-ထွန်ယက်ငယ်ဖြင့်၊ ဆာဒိတသရိဇေယံ-လွှမ်းအပ်သောကိုယ်ရှိသော၊ နာနာရတနမာလိနီတိ-နာနာရတန မာလိနီဟူသည်ကား၊ ကာဠပက္ခရတ္တိယံ-လက္ခယံပက္ခဖြစ်သောညဉ့်အခါ၌၊ နက္ခတ္တိမာလာယ-နက္ခတ်အစဉ်၏၊ သဘာဝါယ-တင့်တယ်ခြင်းကဲ့သို့၊ ဝိသေ-ဦးခေါင်း၌၊ ပုဗ္ဗိမုတ္တာဟိ-မွှေ့အပ်ကုန်သော၊ ဝိဝိဓာယံ-အထူးထူးအပြားပြားရှိကုန်သော၊ ရတနာဝလီဟိ-ရတနာအစစ်တို့ဖြင့်၊ နာနာရတန မာလိနီ-

အထူးထူးသောရတနာပန်းလည်းရှိသော၊ တံ၊သင်နုတ်သမီးသည်ကား၊
 အဘယံနုတ်မျိုးနည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ပုစ္ဆတိ၊မေး၏၊သောဝဏ္ဏမယာ
တိအာဒိသောဝဏ္ဏမယာ ဤသို့အစရှိသော စကားသည်၊ ယာဟိရတန
 မာလာဟိ၊အကြင်ရတနာပန်းတို့ဖြင့်၊သာဒေဝတာ၊ဆိုနတ်သမီး ဘုံ၊နာနာ
 ရတနမာလိနီတိ၊ နာနာရတန မာလိနီဟူ၍၊ ဝုတ္တာ၊ဆိုအပ်၏၊၊တာသံ၊
 ထိုရတနာပန်းတို့ကို၊ ဒဿနံ၊မြင်ကြောင်းဖြစ်သော သဒ္ဓါတည်း၊တတ္ထ၊
 ထိုဂါထာ၌၊ သောဝဏ္ဏမယာတိ၊သောဝဏ္ဏမယာ ဟူသည်ကား၊၊သိက္ခိ
 သုဝဏ္ဏမယာ၊သိက္ခိရွှေစင်ဖြင့် ပြီးကုန်သော၊၊မလော၊ရွှေပန်းတို့တည်း၊၊
လောဟိတင်္ဂမယာတိ၊လောဟိတင်္ဂမယာဟူသည်ကား၊၊ပဒုမရာဂ၊ဒိဋ္ဌေ
 မဏိမယာ၊ပဒုမရာဂ အစရှိသော ပတ္တမြားနီဖြင့် ပြီးကုန်သောပန်းတို့
 တည်း၊မသာရဂလ္လာတိ၊မသာရဂလ္လာ ဟူသည်ကား၊ မသာရဂလ္လာမဏိ
 မယာ၊မသာရတောင်၌ဖြစ်သော ပတ္တမြားဖြင့်ပြီးကုန်သော၊ သဟလော
ဟိတင်္ဂ၊တိ၊သဟလောဟိတင်္ဂ ဟူသည်ကား၊၊လောဟိတင်္ဂမဏိမယာ
 တိ၊သောဟိတင်္ဂမည်သောပတ္တမြားနီဖြင့်ပြီးကုန်သော ရတနာပန်းတို့နှင့်၊
 သဒ္ဓိ၊တကွ၊ကဗရေမဏိမယာစော၊ပတ္တမြားပြောက်တို့ဖြင့်ပြီးကုန်သည်
 လည်းကောင်း၊ လောဟိ တင်္ဂသင်္ဂါတရတ္ထ မဏိမယာစ၊လောဟိတင်္ဂ
 ပတ္တမြားဟုဆိုအပ်သောပတ္တမြားနီတို့ဖြင့် ပြီးကုန်သည် လည်းကောင်း၊၊
 ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊၊အတ္ထေ၊အနက်တည်း၊၊
ပါရေဝတက္ခိဟိ မဏိဟိဝိတ္တတာတိ၊ပါရေဝတက္ခိဟိ မဏိဟိဝိတ္တတာ
 ဟူသည်ကား၊ ပါရေဝတက္ခိ သဒိသေဟိ၊ခို၏မျက်စိနှင့် တူကုန်သော၊
 မဏိဟိစ၊ပတ္တမြားတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ယထာဝုတ္တမဏိဟိစ၊အကြင်
 အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ပတ္တမြားတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗာတဝိတ္တ
 တာဝါ၊ကောင်းစွာဖြစ်သော ဆန်းကြယ်သောအဖြစ်ရှိကုန်၏၊ ဣမ၊ဤ
 သည်တို့ကား၊ တဿသင်နုတ်သမီး၏၊ ကေသဟတ္ထေ၊ဆံ့ဝည်း၌၊ရတန
 မာလာ၊ယန်ဆင်အပ်သောရတနာပန်းတို့တည်း၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊
 အဓိပ္ပါယ၊အဓိပ္ပါယ်တည်း။ ။

၁။ ကောမိကောမိတိ၊ကောမိကောမိ ဟူသည်ကား၊၊ကေစ္စောကေစ္စော၊
 အချို့အချို့သောပန်းကုံးသည်၊ ဧတ္ထဧတေသုမာလာဒါမေသု၊ဤပန်းကုံးတို့
 တွင်၊မုယူရသုဿရောတိ၊မယူရသုဿရောဟူသည်ကား၊မယူရေ၊ဝိယ၊
 ဥဒေါင်း၏အသံကဲ့သို့၊ သုန္တရနာဒေါ၊ကောင်းသောအသံရှိ၏၊၊ဟံသဿ
ရုညောတိ၊ဟံသဿရုညော ဟူသည်ကား၊၊အညော၊တပါးသောပန်းကုံး

သညာ၊ ဟံသသရောမာသ်၏ အသံနှင့်တူသောအသံရှိ၏။ အပရော-
 တပါးသောပန်းကုံးသည် ဟံသသဒိသသရောမာသ်၏အသံနှင့်တူသော
 အသံရှိ၏။ ကရဝိကသုဿရောတိ၊ ကရဝိကသုဿရော ဟူသည်ကား၊
 ကရဝိကသရိယ၊ ကရဝိကဌက်မင်း၏ အသံကဲ့သို့၊ သောဘဏသရော-
 ကောင်းမြတ်သောအသံရှိ၏။ တေသံခါလာဒါမာနံထိပန်းကုံးတို့၏၊ ယူ-
 ရသရောဗြဒေါင်း၏ အသံနှင့်တူသောအသံကို၊ ဟံသသရောမာသ်၏
 အသံနှင့်တူသောအသံကို၊ ကရဝိကသရောကရဝိကဌက်မင်း၏အသံနှင့်
 တူသောအသံကို၊ သုယုတိယထာ၊ ကြားအပ်သကဲ့သို့၊ ဇေတထာထိအ-
 တု၊ ဥဂ္ဂုပေါချိုသာသောသဘောရှိသော၊ မရောကာရောချိုသာသော
 အခြင်းအရာရှိသော၊ သရော၊ အသံကို၊ သုယုတိ၊ ကြားအပ်၏။ ကိမိဝ၊
 အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ပုဝါဒိတံဗေဗ္ဗာသောသုသညတိ၊ အပ်သော၊
 ပုဉ္ဇဝိကံ၊ ငါးပါးသောအင်္ဂါရှိသော၊ တူရိယံ၊ ရှေ့ရိယာမျိုး၌၊ သရော၊ အသံ
 ကို၊ သုယုတိ၊ ကြားအပ်သကဲ့သို့၊ ကုသလေနုဗ္ဗိယောသော သုသညာ၊
 ဝါဒိတေ၊ မှတ်အပ်သော၊ ပုဉ္ဇဝိကေ၊ အင်္ဂါငါးပါးရှိသော၊ တူရိယေ၊
 တူရိယာ၌၊ သရော၊ အသံကို၊ သုယုတိယထာ၊ ကြားအပ်သကဲ့သို့၊ ဇေတ-
 ထာထိအတု၊ တေသံခါလာဒါမာနံထိပန်းကုံးတို့၏၊ ဥဂ္ဂုပေါချိုသာသော
 သဘောရှိသော၊ သရော၊ အသံကို၊ သုယုတိ၊ ကြားအပ်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤ
 သည်ကား၊ အတ္ထေ၊ အနက်တည်း၊ ဟံသသံ၊ မှန်၏၊ ဣဒံ၊ ဤပုဉ္ဇဝိကံတူရိယံ
 ဝပဝါဒိတံဟူသောပုဒ်သုံးခုသည်၊ ထုဗ္ဗတ္ထေ၊ သတ္တဝီအနက်၌၊ ဥပယောဂ-
 ဝစနံ၊ ဒုတိယဝိဘတ်တည်း။ နာနာဝဏ္ဏာဟိဝေတုဟိတိ၊ နာနာဝဏ္ဏာ
 ဟိဝေတုဟိဟူသည်ကား၊ အနေကရူပါဟိ၊ များသောသဘောရှိကုန်သော၊
 အက္ခရက္ခ ဤသဒ္ဒါအဝယဝေတုဟိ၊ ပင်ရိုးတွင်းတီး တွင်းသံအရရှိ
 ကုန်သောခတ်အမိတ်တို့ဖြင့်၊ သုဝိဘတ္ထောဝသောဘတိတိ၊ သုဝိဘတ္ထော-
 ဝသောဘတိဟူသည်ကား၊ အဝယဝါနံ၊ ခတ်အမိတ်တို့၏၊ အညမညံ၊
 အချင်းချင်း၊ ဗုဒ္ဓတ္ထပမာဏတာယစ၊ လျောက်ပတ်သောပမာဏရှိသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဝိဘတ္တိဝိဘာဝသမ္ပတ္တိယာဝ၊ ဝေဘန်အပ်
 သည်ကိုဝေဘန်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ သု-
 ဝိဘတ္ထောဝ၊ ကောင်းစွာ ဝေဘန်အပ်သည်သာလျှင်၊ ဟုတွင်ဖြစ်၍၊ သော-
 ဘတိ၊ စာဉ်တပ်၏၊ အထဝါ၊ တနည်းသော်ကား၊ သုဝိဘတ္ထောတိ၊ သုဝိ-
 ဘတ္ထောဟူသည်ကား၊ ကေဝလံ၊ သက်သက်၊ ကမ္မနိဗ္ဗတ္တောဝိ-ကံကြောင့်
 ဖြစ်သော်လည်း၊ သုသိက္ခိတေနကောင်းစွာသင်အပ်ပြီးသော အတတ်ရှိ

သောသိပ္ပါစရိယေနပလက်သ္မာဒိသကုကာရာကြီးသည်။ ဝိဘက္ခောဝ
ဝိရုဗိတောဝိယ၊ ဝေဘနိဗ္ဗင် အပ်သကဲ့သို့၊ သောဘတိ၊ တင့်တယ်၏။
ဣတ္ထိအယံ၊ ဤသည် ကား၊ အက္ခော၊ အနက်တည်း။ ။

၃. ကဉ္စနဗိမ္ဗဝဏ္ဏေတိ၊ ကဉ္စနဗိမ္ဗဝဏ္ဏေ ဟူသည်ကား၊ သာဘိသယံ၊ အ
လွန်အကဲ၊ ဝိတောဘာသတာယ၊ ရှေးသော အရောင်အဆင်း ရှိသည်၏
အဖြစ်ကြောင့်၊ ကဉ္စနသဒိသေ၊ သိင်္ဂီ နှစ်အဆင်းနှင့်တူသော၊ တသ္မိ
ရထေ၊ ဆိုရထား၌၊ ဝါ၊ ထာနည်းကား၊ ကဉ္စနဗိမ္ဗဝဏ္ဏေတိ၊ ဣဒံပဒံ၊ ကဉ္စနဗိ
ဓဏ္ဏေဟူသောဤပုဒ်သည်၊ တဿာဒေဝတာယ၊ ထိုနတ်သမီးကို၊ အာသိ
ပနံ၊ ရှေးရှု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းတည်း။ ဝဇ္ဇောဒကေနနံ၊ သာရေဖြင့်၊ ခေဝိတွာ၊
ဆေး၍၊ ဇာတိဟိဂုံလကရသေန၊ ဆင်းသပဒါးစစ်၏အရည်ဖြင့်၊ မဇ္ဇိတွာ၊
ပွတ်တိုက်၍၊ ဣလရမ္ပဋကေနယော၊ ဖြူပုဆိုးဖြင့်၊ မဇ္ဇိတကဉ္စနပဒိုမာသဒိ
သေ၊ မွတ်တိုက်အပ်သော ရှေ့ဆင်းတုနှင့်တူသော အရောင် အဆင်းရှိ
သော၊ ဣတ္ထိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အက္ခော၊ အနက်တည်း၊ ဩသသိမံပဒေ
သန္တိ၊ ဘာသသိမံပဒေသံ ဟူသည်ကား၊ သကလမ္ဘိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်
သော၊ ဣမံတူမိပဒေသံ၊ ဤမြေအရပ်ကို၊ ဘာသသိဝိဇာတယသိ၊ ထွန်း
လင်းတောက်ပစေ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ထေရေန၊ မထေရ်သည်၊ ပုစ္ဆိတအမေး
အပ်သော၊ ဩဝိဒေဝတာယ၊ ထိုနတ်သမီးသည်လည်း၊ ဣမာဟိဂါထာဟိ၊
ဤဆိုလတ္တံ့၊ သောဂါထာတို့ဖြင့်၊ ဗျာကာသိ၊ ဖြေကြားလျှောက်ထား၏။ ။
ဩန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အဟံ၊ အငည့်တော်မသည်၊ ပုရေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ပရိနိဗ္ဗု
တေ၊ မရိနိဗ္ဗာန် စံလွန်တော်မူသော၊ အပ္ပမေယျ၊ နှိုင်းယှဉ်ခြင်းငှါမတတ်
နှိုင်းသော၊ ဂေါတမေ၊ ဂေါတမအနွယ်၌ ဖြစ်တော်မူသော ဘုရားမြတ်၌၊
ပသန္တမိတ္တာ၊ သဒ္ဓါယုံကြည်သော စိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွင်ဖြစ်၍၊ မဏိသော
ဝဏ္ဏမိတ္တိတံ၊ အထူးထူးသော ပတ္တမြားရွှေတို့ဖြင့်ဆန်းကြယ်သော၊ မုတ္တာ
မိတံ၊ အကြားအကြား၌ ဖွဲ့အပ်သောပုလဲသွယ်တို့စီချယ်အပ်သော၊ ဗောဓ
ဇာလေန၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသော ကွန်ယက်ဖြင့်၊ သဗ္ဗန္တံ၊ ကောင်းစွာ ဖုံးလွှမ်းအပ်
သော၊ သောဝဏ္ဏ ဇာလံ၊ ကိုယ်တော်နှင့်မျှသော ပမာဏအားဖြင့်ပြုအပ်
သောရွှေစင်ဖြင့်ပြီးသော ကွန်ယက်ကို၊ အဘိရေပယိ၊ တင်လှူ၍ပူဇော်
ခဲ့ဘူး၏။ ။ ဩန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ကုသလံ၊ စက်
ဆုပ်အပ်သော အကုသိုလ်ကို ရိတ်ဖြတ်တတ်သော၊ ဗုဒ္ဓဝဏ္ဏိတံ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်ပြီးစွမ်းတော် မှ်အပ်သော၊ ဣကမ္မံ၊ ဆိုကံကို၊ ကရိတွာန၊ ပြုရ
ခြင်းကြောင့်၊ အပေတသောက၊ ကောင်းသောပိုးရိပ်ခြင်းရှိသည်၊ သုခိတသု-

၃၇၀

ဝိမာနဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိသျှံ

ချင်းသာခြင်း ရှိသည်။ အနာဘယာ-ရောဂါဘေးရန်မရှိသည်။ ဟုတွင်-
 ဖြစ်၍၊ သံပမာဒမိ-လွန်စွာမွေ့လျော်ရ၏။ တတ္ထံ ထိုဂါထာ တို့တွင်၊
သောဝဏ္ဏဇာလန္တိ၊ သောဝဏ္ဏဇာလံ ဟူသည်ကား၊ သရီရဗ္ဗမာဏေန-
 ကိုယ်တော်နှင့်မျှသောပမာဏဖြင့်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ သုဝဏ္ဏမယံ၊ ရွှေဖြင့်
 ပြီးသော၊ ဇာလံ၊ ထွန်ယက်၍၊ မဏိသောဝဏ္ဏ၊ မဏိသောဝဏ္ဏ
 မိတ္တိကံဟူသည်ကား၊ သိသာဒိဋ္ဌာနေသုပိ-ဦးခေါင်းတော်စသော အရပ်
 တို့၌လည်း၊ ဩသုဂဂီဂူပဂါဒိ အာဘရဏဝသေန-ဦးခေါင်း၌ဆင်သော
 တန်းဆာလည်၌ဆင်သောတန်းဆာအစရှိကုန်သောတန်းဆာတို့၏အစွမ်း
 အားဖြင့်၊ နာနာပိဓေဟိ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိကုန်သော၊ မဏိဟိစ၊ ပတ္တမြား
 တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သုဝဏ္ဏနစ၊ ရွှေတန်ခိုးဖြင့် လည်းကောင်း၊ မိတ္တိ
 တံ၊ အဆန်း အကြယ်ပြုအပ်သော၊ မုတ္တာ မိတ္တိ၊ မုတ္တာမိတ်ဟူသည်
 ကား၊ အန္တရန္တရာ၊ အကြားအကြား၌၊ အာဗန္ဓာဟိ၊ ဖွဲ့သိအပ်ကုန်သော၊
 မုတ္တာဝဇ္ဇိဟိ၊ ဂုလဲသွယ်တို့ဖြင့်၊ အာစိတံ၊ စီစဉ်အပ်သော၊ ဟေမဇာလေန
သဗ္ဗန္တိ၊ ဟေမဇာလေန သဗ္ဗန္တိဟူသည်ကား၊ ဟေမမယေန၊ ရွှေဖြင့်
 ပြီးသော၊ ဩဘာဇာလေန၊ ရောင်ခြည် ကွန်ယက်ဖြင့်၊ သဗ္ဗန္တိ-ကောင်းစွာ
 ဖုံးလွှမ်းအပ်သော၊ ဩသုဂဂီဂူပဂါဒိ တန်ဆာတည်း ဟူသောရွှေကွန်
 ယက်သည်၊ နာနာပိဓေဟိ-အထူးထူးအပြားပြားရှိကုန်သော၊ မဏိဟိစ
 ဝ၊ ပတ္တမြား တို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ သုဝဏ္ဏနစ၊ ရွှေတန်ခိုးဖြင့် လည်း
 ကောင်း၊ မိတ္တိတံ၊ အဆန်းအကြယ်ပြုအပ်သည်၊ မုတ္တာဝဇ္ဇိဟိ-အကြားအ
 ကြား၌ဖွဲ့တပ်သောဂုလဲသွယ်တို့ဖြင့်၊ အာစိတံ၊ စီစဉ်အပ်သော်လည်း၊ သုပဂီ
 သုဗ္ဗဿ၊ အလွန်သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော၊ ရတ္တသုဝဏ္ဏသေဝ၊ ရွှေနိပလံ၏
 သာလျှင်၊ ယေဘုယျဘာယ၊ ချားသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒြဝသကရက်ရဏ
 သဗ္ဗဿတော၊ နေ၏အရောင်နှင့်ကောင်းစွာ ထိခြင်းကြောင့်၊ အတိဝိယ၊
 အလွန်လျှင်၊ ပဿာယရေန၊ ပြုံးပြုံးပြက်ထွက်သော၊ ဟေမမယေန၊ ရွှေဖြင့်
 ပြီးသော၊ ဩဘာဇာလေန၊ ရောင်ခြည်ကွန်ယက်ဖြင့်၊ သဗ္ဗန္တိတံ၊ ကောင်းစွာ
 ဖုံးလွှမ်းအပ်သော၊ ဣန္ဒြေကောတာသံ၊ စာခဲနက်သောအရောင်ရှိသည်၊ ဟုတွင်-
 ဖြစ်၍၊ ကဗ္ဗနာဒါသံဝိယ၊ ရွှေကြေးမုံကဲ့သို့၊ ဩတိ၊ စာည်၏၊ ပရိနိဗ္ဗုတေတိ၊
 ပရိနိဗ္ဗုတေဟူသည်ကား၊ အနုပါဒိသေသယ၊ ဝိပါကံနာမက္ခန္ဓာကမ္မဇရုပ်
 အကြွင်းမရှိသော၊ နိဗ္ဗာနဓာတုယ၊ နိဗ္ဗာနဓာတ်ဖြင့်၊ ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်
 စံလွန်တော်မူပြီးသော၊ ဂေါတမေတိဣဒိနာ၊-ဂေါတမေဟူသော ဤပါဌ
 ဖြင့်၊ ဣဂဝန္တိ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဂေါတမေတိဣဒိနာ၊-ဂေါတမေဟူသော ဤပါဌ

တ္ထံပြု၍ အပ္ပမေယျတိ၊ အပ္ပမေယျဟူသည်ကား၊ ဂုဏာနုဘာဝတော၊
 ဂုဏ် ကျေးဇူးအာနုဘာဝ်တော်အားဖြင့်၊ ပမိနိတုံ နှိုင်းယှဉ်အံ့သောငှာ၊ အ
 အတ္တုဏေယျမတတ်နိုင်သောဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊
 ပသန္နမိတ္တာတိ၊ ပသန္နမိတ္တာဟူသည်ကား၊ ကမ္မဗလဝိသယာယဝဏ်၏
 အကျိုးလျှင် အာရုံရှိသည်လည်း ဖြစ်သော၊ ဗုဒ္ဓါရမ္မဏာယံစတုရံစွာ
 ဘုရား၏ဂုဏ်တော်သျှင် အာရုံရှိသည်လည်း ဖြစ်သော၊ သဒ္ဓါယံ၊ သဒ္ဓါ
 တရားဖြင့်၊ ပသန္နမာနသာ၊ ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဘိဇ္ဈေပ
 ယိန္တိ၊ အဘိဇ္ဈေပယိ ဟူသည်ကား၊ ပူဇာဝသေန၊ မူဇေသ်သည်၏အစွမ်း
 အားဖြင့်၊ ဩရိ၊ ရေကိုယ်တော်၌၊ ရောပေသိ၊ တင်လှူခဲ့ဘူး၏၊ ပဋိမုပ္ပိ၊ ဝတ်
 ဆင်ခဲ့ဘူး၏။ ။

၅ တာဟန္တိ ဧတ္ထေ-တာဟံဟူသောဤပုဒ်၌၊ တံအဟံတိ၊ ဘံအဟံဟူ၍၊
 ဆေဒေါ၊ ပုဒ်ဖြစ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗေ၊ ပြုအပ်၏၊ ဘံကမ္မံ၊ ထိုကံကို၊ အဟံ၊
 အကျွန်ုပ်သည်၊ ကုသလန္တိ၊ ကုသလံဟူသည်ကား၊ ကုန္တိတသယနာဒိ
 အနတ္တနုဇ္ဈင်္ဂဆုတ်ဘွယ်ရှိသော အကုသိုလ်တရားကိုရိတ်တတ်ဖြတ်တတ်
 သည် အစရှိသော အနက်အားဖြင့်၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ် မည်သော၊ ဗုဒ္ဓ
 ဝတ္ထိတန္တိ၊ ဗုဒ္ဓာတ္ထိတံဟူသည်ကား၊ ယာဝတာဘိက္ခဝေ သတ္တာအပ
 ဒါဝါဒ္ဓိပဒါဝါတိအာဒိနာ၊ ယာဝတာဘိက္ခဝေ သတ္တာအပဒါဝါ ဒ္ဓိပဒါဝါ
 ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ ဩဗ္ဗာသမ္ပုဇ္ဈေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပသတ္ထံ၊
 ချီးမွမ်းတော်မူအပ်သော၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယာဝတာယတ္ထကာ၊
 အကြင်မျှသောက်ကုန်သော၊ သတ္တာဝါ၊ သတ္တာဝါတို့သည်လည်းကောင်း၊
 ဒ္ဓိပဒါ၊ အခြေခံချောင်းရှိကုန်သော၊ သတ္တဝါ၊ သတ္တဝါတို့ သည်လည်း
 ကောင်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ အပေတသောကာတိ၊ အပေတသောကာဟူ
 သည်ကား၊ သောကဟေတုနံ၊ မှီရိပ်ခြင်း၏ အကြောင်း ဖြစ်ကုန်သော၊
 ဘောဂဗျသနာဒိနံ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာ၏ ပျက်စီးခြင်းအစရှိသည်တို့၏၊ အဘာ
 ဝေန၊ မရှိခြင်းကြောင့်၊ အပေတသောကာ၊ ကင်းသောပိုးစိပ်ခြင်းရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ ဧတေန၊ ထိုအပေတသောကာဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ ဗိတ္တဒုက္ခဘာဝံ၊ စိတ်
 ၏ဆင်ရဲခြင်းမရှိ သည်၏အဖြစ်ကို၊ အာဟာ၊ ဆို၏၊ ဩဝိတံ၊ သုခိတာ
 ဟူသည်ကား၊ သစ္စာတသုခါ၊ ကောင်းစွာချမ်းသာခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ သုခ
 ပုတ္တဒု၊ ချမ်းသာခြင်းသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဧတေန၊ ထိုသုခိတာဟူသောပါဌ်
 ဖြင့်၊ ဩရိရဒုက္ခဘာဝံ၊ ဆိုသ်၏ဆင်းရဲခြင်း မရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝဒတိ၊
 ဆို၏၊ ဗိတ္တဒုက္ခဘာဝေန၊ စိတ်၏ဆင်းရဲခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်

၃၈၉

ဝိမာနဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိဿယ

လည်းအသောထိုနတ်သမီး၏၊ ပမောဒါပတ္တိ၊ မွေလျော်ပျော်ပါးခြင်းသို့
 ရောက်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သရိရုက္ခဘာဝေန၊ ကိုယ်၏ဆင်းရဲ
 ခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ အသောထိုနတ်သမီး၏၊ အရောဂတာ၊ အနာ
 ဘေးရန်မရှိသည်၏အဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သမ္ပ
 မောဒါမနာမသတိ၊ သမ္ပမောဒါမနာမယောဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆိုပြီးသောသံ၊
 ကြွင်းသောစကားရပ်သည်၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်
 သာလျှင်တည်း၊ အယဉ္ဇအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊
 အတ္တနာမိမိသည်လည်းကောင်း၊ ဒေဝတာယစ၊ နတ်သမီးသည်လည်း
 ကောင်း၊ ကထိတနိယာမနေဝ၊ မေမြန်းဖြေဆိုလျှော့်ထား၊ အပ်သောနည်း
 ဖြင့်သာလျှင်၊ သင်္ဂီတိကာလေ၊ ဆက်၊ ယနာတင်သောအခါ၌၊ အာယသ္မာတာ
 နာရဒေန၊ အရှင်နာရဒမထေရ်သည်၊ ဓမ္မသင်္ဂါဟကာနံ၊ သုတ်အဘိဓမ္မာ
 ဝိနည်းကိုသင်္ဂါယတနာတင်ကုန်သော၊ ဗဟန္တ၊ အရှင်မြတ်တို့အား၊ အာ
 ရောစိတော၊ ကြားလျှောက်အပ်ပြီး၊ တေစ၊ ထိုသင်္ဂါယနာတင်အရှင်
 မြတ်တို့သည်လည်း၊ ဣထေဝ၊ ထိုအရှင်နာရဒမထေရ်ကြားအပ်သောအ
 တိုင်းသာလျှင်၊ နံ၊ ဆိုမလ္လိကာဝိမာနဝတ္ထုကို၊ သင်္ဂဟံ၊ သင်္ဂါယနာသို့၊ အာ
 ရောပယိံ၊ သုံးဆောင်လေကုန်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောအပြီးကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ငှတ်
 အပ်၏၊ မလ္လိကာဝိမာနဝတ္ထုနာ၊ မလ္လိကာဝိမာနဝတ္ထု၏ အတွင်သည်၊
 နိဋ္ဌတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

[၆] [၃-ပါရိစ္ဆတ္တကဝဂ်-၉-ဝိသာလက္ခိဝိမာနဝတ္ထု]

ကာနာမတွံဝိသာလက္ခိတိ၊ ဣဒံ-ကာနာမတွံဝိသာလက္ခိဟူသောဤဝိမာ
 နဝတ္ထုသည်၊ ဝိသာလက္ခိဝိမာနံ-ဝိသာလက္ခိဝိမာနဝတ္ထုတည်း၊ တဿ၊
 ထိုဝတ္ထု၏ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်ကာ၊ ကာ၊ အဘယ်နည်း၊ ဣဂဝတိ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ မရိနိဗ္ဗာန်စံလွန်တော်မူသည်ရှိသော်၊
 အဇာသတ္တုနာ၊ အဇာတသတ်အမည်ရှိသော၊ ရုညာ၊ မင်းသည်၊ အတ္တနာ၊
 မိမိသည်၊ ပဋိလဒ္ဓါ၊ ရအပ်ကုန်သော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သရိရု
 ခံတုယော၊ သရိရုခတ်တော်တို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူခဲ့၍၊ ရေဇဂဟေ၊
 ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ထူပေစ၊ စေတီကို၎င်း၊ မဟေစ၊ ဓါတ်ထော်ကိုပူဇော်ခြင်း
 ကို၎င်း၊ ကဟေ၊ ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ ရာဇဂဟဝါသိနိ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌
 နေသော၊ ကော၊ တယောဝံသော၊ အရိယသင်္ဂါဟက၊ ဘုရားစသောအရိယာ

တို့၏အဆုံးအမကိုနာခံတတ်သော၊ သောတာပန္န၊ သောတာပန်ဖြစ်သော၊
 မာလာကာရမိတာ၊ ပန်းသဉ်၏သို့ဖြစ်သော၊ သုနန္ဒာနာမ၊ သုနန္ဒာအမည်ရှိ
 သော၊ ဥပါသိကာ၊ ဥပါကာမသည်၊ ပိတုဂေဟတော၊ အာအိမ်မှ၊ ပေသိတံ-
 ပို့သောစအပ်သော၊ ဗတုံ၊ ချားစွာသော၊ မာလဉ္စ၊ ပန်းကိုရင်း၊ ဂန္ဓဉ္စ၊ နံ့သာ
 ကိုသည်းကောင်း၊ ပေသေတွာ၊ သူဘပါးတို့ကို စေလွှတ်၍၊ ဒေဝသိကံ၊
 နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း၊ စေတိယေ၊ စေတိတော်၌၊ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ ကာဇေသိ၊
 ပြုစေ၏။ ဥပေါသထံ ဒိဝသေသုပန၊ ဥပုသ်နေ့တို့၌ကား၊ သယမေဝ၊ ဒိဝီ
 ကိုယ်တိုင်သာလျှင်၊ ဂစ္ဆံ၊ သွား၍၊ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏။ သာ-
 ထိဥပါသိကာမသည်၊ အပရဘာဏ၊ နောက်အတို့၌၊ အညတ၊ ရေနအမှတ်
 မရှိသော၊ ရောဂေန၊ အနာသည်၊ ဗုဠာ၊ နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ကာလံ၊
 ကတွာ၊ မူတေ၍၊ သက္ကသ၊ ဒေဝရညော၊ သိကြားနတ်မင်း၏၊ ပရိစာရိကာ၊
 အလုပ်အကျွေးသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တ၊ ဖြစ်လေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊
 ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ သာ၊ ထိုနတ်သမီးသည်၊ ဒေဝါနမိဓ္ဓေန၊ နတ်တို့ကို
 အစိုးရသော၊ သက္ကေန၊ သိကြားမင်းနှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ ပိတ္တလတာဝနံ၊ ပိတ္တ
 လတာအမည်ရှိသောဥယျာဉ်သို့၊ ပါဝိသိ၊ မဝင်လေ၏။ တတ္ထစ၊ ထိုဥယျာဉ်၌
 လည်း၊ အညေသံ၊ တပါးကုန်သော၊ ဒေဝတာနံ၊ နတ်တို့၏၊ ပဘာ၊ အရောင်
 သည်၊ ပုပ္ဖါဒိနံ၊ ပန်းပွင့်အစရှိသည်တို့၏၊ ပဘာဟိ၊ အရောင်တို့ဖြင့်၊ ပုနိဟ
 တာ၊ ထိခိုက်အပ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပိပိတ္တဝတ္ထာ၊ ဆန်းကြယ်သော
 အဆင်းအရောင်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သုနန္ဒာယ၊ သုနန္ဒာနတ်သမီး၏၊
 ပဘာပန၊ အရောင်အဆင်းသည်ကား၊ ထာဟိ၊ ထိုပန်းပွင့်စသည်တို့၏အ
 ရောင်တို့သည်၊ အနုတိဘူတာ၊ မနှိပ်စက်မလွှမ်းမိုးနိုင်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊
 သဘာဝေနေဝ၊ သဘော အတိုင်းသာလျှင်၊ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။ တံ၊ ထို
 အခြင်းအရာကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ သက္ကောဒေဝရာဇာ၊ သိကြားနတ်မင်းသည်၊
 တာယ၊ ထိုနတ်သမီး၏၊ ကတသုစရိတံ၊ ပြုခဲ့ဘူးသောသုစရိတ်ကုသိုလ်
 ကံကို၊ ဣတုကာမော၊ သိလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဣမာဟိ၊ ဂါထာဟိ၊ ဤဂါထာတို့
 ဖြင့်၊ ပုနိပုစ္ဆိ၊ မေးမြန်း၏။ ။

ဤဝိသာလက္ခိ၊ မြန်ပြောတင့်တယ် ရှုတွယ်ဘနန်းသောမျက်စိရှိသော၊
 ဒေဝါနတ်သမီး၊ ပုရိမတ္တဘာဇေ၊ ရှေးသောကိုယ်၏အဖြစ်၌၊ ကာနာမ၊ ကိဒိ
 သာနာမ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသည်မည်သော၊ တံ၊ သင်နတ်သမီးသည်၊
 ရဓမ္မ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ပျော်ဘွယ်ရာရှိသော၊ ပိတ္တာလတာဝနေ၊ ပိတ္တလတာ
 အမည်ရှိသောဥယျာဉ်၌၊ နာရိ၊ ဂဟေပုဂ္ဂိုလ်တို့ကား၊ နတ်သမီးအပေါင်းမြီရံအပ်

သည်ဖြစ်၍၊ သမန္တသလင်္ကဝန်းကျင်မှ၊ အနုပရိယာယိ၊ ဟုညွှလည်၏။ ။
 ။ ခေဝတေ၊ နတ်သမီး၊ ယဒါအကြင်အခါ၌၊ တာဝတိံသာ၊ တာဝတိံသာ
 ထံ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ခေဝါ၊ နတ်တို့သည်၊ ဣမံဝနံ၊ ဤမိတ္တာလတာဝဉ္စယျာဉ်
 သို့၊ ပရိသန္တ၊ ဝင်ကုန်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဣမေ၊ ဤမိတ္တာလတာဝဉ္စယျာဉ်သို့၊
 အာဂတာ၊ လာရောက်ကုန်သော၊ သယောဂ္ဂါ၊ ဆင်ယာဉ် မြင်းယာဉ်စ
 သောယာဉ်နှင့် တကွဖြစ်ကုန်သော၊ သဓုထမ၊ ရထားနှင့်တကွဖြစ်ကုန်
 သော၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ခေဝါ၊ နတ်တို့သည်၊ မိတြ၊ ဆန်းကြယ်
 သောအခြင်း အရာရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣမေ၊ ဤအရပ်သို့၊
 ပတ္တာယ၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဥယျာနေ၊ ဥယျာဉ်၌၊ ဝိစရန္တိ၊ ယာ၊ သွားလာ
 ဟုညွလည်သော၊ တုယုဉ္စ၊ သင်၏သာလျှင်၊ ကာယေ၊ ကိုယ်၌၊ မိတ္တံ၊ ဆန်း
 ကြယ်သောအခြင်းအရာသည်၊ နဒိဿတိ၊ မထင်၊ ခေဝတေ၊ နတ်သမီး၊
 ကေန၊ အဘယ်သို့သောကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တဿသင်၏၊ ရှပ်၊ နံ့ယံအ
 ဆင်းသည်၊ ဒေသံ၊ ဤသို့သောသောရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တိဋ္ဌာမိ၊ တည်
 သနည်း၊ ဣဒံပလံ၊ ဤအကျိုးသည်၊ ကိဿကမ္မဿ၊ အဘယ်သို့ သော
 ကုသိုလ်ကံ၏၊ ပလံ၊ အကျိုးနည်း၊ ပုစ္ဆိ၊ တာ၊ ဝါသည်မေးအပ်သော၊ တံ၊
 သင်နတ်သမီးသည်၊ မေ၊ ယထိကြားမင်းအား၊ အာပိက္ခ၊ ဖြေကြားလော၊ ။ ။
 ။ တတ္ထ၊ ဆိုဝါသာတို့တွင်၊ ကာနာမတွန္တိ၊ ကာနာမတွံ ဟူသည်ကား၊ ပုရိ
 မတ္တဘာဝေ၊ ရှေးသောကိုယ်၏အဖြစ်၌၊ ကာနာမကိဒိသံနာမ၊ အေ၊ တံယံသို့
 သဘောရှိသည်မည်သော၊ တံ၊ ဆင်သည်၊ ယတ္ထ၊ အကြင်ရှေးသောကိုယ်၏
 အဖြစ်၌၊ ကတေန၊ ပြုအပ်ခဲ့ဘူးသော၊ သုစရိတေန၊ သုစရိုက်ကုသိုလ်ကံ
 ကြောင့်၊ တေ၊ သင်အား၊ ဤဒိသိ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ အယံအာနုဘာဝ
 သမ္ပတ္တိ၊ ဤတန်ခိုးအာနုဘော်နှင့်ပြည့်စုံခြင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်သနည်း၊
 ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်၊ ဝိသာယာယကိစ္ဆိတိ၊
 ဝိသာယာလက္ခိဟူသည်ကား၊ ဝိပုလလောစနေ၊ ပြန့်ပြောကောင်းမြတ်သော
 ဗျက်မိရှိသော၊ ။ ။ ယဒါတိ၊ မဒါဟူသည်ကား၊ ယသ္မိံ၊ ကာလေ၊ အကြင်
 အခါ၌၊ ဣမံဝနန္တိ၊ ဣမံဝနံဟူသည်ကား၊ မိတ္တာလတာဝနာနာမကံ၊ မိတ္တာ
 လတာဝဉ္စယျာဉ်မည်သော၊ ဣမံဥပဝနံ၊ ဤဥယျာဉ်တော်သို့၊ မိတြာဟောန္တိ
 တိ၊ မိတြာဟောန္တိ ဟူသည်ကား၊ ဣမသ္မိံ၊ မိတ္တာလတာဝနေ၊ ဤမိတ္တာလတာ
 ဥယျာဉ်တော်၌၊ ဝိမိတ္တပတာသံသဂ္ဂေန၊ ဆန်းကြယ်သောအရောင်တို့၏
 အချင်းချင်းနှိုးနှေးသဖြင့်၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ သရိရဝတ္ထာလင်္ကာရာဒိနံ၊ ကိုယ်
 အဝတ်တန်ဆာစသည်တို့၏၊ ပကတိသြာဘာသတောဝိ၊ ပြကတော့သော

၂၀

အရောင်ထက်လည်း၊ ဝိသိဋ္ဌတာဝပ္ပတ္တိယသထူးမြတ်လွန်ကဲသောအဖြစ်
 သို့ရောက်ခြင်းကြောင့်၊ ဝိစိတြာကာရာသန်းကြယ်သောအခြင်းအရာရှိ
 ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ မြစ်ကုန်၏၊ ဣဓာဂတာတိ၊ ဣဓာဂတာဟူသည်ကား၊
ဣဓ+ဤ အရပ်သို့၊ အာဂတိသမ္ပတ္တာ ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဝါးတနည်း
 ကား၊ ဣဓ+ဤ ဝိတ္တာလတာဥယျာဉ်တော်သို့၊ အာဂမနဟေတုရောက်ခြင်း
 ဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ✓ ဣဓပတ္တာယာတိ၊ ဣဓပတ္တာယဟူသည်
ကား၊ ဣဓံဌာနံ+ဤ အရပ်သို့၊ ဥပဂတာယ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ကေန
ရူပံတဝေဒံသန္တိ ကေနရူပံတဝေဒံသံဟူသည်ကား၊ ကေနကာရဏေန၊
 အဘယ်သို့သဘောရှိသောအကြောင်းကြောင့်၊ တဝသင်၏၊ ရူပံအဆင်း
 သည်၊ သရီရံ၊ ဆိုယ်သည်၊ ဧဒိသံဝေရူပံ+ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝိတ္တာ
 လတာဝနသမ္ပတ္တိယာဉ်တော်၏၊ ပတံ၊ အရောင်ကို၊ အဘိ
 ဘာန္တိ၊ လွှမ်းမိုးနှိပ်နင်းသည်ဖြစ်၍၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်သနည်း၊ ဣတိအယံ+
 ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်ရှိစေ+ဤသို့၊ သမ္ပတ္တနုသိတြာ
 နတ်မင်းသည်၊ ပုဋ္ဌာမေးအပ်သော၊ သာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သမီးသည်၊
 ယေနကဗ္ဗေန(လ)သိယန္တိ၊ ယေနကဗ္ဗေန(လ)သိယံဟူ၍၊ ဣမာဟိဂါထာ
 ဟိ၊ ဤဂါထာတို့ဖြင့်၊ ဗျာကာသိ၊ ဖြေကြားပေ၏၊ ။

၉။ ပြုရိန္ဒဒေဝေ-ရှေး၌အလှူကို ပေးတတ်သော၊ ဧဒိန္ဒ- သိကြားမင်း၊ ယေန
 ကဗ္ဗေန+အကြင်ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ရူပဗ္ဗအဆင်းသည်
 ၎င်း၊ လတိဝနတ်ဂတိသည်၎င်း၊ မေအကျွန်ုပ်၏၊ ဣန္ဒြိယနတ်၏တန်ခိုးသည်
 ၎င်း၊ အာနုဘာဝေါဝ-အာနုဘော်သည် လည်းကောင်း၊ ဧဒိသော+ ဤသို့
 သဘောရှိသည်၊ ဟောတိ၊ မြစ်၏၊ တံကမ္ဘံ၊ ထိုကံကို၊ ဗျာကာဟိ၊ နာတော်မူ
 သော၊ ပြုရိန္ဒဒေဝေ-ရှေး၌အလှူကိုပေးလှူတတ်သော၊ ဧဒိန္ဒ+သိကြားနတ်မင်း၊
 အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပုရေ၊ ရှေးသောကိုယ်၏အဖြစ်၌၊ ဗုဒ္ဓေ၊ နှလုံးမွေ့လျော်
 ပျော်ဘွယ်ရာရှိသော၊ ဣဓဂဟေ၊ ဣဓဂြိုဟ်အမည်တွင်သောမင်းနေပြည်
 ၌၊ သုနန္ဒာနာမ၊ သုနန္ဒာအမည်ရှိသော၊ ဥပါသိကာ၊ ဥပါသိကာ မသည်၊ အ
 ဟောသိ+မြစ်နဲ့ ဘူး၏၊ သဒ္ဓါသိလေန-ယုံကြည်ခြင်း သိသသိတင်းကို
 ဆောက်တည်၍ကျင့်ခြင်းနှင့်၊ သမ္ပန္နံ၊ ပြည့်စုံသည်၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊
 သံဝိဘာဂရတာ-ခွဲဝေ၍ ပေးလှူခြင်း၌ ဗုဒ္ဓလျော်သော နှလုံးရှိသည်၊ အ
 ဟောသိ+မြစ်နဲ့ဘူး၏၊ ပုရိန္ဒဒေဝေ-ရှေး၌အလှူကိုပေးတတ်သော၊ ဧဒိန္ဒ+
 သိကြားမင်း၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပုရေ၊ ရှေးသောကိုယ်၏အဖြစ်၌၊ ဥဇ္ဇ
 သူတေသု-ဖြောင့်မတ်သောအဖြစ်သို့ရောက်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ သုရဟန်း၊

၃၀၄

ဝိမာနဝတ္ထု၊ အဋ္ဌကထာနိဿယ၊

တို့၌၊ ဝိပဿနာ၊ အထူးသဖြင့်၊ ကြည်ညိုသော၊ စေတသော၊ စိတ်ဖြင့်၊ အန္တော
 ခန္ဓာ၊ အဝတ်အရုံကိုလည်းကောင်း၊ ဘတ္တန္တ၊ ဆွမ်းကိုလည်းကောင်း၊ သေ
 နာသနဉ္စ၊ ဧဝံရာအခင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပဒီဝိယဉ္စ၊ ဆီမီးတန်ဆောင်ကို
 လည်းကောင်း၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။ ။ ပက္ခဿ၊ ယွန်း၊ ပက္ခတ္တ၊ တံ
 ပက္ခဏံ၊ စာတုဒ္ဒသိ၊ စာဆွဲလေးရက်တို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သောနေ့ပတ်လုံး
 လည်းကောင်း၊ ပဉ္စဒ္ဒသိ၊ စာဆွဲငါးရက်တို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သောနေ့ပတ်
 လုံးလည်းကောင်း၊ ပက္ခဿ၊ ယွန်း၊ ပက္ခတ္တ၊ တံပက္ခဏံ၊ ယာစအဋ္ဌမိ၊ အကြင်
 ရှစ်ရက်တို့၏ပြည့်ကြောင်းနေ့ပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ ပါဠိဟာရိယ၊ ပက္ခဉ္စ၊
 အတ္ထိ၊ အပိုတို့၏နေ့ပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ အဋ္ဌင်္ဂံ၊ အဋ္ဌင်္ဂဟိ၊ ရှစ်ပါးကုန်
 သောအင်္ဂါတို့နှင့်၊ သုသမာဂတံ၊ ကောင်းစွာပြည့်စုံသော၊ ဥပေါသတံ၊
 ဥပုသ်ကို၊ ဥပဝသိသံ၊ ဆုံးခဲ့ဘူး၏။ သဒါ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောဥပုသ်နေ့တို့
 ၌၊ ဝိလေသု၊ သိလတို့၌၊ ဝံဂတာ၊ ကောင်းစွာစောင့်အပ်သည်၊ အဟောသိ၊
 ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ ။ ပါဏာတိပါတာ၊ သူ၏အသက်ကိုသတ်ခြင်းမှ၊ ဝိရတာ၊
 ကြဉ်ရှောင်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ ရသဝါဒါစ၊ မဟုတ်မမှန်
 သော်စကားကိုဆိုခြင်းမှလည်း၊ သညတာ၊ စောင့်စည်းသည်၊ အဟောသိ၊
 ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ တေယျာစ၊ သူတပါး၏ဥစ္စာကိုခိုးယူခြင်းမှလည်းကောင်း၊ အတိ
 စာရာစ၊ လင်ကိုလွန်ကျူး၍တပါးသော ယောကျ်ားတို့နှင့်မထုန်အကျင့်
 ကိုကျင့်ခြင်းမှလည်းကောင်း၊ မဇ္ဇပါနာစ၊ သေအရက်ကိုသောက်စားခြင်း
 မှလည်းကောင်း၊ အာရကာ၊ စားစွာကျဉ်ရှောင်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့
 ဘူး၏။ ။ ပဉ္စသိက္ခာပဒေ၊ ငါးပါးသော သိက္ခာပုဒ်၌၊ ရတာ၊ မွေ့လျော်
 သောစိတ်ရှိသည်၊ အရိယသစ္စာနံ၊ အရိယသစ္စာတို့ကို၊ ကောဝိဒါ၊ လိမ္မာ
 သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ စက္ခု၊ မတောငါးပါးသောပညာမျက်စိရှိ
 ဘော်မူသော၊ ယသသိနော၊ များသောအခြံအရံလည်းရှိတော်မူသော၊
 ဂေါတမဿ၊ ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရား၊ ဥပါသိကာ၊ ဥပါသိကာမသည်၊
 အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ ။ ပုရိန္ဒ၊ အရှေး၌အလှူကိုပေးတတ်သော၊ ဇေဝိန္ဒ၊
 သိကြားနတ်မင်း၊ ဝုရေ၊ ရှေးသောကိုယ်၏အဖြစ်၌၊ တဿာ၊ မေထိုအကျွန်ုပ်
 ၏၊ ဥတိကုလံ၊ ဆွေမျိုးမိဘတို့၏အိမ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတေ၊ ထို
 အိမ်မှ၊ သဒါ၊ ခပ်သိမ်း၊ မာလံ၊ ယန်းကို၊ အဘိဟရတိ၊ ဆောင်ခဲ့၏။
 အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ တံ၊ ထိုပုဒ်ကိုလည်းကောင်း၊ အညဉ္စ၊ တပါးသော
 နံ၊ သာကိုလည်းကောင်း၊ သဗ္ဗမေဝ၊ အလုံးစုံကိုဝင်၍၊ ဘဂဝတော၊
 မြတ်စွာဘုရား၏၊ ထူပေစေတီတော်၌၊ အဘိရာပယိ၊ ပူဇော်ခဲ့ဘူး၏။ ။

ဥပေါသဒေဝစသုဝဏ်နေ၌မူကား(အဟံ၊အက္ခန္တိသည်)ဂစ္ဆိမ္မေဝတိရှိရာ
 သို့ကိုယ်တိုင်သွား၍၊ ပဿန္နာ၊သန္တိယုံကြည်သော စိတ်ရှိသည်၊ဟုတွေး
 ဖြစ်၍(သေဟိသကေဟိ၊မိမိဥစ္စာ ဖြစ်ကုန်သော)ပါဏီဘိ၊ လက်တို့ဖြင့်၊
 မာလာဂန္ဓဝိလပနံ၊-ပန်းနံသာနံသာပြောင်းကို၊ ထူးသို့၊ စေတီတော်၌၊
 အဘိဓောပေသိ၊တင်လှူခဲ့ဘူး၏။ ပုရိန္ဒဒေဝရှေး၌အလှူကိုပေးတတ်သော၊
 ဒေဝိန္ဒ၊-သိကြားနတ်မင်း၊(အဟံ၊-အက္ခန္တိသည်) မာလံ၊ပန်းကို၊ ယံအဘိ
 ဓောပေသိ၊အကြင်စေတီတော်၌တင်လှူခဲ့ဘူး၏။ တေနကဓမ္မန၊ထိုကုသိုလ်
 ကံကြောင့်၊(မဟံ၊ကျွန်တော်မ၏)ရူပဉ္စ၊အစင်းသည်လည်းကောင်း၊ဂတိစ-
 နတ်၏အဖြစ်သည် လည်းကောင်း၊မေ၊-အက္ခန္တိ၏၊ဣဒ္ဓိစ၊နတ်၏တန်ခိုး
 သည်လည်းကောင်း၊ အာနုဘာဝေါစ၊အာနုဘော်သည် လည်းကောင်း၊
 ဒေဝိယော၊-ဤသို့သဘောရှိသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ပုရိန္ဒဒေဝရှေး၌အလှူ
 ကို ပေးတတ်သော၊ ဒေဝိန္ဒ၊-သိကြားနတ်မင်း၊ ပုရေ၊ရှေးဘဝ၌၊ အဟံ၊
 အက္ခန္တိသည်၊ ယံယေနသီလရက္ခဏေန၊အကြင်သီလကိုစောင့်ရှောက်
 ခြင်းကြောင့်၊ သီလဝတိ၊သီလနှင့် ပြည့်စုံသည်၊ အာသိ၊ဖြစ်ပြီဟုသီလ
 ရက္ခနံ၊ထိုသီလကို စောင့်ရှောက်ခြင်းသည်၊ နတဝရိဗန္ဓတိ၊အကျိုးကို
 မပေးသေး၊ အဟံ၊ဥပနုဿ၊သည်ကား၊(ဤအဟံ၊သို့သော)အကြောင်း
 ဖြင့်၊(သကဒါဂါမိနိ၊သကဒါဂါမိနိ)မသည်၊(သိယံ၊ဖြစ်ရပါအံ့နည်)၊ဣတိ၊
 ဤသို့၊(မေ၊အက္ခန္တိ၏) အာသာစ၊တောင့်တခြင်းသည်လည်း၊(အဟောသိ၊
 ဖြစ်၏။

“တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌(ဂတိတိ၊ဂတိဟူသည်)ကား၊(အယံဒေဝတိ၊ဤနတ်တို့၏
 ဂတိသည်၊ဝါ၊တနည်းကား)နိဗ္ဗတ္တိ၊ဖြစ်ခြင်းသည်၊ဣဒ္ဓိတိ၊ဣဒ္ဓိဟူသည်ကား၊
 အယံဒေဝိန္ဒ၊ဤနတ်တို့၏တန်ခိုးသည်၊(ဝါ၊တနည်းကား)၊အဓိပ္ပါယသမိတ္တနံ-
 အလို၏ပြည့်စုံခြင်းသည်၊(အာနုဘာဝေါတိ၊အာနုဘာဝေါဟူသည်ကား)၊ပသာ
 ဝေါ၊တန်ခိုးအာနုဘော်သည်၊ ဒေဝိယော၊ဤသို့သဘောရှိသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ပုရိန္ဒဒေါတိ၊ဣဒ္ဓိနာ၊-ပုရိန္ဒဒဟူသော ဤပုန်ဖြင့်၊(သက္ကံ၊သိကြားနတ်
 မင်းကို)၊အာလပတိ၊ခေါ်၏။ ဟိသန္တံ၊မှန်၏။(သော၊ထို)သိကြားမင်းကို၊ပုရေ
 ဒါနံဒေါတိ၊ဣဒ္ဓိနာဝစနတ္ထေန၊ပုရေဒါနံဒေါတိဤသို့အစရှိသောဝစနတ္ထ
 ကြောင့်၊ ပုရိန္ဒဒေါတိ၊ပုရိန္ဒဒေါဟူ၍၊(ဣဒ္ဓိတိ၊ထိုအပ်၏)၊ ပုရေ၊ရှေးအခါ
 ၌၊ဒါနံ၊အလှူကို၊ ဒေါတိ၊ပေးတတ်၏။ ဣတိ၊ဘာသာ၊ထိုကြောင့်၊ ပုရိန္ဒဒေါ-
 ပုရိန္ဒဒမည်၏။ “ဥတိကုလန္တိ၊ဣဒ္ဓိနာ၊ဥတိ၊ကုလံဟူသောဤပုန်ဖြင့်၊(ဝိတု
 ဂေဟံ၊မိဘ၏အိမ်ကို)၊ သန္ဓာယ၊ရည်၍၊(ဝေတိ၊ဆို၏)၊(ဤမာလာဘိဟရ

၃၀၆ ဝိမာနဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိဿယ

တိတိဿဒါမာလာဘိဟရတိဟူသည့်ကား၊ သဒါသဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်
သိမ်း၊ ဝိဝေသိဝေသေလနေတိုင်းနေတိုင်း၊ ဥာတိကုလတော ဝိတုဂေဟ
တောမိတအိဝံမှ၊ ဝုပ္ပံ၊ ပန်းကို၊ မဟံ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ အဘိဟရိယတိ၊ ရှေးရှု
ဆောင်အပ်၏၊ သဗ္ဗမေဝါဘိရောပယိန္တိ၊ သဗ္ဗမေဝါဘိရောပယိ' ဟူသည့်
ကား၊ မဟံ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ဝိလန္တနတ္ထာယလပနံဆင်စိမ့်သောဌ၊ ဝိတုဂေဟ
တောမိတအိဝံမှ၊ အဘာတံဆောင်ခဲ့ အပ်သော၊ မာလံ၊ ပန်းကို လည်း
ကောင်း၊ အညဉ္ဇတပါးလည်းဖြစ်သော၊ ဂန္ဓာဒိနံသုဓာသညကိုလည်း
ကောင်း၊ သဗ္ဗမေဝ၊ အလုံးစုံကိုသာလျှင်၊ အတ္တနာမိမိသည်၊ အပရိဘုဒ္ဓိ
တွာမသုံးဆောင်မှု၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ထူပေ၊ စေတီတော်
၌၊ ပူဇနဝသေနပူဇော်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အဘိရောပယိ၊ တင်လှူ
ပြု၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ ကာရေယိ၊ ပြုစေပြီ၊ ဥပေါသထေ စာဟံဂစ္ဆံ၊
တိဥပေါသထေစာဟံဂစ္ဆံဟူသည့်ကား၊ ဥပေါသထေဝိဝေသေဥပုသ်နေ
၌၊ အဟမေဝ၊ အကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင်သာလျှင်၊ ထူပဋ္ဌာနံ၊ စေတီတော်ရှိရာ
အရပ်သို့၊ ဂစ္ဆံလွှား၍၊ ယံမာလံ အဘိရောပယိန္တိ၊ ယံမာလံအဘိ
ရောပယိ' ဟူသည့်ကား၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
ထူပေ၊ စေတီတော်၌၊ ယံမာလာဂန္ဓာဘိရောပနံ၊ အကြင်ပန်းနံသာကို တင်
လှူပူဇော်သောကံ ဘုံ၊ ကတံပြုအပ်ပြီ၊ တေနကဓမ္မေန၊ ထိုကုသိုလ်ကံကြောင့်၊
ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာယောဇနာခြင်းတည်း။ နုတံတာ
ဝရိပစ္စတိတိ၊ နုတံတာဝရိပစ္စတိဟူသည့်ကား၊ ယံယေနသီလရက္ခဏေန၊
အကြင်သီလ ဘုံ၊ စောရှောက်ခြင်းဖြင့်၊ သီလဝတိ၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံသည်၊
အာယိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ တံသီလရက္ခဏံ၊ ထိုသီလကို စောင့်ရှောက် ခြင်းသည်၊
တံရက္ခိတံသီလံ၊ ထိုစောင့်ရှောက်အပ်သောသီလကို၊ ပူဇာမယဇုညဿ၊
စေတီတော်ကို ပူဇော်ခြင်းဖြင့်ပြီးသော ကုသိုလ်ကံကို၊ ဗလဝဘာဝေန၊
အားကြီးသည်၏အ ဖြစ်ကြောင့်၊ အလဇ္ဈေကာသံ၊ မရအပ်သောအခွင့်ရှိ
သည်၊ ဟုတွင်ဖြစ်၍၊ နုတာဝရိပစ္စတိ၊ အကျိုးကိုမဖြစ်စေသေး၊ ဝိပစ္စိတံ၊
အကျိုးကိုဖြစ်စေခြင်၍၊ နုအာရန္တံ၊ အားမတုတ်အပ်သေး၊ အပရုတ္တိံ၊ ယောဇ
နာကံ၌သာလျှင်ဖြစ်သော၊ အတ္တဘာဝေ၊ ကိုယ်၏အဖြစ်၌၊ တဿ၊ ထို
ကုသိုလ်ကံ၏၊ ဝိပါကော၊ အကျိုးသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိအယံ၊
ဤသည်ကား၊ အတ္ထေ၊ အနက်တည်း၊ အာသာစပနမေဒေဝိန္ဒ၊ သကဒါဝါ
မိနိသိယန္တိ၊ အာသာစပနမေဒေဝိန္ဒ၊ သကဒါဝါမိနိသိယံဟူသည့်ကား၊
ဒေဝိန္ဒ၊ ဆိုကြားနတ်မင်း၊ ကလံ၊ အဘယ်သို့သောအကြောင်းကြောင့်၊ အဟံ

၃-ပါရိစ္ဆတ္တကဝဂ်-၉-ဝိသာလက္ခိဝိမာနဝတ္ထု၊ ၃၀၇

ငါသည်(သကဒါဂါမိနိ+သကဒါဂါမိနိ+မသည်၊ တဝေယျံနုခေါ၊ ဖြစ်ခဲ့ပါ
 အံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေအက္ခန္တိပဏ္ဍိ၊ အရိယာဓမ္မဝိသယသ၊ မြတ်သော
 တရားလျှင်အာရုံရှိသော၊ ပတ္တနာစ၊ တောင့်တခြင်းသည်လည်း၊ အဟော
 သိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဘဝဝိသသဝိသယသလူ၊ ဘုံနတ်ရပ်မြတ်သောဘဝအထူးလျှင်
 အရာရှိသည်၊ နပနအဟောသိ၊ မဖြစ်၊ ပန၊ -စင်စစ်သော်ကား၊ သပ္ပိမဏ္ဍ၊
 ကြည်သောထောပတ်ကို၊ ဣစ္ဆန္တော၊ အလိုရှိသော၊ သော၊ ဆိုသူသည်၊
 ဒမိတော၊ မို့၊ ဝင်းမှ၊ ပစိတံဝိယ၊ ချက်အပ်သကဲ့သို့၊ အနန္တနိပ္ပါဒိအထက်
 မဂ်ဖိုလ်တရားထူးကိုအစဉ်အတိုင်းမဖြစ်စေအပ်သည်၊ ဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤသို့သော၊ အနက်ကို၊ ဒသေတိ၊ ပြု၏၊ သေသံ၊ ကြွင်း
 သောစကားရပ်သည်၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည်သာ
 လျှင်တည်း။ ။ ဣမံပနအတ္ထံ၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ သက္ကောဒေဝါနမိန္ဒေသ
 သိကြားနတ်မင်းသည်၊ အတ္တနာဝပိမိသည်၊ လည်းကောင်း၊ တာယဒေဝ
 မိတာယစ၊ ထိုနတ်သမီးသည်လည်းကောင်း၊ ဝုတ္တနိယာမေနေဝ၊ မေးမြန်း
 ဖြေဆိုအပ်သော နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ အာယသ္မတော ဝဂီသက္ကေ ရသယ၊
 အရှင်ဝဂီသမထေရ်အား၊ အာရောစေသိ၊ ကြားလျှောက်၏၊ အာယသ္မာ
 ဝိဝဂီသော၊ အရှင်ဝဂီသမထေရ်သည်လည်း၊ သဂီတိကာလံ၊ သင်္ဂါယ
 နာတင်သောအခါ၌၊ ဓမ္မသင်္ဂါဟကာနံ၊ သုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်းကိုသင်္ဂါ
 ယနာတင်ကုန်သော၊ မဟာထေရာနံ၊ ရဟန္တာအရှင်တို့အား၊ အာရောစေသိ၊
 ကြားလျှောက်၏၊ တေစထေရာ၊ ထိုအရှင်မြတ်တို့ သည်လည်း၊ နံအတ္ထံ၊
 ထိုအနက်ကို၊ တထေဝထိဝဂီသမထေရ်ကြားလျှောက်သော အတိုင်း
 သာလျှင်၊ သဂီတိ၊ သင်္ဂါယနာသို့၊ အာရောပယိ၊ သုတင်တော်မူကုန်ပြီ၊
 ဣတိဤသို့ပြီးဆုံးခြင်းကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏၊ ။ ဝိသာလက္ခိဝိမာနဝတ္ထုနာ၊
 ဝိသာလက္ခိဝိမာနဝတ္ထု၏အတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတသ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

[ဇ ၇] [၃-ပါရိစ္ဆတ္တကဝဂ်-၁၀-ပါရိစ္ဆတ္တကဝိမာနဝတ္ထု၊ ၃၁၇]

ပါရိစ္ဆတ္တကေကော ဝိဇ္ဇာရေတိဣဒံ၊ ပါရိစ္ဆတ္တကေ ကောဝိဇ္ဇာရေဟူ
 သောဤဝိမာနဝတ္ထု သည်၊ ပါရိစ္ဆတ္တကဝိမာနံ၊ ပါရိစ္ဆတ္တကဝိမာနဝတ္ထု
 တည်ရာသမထိဝတ္ထု၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်ကား၊ ကာ၊ အဘယ်
 နည်း၊ ။ သဂဝါ၊ ဆုရားမြတ်သည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၏အနီး၌
 ဖြစ်သော၊ နေတဝနေ၊ နေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏၊

၃၀၈

ဝိမာနဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိဿယ

တေနသမယေန၊ ဟိ အခါ၌၊ သာဝတ္ထိဝါသီ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌နေသော၊ အညတရော၊ တယောကံသေ၊ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ သွာတနာယ၊ နက်ဖြန်သွင်းအလို၊ ဌာနိမန္တော၊ ယဉ်မိတ်၍၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ ဂေဟ၊ ခွါရေးအိမ်တံခါး၏အနီး၌၊ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော၊ မဏ္ဍပ်၊ မဏ္ဍပ်ကို၊ သဇ္ဇိတွာ၊ ဆောက်လုပ်၍၊ သာဏိ၊ ဘိကာရံ၊ ထင်းတိန်အရံကို၊ ပရိက္ခိပိတွာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှကာရံ၍၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ဝိတာနံ၊ ဗိတာနံမျက်နှာကြက်ကို၊ ဗဒ္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍၊ ဓဇပဇ္ဇာကာ၊ ဓယော၊ စံခွန်ကုက္ကားစသည်တို့ကို၊ ဥဿာပေတွာ၊ ပိုက်ထောင်စေ၍၊ နာနာဝိရာဂ၊ ဝဏ္ဏာနံ၊ အထူးထူးသော တပ်နှစ်သက်သွယ်သော အဆင်းရှိကုန်သော၊ ပုပ္ဖာနိ၊ အဝတ်တို့ကိုရင်း၊ ဂန္ဓဒါ၊ မမာလာဒါ၊ မာနိ၊ နံသာဆိုင်းပန်းဆိုင်းတို့ကို လည်းကောင်း၊ ဩလမ္ဗိတွာ၊ တွေ့ရုံဆွဲ၍၊ ဥဒက၊ မေါသိတသမ္ဗုဒ္ဓ၊ ရေဖြင့်သွန်းလောင်း၍ အပြေအပြစ်ပြုအပ်သော၊ ပုဇေသော၊ အရပ်၌၊ အာသနာနိ၊ နေရာအဆင်းတို့ကို၊ ပညာပေတွာ၊ ခင်းစေ၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ကာလံ၊ အခါကို၊ အာရောစေသိ၊ ကြားလျှော်၏၊ ဘယ၊ ဟိ အခါ၌၊ ဉာဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပုဗ္ဗန္တသမယံ၊ နံနက်အခါ၌၊ နိဝါ၊ သာတွာ၊ ဆင်းရိုင်တော်ကိုပြင်ဝတ်၍၊ ပတ္တဝီ၊ ရံ၊ သဝိတ်သက်နိုးကို၊ အာဒါယ၊ ဝတ်ရုံလွယ်ယူ၍၊ ဧဝံ၊ ဝိမာနံ၊ ဝိယ၊ နတ်ဗိမာန်ကဲ့သို့၊ အလကံ၊ တပဋိယတ္တံ၊ ဓာနံ၊ သာဆင်ခြင်းနှင့် စပ်သော၊ မဏ္ဍပ်၊ မဏ္ဍပ်သို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်တော်မူ၍၊ သဟယ၊ ရံသိ၊ ရောင်ခြည်တထောင်ဆောင်သော နေမင်းသည်၊ အဏ္ဏဝကုန္တိ၊ သမုဒ္ဒရာဝမ်းကို၊ ဩဘာသယ၊ မာနာဝိယ၊ ထွန်းလင်း တောက်ပစေသကဲ့သို့၊ ပညတ္တ၊ ခင်းထားအပ်သော၊ အာသနေ၊ နေရာ၌၊ နိသီဒါ၊ ဆိုင်နေတော်မူ၏၊ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်၊ ဂန္ဓပုပ္ဖ၊ ဝေဒိပေဟိ၊ နံသာပန်းအသုံး သိမ်းတို့ဖြင့်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပူဇေသိ၊ မူဇော်၏။ ။

တေနသမယေန၊ ဟိ အခါ၌လည်း၊ အညတရော၊ တယောကံသေ၊ ကဋ္ဌဟာရိကာ၊ ထင်းခွေသော၊ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမသည်၊ နာန္တဝနေ၊ ဆူကန်းတော၌၊ သုပုပ္ဖိထံ၊ ကောင်းစွာပွင့်သော၊ အသောက၊ ရုက္ခံ၊ မန်းသုံးပင်ကို၊ နိသွာ၊ မြင်၍၊ သပဏ္ဍဝ၊ ဂရိရာနိ၊ ရွက်နုအညွန့်နှင့် တကွဖြစ်ကုန်သော၊ ပိဏ္ဍိက၊ တာနိ၊ အဆုတ်အဆုတ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဗဟူနိ၊ များစွာကုန်သော၊ အသောက၊ ပုပ္ဖိနိ၊ ပန်းသုံးပွင့်တို့ကို၊ ဂေဟတွာ၊ ယူ၍၊ အာဂစ္ဆန္တိ၊ လာသည်ရှိသော်၊ ဩတ္ထ၊ ဟိ မဏ္ဍပ်၌၊ နိသီဒ္ဓံ၊ ဆိုင်နေတော်မူသော၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ နိသွာ၊

မြင်၍၊ ပုသန္နဗိတ္တာ၊-ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ နာသနဿ၊-နေရာ
 တော်၏၊ နာမန္တတော၊-ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ တေဟိပုဗ္ဗေ၊-ထိုပန်းတို့ဖြင့်၊
 ဝုပ္ပသန္တရံ၊-ယင်းအခင်းကို၊ နန္တရန္တိ၊-ခင်းလျက်၊ ဘဂဝတော၊-မြတ်စွာဘုရား
 အား၊ ပူဇော်ပူဇော်ခြင်းကို၊ ကတုမပြု၍၊ ဝိန္ဒိတုံ၊-ရှိခိုး၍၊ တိက္ခတ္တံ၊-သုံးကြိမ်၊
 ပဒက္ခိတံ၊-လက်ချာရစ်လည်သည်ကို၊ ကတုမပြု၍၊ နမဿ၊-မာနာ၊-ရှိခိုးလျက်၊
 အဂမာသိ၊-သွားလေ၏၊ ယာဇ္ဇတ္တိ၊-ထိုမိန်းမသည်၊ အပရေနဿ၊-မယေ၊-နာတပါး
 သောအခါ၌၊ ကာလံကတုမ၊-တော့၍၊ တာဝတိံ၊-သေသု၊-တာဝတိံ၊-သာနတ်
 ပြည်တို့၌၊ ဗိဗ္ဗတ္တိ၊-ဖြစ်လေ၏၊ အတ္တရာသဟဿပရိဝါရာ၊-နတ်သို့တေတံ၊
 အဓိအရံသည်၊ အဟောသိ၊-ဖြစ်၏၊ ယေဘူယျနယျားသောအားဖြင့်၊ နန္ဒန
 ဝနေ၊-နန္ဒဝန်ဥယျာဉ်၌၊ နန္တန္တိ၊-အမြူးလျက်၊ ဂါယန္တိ၊-သီလျက်၊ ပါရိစ္ဆတ္တ
 ကမာလာ၊-ပင်လယ်ကသစ်ပွင့်ကို၊ ဂန္တန္တိ၊-ကုံးသည်လျက်၊ ကိဇ္ဇန္တိ၊-မြူး
 တူးလျက်၊ နာဏံ၊-ဆောင်ကို၊ အနုဘဝတိ၊-ခံစား၏၊ အထေ၊-ဆိုအခါ၌၊ အာ
 ယသ္မာမဟာမေဂ္ဂလာနော၊-အရှင်မဟာမေဂ္ဂလာနံမထေရ်သည်၊ နာဠာ၊
 အောက်၌၊ ဝုတ္တနယေန၊-ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ တာဝတိံ၊-သဘဝနံ၊
 တာဝတိံ၊-သာနတ်ပြည်သို့၊ ဂတော၊-ကြွသွားတော်မူသည်ရှိသော်၊ နာ၊-ဆို
 နတ်သမီးကို၊ ဒိသ္မာ၊-မြင်တော်မူ၍၊ နာယ၊-ဆိုနတ်သမီးသည်၊ ကတကမ္ဘံ၊
 ပြုခဲ့ဘူးသောကုသိုလ်ကံကို၊ ပါရိစ္ဆတ္တကေး၊-ထ၊-ပလန္တိ၊-ပါရိစ္ဆတ္တကေး၊-လ၊
 ဗလံဟူကုန်သော၊-ဣမာဟိဂါထာဟိ၊-ဤဂါထာတို့ဖြင့်၊ ပုစ္ဆိမေ၊-တော်
 မူ၏။

၁။ ဤဒေဝတေ၊-နတ်သမီး၊-တွံ၊-ဆင်သည်၊ ရမဏိယေ၊-နှစ်သက်မြတ်နိုးဘွယ်
 ရှိသော၊-မနောရမေ၊-နှလုံးမွေ့လျော်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော၊-ပါရိစ္ဆတ္တ
 ကေး၊-ပါရိစ္ဆတ္တကအမည်ရှိသော၊-ကောဝိဇ္ဇာရေ၊-ပင်လယ်ကသစ်ပန်းတို့ကို၊
 အာဒါယ၊-ယူ၍၊ ဒိဗ္ဗမာလံ၊-နတ်၌ဖြစ်သော ပန်းကို၊ ဂန္တမာနာ၊-ကုံးသီ
 လျက်၊ ဂါယန္တိ၊-သီချင်းကိုလည်းသီလျက်၊ ယမ္မမောဒသိ၊-ကောင်းစွာမွေ့
 လျော်စံပျော်၏။ နန္ဒမာနာယ၊-အမြူးသော၊-တဿတေ၊-ထိုသင်နတ်သို့
 ၏၊-အင်္ဂမင်္ဂဟိ၊-အင်္ဂါကြီးငယ်တို့မှ၊ သဗ္ဗသော၊-အချင်းခပ်သိမ်း၊-သဝနီ
 ယာ၊-နာပျော်ဘွယ်ရှိကုန်သော၊-မနောရမေ၊-မွေ့လျော်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်
 ကုန်သော၊-ဒိဗ္ဗာ၊-နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော၊-သဒ္ဓါ၊-အသံတို့သည်၊ နိစ္ဆရန္တိ၊-ထွက်
 ကုန်၏။ နန္ဒမာနာယ၊-အမြူးသော၊-တဿတေ၊-ထိုသင်နတ်သမီး၏၊
 အင်္ဂမင်္ဂဟိ၊-အင်္ဂါကြီးငယ်တို့မှ၊ သဗ္ဗသော၊-အချင်းခပ်သိမ်း၊-သုစိဂန္ဓာ၊
 စင်ကြယ်သန့်ရှင်းသောအနံ့ရှိကုန်သော၊-မနောရမေ၊-မွေ့လျော်ခြင်းကိုဖြစ်

စေတတိကုန်သော၊ ဗြဟ္မာနတ်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဂန္ဓာအနံ၊ တို့သည်၊ ပဝါ
 ယန္တိ၊ - ထိုင်ကုန်၏။ ။ ဒေဝတေ၊ နတ်သမီး၊ ဝိဝတ္တမာနာဝိဝတ္တမာနေန၊
 ထိုမှဤမှပြန်လည်သော၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ နစ္စမာနာယ၊ ကသော၊ တဝ၊
 သင်နတ်သမီး၏၊ ဝေဝေ၊ - ဆံထုံးတို့၌၊ ယာဝိဋ္ဌန္ဒနာ၊ အကြွင်းတန်ဆာတို့
 သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေသံ၊ - ထိုတန်ဆာတို့၏၊ နိဋ္ဌာသေ၊ အသံကို၊
 ပဉ္စဝိကေ၊ ခါးပါးသောအင်္ဂါရှိသော၊ တုရိယေ၊ စည်မျိုး၌၊ နိဋ္ဌာသေ၊ ယ
 ရာ၊ အသံကဲ့သို့၊ သုယုတိ၊ ကြားအပ်၏။ ။ ဝါတရတ၊ ညှင်းညှင်းသော
 လေသည်၊ ခပ်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝါတေန၊ လေသည်၊ နာမိန္ဒာ၊ ကောဇ်
 စွာတုန်လှုပ်စေအပ်ကုန်သော၊ ဝဋ်၊ သကာ၊ ရတနာဖြင့်ပြီးသောဦးဆောက်
 ပန်းတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေသံ၊ - ထိုပန်းတို့၏၊ နိဋ္ဌာသေ၊ အသံကို၊
 ပဉ္စဝိကေ၊ ခါးပါးသောအင်္ဂါရှိသော၊ တုရိယေ၊ စည်မျိုး၌၊ နိဋ္ဌာသေ၊ ယ
 ရာ၊ အသံကဲ့သို့၊ သုယုတိ၊ ကြားအပ်၏။ ။ ဒေဝတေ၊ နတ်သမီး၊ တေသံ၊
 တေ၊ ထိုသင်နတ်သမီး၏၊ ဝိရုတ္တိ၊ ဦးခေါင်း၌၊ သုစိဂန္ဓာ၊ စင်ကြယ်သန့်ရှင်း
 သောအနံ၊ ရှိသော၊ မနောဓမ္မာ၊ - နှလုံးမွေ့လျော်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော၊
 မာလာ၊ မန်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေသံ၊ ဗြဟ္မာလာယ၊ ထိုနတ်၌ဖြစ်သောပန်း
 ၏၊ ဝန္ဓော၊ အနံ၊ သည်၊ မဇ္ဈ၊ သကော၊ မဇ္ဈ၊ သကအမည်ရှိသော၊ ရုက္ခေ၊ သစ်
 ပင်သည်၊ ဝါတိယထာ၊ ပြန့်လွှင့်သကဲ့သို့၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောအ
 ရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ဝါတိ၊ ရှိ၏။ ။ ဒေဝတေ၊ - နတ်သမီး၊ တေသံ၊ သင်နတ်
 သမီး၏၊ တေသံ၊ သုစိဂန္ဓံ၊ - ထိုသို့စင်ကြယ်သောအနံ၊ သည်၊ ဗာယသေ၊ မွှေး
 ကြိုင်၏၊ အေမာနုသံ၊ နတ်၌ဖြစ်သော၊ ချပ်၊ ရူပ၊ ရုံသည်၊ ပဿသိ၊ ထင်မြင်၏၊
 ဣဒံ၊ - ဤအကျိုးသည်၊ ကိဿကဗ္ဗဿ၊ - အဘယ်ကုသိုလ်ကံ၏၊ ပလံ၊
 အကျိုးနည်း၊ ပုစ္ဆိတ၊ - ငါသည်မေးအပ်သော၊ တံ၊ - သင်နတ်သမီးသည်၊
 မေ၊ အေး၊ အာပိက္ခ၊ ဖြေကြားသော။ ။ ။

၇၀ ဟတ္ထ၊ - ထိုဂါထာတို့တွင်၊ ပါရိစ္ဆတ္တကောကောဝိဇ္ဇာရေ၊ - ပါရိစ္ဆတ္တ
 ကောကောဝိဇ္ဇာရေ ဟူသည်ကား၊ ပါရိစ္ဆတ္တကနာမကော၊ - ပါရိစ္ဆတ္တကအ
 မည်ရှိကုန်သော၊ ကောဝိဇ္ဇာရပုဗ္ဗေ၊ ပင်လယ်ကသစ်ပန်းတို့ကို၊ အာဒါယ၊
 ယူ၍၊ ဗြဟ္မာလံ၊ နတ်၌ဖြစ်သောပန်းကို၊ ဂန္ဓမာနာ၊ သိကုံးလျက်၊ ဣတိ၊ အယံ၊
 ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ - ယောဇနာခြင်းတည်း၊ ဟိ၊ - ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ယံ၊ -
 အကြွင်းပင်လယ်ကသစ်ပင်ကို၊ ယောကိယာ၊ - သဒ္ဓါတတ်သူလူပညာရှိတို့
 သည်၊ ပါရိဇာတန္တိ၊ ပါရိဇာတံဟူ၍၊ ဝေန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဟံ၊ - ထိုပါရိဇာတကို၊
 မဂတာသယ၊ မဂတာသောဖြင့်၊ ပါရိစ္ဆတ္တကန္တိ၊ - ပါရိစ္ဆတ္တကဟူ၍။

၃-ပါရိစ္ဆတ္တကဝဂ်-၁၀-ပါရိစ္ဆတ္တကဝိမာနဝတ္ထု၊ ၃၉၁

ရုက္ခတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ကောဝိဋ္ဌာရောတိစ၊ ကောဝိဋ္ဌာရ ဟူသည်လည်း၊ ကောဝိ
 ဋ္ဌာရ၊ ဇာတိကော၊ ပင်လယ် ကသစ်မျိုး၌ဖြစ်ခြင်းရှိ၏။ သောစရက္ခော၊ ထို
 သစ်ပင်သည်လည်း၊ မနုဿသောကောဝိ-လူ့ပြည်၌လည်းကောင်း၊ ဇေဝ
 လောကောဝိနုတ်ပြည်၌လည်းကောင်း၊ ကောဝိဋ္ဌာရော၊ ကောဝိဋ္ဌာရမည်၏။
 တဿာပိရုက္ခဿ၊ ထိုသစ်ပင်၏လည်း၊ ဇာတိ၊ ဇာတ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ^{၁၀၃} ~~တဿာပနဇေဝတာယ၊~~ ထိုနတ်သမီး၏၊
 နစ္စကာလေ၊ ကသောကာလ၌၊ ပစ္စင်္ဂဘာရဝသေန၊ အင်္ဂါကြီးငယ်၌ဆင်
 ယင်သောတန်ဆာတည်းဟူသော ဝန်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ သရိရတောစ၊
 ကိုယ်မှလည်းကောင်း၊ ပိဋ္ဌန္တနတောစ၊ ဆင်ယင်သော တန်းဆင့်မှလည်း
 ကောင်း၊ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ မရရော၊ သာယာစွာသော၊ သန္ဓေ၊ အသံ
 သည်၊ နိစ္ဆရတိ၊ ထွက်၍၊ ဥပဇ္ဈေ၊ အနံ့သည်၊ သဒါဝိ၊ အခါခပ်သိမ်းလည်း၊
 သဗ္ဗဒ္ဓံ၊ သာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောအရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပရိတွာ၊ ပြန့်နှံ့၍၊ ဗိဇ္ဇ
 တိ၊ စာည်၏၊ နတန၊ ထိုကြောင့်၊ တဿာတေနစ္စမာနာယာတိ အာဒိ၊ တ
 ဿာတေနစ္စမာနာယဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်ပြီ၊ ဣတ္ထပါဌေ-
 ထိုပါဌ၌၊ သဝနီယာတိ၊ သဝနီယာ ဟူသည်ကား၊ သောတု၊ နာခြင်းငှါ၊
 ယုတ္တာ၊ ဆင့်လျော်ကုန်သော၊ ဝါ၊ စာနည်ကား၊ သဝနဿ၊ နား၏၊ ဟိတာ၊
 အစီးအပွားဖြစ်ကုန်သော၊ ကဏ္ဏသုခါ၊ နား၌ချမ်းသာကုန်သော၊ သဒ္ဓါ၊ အသံ
 တို့တည်း၊ ဣတိ၊ အယံ-ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ^{၁၀၄} ~~ဝိဝတ္ထ~~
မာနာကာယေနာတိ၊ ဝိဝတ္ထမာနာကာယေနဟူသည်ကား၊ ပရိဝတ္ထမာနေန-
 ထိုမှဤမှ ပြန်လည်သော၊ တဝ၊ သင်နတ်သမီး၏၊ ကာယေန၊ သရိရေန-
 ကိုယ်ဖြင့်၊ ဧတံ၊ ဤကာယေနဟူသော သဒ္ဓါသည်၊ ဣတ္ထန္တု၊ တလက္ခဏေ၊
 ဣတ္ထန္တု၊ တလက္ခဏအနက်၌၊ ကရဏဝစနံ၊ ကရိုဏ်းဝိဘတ်ရှိသောသဒ္ဓါ
 တည်း၊ ယာဝေဏီသုပိဋ္ဌန္တနာတိ၊ ယာဝေဏီသုပိဋ္ဌန္တနာ ဟူသည်ကား၊ တေ-
 သင်နတ်သမီး၏၊ ကေသဝေဏီသု၊ ဆံထုံးတို့၌၊ ယာဝိပိဋ္ဌန္တနာ၊ အကြင်တန်း
 သာတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤယာဝိပိဋ္ဌန္တနာဟူ
 သောဝုန်၌၊ ဝိဘတ္တိလောပေါ၊ ဝိဘတ်၏ကျေခြင်းကို၊ ဗုဒ္ဓဗ္ဗေ၊ ဖွတ်အပ်၏၊
 ဝါ၊ စာနည်းကား၊ လိင်္ဂံ၊ ဝိပ္ပလ္လာသော၊ လိင်္ဂံ၊ ဝိပ္ပလ္လာသတည်း၊ ^{၁၀၅} ~~ဝဋံ~~ သကာတိ၊
 ဝဋံ သကာဟူသည်ကား၊ ရတနာမယာ၊ ရတနာဖြင့်ပြီးကုန်သော၊ ကဏ္ဏိက၊
 အချက်ရှိကုန်သော၊ ဝဋံ သကာ၊ ဦးဆောင်ပန်းတို့တည်း၊ ဣတိ၊ အယံ-ဤသည်
 ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဝါတရတဝတိ၊ ဝါတရတာဟူသည်ကား၊
 မန္ဓေန၊ ညှင်းညှင်း သသသသော၊ မာလုတေနဝါယနာ၊ လေညှင်းသည်၊

ရူပယမာနာ၊ ခပ်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝါတေနသမ္ပကမ္မိတာတိ၊ ဝါတေန
သမ္ပကမ္မိတာဟူသည်ကား၊ ဝါတေန၊ လေသည်၊ သမန္တတေ၊ ထက်ဝန်း
ကျင်မှ၊ ဝိသေသတေ၊ အထူးသဖြင့်၊ ကမ္မိတာ၊ စလိတာ၊ တုန်လုပ်စေအပ်
ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အထဝါ၊ ထနည်းကား၊ ဝဋ်သကာဝါတရတာ၊ ဝါတေန
သမ္ပကမ္မိတာတိ၊ ဝဋ်သကာဝါတရတာ၊ ဝါတေန သမ္ပကမ္မိတာ ဟူသည်
ကား၊ အဝါတေ၊ ရိတာ၊ ပိလေညှင်းခပ်၍ပင်မလှုပ်သော်လည်း၊ ဝါတေ၊ ရိ
တာ၊ ဝိယ၊ လေခပ်ခြင်းကြောင့်လှုပ်ကုန် သကဲ့သို့၊ တေ၊ ဝဋ်သကာ၊ ထိုဦး
ဆောက်ပန်းတို့သည်၊ ကမ္မိတာ၊ တုန်လုပ်ခြင်း သို့ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊
တေသံ၊ ထိုဦးဆောက်ပန်းတို့၏၊ နိဗ္ဗောသေ၊ သာယာစွာသောအသံကို၊
သုယျာ၊ ကြားအပ်၏၊ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တယော၊ ဇနာ၊ အနက်
ယော၊ ဇနာ၊ ခြင်းတည်း၊ ဝါတိဂန္ဓောဒိသာသဗ္ဗာတိ၊ ဝါတိဂန္ဓောဒိသာသဗ္ဗာ
ဟူသည်ကား၊ တဿ၊ တေ၊ ထိုသင်နတ်သွီး၏၊ ဝါတိ၊ ရသွီးဦးခေါင်း၌၊ ဗိဇ္ဇမာ
လာယ၊ နတ်၌ဖြစ်သောပန်း၏၊ ဂန္ဓော၊ အနံ့သည်၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်
သောအရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ဝါယတိ၊ လျှင်၏၊ ယထာ၊ အတယ်ကဲ့သို့
နည်းဟူမူကား၊ ရုက္ခော၊ မဇ္ဈ၊ ကောယ၊ သာတိ၊ ရုက္ခော၊ မဇ္ဈ၊ သကောယ၊ ထာဟူ
သကဲ့သို့တည်း၊ ယထာ၊ နာမဗျူပမာမည်သည်ကား၊ သုပုဗ္ဗိတေ၊ ကောင်းစွာ
ပင်လုံးကျွတ်ပွင့်သော၊ မဇ္ဈ၊ သကော၊ မဇ္ဈ၊ သက အမည်ရှိသော၊ ရုက္ခော၊
ပန်းပင်သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဂန္ဓေန၊ အနံ့ဖြင့်၊ ဗဟု၊ နိမျှားစွာကုန်သော၊
ယော၊ ဇနာ၊ နိ၊ ယော၊ ဇနာ၊ တို့တိုင်တိုင်၊ ဗရမဇနာ၊ နှံ့စေလျက်၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်
သိမ်းကုန်သော အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ဝါယတိ၊ ထာ၊ လျှင်သကဲ့သို့၊ ဧ၊ ဤ
အတူ၊ တဝ၊ သင်နတ်သွီး၏၊ ဝါတိ၊ ရသွီးဦးခေါင်း၌၊ ဗိဇ္ဇနမာလာယ၊ နတ်ဆင်
သောပန်း၏၊ ဂန္ဓော၊ အနံ့သည်၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောအရပ်မျက်နှာ
တို့ကို၊ ဝါယတိ၊ လျှင်၏၊ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တယော၊ အနက်တည်း၊
ကိရ၊ ထာ၊ ဘင်္ဂကားကြားထူးသည်ကို သိဦးအံ့၊ သေ၊ ရုက္ခော၊ ဆိုသစ်ပင်
သည်၊ ဂန္ဓမာဒေန၊ ဂန္ဓမာဒနတောင်၌၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏၊
ဥပပါသထကရဏမဏ္ဍလမာဠမဇ္ဈေ၊ ဥပုသ်ပြုရာဝန်းသောတန်ဆောင်း၏
အလပင်၌၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ ဝေဝေ၊ လောကေ၊ နတ်ပြည်၌၎င်း၊ နန္ဒ၊ သာလော
ကေ၊ လူ့ပြည်၌၎င်း၊ ယတ္ထကောနိ၊ အကြင်မျှလောက် ကုန်သော၊ သုရ
ဘိကုသုမာနိ၊ ကောင်းသောအနံ့ရှိကုန်သောပန်းတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊
တတ္ထကောနိ၊ မျှလောက်အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ တာနိသုရဘိကုသု
မာနိ၊ ထိုကောင်းသော အနံ့ရှိကုန်သော ပန်းတို့သည်၊ တဿ၊ ရုက္ခသ၊

ထိုမဇ္ဈိသကပန်းပင်၏ သာဓဂ္ဂေသုအခက်အဖျားတို့၌ နိဗ္ဗာန် နှိုးဖြစ်ကုန်
 ၏၊ နေတန်းဆိုကြောင့်၊ သောရကွေးထိုသစ်ပင်သည်၊ အတိဝိယ-အလွန်
 လျှင်၊ သုဂန္ဓောကောင်းသောအနံ့ရှိသည်၊ ဟောတိဖြစ်၏၊ ဇေတုအတူ
 တာယ ဒေဝတာယ ဆိုနတ်သမီး၏၊ ပိဋန္တနမာလာယယနံဆင်အပ်သော
 ပန်း၏၊ နန္ဒာအနံ့သည်၊ သုဂန္ဓောကောင်းသောအနံ့ရှိသည်၊ ဟောတိ
 ဖြစ်၏၊ နေတန်းဆိုကြောင့်၊ ရုက္ခေ မဇ္ဈိသကော ယထာတိ၊ ရုက္ခေမဇ္ဈိ
 သကောယထာဟူ၍၊ ဂုတ္တံဆိုအပ်ပြီ၊ ကာသသဂ္ဂဿထိုနတ်ပြည်၏၊
 ဆဗဿာယတနိကာဘာဝတော၊ စက္ခုသမ္ပဿအစရှိကုန်သော ခြောက်
 ပါးကုန်သောဗဿလျှင် တည်ရာရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တတ္ထံထိုတာ
 ဝေဝိသနတ်ပြည်၌၊ သဗ္ဗာနိဝိအလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အာရမ္မဏာ
 နိအာရုံတို့သည်၊ ဝိယရူပါနိယေဝသောယာ နှစ်သက်အပ်သောသဘော
 ရှိကုန်သည်သာလျှင်၊ ပာဒိဝိဟောန္တိအကယ်၍ကားဖြစ်ကုန်၏၊ ပနတထာ
 ဝိဆိုသို့ပင်ဖြစ်ကုန်သော်လည်း၊ တဿာဒေဝတာယထိုနတ်သမီးအား၊
 ဝိသေသာနံ၊ ထူးကုန်သော၊ ဂန္ဓရူပါနံ၊ ဂန္ဓာရုံရူပါရုံတို့ကို၊ လာဘိဘာဝ
 တော၊ ရေခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ စာယသေတံသုစိဂန္ဓံ ရှပ်ပဿသိ
 မာနသန္တိ၊ စာယသေတံ သုစိဂန္ဓံ ရှပ်ပဿသိ မာနသံဟူ၍၊ ဂုတ္တံဆို
 အပ်ပြီ။

အထံဆိုအခါ၌၊ ဒေဝတာနတ်သမီးသည်၊ ပဘဿရံ(လ)မယာတိ၊
 ပဘဿရံ(လ)မယာဟူကုန်သော၊ ဇွိဟိဂါထာဟိ၊ နှစ်ဂါထာတို့ဖြင့်၊ ဗျာ
 ကာသိ၊ ဖြေကြား၏၊ ပြောစွန့်အရှင်ဘုရား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဂုဗ္ဗေ၊
 ရှေးဘဝ၌၊ ပဘဿရံ၊ ပြီးပြီးပြတ်ထွက်သော၊ အတ္ထိမန္တံ၊ အရောင်အလျှံ
 ရှိသော၊ ဝဏ္ဏဂန္ဓေန၊ အဆင်းအနံ့၌၊ သံယုတ္တံ၊ ကောင်းစွာယှဉ်သော၊
 အသောကဂုပ္ဖမာလံ၊ ပန်းသုံးပွင့်တို့ဖြင့်ပြုအပ်သောပန်းကုံးကို၊ ဗုဒ္ဓဿ၊
 ဘုရားမြတ်အား၊ ဥပနာပယိ၊ ကပ်လှူခဲ့ဘူး၏၊ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊
 အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ကုသလံ၊ အပြစ်မရှိကောင်းသောအကျိုးကို ပေး
 ခြင်းလက္ခဏာရှိသော၊ ဗုဒ္ဓဝဏ္ဏိတံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ပြီးမွမ်းတော်မူ
 အပ်သော၊ တံကမ္မံဆိုတံကို၊ ကရိတွာနံ၊ ပြုခဲ့ခြင်းကြောင့်၊ အပေတသော
 ကာ၊ ဓာင်းသော စိုးရိမ်ခြင်းရှိသည်၊ သုခိတာ၊ ချမ်းသာခြင်းသို့ ရောက်
 သည်၊ အနာမယာ၊ ရောဂါမရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သမ္ပမောဒါမိ၊ ကောင်း
 စွာမွေ့လျော်ရ၏၊ ဤတတ္ထံဆိုဂါထာ၌၊ သုဝေတ ပဝါဠသံစာသုသန္တိ
 ဘဿ၊ ကောင်းစွာဆေးကျောအပ်ပြီးသောသန္တာအပေါင်း၌တူသော၊

၃၆၄ ၃-ပါရိစ္ဆတ္တကဝဂ်-၁၀-ပါရိစ္ဆတ္တကဝိမာနဝတ္ထု။

ကိဉ္ဇကုကေသရ သမုဒါယေန၊-ပွင့်ချပ်သောငတ်ဆံတို့၏ အပေါင်းဖြင့်၊
ဘာဏုရုံသိဇာလဿ၊-နေရောင်ခြည် ကွန်ယက်၏၊ ဥပဋ္ဌိတံဝိယ၊-ထင်
ခြင်းကဲ့သို့၊ အသောကဝုဗ္ဗုတ္တမဿ၊-မြတ်သော နန်းသုံးပွင့်၏၊ တဒါ၊-ထို
မထေရ်အား၊ ယျောက်ထားသောကာလ၌၊ ဥပဋ္ဌိတတံထင်သည်၏အဖြစ်
ကို၊ ဩန္ဒာယ၊-ရည်၍၊ ပဏာသရံ၊-အနိမိန္ဒာ၊-ပဏာသရံ၊-အနိမိန္ဒာဟူ၍၊ အာ
ဟ၊-ယျောက်ထားခြေကြားအပ်ပြီး၊ သေသံ၊-ထွင်းသော စကားရပ်သည်၊
ဝုတ္တနယမေဝ၊-ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ။ အထ၊-
ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာမဟာမောဂ္ဂလာနေ၊-အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာနမထေရ်
သည်၊ တာယဒေဝတာယ၊-ထိုနတ်သမီးအပ်၊ အတ္တနေ၊-မိမိ၏၊ ဩစရိတ
ကမ္မေ၊-ကောင်းစွာ ပြုအပ်သောအမှုကို၊ ကထိတေ၊-ပြောဆိုသောအခါ၊
အပ်သည်ရှိသော်၊ သဇရိဝါရာယ၊-အခြံအရံနှင့်တကွသော၊ တဿ၊-
ထိုနတ်သမီးအား၊ ဓမ္မေတရားကို၊ ဒေသေတွာ၊-ဟောတော်မူခဲ့ပြီး၍၊ တ
တော၊-ထိုတာဝတိံသာ နတ်ပြည်မှ၊ မနုဿလောကံ၊-လူ့ပြည်သို့၊ အာ
ဂတံ၊-လာ၍၊ ဘဂဝတော၊-မြတ်စွာဘုရားအား၊ တံပဝတ္တိ၊-ထိုအကြောင်း
ကို၊ ကာယေသိ၊-ကြားသောအခါ၊ ဘဂဝါ၊-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တံ၊-ထိုနတ်
သမီးကို၊ အဋ္ဌုပ္ပတ္တိ၊-အကြောင်းဖြစ်သည်ကို၊ ကတွာ၊-ပြုတော်မူ၍၊ သမ္ပတ္တ
မဟာဇနဿ၊-ရောက်လာသော လူအပေါင်းအား၊ ဓမ္မေတရားတော်ကို၊
ဒေသေသိ၊-ဟောတော်မူ၍၊ သာဒေသနာ၊-ထိုဒေသ နာတော်သည်၊ မဟာ
ဇနဿ၊-လူများအပေါင်းအား၊ သာတ္ထိကာ၊-အကျိုးရှိသည်၊ အဟောသိ၊
ဖြစ်ပြီး၊ ဣတိ၊-ဤတွင်ပြီးပြီ။ (ပါရိစ္ဆတ္တက ဝိမာနဝတ္ထုနာ၊-ပါရိစ္ဆတ္တက
ဝိမာနဝတ္ထု၏ အဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတ၊-ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။)

တတိယဝဂ္ဂဝတ္ထုနာ၊-တတိယဝဂ်၏ အဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတ၊-ပြီးခြင်းသို့
ရောက်ပြီ။ ။

ဝိမာနဝတ္ထု၊ အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲပြီး၏။